VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen!

“Plaatsnamen zijn meer aan verandering blootgesteld dan de gewone woorden van de taal.” “Plaatsnamen werden op de vlugste en dan ook vluchtigste manier aangeduid.” (Zie dr. J. de Vries in de inleiding van zijn *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*.)

“Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van **onbekende evolutie**.” “Etymologieën zijn broos.” (Zie dr. M. Gysseling in de inleiding van zijn *Toponymisch Woordenboek van België, Nederland, Luxemburg, Noord-Frankrijk en West-Duitsland* vóór 1226.)

De praktijk van de plaatsnaamkunde is: De oudste overgeleverde namen verklaren gebaseerd op de bekende historische en actuele woordvoorraad. Zie alle plaatsnamenboeken.

Mijn intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied toont aan dat juist vele oudste namen verminkt zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.

De L is weggevallen of een klankomwisseling heeft plaats gevonden, een evolutie, ONBEKEND in naamkundige kringen.

Onbekend is eveneens dat al onze ***stromen***, **rivieren**, vóór onze jaartelling werden beschouwd als, werden aangeduid met, **Ala**, **Alla** “und im Ablaut damit” (klinkerwisseling bij de meerdere afleidingen, achtervoegsels) **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**. De namen werden vroeger ook gespeld als Ali, Alli en Elli, Eli, Yli, Ili, later Ale (Ahle), Alle en Elle, Ele (Ehle), Yle (Eile, Eyle), Ille (Ihle). Alle namen komen ook voor als Hala, Halla en Hella, Hela, Hyla, Hila of Hali, Halli en Helli, Heli, Hyli, Hili, later Hale (Hahle), Halle en Helle, Hele (Hehle), Hyle (Heile, Heyle), Hille (Hiele). Vele honderden (wellicht duizenden) plaats- en riviernamen in Europa zijn er van afgeleid, zuiver en verminkt overgeleverd in de vroeg-middeleeuwse bronnen.

Die meerdere afleidingen zijn “mit *n*-Suffix”, “mit *m*-Suffix”, “mit *s*-Suffix”, “mit *t*-Bildung”, “mit *st*-Bildung”, “mit *r*-Bildung”, enz. Zie ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **prof. dr. Hans Krahe**.

Dit is mijn zoveelste werkstuk van intensief vergelijkend onderzoek. Ik vond mijn vele gevonden herkomsten van plaatsnamen bevestigd in het ***Geschichliches Ortslexikon Deutschlands*** van **Gerhard Köbler**.

Ik ontdekte dat Lexicon tijdens het schrijven van mijn artikel over de herkomst van de naam **Amersfoort**. In dit Lexicon staan weer vele plaats- en riviernamen waaruit de L is weggevallen. Ik heb weer vele klankomwisselingen ontdekt.

Ik heb in dit werkstuk al mijn vergelijkingen **groot, vet gedrukt,** naar voren gebracht. Ik hoop dat de lezer open en eerlijk, dus zonder vooroordeel, van mijn werk kennis zal nemen. Mijn gevonden herkomsten worden niet altijd aangetoond op één pagina, maar op alle pagina’s. Ik hoop dus dat de lezer niet zal stoppen met lezen, maar verder zal lezen. Dat vraagt een **vergelijkende methode**. Om een voorbeeld te geven: Mijn gehele onderzoek toont aan dat **Isala**, de oude naam van de **IJssel**, de klankomwisseling is van **Ila-sa**, de afleiding “mit *s*-Suffix”. Vele namen komen steeds weer terug, in ander verduidelijkend verband. Zo zijn alle oude namen van de **Donau**-*stroom* de **Inn** in oorsprong afgeleid van samentrekkingen van Ale en Elle, Ele, Eile, Ille, Hille “mit *n*-Suffix”.
Het wemelt van verminkt overgeleverde namen in het *Ortslexikon* van Köbler, ONBEKEND in naamkundige kringen.
Het begin van dit werkstuk staat nu op bladzijde 2. Wellicht is het beter mijn artikel later te lezen, en te beginnen op bladzijde 8.

De herkomst van de naam **Amersfoort**, en nog véél meer!

Onderstaand artikel is verschenen in ***SEMafoor*** van februari 2013. Daarna volgt nog een **negatieve reactie** van **Menno Knul** (ook een schrijver van *SEMafoor*), met mijn antwoord daarop.
Ik voeg hierna nog véél aan toe, herhaald in ander verband, **duidelijker**, **overzichtelijker**, en meer gedetailleerd dan in een artikel van enkele pagina's mogelijk is.
Ook komt o.a. **Hethele** en **Hedele** óver de grens ter sprake, ook dáár duidelijk de klankomwisseling van **Hele-the** en **Hele-de**. **Catualium** is géén oude vermelding van **Heel**, aan de Maas bij Roermond, in Limburg. **Heel** is niet ontstaan uit **Hedel**, maar uit **Hele**!

Nu volgt mijn artikel, verschenen in *SEMafoor, Kwartaalblad van SEM, Studiekring Eerste Millennium*:

Amersfoort was in oorsprong 'voorde door Aelme, Alme "und im Ablaut damit" Eelme, Heelme, Elme'!

Bas Kloens, Dordrecht

In *SEMafoor* van augustus 2012 heeft Guido Delahaye zijn visie gegeven op de oudste geschiedenis van zijn woonplaats Amersfoort, met daarbij ook een andere verklaring van de naam Amersfoort dan de gebruikelijke. Ook ik heb een andere dan de gebruikelijke: Amersfoort dankt haar naam aan de wijd verbreide *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, "Aelme, Alme und im Ablaut damit Elme, Eelme, Eilme, Ilme", te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van prof. dr. Hans Krahe, p. 36.

Ame-re en Amme-re zijn de afgesleten overgeleverde vormen van Aelme-re en Alme-re.

"Amers-foirde (1028) is voorde 'doorwaadbare plaats' in de Amer, nu de Eem". Maar wat is Amere? Ik ben *als bij toeval* in een vergelijkend onderzoek *terechtgekomen*. Zie *SEMafoor*, mei 2009, mijn artikel *Toponymie zonder taalkunde: kan dat?* Ik ben daarin ook bij Amersfoort uitgekomen. Ame-re, Amme-re, wijd verbreid, was eertijds, zo ontdekte ik, Aelme-re, Alme-re! Amersfoort was naast Amers-foirde ook Ams-forde, Aems-fort, Amis-fort, Hemes-furt, Heems-furt, Eem-fort, Emes-furt. Zie A.J. van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*. De namen zijn van één en dezelfde riviernaam afgeleid, hier afgesleten overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. Het is de rivier- of waternaam Ale, Alle "und im Ablaut damit" Elle, Ele, (Eile, Ille), hier "mit m-Suffix": Aelme, Alme en Elme, Eelme (Eilme, Ilme).

Alms-forde, Aelmis-fort, Aelms-fort en Aelmers-foirde zijn de herkomsten van Amers-foort.

Uit Ams-forde, Amis-fort en Aems-fort is de L weggevallen. Ames, Nederlands Almen, in Pas de Calais, 1211 Almes (Gysseling), was eertijds óók Aelmes! Ames ligt naast Amettes, eertijds Aelme-tes, aan de Nave, waaraan ook, *nabij*, Aumer-val, voorheen Amer-val en Ammer-val (internet), eertijds Aelmer-, Almer-val, 'dal van Aelme, Alme', waaraan Aelmes, 1211 Almes. Amer-val ligt aan de Selle, Solesmes, 1196 Amara-valle (Gysseling). Aumetz in Moselle, tiende eeuw Almas èn Ames (!) (internet), en in 1184 Almaus (Gysseling), was eertijds naast Almas óók Aelmas, Aelmes. Amas aan Ourthe-stroom, 1104 Almaz (Gysseling), was eertijds óók Aelmas, Aelmes. Ames-fort en Ams-forde, waren eertijds Aelmes-fort en Alms-, Almes-forde, 'voorde door Aelme, Alme "im Ablaut" Elme, Eelme'. Dezelfde herkomst heeft Ams-hausen in Westfalen, voorheen Ames-huson (internet), eertijds ook Alms-, Aelmes-huson.

Het vele Ame-ne, in de bronnen óók Alme-ne (!) is de afgesleten overgeleverde vorm van Aelme-ne.

Amay, aan de Maas bij Luik, 1143 Alma-ni (Alme-ne), 1091 Ama-ni (Ame-ne), 1171 Aman (Amen) (zie Gysseling), was eertijds, naast Alma-ni, ook Aelma-ni (Aelme-ne), Aelman (Aelmen). De Waalse naam is Ama, dus eigenlijk Aelma òf Alma! Ampsin (nu bij Amay), Waals Amsin, 1183 Amecin (Gysseling), was eertijds Alm-sin en Aelme-cin. Amen aan het Amerdiep, waaraan Amelte, Drenthe, was eertijds Aelme-ne, Aelme-re-diep en Aelme-te. "De Aam is een verlande Rijnarm, waaraan de naam van het gehucht Aam

herinnert, bij Elst." (*Namen op de kaart*, R. Reinsma.) Aam,voorheen Ambe en Amme (Van Berkel en S.), was eertijds Aelm, Aelme en Alme! Amme werd bij vlugge, vluchtige uitspraak, gebruikelijk bij plaatsnamen, ook tot Ambe. Amby (nu in Maastricht), Limburgs Amie, voorheen Ambe, Ambei, Ammei (Van Berkel en S.), was eertijds Aelmi, Almei. Amern aan Maas/Schwalm bij Roermond, 1166 Ambe-re (Gysseling), was eertijds Aelme-re, Alme-re. Amme-re, Amre werd in uitspraak ook tot Ambe-re, Ambre. Amerveld aan verlande Rijnarm de Aam, 11e eeuw Ambraveld (Gysseling), was eertijds Aelme-re- en Alme-ra-veld (> Amme-ra, Amra, Ambra), aan de Aam, voorheen Amme, eertijds Aelme, Alme. Krahe: "Emmer, Nfl. d. Weser, alt Ambra", was eerder Emme-re en Amra, Amme-ra, eertijds Elme-re, Alme-ra!

De Eem, 777 Hemi, 1012 Ema, en ca. 1160 Emme, was in oorsprong Heelmi, Eelma en Elme.

Krahe: "Alme und im Ablaut damit Elme, Ilme ist die m-Bildung aus der *Ala*-Reihe", rivier in Litauen, Noorwegen, Italië, Nederland, Duitsland, Frankrijk, Etrurië, Spanje, Bulgarije, Engeland, enz. (zie Krahe p. 36, 67). Deze riviernaam is *in veel groter getale* te vinden in namen van nederzettingen aan stromen.
Ale, Alle en Elle, Ele, Eile, Ille werden bij Ale-me, Alle-me en Elle-me, Ele-me, Eile-me, Ille-me in de loop der eeuwen tot de klankomwisselingen Amele, Ammele en Emmele, Emele, Eimele, Immele. Aelme, Alme en Elme, Eelme, Eilme, Ilme zijn zuiver, maar ook afgesleten overgeleverd als Ame, Amme en Emme, Eme, Eime, Imme. Amersfoort is ontstaan aan Aelme, Alme "und im Ablaut damit" Elme, Eelme.

Amersfoort aan de Hemi, 777, was in oorsprong Heelmisfurt aan de Heelmi, óók Helmi.

"Amersfoort wierd van ouds, en *in den beginne* Hemesfurt genoemt." Er is veel Hele, Ele, Heel, Eel, "mit r-Bildung", "mit t-Bildung", "mit n-Suffix", enz. Maar waar is Heelme, Eelme "mit m-Suffix" gebleven? Geworden tot Heme, Eme (Hemi)! En Hele-me, Ele-me? Geworden tot Hemele, Emele. Emmel-oord, voorheen Emel-oord, deel van Schokland, was eertijds Elle-me, Ele-me-oord, *oord* 'hoek, landtong' in het Almere, waarin de Eem zich ontlast. Dezelfde herkomst heeft Eemnes aan de Eem, voorheen Emme- en Eme-nesse (Van B. en S.), eigenlijk Elme-, Eelme-nesse, *nesse* 'in water uitstekend land', hier in de Eem.

Helmissi, ca. 800, verwijst naar Amersfoort! Alleen 'voorde' ontbreekt.

De Eem was Hemi (in 777) en Emi (Ema in 1012), maar ook Emmi (Emme, ca. 1160), dan óók Hemmi!

Hemi en Hemmi waren eertijds Heelmi en Helmi, Heelmis en Helmis. Is dus Helmissi, ca. 800, *ligging onbekend*, volgens Blok op de Veluwe, een eerdere zuivere aanduiding van Hemis-furt, nu Amersfoort? Amersfoort grenst aan de Veluwe! De Eem wordt gevoed door vele beken, ontspringend op de Veluwe.

Hame-re, Ame-re, *wijd verbreid*, was eertijds Haelme-re, Aelme-re, grondvorm vam Helme-re, Elme-re. Hamer-gate, verdronken, Staats-Vlaanderen (Van der Aa), was eertijds Haelmer-gate, "im Ablaut damit" Helmer-gat, zoals (zie Van der Aa) het Brouwershavense Gat vroeger werd genoemd. Ale-me, Hale-me werd tot Amele, Hamele, *wijd verbreid*. Van der Aa: "Hemmi, naam onder welken het dorp Hemmen in de Overbetuwe wel eens voorkomt." Het vele Hemme-ne, Emme-ne was eertijds Helme-ne, Elme-ne!

Krahe, p. 36: "Ilmen-au, Nfl. der Elbe im Kreis Lüneburg, 10. Jh. Elman-au", waaraan Emmen-dorf, 1006 Emman-thorpe (internet). Wat is de herkomst van Emmen-dorf? Elman-thorpe! Aan een oorsprong van de Ilmen-au ligt Emern, d.i. Eme-ren, eertijds Eelme-ren, gelijk aan Ilme-ren. "Ehmen im Kreis Lüneburg, twaalfde eeuw Imen" (Gysseling), ligt aan een stroom, náást Hehl-ingen (!), deelgemeenten Wolfsburg. Ehme-, Ime-ne was eertijds Ehlme-, Ilme-ne. Ihme, zijrivier Aller/Leine, was eertijds Ihlme. En Eme? De Ehle, zijrivier Elbe, wordt ook (zie internet) aangeduid met Ihle. Ehl-me, Ihl-me werd tot Ehme, Ihme!

Amerongen, ook Hemur Enge, Emmeringen, was eertijds Aelmer-unga, Heelmer-enge, Elmer-inge.

Amer-ongen aan de Neder-Rijn, 1166 Amer-unga (Blok), was eertijds Aelmer-unga. Van der Aa: "Amerongen was ook Hemur Enge en Emmer-ingen", eertijds Heelmer-enge en Elmer-ingen, als bij Amersfoort: Aelme "im Ablaut damit " Heelme (Heelmi), Elme! Hemer aan de Ruhr-stroom was eertijds Heelmer. Ihmert, nu deel van Hemer, was eertijds Ihlmert, Ihlme-re, hetzelfde als Ehlme-re.

De Mark-stroom bij Breda: Ame-re en Eme-re, Heme-re, Emme-re, als bij Amersfoort

Aan de Mark-stroom bij Breda ligt Emer, ca. 1440 Amer (Van Berkel en S.). Van der Aa: "Eemer, Den Eemer, Den Hemert of Den Emmer, oud adelijk huis bij Breda." "Emelen-burg, ook Amelen-burg, voormalig huis van de Heeren van Breda." Ook hier weer Aelme-re "und im Ablaut damit" Eelme-re, Heelme-re, Elme-re, zo ook Ale-me "und im Ablaut damit" Ele-me! De Grote en Kleine Amer zijn Mark-stromen, via Dintel. Er is veel Ame-re, *overal elders* ook Eme-re, Emme-re! Aan de Kinzig-stroom de Elm ligt de plaats Elm, 1303 Elma, gem. Schlüchtern. *Zeer nabij*, ligt "Emmersbach, eine Wüstung in der Gemarkung der Gemeinde Sinntal im Main-Kinzig-Kreis, 1339 Omerspach, 1351 Amerspach, 1453 Emersbach", (internet). Ale-me, Aelme is ook Ole-me, Oolme. Aumer- of Amerval aan de Nave was in 1444 ook Omerval (internet). Uit Ohme en Ohm, zijrivieren van Diemel en Lahn, is de L weggevallen, zo ook uit Ahme, Ahm, zoals Ahms-torf (vgl. Aems-fort) bij Almke, 1160 Amel-ungs-thorpe (internet), eertijds 'thorpe aan Ael-me (Aelms) en Ale-me, met suffix -unge'. Ook uit Ahmen-horst, 1050 Amon-horst, of Aman-huson, ook Ammo-huson, onbekend (Gysseling), is de L weggevallen. Ams-ham in Beieren (vgl. Ams-forde), 1130 Omes-heim (internet), was eertijds Alms-, Almes-heim en Oolmes-heim.

Ael-mes is de herkomst van Ames-fort a.d. Eem. Ale-mes is de herkomst van Amels-fort a.d. Reuzel

De Reuzel heette vroeger Amer of Emer. Den Emer werd later tot de Nemer. Onder Moergestel lag de voorde Amervoort of Nemervoort, ook d'Eemer-voert, Deemer-voert, Amel-voirt en Emel-voert geheten. (Zie Genealogie familie Van Amelsfort en Nomina Geographica Neerlandica.) De herkomst is 'voorde door Ael-me, Eel-me èn Ale-me, Ele-me (> Amele, Emele)', dus Aelmer-, Eelmer- en Ale-me-, Ele-me-voorde. Hel-voirt, aan dezelfde stroom, eerder Helle-vorth, is dezelfde riviernaam, Helle, Hele, Elle-, Ele.

De IJssel-stroom de Berkel: Aelme-re, Alme-ne "und im Ablaut damit" Eelme, Eilme.

Eme, nu in Zutphen, 1200 Eime (Gysseling), ligt aan de Berkel-stroom, eertijds Eelme, Eilme, met grondvorm Aelme, Alme, aan de Berkel ook geworden tot Ame, Amme! Eme ligt *zeer nabij* Almen (Alme-ne), ook aan de Berkel, waaraan ook, bij Borculo, Amerschot, 1188 Amer-scote (Gysseling), eertijds Aelme-re-scote. Almsick (Almse-ke) ligt ook aan de Berkel, zo ook Ampsen, ca. 1185 Amse-ne (Van B. en S.), eertijds Almse-ne. Vergelijk Ampsin, Waals Amsin, nu deel van Amay aan de Maas bij Luik, 1143 Alma-ni. (Amsen werd bij vluchtige uitspraak ook tot Ampsen.) Amme-loe ligt ook aan de Berkel, eertijds Alme-*loe*, Alme-'waterloop', de Berkel-stroom, waaraan Almen, Alme-ne. Almelo in Twente, 1169 Alme-loe, is genoemd naar de Almelose Aa. Nabij Almsick ligt Ammeln, aan neven-IJssel-stroom de Buurserbeek, eertijds Alle-men, geworden tot de klankomwisseling Ammelen. Ale-me, Alle-me werd overal tot Amele, Ammele! Ammele werd bij Amle als vanzelf in uitspraak ook tot Amble. Ameln aan de Maas/Roer-stroom bij Titz, twaalfde eeuw Amble (Gysseling), was eertijds Ale-me, Alle-me. De Amel, zijstroom Ourthe, Frans Amblève, eerder Ambla (Gysseling), d.i. Amla, Ammela, was eertijds Ale-me en Alle-ma. Ameland was vroeger ook Ambla! Ambly-sur-Meuse was Amli, Ammeli, eertijds Alle-mi. Amberloup aan Ourthe-stroom was eertijds Almer-loup. Ammerich ligt aan Rijn-stroom de Wied, waaraan ook, stroomopwaarts, Almersbach, d.i. 'beek van Alme'! Er is nog zó veel meer!

Maas-stroom de Alm heette vóór 1421 ook Eem (Van der Aa), eerder Eme, eertijds Eelme èn Elme.

Vergelijk Ams-forde, nu Amersfoort, aan de Eem in Utrecht, eertijds Alms-forde, 'voorde door Alm'.

"De Alm was in de Romeinse tijd nog een brede en belangrijke rivier, een Maasarm, die nog tot circa 1100 actief was". (Zie Blok.) "Door de Sint-Elisabethsvloed in 1421 is het westelijk traject van de Alm-stroom geheel verdwenen." Juist dáár stroomde de Amer, een Alme-stroom, eertijds Aelme-re. De Amer werd na 1421 een grote getijdenkreek in de Biesbosch. In 1904 is de Bergsche Maas gegraven en aangesloten op de Amer. De Amer/Bergsche Maas is de monding van de Maas in het Hollandsch Diep.

"Andel (Brabants Ael), bestaande uit Op-Andel, 1259 Alle, en Neer-Andel, 1537 Neer-Ael (d.i. Ale), is ontstaan op de oeverwal van de Alm, maar ligt door verandering van de rivierenloop tegenwoordig aan de Afgedamde Maas." Van der Aa: "Op-Andel wordt ook Op-Eil of Op-Eel genoemd" (Eile en Ele). Eel werd hier bij Eel-me in de loop der tijd tot Eme, Eem. De Alm werd ook hier dus, *zoals alle stromen*, beschouwd als, ja

aangeduid met, Ale, Alle “und im Ablaut damit” (Elle), Eile, Ele (Ille), met meerdere afleidingen! Alle-me, Ale-me werd aan deze stroom tot Ammele, Amele, te zien in Ammel-royen, ook Amel-roy, in de Bommelerwaard. “De Alm, 1258 Alme (Krahe), stroomde ook door de Bommelerwaard, vóór 1200 verzand.” Ammel-royen heet ook Ammer-zoden, Amer-zoden en, eerder, Ambers-oye (Amme-res-, waarna Ambe-res). Alle en Ale (nu Op-Andel en Neer-Andel!) is hier natuurlijk ook de herkomst van de *algemene* riviernaam Alme, ook Aelme, Ale-me. Ale ligt hier ook ten grondslag aan Aalst, eerder Ale-ste, d.i. Ale-waterloop “mit st-Bildung”. Zie óók Krahe, p. 36: “Auch st-Bildungen fehlen nicht: Aleste, r. Nfl. der Werse.” Dezelfde herkomst heeft hier ook Aal-burg, ‘burcht aan Ale-waterloop’, ook aan de Afgedamde Maas, vroeger de Alm-stroom. Alem, nabij, stroomopwaarts, was ca. 1200 Ale-heim.

Van der Aa: “Eemde of Eem, oude naam van de rivier de Alm.” De Alm was net als bij Amersfoort ook Eelme en Elme. Eemkerk “op tie Alm”, 1216 Eme-kerke (Gysseling), was eertijds Eelme-kerke. Emmik-hoven aan de Alm tegenover Almkerk, was eertijds Elmic-hoven, ‘hoven aan Elmi’, de grondvorm van Almi, de Alm, waaraan Almi-futhe, oude naam (Blok) van Almsvoet (verdronken). Krahe: “Alme, und im Ablaut damit steht Elme, Ilme” (Eelme). Vergelijk Emmic-huizen aan een beek van de Eem (de Eem, ca. 1160 Emme) ten zuiden van Amersfoort. Het is de afgesleten overgeleverde vorm van Elmic-huizen.

Op de oeverwal van de Alm, ook Eme (èn Heme), is ook Neder-Hemert ontstaan, 1144 Hemmerte, ca. 1151 Hamerthe (Van B. en S.), eertijds Heelmer-te, Helmer-te, Haelmer-the. Vergelijk Hamer-gate en Helmer-gat in Zeeland. Vergelijk ook Hamers-veld bij Amersfoort, eertijds Haelmers-veld! De algemene oude riviernaam Hael-me, Ael-me “und im Ablaut damit” Heel-me, Eel-me, Hel-me, El-me is wijd verbreid, *overal* te zien in hetzelfde grote oude taalgebied, “mit m-Suffix”. Er is nog zó veel meer!

Was de rivier de Amor, begin negende eeuw, ligging onbekend, in Midden Nederland, de Eem?

Alme was vroeger ook Almo. De Amor, begin negende eeuw, onbekende rivier in Midden Nederland, ook Ámo-re en Àmmo-re (Blok), was eertijds Aelmo-re, Almo-re. “Volgens het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap ligt het geografisch middelpunt van Nederland bij de Onze-Lieve-Vrouwe-toren van Amersfoort.” Zie voor veel meer (ook over Amersfoort) mijn website www.kloens.com .

Einde van mijn artikel, verschenen in *SEMafoor*, februari 2013.

Nu volgt de reactie van **Menno Knul** op mijn artikel, zijn schrijven aan de redactie van ***SEMafoor***:

“Ik denk dat de volgende tekst niets aan duidelijkheid overlaat. Bas Kloens over Amersfoort (*SEMafoor* jaargang 14 nr. 1, feb. 2013).
De bedoeling van artikelen in *SEMafoor* is dat ze gelezen worden, lijkt me. De titel ‘Amersfoort was in oorsprong….’ van Bas Kloens leek veelbelovend, maar al na de eerste alinea was ik het spoor bijster. Ik bleek verzeild geraakt in een catalogus van naamsvormen zoals ik die zelfs niet bij Gysseling had aangetroffen. Het riviertje de Amer of Amor bleek het ineens op te moeten nemen met rivieren in Litauen, Noorwegen, Italië, Duitsland, Frankrijk, Etrurië, Spanje, Bulgarije en Engeland en dat alles omdat Krahe geprobeerd had om de etymologie van riviernamen die afgeleid zijn van *Ala te vinden. In Nederland moet het riviertje zich meten met de Mark, de Berkel en de Maas. Hoe graag had ik een kaartje gezien, waarop die honderden naamsvormen waren ingetekend. Nu laat ik me niet zo maar uit het veld slaan. Ik heb dus het hele artikel gelezen en heb zelfs de artistieke website van Bas Kloens bezocht. Of ik er veel wijzer van geworden ben? Nee. Of toch wel. Ik weet nu, dat Onze-Lieve-Vrouwetoren van Amersfoort het episch centrum van Nederland is dankzij de ligging aan de onvindbare Amer of Amor.”

Tot zover het voor mij zeer teleurstellende schrijven van Menno Knul.
Hier volgt mijn reactie, mijn artikel in *SEMafoor* van mei 2013:

Nogmaals Amersfoort, n.a.v. een reactie van Menno Knul

Bas Kloens, Dordrecht

Het is de bedoeling dat artikelen gelezen, bestudeerd worden, zonder vooroordeel! Maar mijn methode van onderzoek, een intensieve vergelijkende methode, kan de lezer duizeligheid bezorgen. Ik besef dat zeker! Daarom ben ik jaren geleden er toe overgegaan, mede aangespoord door Gerrit Hekstra, om al het geschrevene te gaan tekenen, honderden kaartjes uit de gedetailleerde atlas! Maar ook dat is nog door niemand echt bestudeerd, op één uitzondering na, Ruud van Veen! Zie *SEMafoor*, aug. 2012, zijn artikel *Goochelen met plaatsnamen*. Hij verwijst daarin naar mijn 'Getekend Onderzoek' en naar mijn artikel, geschreven op verzoek van de redactie, *Toponymie zonder taalkunde: kan dat?* (mei 2009). Hij schreef mij: "Waarschijnlijk zijn er inderdaad niet veel mensen die uw werk begrepen hebben, maar bij mij is het inzicht ook pas laat gekomen. Zonder uw tekeningen zou ik waarschijnlijk nooit achter uw bedoelingen zijn gekomen. Het zijn namelijk de kaartjes die bij mij tenslotte de AHA-ervaring hebben bezorgd."
Ik heb geprobeerd de *geïnteresseerde lezer* (!) mee te nemen in een artikel over mijn gevonden herkomst van Amersfoort. Ik ben daarin tekort geschoten. Menno Knul is na lezing van mijn artikel en zelfs een bezoek aan mijn "artistieke website", immers "niet veel wijzer geworden". "Of toch wel." Hij weet nu dat "het episch centrum van Nederland in Amersfoort ligt".

De evolutie: Ala-ma-ra, Aelma-ra > Ama-ra, Amer, herkomst van Amersfoort

Menno Knul is na de **eerste alinea** het spoor al bijster. Ik heb dan alleen nog maar een oude riviernaam van Krahe gegeven, "mit m-Suffix": Ael-me, Al-me "und im Ablaut damit" El-me, Eel-me, Eil-me, Il-me. Bij de **tweede alinea** noem ik alle oude namen van Amersfoort. Ik geef dan al aan dat uit al die namen de L is weggevallen, in oorsprong de voornoemde riviernaam. Mag ik de lezer al melden wat ik ga aantonen? Bij de **derde alinea** noem ik de nabije plaatsen Ames, voorheen Almes (Nederlands Almen), en Aumer-val, voorheen Amer-val en Ammer-val, beiden aan de Nave. Die stroom was Aelme, Alme, met plaatsen Aelmes, Almes en Aelmer-val, Almer-val, 'dal van Aelme, Alme'. Almes, ook Alme-ne, lag eertijds in een Alme-re-dal, afgesleten overgeleverd als Amme-re-dal, Ammer-dal, overal in de bronnen ook Amer-. Vergelijk "Alme, r. Nfl. der Riehe, deren Name wegens des ON. Almer-stidde (1385; jetzt Alm-stedt) auf Alma-ra zurückzuführen ist" (zie Krahe). Maar Alma-ra, Almer was ook Aelma-ra, Aelmer! Vergelijk "Almer-ing, 11. Jh. Ala-mar-ingin (zie *Ortslexikon*). Ala-mar is Ale-mer, Ael-mer, geworden tot A-mer. Amer-val bij Solesmes, d.i. Ame-re-val, in 1196 Ama-ra-valle, ook gelegen in een dal van een Schelde-stroom, was eertijds eveneens Ael-ma-ra-valle, ontstaan uit Ala-ma-ra-valle "aus der Ala-Reihe" van Krahe, de afleiding "mit m-Suffix". Ael-ma, Al-ma was eerder Ala-ma, Alla-ma, ook geworden tot de metathesis Amala, Ammala, *wijd verbreid*! Er is ook Ala-na, Alla-na en Ala-ra, Alla-ra (zie Krahe), de afleidingen "mit n-Suffix" en "mit r-Bildung". Men zou zich dus kunnen afvragen: Waar zijn Ala-ma en Alla-ma dan gebleven? Maar zulk soort vragen worden in naamkundige kringen niet gesteld. Daar wil men Amale en Ammale verklaren, alsof dat zuiver overgeleverde namen zijn!
Het *talrijke* Amer in hetzelfde grote oude taalgebied (in ons landje alleen al meer dan tien!), in de bronnen altijd ook Ammer, was in oorsprong Aelmer, Almer. (De hierna nog volgende namen tussen "…." komen allen uit het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands,koeblergerhard.de*.)
Bij de **vierde alinea** laat ik zien dat Alme-ne tot Almen, Alm werd, maar Aelme-ne tot Ame-ne, Amen, Aam. Almen, Alm en Amen, Aam (< Aelmen, Aelm) corresponderen met elkaar. Zie Amay, Waals Ama, aan de Maas bij Luik, 1143 Alma-ni, 1091 Ama-ni, 1171 Aman. Ama zou eigenlijk Aelma of Alma moeten heten, naar de oorsprong! Amerveld aan de verlande Rijnarm de Aam, ook Amme, zou eigenlijk moeten zijn: Aelmerveld aan de Aelm, ook Alme, eertijds bijna zeker Aelma-ra, Aelma-na en Alma-na.

Het gaat in mijn artikel om slechts zes namen, Ael-me, Al-me en El-me, Eel-me, Eil-me, Il-me. Ook bij Ale-me, Alle-me en Elle-me, Ele-me, Eile-me, Ille-me gaat het nog steeds om één en dezelfde riviernaam, zo ook bij Aelme-re, Alme-re en Elme-re, Eelme-re, Eilme-re, Ilme-re en Aelme-ne, Alme-ne en Elme-ne, Eelme-ne, Eilme-ne, Ilme-ne. In de loop der eeuwen is uit deze naamsvormen de L weggevallen, of een metathesis heeft plaatsgevonden. Menno Knul had graag gezien dat ik deze catalogus van honderden (!) naamsvarianten, zoals hij die zelfs niet bij Gysseling had aangetroffen, in een kaartje had ingetekend. Wat Menno Knul verder nog te berde brengt raakt kant noch wal. Hij maakt van mijn artikel een karikatuur!

Ala-mes, Ael-mes is de herkomst van Amersfoort, Nedersaksisch Ames-foort!

Ames is in de bronnen ook Almes. Amersfoort, Nedersaksisch Ames-foort, voorheen Aems-fort, Ams-forde, Emes-furt, Eems-fort, Hemes-furt en Heems-furt, gelegen aan de Eme, ook Heme (Hemi) en Emme, was in oorsprong Aelmes-, Aelms-, Almes-, Alms- en Eelmes-, Eelms-, Heelmes-, Heelms-'voorde', gelegen aan Eelme, Heelme (Heelmi), Elme, elders bij Ele-me, Hele-me en Elle-me, Helle-me geworden tot de klankomwisselingen Emele, Hemele en Emmele, Hemmele.
Vergelijk "Hemele, 12. Jh., wüst, in Lippe", eertijds Hele-me. Vergelijk "Hemmel-te, 10. Jh. Himili-the", eertijds Helle-me (> Hemmele) en Hili-mi. Vergelijk "Emilin-husen, 9. Jh., wüst", eertijds Eli-min (Ele-men). Vergelijk "Immelen-husen, auch Emelen-husen", eertijds Ille-men-husen en Ele-men-husen. Vergelijk "Emmel-dorf, 9. Jh. Himelen-dorpe", eertijds Elle-me- en Hile-men-dorpe. Enz.!

Raakt men hier het spoor al bijster?

Vergelijk Ames-foort met "Ames-dorf, 11. Jh. Emmales-torp", eertijds Ala-mes-, Ael-mes- "und im Ablaut damit" Ella-mes-torp. Elmes werd elders veelal tot Emmes, Ems! Vergelijk "Emmeln, 12. Jh. Eimblen" (bij Meppen aan de Ems), eertijds Elle-men en Eile-men (> Eimelen, Eimlen, waarna Eimblen). De Ems was voorheen Ama-si (zie ook het *Ortslexikon*), eertijds Aelma-si (Aelme-se), "im Ablaut damit" Elmi-si (> Emmi-si, Emi-si, ook een oude naam van de Ems). "Ems, noch nicht genügend erklärter Flussname." Vergelijk "Hemelter Bach, Nfl. der Ems" (internet), eertijds Heelme-ter-bach, 'beek van Heelme, Eelme, Helme, Elme'. Elte aan de Ems, in de bronnen Elle-the, is (zie ook Krahe) Elle-waterloop "mit t-Bildung". Er is nog zó veel meer aan de Ems-stroom, ja *aan alle stromen*!
Vergelijk "Ames-dorf, 11. Jh. Emmales-torp", eertijds Ala-mes-, Ael-mes-, "im Ablaut" Ella-mes-, met Amels-dorp in Belgisch Limburg, voorheen Amales-torp (zie internet), eertijds Ala-mes-torp, hetzelfde als Ael-mes-torp (> Ames-dorf). Vergelijk Amer-voert aan de Amer/Emer, nu de Reuzel, Noordbrabant, ook Amels-fort en Emel-fort, eertijds Ael-me-re, Ale-mes-voorde "und im Ablaut damit" Ele-me-voorde. Vergelijk Ams-forde (nu Amersfoort) met "Ams-dorf, 8. Jh. Amal-unges-dorpf", eertijds Alla-mes-, Al-mes-, Alms- (> Ams-) en Ala-me (> Amale)! Vergelijk Ahmsen bij Herford, eerder Amales-husan en Emelessen (internet), eertijds Ala-mes (Ael-mes, Aelme-sen, Aelmsen), "und im Ablaut damit" Ele-mes. Vergelijk Amers-foort, "in den beginne Hemes-furt", met "Aming-hausen, 11. Jh. Hemez-inge-stat", eertijds Aelm-ing-hausen "und im Ablaut damit" Heelmes-inge-stat (Eelmes-inge). Vergelijk ook "Alme-schen-borstel, 15. Jh. Hamelin Borstel", eertijds Hale-min (Ale-min), dus Hale-me, Ale-me, Alme.
"Alme, nach Förstemann wahrscheinlich älter Form fur Ele-me, Fluss Ulme, Stammerklärung, s.a. Elme." Volgens Krahe is dat "Alme und im Ablaut damit Elme, Ilme" (Eelme). Vergelijk de Maas-stroom de Alm, vóór 1421 ook aangeduid met Eem (Van der Aa), eerder Eme, eertijds Eelme, Ele-me. Vergelijk "Almis-hofen, 9. Jh. Ele-wiges-hovun", met Almis-futhe aan de Alm, later Alms-voet, verdronken.
Almen was vroeger ook Almun. "Ammel-stedt, 9. Jh. Almun-steti", was eertijds Alle-me (> Ammele) en Alme. "Allmen-dingen, 8. Jh. Alah-mun-tinga", wijst op Alle-men en Ale-men, geworden tot Al-men en Ael-men, maar ook tot Ammelen en Amelen, zoals Ammeln aan de IJssel-stroom de Buurserbeek, nabij Almsick; of Ameln aan de Maas-stroom bij Titz, voorheen Amble, eerder Amle (< Ammele); of zoals de Maas/Ourthe-stroom de Amel, voorheen Amble; enz.!
Ale en Alle zijn rivieren, stammend van vóór onze jaartelling, eerder Ala en Alla gespeld. Ik zou er vele kunnen noemen. Waarom schrijft Menno Knul dat met een sterretje, dus *Ala? Dat doen we toch ook niet bij de Alm of de Maas? Er zijn vele plaatsen Ale, Alle, ook Ali, Alli (nu Ailly). We zetten toch ook geen sterretje bij de plaatsen Alle en Ael (nu Op- en Neer-Andel) aan de Maas-stroom de Alm, enz., enz.?
Er zijn vele rivieren Alme in Europa, "aus der Ala-Reihe, die m-Bildung", ook met oude vermeldingen Albe, Alve, Alwe, Alfe en Alpe (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36, 52, 67, 68, 71, 72 en 73). Wat is dan Ammele in "Ammel-städt, 9. Jh. Alb-wine-stede"? De metathesis van Alle-me! Zie ook "Alben-see aus der Alm in Oberösterreich." Vergelijk ook Alms-voet aan de Alm (zie Van der Aa), aangeduid met Alf-voet en Als-voet. Ook Als (Alsa) komt "aus der Ala-Reihe" (zie Krahe). Zie "Alm, Ort, 10. Jh. Alpi-na"; Alm, Nfl. der Traun, 777 Albi-na; Alm, Nfl. der Salzach, 8. Jh. Albi-na; enz.

Zie mijn website (in voorbereiding) voor *veel meer* Amele, Amen, Amer en Ammele, Ammen, Ammer en Emele, Emen, Emer en Emmele, Emmen, Emmer en Eimele, Eimen, Eimer en Immele, Immen, Immer, ook beginnend met de letter H, *in oorsprong* één en dezelfde oude riviernaam, en hier nog maar met de afleiding "mit m-Suffix".

Nu **duidelijker**, **overzichtelijker** dan in een artikel van enkele pagina's mogelijk is!

Evolutie: Aelmes > Ames

Almes, **Alms > Ams**

Ames is in de bronnen ook Almes. Zie de meerdere voorbeelden, gegeven in mijn artikel, plaatsnamen te vinden in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.
Uit de *vele* plaatsnamen met **Ames-** en **Ams-** is de L weggevallen.

Ober- of **Nieder-Ams-hausen** aan de **Ems**-stroom bij Steinhagen, voorheen **Ames-huson** (zie internet en *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelmes-huson** en **Almes-, Alms-huson**, aan de Ems-stroom, voorheen **Emmi-si**, in oorsprong **Elmi-si**.
Ook hier weer, als bij Krahe: **Aelme, Alme und im Ablaut damit Elme**.
De herkomst is 'huizen aan Aelme, Alme "und im Ablaut damit" Elme'.
Ams-hausen is één van de vele te geven voorbeelden! Zie eerder (in mijn artikelen), zie ook hierna.

Ama-si, oude naam van de **Ems** (*Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Aelma-si**.
Het is de herkomst van Ames-huson, aan de Ems-stroom, in oorsprong Aelmes-huson.

Vergelijk **Amay** aan de Maas bij Luik, Waals **Ama**, voorheen:

Alma-ni, **Ama-ni** en **Aman** (zie Gysseling).

Ama zou eigenlijk **Aelma** moeten heten, of **Alma**, naar de herkomst!

Alma-na en **Alma-ra** werden bij **Aelma-na** en **Aelma-ra** in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ama-na** en **Ama-ra**, waarna deze naamsvormen, via

Aman en **Amar**, tot **Amen** en **Amer** werden.

Uit het *vele* **Ammen** en **Ammer**, veelal gevolgd door een tweede element, is de L weggevallen.
Almen zonder tweede element is bijna altijd zuiver overgeleverd.
Dit alles blijkt uit vele vergelijkingen. Bovendien, het is allemaal ook zo goed na te voelen.

Alma-na en **Alma-ra** zijn óók **zuiver** overgeleverd als **Alme-ne**, **Almen** en **Alme-re**, **Almer**.

Waar **Alme** is, daar is *veelal* óók **Amere**, **Ammere**……., èn

Amele, **Ammele**.

Amle, de **samentrekking** van Ammele, is als vanzelf in uitspraak geworden tot **Amble**, *wijd verbreid.*

Al-me is ontstaan uit **Alle-me**, eeuwen eerder **Alla-ma**, dat eertijds, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, óók is geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Ammala**, waarna **Amla**, en als vanzelf in uitspraak ook tot **Ambla**, *wijd verbreid.*

Ook *wijd verbreid* is

Amala, de **klankomwisseling** van **Ala-ma**.

Al deze naamsvormen zijn te zien bij de Maas-stroom de Alm bij Geertruidenberg; de verlande Rijnarm de Aam; de Maas/Ourthe stroom de Amel, enz.!

Amis-fort en **Ams-forde**, de oude namen van **Amers-foort** (zie Van der Aa), waren eertijds **Aelmis-fort** en **Alms-forde,** veel eerder **Almis-forde**, 'voorde aan **Aelmi**, **Almi** "und im Ablaut damit" **Eelmi** (ook **Heelmi**), **Elmi**. Vele vergelijkingen tonen dit aan.

Evolutie: Heli-mi, Heel-mi > Hemi, 777, oudste naam van de **Eem**, waaraan **Amersfoort**
Heli-mi werd ook tot de klankomwisseling **Hemili** (**Hemele**), te zien in meerdere plaatsnamen. Hemi is ontstaan uit een vroeger ingewikkelder vorm.

Ame, **Amme** en **Emme**, **Eme**, **Eime**, **Imme** zouden eigenlijk **Aelme**, **Alme** en **Elme**, **Eelme**, **Eilme** (**Ylme**), **Ilme** moeten heten. Zij zijn eertijds ontstaan uit ingewikkelder vormen in de vroege middeleeuwen. Vele oude namen tonen dat aan.
Een rivier als de Emme in Zwitserland is ontstaan uit een ingewikkelder vorm, naar de herkomst: Elme

Ame-res-foort zou eigenlijk **Aelme-res-foort**

moeten heten, naar de herkomst. Ael-me is ontstaan uit Ale-me, Ale-waterloop "mit *m*-Suffix", eertijds ook geworden tot de klankomwisseling Amele. **Uit al het Ame-re in Europa is de L weggevallen**.

Amer-voert of **Emer-voert**, aan de **Amer/Emer**, nu de rivier de **Reuzel**, werd ook aangeduid met **Amels-fort** en **Emel-fort** (zie Genealogie familie Van Amelsfoort en *Nomina Geographica Neerlandica*).

De herkomst is **Ale-me, Ael-me** "und im Ablaut damit" **Ele-me, Eel-me**.

Ale-me evolueerde tot **Amele**. **Ele-me** evolueerde tot **Emele**.

Aelme-re werd tot **Ame-re**, **Amer**. **Eelme-re** werd tot **Eme-re**, **Emer**.

Vele vergelijkingen tonen dat aan.
Dit alles is ONBEKEND in naamkundige kringen. Ik heb dit alles al weer *vele jaren geleden* aangetoond.

Wikipedia: **“Amers-foort, Nedersaksisch Ames-foort”**
Ik lees dit echter niet in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van **Gerald van Berkel** en **Kees Samplonius**. Daarin ontbreken ook alle oude namen uit de dertiende en veertiende eeuw, te weten **Ams-forde**, **Hemes-furt**, **Heems-furt**, **Eem-fort**, **Aems-fort**, **Ams-fort**, **Emes-fort**, **Amis-fort** en **Emes-furt**. Zie Van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*.

Uit alle namen is de L weggevallen.

In oude geschriften staat:
“Amersfoort wierd **van ouds**, en **in den beginne** Hemesfurt genoemt.”
“Amersfoort, **outtyts** Hemesfurt.”
Waarom ontbreekt dus Hemesfurt?
In de 18e en 19e eeuw werd door geleerden wel gedacht dat Hemes in de loop der eeuwen was geëvolueerd tot Ames! Het kan verkeeren!

Van Berkel en **Samplonius** schrijven bij **Amer-ongen**, eerder **Amer-unga**:

“Het is verleidelijk deze naam te verbinden met het toponiem ***Amer/Emer***, dat vrijwel altijd in samenhang met water voorkomt in het deltagebied van Maas en Schelde, met als mogelijke betekenis ‘nat land op de oever van een beek’. Zie ook **Amersfoort.”**

Hoe kùnnen ***rivieren*** **Amer**, **Emer** ‘nat **land** op de oever van een beek’ betekenen?

Natúúrlijk moet men **Amer-ongen** verbinden met ***Amer/Emer*****!** Dat is immers **OVERAL** in hetzelfde grote oude taalgebied met Amer het geval, dus ook bij Amer-ongen!

Bovendien:

“Amer-ongen werd ook wel aangeduid met **Hemur-enge** en met **Emmer-ingen**.” Zie Van der Aa, het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*.

Hemer, **Emer** is in de bronnen ook **Hemmer**, **Emmer**.

De namen waren in oorsprong **Heelmer**, **Eelmer** en **Helmer**, **Elmer**.
Heelme-re, Eelme-re en Helme-re, Elme-re zijn in de loop der eeuwen overal geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende Heme-re, Eme-re en Hemme-re, Emme-re, **een L-emphaticum.**

Heel-me, **Eel-me** en **Hel-me**, **El-me** zijn ontstaan uit **Hele-me**, **Ele-me** en **Helle-me**, **Elle-me**, eertijds óók geworden tot de **klankomwisselingen** **Hemele**, **Emele** en **Hemmele**, **Emmele**.

Al die namen Hemele, Emele en Hemmele, Emmele, enz. zijn **TE ZIEN in de middeleeuwse bronnen. Naamkundigen weten niet dat het klankomwisselingen zijn.** (Ik kan het ook niet helpen.)

Amerongen was in oorsprong: **Aelmer-unge, Heelmer-enge** en **Elmer-inge**, afleiding van de *wijd verbreide* oude riviernaam Aelme, grondvorm van Eelme (Heelme), Elme, met het suffix *-unge*, *-inge*, nòg eerder Ale-me en Ele-me (Hele-me), Elle-me, op vele plaatsen in hetzelfde grote oude taalgebied eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Emele** (**Hemele**), **Emmele**.

Aelme-re, Haelme-re "**und im Ablaut damit**" **Elme-re, Helme-re, Eelme-re, Heelme-re** is een *algemene* aanduiding voor ***stromen***, dus het water zelf (!), namen van *stromen* en van nederzettingen aan *stromen*, nogmaals, in de loop der eeuwen geworden tot **Ame-re**, **Hame-re** "**und im Ablaut damit**" **Emme-re**, **Hemme-re**, **Eme-re**, **Heme-re**, en als zodanig opgenomen in de middeleeuwse bronnen.

Die afgesleten namen zijn overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied (dus niet alleen te zien in het deltagebied van Maas en Waal). De L is in de loop der eeuwen weggevallen, door vlugge en vluchtige aanduiding, in een tijd dat de kennis van de Oud-Europese rivier- of *stroom*-aanduidingen vervaagde, in een tijd dat er amper geschreven bronnen waren.

Naamkundigen verzuimen de gedetailleerde atlas intensief te bestuderen, overal waar dat mogelijk is in hetzelfde grote oude taalgebied. Bij die intensieve bestudering van wat er te zien is aan rivieren, BLIJKT zó vaak dat in de loop der vele eeuwen de L is weggevallen. Zie mijn vele getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas, waaraan nog honderden zouden kunnen worden toegevoegd.

Bovenstaande oude riviernaam was eerder **Ale-me**, **Hale-me** "und im Ablaut damit" **Elle-me**, **Helle-me**, **Ele-me**, **Hele-me**, hier Ale-, Hale- en Elle-, Helle, Ele-, Hele-water-loop, met de afleiding **"mit *m*-Suffix"**.

Deze naamsvormen zijn eertijds ook geworden tot het **gemakkelijker in de mond** liggende **Amele**, **Hamele** en **Emmele**, **Hemmele**, **Emele**, **Hemele**, en als zodanig, dus **VERMINKT** opgetekend in de middeleeuwse bronnen.

Een voorbeeld: "**Hemele**, 12. Jh., wüst, in Lippe", was eertijds **Hele-me**, het *wijd verbreide* **Hele**, met vele afleidingen, hier met de afleiding "mit *m*-Suffix".

Heli-mi werd bij **Heelmi** in de loop der eeuwen tot **Hemi**, 777, oudste naam van de **Eem**, waaraan **Amersfoort**.
Vele namen uit de achtste eeuw zijn afgesleten overgeleverd in de schriftelijke bronnen.

Hehlen (Hehle-ne) aan de Weser-*stroom* was voorheen **Heli** (zie internet). Heli is *wijd verbreid*, met ook nog meer afleidingen dan "mit *m*-Suffix". Hele-ne is de afleiding "mit *n*-Suffix". Hele-re is de afleiding "mit *r*-Bildung". Hele-*te* is de afleiding "mit t-Bildung".

De afleiding **Heli-da** werd aan de **Maas**-*stroom* bij '**s-Hertogenbosch** tot de klankomwisseling **Hedilla**, oude naam van **Hedel**, ook aangeduid met **Heel**, zie Van der Aa, overal in de bronnen **Hele**.

De evolutie **Hele-the**, **Hele-de > Hethele**, **Hedele** is **ONBEKEND** in naamkundige kringen.

Waarom hoor ik al 20 jaar NIETS uit naamkundige kringen?!

De praktijk van de plaatsnaamkunde is:

De oudste namen uit de middeleeuwse bronnen moeten worden verklaard, gebaseerd op de bekende historische en actuele woordvoorraad. Zie *alle* plaatsnamenboeken!
Een intensieve vergelijkende methode wordt niet toegepast (ja, …… een beetje!). Naamkundigen zijn éénpuntig gericht op het verklaren ……. van de oudste namen!

De **praktijk** van de naamkunde is:

De namen **Hedilla**, **Hatalle**, **Hedele**, **Hethele**, enz., enz. moeten worden verklaard uit een oude woordvoorraad. Dat zijn immers de oudste namen, zo is de gedachte.
Naamkundigen beseffen niet dat het klankomwisselingen zijn. (Ik kan het ook niet helpen.)

Ik heb al die namen nooit willen verklaren. Ik ben immers geen naamkundige. Ik ben bij al die namen *terecht* gekomen. Zie mijn artikel *Toponymie zonder taalkunde: kan dat?* Zie *SEMafoor*, mei 2009.

Ik was in 1994 verbaasd, dat naamkundigen niet zagen dat **Hethele** de **klankomwisseling** van **Hele-the** is.

Hethele was vroeger niet Catualium.

Hatalle, **Hedilla**, **Hedele** en **Hethele** zijn géén zuivere, maar **VERMINKT** overgeleverde namen. Het zijn de klankomwisselingen van **Hale-te**, **Heli-da**, **Hele-de** en **Hele-the**.
Hatalle en Hedilla zijn de oude namen van Hedel aan de Maas bij Den Bosch. Bij Hedel mondt een *stroom* uit in de Maas. Aan de oorsprong van die **Maas**-*stroom* ligt de nederzetting **Eel**, **voorheen Hele en Ele** (zie Gysseling). Zie mijn vele getekende kaartjes in mijn 'Getekend Onderzoek' op mijn website.

Ik was nog maar net in mijn vergelijkend onderzoek terecht gekomen, beginjaren negentig, en ik zag:

Hethele was eertijds Hele-the. Ik had heel veel Helle-namen verzameld, in de bronnen ook Hele.

Plaatsen en *stromen* Heel waren vroeger Hele, Heli, in de bronnen ook Hale. Heli-da werd in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling Hedilla. Hale-te werd tot Hatalle, Hele-the werd tot Hethele! **Dat is ook gewoon te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling**. Zie het meerdere Ethele, Hethele. Andere aanduidingen die daarbij horen, aanduidingen voor één plaats, laten zien dat Ethele, Hethele in oorsprong Ele-the, Hele-the was. En dit is nog maar het topje van een ijsberg. De klankomwisselingen hebben ook plaatsgevonden bij 'andere' oude riviernamen.

Tummers heeft het helemaal mis met Heel in Limburg.

Zie bij **Catualium** in mijn vorige onderzoeken. *Zéér nabij* **Heel**, nèt over de grens in Duitsland, ligt de plaats **Hehler**, aan dezelfde *stroom*, de **Maas**-*stroom* de **Schwalm**.
Hehler is **Hele-re**, de afleiding "mit *r*-Bildung", in plaats van **Hele-the**, de afleiding "mit *t*-Bildung". De Maas- en Schwalm-stroom waren **Hele**. En er is nog zó veel meer. Zie de kaartjes.

Stroomopwaarts aan de Schwalm ligt ook nog de nederzetting **Hehn**, eerder **Hehne**, afgesleten vorm van **Hehlne**, **Heelne**, de samentrekking van **Hele-ne**, de afleiding "mit *n*-Suffix".
Hele-ne-brunn is ook niet ver weg. Er is nog zó veel meer.

Hoe kùnnen naamkundigen toch denken dat Heel is ontstaan uit Hedel……, zoals *weer* uit *weder* of *teer* uit *teder* of *broer* uit *broeder*! **Dat zij niet zien dat al het Heel vroeger Hele was**.
Hele, een riviernaam, is *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied.

Dat naamkundigen niet zien dat Hedilla de klankomwisseling van Heli-da is.
De plaats wordt (werd) immers ook aangeduid met **Heel** (zie Van der Aa), vroeger **Hele**, …….. èn **Heli**.

Wat **Riemer Reinsma** over **Heel** schrijft op blz. 56 van zijn boek ***Namen op de kaart*** berust niet op waarheid.
Heel heette in de eerste eeuw n. C. géén Catualium.
De oudste naam van **Heel**, uit 1144, is **Hethele**, de **klankomwisseling** van **Hele-the**.
Catualium werd in 1144 niet tot Hethele.

Een etymologische speculatie is verheven tot een oude vermelding van Heel.
Het dorp is genoemd naar de Maas-*stroom*, Hele, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied, met nederzetting Hele-the, één van de meerdere afleidingen. Heel is een zuiver overgeleverde naam. De oude vermeldingen Hethele en Hedele zijn **VERMINKT** overgeleverde namen in de middeleeuwse bronnen.

De evolutie: **Hele-me**, **Hele-the > Hemele**, **Hethele**
Het zijn in oorsprong de afleidingen "**mit *m*-Suffix**" en "**mit *t*-Bildung**".

Zo is **Hemeles-deron**, oude naam van **Himmels-thür** (zie *Ortslexikon* van Köbler), aan de **Leine**-*stroom* de **Innerste**, de **klankomwisseling** van **Hele-mes-deron**.
Himmeles-thür is de klankomwisseling van **Hille-mes-thür**. Er zijn meerdere voorbeelden te geven! (Zie hierna. Zie ook mijn vorige onderzoek: *Een reactie, en nog veel meer*.)

Vergelijk **Heelden** bij Emmerich (< Elme-rich!), eerder **Hethlin** (zie Gysseling!). **Hethlin** is de samentrekking van **Hethelin**, klankomwisseling van **Hele-thin**, hetzelfde als **Hele-din**, zuiver overgeleverd als **Heel-din**, **Heelden**. Zie ook hier weer mijn vele getekende kaartjes.

Heelden was vroeger **Hele-den**, hier NIET geworden tot de klankomwisseling **Hedelen**, maar overgeleverd als Heelden.
Heelden was vroeger ook **Hele-thin**, wel geworden tot de klankomwisseling **Hethelin**, **Hethlin**, en als zodanig in de middeleeuwse bronnen opgenomen.

De oudste naam is niet altijd de herkomst.

Nogmaals, **Heel** aan de Maas in Limburg, met de oude vermeldingen **Hethele** en **Hedele** (zie Tummers), werd eertijds aangeduid met **Hele**, maar ook met de afleiding daarvan, n.l. **Hele-the** en **Hele-de**, de afleiding "mit *t*-Bildung". **Heel** was in oorsprong NIET **Catualium**.

De *wijd verbreide* oude riviernaam **Hele**, **Ele** werd in de loop der eeuwen tot **Heel**, **Eel**.
Heel is niet ontstaan uit Hedel, maar uit Hele.
Eel aan een zijstroom van de Maas (die zich ontlast in de Maas bij **Hedel**) was vóór 1226 **Ele** en **Hele** (zie Gysseling). Het meerdere **Ethele** en **Hethele** in het ***Toponymisch Woordenboek*** van Gysseling zijn de klankomwisselingen van **Ele-the** en **Hele-the**!

Waarom zie ik **Hethlin**, oude naam van **Heelden**, in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling, en naamkundigen niet?
Mijn onderzoek toont aan: Naamkundigen bestuderen het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling niet. Ik kan hier vele voorbeelden van geven. Zie mijn onderzoeken.

De niet te ondergraven evolutie: Hele-thin < Hethelin, Hethlin, oude vermelding van **Heelden**, eerder **Hele-din**.

En **Hethele** aan de Maas bij Roermond, nu **Heel**?
Géén **Catualium**, maar in oorsprong **Hele-the**.

Riemer Reinsma schrijft in zijn boek ***Namen op de kaart, oorsprong van geografische namen in Nederland en Vlaanderen***, op blz. 56:

"Mengnamen waren er ook. Bijvoorbeeld namen die een Latijns en een Keltisch bestanddeel bevatten. Zo heette het Limburgse dorp **Heel** in de eerste eeuw n. C. **Catualium**, waarin het Keltische woord *catu* 'strijd' en het Latijnse *vallum* 'wal' terug te vinden zijn. In de dertiende eeuw werd die naam ***Hethele***. Waarbij weer moet worden aangetekend dat die ***th*** vermoedelijk werd uitgesproken zoals in het Engelse ***the***. In de zestiende eeuw werd dat ***Hedel***, en nog later ***Heel***. De overgang van ***Hedel*** naar ***Heel*** is te vergelijken met die van ***weder*** naar ***weer***, en van ***teder*** naar ***teer***."

Men heeft gedacht: Zo te zien op de Peutinger kaart, zou de Romeinse nederzetting Catualium in de regio van Heel gezocht moeten worden.

Men (Tummers) heeft vervolgens gedacht: Zou "Hethele, de eerste schriftelijke bron van Heel, in 1144", wellicht etymologisch verbonden kunnen worden met het vele eeuwen eerdere (acht eeuwen!) Romeinse Catualium op de Peutinger kaart?

Men heeft gedacht: Als we die Keltisch/Latijnse naam Catualium nou eens gaan vertalen in het Germaans, dan ontstaat Hathual(ium). Dat gaat dan aardig lijken op Hethele. Hathual(ium) zal dus naar Hethal(ium) zijn geëvolueerd. Dan komen we uit bij "Hethele, de eerste schriftelijke bron in 1144". Latere oude vermeldingen van Heel zijn Hedele. Hethele zal dus wel uitgesproken zijn op z'n Engels. In 1650 verschijnt in de bronnen de naam Heel. Heel zal dus ontstaan zijn uit Hedel, zoals *boedel* tot *boel* werd, of *broeder* tot *broer*.

Kortom: Catualium **is** een oude vermelding van Heel.
Het is taalwetenschap (van Tummers), ….. maar niet waar.

Het dorp aan de Maas bij Roermond werd vroeger aangeduid met **Hele**, **Hele-the** en **Hele-de**.
In de loop der eeuwen is dat geworden tot **Heel**, **Hethele** en **Hedele**.
De nederzetting is genoemd naar de **Maas-*stroom***.

Heel aan de Maas bij Roermond is in het Limburgs **Hael** (zie Van Berkel en Samplonius). Hael was eerder het *wijd verbreide* **Haele** (Hale). **Haele-te**, de afleiding "mit *t*-Bildung", werd aan de Maas bij Den Bosch tot de klankomwisseling **Hatalle**, 815-816 kopie 1170-1175, oude naam van **Hedel** (zie Van Berkel en Samplonius) ook (zie Van der Aa) aangeduid met **Heel**.

Haele-me, de afleiding "mit m-Suffix", werd tot **Hamele**. Zie voor meer: elders in mijn vorige onderzoeken.

De evolutie: Haele-me, Haele-te > Hamele, Hatalle

De evolutie: Ale-me, Ale-te > Amele, Atele

De evolutie: Alle-me, Alle-te > Ammele, Attele

Zie mijn onderzoeken. De vele getekende kaartjes.

Heel aan de Maas bij Roermond, Limburgs **Hael**, werd vroeger aangeduid met **Hele**, **Haele** en met **Hele-the** en **Hele-de**.

Heel aan de Maas bij Den Bosch, beter bekend als **Hedel**, werd vroeger aangeduid met **Hele**, **Haele**, en met **Heli-da** en **Haele-te**. Hedel was ca. 800-850 kopie 1170-1175 **Hedilla** (zie Van Berkel en Samplonius), de klankomwisseling van **Heli-da**, hetzelfde als **Heli-ta, Hele-the**, aan de Maas bij Roermond geworden tot de klankomwisseling **Hethele**.

Met dit schrijven hier aangekomen (op donderdag 11 april 2013) heb ik opnieuw maar weer eens het

Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands, koeblergerhard.de

geraadpleegd. Mijn gevonden herkomsten worden steeds weer bevestigd!
(Ik heb meerdere namen al behandeld in *Een reactie, en nog veel meer*. Onderstaande teksten zijn eerder geschreven. Herhaling, vaak in ander verband, kan geen kwaad.)

"**Hethele**, **unbestimmt** mit bezug zum Nordwesten, **Hedilla**."

Er volgt hierna nog veel meer Hethele en Hedele van over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied!

"**Hedel-scheit** s. **Ell-scheid**?" (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Hele-de-scheit**, 'waterscheiding vàn **Hele**', in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, gebruikelijk bij plaatsnamen (zie dr. J. de Vries), geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Hedele-scheit**.

Wikipedia **Ell-scheid:** "Die erste urkundliche Erwähnung unter dem Namen **Hedel-scheit** erfolgte im Jahr 1136." **Ellscheid** ligt in de Eifel, in Rijnland, omgeving Prüm.

Er is veel El-'waterscheiding' in Duitsland, in de bronnen ook **Hel-, Elle-, Elde-, Elte-, Ehl-, Ael-**. Zie mijn onderzoeken.
Ell-scheid wijst op Elle-scheid, Elle-'waterscheiding'. De rivier- of waternaam Elle is *wijd verbreid*. Zie ook Krahe en Nicolaisen, het topje van een ijsberg.

Hedel-scheit wordt genoemd in het "Urkundenbuch zur Geschichte der jetzt die preussischen Regierungsbezirke Coblenz und **Trier** bildenden mittelrheinischen Territorien". (Zie internet.)
"This **Hedel-scheit** is apparently the origin of the modern-day **Ell-scheid**." (Zie internet.)

De *wijd verbreide* rivier- of waternaam **Elle** is in de bronnen ook **Helle**,……. èn **Ele**, **Hele**.

Elle heeft als afleiding **Elle-de**, in de loop der vele eeuwen geworden tot **Elde**, maar ook tot **Eddele**.
Elle heeft als afleiding **Elle-te**, in de loop der vele eeuwen geworden tot **Elte**, maar ook tot **Ettele**.
Ele heeft als afleiding **Ele-de**, in de loop der vele eeuwen tot **Eelde**, maar ook tot **Edele**.
Ele heeft als afleiding **Ele-the**, in de loop der vele eeuwen geworden tot **Eelte**, maar ook tot **Ethele**.
Hele heeft als afleiding **Hele-de**, in de loop der eeuwen geworden tot **Heelde**, maar ook tot **Hedele**.
Hele heeft als afleiding **Hele-the**, in de loop der eeuwen geworden tot **Heelthe**, maar ook tot **Hethele**.

Vooral **Ethele** en **Edele** zijn *wijd verbreid*.
De herkomst is duidelijk te zien bij **bestudering** van de middeleeuwse bronnen.
Ethele en **Edele** zijn duidelijk de **klankomwisselingen** van **Ele-the** en **Ele-de**.
Het is zelfs te zien in oude vermeldingen voor één plaats.

Maar er is nog zó veel meer. Het wemelt in het ***Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands, koebler-gerhard.de*** van **VERMINKT** overgeleverde plaatsnamen. De L is weggevallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden. Het zijn allemaal afleidingen van riviernamen (eigenlijk één *algemene* riviernaam, met meerdere afleidingen.), stammend van vóór onze jaartelling.

In **Trier** moet **Hel-scheit** gezocht worden, preciese ligging onbekend, naam uit de dertiende eeuw (zie Gysseling). **Hedel-scheit** ligt ook in **Trier** (zie hiervoor), in oorsprong **Hele-de-scheit**.
Hel is in de bronnen ook Heel, eerder Helle en Hele.

"**Ell-scheit** (voorheen **Hedel-scheit**) umfasste auch die Ortschaft **Imme-rath**." (Zie internet.) Imme-rath is de afgesleten vorm van **Ilme-rath**, zoals vele vergelijkingen aantonen. De riviernaam **Ila** ('van Krahe') is *wijd verbreid*! **Ille-me** werd tot de klankomwisseling **Immele**, *wijd verbreid*.

Imme-rath was in 1144 **Emund-rode**, in 1530 **Emen-rait**, en in 1666 **Eme-rath** (zie internet), de afgesleten vormen van **Eelmend-rode**, **Eelmen-rait** en **Eelme-rath**.
De herkomst is de *wijd verbreide* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Ille-me**, **Ele-me**, de afleiding "mit *m*-Suffix", bij Ilme, Eelme geworden tot Imme, Eme. Ilme is ook zuiver overgeleverd.

Mijn onderzoek laat zien dat b.v. **Emen-rait** en **Eme-rath** uit de **16e** en **17e** eeuw vele eeuwen eerder ingewikkelder vormen bezaten. Dat is te zien aan de vele oude namen uit het *Ortslexikon* van Köbler, namen uit de **7e** t/m de **12e** eeuw. **Eeuwen eerder is de L al weggevallen.**

Een **huidig Ame** of **Emme**, **Eme**, **Eime**, **Imme** is ontstaan uit ingewikkelder vorm.
Ten tijde van die ingewikkelder vorm, de vroege middeleeuwen en eerste eeuwen van de late middeleeuwen, is de L weggevallen.
Nogmaals, dat kan men **zien** in b.v. het *Ortslexikon* van Köbler: Hoe de namen evolueerden in de loop der eeuwen.

Ele-me, **Eel-me** is de herkomst van de **Eem**, eerder **Eme**, waaraan **Amersfoort**.
Ale-me, **Ael-me** is de grondvorm van **Ele-me**, **Eel-me**.
Amer-voorde heeft in wezen dezelfde herkomst als **Emer-voorde**.

Zie eerder, **Amer-voert** of **Emer-voert** aan de **rivier** de **Amer**, ook aangeduid met **Emer**, nu **Reuzel** geheten, een **Maas**-*stroom* in Noordbrabant.

Amer-voert of Emer-voert werd ook aangeduid met **Amels-fort** of **Emel-fort**.
(Zie voor dit alles: Genealogie familie Van Amelsfoort en *Nomina Geographica Neerlandica*.)

De herkomst van deze voorde in Noordbrabant is:
Aelme-re, Eelme-re > Ame-re, Eme-re, **Amer-voert**, **Emer-voert**
Ale-mes > Ameles, **Amels-fort**
Ele-me > Emele, **Emel-fort**

De familienaam **Van Amels-foort** herinnert nu nog aan die in de vergetelheid geraakte vroegere voorde in Noordbrabant, eerder **Ameles-foort**.

Eigenlijk zou die familienaam **Van Ale-mes-foort** moeten heten, naar de herkomst: voorde aan **Ale**, afleiding "mit *m*-Suffix", nu de **Maas-*stroom*** de **Reuzel**.

Aals-voort, eerder **Ales-voort**, heeft dezelfde herkomst, ook ‘voorde aan **Ale**, afleiding “mit *s*-Suffix”, hier ontstaan aan een **Maas-*stroom*** bij **Oss**. (Zie mijn getekend kaartje.) **Aals-voort** en **Amels-foort** hebben in wezen dezelfde herkomst, genoemd naar, en afgeleid van de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam **Ale**, eerder **Ala**, stammend van vóór onze jaartelling.

Aan de **Maas-*stroom*** de **Alm** (nu de Afgedamde Maas) ligt de nederzetting **Op-Eel** (een aanduiding van **Op-Andel**, zie Van der Aa).

De **Alm-*stroom*** was **Ale**, **Alle** “**und im Ablaut damit**” **Ele** (zoals ook alle *stromen*, zie mijn onderzoeken). Op-Andel was in 1259 immers **Alle**. Neer-Andel was in 1537 immers Neer-**Ael** (eerder **Ale**). (Zie Van Berkel en Samplonius.)

De **Alm**, eerder **Alme** (zie Krahe), werd vóór 1421 ook aangeduid met **Eem** (zie Van der Aa), eerder **Eme**, dat eertijds is ontstaan uit **Eel-me**, **Ele-me**.

De **Alm-*stroom*** is óók genoemd (net als Op- en Neer-Andel, eerder Alle en Ael, d.i. Ale) naar de *algemene* oude riviernaam **Ale**, **Alle**……., maar mèt de afleiding “**mit *m*-Suffix**”, dus **Ale-me**, **Alle-me**, waarna **Ael-me**, **Al-me**, maar eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Amele**, **Ammele**.
Alle-me ligt ten grondslag aan de riviernaam de Al-me, de Maas-stroom de **Alm**.

Ale-me, **Ael-me** is de herkomst van de **Amer**, eerder **Ael-me-re**, in de loop der tijd geworden tot **A-me-re**, **Amer**, de vroegere loop van de **Alm**, na de Sint-Elisabethsvloed in 1421 geworden tot een grote getijdenkreek in de Biesbosch, in 1904 verbonden met de gegraven Bergsche Maas, nu de monding vormend van de Maas-stroom in het Hollandsch Diep.

In de vroege bronnen is te zien dat **Amer** is ontstaan uit **Ala-ma-ra**, waarna **Ael-ma-ra**, in de loop der eeuwen geworden tot **Ama-ra**. (Zie mijn artikel, de herkomst van Amersfoort.)
Ale-me en **Alle-me** werden bij de **Alm** ook tot de klankomwisselingen **Amele** en **Ammele**, te zien in de aanduidingen van **Ammer-zoden**, ook aangeduid met **Amer-zoden**, maar óók met **Amel-roy** en **Ammel-royen**.

De nederzetting Ammerzoden ligt bij Zaltbommel in de Bommelerwaard. “De Alm stroomde vroeger ook door de Bommelerwaard, vóór 1200 verzand.”
Amme-re en **Ame-re** in **Ammer-zoden** en **Amer-zoden** waren in oorsprong **Alme-re** en **Aelme-re**.

Zie mijn eerdere vergelijking, de plaats **Ames**, in 1211 **Almes**, Nederlands **Almen** (zie het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling), gelegen **nabij Aumer-val**, in de dertiende eeuw **Amer-val** en in 1516 **Ammer-val** (zie internet).

Ames ligt ligt bij Béthune, aan de Schelde-*stroom* de **Nave**, via Clarence en Lys (Leie), in 1211 **Almes**.
De Nave-*stroom* was Alme, met nederzetting Almes.
Aumer-val, 1516 **Ammer-val**, “non loin de la rivière La Nave”, **ligt in het dal van de Nave**, “la vallée de la Nave”. “Aumervalle, située sur les hauteurs de Néon ou l’on a une vue sur la vallée de la Nave.”
Dan is **Ammer-valle de afgesleten vorm van Almer-valle.**
Evolutie: **Alme-re-valle > Amme-re-valle, Ammer-val**

Le village d’Aumervalle op internet: “Anciens noms d’Aumervalle: 1801 **Amer-val**.”

Amer-val is genoemd naar **Aelme**, de Nave-*stroom*, met nederzetting **Aelmes**, in de loop der eeuwen geworden tot **Ames**.

Evolutie: **Aelme-re-valle > Ame-re-valle, Amer-val**

Aumerval - Genea Wiki op internet: **Aumer-val** was in 1422 **Aume-re-val**, in 1444 **Omer-val**, in 1469 **Amier-val**, en in 1516 **Ammer-val**.
Hierbij staat de aantekening: "Nom qui viendrait de Audomaras, nom d'homme et de vallis, vallée." Dat is toch niet te gelóven! Zie mijn onderzoeken, waarin ook **Ome-re** zo duidelijk de afgesleten vorm is van **Oolme-re**.

De **Ohm** is een zij-**rivier** van de **Lahn**, 59,8 km lang, waaraan **Ober-Ohmen**, in 1064 **Ame-na** (zie internet), de afgesleten vorm van **Aelme-na**.
Ael-me is ontstaan uit **Ale-me**, eerder **Ala-ma**, eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling Amala**. De **Ohm** zou eigenlijk **Ohlme** moeten heten, naar de herkomst: **Oolme**, eerder **Ole-me**.

Internet: "Namensentwicklung **Nieder-Ohmen**:
Ama-na (Gewässername) (um 750-779, **Ame-na** (1008), **Ame-ne** (1314, 1366). **Ome-ne** komt op hetzelfde neer als **Ame-ne**, afgesleten vormen van **Oolme-ne** en **Aelme-ne**. Rivieren of beken **Ohme** en **Ahme** komen op hetzelfde neer, in oorsprong **Ohlme** en **Ahlme**, ontstaan uit **Ole-me** en **Ale-me**.

"**Amöne-burg**, 8. Jh., **an der Ohm**, bei Kirchhain in Hessen, bei Marburg **an der Lahn, Ama-na-burg**, **Hama-na-burg**, **Ama-nin-burch**" (zie het *Orts-lexikon*), was in oorsprong:
Aelma-na-burg, **Haelma-na-burg** en **Aelma-nin-burch**.
Ael-ma en Hael-ma zijn ontstaan uit Ale-ma en Hale-ma.

De **ultieme herkomst** van de **rivier** de **Ohm**, waaraan **Ober-Ohmen**, **Nieder-Ohmen** en **Amöne-burg**, is de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling,

Ala-ma, Ola-ma, de afleiding "**mit *m*-Suffix**".

Amö-ne-burg zou eigenlijk **Aelmö-ne-burg** (**Aelme-ne-burg**) moeten heten, naar de herkomst.

De **Iter-bach** en de **Omer-bach**, zijstromen van de **Inde**, waren in oorsprong **Ilter-bach** en **Oolmer-bach**. **Il-te** en **Ool-me** zijn ontstaan uit **Ille-te** en **Ole-me**, de *wijd verbreide* riviernaam **Ille** en **Ole**, afleidingen "mit *t*-Bildung" en "mit *m*-Suffix".

De **rivier** de **Inde** is een zijrivier van de **Maas**-*stroom* de **Rur** (**Roer**) bij **Jülich** (**Gulik**), in de zevende eeuw (zie het *Ortslexikon*) **Inda** en **Hinda**, eerder **Ine-da** en **Hine-da**, in oorsprong **Ilne-da** en **Hilne-da**, afleidingen van **Ilna** en **Hilna**, de **samentrekkingen** van **Ila-na** en **Hila-na**.

Nu weer naar waar ik was gebleven op pagina 18:

Terug naar **Imme-rath**, in 1666 nog **Eme-rath**, deel van **Ell-scheid**, in 1136 **Hedel-scheit**.

De herkomst is: **Ilme-rath** en **Eelme-rath**, deel van **Elle-scheid**, eertijds ook **Hele-de-scheit**.

Ilme, **Hilme** is ook **Eelme**, **Heelme**, eerder **Ille-me**, **Hille-me** en **Ele-me** en **Hele-me**.
Deze riviernaam was eerder **Ila**, **Hila** en **Ela**, **Hela** (zie o.a. bij Krahe), of **Ili**, **Hili** en **Eli**, **Heli**, hier met de afleiding "mit *m*-Suffix".

Evolutie: Hele-me, Hele-de > Hemele, Hedele

Hile-me > Himmele, zoals "**Emmel-dorf**, 10. Jh. **Himelen-dorpe**" (zie her*Ortslexikon*).

Ille-me > Immele, zoals "**Immelen-husen**, auch **Emelen-husen**" (zie het *Ortslexikon*).

Heli-da > Hedilla, in Nederland (oude naam van **Hedel**) …….. èn in Duitsland.

Heli-tin > Hetilin, zoals "**Hetel-dorf**, 12. Jh. **Hetilin-dorf**".

Hili-mi > Himili, zoals "**Hemmel-te**, 9. Jh. **Himili-the**" (zie het *Ortslexikon*). Enz.

"**Hetel-dorf,** 12. Jh., unbekannt mit Bezug zur **Steiermark**, **Hetilin-dorf**", "im Kreis Wolfenbüttel, bei Hallendorf, 1022 **Hedelen-thorp**".

(Zie internet en *Ortslexicon.*)
Hedelen komt hier bij deze plaats in de bronnen drie maal voor als **Hedelen-dorp**, **Hedelen-thorp** en **Hedelen-torp**. Zie daarvoor ook het *Altdeutsches Namenbuch,* p. 161, ook hier mèt Hetilin-dorf.
Hetel(e)**-dorf** zou eigenlijk **Helete-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

Evolutie: Hele-den-thorp > Hedelen-thorp, in oorsprong 'nederzetting aan **Hele**', een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Evolutie: Heli-tin-dorf > Hetilin-dorf, in oorsprong 'nederzetting aan **Heli**', een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, ook de herkomst van **Hedilla**, oude naam van **Hedel** aan de Maas bij Den Bosch, de klankomwisseling van **Heli-da**, in plaats van **Heli-ti > Hetili**.

Vergelijk **Hedelen-thorp**, ook **Hetilin-dorf**, met **Heelden**, vóór 1226 **Hethlin** (zie Gysseling), de samentrekking van **Hethilin** of **Hethelin**, gelegen aan de **Niederrhein**.

Heelden was vroeger **Hele-den** en **Hele-thin**. **Heelden** is zuiver overgeleverd, niet geworden tot de klankomwisseling **Hedelen**.

Hele-den gevolgd door **-dorf**, dus **Hele-den-dorf**, werd bij vlugge en vluchtige aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hedelen-dorf**, en als zodanig opgetekend in de middeleeuwse bronnen.

Te zien in het *Ortslexikon* van Köbler:
De **klankomwisselingen** vonden **altijd** plaats als **nòg een element volgde** in de plaatsnaam, zoals **-dorf**, **-heim**, **-wilare**, **-kirch**, **-huson**, **-rode**, **-tal**, **-bach**, **-ach**, **-au**, enz.

Ale-de, **Ale-the**, **Ele-de**, **Ele-the**, **Hele-de**, **Hele-the**, enz., enz. (er zouden meerdere afleidingen te geven zijn) werden **ALTIJD** tot:
Adele, **Athele**, **Edele**, **Ethele**, **Hedele**, **Hethele**,..... als nog een tweede element volgde.

Ale-den-tal, **Ale-den-rode**, **Ale-den-husen**, enz. werden in de loop der eeuwen bij vlugge en vluchtige aanduiding **tot het gemakkelijker in de mond liggende** **Adelen-tal**, **Adelen-rode**, **Adelen-husen**.
(Zie hierna nog veel meer. Zie ook mijn vorige onderzoeken, zoals *Een reactie, en nog veel meer*.)

Maar **Ale-den** zònder een tweede element werd gewoon tot **Ael-den**, zoals in Nederland (Drenthe) **Aalden**, in Duitsland **Ahlden**.

Ale-de is een afleiding van het *wijd verbreide* **Ale**, eerder **Ala**, **Alo** of **Ali**, een oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Een voorbeeld van ingewikkelder vorm:

"**Adilines-wilare**, 10. Jh., unbekannt bei Gossau im Kanton Sankt Gallen" (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ali-di-nes-wilare**.

Evolutie: **Ali-di** (d.i. **Ale-de**) > **Adili** (d.i. **Adele**).

Een voorbeeld zonder tweede element:

"**Ahlden**, 12. Jh., **an der Aller** bei Fallingbostel, **Alo-dun**, **Ale-then**, **Al-den**" (zie het *Ortslexikon*).

De nederzetting is genoemd naar de *stroom* waaraan het is ontstaan, hier daadwerkelijk **Ala-ra** geheten.

Ala-ra, 1096, is de oude naam van de **Aller**. Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als **Ale** (en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**), zo tonen mijn onderzoeken aan. **Van Berkel** en **Samplonius** schrijven bij **Aalden** aan de Aalder-*stroom* in Drenthe, 1332 **Ale-de**: "**Prof. Blok** wijst op enkele vergelijkbare Duitse plaatsnamen." Maar waarom toch wordt er niet naar **de lokalisering** aan de **Ala-ra** gekeken?! Dat is toch van veel groter belang dan al die door **prof. Blok** gegeven **taalkundige speculaties** bij **Aalden**, geciteerd in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*?

Ale-then- gevolgd door een tweede element werd in de loop der vele eeuwen tot **Athelen-**.

Ale-den- (**Alo-dun**) met tweede element werd in de loop der vele eeuwen tot **Adelen-**.

Terug naar **Heelden**, elfde eeuw **Hethlin**, Düsseldorf, Noordrijn-Westfalen (zie Gysseling). De nederzetting is genoemd naar de **Niederrhein-***stroom*, **Hele**. Zie mijn kaartje.

Nogmaals:
Hele-den, de afleiding van de oude *algemene* riviernaam **Hele**, werd hier niet tot de klankomwisseling **Hedelen**, zoals in Nederland (zie bij Hedel en Heel aan de Maas), maar tot **Heelden**.

Hele-thin daarentegen werd tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hethelin**, **Hethlin**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de elfde eeuw opgetekend in de schriftelijke bronnen.
Hedeller-wart ligt óók aan de **Niederrhein**, metathesis van **Hele-der-wart**, 'waard aan **Hele**'. Zie hierna. De plaats komt ook uit het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.

Wat zal NU de reactie zijn van Riemer Reinsma? En er komt nog zoveel meer! Zie zijn zo onterechte tekst over **Catualium** in verband met **Heel**, eerder in dit schrijven.
(Die tekst geeft de huidige stand van naamkundig onderzoek aan. Niet Riemer Reinsma heeft 'ontdekt' dat Heel vroeger Catualium was, geëvolueerd naar **Hethele**.)

Hij schreef mij al weer vele jaren geleden:
"**Meneer, wilt U alstublieft NU ophouden? We hebben nu wel voldoende gelegenheid gehad om kennis te nemen van uw opvattingen**." (Zie mijn 'Nieuwe Onderzoek'.)

Mijn vele ontdekte herkomsten, uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde oude taalgebied, zijn **géén "opvattingen", maar wáár**.

Riemer Reinsma, lid van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens-Instituut**, zal nu niet meer kunnen schrijven:

"Het Limburgse dorp **Heel** was in de **eerste eeuw** n.C. **Catualium**, dat in de **dertiende eeuw** **Hethele** werd. Waarbij weer moet worden aangetekend dat die ***th*** vermoedelijk werd uitgesproken zoals in het Engelse ***the***. In de zestiende eeuw werd dat **Hedel**, en nog later **Heel**. De overgang van **Hedel** naar **Heel** is te vergelijken met die van ***weder*** naar ***weer***, en van ***teder*** naar ***teer***."

Dat is immers zó bezijden de waarheid.

Heel werd vroeger aangeduid met **Hele**, **de Maas-*stroom***,…… èn met de afleiding "mit ***t***-Bildung", **Hele-the** en **Hele-de**, in de loop der eeuwen geworden tot **Heel**, **Hethele** en **Hedele**.

De huidige naam Heel is zuiver overgeleverd. Hethele en Hedele zijn verminkt overgeleverde namen.

Alle plaatsnamen worden verklaard alsof alle oude vermeldingen zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, **de praktijk van de plaatsnaamkunde**.
Mijn onderzoek toont aan: Vele oude vermeldingen zijn verminkt overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. Natuurlijk weten naamkundigen ook wel dat alle plaatsnamen aan verandering onderhevig zijn geweest, maar **de praktijk is:** oude namen **verklaren** uit een oude woordvoorraad,…… zònder te beseffen dat uit honderden plaatsnamen de L is weggevallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden, in alle gevallen in oorsprong ***Unsere ältesten Flussnamen***.

Nu nog even terug naar Hedelscheit:
Ell-scheid, 1136 **Hedel-scheit**, heeft dezelfde herkomst als **El-scheid** aan een **Moezel**-*stroom* ten noorden van **Echternach** (**Eptern-aco**). Echternach ligt ook aan een **Moezel**-stroom, n.l. de **Sauer**.
El-scheid was in de middeleeuwen **Elp-schet** (zie Adolf Bach, *Deutsche Namenkunde*), dat is **El-*apa*-** waterscheiding, eerder **Elle-**'water'-scheiding.
Ep-tern-aco, de bekendste oude naam van **Echternach**, was in oorsprong **Elp-tern-aco**.
Als men het maar onderzoeken wil! (Mijn onderzoeken bestuderen.) Maar die wil is er niet bij naamkundigen. Waarom niet? Vanwege het **vooroordeel** bij naamkundigen. Ik ben immers géén wétenschapper.

Het meerdere **El-scheid** over de grens, in de middeleeuwse bronnen (zie internet) ook **Eel-** (**Ehl-**) en **Ael-scheid** (zie mijn vorige onderzoeken) heeft dezelfde herkomst als **Enschede** in Overijssel, in de middeleeuwen (zie Van Berkel en Samplonius):
Ane-schedhe en **Anne-schethe**, in oorsprong **Aelne-schedhe** en **Alne-schethe**, dat is 'waterscheididing van **Aelne, Alne** "und im Ablaut damit" **Elne'**.

Enschede, vroeger uitgesproken als **En-schéde** (zie Van Berkel en Samplonius), was eerder **Enne-schede**. De naam was in oorsprong **Elne-schede**, naar de herkomst.

Enschede is ontstaan aan een scheiding van beken.

De *wijd verbreide* oude rivier- of waternaam **Ale-ne, Alle-ne** "und im Ablaut dazu stehend" **Elle-ne**, de afleiding "mit *n*-Suffix", is OVERAL te vinden in hetzelfde grote oude taalgebied.
Alle-ne en **Elle-ne** komen in de bronnen ook voor als **Alne** en **Elne**, *wijd verbreid*.
In het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling is **GEWOON TE ZIEN**, zo ook in de werken van prof. Nicolaisen (afgestudeerd bij prof. Krahe), dat die namen ook zijn geworden tot **Anne** en **Enne**.

Ale-ne was ook **Aelne**,…… afgesleten overgeleverd als **Ane** (Duits **Ahne**).

Alne en **Elne** staan in de bronnen. Maar niemand vraagt zich af: **Waar is Aelne gebleven? Er is immers Alle-ne en Elle-ne,…….. maar óók Ale-ne**. Uit **Ane-schedhe**, **Anne-schethe** "und im Ablaut damit" **Enne-schede**, is de **L** weggevallen. Mijn gehele onderzoek toont het aan.

"**Hedeller-wart**, 12. Jh., wüst bei Xanten, bei Moers" (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Hele-der-wart**, 'waard aan **Hele**', *wijd verbreide* oude riviernaam, hier de **Niederrhein**-*stroom*, waaraan ook **Heelden**, in de elfde eeuw **Hethlin**. **Hele-den** werd er niet tot **Hedelen**, zoals elders (b.v. **Hedelen-dorf**), maar tot **Heelden.** Maar **Hele-thin** werd hier wèl tot de klankomwisseling **Hethelin**, **Hethlin.**

"**Hettlingen** bei Zürich. 9. Jh. **Hetel-inga**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Hele-te-inga**. **Helle-te** werd tot **Hel-te**, maar eertijds óók tot **Hettele**, **Hettle**.

"**Hettlingen** bei Wertingen, 11. Jh. **Hetel-ingen**, **Hadel-ingen**, **Hethel-inga**" (zie het *Ortslexikon*), toont **de klankomwisselingen** van **Hele-te**, **Hale-de** en **Hele-the**, de afleiding "mit *t*-Bildung".

Vergelijk **Hale-de**, geworden tot de klankomwisseling **Hadele**, met **Hatalle**, oude naam van **Hedel** aan de Maas bij Den Bosch, de klankomwisseling van **Hale-te**.
Vergelijk ook **Hali-di** in Noord-Frankrijk geworden tot de klankomwisseling **Hadili**, **Haadli**. Zie daarvoor mijn 'Getekend Onderzoek'.

Hale-de werd ook tot **Hael-de**. Plaatsen **Haalde-ren** zijn genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan. Hoe kùnnen naamkundigen denken aan de herkomst: 'bij de jeneverbessenstruiken'.
Ale-de werd tot **Ael-de**, maar eertijds óók tot de **klankomwisseling Adele**, *wijd verbreid*.

"**Edels-hausen** bei Schrobenhausen, 12. Jh. **Adeles-husen**" (zie het *Ortslexikon*), heeft als herkomst **Ale-de** "und im Ablaut damit" **Ele-de**, geworden tot de klankomwisselingen **Adele** en **Edele**. Schrobenhausen ligt in Beieren.

Edeles-hausen zou eigenlijk **Ele-des-hausen**, **Eeldes-hausen** moeten heten, naar de herkomst.
Edeles-hausen heeft dezelfde herkomst als plaatsen **Eelde**, eerder **Ele-de**, een plaatsnaam die niet werd gevolgd door een tweede element, zoals -hausen, waardoor geen klankomwisseling plaats vond.

Adeles-husen zou eigenlijk **Ale-des-husen**, **Aeldes-husen** moeten heten, naar de herkomst. De plaats heeft dezelfde herkomst als plaatsen **Aelde**, eerder **Ale-de**, een plaatsnaam die niet werd gevolgd door een tweede element, zoals -husen, waardoor geen klankomwisseling plaats vond.

Alle ***stromen*** werden vroeger beschouwd als **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, met vele afleidingen, de nederzettingen aan die *stromen*.
De namen komen ook voor als **Hale**, **Halle** en **Helle**, **Hele**, **Hyle**, **Hille**.

Al deze namen zijn ook te vinden in *Unsere ältesten Flussnamen*. Zie het werk van pr. Krahe en pr. Nicolaisen.

Alle *stromen* werden in vroegere samenlevingen geassocieerd met bovennatuurlijke krachten. Dat werd volgens mij met bovengenoemde namen aangeduid.

Hele-de, **Ele-de**, de afleiding van een *wijd verbreide* oude rivier- of waternaam, met grondvorm **Hale-de**, **Ale-de**, werd in de loop der tijd tot **Hedele**, **Edele** en **Hadele**, **Adele**

"**Edel-kirchen**, Hof bei Altena bei Halver, 11. Jh. **Edelen-kiricha**" (zie het *Ortslexikon*), heeft als herkomst **Ele-de**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Edele**.

De plaats zou eigenlijk **Ele-den-kirchen**, **Eelden-kirchen** moeten heten, naar de herkomst.

De evolutie: Ale-me, **Ale-de** > **Amele**, **Adele**
Hale-me, **Hale-de** > **Hamele**, **Hadele**
Ele-me, **Ele-de** > **Emele**, **Edele**
Hele-me, **Hele-de** > **Hemele**, **Hedele**

Nogmaals, **Hedel** aan de Maas bij Roermond is niet geworden tot **Heel**, te vergelijken met ***weder*** naar ***weer***, zoals **Riemer Reinsma** beweert (**èn alle naamkundigen**). **Hedele** aan de Maas bij Den Bosch en **Hethele** en **Hedele** aan de Maas bij Roermond zijn de klankomwisselingen van **Hele-de** en **Hele-the**. **Hedilla**, een oude vermelding van **Hedel**(e) aan de Maas bij Den Bosch, is de klankomwisseling van **Heli-da**. Al mijn gevonden herkomsten worden steeds weer bewaarheid, al vele jaren. Maar naamkundigen hebben op nog niet één naam gereageerd. Waarom niet? Omdat ik geen naamkundige ben. Maar dat ben ik ook niet. Ik heb daar nooit een geheim van gemaakt.

Ala-ra en **Ala-na** zijn de afleidingen “mit *r*-Bildung” en “mit *n*-Suffix”. Maar niemand vraagt zich af: **Waar is Ala-ma, de afleiding** “**mit *m*-Suffix**”, **gebleven?** Dat is geworden tot **Ael-ma > Ama**, maar eertijds óók tot de **klankomwisseling Amala.** Er zijn vele plaatsnamen met **Amala-** en met **Amal-**.

“**Hethel-inc-huson**, 12. Jh., wüst bei Lüdinghausen, auch **Ethel-inc-thorpe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Hele-the** en **Ele-the,** in de loop der eeuwen geworden tot **Hethele** en **Ethele,** gevolgd door het suffix *-inc*, waarna *thorpe*, ‘nederzetting’.
Lüdinghausen ligt aan de **Stever**, zijrivier van de **Rijn**, via **Lippe**, **.....** “**in der Steiermark**”.

Vergelijk het eerder genoemde “**Hetel-dorf**, 12. Jh. **Hetilin-dorf, Hedelen-thorp,** usw., unbekannt mit Bezug zur **..... Steiermark**” (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Heli-tin-**, **Hele-den-**, **Hele-te-thorpe,** ‘nederzetting aan, **vàn Hele**’.
De plaatsen zijn genoemd naar de Stever-*stroom*, **Hele, Ele.**

“**Ettel-ghem**, 10. Jh., bei Brügge, Westflandern, **Hetel-inga**, **Hethlinge**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Elle-te**, **Hele-te** en **Hele-the**, in de loop der tijd geworden tot de klankomwisselingen **Ettele**, **Hetele** en **Hethele**, hier gevolgd door het suffix *-inga*, *-inge*.

Hethlinge is de **samentrekking** van **Hethel-inge**. Zal het dezelfde plaats zijn als genoemd door Gysseling, n.l. **Ettel-gem** bij Oostende?
In de tiende eeuw was die plaats **Adlinge-hem**, in de twaalfde eeuw **Hethlinge-hem**, **Etlinge-hem**, **Ettel-gem** en **Ettel-ghem**.
Ook hier is de herkomst **Hele-the-inge, Ele-te-inge**, gevolgd door *hem* 'woonplaats'.

Adlinge-hem, oudste naam van **Ettel-gem** bij Oostende, heeft als oorsprong **Alle-de**, geworden tot de klankomwisseling **Addele**, waarna samengetrokken tot **Adle**, gevolgd door het suffix *-inge*, en *hem* 'woonplaats'.

"**Hedlenniis**, 12. Jh., bei Cambrai" (zie *Ortslexikon*) wijst op een oorspronkelijk **Helle-den**, geworden tot de klankomwisseling **Heddelen**, **Hedlen**, met afleiding **Hedlennies**.

Nogmaals:
Ale-de werd tot **Ael-de**, maar eertijds óók tot de **klankomwisseling Adele**.

Aalden, aan een *stroom* in Drenthe (zie mijn kaartje), was eerder **Ale-de** en **tho Eelde**, d.i. **Ele-de** (zie de bronnen).

De namen werden, gevolgd door **-hausen**, **-heim**, **-dorf**, **-rode**, enz., tot de **klankomwisselingen Adele** en **Edele**, *wijd verbreid.*

Ahlden (gelegen aan de Weser-*stroom* de **Aller**, eerder **Ala-ra**, zie **Krahe**), was in de twaalfde eeuw **Ale-then** (zie het *Ortslexikon*)

Ale-the-, gevolgd door een tweede element, werd in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Athele**.

Vergelijk "**Ahlde**, 9. Jh., bei Emsburen, bei Lingen an der Ems, **Aluth-wide**, **Alte-wede**" (zie het *Ortslexikon*). **Aluth**-wede is **Aleth**-, **Ale-the**-wede. Alte en Alde in vele namen betekent niet altijd 'oud'.

"**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**" (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**.

Aden-dorf zou eigenlijk **Aalden-dorf** moeten heten, Duits **Ahlden-dorf**, naar de herkomst.

Ale-te werd eertijds tot de klankomwisseling **Atele**, maar ook tot **Aalten**, aan de **Oude IJssel**-*stroom* de **Slingebeek**.

"**Aettle**, 8. Jh., **am Inn** oberhalb Wasserburgs, **Attula**" (zie het *Ortslexikon*), is de **samentrekking** van **Aetele**, de **klankomwisseling** van **Aele-te**.

Attula (**Attele**) is de klankomwisseling van **Allu-ta** (**Alle-te**).

Vergelijk **Aeni**, een oude vermelding van de **rivier** de **Inn** (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten vorm van **Ael-ni**, ontstaan uit **Ali-ni**, **Ale-ne**, de afleiding "mit *n*-Suffix" i.p.v. "mit *t*-Bildung".

Alle-te werd tot **Attele**, zoals de 22 km lange **rivier** de **Attel**, zij-**rivier** van de **Inn** (zie mijn kaartje), waaraan de **Emmer-ing**, de afgesleten vorm van **Elmer-ing**, in Opper-Beieren.
Als men het maar onderzoeken wil. Maar helaas, die wil is er niet bij naamkundigen. Ik ben nu al bijna 20 jaar bezig met mijn onderzoek. Maar er is nog op niet één naam gereageerd.

"**Attel**, 9. Jh., bei Wasserberg, **Atila**, **Hatila**" (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar de **rivier** de **Attel**, waaraan het is gelegen, in oorsprong:

Ali-ta en **Hali-ta**, in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen**

Atila en **Hatila**.

Vergelijk **Hatalle**, oude naam van **Hedel**, aan de Maas-*stroom* bij Den Bosch, de klankomwisseling van **Hale-te**, gelijk aan **Hali-ta**.

Nogmaals, **Adlinge-hem**, oudste naam van **Ettel-gem** bij Oostende, heeft als oorsprong **Alle-de**, geworden tot de klankomwisseling **Addele**, waarna samengetrokken tot **Adle**, gevolgd door het suffix -*inge*, en *hem* 'woonplaats'.

Adilin-dorf is de **klankomwisseling** van **Ali-din-dorf**, 'nederzetting aan **Ali-di**, hier de Moezel-*stroom* de **Kyll**.
Ali-din werd elders ook tot **Ael-din**, **Aalden**.

Vergelijk **Ali-ti**, een oude vermelding van **Elden** aan de **Neder-Rijn** bij **Arnhem** (zie het *Lexicon* van Blok), elders in hetzelfde oude taalgebied bij **Ali-ta** geworden tot de klankomwisseling **Atila**, nu de plaats **Attel** aan de **rivier** de **Attel**, zijstroom van de **Inn**. De Neder-Rijn-*stroom* was **Ali**, met nederzetting **Ali-te**, de afleiding "mit *t*-Bildung".

Elden was voorheen ook **Elti** (zie opnieuw het *Lexicon* van Blok).
Elde en **Elte** zijn ontstaan uit **Elle-de** en **Elle-te**, in de bronnen ook **Ele-de** en **Ele-the**, geworden tot de klankomwisselingen **Eddele** en **Ettele** en **Edele** en **Ethele**.

Alli-ti werd aan de **Somme**-*stroom* tot de **klankomwisseling** **Attilli**, de nederzetting **Attilly**. Zie mijn getekend kaartje uit de gedetailleerde atlas.

Aan de **Somme**-*stroom* ligt ook de nabije nederzetting **Ailly-sur-Somme**, in 1207 **Alli** (zie Gysseling). Aan een zijstroom van de Somme ligt ook de nabije plaats **Ailly-sur-Noye**. Zie mijn kaartje.

Hoe heet de huidige plaats, met oude vermelding **Adilin-dorf < Ali-din-dorf?**
De plaats is in elk geval genoemd naar **Ale** "**und im Ablaut dazu stehend**" **Elle**, **Ele** (overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied), hier de **rivier** de **Kyll**, een zij-*stroom* van de **Moezel**.

De nederzetting heet nu **Ettel-dorf**, dat **in oorsprong** werd aangeduid met de volgende namen:
Ali-din-dorf, **Elle-den-dorf**, **Elle-ten-dorpht** en **Eli-tin-torph**.

De **VERMINKT** overgeleverde vormen zijn te zien in het *Ortslexikon* van **Gerhard Köbler**:

“**Ettel-dorf** bei Bitburg, 9. Jh. **Adilin-dorf**
Eddelen-dorf
Ettelen-dorpht
Etilin-torph.”

Nogmaals, het zijn de klankomwisselingen van:

Ali-din-dorf
Elle-den-dorf
Elle-ten-dorpht
Eli-tin-torph

Ali-di werd in Noord-Frankrijk bij **Hali-di** tot de klankomwisseling **Hadili**, **Haadli**. Zie mijn getekend en hand-geschreven onderzoek.

Aan de **Kyll** ligt óók de nederzetting **Ittel**, in het jaar 1212 **Itele** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Ille-te**, de afleiding “mit *t*-Bildung”.

De **Kyll**-*stroom* was dus **Ale** “und im Ablaut damit” **Elle**, **Ele** …….. èn **Ille**.

Zie de kaartjes uit de gedetailleerde atlas! **Zie hierna** óók het *meerdere* **Hitele**, de klankomwisseling van **Hille-te**. De oude riviernaam **Hila**, **Ila**, later **Hille**, **Ille** is *wijd verbreid*, met meerdere afleidingen, waaronder die “mit *t*-Bildung”, eerder **Hila-ta**.

Ittele en **Hittele** hebben dezelfde herkomst als **Ethele** en **Hethele**.
Ille en **Hille** zijn in de bronnen immers ook **Ele** en **Hele**.

Ittele werd ook tot de samentrekking **Ittle** (zie hierna), waarna ook tot **Ittler**, een familienaam.
Hittele (meerdere plaatsen, **zie hierna**) werd eveneens tot de samentrekking **Hittle**, zo ook tot **Hittler**, ook gespeld als **Hitler**, een zeer bekende familienaam.
Ik heb hier over geschreven in mijn 'Nieuwe Onderzoek', maar ik wist toen nog niet van het bestaan van meerdere plaatsen **Hittele**, zo ook niet van **de plaats Ittlar**, afleiding van **Ittla**, **Ittala**, de klankomwisseling van **Ila-ta**, Ila-waterloop "mit *t*-Bildung".

Ittler was eerder **Ittlar**, een plaatsnaam uit de tiende eeuw. **Zie hierna**.

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als, ja aangeduid met Ale, Alle en Elle, Ele, Yle, Ille, met meerdere afleidingen.

Een ieder die mijn onderzoek heeft bestudeerd, zal dat beamen. Maar wie heeft dat gedaan? (**Ruud van Veen**.)

Die namen waren vroeger veelal **Ala**, **Alla** en **Ella**, **Ela**, **Yla** (**Eyla**), **Ila**.
Ali, Alli en Elli, Eli, Eili, Ili

De evolutie: Ille-ten > Ittelen, Ittlen

Ittlen-heim aan de **Ill-***stroom* bij **Straatsburg**, was in oorsprong **Ille-ten-heim**.
De **Rijn**-stroom de **Ill** was eerder **Ille** (zie Dauzat), nog eerder **Ila** (zie Krahe) of **Illa** (*Ortslexikon*).
De **Rijn**-stroom de **IJssel** in Nederland, in de middeleeuwen **Isala**, heeft dezelfde herkomst.
Isala is zó duidelijk de **klankomwisseling** van **Ila-sa**, de afleiding "mit *s*-Suffix".
Zie mijn kaartje, waaop Ittlen-heim.

Itten-heim en **Itters-weiler** liggen ook aan **Ill-stromen** bij **Straatsburg**, de afgesleten overgeleverde vormen van **Ilten-heim** en **Ilters-weiler**.
Zie de vele vergelijkingen en **de getekende kaartjes** uit de zeer gedetailleerde atlas van de hier behandelde plaatsnamen!

Het boven genoemde **Itten-heim** (zie mijn kaartje) was voorheen niet alleen **Itten- < Ilten**:

"**Itten-heim**, 8. Jh., bei Strassburg im Elsass, **Utilen-haim**, **Outelen-heim**, **Uthel-heim**" (zie het *Ortslexikon*), toont de volgende **klankomwisselingen**: **Uli-ten-haim**, **Oule-ten-heim** en **Ule-the-heim,** de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ule**, **Oule**, stammend van vóór onze jaartelling, hier met de afleiding "mit *t*-Bildung".

Zie mijn vorige onderzoeken: Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Ale**, **Alle**, **Ole**, **Olle**, **Ule**, **Ulle**, **Oule**, **Oele**, **Eule** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**.

Itten-heim wordt in het *Ortslexikon* ook nog vermeld met de oude naam **Eudin-haime**.
Het is de afgesleten overgeleverde vorm van **Eul-din-haime** (spreek uit **Oil-din**).

Het bovengenoemde **Itters-weiler** (zie mijn kaartje) was in oorsprong niet alleen **Ilters-**, **Ilte-res-weiler**:

"**Itters-weiler**, 12. Jh., bei **Schlettstadt**, **Uhters-wilre**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong óók **Uhlters-**, **Ul-te-res-wilre**.

“**Itten-weiler**, 12. Jh., bei Bar bei **Schlettstadt** im **Elsass**, **Iden-wilare**, **Iten-wilre**” (zie het *Ortslexikon*), is ook hier ontstaan aan een **Ill-***stroom*, de **Rijn**-*stroom* de **Ill** bij **Straatsburg**, de afgesleten vormen van **Ilden-wilare** en **Ilten-wilre**.

Il-de en **Il-te** zijn ontstaan uit **Ille-de** en **Ille-te**.
De Franse naam van **Schlettstadt** is **Séléstat**.

“**Ides-heim**, 9. Jh., bei Bitburg in der Eifel, **Adi-nes-heim**, **Ede-nis-heim**, **Edens-heim**” (zie het *Ortslexikon*) laat de volgende herkomst zien:

Aeldi-nes-heim “im Ablaut” **Eelde-nis-heim**.

Ides-heim zou nu eigenlijk **Ildes-heim** moeten heten, naar de herkomst.

Ael-di en **Eel-de**, **Il-de** zijn ontstaan uit **Ale-di** (**Ali-di**) “und im Ablaut damit” **Ele-de** (**Eli-di**), **Ille-de** (**Illi-di**), de herkomst van **Ides-heim**.

Vergelijk “**Ilde** (**Grossilde** und **Kleinilde**), 11. Jh., bei Marienburg, **Illi-di** (2), **Ille-de**, **Ille-the**” (zie *Ortslexikon*). De nederzetting ligt bij **Hildesheim**, aan de **rivier** de **Lam**, zijstroom van de Weser-*stroom* de **Leine**, via **Innerste** < **Ilner-ste**.

Vergelijk ook “**Ilde-hausen**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersham, **Ille-dhe-husen**, **Elle-the-husen**” (zie het *Ortslexikon*).

Ille-de, **Ille-te** en **Elle-te** zijn **hier niet** geworden tot de **klankomwisselingen Idele**, **Itele** en **Ettele**, zoals elders wel geschiedde.

“**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ille-den-stide**, ‘stad aan **Ille**-waterloop’.

De evolutie: Ille-te > Ittele, **Ittle**

Ilte-ne, **Ilte-re** > **Itte-ne**, **Itte-re**, een L-emphaticum, waarna **Itten**, **Itter**

Naamkundigen verklaren vele plaatsnamen, zonder te beseffen dat de L is weggevallen, of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden!

Ik vind het verbazingwekkend dat naamkundigen niet beseffen dat uit het **vele Ittere** de L is weggevallen. **Men kan het GEWOON ZIEN in de gedetailleerde atlas.** Nogmaals, zie mijn vele kaartjes.

“Ittlar, 10. Jh., wüst, bei Schweinsbühl im Waldeck in Hessen” (zie het *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Ila-ta**, geworden tot de klankomwisseling **Ittala**, **Ittla**.

Ille-te, afleiding “mit *t*-Bildung”, werd tot **Il-te** èn **Ittele**, met afleiding **Itteler**, **Ittler**, in de tiende eeuw nog gespeld (uitgesproken) als **Ittlar**.

Ila-tar is **Ille-ter**. In de tiende eeuw was **Ille** nog **Ila** (zie Krahe). De grote **rivier** de **Iller** (**Ille-re**), zijrivier van de Donau, was in die tijd nog **Ila-ra**, de afleiding “mit *r*-Bildung” (zie Krahe), in plaats van “mit *t*-Bildung”.

Ittler of **Itler** is een familienaam (zie mijn onderzoek), maar NU dus ook de naam van een plaats, n.l. **Ittlar**, “10. Jh., wüst, bei Schweinsbühl im Waldeck in Hessen”.

De **Iller** was in 983 **Hila-ra**, en in 1049 **Ila-ra** (zie *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 37). **Hila** is in de bronnen ook **Hili**.

Hila-ta is geworden tot de **metathesis** **Hittala**, **Hittla**.

Er is het meerdere **Hittele**, zoals "**Hittel-berg**, 10. Jh., bei **Altötting am Inn**, **Hitilin-perch**" (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Hili-tin-perch**, dat is **Hille-ten-berg**.

Hille-te, de afleiding "mit *t*-Bildung", werd tot de klankomwisseling **Hittele**, met afleiding **Hitteler**, **Hittler**, ook geschreven als **Hitler** (in de tiende eeuw nog **Hittlar**).

De naam **Hittler** wordt ook geschreven als **Hitler**, ……. **een familienaam** (zie internet).

Hila-tar (**Hille-ter**) is volgens mij de herkomst van de familienaam **Hitler**.

Eerst nu lees ik op het internet: "Adolf Hitler's vader werd geboren in 1837. Zijn naam was Alois. Hij was een kind uit een onwettig huwelijk. Zijn ouders waren Maria Anna Schicklgruber en haar buurjongen, de arme molenaar Johann Georg **Hiedler**. Alois veranderde in 1867 zijn naam. Voordien werd hij Alois Schicklgruber genoemd. Hij was dus vernoemd naar zijn moeder. Onder druk van zijn oom, veranderde hij zijn naam in **Hiedler**, zodat hij die familienaam (van zijn vader) kon voortzetten. Maar in het register werd het fout geno-teerd. En zo werd de naam '**Hitler**' geregistreerd in plaats van **Hiedler**."

Ook **Iedler** is een familienaam. De familienaam **Iedler**, **Hiedler** komt op hetzelfde neer als de familienaam **Itler**, **Hitler**.

De herkomst is:
Ille-der, **Hille-der > Ideler**, **Hideler**, waarna **Iedler**, **Hiedler**.
De herkomst is:
Ille-ter, **Hille-ter > Iteler**, **Hiteler**, waarna **Itler**, **Hitler**.

De werkelijke herkomst is **Hille-te**, **Hille-de**, een **riviernaam** èn **plaatsnaam**, de afleiding "mit *t*-Bildung", geworden tot het *wijd verbreide* **Hil-te**, **Hil-de**, maar eertijds óók geworden tot de klankomwisseling **Hittele**, **Hidele**, waarna de familienaam, afleiding "mit r-Bildung", n.l. **Hitteler**, **Hideler**, samengetrokken tot **Hitler**, **Hiedler**.

Vergelijk **Hidele** met "**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs" (zie het *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Ille-den-stide**.

Nogmaals, "**Ittlar**, wüst, bei **Schweinsbühl** im Waldeck in Hessen", de samentrekking van **Ittalar**, is de klankomwisseling van **Ila-tar**, d.i. **Ille-ter**, d.i. **Ille-te-re**.

"**Schweinsbühl** ist ein Ortsteil der Gemeinde **Diemelsee.**" (Zie internet.)

De **Itter**, zij-**rivier** van de **Diemel**, eerder **Itte-re**, was in oorsprong **Il-te-re**, nog eerder **Il-ta-ra**. **Ittere** is *wijd verbreid*! **Ila**, **Ille** en **Il-te** is *wijd verbreid*.

Het *meerdere* **Hil-ter** is eertijds ontstaan uit **Hille-ter**.

De herkomst is de afleiding "mit ***t***-Bildung", **Hila-ta**, van de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier-naam **Hila**, stammend van vóór onze jaartelling; óók de herkomst van de **rivier** de **Iller**, zijstroom van de **Donau**, in 983 **Hila-ra**, de afleiding "mit ***r***-Bildung".
Hil-ra (spreek uit Hielra) werd tot de klankomwisseling **Hirla** (zie mijn onderzoek).

Er was ook **Hila-sa**, de afleiding "mit ***s***-Suffix", geworden tot **Hil-sa**, **Hil-se**, *wijd verbreid*, maar eertijds óók geworden tot de klankomwisseling **Hisala**, waarna **Hisla**, de oudste naam van de **rivier** de **IJssel**, voorheen ook **Ysala**, klankomwisseling van **Yla-sa**.

Er was ook **Hila-na**, de afleiding "mit ***n***-Suffix", geworden tot **Hil-na**, **Hil-ne**, afgesleten overgeleverd tot het meerdere **Hine**, **Hien**, zoals **Hien** aan de **Waal-stroom**. Zie tekening.

Uit het vele **Ine**, **Hine** (**Ihne**, **Hihne**) is de L weggevallen, in oorsprong **Ilne**, **Hilne** (**Ielne**, **Hielne**), de samentrekkingen van **Ille-ne**, **Hille-ne**. Zie de kaartjes en vergelijkingen waaruit dat blijkt.

Oók de grote Donau-*stroom* de Inn, voorheen **Ina**, **Ine** en **Hin** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilna**, **Hilna**, **samentrekking** van **Ila-na**, **Hila-na**.

Hien-sceit ligt aan de Moezel-*stroom* bij Koblenz, oude naam van het huidige **Hill-scheid** (zie internet), dat op **Hille-scheid** wijst. De nederzetting was eerder ook **Hille-ne-**, **Hil-ne-sceit**, geworden tot **Hine-**, **Hien-sceit**.

Er was ook **Hila-ma**, de afleiding "mit *m*-Suffix", geworden tot **Hil-ma**, het *meerdere* **Hilme** (ook geworden tot **Himme**), maar eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling**, het meerdere **Himala**, **Himele**, **Himmel**.

Er is ook het meerdere **Himili**, de **klankomwisseling** van **Hili-mi**, zoals:
"**Hemmel-te**, 10. Jh. **Himili-the**" (zie *Ortslexikon*), in oorsprong afl. van **Helle-me** en **Hili-mi**.
"**Emmel-dorf**, 9. Jh. **Himelen-dorpe**" (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Elle-me** en **Hile-me**.
"**Immelen-husen**, auch **Emelen-husen**" (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Ille-men** en **Ele-men**.

"**Himmel-berg** bei Sankt Gallen, 10. Jh. **Himilin-berg**" (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Hili-min-berg**, 'berg aan **Hili**-waterloop, elders **Hila**, afleiding "mit *m*-Suffix".

Zuiver overgeleverd is:

Hil-me-rode, 11.Jh. **Hilli-me-roht**.

Zie "Hilme-rode, 11. Jh., bei **Mansfeld**, Hill-me-roht" (zie het *Ortslexikon*).

Hilli-me werd hier bij **Mansfeld NIET** tot de klankomwisseling **Himile**,…….. een uitzondering.

Nu volgt **een plaatsnaam** waaruit **de L is weggevallen**, ……... èn waarbij **een klankomwisseling** heeft plaatsgevonden (er volgen er nog meer):

"**Himmel-stadt** bei Karlstadt in Unterfranken, 9. Jh. **Immi-ne-stat**, **Himi-ne-stat**" (zie het *Ortslexicon*), toont de **klankomwisseling Hile-me**.

Uit de oude vermeldingen is de L weggevallen, in oorsprong **Ilmi-ne-stat** en **Hilmi-ne-stat**. **Himmel-stadt** zou eigenlijk **Hille-me-stadt**, **Hilme-stadt** moeten heten,…….. naar de herkomst.

Uit alle plaatsen met **Immen-**, zoals **Immen-stedt**, **Immen-thal**, **Immen-dorf**, enz., enz. is de L weggevallen. Het is GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas. Die plaatsen zijn in de bronnen ook **Eymen-**, **Ymmen-** en **Imen-**, "erstmaals erwähnt", in oorsprong **Eyl-men-, Yl-men-** en **Il-men-.**

Eén plaats Immen-, n.l. **Immen-dorf** aan de Rijn-*stroom* (Köln), *nabij* de Rijn-stromen **Ilpe** (d.i. Il-*apa*, Il-'waterloop'), was in 948 **Imi-ne-thorpe**, de afgesleten vorm van **Ilmi-ne-thorpe**. De Rijn-*stromen* **Ilpe** zijn te vinden in *Das Apa-Problem* van Heinrich Dittmaier.

Vergelijk de **Ilm**, zij-**rivier** van de **Donau**, in 765 **Ilmi-na** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*).

(Ik heb al deze bladzijden eerder geschreven dan mijn vorige onderzoek *Een reactie, en nog veel meer*.)

Ik heb alles nog véél beter aangetoond in mijn vorige onderzoek *Een reactie, en nog veel meer*, mijn antwoord op de zó onterechte reactie van Ton Spamer, lid van het Netwerk Naamkunde.

Het véle Imi-ni- is in de bronnen GEWOON

Ilmi-ni. (Zie mijn onderzoek, *Een reactie, en nog veel meer*.)

De vele plaatsen met Immen- waren in oorsprong Ilmen-, Ilme-ne, eerder Ilmi-ni! Maar wat doen naamkundigen? Zij verklaren al deze zo *wijd verbreide* plaatsnamen met Immen- als genoemd naar een PN Im, Imo.

Eén plaats Immen-, n.l. **Immen-stedt** in Schleswig-Holstein, gelegen aan het **riviertje** de **Imme** (zoals ik pas recent op internet las), was in oorsprong gewoon **Ilme**, eertijds ontstaan uit ingewikkelder vorm, **Il-**waterloop "mit *m*-Suffix", ontstaan uit **Ille-me**. Zie mijn vele vergelijkingen in mijn vorige onderzoek *Een reactie, en nog veel meer*. (Ik ga niet alles opnieuw doen.)

Zeer nabij (eigenlijk *er naast*) ligt **Ipern-stedt**. (Zie mijn kaartje uit de gedetailleerde atlas.)

Ipern-stedt is de afgesleten vorm van **Ilpern-stedt**, 'stad aan **Ilpe**, d.i. **Il-*apa***, **Il-'waterloop'**.

Uit vele honderden plaatsnamen is de L weggevallen,

ONBEKEND in naam-

kundige kringen.

Ieperen (ook **Iperen** gespeld) in **Vlaanderen,** beter bekend als **Ieper**, voorheen **Ipre, Hipre,** was eertijds **Ilpre, Hilpre**, het **riviertje**, waaraan **Ieper** is ontstaan. **Ieper** zou eigenlijk **Ilper**, **Hilper** (Ielper, Hielper) moeten heten, of **Ilperen**, **Hilperen** (Ielperen, Hielperen), naar de herkomst van het **riviertje** de **Ieperlee**, voorheen **Ipre**, **Hipre**.

Zie voor overtuigend bewijs: mijn onderzoeken op mijn website, mijn 'Getekend Onderzoek' en mijn 'Nieuwe Onderzoek', waarin vele namen en vergelijkingen, die aantonen dat uit Ieper, derde stad van het Graafschap Vlaanderen, de L is weggevallen.
Elpre en **Ilpre** werden GEWOON tot **Eppre** en **Ipre**, zoals TE ZIEN in de bronnen, zie het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling, *Das Apa-Problem* van Dittmaier, en op internet. Zie b.v. de eerste pagina's van mijn 'Nieuwe Onderzoek'.

Ik vind het echt **ONBEGRIJPELIJK** dat ik al vele jaren NIETS hoor uit Vlaamse naamkundige kringen.

De **rivier** de **Ipre**, waar **Ieper** naar genoemd is, is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilpre**.

Bij "**Hilp**, 8. Jh." (zie het *Ortslexikon*) staat geschreven: "zu den Personennamen Helpo, Helpfo". Het is de *wijd verbreide* rivier- of waternaam **Hil-pe**, in de bronnen ook **Hel-pe**, **Heil-pe** en **Heel-pe**.

"**Hil-precht-ing** bei Gemunden, 12.Jh. **Hilte-preht-ingen**" (zie *Ortslexikon*).

"**Hilprits** bei Pegau bei Leipzig, 12. Jh. **Hilper-tize**" (zie *Ortslexikon*).

Deze **zuiver** overgeleverde namen met Hilpe vormen **een aanvulling op het vele Hilpe** in mijn vorige onderzoeken, een riviernaam, die elders ook afgesleten is overgeleverd, o.a. in Vlaanderen.

“**Hil-beck** bei Soest, 12. Jh. **Hil-beke**, **Hilt-beke**, **Hele-beke**” (zie *Ortslexikon*).

Hil-beke is ontstaan uit Hille-beke. Hilt-beke is ontstaan uit Hil-te-, Hille-te-beke. Heel-beke is ontstaan ui Hele-beke. Hel-beke is ontstaam Helle-beke. Helte-beke is ontstaan uit Helle-te-beke. Enz.

Hil is ontstaan **Hille**. **Hil-te** is ontstaan uit **Hille-te**, eerder **Hila-ta**.

Heel is ontstaan uit **Hele**. **Hele-the** is daarvan de afleiding “mit *t*-Bildung”. Het vele Hete, Hete-ne en Hete-re betekent niet ‘heide’. Ook uit deze naamsvormen is de L weggevallen.

Hille-te werd eertijds óók tot **Hittele**.

Hele-the werd eertijds óók tot **Hethele**.

Nogmaals, **Hele** en **Hele-the** werden aan de **Maas** bij Roermond tot **Heel** en **Hethele**.

Hethele kan niet etymologisch verbonden worden met Catualium.

Hethele is immers de klankomwisseling van Hele-the, de rivier- of waternaam Hele, hier “mit *t*-Bildung”.

Hele-re is de afleiding “mit *r*-Bildung”. **Hehler** ligt ZEER NABIJ **Heel**, aan dezelfde *stroom*, de **Maas**-*stroom* de **Schwalm**, nèt over de grens. Zie mijn kaartje.
Er is nog zoveel meer. Heel was vroeger gewoon Hele. Hehler was vroeger Hehle-re, Duitse schrijfwijze voor Hele-re.

Hele-ne is de afleiding “mit *n*-Suffix”. **Heel-ne** werd tot **Hene**, herkomst van **Hehn**, over de grens, **niet ver van Heel**, zo op de kaart te zien, ook aan een **Maas**-*stroom*.

Hele-me is de afleiding “mit *m*-Suffix”, op vele plaatsen geworden tot de klankomwisseling **Hemele**.

Vergelijk nogmaals het meerdere malen behandelde “**Hetel-dorf**, unbekannt zur Steiermark, 12. Jh. **Hetilin-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Heli-tin-dorf**, ‘nederzetting aan **Heli**’, afleiding “mit *t*-Bildung”.

Hetel-dorf zou eigenlijk **Hele-te-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

Heli-da werd aan de **Maas**-*stroom* tot de **klankomwisseling** **Hedilla**, oude naam van **Hedel** bij Den Bosch.

Nogmaals “**Hittel-huisen**, 11. Jh., unbekant mit Bezug zu **Osnabrück**” (*Ortslexikon*).

Of “**Hitel-berg** bei **Altötting am Inn**, 10. Jh. **Hitilin-perch**” (zie het *Orstslexikon*), de **klankomwisseling** van **Hili-tin-perch**.

De plaats zal ook zijn ontstaan aan een **Inn**-*stroom*, de **Inn** met oude naam **Hin** (zie het *Ortslexikon*), eerder **Hine**, afgesleten vorm van **Hilne**, samentrekking van **Hille-ne**, eerder ook **Hili-ni**.

De evolutie: **Heli-tin** en **Hili-tin** > **Hetilin** en **Hitilin**

Vergelijk ook de eerder behandelde "**Hethele**, unbestimmt mit bezug zum Nordwesten, **Hedilla**" (zie het *Ortslexikon*). **De evolutie: Heli-da > Hedilla**

Vergelijk nogmaals de nederzetting "**Hitel-berg**, 10. Jh. **Hitilin-perch**, bei Altötting am Inn" (zie *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Hili-tin-berg**.....

En dan staat er in het *Ortslexikon*: "Hili, 10. Jh., Bedeutung unbekannt".

Hili is een *wijd verbreide* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Hili komt ook voor als **Hila**, later **Hile**, en tenslotte **Hille** (in Nederland Hiele, maar ook Hille).

"**Hil-scheid**, 12. Jh. **Heltre-sceit**, bei Bernkastel" (*Ortslexikon*), laat zien dat **Hilte-re** en **Helte-re** op hetzelfde neerkomen, 'waterscheiding van **Hil-te**, **Hel-te**, Hil-, Hel-waterloop, de afleiding "mit *t*-Bildung".

Hil-te en **Hel-te** zijn ontstaan uit **Hille-te** en **Helle-te**.

Naamkundigen verklaren het vele **Hel-te** ten onrechte als 'helling', of 'op een helling gelegen'.

De herkomst is **Hel-**waterloop "mit *t*-Bildung", op hetzelfde neerkomend als vele **El-te**, dat is (zie Krahe) **El-**waterloop "mit *t*-Bildung", ontstaan uit **Elle-te**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ettele**.

Ilte-re en **Elte-re** werden in de loop der vele eeuwen tot **Itte-re** en **Ette-re**, GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas. **Dat naamkundigen dat niet weten!** Zie mijn kaartjes!

Hilte-re en **Helte-re** werden in de loop der eeuwen tot **Hitte-re** en **Hette-re**.

In mijn onderzoeken zijn van het bovenstaande vele voorbeelden te vinden. Hier een voorbeeld, te vinden in mijn vorige werkstuk *Een reactie, en nog veel meer*:

Hitra **is een groot eiland in** **Noorwegen**, dat tot 1918 werd gespeld als **Hitteren** (zie internet).

De herkomst is **Hiltra**, ontstaan uit **Hil-ta-ra**.

De huidige naam zou eigenlijk **Hilteren** moeten heten (uit te spreken als Hielteren).

Hil-ta is ontstaan uit **Hila-ta**, de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of water-naam **Hila**, stammend van vóór onze jaartelling, hier met de afleiding "**mit *t*-Bildung**".

Hila-sa, de afleiding "**mit *S*-Suffix**", werd tot **Hil-sa**……., maar eertijds óók tot de **klankomwisseling** **Hisala**, waarna **Hisla**, **oudste** naam van de **rivieren** de **IJssel** in Overijssel en Zuidholland (en elders in hetzelfde grote oude taalgebied).

Hila-sa is de herkomst van het vele **Hil-sa**, dat bij **Hilsa-ra** in de loop der **vele eeuwen**, bij ***vlugge*** en ***vluchtige*** aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hisa-ra** werd, waarna **Hisar**, en vervolgens **Hiser**, o.a. (zie Gysseling) een oude naam van **Izel**, n.l. **Izel-les-Équerchin** aan een **Schelde**-*stroom*, via **Scarpe** bij **Douai**.

De herkomst van dit **Izel** is:

Ila-sa en **Hilsa-ra** > **Isala** en **Hisa-ra**, waarna **Izel** en **Hiser**.

Hil-sa is ontstaan uit **Hila-sa**.

Hisar-oy, **ook een eiland in Noorwegen** (oy, oya betekent ‘eiland’), zou eigenlijk **Hilsar-oy** moeten heten, naar de herkomst.

De evolutie is immers:

Hilsa-ra > **Hisa-ra**, waarna **Hisar**

De **Isar**, grote zij-**rivier** van de **Donau**, waaraan **München**, zou eigenlijk **Ilsar** moeten heten, naar de herkomst.

De evolutie is: Ilsa-ra > Isa-ra, waarna **Isar**

Nogmaals, **Il-sa** is ontstaan uit **Ila-sa**.

Nogmaals: **Izel-lès-Équerchin**, tussen **Arras** en **Douai**, was **vóór 1226** **Iser**, **Isel**, **Hiser**, **Hyser**, **Ysel**, **Yser** en **Izer** (zie Gysseling). Deze plaats aan de **rivier** de **Escrebieux**, zijstroom van de **Scarpe**, ten westen van Douai, staat in het *Toponymisch Woordenboek* vermeld als **Izel-lès-Esquerchin**.

De namen zijn afgeleid "mit ***S***-Suffix" van **Ila**, **Hila** of **Yla**, **Hyla**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling:

Ila-sa, **Hila-sa**, **Yla-sa**, **Hyla-sa** en ……

Il-sa-ra, **Hil-sa-ra**, **Yl-sa-ra**, **Hyl-sa-ra**.

Herkomst van **Iser**, **Izer**: **Il-sa-ra > Isa-ra**, **Isar**, **Iser**, **Izer**

Herkomst van **Isel**, **Izel**: **Ila-sa > Isala**, **Isele**, **Isel**, **Izel**

Herkomst van **Hiser**: **Hil-sa-ra > Hisa-ra**, **Hisar**, **Hiser**

Herkomst van **Hyser**: **Hyl-sa-ra > Hysa-ra**, **Hysar**, **Hyser**

Herkomst van **Yser**: **Yl-sa-ra > Ysa-ra**, **Ysar**, **Yser**

Herkomst van **Ysel**: **Yla-sa > Ysala**, **Ysele**, **Ysel**

De evolutie is eigenlijk als volgt gegaan, te zien in vele oude namen uit de **vroege** middeleeuwen:

Ila-sa, **Hila-sa** werd in de loop der eeuwen tot **Il-sa**, **Hil-sa**.
Yla-sa, **Hyla-sa** werd in de loop der eeuwen tot **Yl-sa**, **Hyl-sa**.
Ila-sa, **Hila-sa** werd eertijds **óók** tot de **metathesis** **Isala**, **Hisala**.
Yla-sa, **Hyla-sa** werd eertijds **óók** tot de **metathesis** **Ysala**, **Hysala**.

Il-sa-ra, **Hil-sa-ra** werd in de loop der eeuwen tot **Isa-ra**, **Hisa-ra**.
Yl-sa-ra, **Hyl-sa-ra** werd in de loop der tijd tot **Ysa-ra**, **Hysa-ra**.
Il-sa-na, **Hil-sa-na** werd in de loop der eeuwen tot **Isa-na**, **Hisa-na**.
Yl-sa-na, **Hyl-sa-na** werd in de loop der eeuwen tot **Ysa-na, Hysa-na.**

Izel-lès-Hameaux ligt ten westen van **Arras**, eveneens ontstaan aan een **Schelde/Scarpe**-*stroom*, **vóór 1226 Iser**, **Hiser**, **Ysel** en **Yzer** (zie Gysseling).

Ook deze plaats **Izel** is weer genoemd naar de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Ila**, **Yla**, **Hila**, **Hyla**, de afleiding "mit *s*-Suffix".

Herkomst van **Iser**: **Il-sa-ra > Isa-ra**, **Isar**, **Iser**

Herkomst van **Hiser**: **Hil-sa-ra > Hisa-ra**, **Hisar**, **Hiser**

Herkomst van **Ysel**: **Yla-sa > Ysala**, **Ysele**, **Ysel**

Herkomst van **Yzer**: **Yl-sa-ra > Ysa-ra**, **Ysar**, **Yzer**

De **IJzer** in **West-Vlaanderen**, vóór 1226 **Ysa-ra**, **Isa-ra**, **Ese-re**, enz. (zie Gysseling), was eertijds **Ylsa-ra**, **Ilsa-ra**, **Eelsa-ra**.
De **IJzer** zou eigenlijk **Ylser** of **Ylzer** òf…… **IJlzer** moeten heten, naar de herkomst.

Yl-sa, **Il-sa** en **Eel-sa** zijn ontstaan uit **Yla-sa**, **Ila-sa** en **Ela-sa**.

De **IJzer** is in oorsprong van **Yla-**, **Ila-**‘**waterloop**’ afgeleid, anders gezegd, van **Yla-**, **Ila-*apa***.

Yl-pra, **Il-pra** werd in de loop der vele eeuwen tot **Y-pra**, **I-pra**, zij-**rivier** van de **IJzer**, nu de **Ieperlee**, herkomst van **Ieper**.

Ieper zou eigenlijk **Ilper**, **Ielper** moeten heten, of **Ylper**, **IJlper**, de herkomst.

Izel, deelgemeente van **Chiny**, ligt in het arrondissement **Virton**, in het zuiden van de prov. Luxemburg, aan de **Semois**, zij-***stroom*** van de **Maas**, 1173 **Ysers** (zie Gysseling).

De herkomst van **Izel** is: **Ila-sa > Isala**, waarna **Isele**, tenslotte **Izel**.

De herkomst van **Ysers** is: **Yl-sa-ra > Ysa-ra**, waarna **Yse-re**, tenslotte **Yse-res**, **Ysers**.

Izier is een dorp in de **Belgische provincie Luxemburg**, deelgemeente van **Durbuy**, aan een **Maas/Ourthe-*stroom*** onder Luik, vóór 1226 **Ysers** (3) en **Isers** (zie Gysseling).

De huidige plaatsnaam zou eigenlijk **Ilzier** moeten heten, naar de herkomsten **Ylse-res** en **Ilse-res**, eertijds ontstaan uit **Ylsa-ra** en **Ilsa-ra**.

Isières is een dorp in de **Belgische provincie Henegouwen**, deelgemeente van de Waalse stad **Aat**, Frans **Ath**, ontstaan aan een **Schelde/Dender-*stroom*** (**Dendre**-), vóór 1226 **Iser**, **Yser**, **Hysel** en **Isser** (zie Gysseling).

Herkomst van **Iser** en **Isser**: **Ilsa-ra > Isara**, **Isar**, **Iser**

Herkomst van **Yser**: **Ylsa-ra > Ysa-ra**, **Ysar**, **Yser**

Herkomst van **Hysel**: **Hyla-sa > Hysala**, **Hysele**, **Hysel**

Hyla-sa werd in de loop der vele eeuwen bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Hysala**, waarna **Hysele**, **Hysel**, en als zodanig, dus **VERMINKT,** in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Heizel, Frans **Heysel**, nu een wijk in het noordwesten van **Brussel**, een hoogte, eertijds ontstaan aan een ***stroom***, heeft dezelfde herkomst: **Hyla-sa** > **Hysala**, **Heysele**. De oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Hyla**, ook geschreven als **Heyla**, is ***wijd verbreid*,** in de bronnen ook **Yla** of **Eyla** en **Hila**, **Ila**, met meerdere afleidingen, hier "mit *s*-Suffix".

Een terzijde (zo niet, ik zou deze plaatsnaam wellicht vergeten):
Ik ben weer bij een plaatsnaam *terecht gekomen*! Ik heb nooit Aat willen verklaren. Ik wist niet eens dat er een plaats Aat bestond.

Het eerder genoemde dorp **Isières** is een deelgemeente van de stad **Aat**, in het Frans **Ath**, ook **At**, aan de **Schelde**-***stroom*** de **Dender** gelegen, aan de samenvloeiing van de Oostelijke en Westelijke Dender.
Aan samenvloeiingen van *stromen*, aan waterscheidingen, enz., liggen vaak plaatsen met Oud-Europese namen.
Ath was in 971 cop. midden 11e eeuw **Adhad**, waarna **Athat**, **Adaz**, **Ath** en **Aath** (zie Gysseling). **Uit alle namen is de L weggevallen.**

De oude vermeldingen moeten gelezen worden als **A-dhad**, **A-that** en **A-daz**, in oorsprong **Ael-dhad**, **Ael-that** en **Ael-daz**, dat is kortom:

Ael-det en **Ael-des**, **de Ale-*stroom* de Dender**.

De **Dender-*stroom*** is **zó duidelijk** een **Ale-waterloop**, zoals trouwens alle *stromen*. **Zie mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas!**
Mijn gehele onderzoek laat zien (bestudering van alle oude namen in hetzelfde grote oude taalgebied, de oudste namen waaruit de L is weggevallen, zo óók mijn meerdere getekende kaartjes van alle Dender-*stromen*), **dat**

Aat eigenlijk Aalt zou moeten heten, of Alt, naar de herkomst.

Aat, Frans **Ath** of **At**, heeft dezelfde herkomst als **Ault**, **gelegen aan de kust**, tussen de monding van de **Somme** en **Le Tréport**. De plaats is bekend om zijn grindstrand en krijtrotsen.

Ault, arr. **Abbeville**, dep. **Somme**, regio **Picardië**, was in 1176 **Alt** (zie Gysseling).

Uit Deutsch Wikipedia, Ault (Somme): "**Ault,** 12. Jh. **Alt**, **Auth** oder **Aulth**."

De ultieme herkomst is de *wijd verbreide* oude rivier- of waternaam (hier de zee) **Ale**, **Alle**, **Ael**, **Al**, met de afleiding "mit ***t***-Bildung".

De **nabije** plaats **Allenay** (kanton **Ault**) "en picard **Alnay**", 1138 **Alenay** (zie het internet, Somme: Toponymes des communes), toont de *wijd verbreide* oude **rivier- of waternaam** **Alle-ne**, **Alne** en **Ale-ne**, de afleiding "mit *n*-Suffix".
Naamkundigen in Frankrijk verklaren heel veel van dergelijke plaatsnamen als afgeleid van een **Romeinse**, Germaanse of Scandinavische persoonsnaam, een PN. **Je suis stupéfait!** Zo verklaart men de vele plaatsen Alli, nu Ailly, zoals Ailly-sur-Somme, Ailly-sur-Meuse, enz. als genoemd naar de Romeinse PN Allius.

Een **nabije** plaats is ook **Ysen-gremer** (kanton **Ault**), "un village de la côte picardie, situé a 7,5 kilomètres de la Manche", 1164 **Isen-germes**, 1223 **Ysen-gremeir**, 1263 **Isen-gremers**, 1311 **Ysen-gremer** (zie internet).

Uit de vele plaatsnamen met Ysen-, Isen- is de L weggevallen, in oorsprong Ylsen-, Ilsen-, eerder **Ylsan-**, **Ilsan-**, ontstaan uit **Ylsa-na**, **Ilsa-na**. **Yl-sa**, **Il-sa** is ontstaan uit **Yla-sa**, **Ila-sa**. Mijn gehele onderzoek toont het aan, bestudering de van vele oude namen, mèt of zònder L, in hetzelfde grote oude taalgebied.

Nu weer terug naar **Aat**, Frans **Ath**, met oude namen **Adhad**, **Athat** en **Adaz:**

Wat betekent een oude naam als **Adaz?**

Het is de oude schrijfwijze voor **Ades**, de afgesleten vorm van **Aeldes**, ontstaan uit **Ale-des**, eerder **Ala-das**, bij **Ael-daz** geworden, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Adaz**,.. èn als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

"**Ades-felt**, 10. Jh., Beziehung zu **Fulda**" (zie *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ael-des-felt**, 'veld aan **Ale-de**', eerder **Ala-da**, de **Fulda**-*stroom* (?), een 218 km lange Weser-*stroom*. De plaatsnaam zal eeuwen eerder mogelijk **Ael-daz-felda** zijn geweest.

"**Ades-dorpe**, 10. Jh., unbekannt bei Buxtehude, **Adis-thorpa**" (zie het *Orts-lexikon*), was eertijds **Ael-dis-thorpa**, 'nederzetting aan **Ali-di**', elders eertijds geworden tot de klankomwisseling **Adili**, zoals te zien bij:

"**Adel-dorf**, 11. Jh., bei Pira in Niederösterreich, **Adilin-dorf**" (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Ali-din-dorf**, d.i. **Ale-den-dorf**.

“**Adesser Feld**, 9. Jh., bei **Eintrupp** bei Höxter, **Adis-husen**, **Adessen**” (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Aelde-ser Feld** moeten heten, ‘**veld aan Ale-de**’, naar de herkomst. De oude namen waren in oorsprong **Ael-dis-husen** en **Aelde-sen**. **Ein-trupp** was eerder **Eine-turp < Eilne-turp**, ‘nederzetting aan **Eile-ne**, **Yle-ne**’.

Vergelijk

“**Al-feld**, **8**. Jh., bei Mosbach, **Alon-felde**, **Alen-felt**” (zie *Ortslexikon*).

Vergelijk nogmaals

“**Anola-felde** (2), **8**. Jh., **unbekannt**” (zie het *Ortslexikon*), **klankomwisseling** van **Alo-na-felde**, d.i. **Alon-felde**, later **Alen-felt**, d.i. ‘veld aan **Ala-**, **Alo-***stroom’*.
Alo-na-felde werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Anola-felde**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend.
Er zijn meerdere plaatsen **Al-feld**, eerder **Ale-feld**.

Vergelijk **Allon-ville** aan een **Somme**-*stroom* in Picardië, “en picard **Alon-ville**” (zie Somme: Toponymes des communes). De herkomst is de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Allo-na** en **Alo-na**, ook in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe** te zien. Zie mijn kaartje.

“**Al-dorf**, 11. Jh., bei Diepholz, **Ala-thorp** (2), **Ala-dorpphe**” (zie *Ortslexikon*), is nederzetting aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **Ala**. **Ala-dorpen** zijn *wijd verbreid*!
Drie plaatsen **Al-drup** hebben allen oude namen **Ala-thorp**, maar ook oude namen als **Aldan-thorp**, **Aldon-tharpa**, **Alden-thorpe**, enz. Zie het *Ortslexikon*. Zie ook Gysseling.
Er zijn vele plaatsnamen met **Al-**, die eerder **Ale-** waren!

Het vele **Al-den-** in plaats- en riviernamen is meestal niet ‘oud’. De namen zijn in oorsprong ontstaan uit **Ala-don-**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Adalon-**, **Adelen-**.
Alden- en **Alten-**, gevolgd door een tweede element, werden ook tot **Adden-** en **Atten-**, *wijd verbreid*! Uit zo vele namen is de L weggevallen, ONBEKEND in naamkundige kringen!

“**Allen-dorf**, 11. Jh., bei Weilburg, **Aldan-thorp**, **Alden-dorph**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **géén ‘oud’ dorp**. **Alene-** correspondeert met **Aelden-**.

“**Alf-dorf**, 12. Jh., bei Wetzheim, **Alah-dorf** (3), **Alech-torf**” (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ala**, later **Ale**, waarna **Al**.
Ale-che werd elders meerdere malen tot de **klankomwisseling** **Achele**, **Achel**.
Alf-dorf is ‘nederzetting aan **Al-*afa***, **Al-**‘waterloop’, veelal eerder **Ale-**‘waterloop’.

Ala-no (d.i. **Ale-ne**) werd tot de **klankomwisseling** **Analo**, oudste naam van **Andel** (Op- en Neer-Andel), ontstaan op de oeverwal van de Maas-*stroom* de **Alm**, door verandering, verlegging van *stromen*, nu gelegen aan de **Afgedamde Maas**.
Prof. dr. D.P. Blok verklaart **Analo** in het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200* **ten onrechte** als ***ana*** ‘op hoger gelegen’, ***lo*** ‘bos’.
Oude namen van **Andel** zijn **Alle** en **Ael** (zie Van Berkel en Samplonius), ja ook **Eil** en **Eel** (zie Van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*).
De plaats is genoemd naar **Ale, Alle** ”**und im Ablaut damit**” **Ele, Eile**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Andel, eerder **Andele**, is de **klankomwisseling** van **Alne-de**, eerder ook **Aelne-de**, de afleiding van **Alle-ne**, **Ale-ne**.

De **Alm**, eerder **Al-me**, is **eertijds** ontstaan uit **Alle-me**.

De ultieme herkomst is **Ala-ma**, **Alla-ma**, waarna **Ael-ma**, **Al-ma**, maar eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling** **Amala**, **Ammala**, waarna **Amele**, **Ammele**.

Ammala werd veelal ook **verkort** tot **Amla**, waarna vanzelf in uitspraak > **Ambla**.

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als Ale, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, eerder **Ala**, **Alla** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, met vele afleidingen, te vinden in ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **Krahe**. Mijn onderzoek toont het aan! Men zal mijn onderzoek moeten bestuderen om dat te kunnen beamen.

Ale-me, **Alle-me** is de afleiding "mit ***m***-Suffix" Dezelfde bovenstaande **evolutie** is te zien bij **Elle-me**, **Ele-me**, **Yle-me**, **Ille-me**.

Ael-ma-ra, ontstaan uit **Ala-ma-ra**, werd in de loop der eeuwen tot **A-ma-ra**, de **Amer**, zijstroom van de **Alm**, vóór de Sint-Elisabethsvloed. Dat alles is te zien bij de vroegere *stroom* de Alm. Dat is ook te zien bij het meerdere Alme in hetzelfde grote oude taalgebied.

Vergelijk “**Almer-ing**, 11. Jh., bei Mühldorf, **Ala-mar-ingin**” (zie het *Ortslexikon*), dat is **Ale-mer-ingen**. Mühldorf ligt aan de **Donau**-*stroom* de **Inn.**
Hier is duidelijk te zien, dat als er **Almer** is, dan was er eertijds ook **Aelmer**. Een zijstroom van de **Alm** vóór de Sint-Elisabeths-vloed, was de **Amer,** ná die vloed geworden tot een grote kreek in de Biesbosch.
De herkomst van de **Amer** is **Aelme-re**. Het nabije **Ammer-zoden** was eertijds **Almers-oyen!**

Ale-me-re werd bij **Ael-me-re** in de loop der tijd tot **A-me-re, A-mer.**

Amer-val bij **Solesmes**, in het dal van een **Schelde**-*stroom*, 1196 **A-ma-ra-valle** (zie Gysseling), was eertijds **Ael-ma-ra-valle,** nog eerder ontstaan uit **Ala-ma-ra-valle**.

Ammer-val, 1499 **Amier-val**, 1801 **Amer-val** (zie internet), ligt in het **dal** (valle) van de **Schelde**-*stroom* de **Nave**, waaraan de nederzetting **Ames,** 1211 **Almes** (zie Gysseling).
Zie de gedetailleerde atlas.

Alme is een *wijd verbreide* oude **riviernaam**, hier de **Nave**-*stroom*, waaraan **Almes**.

Ammer-val was in oorsprong **Almer-val**.

Amer-val was in oorsprong **Aelmer-val**.

Almes was in oorsprong óók **Aelmes**.

Al-mes en **Ael-mes**, afleidingen "mit *s*-Suffix" van **Al-me** en **Ael-me**, ontstaan uit **Alle-me** en **Ale-me**, waren in oorsprong **Ala-ma** en **Alla-ma**.

Voor de goede orde: **Ames** aan de Nave-stroom was in 1209 **Almes**, in 1211 **Aumes** (zie Gysseling). **Aumer-val** in het dal van de Nave was in 1422 **Aume-re-val**, 1444 **Omer-val**, 1469 **Amier-val**, 1516 **Ammer-val**, en in 1801 **Amer-val** (zie internet).

Uit alle namen is de L weggevallen, met als uitzondering Almes.

Ale-me-re werd bij **Ael-me-re** in de loop der tijd tot **A-me-re**, **A-mer**. Uit het **zeer vele Amer** in Europa (in Nederland al **10**) is de **L** weggevallen, in oorsprong **Aelmer**, eerder **Aelme-re**, met als ultieme herkomst **Ala-ma-ra**.

Ala-mar-ingin (de oude naam van **Almer-ing**) is ontstaan aan de **Inn**. (Zie eerder.) Twee oude namen van de **Inn** zijn **Aenus** en **Aeni** (zie *Ortslexikon*), de afgesleten vormen van **Aelnus** en **Aelni**, ontstaan uit **Ala-nus** en **Ala-ni**.

Terug naar de Maas-stroom de Alm:
De **Alm** is genoemd naar **Ale-**, **Alle-***stroom*, de afleiding "mit *m*-Suffix", waaraan de nederzetting **Ala-no** (**> Analo**), later **Ael** en **Alle**, nu **Andel** geheten (**Op-** en **Neer-Andel**).

Het vele **Andele** is de **klankomwisseling** van **Alne-de**.
Zie mijn vorige onderzoeken.

Op een oude kaart staat Op-**Andel** vermeld als **Anle**, de **klankomwisseling** van **Alne**.

“**Andelen-dal** (2), 12. Jh., wüst bei Dingelstadt, bei Heiligenstadt” (zie *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Alne-den-tal**, ‘**dal vàn Alne**’.
Alne, eerder **Alna**, **Alno** en **Alni**, is *wijd verbreid* (zie Krahe, Nicolaisen, de bronnen, mijn onderzoeken).

“**Andeles**, 12. Jh., **unbekannt**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Alne-des**.
Zie voor veel meer Andele, mijn vorige werkstukken.

Analo, de oudste vermelding van Andel, voorheen ook **Ael**, d.i. **Ale**, is de klankomwisseling van **Ala-no**.
“**Anloo**, 12. Jh., **Provinz Drenthe**, **Analo**, **Anlon**, **Anlo**” (zie het *Ortslexikon*), ontstaan aan een **Hunze**-*stroom*, was in oorsprong:

Ala-no, **Al-non**, **Al-no**, het *wijd verbreide* **Alene**, **Alnen** en **Alne**. **Er zullen nog vele voorbeelden volgen**.
Mijn gehele onderzoek laat dat zien. Vele namen werden zó gemakkelijk tot een **klankomwisseling**.
Alano, **Alnon** en **Alno** werden in de loop der eeuwen, op de ***vlugste*** en dan ook ***vluchtigste*** manier aangeduid, te doen gebruilelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen** **Analo**, **Anlon** en **Anlo**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Anloo, voorheen **Anlo**, is genoemd naar een **Hunze**-*stroom*, waar ook **Annen** naar genoemd is, 1309 **Anne** (Van Berkel en Samplonius), afgesleten vorm van **Alne**, in de bronnen veelal óók **Alno**. **Anloo** en **Annen** hebben dezelfde herkomst: **Alno** en **Alne**

Ala-no werd in de loop der eeuwen tot het **gemakkelijker** in de mond liggende **Analo**, de oudste naam van **Andel**, voorheen óók **Ale**, **Ael** (zie de bronnen).

Alo-na werd in de loop der eeuwen tot het **gemakkelijker** in de mond liggende **Anola**.

"**Anola-felde**, **8**. Jh., **unbekannt**" (zie *Ortslexikon*), < **Alona-felde**, is volgens mij een oude vermelding van "**Al-feld**, **8**. Jh., **bei Mosbach**, **Alon-felde**, **Alen-felt**" (zie het *Ortslexikon*). (het teken < 'ontstaan uit')

Alnon in **Drenthe** werd in de loop der eeuwen, op de ***vlugste*** en dan ook ***vluchtigste*** manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Anlon**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend, door naamkundigen in de één en twintigste eeuw zo **ten onrechte** verklaard als *an* 'op hoger gelegen' *lo* 'bos'. Anloo in Drenthe, eerder Analo, Anlon en Anlo (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong Alano, Alnon en Alno.

Vergelijk "**Ahlen**, **8.** Jh., bei Beckum, **Alnon**, **Alna**, **Alnun**, **Alnen**, **Allun**"

(zie het *Ortslexikon*). **Alnon** is hier niet geworden tot de klankomwisseling **Anlon**, zoals in Drenthe, een oude naam van **Anloo**, eerder ook **Analo**, klankomwisseling van **Ala-no** (Ale-ne). Zie mijn tekening.

Alnon bij Beckum is **uit de 8e eeuw**. **Anlon** in Drenthe is **uit de 12e eeuw**.

Zie **Gerald van Berkel** en **Kees Samplonius**, auteurs van *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*:
"Het merendeel der namen in Drenthe is moeilijk te duiden en sommige kunnen, in het licht van de bewoningsgeschiedenis, gemakkelijk terugreiken tot in archaïsche tijden."
"De oude vormen bieden nauwelijks extra informatie. De overlevering in Drenthe begint pas laat en dan treden deze plaatsnamen voor het merendeel al op in de ons bekende vorm." (Zie de tekst bij Annen.)

Waarom hebben naamkundigen géén belangstelling voor de extra informatie over de herkomst van vele plaatsnamen, mijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied?

Waarom wilde **prof. Rentenaar** niet terugkomen op zijn reactie? Zijn schrijven aan mij: "Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka)."
Hij schreef mij: "Een van de voordelen van het gepensioneerdenbestaan is volgens mij dat men zich niet meer hoeft te mengen in discussies die zijn verbonden met iemands vroegere werkkring. Ik zou dat graag zo willen laten."

Alne-de evolueerde niet alleen tot de klankomwisseling **Andele**, maar ook tot **Anne-de**, waarna **Ande**, o.a. de herkomst van **Ande-werpen**. Ik kom er in dit schrijven nog vele malen op terug. **Alne**, **Alle-ne** is *wijd verbreid* aan **Schelde**-*stromen*. Zie de kaartjes.

Anderen, ook aan een **Hunze**-*stroom* in **Drenthe** ontstaan, was in oorsprong **Alne-dren**.

De **Hunze**-*stroom* was ter hoogte van de eertijds Wijde Mond **Alne-de**, geworden tot de klankomwisseling **Andele**, waarna **Andle** (zoals ook elders in hetzelfde oude taalgebied te zien is).

Aan die Wijde Mond ontstond de nederzetting **Andle-da**, ook **Antli-da** (dubbelop), de oude namen (zie het *Lexicon* van Blok) van **Den Andel**. Dat dubbelop is vele malen te zien in oude namen! Zie in dit schrijven, oude namen uit het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.
Den Andel was eerder **Andele**, overal elders in hetzelfde grote oude taalgebied, de **klankomwisseling** van **Alne-de**. Zie de vele voorbeelden die nog zullen volgen in dit schrijven.

Anla-don, ook een oude naam van **Den Andel** (zie het *Lexicon* van Blok), is de **klankomwisseling** van **Alna-don**.

Het meerdere **Andelen** elders, is **duidelijk de klankomwisseling** van **Alne-den**. Nogmaals, zie de vele voorbeelden in dit schrijven.

Prof. dr. D.P. Blok leest de oude namen **Andleda** en **Antlida** als **And-leda** en **Ant-lida**, en verklaart *and* 'tegenover, langs', *leda*, *lida* 'watergang'. Dit is volledig in tegenspraak met wat er elders te zien is, n.l. **Andle** en **Antli**, de samentrekkingen van **Andele** en **Antili**, in oorsprong **Alne-de** en **Alni-ti**.

Is **Anladon** "tegenover of langs een watergang"? Nee, de naam was eertijds **Alna-don**, **Alne-den**, de Hunze-*stroom*.

Is **Andledon**, ook een oude naam van **Den Andel** (zie het *Lexicon* van Blok), **And-ledon**, "tegenover of langs een watergang"? Nee, **Andledon** moet volgens mij gelezen worden als **Andle-don**.

Andle is de Hunze-*stroom*, de samentrekking van **Andele**. **Andle-don** is daaraan de nederzetting, de afleiding van Andle, Andele < Alne-de.

Nu weer terug, naar waar ik was gebleven, eerder in dit schrijven, n.a.v. **Adaz** (d.i. **Ades**), een oude naam van **Aat**, Frans **Ath**, gelegen aan de samenvloeiing van de Oostelijke en Westelijke Dender in België.

Ik schreef daar: “**Adesser Feld**, 9. Jh., bei Eintrupp bei Höxter, **Adis-husen**, **Adessen**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelde-ser Feld**, **Aeldis-husen** en **Aelde-sen**.

Ael-de en **Ael-di** zijn ontstaan uit **Ala-da** en **Ali-di**, die eertijds óók zijn geworden tot de **klankomwisselingen** **Adala** en **Adili**.

Ala-da **is *wijd verbreid*.** Zó werd eertijds de **samenvloeiing** van de Oostelijke en Westelijke Dender aangeduid met **Ael-da**, met nederzetting **Ael-dhad**, ook **Ael-that** en **Ael-daz**, in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, **Adhat**, **Athat** en **Adaz**, en als zodanig, dus VERMINKT, in de middeleeuwse bronnen opgetekend, de oude namen van **Aat**.

De herkomst van **Aat** is **Ael-det** en **Ael-des**. **Aat** zou dus eigenlijk **Aalt** moeten heten.

Aat, ook **At**, heeft dus precies dezelfde herkomst als **Ault**, gelegen aan de kust in regio Picardië, in 1176 **Alt** (zie Gysseling). **Alt** is ontstaan uit **Alli-ti**, **Alti**, **Alt**, de afleiding “mit *t*-Bildung”.

“**Adhad**, 11. Jh., **unbestimmt**, FP, Putte 104” (zie het *Ortslexikon*) laat zien, dat **Gerhard Köbler** niet het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling heeft geraadpleegd.

Plaatsnamen werden in de loop der eeuwen op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, en zijn daardoor, meer dan de gewone woorden van de taal, aan verandering onderhevig geweest.
Het zijn de woorden van **dr. J. de Vries** in de inleiding van *Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*.

Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van onbekende evolutie.
Het zijn de woorden van **dr. M. Gysseling** in de inleiding van zijn *Toponymisch Woordenboek*.

Ik heb van vele plaatsnamen de evolutie ontdekt.

De L is weggevallen, òf een klankomwisseling heeft plaatgevonden.

Maar ik ontvang al vele jaren (nu, 27 september 2013, dus al weer 20 jaar) **geen ènkele waardering uit naamkundige kring**.
Nogmaals, **Prof. dr. R. Rentenaar** is niet teruggekomen op zijn woorden: "Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (**Kafka**)."

Aat heeft dezelfde herkomst als het *wijd verbreide* **Ale-den** en **Ale-then**, de oude namen van **Aalden** en **Aalten**, in Duitsland **Ahlden** en **Ahlten**, eertijds óók geworden tot de **klankomwisselingen Adelen-** en **Athelen-**,……..
als nog een tweede element volgde zoals **-husen**, **-tal**, **-rode**, **-dorf**, **-heim**, enz. (Zie eerder.)

"**Ahls-hausen**, 12. Jh., Kreiensen, Gandersheim, **Adeles-husen**" (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ale-des-husen**.

Kan enig naamkundige dit ondergraven? Is dit te geleerd voor **prof. Rentenaar?** Is dit nauwelijks te begrijpen? **Moet** men dit niet begrijpen (**Kafka**)?

“**Ahl-hausen**, 12. Jh., bei Mühlinghausen **an der Ennepe** bei Schwelm, **Adalhe-de-huson**” (zie *Ortslexikon*), toont de oude schrijfwijze voor **Adale-de-huson**, de **klankomwisseling** van **Ala-da-huson**.

Adale-de-huson is dubbel op! **Enne-pe** is de afgesleten overgeleverde vorm van **Elne-pe**, ontstaan uit **Elle-ne-*apa***, in oorsprong **Ella-na**, met grondvorm **Ala-na**, waaraan de nederzetting **Ala-da-huson**.

“**Ahlden**, 12. Jh., **an der Aller** bei Fallingbostel, **Alo-dun**, **Ale-then**” (zie het *Ortslexikon*), **evolueerde in de loop der eeuwen** van **Ale-den** naar **Ael-den**, in Duitsland gespeld als **Ahl-den**.

De **Aller** was in 786 **Ale-ra** en in 1096 **Ala-ra** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).

Ale-den- werd, **gevolgd door een tweede element**, in de loop der eeuwen tot **Adelen-**.

Adelen-tal, **Adelen-rode** en **Adelen-husen**, respectievelijk “wüst bei Oberneukirchen nahe Mühdorf”, “11. Jh., wüst bei Eschwege in Hessen”, “11. Jh., wüst bei Freiburg im Breisgau” (zie het *Ortslexikon*), zijn de **klankomwisselingen** van **Ale-den-tal**, **Ale-den-rode** en **Ale-den-husen**.

De **evolutie** van **Ahden** is van een andere orde dan die van **Ahlden**.

Waarom? Omdat **Ahden** drie eeuwen eerder is ontstaan. **In de vroege middeleeuwen bezaten de meeste plaatsnamen ingewikkelder naamsvormen, waaruit gemakkelijker de L kon wegvallen, of een klankomwisseling kon plaatsvinden.**
Dat gebeurde in een tijd (overgang van een 'heidense' naar een christelijke cultuur), dat de kennis van rivierna-men, stammend van vóór onze jaartelling, vervaagde, en uiteindelijk geheel verdween.

Ahden ligt aan de **Lippe**-*stroom* de **Alme**.

"Die **Alme** durchfliesst **Ahden** in nordöstlicher Richtung." "**Ahden** ist **eine der ältesten** Sied-lungen im **Almetal**." "**Ahden** existierte bereits im **8./9.** Jahrhundert." Ahden ligt 25 km van Paderborn verwijderd. Zie mijn kaartje van de Lippe-*stroom* de Alme (zonder Ahden).
"**Eine der ältesten**", dat lees ik vaak bij juist die plaatsnamen, waarvan ik de herkomst heb ontdekt.

Wat is de herkomst van "Ahden, 9. Jh., bei Büren an der Alme, Ada-na, Ada-nun, Ada-ne" (zie *Ortslexikon*) **?**

De **ultieme** herkomst is **Ala-da,** dat bij **Ael-da-na** in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ada-na evolueerde,** en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de vroeg-middeleeuwse bronnen werd opgetekend.

Ahden zou eigenlijk **Ahl-de-ne**, **Ahlden** moeten heten, **naar de herkomst**.

Alo-dun werd via **Ale-den** in de loop der tijd gemakkelijk tot **Ael-den**, nu **Ahlden**.

Maar **Ael-da-na** daarentegen werd in de loop der tijd tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-da-na**, waarna **A-de-ne**, nu **Ah den**.

Uit Ahden is de L weggevallen.
Maar niet alleen uit Ahden.
Uit heel veel plaatsnamen is de L weg gevallen, ONBEKEND in naamkundige krin gen.
Naamkundigen verklaren alle nederzettingsnamen, alsof ze zuiver zijn over geleverd.
Dat is de praktijk van de plaatsnaam kunde. Het is te zien in alle plaatsnamenboe ken.
De oudste namen moeten worden verklaard uit een oude woordvoorraad.
Maar het besef is er niet dat juist vele oude namen verminkt zijn overgeleverd. Ik kan het ook niet helpen. Het is niet anders.
De L is géén ankersteen in het woordgeraamte.

Niemand wéét de herkomst van de maam Ada-na,

ook naamkundigen niet. Ik weet het wel, zoals bij vele plaatsnamen.

Maar naamkundigen willen het niet weten, al vele jaren.

De wil ontbreekt bij naam-*kundigen* om mijn werk te bestuderen.

Waarom willen zij niet? Vraag het aan **Ton Spamer**, lid van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut**. Zijn antwoord is te lezen in mijn vorige onderzoeken.

De vormen **-dene**, eerder **-dana** en **-dere**, **-dre,** eerder **-dra** zijn afleidingen! Vergelijk **Ael-dene**, eerder **Ael-dana**. Vergelijk **Ael-dere**, eerder **Ael-dre**, **Ael-dra**.

Wat is dan **A-dene**, **A-dana?** In oorsprong **Ael-dana**.

Ahden was eerder A-de-ne, nòg eerder A-da-na.

Hoe kan een plaatsnaam genoemd zijn naar een afleiding van de letter A?

“**Adales-heim (2), ? ?**” (*Ortslexikon*), is de metathesis van **Ala-des-heim**, dat is woonplaats aan **Ala-da**, **Ale-de**. Heeft **prof. Rentenaar** een betere herkomst?

“**Adalah-kewe**, 10. Jh., Gau **an der Isar** unterhalb Freisings” (zie *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ala-da-kewe**, ‘gouw aan **Ala-**waterloop’, hier de **Isar**, eerder **Isa-ra < Ilsa-ra**. Kewe, gewi, gawi is ‘gouw’ (zie het *Ortslexikon*).

Adra-na is de oude naam van de **rivier** de **Eder**, zijrivier van de Weser-*stroom* de Fulda (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41).

De riviernaam moet gelezen worden als **A-dra-na**, in oorsprong **Ael-dra-na**. **Ael-dra** is ontstaan uit **Ala-dra.** De afleiding **-dra** is *wijd verbreid*.

De rivier zou eigenlijk **Ael-dre-ne**, **Ael-deren**, **Aelder** moeten heten, naar de herkomst, de grondvorm van **Eelder**.

De herkomst van de rivier de **Eder** is **Ale-dere** "**und im Ablaut damit**" **Ele-dere**.
De **Eder** zou eigenlijk **Eelder**, Duits **Ehlder**, moeten heten, naar de herkomst.

Nogmaals, **Almer-ing**, 11. Jh., bei Mühldorf, **Ala-mar-ingin**" (zie *Ortslexikon*), laat zien dat **Al-mer** ook **Ale-mer**, **Ael-mer** is.

De ultieme herkomst is **Ala-ma**, **Ala**-waterloop "mit ***m***-Suffix".
De lokalisering aan *stromen*, en wat er aan die *stromen* nog meer te zien is in de gedetailleerde atlas, laat zien dat uit het *wijd verbreide* **Ammer-** en **Amer-** de **L** is weggevallen, eertijds **Almer-** en **Aelmer-**.

De ultieme herkomst is ook te zien bij

"**Al-dingen**, 12. Jh., bei Ludwigsburg, **Alah-mun-tinga**, **Almen-dingen**" (zie *Ortslexikon*). In de huidige naam is de afleiding "mit *m*-Suffix" verdwenen.

Al-men was vroeger ook **Ale-men**, **Ala**-waterloop "mit *m*-Suffix".

Waar **Alme** is, daar is ook **Ammele < Alle-me**, zo ook **Amele < Ale-me**, zo ook **Amme-re < Alme-re**, zo ook **Ame-re < Aelme-re**, met de ultieme herkomst **Ala-ma**, **Ala**-waterloop "mit *m*-Suffix".
Het vele **Ame-ne-** en **Amme-ne-**, was in oorsprong **Aelme-ne-** en **Alme-ne-**.

“**Ames-dorf,** 11. Jh., bei Bernburg, **Emmales-torp**” (zie *Ortslexikon*), laat het volgende zien:

Emmales is de **klankomwisseling** van **Ella-mes**.

De ultieme herkomst van **Ames-dorf** is: **Ala-mes-torp** “und im Ablaut damit”

Ella-mes-torp. **Ames-dorf** is de afgesleten vorm van **Aelmes-dorf**.

Amis-fort, oude naam van **Amersfoort** was eertijds **Aelmis-fort**.
Amers-foort zou eigenlijk **Aelmers-foort** moeten heten, **naar de herkomst**.

“**Ahmsen**, **9**. Jh., in Bad Salzuflen, s. ON **Lippe**, **Amales-husen**, **Emelessen**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong ……..

Ala-mes-husen en **Ele-me-sen**.

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Ala** “und im Ablaut damit” **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, met meerdere afleidingen, hier “mit *m*-Suffix”.

Ahmsen zou eigenlijk **Aelmsen** moeten heten, Duits **Ahlmsen**.

“**Amel-stedt**, **9**. Jh., nördlich Rudolfstadt in Thüringen ?, **Almun-steti**, **Almunne-stete**, **Albe-wine-stat**” (zie het *Ortslexikon*) was in oorsprong **Ale-me-stedt**, **Almen-steti** en **Alme-ne-stete**.

Alme, Al-waterloop “mit *m*-Suffix” (zie Krahe), is in de bronnen óók **Albe**, **Alfe** en **Alpe** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 52).

Alle namen zijn zuiver overgeleverd, behalve **Amel-stedt**, de huidige naam! De plaats zou eigenlijk **Ale-me-stedt** moeten heten, beter nog **Aelme-stedt**, naar de herkomst.

De evolutie Ale-me > Amele is *wijd verbreid*.

“**Alme**, **9**. Jh., **an der Quelle der Alme**, **Nebenfluss der Lippe**, bei Brilon, **Alma-na**” (zie het *Ortsexikon*), is in wezen ook **Aelma-na**.

Amay aan de **Maas** bij **Luik**, Waals **Ama**, **1143 Alma-ni**, **1091 Ama-ni**, **1171 Aman** (zie Gysseling), was in oorsprong ook **Aelma-ni**. Alleen Alma-ni is zuiver overgeleverd, genoemd naar de Maas-*str*.

Amay of **Ama** zou nu eigenlijk **Aelmay** of **Aelma**, **Alma** moeten, **naar de herkomst!**

“**Ahden**, 9. Jh., bei Büren **an der Alme**, **A-dana**” was (zie hiervoor) eertijds **Ael-da-na**, ontstaan uit **Ala-da**, elders eertijds ook **> Adala**.

“Die **Alme** durchfliesst den Ort **Ahden** (**9**. Jh. **Adana**) in nordöstlicher Richtung.” (Zie internet.)

De **Al-me** was ook **Ael-me**, immers met nederzetting **A-dana** < **Ael-dana**.

De drie plaatsen **Al-drup** (< Al-durp, -dorp) waren allen voorheen **Ala-thorp**, maar óók **Al-dan-thorp**, **Al-don-tharpa** en **Al-den-thorpe** (zie het *Ortslexikon*).

Het zéér vele **Alden-** in plaatsnamen is bijna altijd genoemd naar **Ala-**waterloop, **en niet naar ‘oud’!**

De vele plaatsnamen met **A-dan-**, **A-don-** en **A-den-**, gevolgd door een tweede element, waren in oorsprong **Ael-dan-**, **Ael-don-** en **Ael-den-**, ontstaan uit **Ala-dan**, **Ala-don**.

“**Addrup**, 10. Jh., bei Cloppenburg, **Ada-tharpa**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-da-tharpa**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-da-tharpa**.

Addrup is de verminkt overgeleverde vorm van **Al-durp,** ‘nederzetting aan **Ale**-, **Al**-waterloop’.

“**Addens-dorf**, 12. Jh., bei Uelzen, **Atheles-torpe**”

(zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ale-thes-torpe**.

De huidige naam zou eigenlijk **Aldens-dorf**, **Alde-nes-dorf** moeten zijn, op hetzelfde neerkomend als **Aalde-nes-dorf** of **Aelte-nes-dorf**.
Als **Ale-thes-dorf** zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Ahltes-dorf** zijn geheten.

“**Aden-dorf,** 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**”

(zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**.

Aden-dorf zou eigenlijk **Aelden-dorf** moeten heten, Duits **Ahlden-dorf**, naar de herkomst.

“**Ahlden**, 12. Jh., **an der Aller** bei Fallingbostel, **Alo-dun, Ale-then**”

(zie *Ortslexikon*), werd **NIET** tot de **klankomwisselingen Adolen** en **Athelen**, **OMDAT bij deze plaatsnaam géén tweede element als -torpe volgde**.

“**Als-wede**, 13. Jh., bei Lübbecke, **Aleth-wede**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd.

Ale-thes-wede of **Ale-then-wede** zou bijna zeker zijn geworden tot de **klankomwisselingen Atheles-wede** of **Athelen-wede**.

“**Als**-**bach**, 12. Jh., bei Selters im Unterwesterwald, **Almes**-**bach**” (*Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd.
Al-se en **Al-me** zijn ontstaan uit **Alle-se** en **Alle-me**, afleidingen “mit ***s***-Suffix” en “mit ***m***-Suffix”, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Assele** en **Ammele**, *wijd verbreid*.

“**Als**-**dorf**, 8. Jh., bei Bitburg, **Ale-ters**-**dorf**, **Alid**-**dorp**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, ‘nederzetting aan **Ale-**, **Ali-**waterloop’.

Ali-di-, gevolgd door een tweede element, werd in meerdere plaatsnamen (zie elders in dit en vorig schrijven) tot de klankomwisseling **Adili-**.

Ale-tere in **Ale-ters-dorf** werd bij **Ael-tere** in de loop der eeuwen tot **Atere**.

Al-tere werd in de loop der eeuwen tot **Attere**. **Altere** is ook **zuiver** overgeleverd, in de bronnen ook **Altara**. Zie mijn vorige onderzoeken, daarin uitgebreid behandeld.

Aeltra werd in de loop der eeuwen tot **Atra**, de oude vermelding (zie Gysseling) van **Attre**, nederzetting gelegen **nabij** **Aat**, beiden aan de **Schelde/Dender**-*stroom*. Zie mijn getekend kaartje van de **Dender**-*stroom*.

Attre aan de **Dender** zou eigenlijk **Altre** moeten heten, of **Altere**, naar de herkomst.
Altre is ook **zuiver** overgeleverd, een oude naam van **Alfter**, aan een **Rijn-***stroom* bij **Bonn** (zie Gysseling). **Zie mijn tekeningen**, met alle oude namen van Alfter, overal te zien aan de nabije Rijn-*stromen*.

Altre is de samentrekking van **Altere**, eerder **Altara**, volgens naamkundigen een **Keltische rivier- of waternaam**. Er was ook **Aeltara**, geworden tot **Atara**, **Atra**, oude naam (zie Gysseling) van **Attre** aan de **Dender**-*stroom*.

Het meerdere **Atra** en **Adra** was eertijds **Ael-tra** en **Ael-dra**. **Atra** en **Adra** moeten gelezen worden als **A-tra** en **A-dra**, geen afleiding van **A-**, maar van **Ael-**. **-tra**, **-dra** is een afleiding, later **-tere**, **-dere**. Zie eerder **Adrana**, oude naam van de **rivier** de **Eder**, dat gelezen moet worden als **Adra-na**, **A-dra-na** < **Ael-dra-na**, **Aeldre-ne**.

Elter, **Nieder-Elter** in Belgisch Limburg, in 1224 **Alta-re** (zie Gysseling), eerder **Alta-ra** (**Altra**), is volgens naamkundigen een **Keltische waternaam** (zie dr. J. de Vries bij de plaats **Outer**, voorheen **Oltra**, ontstaan aan de Dender-*stroom*!). **Nieder Elter** ligt in hetzelfde *stroom*-gebied als de **rivier** de **Attert**, Luxemburgs **Atert**, zijrivier van de **Elte**.

Attert, ook **Atert**, was in oorsprong **Altert**, **Alte-ret** en **Aeltert**, **Aelte-ret**, een zij-**rivier** van de **Elte**, een *wijd verbreide* oude riviernaam, eeuwen eerder **Elle-te**, waarvan de grondvormen **Ale-te** en **Alle-te** zijn, eertijds ook geworden tot de **klankomwisselingen** **Atele**, **Attele** en **Ettele**, aanduidingen voor **rivieren**, waaronder een zij-**rivier** van de **Inn**, een Donau-*stroom*, n.l. de **Attel**. Zie mijn vele getekende kaartjes.

“**Aettl**, **8**. Jh., **am Inn** oberhalb Wasserburgs” (zie *Ortslexikon*), is de **samentrekking** van **Aettel**, **Aettele**, de **klankomwisseling** van **Ale-te**.

De plaats **Attel** (nu deel van Wasserburg), aan de **Attel**, zij-**rivier** van de **Inn**:

“Attel, 9. Jh., bei Wasserberg, **Atila**, **Hatile”** (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Ali-ta** en **Hali-te**.

Attel zou eigenlijk **Allet** moeten heten, of **Alt**, zoals **Aat** ook wordt genoemd, aan de **Dender**-*stroom*, eerder behandeld, en vergeleken met **Ault** in Somme, voorheen (zie Gysseling) **Alt**.

“Atlen, 13. Jh., wüst bei Willebadess bei Höxter, **Atlon** (2)” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alla-ton > Attalon**, **Atlon**, waarna **Atlen**.

Hier is nog duidelijker te zien dat Attelen de klankomwisseling van Alle-ten is:

“Atteln, 11. Jh., Westfalen, **Alti-na**, **Elto-ne**, **Elti-nun”** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alle-ten** en **Alli-ti** en **Elle-to**, **Elli-ti**.

De evolutie: **Alle-ten > Attelen**, Duits **Atteln**

Alli-ti en Elle-to, Elli-ti werden in de loop der eeuwen tot Alti en Elto, Elti, waarna Alti-na en Elto-ne, Elti-nen.

“Atten-hausen, 12. Jh., **an der Lahn** bei Nassau, **Adon-husen**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aeldon-husen** en **Aldon-husen**. Uit Atten-hausen is de L weggevallen. De plaats zou nu eigenlijk **Alten-hausen** moeten heten, naar de herkomst. **Alten** is ontstaan uit **Alle-ten**. **Aeldon** en **Aldon** zijn ontstaan uit **Ala-don** en **Alla-don**.

Uit de vele plaatsnamen met **Atten-** is de L weggevallen. De vele namen met **Alten-** en **Alden-** worden veelal ten onrechte verklaard als ‘oud’. De oorsprong is **Ale**, **Alle**, met de afleididing “mit *t*-Bildung”.

“**Atten-berg**, 11. Jh., bei Schliersee, Miesbach, **Aten-perch**, **Aten-berch**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelten-berch** en **Alten-berch**.

De eerder genoemde **rivier** de **Attert**, in het Luxemburgs **Atert** (zie Van der Aa), zij-**rivier** van de **Alzette**, ook **Elte** geheten (zie mijn kaartje) in het *Ortslexikon*:

“**Attert (Fluss),** 13. Jh., in **Luxemburg in Belgien** (**Alzette**), (**Attere**), **Atterten**”, toont de afgesleten vormen van **Altert**, **Alte-re** en **Alterten**.

“**Atter (Fluss),** 13. Jh., bei **Osnabrück**, **Attere**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alte-re**.

Osna-brück was in oorsprong **Olsna-brück**. Zie de vele vergelijkingen, die dat aantonen. De ultieme herkomst is de *wijd verbreide* oude riviernaam **Olna**.

“**Ettha**, 11. Jh., **unbekannt an der Maas**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eltha**.

“**Adra** in **Atter-see** und **Atter-gau**, 788 in pago **Adra-gaoe**, in Oberösterreich” (zie **Krahe** in *Unsere ältesten Flussnamen*), moet gelezen worden als **A-dra**, in oorsprong **Ael-dra**, ontstaan uit **Ala-dra** (**Ale-de-re**).

Atter-see en Atter-gau zijn de afgesleten vormen van **Alter-see** en **Alter-gau**, eertijds ontstaan uit **Altra** en **Aeltra**.

De **rivier** de **Oder** (866 km), ontstaan uit **Adara** (zie **Krahe**), "**Fluss zur Ost-see**", met linker zij-**rivier** de **Ohle** (**Olawa**), met rechter zij-**rivieren** **Olsa** en **Ihna**, Pools **Ina** (zie *Unsere ältesten Flussnamen* en internet), toont de volgende herkomsten:

De **Oder** zou eigenlijk **Oolder** moeten heten, **naar de herkomst**. Die herkomst is **A-da-ra**, afgesleten vorm van **Ael-da-ra**, ontstaan uit **Ala-dra**.

De **rivieren** **Ohle** (in de bronnen ook **Ale**) en **Olsa** zijn met het bovenstaande in harmonie.

De **Oder**-*stroom* de **Ina** (óók o.a. de oude naam van de **Donau**-*stroom* de **Inn**, zie *Ortslexikon*), is **zó duidelijk** de afgesleten vorm van **Ilna**, samentrekking van **Ila-na**, de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ila**, stammend van vóór onze jaartelling, hier met de afleiding "mit ***n***-Suffix".

De **Ola-wa**, Duits **Ohle**, linker zij-**rivier** van de **Oder**, 91 km lang, was eerder ook **Olau**, **Ola** of **Olow** (zie internet). Deze riviernamen komen OVERAL voor, in alle landen van Europa! Er zullen nog vele rivieren volgen in dit schrijven (lijst van riviernamen in Frankrijk b.v.).

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Ala**, **Alla**, **Ola**, **Olla** "und im Ablaut damit" **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**.

Er is nòg een rivier **Oder**. Het is de **Oder**, “rechter **Nebenfluss** der Rhume im Harz”, ontstaan uit **Audera**, 1287 **Odera** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 57).

De herkomst is **Ool-de-ra**, afl. “mit *r*-Bildung” van een eerder **Ola-da**.

“**Adda**, **Nebenfluss des Po**” (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41), was in oorsprong **Al-da**, ontstaan uit **Ala-da**, elders ook geworden tot de klankomwisseling **Adala**.

Twee plaatsen bij **Bitburg**, (even nog iets tussendoor, een terzijde)**:**

Alid-dorp en **Adilin-dorf** < **Alidin-dorf**.

Ik schreef eerder bij “**Als-dorf**, 8. Jh., bei **Bitburg**, **Ale-ters-dorf**, **Alid-dorp**”:

Ali-di werd in meerdere plaatsnamen tot de **klankomwisseling** **Adili-**.

Nog een plaats bij Bitburg:

“**Ettel-dorf**, 9. Jh., bei **Bitburg**, **Adilin-dorf**, **Etilin-torph**, **Ettelen-dorpht**, **Eddelen-dorf”** (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ali-din-dorf**, “und im Ablaut damit” **Eli-tin-torph**, **Elle-ten-dorpht** en **Elle-den-dorf**.

Voorgaande plaatsen liggen aan de **Kyll-***stroom*, zijrivier van de **Moezel**, waaraan ook **Ittel**, in 1212 **Itele** (zie Gysseling), de **klankomwisseling** van **Ille-te**. Zie mijn kaartje.

De **Kyll**-*stroom* was, zoals alle *stromen*, **Ale** en **Elle**, **Ele**, **Ille**, eerder **Ali** en **Elli**, **Eli**, **Ili** of **Ala** en **Ella**, **Ela**, **Ila**.
Alleen **Yle** ontbreekt, in de bronnen ook **Eyle** en **Eile**. Een zijstroom van de **Kyll** is de **Eiden-bach** (spreek uit Ayden-bach), de afgesleten vorm van **Eilden-bach**.
Andere zijstromen van de **Kyll** zij de **Al-bach** en de **Hehl-bach**.

Nu weer terug naar waar ik gebleven was:

Het is echt ONBEGRIJPELIJK dat naamkundigen niet weten, dat Atre, Attre, Otre, Ottre, Oetre, Outre en Ettre, Etre, Eitre, Ittre de afgesleten vormen zijn van Aeltre, Altre, Oltre, Ooltre, Oeltre, Oultre en Eltre, Eeltre, Eiltre, Iltre.

Eitre komt ook voor als (Duitse uitspraak) **Aitre**, **Aytra**, in oorsprong **Eiltre**, **Ailtre**, **Ayltra**.

Het zijn de samentrekkingen van **Aelte-re**, **Alte-re**, **Oolte-re**, **Olte-re**, **Oelte-re**, **Oulte-re** en van **Elte-re**, **Eelte-re**, **Eilte-re**, **Ilte-re**.

Ael-te, **Al-te**, **Ool-te**, **Ol-te**, **Oel-te**, **Oul-te** en **El-te**, **Eel-te**, **Eilte**, **Il-te** zijn ontstaan uit

Ale-te, **Alle-te**, **Ole-te**, **Olle-te**, **Oele-te**, **Oule-te** en **Elle-te**, **Ele-te**, **Yle-te**, **Ille-te,** de afleiding "mit ***t***-Bildung".

Al voorgaande namen zijn *wijd verbreid*, zo ook de klankomwisselingen van de laatst genoemde vormen.

Alle **rivieren** werden vroeger beschouwd als **Ala**, **Alla**, **Ola**, **Olla**, **Ula** (**Oela**, **Oula**) en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, met meerdere afleidingen, waaronder "**mit *t*-Bildung**".

Atre, **Attre**, **Otre**, **Ottre**, **Outre** en **Ettre**, **Etre**, **Ytre**, **Ittre** worden door naamkundigen gezien als **rivier-** of **waternamen**. Zij beseffen echter niet dat een **L** is weggevallen. Deze *stromen* zouden eigenlijk **Aelter**, **Alter**, **Oolter**, **Oulter** en **Elter**, **Eelter**, **Eilter** (**IJlter**, **Ylter**), **Ilter** moeten heten, naar de herkomst.

Nogmaals, **A-dra-na,** oude naam van de **rivier** de **Eder** (zie Krahe) zijstroom van de Weser, via Fulda, was in oorsprong **Ael-dra-na** (Ael-dre-ne) > **Adrana**.

Ael-dra is ontstaan uit **Ala-dra,** afl. "mit *r*-Bildung" van **Ala-da,** dat elders eertijds **vele malen** ook is geworden tot de **klankomwisseling** **Adala, Adele**.

Ale-dre werd tot Ael-dre, waarna Ael-dre-ne, in de loop der eeuwen geworden tot A-dre-ne, Adrene (Adrana).

De herkomst van de **rivier** de **Eder** is **Ala-dra** "und im Ablaut damit" **Ela-dra**.

De **rivier** de **Eder** zou eigenlijk **Ael-der** of **Eel-der** moeten heten, Duits **Ahlder** of **Ehlder**, naar de herkomst!

Internet: "Die **Eder** (bis Anfang des 20. Jahrhunderts und im Dialekt auch **Edder** genannt) ist 176,1 km lang." De Eder is een zijrivier van de Fulda.

De **rivier** de **Edder** zou eigenlijk **El-der** moeten heten, naar de herkomst.

De riviernaam is ontstaan uit **Ella-dra**, dat bij **El-dra-na** in de loop der eeuwen is geworden tot **Eddra-na**, waarna **Edde-re**, **Edder**.

De meerdere *stromen* **Etter** zouden eigenlijk **Elter** moeten heten, naar de herkomst.

De **Etterna**, zij-**rivier** van de **Weser**, genoemd door **Adolf Bach** in zijn boek *Deutsche Namenkunde* (dat ik in een grijs verleden in een bibliotheek even heb mogen inzien; ik wist toen al naar welke namen ik moest zoeken), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Elterna**.

Dat kan een kind nog begrijpen, mijn vele vergelijkingen lezend, en mijn getekende kaartjes raadplegend, overgetrokken uit de zeer gedetailleerde atlas. Maar naamkundigen **BLIJVEN** **Ettere** en **Ettene** verklaren alsof die namen zuiver zijn overgeleverd. Zij bestuderen mijn werk niet. Dus blijven zij dat doen.

Etten-bach en **Etters-bach** zijn zij-*stromen* van de **Elz**, "**mit Germanischer Lautverschiebung** **Elte**" (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 21, 37 en 38), zij-**rivier** van de Rijn bij Straatsburg. Enz., enz.! Zie mijn vele getekende kaartjes. **Elter** is ook **zuiver** overgeleverd.

Zie Krahe: “Die **Elz**, r. Nfl. d. Rheins, im Mittelalter **Elz-ach**; mit germanischer Lautverschiebung: die **Elte**.” (-ach is een oude aanduiding voor beek, waterloop (zie Krahe).
Nogmaals, zij-*stromen* van de **Elte** zijn de **Etten-bach**, waaraan **Etten-heim**, en de **Etters-bach**, waaraan de nederzetting **Elme**, d.i. **El**-waterloop “mit *m*-Suffix”. Zie mijn tekening.
(Een collega Oude Talen bij mij op school raadde mij aan taalkunde te gaan studeren. Eerst dan zouden naam-kundigen en taalkundigen mijn werk gaan bestuderen. Het kan verkeeren!)

Een zij-**rivier** van de **Eder**, de **Itter**, zou eigenlijk **Ilter** moeten heten, naar de herkomst. De Itter is 11.6 km lang. Zie mijn kaartje. Er zijn vele *stromen* Itter, Ittere, Ittre.

De evolutie: **Ilta-ra > Ita-ra (Itra)**
Il-ta is ontstaan uit **Ila-ta**, de afleiding “mit t-Bildung”, eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling** **Itala**, **Itele**, **Ittele**, **Ittle**, **Ittel**.

De **rivier** de **Idar**, zijrivier van de Rijn, via **Nahe**, zou eigenlijk **Ilder** (spreek uit Ielder) moeten heten, naar de herkomst. De **Idar** was eerder **Ida-ra** (**Idra**) (zie de bronnen), de afgesleten vorm van **Ilda-ra**. (Zie mijn kaartje.)
Il-da is ontstaan uit **Ila-da**, dat bij **Ille-de** ook tot de klankomwisseling **Idele** werd, zoals **“Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs” (zie het *Ortslexikon*), klankomwisseling van **Ille-den-stide**, afleiding van ‘stad aan **Ille**’, eerder **Ila**, *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, in de bronnen ook **Yla**.

De **rivier** de **Eider** in Schleswig-Holstein zou eigenlijk **Eilder** moeten heten, naar de herkomst (spreek uit, Duits, **Aider** en **Ailder**). Zie mijn getekend kaartje van de Eider, waaraan de plaatsen!
De oude namen van de **Eider** zijn **Eydo-ri** (12e eeuw), **Eide-ra** (1148) en **Eydaer** (1235) (zie internet), de afgesleten vormen van **Eyldo-ri**, **Eilde-ra** en **Eyldaer** (**Eylder**).

De evolutie: **Eylda-ra > Eyda-ra** (**Ydra**), **Ydaer**

Spreek uit **Aylda-ra** > **Ayda-ra**.

De vele rivieren **Eiter** zouden eigenlijk **Eilter** moeten heten, naar de herkomst. Zie mijn vorige onderzoeken, mijn vele getekende kaartjes. (Ik ga hier niet alles opnieuw naar voren brengen.) Die vele *stromen* worden ook door **Krahe** genoemd. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*.

Krahe besefte echter niet dat uit al die namen de L is weggevallen.

Een **rivier** als de **Aytra**, zij-*stroom* van de **Donau**, was in oorsprong **Ayltra**, de uitspraak van **Yl-tra**, ontstaan uit **Yla-tra**. Zie mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

De **rivier** de **Eiter**, ook geschreven als **Eyter**, is een zijstroom van de Weser. Stroomopwaarts ligt de plaats **Eilte (!)**, aan de Weser-*sroom* de Aller. (Ik heb het allemaal getekend.)

Eylte (in de bronnen ook **Eyle-te**) werd overal bij **Eylte-re** (Duitse uitspraak Aylte-re) in de loop der eeuwen tot **Eyte-re**, **Eyter** (Ayte-re, Ayter).

De herkomst is de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Yla** (in de bronnen ook gespeld als **Eyla**), stammend van vóór onze jaartelling, die men overal tegenkomt in hetzelfde grote oude taalgebied.

Op internet worden **rivieren** **Eterna** genoemd, in **Niedersachsen** en bij **Neurenberg**.

De herkomst is **Eelter-na**.

Eel-te in **Eelter**, ontstaan uit **Ele-te**, eerder **Ela-ta**, **Ela-**waterloop “mit *t*-Bildung”.

De **rivier** de **Isar**, zij-*stroom* van de **Donau**, zou eigenlijk **Ilser** moeten heten, naar de herkomst: **Ilsa-ra > Isa-ra**, waarna **Isar**

Il-sa is ontstaan uit **Ila-sa**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Isala**, de **IJssel**.

De ultieme herkomst is de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ila**, hier met de afleiding "mit *s*-Suffix".

De **Isar**, waaraan **München**, is 295 km lang. Het wemelt van **Ila** aan **Donau**-*stromen*. Zie mijn onderzoeken.

De **rivier** de **IJzer** in Vlaanderen zou eigenlijk **IJlzer** of **Ylser** moeten heten, naar de herkomst: **Ylsa-ra > Ysa-ra**, waarna **Yser**

Yl-sa is ontstaan uit **Yla-sa**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ysala**, de **Yssel**.

De ultieme herkomst is de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Yla**, hier met de afleiding "mit *s*-Suffix".

De **IJzer** is 78 km lang, stromend door West-Vlaanderen en Frans-Vlaanderen, in Frankrijk **Yser** gespeld.

De L is weggevallen uit vele namen, in een tijd, de vroege middeleeuwen, toen plaats- en riviernamen nog ingewikkelder naamsvormen bezaten.

Als er NU een **rivier** **Aelder** zou zijn, dan zouden wij niet zo snel **Ader** gaan zeggen.

Maar zulk een rivier was in de vroege middeleeuwen **Ala-dra**, waarna **Ael-dra-na**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijks-kundige namen, **in een tijd van géén geschreven bronnen**, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-dra-na**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend, **Adrana**, de oude naam van de rivier de **Eder**.

De herkomst van deze riviernaam, in onze tijd gespeld, zou luiden: **Ale-dre**, **Ael-dre-ne**. De huidige rivier de **Eder** zou eigenlijk **Aelder** of **Eelder** moeten heten, **naar de herkomst**.

Uit plaatsnamen met **Ader-** is de L weggevallen. De plaatsnamen zouden nu eigenlijk **Aelder-** moeten heten, in het Duits **Ahlder-.** In West-Duitsland (atlas voormalige Bondsrepubliek) liggen **Ader-husen**, **Aders-bach**, **Aders-heim**, **Aders-tall** en **Ader-stedt** (en vele plaatsen **Aden-**, in oorsprong **Aelden-**, **Ahlden-**, zie eerder, maar vooral ook hierna). In Oostenrijk, bij Wenen, ligt Ader-klaa.

De **Waal**-*stroom* was eertijds net zoveel **Ila** als de **IJssel**-*stroom*. Er is aan alle *stromen* **Ila** te vinden. De **IJssel** was in de vroege middeleeuwen **Ila-sa**, de afleiding "mit *s*-Suffix", in de loop der tijd geworden tot de klankomwisseling **Isala**.

De **Waal**-*stroom* was vroeger óók **Ila-sa,** maar werd bij **Il-sa-na** in de loop der eeuwen tot **I-sa-na**, waarna, **Isaan**, **Isan,** met nederzetting **Isaan-dra** en **Isan-dra**, waarna **Isen-dere**, **Isen-dern**, waarna **Isen-dorn**, en vervolgens **Isendoorn**.

De plaats heet nu **IJzendoorn**.

Isaan-dra en **Isan-dra** zijn de oudste namen van **IJzendoorn**. Zie Van Berkel en Samplonius, *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.) **Yla** is de herkomst van de huidige naam IJzendoorn.
Prof. Blok heeft voor IJzendoorn geen verklaring. **Isa-na**, **Isan**, **Isen** is ***wijd verbreid***, in oorsprong **Ilsa-na**, **Ilsan,** dus eigenlijk ook **Ilsen.** Zie de vele plaatsnamen, ontstaan uit **Ila** "mit *s*-Suffix", die nog zullen volgen!
Plaatsen als **IJzeren**, **IJzer-lo**, **IJzer-voorde**, enz., hebben dezelfde herkomst.
Naamkundigen, **zoals b.v. prof. Blok,** weten ook niet de herkomst van de **rivier** de **IJssel**, vroeger **Isala**, **Issele**, **Isle**.

Ik heb eerder in dit schrijven vele vergelijkingen gegeven, waaruit de herkomst blijkt van voornoemde namen. Maar ik ben er nog één vergeten, de nu volgende plaatsnaam. (Ik heb die naam ook behandeld in mijn 'Nieuwe Onderzoek', p. 421. Maar herhaling kan geen kwaad.)

Bestuderen naamkundigen het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling?

Irles aan **Somme**-*stroom* de **Ancre** bij Péronne, 1159 **Isles**, 1225 **Illes** (zie Gysseling), is afgeleid van **Irle**, **Isle** èn **Ille**.

De evoluties:

Ille-se > **Issele**, **Isle**, nederzetting **Isles**

Ille-se > nederzetting **Illes**

Ille-re, **Ilre** > **Irle**, nederzetting **Irles**

Irles en **Isles** zijn de **VERMINKT** overgeleverde namen. Alleen **Illes** is **ZUIVER** overgeleverd.

Irle is in mijn in mijn intensief vergelijkend onderzoek, **na bestudering van het vele Irle, vooral aan Donau-*stromen***, de **klankomwisseling** van **Ilre**, ontstaan uit **Ille-re**, eerder **Ila-ra**, afleiding “mit *r*-Bildung” (zie Krahe), oude naam van de **Iller**, zijrivier van de Donau.

Even op internet gekeken naar de **rivier** de **Ancre**, waarbij ik al heel lang heb gedacht aan een eerder **Anne-cre**, afgesleten vorm van **Alne-cre**, afleiding van het *wijd verbreide* **Alne**.

En wat zie ik weer? Er blijkt nòg een **rivier** **Ancre** te zijn, een zijstroom van de **Dives** in **Calvados**.

Aan de bron ligt **Anne-bault**, begin 12e eeuw **Olne-bac**, 1195 **Oune-baus** (zie internet).

Zie **Ancre** (affluent de la **Dives**)-Wikipedia: "**L'Ancre** prend sa source dans la commune **d'Annebault."** Wikipedia Annebault: "Toponymie Annebault: Olnebac, début 12e siècle; Ounebaus 1195."

Anne-bault is de afgesleten vorm van **Alne-bault**, genoemd naar de *wijd verbreide* **oude riviernaam "Alna, Olna und im Ablaut damit Elna" van Krahe** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*). **Oune-baus** was eertijds **Oulne-baus**.

In het boek van **Krahe** is Alne, Olne en Elne slechts het topje van een ijsberg. **Krahe** heeft nooit beseft dat uit deze namen zo vaak de L is weggevallen.
Alne-bac, **Olne-bac**, **Oulne-bac** ("und im Ablaut dazu" **Elne-bac**) is de bron, de bovenloop van de rivier de **Ancre**.

Het vele **Al-ce**, **Alle-ce** werd bij **Alne-cere**, **Alne-cre** in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anne-cre**, waarna **Ancre**, zij-rivieren van de **Somme** en **Dives**.
Aan de Dives, nabij **Anne-bault** (< **Alne-bac**), ligt **Anne-ray < Alne-rei**.

"**Affluents** de la **Dives**, **Oudon, Ancre, Ante**" (zie internet), waren in oorsprong **Ouldon, Alne-cre** en **Alne-te**.

Evolutie: **Alne-te > Anne-te, Ante**

Alnet > Annet, Ant-werpen

Aan de Dives, nabij de monding van de **Ante**, ligt **Ailly**, voorheen **Alli**. Aan de **Oudon** (**< Oul-don**) ligt **Amme-ville < Alme-ville**.

Alni-ti werd in Frankrijk tot de **klankomwisseling** **Antili**, 2 plaatsen **Antilly**.
Alni-di werd in Frankrijk tot de **klankomwisseling** **Andili**, 5 plaatsen **Andilly**.
Zie mijn vorige onderzoeken.

De **Ante** is ook een zij-**rivier** van de **Aisne**, dép. **Marne**, 1153 **Antre** (zie Wikipedia Ante (rivière) de la Marne).

De herkomst is **Alne-tre > Anne-tre, Antre**.

Ante, Antre komt op hetzelfde neer als **Ande, Andre**.

Mijn **vele vergelijkingen** in mijn onderzoeken tonen aan dat ook het vele **Ande** en **Andre** eerder **Anne-de** en **Anne-dre** waren, in oorsprong **Alne-de** en **Alne-dre**, o.a. de herkomst van de Vlaamse plaatsen

Ande-werpe en **Andre-, Ander-lecht**.

Annet-sur-Marne wijst op een oorspronkelijk **Alnet-sur-Marne**.
Anet aan de **rivier** de **Eure (< Eulre, Eule-re)** wijst op een oorspronkelijk **Aelnet**.

Annet is het op één na grootste onbewoonde eiland van de **Isles of Scilly**, een groep van eilanden voor de kust van **Cornwall**, 1302 **Anet**, 1305 **Ane-te**, 1339 **Anet**, 1650 **Annett** (zie internet).

Ane in **Ane-te** was **OVERAL** eertijds **Aelne**.

De herkomst van **Annet** is **Alne-te** en **Aelne-te**.

De zee werd vroeger beschouwd als Ale en Alle (**Ale-ne** en **Alle-ne**, **Aelne** en **Alne**).
Dat blijkt uit vele namen. (Zie hierna.)
Het Scilly eiland Breyher heeft een **Hell Bay**. Het eiland St. Mary's heeft een **Halangy Point** en een **Porth Hellick**. Zie de kaartjes. (Ale, Hale is in de bronnen ook Elle, Helle.)

In het Verenigd Koninkrijk zijn meerdere *stromen* **Alne** èn **Ale**, **Alle**, **Ellen**, met oude namen **Alne**. (Zie **prof. dr. W.F.H. Nicolaisen**, *Die alteuropäischen Gewässernamen der britischen Hauptinsel. Beiträge zur Namenforschung* 8 (1957) 209-268.) (Prof. Nicolaisen is afgestudeerd bij prof. Krahe.)

Allen is een zij-**rivier** van de **Camel** in **Cornwall**, Cornish **Alen**, 1199 **Alan**, 1285 **Alayn**, met zeemonding **Heyle** of **Hayle** (Nederlands **Hele**), nu Padstow Bay genaamd. Waarschijnlijk is de **rivier** de **Allen** de oude naam van de gehele **Camel**. (Zie Nicolaisen.) Zie mijn kaartje.

De ligging van **Allên**, 9e of 10e eeuw, in "Fresia", is onbekend (zie het *Lexicon* van Blok). **Prof. Blok** geeft geen verklaring. Het is een *wijd verbreide* oude riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Een **rivier** **Allen** stroomt ook in **Dorset**. Een **rivier** **Allen** stroomt ook in **Northumberland**, zijstroom van de **Tyne**.

Annick Water is een **rivier** in **Schotland**, ook gespeld als **Annack**, **Annoch** en **Annock**.

Het zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Alnic**, **Alnac** en **Alnoc**, afleiding van het *wijd verbreide* **Alni**, **Alna** en **Alno**.

Annick Water zou eigenlijk **Alnick Water** moeten heten, naar de herkomst.

Annick Water is de langste zijrivier van de Irvine. In Schotland stromen **rivieren** **Alne** (zie **Nicolaisen**).

Een andere afleiding is **Alne-de**, eerder **Alni-di**, **Alna-da** en **Alno-do**, in de loop der eeuwen geworden tot **Anni-di**, **Anna-da** en **Anno-do**, waarna **Andi**, **Anda** en **Ando**, *wijd verbreid*, o.a. de herkomst van

Ando-verpis, oude naam van **Antwerpen**.

Ande-werpe zou eigenlijk **Alne-de-werpe** moeten heten, naar de herkomst, ‘werpe (wat dat ook mag zijn) vàn **Alne**, de **Schelde**-*stroom*’. **Alne** is *wijd verbreid* aan **Schelde**-*stromen*! Zie mijn vorige onderzoek, ‘Nieuw Onderzoek’, op mijn website.

Vergelijk **Annick Water** met **Anne-quin** bij Lille, duidelijk eertijds **Alne-kin**.

De afleiding **Alne-din** werd tot **Anne-din**, waarna **Andin**, **Anden**.

Zie hierna het meerdere **Anden**, in de bronnen **Ande**, eerder **Anne-de**, in oorsprong **Alne-de**.

Anne-quin aan een **Schelde**-*stroom* ten zuid-westen van het **nabije Lille**, 1184 **Anne-kins**, in 1161 **Ane-kin**, “**en flamand**” **Ane-ken** (zie internet), was in oorsprong **Aelne-kin** en **Alne-kin**.

Nogmaals, al het **Ane** wijst **OVERAL** op een oorspronkelijk **Aelne**, ontstaan uit **Ale-ne**.

Aelne-kin werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ane-kin**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend, om precies te zijn, in het jaar 1161.

Vergelijk **Alquines**, Vlaams **Alken**, 12^{e} eeuw **Ale-kin**, **Ale-kina** (zie Gysseling), ook gelegen in Pas-de-Calais, aan de **Aa**-*stroom* de **Hem** (< Helm, Helme, Hel-waterloop “mit *m*-Suffix”?). De meeste plaatsnamen met **Al-** zijn in de bronnen **Ale-.** (Zie de bronnen, zoals te zien in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.)

Ale-kin werd bij **Aelne-kin** tot **Ane-kin**, **1161**, de oudste naam van **Annequin**.

Nogmaals, het vele **Ane** was in oorsprong **Aelne**. Zie de vele gegeven voorbeelden in dit en vorig schrijven.
Nogmaals, het vele **Anne** was in oorsprong **Alne**. Zie de vele gegeven voorbeelden in dit en vorig schrijven.

Alle-kin werd bij **Alne-kin** tot **Anne-kin**, nu **Anne-quin**.

Vergelijk **Alken** bij **Tongeren** in **Belgisch Limburg**, 11e en 12e eeuw **Alle-cha**, **Alle-ca**, **Alle-ke**, **Ale-ke** en **Ale-che** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje, **Alken** aan de **Demer**-*stroom* de **Herk** (**Herric < Helric**).
Ale-che werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Achele**.

"De naam Alleche zou zijn afgeleid van Ale/Al/Ala, een oudneder-frankisch woord voor riviertje of waterloop. (Ik ben zeer verbaasd!) Een verwijzing naar het feit dat Alken ontstaan is aan het riviertje de **Herk**, die door de gemeente stroomt." (Zie internet.)

Mijn onderzoek toont aan: Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Ala**, **Alla** "und im Ablaut damit" **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, met vele afleidingen, waaronder **Ale-ke**, **Alle-ke**, enz.

Alken aan de **Moezel** bij **Koblenz** was van 915-928, kop ca. 1222 **Alca-na** (Gysseling).
"Alken is einer der ältesten Orte des Mosellandes, schon 450 v. Chr. von den **Kelten** bewohnt." (Zie internet.)
"Die Entstehung reicht bis in die **Kelten-** und Römerzeit zurück. Noch heute benennt man einen Ortsteil mit dem **keltischen** Namen **Olk**." (zie internet.)

Alke, **Olke** en **Ulke** komen op hetzelfde neer. Zie mijn vorige onderzoeken.

Het **Ulke Diep** ligt in het **Al-mere** (vroeger Zuiderzee, IJsselmeer). Het **Al-mere** was voorheen ook **Alech-mere** (zie *Lexikon* van Blok). Vergelijk **Ale-che**, oude naam van **Alken** in België.

Urk is een eiland in het **Al-mere**. "**Oric**, 1148, is misschien identiek met **Urk**." (Zie het *Lexikon* van Blok.) **Oric** en **Urk**, **Urric**, zijn de afgesleten vormen van **Olric** en **Ulric**.
Olk en **Ulk** komen op hetzelfde neer als **Olrek** en **Ulrek** (**Olric** en **Ulric** > **Oric** en **Urric**).
Zie voor meer, mijn vorige onderzoeken. (Ik kan niet alles opnieuw gaan bespreken.)

De **Alche** is een zij-**rivier** van de **Rijn**, via **Sieg**, bij **Bonn**, waaraan **Alchen**. Zie mijn kaartjes! **Alken** is ook een plaats in **Denemarken**.

Alkmaar, vroeger **Alec-mere** en **Allec-mere** (zie de bronnen), heeft dezelfde herkomst, **afleiding** van de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam **Ale**, **Alle**, stammend van vóór onze jaartelling. **Zie mijn eerdere werkstukken**.
Prof. Blok vindt de **Alche**, zijrivier van de Rijn, via Sieg, bij Bonn "te ver van huis" om bij Alkmaar aan een Oud-Europese rivier- of waternaam te denken! **Welk een vergissing!** Zie mijn 'Getekend Onderzoek', p. 1094, 1095, enz. Prof. Blok verklaart Alkmaar als 'modder-waterloop'. Zie zijn schrijven "De plaatsnaam Alkmaar", Alkmaars Jaarboekje 6 (1970) p. 40-43.)
Steeds weer blijkt: **Naamkundigen kijken niet over de grens, hetzelfde oude taalgebied.** (**Ja, een beetje!**) Eigenlijk moet ik hier schrijven: **Men kijkt zelfs niet nèt over de grens**.

In hetzelfde *stroom*-gebied als **Anne-quin** (Schelde-*stromen* bij Lille) liggen de volgende plaatsen:

Alnes, vóór 1226 **Alno**, **Alna** en **Alne** (zie Gysseling), ligt aan de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe**.
Alnes ligt ook op een **eiland** in **Noorwegen**. **Alne** is overal in Europa te vinden, zo ook in Nederland, de plaats **Annen** in Drenthe, in 1309 **Anne**, in oorsprong **Alne**! Of **Anloo** in Drenthe, voorheen **Analo**, **Anlo**, **Anlon** (zie het *Ortslexikon*), de klankomwisselingen van **Ala-no**, **Alno**, **Alnon**.

Allenes, voorheen **Alesnes** (zie Gysseling), ligt aan een **Schelde**-*stroom* in **Lille**.

Elno (nu Saint-Amand-les-Eaux geheten, bij **Alnes**), ligt aan de **Schelde/Scarpe**-*stroom* de **Elnone**, voorheen ook **Helnone**.

Enne-tières, voorheen **Ane-tières** en **Anne-tières** (zie internet), aan een **Schelde**-*stroom* zeer nabij Lille, was eertijds **Aelne-**, **Alne-** en **Elne-teres**. Uit het vele **Anter-** en **Enter-** (zie *Ortslexikon*), eerder **Anne-ter** en **Enne-ter**, is de L weggevallen!

Annay ligt ten zuid-westen van het nabije **Lille** aan een **Schelde**-*stroom* bij **Lens**, in 1110 **Alnay**, en in 1204 **Alnetum** (zie internet).

In Frans-sprekend gebied verklaart men het véle **Alne** (een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling) als de 'boomnaam Alnus serrulata'. Zie voor meer Alne, Aulne aan Schelde-*stromen* in Frans-sprekend gebied, mijn werkstuk "Nieuw Onderzoek'.

Vergelijk **Alnetum**, onbekend, **Campagne-lès-Hesdin**, bij **Montreuil-sur-Mer**, 1147 **Alne-to**, 1160 **Alnoi** (zie Gysseling). Vergelijk **Annetum**, 1363, oude naam van **Annet-sur-Marne** (zie internet). De plaats zou eigenlijk **Alnet-sur-Marne** moeten heten, **naar de herkomst**.

En wat is de herkomst van Annet-, Ant-werpen-sur-Escaut?

Annet-sur-Marne was in 1076 **Ane-tho**, in 1096 **Ane-thum** en in 1363 **Anne-thum** (zie internet). Ook op internet: **Toponymie Annet-sur-Marne**: **Anne-tum**, **Asnet**, **Ennet-sur-Marne** en **Annet**.

Het zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelne-tho**, **Aelne-thum**, **Alne-thum**, **Alsnet** en **Elnet-sur-Marne** en **Alnet**.

Vergelijk **Annet-sur-Marne** met **Annet**, het op één na grootste eiland van de **Isles** of **Scilly**, 45 km voor de kust van **Cornwall**, **Cornish Anet**, 1302 **Anet**, 1305 **Ane-te**, 1339 **Anet**, 1570 **Agnet**, alias **Annett** (zie internet). **Uit alle namen is de L weggevallen**.

Anet (Eure-et-Loir) aan de **Eure** (< **Eulre**), zij-**rivier** van de **Seine**, was eertijds **Aelnet**, **Aelne-te**. Ael-ne is ontstaan uit Ale-ne, eerder Ala-na.

Terug naar twee plaatsen in het Schelde-*stroom*-gebied bij Lille.

Auchy, voorheen **Alci** (!) en **Auci** (zie Gysseling), ligt aan een **Schelde**-*stroom* náást **Anne-quin (< Alne-kin),** ten zuid-westen van het nabije Lille.

Annappes (< **Aln-appes**) ligt in Lille aan de Schelde-*stroom* de Deule. (Zie mijn vorige onderzoeken. Ik kan hier niet alles opnieuw gaan aantonen!) Enz., enz., enz. **Er is nog zó veel meer**.

Annan is een **rivier** in Schotland, waaraan **Annan-dale**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Alnan**.

Alnon en **Alnan** zijn oude namen in de vroege geschreven bronnen, gevormd uit **Alno** en **Alna**.

In Schotland *stromen* rivieren **Alne** (zie Nicolaisen) “The etymology of the River Annan is unknown.” (Zie internet.)

Alnan werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Annan**. Alnan is een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Uit het vele **Anen** (**Ahnen**), **Annen** en **Ennen**, **Enen** (**Ehnen**), **Ynen** (**Einen**), **Innen** (**Ihnen**) is de L weggevallen, afleiding van Aelne, Alne en Elne, Eelne, Ylne, Ilne. De ultieme herkomst is Ale-ne, Alle-ne en Elle-ne, Ele-ne, Yle-ne (Eile-ne), Ille-ne.

Ande blijkt in mijn intensief vergelijkend onderzoek **een afgesleten riviernaam**.

Ande-verpis, een oude naam van **Antwerpen**, is genoemd naar de **Schelde-*stroom***.

R**ivieren** **Ante** en **Ande** zijn ontstaan uit **Anne-te** en **Anne-de**, in oorsprong **Alne-te** en **Alne-de**.

Aan **Ande** gaat veelal **Ane-de** vooraf (zie de voorbeelden in dit werkstuk), duidelijk de afgesleten vorm van **Aelne-de**, eerder **Aelna-da**, in de loop der tijd geworden tot **Ana-da**.

Anda of **Anden** is een **klein Noors eiland**, 14 km verwijderd van het **grote eiland And-oya**. (***Oya*** = 'eiland') De Oud-Noorse naam van And-oya is **Andar-oy**. "**The meaning of And- and Andar- is unknown**."

Op And-oya ligt de plaats **Andenes**. Ook hier is **And** ook **Ande-re** (Andar-) en **Ande-ne**. Meerdere vergelijkingen wijzen op een afleiding van het vele **Alna,** de evolutie:

Alna-da > Anna-da, **An-da**

Alna-da werd eertijds óók tot de klankomwisseling **Andala, Andele**, *wijd verbreid* in Europa.

Alna, stadsdeel **Oslo**, is genoemd naar de **rivier** de **Alna,** die bij Oslo in zee uitmondt.

"ANDA, in Flussnamen, F150, Stammerklärung (z.B. Drus**andra** 10. Jh.)" (Zie het *Ortslexikon*, waarin **Anda** met hoofdletters)!

Ando in **Ando-verpis**, oude naam van **Antwerpen**, is een **riviernaam**, hier de **Schelde-*stroom***.

Vergelijk **Andar-oy** (d.i. **Ander**-oy), Oud-Noorse naam van het grote eiland **And-oya**, met **Ander-pus**, dat wordt beschouwd als een oudere vermelding van **And-verp** (**Antwerpen**), te zien op een gevonden oude munt, stroomafwaarts aan de Schelde.
Ik ben mij bewust van het feit dat naamkundigen **Anderpus** lezen als **And(w)erpus**. Andwerpus paste niet op de munt, zo is de gedachte. De naam was te lang voor de munt. Dus heeft men de letter *w* maar weggelaten. Ik vind dat een wat al te gemakkelijke gedachte.

Van der Aa in het *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*: "**Ander-wijk**, voormalig adellijk huis, op het eiland **Walcheren**, provincie **Zeeland**, gemeente **Koudekerke**, reeds sedert een aantal jaren gesloopt." **Ander-wijk lag nabij de monding van de Schelde.**

Het woord ***wijk*** wordt ook verklaard als '**kreek**, **baai**, **vaart**', dat in het Noors en Engels **vik** of **wîk** is. **Ander-wick** (aan een baai) en **Aln-wick** (genoemd naar de **rivier Aln**, waar ook **Aln-mouth** naar genoemd is) liggen aan de kust van Engeland/Schotland.

Er zijn vele riviernamen met And-, Ande- en **Ander-**, ook **Ant-, Ante-** en **Anter-**, ook **Andre-** en **Antre-**.
Zij zullen in dit werkstuk nog volgen.

Leest men **An-der-pus** dan ontstaat er **An-der-*apa***, **An-der-**'**waterloop**'.
In het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler worden de volgende namen gezien als genoemd naar ***apa*** 'waterloop':
"**Andepper Mühle** und **Änneper Feld**, bei Leyberg, bei Büren, bei Brilon, **Anada-pun**, **Anado-po**, **Ande-po**, **Ande-pon**, **Ande-pen**" (zie het *Ortslexikon*).

Anne-pe in **Änne-per Feld** is de afgesleten vorm van **Alne-pe** (zie mijn onderzoeken).
De naam zou dus nu eigenlijk **Älnepper Feld** moeten heten, **naar de herkomst**.

Uit Ande-pen en Ande-werpe is de L weggevallen, in oorsprong Alnde-pen en Alnde-werpe, *werpe* ‘aangewassen land’ (of wat dan ook) **vàn Allan**, **Allen**, **Alne**, **Aln** (Keltische riviernamen, zie prof. Nicolaisen), de **Schelde**-*stroom*.

Het kan ook aldus kunnen zijn geschied: **Alne-de > Anne-de**, waarna **Ande**

Dat is immers duidelijk de herkomst van **Anada-pen**, **oudste** naam van **Andepper Mühle** en **Ännepper Feld**: **Aelna-da > Ana-da**

Ala-na, afleiding “mit ***n***-Suffix”, werd bij **Ael-na** in de loop der tijd tot **Ana**. Vele vergelijkingen tonen dat aan. **Ana**, oude naam van de **Ahne**, zij-**rivier** van de Fulda, was eertijds **Aelna**.

An-der-lecht, in 1046 **An-dre-leth**, eerder **Anne-dre-leth**, is de afgesleten vorm van **Alne-dre-leth**, ‘waterloop **vàn Alne**, een **Schelde**-*stroom*, via **Dijle** en **Zenne**.

Vergelijk de eerder genoemde **rivier** de **An-te**, zijrivier van de **Aisne**, in département **Marne**, in 1153 **An-tre**. Vergelijk ook de eerder genoemde **rivier** de **An-cre** in dezelfde regio, duidelijk eerder **Anne-cre** (waaraan **Anne-bault**, voorheen **Olne-bac**), eertijds **Alne-cre**.

Ante, **Antre** en **Ande**, **Andre** zijn **rivier-namen**.

Zie opnieuw **“ANDA, in Flussnamen**, z.B. Drus**andra”** (zie het *Ortslexikon*).

De evoluties, ONBEKEND in naamkundige kringen:

Alne-te > Anne-te > Ante

Alne-tre > Anne-tre > Antre

Alne-de > Anne-de > Ande

Alne-dre > Anne-dre > Andre

Alne-der > Anne-der > Ander

Vergelijk de **rivieren** (2) **Ante**, ook **Antre**, met **Ober-Enters-bach**, in 1075 **Ante-res-bach**, in 1111 **Antres-bach**, in 1123 **Antirs-bach**, en in 1476 **Enters-bach**, te zien op het internet bij Hippersbach, in 1466 Hypfersbach en in 1330 Hüplinsbach. Ober-Enters-bach en Unter-Enters-bach zijn stadsdelen van Zell am Harmersbach.
Hipper- en Hypfer- waren in oorsprong Hilper- en Hylpfer-. Hülle-pin werd tot de klankomwisseling Hüppe-lin, Hüplin-. Het vele **En-tere** was eerder **Enne-tere < Elne-tere**.

De namen moeten gelezen worden als **Anne-te-res-**, **Anne-tres-**, **Anne-tirs-** en **Enne-ters-**, de **afgesleten** overgeleverde vormen van **Alne-te-res-**, **Alne-tres-**, **Alne-tirs-** en **Elne-ters-**.

Vergelijk **An-te-res** en **An-tirs** met **Anne-te-res** en **Anne-tirs**, oude namen (zie internet) van **Enne-tières-en-Weppes** bij **Lille** (Rijsel), zo duidelijk in oorsprong **Alne-te-res** en **Alne-tirs** “und im Ablaut damit” **Elne-teres**.

Enne-tières was voorheen voornamelijk **Ane-te-res** en ook een keer **Hane-te-res** (zie internet) de afgesleten vormen van **Aelne-te-res** en **Haelne-te-res**. Zie mijn vorige werk-stukken, meer uitgebreid.

Aelne-te werd eerder bij **Aelna-da** in de loop der eeuwen tot **Ana-da**.
Vele vergelijkingen tonen dat aan.

An-de was eerder in de bronnen óók **Ana-da**. (Zie eerder **Änne-per Mühle**)
Dan is uit **Ande** en **Ande-werpe** ook de L weggevallen.

Het vele **A-na** is in mijn onderzoek duidelijk **de afgesleten vorm** van **Ael-na**.

Ael-na, **Ael-ne** werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-na**, **A-ne**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Dr. J. de Vries, de auteur van ***Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen***, schrijft bij **Ane** (aan de **Overijsselse Vecht**, alwaar ook **Ane-velde**, aldaar ook aangeduid, zie internet, met **Anne-velde** en **Enne-velde**:

"zonder oude namen onduidelijk."

Waarom worden die oude namen dan NIET opgezocht, in hetzelfde zó grote oude taalgebied?! Ik heb dat al vele jaren gedaan, al vanaf 1993, bij vele plaatsnamen.
Ik heb ontdekt dat uit vele rivier- en plaatsnamen de L is weggevallen. Maar ik ontvang geen ènkele waardering uit naamkundige kring. Men heeft op nog niet één naam gereageerd.

Ane was in de 13e en 14e eeuw al **Ane**, **Anen** en **Aen**. Zie **Van Berkel** en **Samplonius** in ***Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie***. Zij schrijven: "Ane, Aen is een moeilijk te duiden naam. Samenhang met een persoonsnaam *Ano* moet sterk worden betwijfeld. Dat geldt ook voor de verklaring uit Gallisch *anam* 'moeras', dat zo noordelijk niet mogelijk is."

Ane wordt door naamkundigen NIET vergeleken met dezelfde plaatsnamen over de grens, met alle oude vermeldingen. Zij bestuderen NIET het *Toponymisch Woordenboek* van M. Gysseling (en andere plaatsnamenboeken). Zij bestuderen NIET de gedetailleerde atlas, de lokaliseringen aan *stromen*, en wat er aan die *stromen* nog meer te zien is.

De evolutie, "die als het ware voor de voeten ligt":

Ala-na, Ael-na > Ana

Ale-ne, Ael-ne > Ane, Aen

Van Berkel en **Samplonius** schrijven aan het eind van de inleiding van hun plaatsnamenboek: Wij willen eindigen met een citaat van de maker van het Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden, Abraham Jacob van der Aa: "Het is zonderling hoe veel onwaarschijnlijkheden men somtijds opeen stapelt, om de naamsoorsprong van een of ander dorp verre te zoeken, **terwijl de waarheid**, **als het ware**, **voor de voeten ligt**." **Die waarheid is: Een vergelijkende methode in hetzelfde oude taalgebied**.

Ane, **Ane-velde**, ook **Anne-velde** en **Enne-velde**, aan de **Vecht**-*stroom*, waren eertijds **Aelne**, **Aelne-velde**, ook **Alne-velde** en **Elne-velde**.
Door *vlugge* en *vluchtige* aanduiding in vroeger eeuwen, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, is uit deze namen in de loop der eeuwen de L weggevallen, en zijn zij als zodanig, dus verminkt, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Aan de **Vecht**-*stroom* de **Regge** werd **Elne-there** in de loop der eeuwen tot **Enne-there**, en als zodanig in de middeleeuwse bronnen opgetekend, oude naam van **Enne-ter**, **Enter**.
Ik heb het zéér uitvoerig aangetoond in mijn vorige onderzoeken. (Ik ga hier niet alles opnieuw doen.)

Het nabije **En-schede**, voorheen **Ane-schedhe** en **Anne-schethe**, was eertijds **Aelne-schedhe** en **Alne-schethe** "und im Ablaut dazu stehend"
Elne-schede, 'waterscheiding van beken **Ale-ne**, **Alle-ne** en **Elle-ne**'.
Vele vergelijkingen tonen dat aan! (Zie elders in mijn werkstukken.)
Enschedé wordt nu verkeerd uitgesproken. De uitspraak moet zijn, zoals vroeger: En-schéde (Zie Van Berkel en Samplonius.)

De **rivier** de **Enne** (nu **Liane**) in Pas-de-Calais was in **867** **Elna** (zie Gysseling). (Ik heb Elna groot geschreven voor **Ton Spamer**, lid van het Netwerk Naamkunde.)

De **Enna**, een **waterloop** bij Saint-Pierre-Brouck, was in 1106 **flumen Hele-ne**, en in 1178 **Enna** (zie Gysseling).

Hele-the, de afleiding “mit *t*-Bildung” i.p.v. “mit *n*-Suffix”, werd op meerdere plaatsen in hetzelfde grote oude taalgebied tot de klankomwisseling **Hethele**.
Ele-ne kwam in de bronnen ook terecht als **Enele**. Zie **Elnes** in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling. De andere oude vermeldingen **Enla** en **Henli-aco** zijn de klankomwisselingen van **Elna** en **Helni-aco**. **Elli-ni** werd gewoon ook tot de klankomwisseling **Ennili**. Zie daarvoor het *Ortslexikon* (en dit werkstuk). Enz., enz.
Er is nog zo veel meer. Nogmaals, zie dit werkstuk en vorige werkstukken.

Enne-court bij **Lille** was in 1183 **Ana-court** (zie Gysseling).

De herkomst is **Elne-court**, met grondvorm **Aelne-court**.

Zie voor veel meer: mijn vorige werkstukken, en hierna.

Mijn onderzoek toont aan: **Ana**, **Anna**, **Ona**, **Onna**, **Unna** en **Enna**, **Ena**, **Eyna**, **Inna**, *wijd verbreid* in hetzelfde oude taalgebied, waren eertijds **Aelna**, **Alna**, **Oolna**, **Olna**, **Ulna** en **Elna**, **Eelna**, **Eylna**, **Ilna**. **Alna**, **Olna** en **Elna** zijn ook zuiver overgeleverd. Daarom staan zij ook vermeld in ***Unsere ältesten Flussnamen*** van prof. Krahe.

De **rivier** de **Ahna**, zijrivier van de **Fulda**, in de twaalfde eeuw **Ana** (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Ael-na**, ontstaan uit **Ala-na**, dat is **Ala**-waterloop "mit *n*-Suffix".

Vergelijk o.a. **Ahns-beck**, dat is **Ahnes-beck**, aan de **rivier** de **Aller** (eerder **Ale-ra**, zie Krahe) bij **Celle**, in de twaalfde eeuw **Alar-beke** en **Alre-beke** (zie het *Ortslexikon*).
Ah-nes-beck is de afgesleten vorm van **Ahl-nes-beck**, dus **Ael-nes-bec**, ontstaan uit **Ale-nes-bec**, een beek van de **Aller**, die eerder (zie Krahe) **Ale-ra** was.

Nogmaals, "**Ahns-beck**, 12. Jh., bei **Celle**, **Alar-beke**, **Alre-bekesa**" (zie het *Ortslexikon*).
Celle ligt aan de **rivier** de **Aller**, in 1096 **Ala-ra** (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).
De **Alar-beke** is een beek vàn de **Ala-ra**. **Ahne** in **Ahnes-beck** was dus in oorsprong duidelijk **Aelne**, eerder **Ael-na**, gevormd uit **Ala-na**, beek vàn de **Ala-ra**.

De **Fulda-stroom** de **Ana** was eertijds **Aelna**.

Anes-beck, beek van de **Ala-ra**, nu de **Aller**, was eertijds **Aelnes**.

Vergelijk ook "**Ane-molter**, 12. Jh., bei Stolzenau, **Ale-multre** (nach Förstemann ist multre lockere Erde)" (zie het *Ortslexikon*).
Ale-ne-multre werd hier bij **Aelne-multre** tot **Ane-moltre**.

“**Ane-campe**, 12. Jh., wüst bei Bemerode, bei Hannover” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Aelne-campe**, ontstaan uit **Ale-ne-campe**, ‘campe, veld aan **Ale**-waterloop’.

“**Ane-sin**, 12. Jh., bei Saint Omer” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Aelne-sin**, dat op z’n Duits **Ahlne-sen**, **Ahlnsen** zal zijn.

Ane-sin bij Saint Omer heeft precies dezelfde herkomst als **Ahnsen** bij Schaumburg.
Uit “**Ahnsen**, 13. Jh., in Schaumburg, **Aden-husen**” (zie het *Ortslexikon*), is de L weggevallen, eertijds **Ahlnsen**, **Aelne-sen**, bij Saint Omer geworden tot **Ane-sen**.

Alle plaatsnamen met **Aden-** (er zijn er vele!) waren in oorsprong **Aelden-**, ontstaan uit **Ale-den-**, eerder **Ala-don-**. Zie de vele plaatsen Aden- elders in dit en vorig werkstuk.

Hier één van de vele te geven voorbeelden:

“**Ahlem**, 9. Jh., bei Wolfenbüttel, **Oden-heim** (8), **Odon-heim**, **Aden-heim**” (zie het *Ortslexikon*), zou, indien zuiver zijn overgeleverd, het volgende beeld tonen:

Ale-heim, eerder **Ale-den-heim** > **Ael-den-heim**.

Ael-den-heim is in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-den-heim**.
Bijna alle plaatsen Aalden, Ahlden, Aalten, Ahlten zijn zuiver overgeleverd. Maar werden deze namen gevolgd door een tweede element als -husen of -heim, dan viel in de loop der eeuwen de L weg.
Ale-den-, gevolgd door een element, werd ook vaak tot de **klankomwisseling Adelen-**.

Oden-heim was in oorsprong **Oolden-heim**, ontstaan uit **Ole-den-heim**, op hetzelfde neerkomend als **Ale-den-heim**. De zéér *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ale**, stammend van ver vóór onze jaartelling, is in de bronnen ook **Ole**.
Ale-de- en **Ole-de-** werden in vele plaatsnamen ook tot de **klankomwisselingen Adele** en **Odele**.

Ale-sen werd bij **Aelne-sen** in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ane-sen**, de plaatsen **Anesin** bij Saint Omer en **Ahnsen** bij Schaumburg.

Ale-de werd bij **Aelne-de** in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ane-de**, waarna **Ande**, herkomst **Ande-werpe**.
Anede gaat veelal vooraf aan **Ande**. Zie de namen in het *Ortslexikon* van G. Köbler, die nog zullen volgen.

Ale-de- werd in vele namen in de loop der tijd tot de **klankomwisseling Adele-**.
Aelne-de- werd in vele namen tot **Ane-de-**, waarna **Ande-**, te zien in oude namen van één plaats of rivier.
Alne-de- werd in de loop der eeuwen via **Anne-de** óók tot **Ande-**.

“**Ahne-by**, 12. Jh., bei Sterup, bei Flensburg, **Ana-bu**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelna-bu**, ontstaan uit **Ala-na-bu**.

Ala-ra werd bij **Aelna-ra** tot **Ana-ra**, oude naam van de **rivier** de **Anner**. De **Anner** zou eigenlijk **Aelner** of **Alner** moeten heten, naar de herkomst! De **Anner**, zij-**rivier** van de **Lahn**, was in 959 **Ana-ra** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 105.) **Ala-ra**, 1096, is een oude naam van de Weser-*stroom* de **Aller** (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.)

Ala-dra werd bij **Aelna-dra** in de loop der tijd tot **Ana-dra**, waarna **Andra**.

Vergelijk "**Anda**, **in Flussnamen**, F. 150, Stammerklärung (z.B. Drus**andra** 10. Jh.)" (zie het *Ortslexikon*). Vergelijk komende riviernamen, eerder **Anadra** ……. èn **Andra**.

Ande en **Andre** zijn afgesleten overgeleverde **riviernamen**, de herkomst van **Ande-werpe** (**Antwerpen**) en **Andre-leth** (**Anderlecht**).

"**Andras**, 11. Jh., **?** , wird zu **Anarasus** F 146 gehören" (zie het *Ortslexikon*).

Andras was eerder **Alna-dras** > **Anna-dras** en **Aelna-dras**.

De herkomst van **Ana** in **Ana-ra-sus** is **Aelna**, ontstaan uit **Ala-na**.

Ana-ra-sus was eertijds **Aelna-ra-sus**, dat nu **Ane-re-ses** zou zijn, met herkomst **Aelne-re-ses**, dat is **Aelneres**, **Aelners**. Vroeger waren de rivier- en plaatsnamen ingewikkeld van vorm, waaruit gemakkelijk de L kon wegvallen (in een tijd van amper geschreven bronnen). Het uiteindelijke **Andras** zou dus nu eigenlijk **Aelne-de-res** of **Alne-de-res** moeten heten, dat is **Aelne-dres** of **Alne-dres**, de herkomst.

“**Andres**, Département Pas de Calais, **Ander-nes**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelne-dres**, **Alne-dres**, **Aelne-der**, **Alne-der**. **Ande**, **Andre** is een *wijd verbreide* **afgesleten overgeleverde** riviernaam van vóór onze jaartelling.

“**Anras**, **8**. Jh., im Pustertal bei Lienz in Osttirol, **Anarasi**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Aelna-ra-si**, d.i. **Aelne-re-se**, **Aelne-res**, **Aelners**. **Anras** zou eigenlijk **Alneres**, **Alners** moeten heten, naar de herkomst.

Vergelijk **Ana-ra**, 959, de oude naam van de **Lahn**-*stroom* de **Anner** (zie Krahe), in oorsprong **Aelna-ra** (**Alna-ra**). **Allna** is ook een **Lahn**-*stroom*, de samentrekking van **Alla-na**.

De werkelijke evolutie:

Ala-na werd bij **Ael-na-ra** in de loop der eeuwen tot **A-na-ra**, waarna de afleiding **Ana-ra-si**.

Anarasi uit de **achtste eeuw (!)** zou **nu** eigenlijk **Aelners** moeten heten, naar de herkomst.

Dr. M. Gysseling schreef in 1960 in de inleiding van zijn ***Toponymisch Woordenboek***:
"Etymologieën zijn broos. Tussen het ontstaan van een naam en zijn eerste bewaarde attestatie, liggen eeuwen, soms veel eeuwen van onbekende evolutie."

Weten **prof**. **Blok, prof**. **Rentenaar** en **Ton Spamer** de herkomst van **Anarasus** en **Anarasi?**

Gerald van Berkel, auteur van *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, schreef mij in 1994:
"Interessant is wat u zegt over de L, die vaak is weggevallen. U zou hier een L-emphaticum ontdekt hebben.

Aelna-ra, met de klemtoon op **Aelna-**, werd in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ana-ra**, een **L-emphaticum**, waarna de afleiding **Anara-si**.

An-ra was eerder **Ana-ra < Aelna-ra**.
An-da was eerder **Ana-da < Aelna-da**.
An-dra was eerder **Ana-dra < Aelna-dra**.

De vele namen met **An-** waren eerder **Ana-** (zie *Ortslexikon*), eertijds **Aelna-**.

"**An-rodt**, 11. Jh., bei Welver, bei Soest, **Anan-roth**" (zie het *Orts-lexikon*), was eertijds **Aelnan-roth**, ontstaan uit **Ala-nan-rodt**.
An-rodt zou eigenlijk **Aln-rodt**, **Alne-rodt** of **Aelnen-rodt** moeten heten, naar de herkomst.

De herkomst van **Anreep**, **Assen**, **Anloo**, **Annen** en **Anderen** in **Drenthe**:

“**An-reep**, 11. Jh., bei **Assen**, in **Drenthe**, **Ana-rapun** (3), **An-repe**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-na-rapun**, eeuwen eerder ontstaan uit **Ala-na**, afleiding “mit *n*-Suffix” van **Ala**, de **Hunze-*stroom***, ‘waterkant, oever **vàn Ala**’

An-repe zou eigenlijk **Aln-repe** of **Alne-repe**, **Aelne-repe** moeten heten, naar de herkomst.

Ala-na werd eertijds ook tot de **klankomwisseling** **Anala**. Zie elders in dit en vorig onderzoek.

Het *zeer nabije* **Assen** zou volgens mij eigenlijk **Alsene** moeten heten, naar de herkomst, ontstaan uit **Alsna**, **Alsa-na**, in de loop der tijd geworden tot **Asna**, **Assa-na**. In *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* lees ik dat ook Naarding aan een vorm **Asna** dacht, maar verklaart dit dan als ‘pacht, loon’, door de kloosterlingen verschuldigd aan de bisschop van Utrecht.
Assen zal eertijds zijn genoemd naar een ***stroom*** van het *zeer nabije* **Anreper Diep**, dat eigenlijk **Aelne-reper Diep** of **Alne-reper Diep** zou moeten heten, naar de herkomst.

De overlevering van plaatsnamen in **Drenthe** begint pas laat. Er zijn géén oude namen uit b.v. de 8e, 9e of 10e eeuw. De oude namen van Assen, n.l. Assen en Ascen, stammen uit de late jaren van de 13e eeuw.

De herkomst van **Assen** is dus **wellicht** **Alna**, hier **Al-sa-na**, **Alsna**.

“**Alse-na** (inc., **affluant** du Salm, Grand-Halleux), **7e** en **8e** eeuw” (zie Gysseling), is de herkomst van “**Asna, anderer Name der Lippe**), **10e**, **11e** eeuw, kopie **12e** eeuw” (Gysseling), afgesleten vorm van **Alsna, samentrekking** van **Alse-na**. Vergelijk **Osna**, zij-**rivier** van de **Marne**, zo duidelijk de afgesleten vorm van **Olsna**, de samentrekking van **Ol-se-na**. Enz. Zie voor meer: mijn onderzoeken, de getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas.

Vergelijk **Anloo** met **Anreep**, eerder **Ana-rapun < Aelna-rapun**, ontstaan uit **Ala-na-**‘oever’. **Ala-na** is in de vroeg-middeleeuwse bronnen ook **Ala-no**, later **Ale-ne**.

Nogmaals,

“**Anloo**, **12**. Jh., **Provinz Drenthe**, **Analo** (2), **Anlon**, **Anlo**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Ala-no**, **Alnon** en **Alno**, eertijds ontstaan aan een **Hunze**-***stroom***. Vergelijk **Anlo < Alno** met **Elnes** aan de **rivier** de **Aa** in Pas-de-Calais, vóór 1226 (zie Gysseling) **Enla**, de klankomwisseling van **Enla**.

Anloo zou eigenlijk **Alno** moeten heten, zoals **Alnes** aan de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe**, 1123 **Alno**, ca. 1130 **Alna**, 1221 **Alne** (zie Gysseling). Of, nog beter: **Anloo** zou NU eigenlijk **Ale-ne** (Ala-no), **Alen** of **Alnen** (Alnon), **Alne** (Alno) moeten heten, **naar de herkomst**.

De nederzettingen **Alle** en **Ael**, eerder **Ale**, eertijds ontstaan aan de **Maas**-*stroom* de **Alm**, thans **Op-Andel** en **Neer-Andel** geheten, 850 kopie 1170-1175 **Analo** (Van Berkel en Samplonius), toont hier nòg duidelijker aan dat **Analo** de klankomwisseling is van **Ala-no**, **Ale-ne**.

Nogmaals,

Ala-no (het latere ***wijd verbreide*** **Ale-ne**), de afleiding "mit *n*-Suffix", werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Analo**, en werd als zodanig, dus VERMINKT, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.
Prof. Blok verklaart **Analo** ten onrechte als 'aan het bos'. Hoe kùnnen plaatsen **Alle** en **Ale**, voorheen **Analo**, 'aan het bos' betekenen?

Nogmaals,

"**Analen-burch**, 12. Jh., **unbestimmt**" (zie *Ortslexikon*), toont de klankomwisseling van **Ala-nen-burch**, dat is 'burcht aan **Ala-ne**'.

Het zou een oude vermelding kunnen zijn van **Aal-burg**, eertijds ontstaan aan de **Maas**-*stroom* de **Alm**, waaraan ook **Analo** (nu Op- en Neer-Andel), de klankomwisseling van **Ala-no**.
In het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler staan ook vele Nederlandse plaatsnamen, waaronder **Aalburg**, **Aalst** (eerder **Ala-sta**, **Ala**-waterloop "mit *st*-Bildung, zie ook Krahe), **Aalen**, nu **Alem** (voorheen **Ale-heim**), **enz**. (**!**), allen nabije nederzettingen, ontstaan aan de **Maas**-*stroom*.

Náást de nederzetting **Anloo**, voorheen **Analo**, **Anlon** en **Anlo**, de klankomwisselingen van **Ala-no**, **Alnon** en **Alno**, ligt **Annen**, in **1309** **Anne**, de afgesleten vorm van **Alne**, eertijds eveneens ontstaan aan een **Hunze-*stroom***.

Annen zou nu eigenlijk **Alnen** moeten heten (vroeger geschreven als **Alnon**), naar de herkomst.

Het nabije zuidelijker gelegen **Ande-ren**, in de dertiende en veertiende eeuw ook **Ander-ne** en **Andren** geheten (zie Van Berkel en Samplonius), was in oorsprong **Alne-dren > Anne-dren**, waarna **Andren**, eertijds ook ontstaan aan een **Hunze-*stroom***.

An-de-ren, eerder **Anne-de-ren**, zou eigenlijk **Alne-de-ren** moeten heten, de herkomst. Vergelijk opnieuw "**Anda**, in **Flussnamen** (z.B. Drus**andra** 10. Jh.)" (zie het *Ortslexikon*).

Aan de eertijds wijde mond van de **Hunze** in **Groningen** is de plaats **Den Andel** ontstaan, in de elfde eeuw **Anla-don** (zie *Lexicon* van Blok), de **VERMINKT** overgeleverde vorm van **Alna-don**.

Het *vele* **Andele** in hetzelfde grote oude taalgebied is de **klankomwisseling** van **Alne-de**. **Andele** werd **overal** in hetzelfde grote oude taalgebied ook tot **Andle** en tot **Andel**.

Andleda is ook een oude vermelding van **Den Andel** (zie het *Lexicon* van prof. Blok). **Andle**, de **samentrekking** van **Andele**, is hier de **Hunze**-*stroom*. **Andle-da** is de nederzetting aan die *stroom*, in wezen dus dubbel op, **vaak te zien in oude namen in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.**

Prof. Blok leest Andle-da tegen alle logica in (!) als And-leda, en verklaart ***leda*** 'watergang' met ***and*** 'tegenover, langs'.

Een oudere naam is **Antlida**, dat ook gelezen moet worden als **Antli-da**.

De nederzettingen **Antilly** in Noord-Frankrijk, eerder **Antili**, waren in oorsprong **Alni-ti**.

Ook hier leest **prof. Blok** zó ten onrechte **Ant-lida**, in plaats van **Antli-da**, en verklaart ***lida*** 'waterloop' met ***and*** 'tegenover, langs'.

Het *véle* **Andelen**, zó duidelijk de klankomwisseling van **Alne-den**, eerder **Alna-don**, is in Groningen in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anla-don**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend, in de elfde eeuw.

"De polder **Den Andel** of **De Naal** op **Texel** is genoemd naar een **waterloop**, die al in de **negende eeuw** wordt vermeld." (Zie internet.)

"**De Naal** is een polder en buurtschap in de gemeente **Texel**, van oorsprong een stroombedding van het **Marsdiep**. De naam was tot het eind van de middeleeuwen **Den Andel,** later verbasterd naar **Den Aal**. Later versprong de *n* en werd het **De Naal**. De naam Den Andel was weer de vertaling van de Friese benaming voor het gebied, **Antilda**." (Zie internet.)

Den Andel is niet verbasterd naar Den Aal.

De waterloop van het Marsdiep was **Ale**, later aangeduid met **Den Aal**. Een afleiding daarvan is **Aalne-de**, geworden tot de klankomwisseling **Aandele**, **Andele**, de polder en buurtschap **Den Andel** aan de Marsdiep-*stroom*.

Den Andel is **géén vertaling** van de Friese benaming voor het gebied, **Antilda**. **Andele** komt overal voor in hetzelfde oude taalgebied, klankomwisseling van **Alne-de**. **Antili** was eertijds **Alni-ti**, **Aelni-ti**. **Andel** en **Antel** (**Antil**) waren eerder **Andele** en **Antele**, klankomwisselingen van **Alnede** en **Alnete**. **Antil-da** is de afleiding van **Antil**, eerder **Antili**, de benaming van het gebied aan **Den Aal**.

Nu weer terug naar het ***vele*** **Ane**, de afgesleten vorm van **Aelne**, ontstaan uit **Ale-ne**.

"**Anes-torp**, 12. Jh., wüst bei Lisdorf, bei Saarlouis, **Enes-torf**, **Emns-torf**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelnes-torp** en **Eelnes-torf**, ontstaan uit **Ale-nes-torp** "und im Ablaut dazu stehend" **Ele-nes-torf**.

“**Anesch**, 12. Jh., unbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Aelnes**, ontstaan uit **Ale-nes**.

Ale-des-, Ael-des- werd in de loop der eeuwen tot **Ades-**, zoals **Ades-dorpe**, **Ades-felt**, enz.
Ale-nes-, Ael-nes- werd in de loop der eeuwen tot **Anes-**, zoals **Anes-torp**, **Anes-levo**, enz.

Er zijn alleen al in **West-Duitsland** (de voormalige Bondsrepubliek) **38** plaatsen met **Adele-** en **19** plaatsen met **Adle-** (**samentrekking** van **Adele**), de **klankomwisseling** van **Ale-de-**, afleiding van het *wijd verbreide* **Ale**, eerder **Ala**, **Alo** en **Ali**, oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.
Ale-de zonder een tweede element werd tot **Ael-de**, de plaatsen **Ahlden** en **Ahlten** in Duitsland en **Aalden** en **Aalten** in Nederland.

Naamkundigen in Nederland hebben voor Ale-de eigenlijk géén verklaring.
Zij hebben zelfs gedacht aan **A-lede**, **A-*lede***, **A-**‘waterloop’**! Ale-de**, **Ale-te** is een afleiding van **Ale-**waterloop. Zie verder de taalkundige speculaties bij **Aalden** en **Aalten**, zoals die van **prof. Blok**:

Hij verklaart **Aalden**, voorheen **Ale-de**, ook **Eelde** (d.i. **Ele-de**) en **Aelten**, als: ‘**bitter** of **gevlamd**’, ‘**voeden**’, ‘**voeding, spijs**’, ‘**eetbare boomvrucht**’, ‘**vruchtdragende eik**’. (Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*.) De herkomst is **Ale-de** “**und im Ablaut damit**” **Ele-de**, een ***wijd verbreide*** afleiding van een oude *algemene* riviernaam, stammend van ver vóór onze jaartelling.

Ik heb grote achting voor de enorme taalkundige kennis van prof. Blok! Maar ik begrijp niet hoe hij mij indertijd kon schrijven: “Ik wil Uw genoegen in Uw spelletjes niet ondergraven. U moet dat zien als een vorm van menslievendheid.”

Aalten, voorheen **Ala-don** en **Ale-then**, wordt door naamkundigen, zoals **Gysseling**, verklaard als: ‘**abeel**’, ‘**vuur**, **brand**’, en ‘**schitterend**, **uitbuigend**’.
Aalden en **Aalten** zijn genoemd naar de ***stromen***, waaraan zij zijn ontstaan! Zie mijn kaartjes.

Ale-the en **Ale-de** zijn afleidingen “mit *t*-Bildung” van **Ale-**waterloop. Gevolgd door een tweede element werden zij tot de klankomwisselingen **Athele-** en **Adele-**. Zie de vele voorbeelden in mijn onderzoek.

“**Anes-torp**, 12. Jh., Brelager Hok bei **Elte**, bei Steinfurt” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-nes-torp**, ontstaan uit **Ale-nes-torp**, ‘plaats aan **Ale-ne**-waterloop’.

“**Anes-levo**, 12. Jh., **unbestimmt**, **Andes-leve**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelnes-levo**.

Anes-levo, in oorsprong **Aelnes-levo**, zal eertijds ook **Aelne-des-levo** zijn geweest. **Alne-des-leve** werd hier in de loop der tijd, via **Anne-des-,** tot **Andes-leve**.

Ande in **Ande-werpe** is een **afgesleten** oude *algemene* **riviernaam**. De herkomst is: **Alne-de > Anne-de, Ande** Er is veel **Alne** aan **Schelde**-*stromen*. **Alne-de** werd tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anne-de**, maar daarna al snel tot **An-de**.

“**Anders-leben**, 12. Jh., bei Oschersleben **an der Bode**, **Anders-leve**, **Andes-love**, **Anes-levo**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds, **de evolutie**:

Alne-de-res- > Anne-de-res, Ande-res-, Anders
Alne-des- > Anne-des-, Andes
Ale-nes-, Ael-nes- > Anes

Ande was eerder **Anne-de**, eertijds **Alne-de**.

Aande was eerder **Ane-de**, eertijds **Aelne-de**.

Andre was eerder **Anne-dre**, eertijds **Alne-dre**.

Aandre was eerder **Ane-dre**, eertijds **Aelne-dre**.

De herkomst van **Antwerpen**:

Ande-werpe is ontstaan uit **Aelne-de**, **Alne-de**, de **Schelde-*stroom*,** in de loop der eeuwen geworden tot **Ane-de**, **Aande** en **Anne-de**, **Ande**.

De herkomst van **Anderlecht**:

Andre-leth (1046) en **Andre-lech** (1075), nu **Ander-lecht**, waren eerder **Anne-dre-**, in oorsprong **Alne-dre**-'waterloop'.

Anderlecht in Brussel is genoemd naar een **beek** '**vàn Alne**', een **Schelde/Dijle/Zenne**-*stroom*, met een zuidelijker zij-*stroom* van de **Zenne**, de **Olna**, door **Krahe** in één adem genoemd met **Alna**. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36:

"**Mit *n*-Elementen sind gebildet Alna, Olna und im Ablaut dazu stehend Elna.**"

Waarna: "**Olna, Nfl. d. Thil in Belgien**." Aan een nabije *stroom* ligt **Allo-dio**. Zie mijn getekende kaartjes! (Er is nog zoveel meer!)

Vergelijk **Olne** aan de **Maas**-*stroom* de **Vesdre** bij **Verviers**, in **Luik**, in 1095 **Alno** (zie Gysseling).

Alne-dre werd tot **Anne-dre,**…… **maar daarna al snel tot An-dre**.

Ana-da is in de bronnen óók An-da. Zie hierna.

Nogmaals (herhaling kan geen kwaad):

“ANDA, in Flussnamen, F150, Stammerklärung (z.B. Drus**andra** 10. Jh.)” (zie het *Ortslexikon*), **is *wijd verbreid*.**

Naamkundigen en taalkundigen, zoals recent **Alfred Michiels**, gaan bij verkaring van de herkomst van **Antwerpen** uit van de oude naam **Ando-verpis**, zonder te beseffen dat het vele **Anda**, ook **Ando**, **Andi**, **Ande**, een **afgesleten overgeleverde afleiding** is van een *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernaam**, stammend van vóór onze jaartelling.

“ANAD (Fluss), Ente, F 144, Stammerklärung” (*Ortslexikon*), wijst op **Ana-da < Aelna-da**, “**und im Ablaut dazu stehend**” **Elna-ta**.

Het vele **Ente** (**Ente-re, Enten**), duidelijk eerder **Enne-te**, was in oorsprong **Elne-te**, (**Elne-te-re, Elne-ten**), **Elne-**waterloop “mit ***t*-**Bildung”. (Anad staat geschreven met hoofdletters.)

Elne-ten werd niet alleen tot het meerdere **Enne-ten**, **Enten**, maar eertijds ook tot de klankomwisseling **Entelen**, **Entlen**, zij-**rivier** van de Kleine **Emme** in Zwitserland. De **Emme** zou eigenlijk **Elme** moeten heten, immers (zoals vele oude namen laten zien) onstaan uit ingewikkelder vorm in vroeger eeuwen, waaruit eertijds zo gemakkelijk de L kon weg vallen.

Nogmaals, **Ana-da** gaat vooraf aan **Anda**. **A-na** was eertijds **Ael-na < Ala-na**.

Ana-dra en **Ana-tra** gaan vooraf aan **Andra** en **Antra**.
Zie de meerdere voorbeelden daarvan, die nog zullen volgen.

Uit **Ana-da** is de L weggevallen, dus óók uit **Anda**, **Andra** en **Antra**.

“**Entle-buch**, am rechten Ufer der **Entlen** und der Kleine **Emme**”, was in 1157 **Entili-buoch** en **Entelin-buoch**. De plaats ligt aan de monding van de Emme. (Zie Gemeinde der Schweiz-Geschichte.)

De evoluties: **Elne-te > Entele**, **Entle**
Elne-te > Enne-te, **Ente** (“**ANAD** (**Fluss**), **Ente**”)
De evoluties: **Elni-ti > Entili** en **Elne-tin > Entelin**

Endeln bij Dorsten, aan een zij-*stroom* van de **Lippe**, eerder **Endelen**, is de **klankomwisseling** van **Elne-den**. Dezelfde herkomst heeft **El-den** aan de **Rijn**-*stroom* bij **Arnhem**, voorheen **Ali-ti** en **Elti** (zie het *Lexicon* van Blok). Er is nog zoveel meer.

Ale-te en **Elle-te** werden in vroeger eeuwen ook tot de **klankomwisselingen** **Atele** en **Ettele**.
Ale-de en **Elle-de** werden in vroeger eeuwen ook tot de **klankomwisselingen** **Adele** en **Eddele**.

“**Endl-hausen**, 10. Jh., bei München, **Ennil-husa**” (zie *Ortslexikon*), eerder **Endele-hausen**, is de metathesis van **Elne-de-hausen**. **Ennil-husa** is ontstaan uit **Elli-ni-husa**, geworden tot de **metathesis** **Ennili-husa**.

“**Endil-steten**, 11. Jh., wüst bei Geisenfeld in **Oberbayern**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Elni-di-steten > Endili-steten**, **de zoveelste klankomwisseling**.

“**Ande-chobina**, vermoedelijk een oude naam van **Eindhoven**” (zie Van der Aa, 1851), was in 1232 kopie 16e eeuw **Ende-hoven** (zie Van Berkel en Samplonius). Vergelijk **Ande-werpe**.

“**Ande** **is een oude naam van de rivier de Gender**” (zie Van der Aa), waaraan **Ende-hoven** is ontstaan, vermoedelijk vroeger **Ande-chobina**.

“Volgens **Van der Aa** heette de **Gender**, waaraan Einhoven is ontstaan, vroeger **Ande** of **Ende**, en zou **Eindhoven** een afleiding zijn van **Ande-chobina**.” (Zie internet.)

Ande of **Ende** is inderaad een **rivier-naam**, al vele eeuwen geleden ontstaan uit **Alne-de**, **Elne-de > Anne-de**, **Enne-de**.

Ante of **Ente** is inderdaad een **rivier-naam**, al vele eeuwen geleden ontstaan uit **Alne-te**, **Elne-te > Anne-te**, **Enne-te**.

“De rivier- of waternaam **Gender** komt ook elders in Europa voor, **8**e eeuw **Gandra**, zijrivier van de **Moezel**.” (Zie Gerald Van Berkel en Kees Samplonius.)

Gander, **Nebenfluss der Mosel** zu Konz, jetzt Altbach genannt), **8**e eeuw **Gandra**. (Zie Gysseling.)

Volgens mij komt **Anda**, **Andra**, **Andera** op hetzelfde neer als **Ganda**, **Gandra**, **Gander**.
Volgens mij komt **Enda**, **Endra**, **Endere** op hetzelfde neer als **Genda**, **Gendra**, **Gender**.

“**Endenich**, 9. Jh., bei **Bonn**, **Antinich**, **Antenich**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **afleidingen** van de **riviernamen** **Ante** en **Ende**.
De namen waren eerder **Anne-te** en **Enne-de** < **Alne-te** en **Elne-de**.

“**Antisse** (**Fluss**), **8**. Jh., **Andiesen-bach** (rechter **Nebenfluss** des **Inns**), **Antis-na**, **Antes-na**” (zie *Ortslexikon*), toont de afleiding van de riviernaam **Anti**, **Andi**, eertijds **Anni-ti, Anni-di** < **Alni-ti, Alni-di.**
Vergelijk de twee **rivieren Ante** in Noord-Frankrijk en de rivier de **Ant** in Groot-Brittannië, eerder besproken.

Alni-ti en **Alni-di** werden in Noord-Frankrijk eertijds óók tot de **klankomwisselingen** **Antili** en **Andili**, oude namen van de meerdere plaatsen **Antilly** en **Andilly**.

“**Endert** (**F.**), 11. Jh., **Nebenfluss der Mosel**, **Andri-da**” (zie het *Ortslexikon*), wijst opnieuw op een afleiding van de **riviernaam** **Andri**, **Endri**.
De herkomst van **Endert** is **Elni-dri** > **Enni-dri**, **En-dri**, **En-dere**, **Endert**.
De herkomst van **Andri** is **Alni-dri** > **Anni-dri**, **An-dri**, waarna **Andri-da**.
De **Endert** zou nu eigenlijk **Elnedert** of **Alnedert** moeten heten, naar de gecompliceerdere herkomst.

Vergelijk nogmaals: “**Andras**, 11. Jh., **?** , wird zu **Anarasus** F146 gehören” (zie het *Ortslexikon*).
Andra was eertijds **Alna-dra** > **Anna-dra**, waarna al snel geworden tot **Andra**.
Ana-ra-sa, afleiding “mit *s*-Suffix” van **Ana-ra**, was in oorsprong **Aelna-ra**.

Vergelijk nogmaals

“**Anras**, **8**. **Jh**., im Pustertal b. **Lienz** in **Osttirol**, **Ana-ra-si**”

(zie *Ortslexikon*), is de **afgesleten** overgeleverde vorm van **Aelna-ra-si**.

Vele plaatsnamen met **An-** waren eerde **Ana-**. Vele plaatsnamen met **Al-** waren eerde **Ale-**.

Aan-ras werd als vanzelf tot **An-ras**. **Ana-da** (< **Aelna-da**) werd bij **Aanda** tot **Anda**.

“**Andrichs-furt**, 12. Jh., bei Ried in **Oberösterreich**, **Anterichs-furt**”

(zie *Ortslexikon*), is **‘voorde** aan, vàn **Andri**, **Ante-ri**’**,** eertijds **Alne-dri**, **Alne-tri**.

Andrichsfurt ligt aan de **Inn**-*stroom* de Osternach, via **Antisse** of **Antiesen**, **Andiesen**, niet zo ver van de **Donau**-*stroom* de **Inn**, eerder behandeld, afleiding van **Anti** (**Ante**) of **Andi** (**Ande**), eerder **Anni-te < Alni-ti** of **Anni-di < Alni-di**.

Ante, **Ande** is een **afgesleten** overgeverde afleiding van een *wijd verbreide* **riviernaam**, stammend van vóór onze jaartelling, **ook de herkomst van** **Ant-werpen**, **Ande-werpe**.

“**Anders-bach**, 12. Jh., unbekannt in **Bayern**, **Antra-tes-pach**”

(zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alna-tra > Anna-tra,** waarna al gauw **An-tra**, maar eerder nog **Aelna-tra > Ana-tra**, waarna **Antra**.

Ande-re, **Ante-re** en **Ande-ne**, **Ante-ne** is een afgesleten afleiding van een zéér oude **riviernaam**.

In vele oude namen ziet men de afleiding -dra, -tra, later -dre, -tre, waarna -dere, -tere (zelfs nog **-deren**, **-teren**, **-dern**, **-tern**, bij **-dern** later ook **-doorn**).

Wat is dan An-dra, An-tra, later An-dre, An-tre, waarna An-dere, An-tere, en tenslotte

Ander, Anter?

Wat is al dat An- in vele namen? Dat was in oorsprong Aelne- > Ane-, An-.
Uit de vele namen met **Ander-** en **Anter-** is de **L** weggevallen. Al die plaats- en riviernamen zouden nu eigenlijk **Alne-der-** en **Alne-ter-** of **Aelne-der** en **Aelne-ter** moeten heten, **naar de herkomst**.

Aan de **rivier Ale Water** in Schotland, in 1176 **Alne**, ligt **An-crum**, ca. 1124 **Alne-crumba**, ca. 1150 **Aln-cromb**, 1296 **Alne-crum**, 1304 **Allyn-crom**.
Zie *Die alteuropäischen Gewässernamen der britischen Hauptinsel*, p.226, van **Wilhelm Nicolaisen**, emeritus professor aan vele universiteiten, waaronder die van Aberdeen in Schotland.
Op internet las ik dat Ale Water ook nu nog wordt aangeduid met Alne. An-crum ligt in een bocht van de Alne. De nederzetting is genoemd naar deze kromming (crumba, crum) van de Alne.

Zelfs aan een rivier die daadwerkelijk Alne was geheten, werd een nederzetting Alne-crum uiteindelijk tot An-crum.

Zó werd ook Alne-de- uiteindelijk eveneens tot Ande- in Ande-werpe.

Alle *stromen* vroeger werden beschouwd als **Ale**, **Alle**, zoals o.a. met de afleiding "mit ***n***-Suffix", **Ale-ne**, **Alle-ne**, ook samengetrokken tot **Ael-ne**, **Al-ne**, in zo vele nederzettings- en riviernamen in de loop der eeuwen geworden tot **Ane-**, **Anne-**, **An-**.

Alne is een *algemene* riviernaam.

Een **rivier** hoeft niet **Alne** te heten om **Alne** te zijn. Eén van de vele te geven voorbeelden:
Aan de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe** ligt **Alnes**, vóór 1226 **Alno**, **Alna** en **Alne** (Gysseling).

De **Scarpe** is nèt zoveel **Alne** als rivieren die daadwerkelijk **Alne** zijn geheten. De **Schelde**-*stroom* was **Alne** (veel **Alne** aan Schelde-*stromen*!). Het is de herkomst van **Ande-werpe**, 'werpe áán, vàn **Alne**', **Aelne-de-, Alne-de- > Ane-de-, Anne-de-,** waarna **An-de-werpe**.

Ale- werd in vele namen tot **Al-**. **Ale-ne > Aal-ne > Ane-** werd in vele namen tot **An-**.
Ane-de- An-de-

Nogmaals,

"**Anola-felde** (2), **8**. Jh., **unbekannt**" (zie *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Alona-felde**, dat is **Alene-velde**, 'veld aan **Alo**-*stroom*' (de klemtoon op **Á**).

Vergelijk "**All-feld** (11. Jh.), bei Sulbach ? , **Ale-feld**" (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk "**Al-feld** (11. Jh.), bei Hannover, **Ale-feld**" (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk "**Al-feld** (an der Leine), Braunschweig-Lüneburg" (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk "**Ale-bach**, 15. Jh., bei Holzminden, **Al-beke**" (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk "**Ale-bruk**, 12. Jh., am **Al-bach** bei **Aller**s**-bach**, Niederesachsen (Ortslex.)

“**Ala-nes-berg**, 10. Jh., wüst, Kalenberg, Wimmenau im Elsass” (zie het *Ortslexikon*). **Ala-nes-** werd bij **Ael-nes-** altijd tot **Anes-**, **Ahnes-**.

Ahns-beck, d.i. **Ahnes-beck,** bij **Celle**, 12e eeuw, **Alar-beke**, **Alre-beke** (zie het *Ortslexikon*). Het is een beek van de **Aller**, 786 **Ale-ra**, 1096 **Ala-ra** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).

Wie zou hier nog willen ontkennen dat uit **Ahnes-** en **Anes-** de **L** is weggevallen? Ja, **Ton Spamer** misschien, die immers nog steeds niet is teruggekomen op zijn stelling: “De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit.” Wanneer zal hij mij schrijven: “Verrèk, ik zat er náást!” Een echte wetenschapper zegt dat immers, als hij zijn ongelijk heeft ontdekt, zo schreef hij in *SEMafoor*.

Was is dan “**Ahne** (**F**.), 12. Jh., **Zufluss der Fulda**, **Ana**” (zie het *Ortslexikon*)? **Aelna** < **Ala-na**.

Nogmaals, uit het *Ortslexikon*:

“**Anders-leben**, 12. Jh., bei **Oschersleben** an der **Bode**, **Anders-leve**, **Andes-love**, **Anes-levo**”, was eertijds **Aelnes-levo**. **Alne-des-love** werd via **Anne-des-love** tot **Andes-love**. **An-ders-leben** zou eigenlijk **Alne-ders-leben** moeten heten, **naar de herkomst**.

Bij **Oschersleben** ligt óók ”**Ander-beck**, 11. Jh., bei Oschersleben, **Ander-beke**” (*Ortslexikon*), met herkomst **Anne-der-beke** < **Alne-der-beke**, één der vele **Al-beken**.

Nogmaals:

“**Anes-torp**, 12. Jh., wüst bei Lisdorf, bei Saarlouis, **Enes-torf**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelnes-torp** en **Eelnes-torf**, eertijds ontstaan uit **Ale-nes-torp** “und im Ablaut dazu stehend” **Ele-nes-torf**.

Nog even bij **Ala** gebleven:

“**Alah-stat**, **?** , in Westfalen, **Alah-stat** (3), **Ahle-stat**” (zie het *Ortslexikon*). Het zal de plaats **Al-staden** in Nordrhein-Westfalen zijn, aan de Ruhr, vlak bij de Rijn, bij Düsseldorf, vóór 1226 **Ala-stad** en **Al-stedon** (zie Gysseling). Zie mijn getekend kaartje.

“**Ander-lues**, **7**. Jh., Hainaut in Belgien, **Ander-lobia**, **Ander-luvio**, **Allo-dium** in pago Haynau, Villers” (zie het *Ortslexikon*), ligt aan de Maas/**Samber**. “Er ontspringen **drie riviertjes** in **Ander-lues**” (internet). “**Lobia** in **Ander-lobia** was de benaming van het grondgebied van de **abdij** van de **Lobbes** (vermeld in 869), doorkruist door de **Samber**. ***Lo*** is bos, en ***Bia*** is waterloop. **Ander-lues** was een bebost gebied, dat aan een **rivier** lag” (zie internet).

Maar over **Ander-**, **Ande-re**, géén woord! **An-der** was eerder **Anne-der** < **Alne-der**.

De **Samber**-*stroom* was **Alne**, waaraan **Alne-der-lobia**, ‘**gebied**’ **vàn Alne**’.

“**Alne**, 12. Jh., ehemalige **Abtei bei Tuin**, Provinz Hennegau, **Alna**”

(zie het *Ortslexikon*), “**aan de oever van de Samber**” (zie internet).

De abdij is genoemd naar de Samber-*stroom*. Die stroom was Alne, zoals zo vele *stromen*!
De abdij is niet genoemd naar ‘elzeboom’. **Alna**, **Alno**, **Alni**, **Alnei**, **Alnay**, **Alne**, in Frans-sprekend gebied ook geworden tot **Aulne**, is een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling (zie ook **Krahe** en **Nicolaisen**).

“**Antrift (F.), 9**. Jh., **Flussname** (im Vogelsberg entspringender Oberlauf der **Antref**) und Ortsname bei Strebendorf, bei **Als-feld**, **Ana-tra-fa**, **Ana-tre-fa**, **Antra-fa**, **Antre-fa**”

(zie het *Ortslexikon*), laat het volgende zien: ***-fa*** aan het einde van de namen is ***afa*** ‘waterloop, *stroom’*.

Ana-tra is de afgesleten vorm van Aelna-tra, **Ana-tra is ook hier weer de oudste naam**, uiteindelijk geworden tot **An-tra**.

De **Antrift** zou nu eigenlijk **Alne-trift** of **Aelne-tre**-‘waterloop’ moeten heten, beter nog **Aelne-ter**-‘waterloop’, d.i. waterloop **vàn Ael-ne**, ontstaan uit **Ala-na**.

De **Antref**, eerder **Anne-**, **Ane-tref**, zou eigenlijk **Alne-**, **Aelne-tref**, moeten heten, **Aelne-ter**-‘waterloop’, naar de herkomst.

Ala-na > Ael-na > Ana,

Ane, Duits **Ahne**, is ***wijd verbreid*,** een oude *algemene* riviernaan, de afleiding "mit ***n***-Suffix", stammend van ver vóór onze jaartelling.

"Die **Antrift,** im Unterlauf **Antreff** genannt, ist ein 38 km langer linker **Zufluss der Schwalm** in Hessen." "Die **Schwalm, Hauptzufluss** der **Eder.**" (zie internet.)

De **Eder** was eertijds **Ela-dra**, bij **Eel-dra-na** in de loop der tijd geworden tot **E-dra-na**, waarna **Eder-na,** en daarna verkort tot **Eder**.
De **rivier** was **Ele-dre**, waarna **Eel-dre**, bij **Eel-dre-ne** geworden tot **E-dre-ne**, waarna **Eder-ne**, **Eder**.

De oude namen van de **Eder** zijn **Adrina** (800) en **Ederna** (zie **Krahe**, *Unsere ältesten Fluss-namen*, p. 41). (Ook Krahe heeft niet beseft dat uit vele riviernamen de L is weggevallen.)
De oude namen moeten gelezen worden als **A-dri-na** en **E-der-na**.
De vormen **-dri**, **-dra** of **-dre** (**-dere**) en **-na** (**-ne**) zijn immers vormen die een **afleiding** aanduiden.

De '**Ader**' was eertijds **Ala-dra**, bij **Ael-dra-na** in de loop der tijd geworden tot **A-dra-na** (**Aa-dri-na**, 800), waarna plaatsen **Ader-na-**, **Ader-**, **Aders-**.
De **rivier** was **Ale-dre**, waarna **Ael-dre**, bij **Ael-dre-ne** geworden tot **A-dre-ne**, waarna **Ader-ne**, **Ader**.

De rivier de **Eder** zou eigenlijk **Eelder** moeten heten, of **Aelder**, naar de herkomst. De L is echter niet weggevallen uit **Eelder** en **Aelder**. De L is weggevallen in de vroege middeleeuwen, toen de namen nog ingewikkelder van vorm waren.

De L is veelal weggevallen in de eerste eeuwen van onze jaartelling, de vroege middeleeuwen. Mijn onderzoek toont het aan.

Dat **Ana-tra-fa**, **8e** eeuwse naam van de Schwalm-*stroom* de Antrift, inderdaad de afgesleten vorm van **Aelna-tra**-'waterloop' is, laat de plaats **Als-feld** zien, gelegen in de Vogelbergkreis aan de bovenloop van de Schwalm, bij de plaats én Schwalm-*stroom* Antrift.

Als-feld was in 1076 **Adelen-felt**, in 1231 **Adels-feld**, in 1259 **Alis-velt**, en in 1285 **Als-feld** (zie internet).
Zie de **rivieren Als** en **Alsa** in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 37, "damit ablautend" **Elsa**, **Else**, **Ilse**, enz.

Adelen-felt is de **klankomwisseling** van **Ale-den-felt**.
(Wat staan er veel onzinnige verklaringen bij plaatsnamen op internet!)

Nogmaals:
De **Antrift** is een zijstroom van de **Eder**, via **Schwalm**. "**Eder** (bis Anfang des 20. Jahrhunderts und im Dialekt auch **Edder** genannt)." De **Eder** heette in 15 na Chr. (zie Tacitus) **Adrana** (zie internet).

Krahe: "**Adrana** (Tac. Ann. I 56) = **Adrina** (so z. B. 800) **> Eder**, Nf. der **Fulda**; ***Adrina**, einst FIN. Im Kr. Gandersheim (alt **Eder-na**, **Ethri-na** u. dgl.) ***Adara** (940 **Odera**, 968 **Adora** usw.) **> Oder**, Fl. zur Ostsee." Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41.

Adrana moet gelezen worden als **A-dra-na**. **-dra** is een afleiding, later **-dre**, nog later **-dere**, waarna **-der**. **Wat is een afleiding van A-?**

A-dra-na was in oorsprong **Ael-dra-na**, eerder ontstaan uit **Ala-dra**, **de afleiding** van een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

De **Eder** is een zij-**rivier** van de **Fulda**.

Een andere zij-**rivier** van de **Fulda** is de "**Ahna** (**F**.), 12. Jh., **Zufluss der Fulda**, **Ana**" (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten vorm van **Aelna**, eeuwen eerder ontstaan uit **Ala-na** (al meerdere keren in dit schrijven aangetoond).

De **Eder** was voorheen ook **Adri-na** èn **Ethri-na**. **-thri**, **-tre**, **-tere**, **-ter** is een afleiding. **Wat is een afleiding van E?**

E-thri-na was in oorsprong **Eel-thri-na**, ontstaan uit **Ela-thra**, **de afleiding** van een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

In mijn eerdere onderzoeken schreef ik dat uit **Eder** de L is weggevallen, ook te zien in de gedetailleerde atlas. Zo is een zij-**rivier** van de **Eder** de **Itter**, **zó duidelijk in oorsprong Ilte-re**, op hetzelfde neerkomend als **Eelte-re**. Ela, Ele is in de bronnen immers ook Ila, Ille. Zie mijn kaartje.

De **Eder** wordt ook aangeduid met **Edder**. De naam zal eertijds **Ella-dra** zijn geweest, waarna **Eldra-na**, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Eddra-na**.

De ultieme herkomst van de Eder is:

Ala-dra "und im Ablaut damit" **Ela-dra**, **Ella-dra**, waarna later nog de afleiding "**mit *n*-Suffix**" aan werd toegevoegd, n.l. **-na,** toen **Ala-**, **Ela-** en **Ella-** waren geëvolueerd tot **Ael-**, **Eel-** en **El-**, n.l. **Ael-dra-na** en **Eel-dra-na**, **El-dra-na**.

De **Eder** zou eigenlijk **Ael-der**, **Eel-der** of **El-der** moeten heten, **naar de herkomst**.

Mijn onderzoek toont aan dat de L is weggevallen uit vele namen, toen die namen vele eeuwen geleden nog bestonden uit zéér gecompliceerde naamsvormen, bestaande uit meerdere afleidingen.
Nogmaals:

Als-feld, 1259 **Alis-feld**, ligt aan de **Schwalm**, zij-**rivier** van de **Eder**, die in 800 **Adrina** was (zie Krahe), d.i. **A-dri-na < Ael-dri-na**, ontstaan uit **Ali-dri**.
Alis-feld is 'veld aan **Ali**-'waterloop', de **Schwalm**-*stroom*'.

Alle bovengenoemde rivieren waren **Ale**, de **Antrift** en de **Schwalm**, zijstromen van de **Eder**, de **Eder** zelf, zijstroom van de **Fulda**, en de **Ahna**, ook een zijstroom van de **Fulda**.
Mijn onderzoek toont aan dat alle *stromen* vroeger werden beschouwd als **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, vroeger o.a. gespeld als **Ala**, **Alla** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**.

"**Alla-brunnum (798)**, **Alt-burnen**" (zie het *Ortslexikon*).

"**Alt-bronn** (Hof Alt-bronn), **8**. Jh., bei Engers-heim, bei Molsheim im Elsass, **Alt-brunnen**, **Alde-brunnas**, **Al-burnen**, **Ala-brunnen**" (zie het *Ortslexikon*), is geen 'oude' bron. **Alte** en **Alde** zijn ontstaan uit **Alle-te** en **Alle-de**, de afleiding "mit *t*-Bildung".

Het vele **Alt-**, **Alde-** betekent meestal niet 'oud', maar is van **Al-**waterloop, **Ala**, **Alla** afgeleid.

“**Alt-bach**, **?** , bei **Esslingen**, **Alach-bach**” (*Ortslexikon*), is géén ‘oude’ beek!

Esslingen is **Essle-**, **Essele-ingen,** de klankomwisseling van **Elle-se-ingen**, Elle-waterloop “mit *s*-Suffix”, gevolgd door het suffix *-ingen*.

Ala-cha, later **Ale-che**, werd in de loop der eeuwen veelal tot de metathesis **Achele**.

“**Anders-dorf**, 11. Jh., bei Sankt Paul in Kärtnen, **Andrichs-dorf**, **Entrichs-dorf**, **Andriches-dorph**, **Antriches-dorf**” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is een afleiding van **Alni-dri**, **Alni-tri** en **Elni-tri**, gevolgd door **-dorf**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anni-dri**, **Anni-tri** en **Enni-tri**, maar niet voor lang, waarna **An-dri**, **An-tri** en **En-tri**.

Vergelijk **Enne-tières** bij Lille, voorheen **Ane-tières** en **Anne-tières**, zó duidelijk aldaar de afgesleten vormen van **Aelne-tières**, **Alne-tières** “und im Ablaut dazu stehend” **Elne-tières**.

Anne-teres en **Enne-teres** werden elders tot **An-teres** en **En-teres**, waarna **Anters** en **Enters**, elders ook **Anders** en **Enders**, zoals in voorgaand **Anders-dorf**.

“**Endlu-veldes**, 12. Jh., unbestimmt im Nordwesten” (zie het *Ortslexikon*), is de samentrekking van **Endelu-veldes**, de klankomwisseling van **Elne-du-veldes**.

“**Endi-veld**, 10. Jh., unbekannt bei Zürich” (*Ortslexikon*), was eerder **Enni-di**, in oorsprong **Elni-di**, hier **niet geworden** tot de klankomwisseling **Endili**.

Ende bij Arnsberg in Noordrijn-Westfalen, tiende eeuw **Emni-thi** (zie Gysseling), was in oorsprong **Elni-thi**, **Elni-di**. Ik vermoed dat de oude naam **Emni-thi** moet worden gelezen als **Enni-thi**.

Vergelijk **Ande** of **Ende**, oude namen van de **Maas**-*stroom* de **Gender** (zie Van der Aa), waaraan **Eindhoven** is ontstaan, voorheen **Ende-hoven**, met als waarschijnlijke oude naam (zie Van der Aa) **Ande-chobina**.

“Andechs, 11. Jh., bei Starnberg, **Andehs**, **Andeh-sa**, **Andeh-se”** (zie *Ortslexikon*), **is een afleiding van Ande**, eerder **Ane-de < Aelne-de**. **Ael-ne** was eerder **Ale-ne**, in oorsprong **Ala-na**.

De werkelijk *wijd verbreide* **oude riviernaam Anda** was eerder **Anada** (zie de bronnen), in oorsprong **Aelna-da**, een afleiding van **Ael-na**, dat is ontstaan uit **Ala-na**.

“**Ander-venne**, 10. Jh., bei Lingen an der Ems, **Ander-veni**, **Ander-vene**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelne-der-**, **Alne-der-vene**.

“**Andis-leben**, **8**. Jh., bei Erfurt, **Ensol-des-lebo**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:
Aelni-, **Alni-dis-leben > Ani-**, **Anni-dis-leben**, waarna **An-dis-leben**.

Ensol- uit de **achtste eeuw** was in oorsprong **Elno-sa**, in de loop der eeuwen geworden tot de **klankomwisseling** **Ensola**.

Nu zou de oorspronkelijke plaatsnaam **Elne-des-leben** (Elne-se-des-leben) moeten luiden, met grondvorm **Aelne-des-**, **Alne-des-leben**.
Aelne, “**Alne**, und im Ablaut dazu stehend, **Elne**” (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*), p. 36, is slechts het topje van een ijsberg! Ensol-des-lebo was ook Ensol-tes-leba en Ensol-tes-lebe (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk **Elno-sa** met **Elno**, een oudere aanduiding voor **Saint-Amand-les-Eaux** in Pas de Calais. De abdij van Saint-Amand-les-Eaux werd ca. **630** gesticht op een verhoging aan de monding van een **beek**, de **Elnon**, zijstroom van de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe** (zie internet). Zie mijn kaartje.

Zeer nabij ligt **Alnes**, aan de **Scarpe**, 1123 **Alno**, ca. 1130 **Alna**, 1221 **Alne** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje.

Olne aan de Maas-*stroom* de Vesdre bij Luik was in 1095 **Alno**, en in 1146 en 1222 **Olne** (zie Gysseling).

Zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36: **Alna**, **Olna**, und im Ablaut dazu **Elna**.

Dat is ook: **Alno**, **Olno**, und im Ablaut dazu **Elno**.

Vergelijk het voorgaande **Andis-leben** bei Erfurt met **Adlis-wil**, um 1050, cop. 16. Jh., **Adelens-wile** (zie "Liste der Städte in der Schweiz").

Alni-dis werd in de loop der vele eeuwen tot **Anni-dis**, waarna **An-dis**.
Alli-dis werd tot de **klankomwisseling** **Addilis**, waarna verkort tot **Adlis**.
Ale-de werd tot de **klankomwisseling** **Adele**, waarna **Adelens**.
Adlis-wil zou eigenlijk **Aldes-wil** moeten heten, naar de herkomst Alle-des-, Alli-dis-wile.

"**Adel-dorf**, 11. Jh., bei Pira, Niederösterreich, **Adilin-dorf**"
(zie *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ali-din-dorf**.

Adel-dorf zou eigenlijk **Ale-de-dorf** of **Aalde-dorf**, Duits **Ahlden-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

“**Adilen-burch**, 12. Jh., **unbestimmt**, **in Bayern”** (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ali-den-burch**.

De plaats zou nu, indien zuiver overgeleverd, **Aalden-burg** moeten heten, Duits **Ahlden-burg**.

“**Adilines-wilare**, 10. Jh., **unbekannt bei Gossau im Kanton Sankt Gallen**” (zie het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler), is opnieuw de **klankomwisseling** van **Ali-di-nes-wilare**.

De plaats zou nu, indien zuiver overgeleverd, **Aeldenes-, Aeldens-weiler** moeten heten, naar de herkomst.

“**Antlang**, **9**. Jh., (Ort und **Fluss**) bei Raab in Oberösterreich, **Antal-anga**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alna-ta**, geworden tot de klankomwisseling **Antala**, waarna **Antal-** met suffix ***-anga***. **Alna-ta** is de afleiding “mit *t*-Bildung”.

“**Anstela**, 12. Jh., **Ansol-der-beek** (**Fluss**) bzw. Molenbeek (**F.**) (**Nebenfluss** der **Worm**) in Holland und ON Klaransold Teil **Kerkrades** in Limburg, Niederlande, **Anstela**” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Alne-sta**, dat is **Alne-**waterloop, de afleiding “mit ***st***-Bildung”.

Ansol- uit de twaalfde eeuw was in oorsprong **Alno-sa**, in de loop van vele eeuwen geworden tot de **klankomwisseling** **Ansola**.

Vergelijk het eerdere **Ensol** in **Ensol-des-lebo**, naam uit de achtste eeuw, nu **Andis-leben**, eertijds **Elno-sa**, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling **Ensola**. (Zie enkele bladzijden eerder.)

Evolutie: **Alno-sa** en **Elno-sa** > **Ansola** en **Ensola**

“De **Worm** (Duits **Wurm**) is een zijrivier van de **Maas**, via **Roer** (Duits **Rur**). Zijrivieren van de Worm zijn de **Anstelerbeek** ter hoogte van **Eygels-hoven**, Limburgs **Egelze**, in 1131 **Eigels-owen**” (zie internet).

“Die **Ansol-der-beek** oder Molenbeek (**nebenfl**. der **Wurm**) i. d. Niederl. Prov. Limburg bzw. **Klaren-ansold**, teil der gemeinde **Kerkrade** in der niederl. Prov. Limburg” (zie *Altdeutsches Namen-buch* door Ernst Wilhelm Förstemann).

“De **Ansteler-beek**, **Ansteller-beek**, **Anseler-beek**, **Ansel-der-beek** (eerder **Ansol-der-beek**), **Ansel** of **Anstel** is een beek in de Nederlandse provincie Limburg. De beek ligt in de gemeente **Kerkrade**.” (Zie internet.)

Prof. dr. D.P. Blok heeft voor alle namen van deze waterloop, **Anstel**, eerder **Anstela**, ook **Ansolder-beek**, waarna **Anselder-beek**, geen verklaring (zie zijn *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*).
Ik moet nog wel eens denken aan zijn reactie: "Geachte Heer Kloens, U schrijft me, dat er bij U onbegrip en teleurstelling heerst omdat ik niet op Uw werk reageer. U moet dat echter zien als een vorm van menslievendheid. Ik wil Uw genoegen in Uw spelletjes niet ondergraven. **Hoogachtend, prof. dr. D.P. Blok.**"

De herkomst is **Alno-sta**, de afleiding "mit ***st***-Bildung", in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Anstola**, waarna gespeld als **Anstela**, en vervolgens **Anstel**.

Een herkomst is ook **Alno-sa**, afleiding "mit ***s***-Suffix", in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Ansola**, te zien in **Ansolder-beek**, nu de **Anselder-beek**.

"De beek heeft vele namen die allen een oorsprong hebben in de naam **Ansel**, eerder **Anstele**, maar de beek wordt als zodanig pas genoemd als zij de grens met Duitsland gepasseerd is en ontstaat daar vlak voor door de samenvloeiing van de Crombacherbeek, de Bleyerheiderbeek en de **Amstel-bach**." (internet.)
"De beek stroomt door **Eygels-hoven**, Limburgs **Egelze**" (zie internet), eerder **Eygeles-hoven**.

De evoluties zijn: **Alne-ste > Anstele**
Alme-ste > Amstele, herkomst **Amstel-bach**.
Ale-me-ste > Amestele, ook gespeld als **Amestelle** (Zie hierna.)

Eygeles-hoven is de **klankomwisseling** van **Eyle-ges-hoven**, 'hoven aan **Eyle**', eerder **Eyla** of **Yla**, in de bronnen ook **Ila**, op hetzelfde neerkomend als **Ela**, *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Maar wat lees ik (na hiervoor ‘hoven aan **Eyle’** te hebben opgeschreven) in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie?* Ik lees dat **Eigels-owen** en **Eighels-owe** oude namen van **Eygels-hoven** zijn. Van Berkel en Samplonius verklaren het tweede element van deze plaatsnaam dan ook terecht als “onl. ***owen*** (datief meervoud), naast ***ooi*** ‘land aan een waterloop”.
Mijn verklaring is daarom nu geworden: **De beek was Eyle**. Zo werd het land aan die waterloop (de nederzetting) **Eyle-ges-owe** genoemd, in de loop der tijd geworden tot de klankomwisseling **Eygeles-owe**, **Eygels-owe**. Van Berkel en Samplonius verklaren de plaatsnaam **ten onrechte** als ‘land aan een waterloop’ **van een persoon, de PN *Eigel* < *Agil***.

De beek werd aangeduid met **Eyle** en **Ele**, met de afleidingen **Eyle-ge** en **Ele-ge**, geworden tot de klankomwisselingen **Eygele** en **Egele**, de herkomst van de Limburgse naam **Egel-ze**.

Zie hierna in dit schrijven het ***véle*** **Egele**, **Igele** **< Ele-ge**, **Ille-ge**.

Een oude naam als **Iglas-** was in oorsprong **Ila-gas-** (Ille-ges) **> Igalas-**, verkort tot **Iglas-**.

Naamkundigen hebben er geen idéé van hoevele klankomwisselingen hebben plaats gevonden in het verleden! Waarom hebben zij daar geen idee van? Omdat zij alle **oudste** namen verklaren, alsof ze zuiver zijn overgeleverd, **de praktijk van de plaatsnaamkunde**. Zie alle plaatsnamenboeken: “De oudste namen moeten worden verklaard, gebaseerd op de bekende historische en actuele woordvoorraad dan wel met zekerheid daaruit af te leiden.” (Zie de inleiding in het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*.)

Dus **Iglas-** moet worden verklaard uit een oude woordvoorraad! (Het is maar één van de zeer vele te geven voorbeelden.) **Maar naamkundigen weten niet** dat de herkomst van deze naam **Ila-gas-** is, de oude schrijfwijze voor **Ille-ges-**, in oorsprong een afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ila**, stammend van vóór onze jaartelling. Het is de uitkomst van zeer intensief speurwerk gedurende vele jaren.

“**Iglas-reuth**, 12. Jh., in der Oberpfalz ? , **Igels-ruit**, **Igels-ruti**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ila-gas-reuth**, ‘rooing aan **Ila**-waterloop’, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Igalas-reuth**, waarna verkort tot **Iglas-reuth**.

Igels-ruit zou eigenlijk **Ille-ges-ruit**, **Ilges-ruit** moeten heten. Maar niet voor naamkundigen! Zij verklaren deze plaatsnaam weer als genoemd naar de **PN**, de persoonsnaam **Igo**.

"**Anstel**, 12. Jh., bei Neuss, **Anstela, Anstele**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alne-sta,** de aflei-ding "**mit *st*-Bildung**" van **Alne**. Er hebben in het verleden **vele klankomwisselingen** plaats gevonden.

Wat is de herkomst van **Amstel**, een gebied rondom Ouderamstel in **Noordholland**, 12e eeuw **Amestella**, **Amestele**, **Amestelle** en **Amstelle?**

Prof. Blok geeft de volgende aantekening: "**waarschijnlijk een archaïsche waternaam**".

Mijn onderzoek wijst op een oorspronkelijk **Ale-me-ste** en **Al-me-ste**, een **gebied** rondom een *stroom* **Ale-me**, **Al-me**, een riviernaam, *wijd verbreid* in hetzelfde oude taalgebied. **Dat gebied** werd eertijds aangeduid met een afleiding van die riviernaam, n.l. "**mit *st*-Bildung**".

Zoals het met vele **klankomwisselingen** is geschied, de evolutie:

Ale-me-ste > Amestele, meest **Amestelle** (Ale-me > Amele!)

Spreek uit A-le-me-ste > A-me-ste-le. Mijn onderzoek toont aan: De oudste namen zijn ingewikkeld van vorm.

Al-me-ste > Amstele (Zeg tien keer achter elkaar Al-me-ste…….....!)

Hale-me-ste > Hamestele (Hale-me > Hamele!)

Spreek uit Ha-le-me-ste > Ha-me-ste-le. (Zeg tien keer achter elkaar Ha-le-me-ste…….!)

Hamestele, 1200 cop. begin 15e e, is ook een oude naam van de Amstel (zie het *Lexicon* van Blok). Hier géén Hamestelle, maar **Hame-ste-le**.

Dezelfde evolutie vond plaats aan de **Moezel**-*stroom* de **Orne**, de nederzetting **Amné-ville**, 1075 **Amerelli-villa**, 1236 **Amere-villa**, 1361 **Amene-villa**, en in 1750 **Hame-viller** (zie internet).
Ame-re en **Ame-ne** zijn in mijn onderzoek **zó duidelijk** de afgesleten vormen van **Aelme-re** en **Aelme-ne!** Mijn gehele onderzoek toont het aan! **Haelme-ne** werd tot **Hame-ne**.

Ael-me is ontstaan uit **Ale-me,** de afleiding "mit *m*-Suffix", *wijd verbreid*, óók **> Amele**.

Ael-me-ri was eerder **Ale-me-ri**, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Amerelli,** uit te spreken als **Ame-re-li**, Ame-re-le, de plaatsnaam **Amerelli-villa**, 1075, de oudste naam van Amnéville.

Am-né-ville zou eigenlijk **Alm-ne-ville** of **Aelm-ne-ville** moeten heten, de samentrekking van **Alme-ne-ville** of **Aelme-ne-ville**.
Evolutie:

Aelme-ne-villa > Amenne-villa, **1361,** oude naam (zie internet) van **Amné-ville**.

Volgens de taalwetenschappers **Albert Dauzat** (1877-1955) en **Charles Rostaing** (1904-), de auteurs van *Dictionnaire etymologie des noms de lieux en France*, is **Amné-ville**, in 1216 **Amere-villa**, genoemd naar de PN **Amino**, "d'origine germanique". Het *talloze* **Amer-**, een **riviernaam** (!), alleen in Nederland al 10 plaatsen en **rivieren Amer**, zou dus genoemd zijn naar een persoon **Amino**. Het kan verkeeren!
Amnéville is genoemd naar de **Moezel**-*stroom* de **Orne** (eertijds **Oolra-na > Oora-na**, waarna **Orna**).
Ola is ook Ala. Zie later de meerdere rivieren Orne, met oude vermeldingen Oora-na en Orna (zie *Ortslexikon*).

Vergelijk de oudste naam van Amné-ville, **Amerelli**-villa, met “**Almer-ing** bei Mühldorf, 11. Jh., **Ala-mar-ingin**” (zie het *Ortslexikon*).

Ala-mar is voluit **Ala-ma-ra**, op hetzelfde neerkomend als **Ale-me-ri > Amerelli** (spreek uit **Ame-re-li**).

“**Andelay**, **9**. Jh., **an der Seine**, **Andelagum**, **keltisch**” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Alne-da**.

Aan de Seine ligt ook de plaats **Ande**, zeer nabij de **Andelle**, zij-**rivier** van de **Seine**.

De herkomsten zijn **Alne-de > Anne-de**, **Ande** en **Andele**.

“**Anisola**, **8**. Jh., bei Saint Calais” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ali-so-na**.

De plaats zou nu, indien zuiver overgeleverd, **Aelsen** heten, naar de herkomst **Ale-sen**.

“**ANISA**,**?**, unerklärter und wahrscheinlich vordeutscher **Flussname**, F 162 Stammerklärung” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Aelni-sa**.

Ael-ni is ontstaan uit **Ali-ni** (Anisa is in het *Ortslexikon* met hoofdletters geschreven.) De naam zou, indien zuiver overgeleverd, nu **Aelnes** luiden, naar de herkomst **Ael-ne-se**, **Ael-ni-sa**. Het meerdere **Anes-**, **Ahnes-** in plaatsnamen was eertijds **Aelnes-** < **Ale-nes-**. Zie eerder.

“**Ans-bach**, **8**. Jh., **an der Mündung des Onolz-bach** in die Rezat, **Onol-dis-bach**, **Onol-des-bach**, **Onol-tes-pah**” (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Alnes-bach** moeten heten, afgesleten overgeleverd via **Annes-bach**.

De evolutie van de namen uit de **achtste** eeuw:

Olo-na > Onola, de herkomst van **Onol-des-bach** uit de 8e eeuw

Vergelijk **Onoz** aan de Maas-*stroom* de **Orneau** bij Namen, 1067 **Olnon** (zie Gysseling). De plaats zou nu eigenlijk **Oolnes** moeten heten, **Ole-nes**, afleiding van **Ole-ne**. Zie mijn getekend kaartje.

Olo-na komt in wezen op hetzelfde neer als **Alo-na** (zie óók **Krahe**!), in de loop der eeuwen óók geworden tot de **klankomwisseling** **Anola**.

“**Anola-felde**, **8**. Jh., unbekannt” (*Ortslexikon*), was eertijds **Alo-na-felde**. Als **Anola-felde** zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de nederzetting via **Alene-felde** nu **Alen-feld** heten, Duits **Ahlen-feld**, wellicht **Al-feld**. Immers, het meerdere **Al-feld**, was voorheen **Ale-feld!** Zie eerder in dit werkstuk.

Ala-no werd na eeuwen óók tot de **klankomwisseling** **Analo**.

“**Andel**, **9**. Jh., (Opandel, Neerandel) in Nordbrabant, **Analo**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ala-no**.

Andel was eerder immers ook **Alle** en **Ael**, d.i. **Ale** (zie Van Berkel en Samplonius). **Andele** is de klankomwisseling van **Alne-de**, **Aelne-de**, afleiding van **Alne**, **Aelne**, de samentrekking van **Alle-ne**, **Ale-ne**, in de vroege middeleeuwen **Ala-no**.
Hoe kàn **prof. Blok** Analo verklaren als *ana* ‘op, hoger gelegen’ en *lo* ‘bos’, **volkomen in strijd** met de andere oude namen van Andel. Zie voor veel meer: eerdere pagina’s in dit werkstuk.

Nogmaals, uit het *Ortslexikon*:

“**Anloo**, 12. Jh., Provinz **Drenthe**, **Analo**, **Anlon**, **Anlo**” was eertijds **Ala-no**, **Alnon** en **Alno**.

Zie eerder **Anla** en **Enla** in de bronnen, klankomwisselingen van **Alna** en **Elna**, GEWOON TE ZIEN in die bronnen (het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling). Zie eerder.
Vergelijk **Anlon** < **Alnon** met **Annon-ville** in Haute Marne < **Alnon-ville**. **Alli-champs** is niet ver weg.

Ala-no en **Ala-na** werden tot **Ale-ne**, **Alen**, **Ahlen**, *wijd verbreid* (!), **maar eertijds óók tot de klankomwisselingen Analo** en **Anala**.

“**Analen-burch** (2), 12. Jh., unbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ala-nen-burch**.

ONBEKEND in naamkundige kringen (zoals alles in mijn intensief vergelijkende onderzoeken):

De evoluties, de klankomwisselingen: **Olo-na > Onola**
Alo-na > Anola
Ala-no > Analo
Ala-na > Anala

Prof. Blok verklaart in zijn *Lexicon* de plaats **Anreep**, 2 km ten zo van **Assen** in **Drenthe**, 1141 **An-rep**, als Oudnederlands ***reep*** (< germaans ****raip***-) ‘rand, oever’ met ***an*** ‘op’.
Mijn onderzoek toont aan dat alle *stromen* in **Drenthe** vroeger werden beschouwd (zoals alle *stromen* elders) als **Ale**, **Alle**, met afleiding **Ale-ne**, **Alle-ne**, bij **Aelne** en **Alne** in de loop der eeuwen geworden tot **Ane** en **Anne**, veelal de *stromen* van de eertijds grote **Hunze**-*stroom*.

Vele plaatsnamen met **An-** waren eerder **Ane-**, in oorsprong **Ael-ne**, ontstaan uit **Ale-ne**.

“**Anreep**, 11. Jh., bei **Assen**, in **Drenthe**, **Ana-rapun** (3), **An-repe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelna-rapun**, ontstaan uit **Ala-na**, ook **Ala-no**, in **Drenthe** ook geworden tot de **klankomwisseling Analo**, oude naam van **Anloo**, voorheen ook **Anlon** en **Anlo**, klankomwisselingen van **Alnon** en **Alno**.

“**An-dorf**, 12. Jh., bei Menslage, nahe Bersenbrück, **Ana-rapun** (4), **An-ripe**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aelna-rapun**, eerder **Ala-na-rapun**, ‘**oever vàn Ala**’.

“**Andrup**, **9**. Jh., bei Haselüne, bei Meppen, **An-rapun**, **Ana-rupe**” (zie het *Ortslexikon*), heeft weer dezelfde herkomst: **Aelna-rupe** < **Ala-na-rupe**

“**Androp**, 12. Jh., bei Rees, **Ana-rapu** (5), **An-rapen**” (zie het *Ortslexikon*), heeft dezelfde herkomst.

An-da is vele malen eerder **Ana-da** < **Aelna-da**, ontstaan uit **Ala-na**. Zie eerder, vele namen van *stromen*, rivieren en beken.

Wat is dan het vele “**ANDA, Flussname**” (*Ortslexikon*)**? Aelna-da!**

De evolutie: **Ala-na > Aelna-da > Ana-da, Anda**

Wat is dan de herkomst van Ande-werpe?

Ala-da werd tot **Ael-da**, maar eertijds ook tot de klankomwisseling **Adala** (zie dit en vorig werkstuk). **Ael-da-na** werd in de loop der eeuwen tot **Ada-na**.

Nogmaals:

Annen, *zéér nabij* **Anloo**, in **Drenthe**, 1309 **Anne** en **Annen** (zie Van Berkel en Samplonius), was eertijds **Alne** en **Alnen**, op hetzelfde neerkomend als het oudere **Alno** en **Alnon**, geworden tot de **klankomwisselingen** **Anlo** en **Anlon**, de oude namen van het **zéér nabije** **Anloo**, voorheen ook **Analo** (zie het *Ortslexikon*) de **klankomwisseling** van **Ala-no**.

Ande-ren, eveneens in **Drenthe**, **is ook niet ver weg**, eerder **Anne-de-ren**, in oorsprong **Alne-de-ren**.

Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie,* waarin **Van Berkel** en **Samplonius** hun tekst over Anderen besluiten met:

"Er zijn diverse andere aansluitingen aan woorden buiten het Germaans, zoals: "**Andra, Anda-ra** een oude stam die vooral in **waternamen** optreedt."

Het vele **Andra** (zie eerder in dit schrijven!) is in de bronnen eerder **Ana-dra**, duidelijk de afgesleten vorm van **Aelna-dra**, waarbij **Ael-na** is ontstaan uit **Ala-na**.

Anderen ligt ook in Nord-Pas-de-Calais, bij Guînes, de Nederlandse naam van **Andres**, "en flamand **Anderne**"**.** Het zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Alne-dre** en **Alne-dres**.

Vergelijk **An-reep,** in de 11e eeuw **Ana-rapun** en **An-repe** (zie *Ortslexikon*), met de plaats "**An-rodt**, 11. Jh., bei Welver, bei Soest, **Anan-roth**" (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Aelnan-roth,** d.i. rooiing aan, **vàn Ael-na**, ontstaan uit **Ala-na**.

Anan en **Annan** zijn **afgesleten overgeleverde riviernamen**, in oorsprong **Aelnan** en **Alnan**.

Anon en **Annon** zijn **afgesleten overgeleverde riviernamen**, in oorsprong **Aelnon** en **Alnon**.

Anen en **Annen**, de laatste *wijd verbreid* (zie later) zijn **afgesleten overgeleverde riviernamen**, in oorsprong **Aelnen** en **Alnen**.

Anreep zou eigenlijk **Aln-reep**, of **Alne-**, **Aelne-reep** moeten heten, ontstaan aan een *stroom*, nu het Anreper Diep genoemd.

Vergelijk **An-crum** in Schotland, voorheen **Aln-crum** en **Alne-crumba** (zie prof. Nicolaisen), gelegen aan de **rivier Ale Water**, voorheen **Alne** (zie prof. Nicolaisen).

Stromen in **Drenthe** waren **Alne**, **Alle-ne** en **Aelne**, **Ale-ne**,…….

maar óók **Alre**, **Alle-re** en **Aelre**, **Ale-re**, dus afleidingen "**mit *n*-Suffix**", maar óók "**mit *r*-Bildung**", bij de laatste afleiding, in **Drenthe** óók geworden tot de **klankomwisselingen**

Arle en **Aerle**, herkomst van **Taarlo** en **Tynaarlo**.
Zie mijn '**Getekend Onderzoek**'. **Alro** werd er tot de klankomwisseling **Arlo**, zoals **Alno** tot **Anlo**.

Een **rivier** als de **Annan** (zie Nicolaisen) en **Anan** (in Anan-roth), zijn in oorsprong ontstaan uit **Alna** en **Aelna**. Alna is zuiver en afgesleten overgeleverd. Aelna is altijd geworden tot **Ana,** later **Ane** (Duits **Ahne**), ook geworden tot **Anen** en **Aen**.

Nogmaals,
Aelne, **Alne**, **Olne**, **Oolne**, **Ulne**, **Oelne** en **Elne**, **Eelne**, **Ylne**, **Ilne** werden in de loop der eeuwen tot
Ane (Ahne), **Anne**, **Onne**, **One** (Ohne), **Unne**, **Oene** en **Enne**, **Ene** (Ehne), **Yne** (Eyne, Eine), **Inne** (Ine, Ihne).

Naamkundigen zullen toch wel wéten, dat

Ale-ne, **Alle-ne**, **Olle-ne**, **Ole-ne**, **Ulle-ne**, **Oele-ne** en

Elle-ne, **Ele-ne**, **Yle-ne**, **Ille-ne rivier-** of **waternamen** zijn **?**

Ik heb ze in elk geval gezien in *Nederlandse waternamen* van Schönfeld, en in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, enz., enz.

Maar waar zijn **Aelne**, **Oolne**, **Ulne**, **Oelne** en **Eelne**, **Ylne**, **Ilne** dan gebleven **?**
Dat zijn immers de samentrekkingen van voorgaande **riviernamen**.

Maar zulk soort vragen worden in naamkundige kringen NIET gesteld.
Naamkundigen zijn éénpuntig gericht op verkláren. **De praktijk van de plaatsnaamkunde**.
Die **riviernamen** werden tot **Ane**, **One**, **Unne**, **Oene** en **Ene**, **Yne**, **Inne,** wijd verbreid.

Alléén **Alne**, **Olne** en **Elne** zijn óók **zuiver** overgeleverd! (èn **Ihlne**.)

Uit **Anen** (Ahnen), **Annen**, **Onnen**, **Onen**, **Unnen**, **Oenen** en **Ennen**, **Enen** (Ehnen), **Ynen** (Einen, IJnen), **Innen** (Ihnen),

is de L weggevallen.

Ik heb dat al vele jaren geleden aangetoond, nu opnieuw met namen uit het *Ortslexikon* van **Gerhard Köbler**.
Wanneer gaan naamkundigen mijn onderzoeken bestuderen? Ik heb van zo vele plaats- en riviernamen de herkomst ontdekt, gedurende **20** jaar intensief vergelijkend onderzoek. Naamkundigen hebben op nog niet één naam gereageerd! (Ton Spamer niet meegerekend.)

“**Andlau** **(Fluss), 10**. Jh., **Flussname** und Ortsname bei Schlettstadt, früher Eleon, **Antilaha**, **Antalaha**, **Andelaha**, **Andel-ach**, **Andelah**, **Andela**” (zie het *Ortslexikon*), zou nu eigenlijk **Alne-de-au** moeten heten, naar de herkomst.
Alne-de is in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Andele**, waarna **Andele-au**, waarna **Andle-au**, **Andlau**.

De plaats **Andlau** ligt in het département **Bas-Rhin**, regio **Elzas**, arrondissement **Sélestat-Erstein** (Duits **Schlettstadt**). De **rivier** de **Andlau** is een 43 km lange **zijrivier** van de **Rijn**-*stroom* de **Ill**.

“**Ill** (F.), **8**. Jh., ein **Nebenfluss** des **Rheins** im **Elsass**, **Illa**, **Hilla**, **Ylla** (zie het *Ortslexikon*).

De evolutie van **Andlau** in de loop der eeuwen: **Alni-ta > Antila**
Alna-ta > Antala
Alne-da > Andela

Ale-de en **Aelne-de**, **Alne-de** werden in de loop der eeuwen tot tot de klankomwisselingen **Adele** en **Aendele**, **Andele**.

Andele is in de bronnen soms ook Aandele. (Zie b.v.de uitspraak van Den Andel in Groningen, n.l. **naandel**.) Mijn indruk is dat Aendele uiteindelijk tot Andele werd. Dat is te zien in vele oude namen in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler, immers met ultieme herkomst **Ale**.

Bovenstaande namen, gevolgd door een tweede element, werden vaak ook tot **Adel-** en **Andel-**, soms ook weer gevolgd door een nieuwe afleiding, zie het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.

Dat is ook het geval met **Andelst**, aan de **Waal**-*stroom*, ten westen van **Nijmegen**.

Andel, **Andele < Alne-de** was eertijds de Waal-*stroom*. **Andel-ste** werd daaraan de nederzetting, de afleiding “mit ***st***-Bildung”.

Alna-da werd er niet alleen tot **Andala**, maar ook tot **Anna-da**, **Anda**.

Zo ontstond **Andas-sale**, 855 kopie eind 9^{e}, begin 10^{e} eeuw, de oudste naam van **Andelst**, d.i. *sale* ‘**woning**’ **aan Anda, de Waal-*stroom***, eertijds ontstaan, net als Andelst, uit **Aelna-da**, **Alna-da**. (Andas-sale is niet ‘de woning van een persoon, genaamd Ando’.)

Andelst was van 1294-1295 ook **Anders**, in 1327 **Andels**, en later zelfs, in 1877, ook **Aalst** (zie Gerald Van Berkel en Kees Samplonius).

Anders is ontstaan uit **Ande-re**, **Anda-ra**.

Andeles was in oorsprong **Aelne-des**, **Alne-des**.

Aalst was eerder **Ale-ste**, **Ala-sta**, de afleiding "mit ***st***-Bildung". Zie ook **Krahe**.

Hoe kùnnen Van Berkel en Samplonius Andelst, Andas-sale, Anders, Andels en Aalst, aanduidingen voor één plaats, verkaren als genoemd naar een persoon Ando! Alle namen zijn genoemd naar de Waal-*stroom*.
Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie: "**Andelst** (uitspraak ***aalst***, gem: Overbetuwe, Gl)." De verklaringen zijn niet van Van Berkel en van Samplonius. Zij geven de opvattingen weer, de stand van zaken in naamkundige kringen in Nederland. **Prof. Blok** is er de grote autoriteit. Zijn verklaring is: " onl. *sale* 'woning' met PN *Andi* "

Vergelijk **Andas-sale** (Andes-sale) met "**Anes-levo**, 12. Jh., unbestimmt, **Andes-leve**" (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Aelnes-levo** en **Aelne-des-**, **Alne-des-leve**.

Andas-sale is woning aan **Anda**, hier de **Waal**-*stroom*.
Anda-werpe is werpe aan **Anda**, hier de **Schelde**-*stroom*.

"**Andern-ach**, 10. Jh., bei Mayern, **Antunnacum**, **Anten-aha**, **Andarn-acha**, **Antern-aco**, **Andern-acum**, **Antern-acha**" (*Ortslexikon*), a.d. Rijn bij Koblenz, toont de volgende herkomst:

Ala-na, **Aelne-**, **Alne-ten** > **Anne-ten**, **Anten**
Alne-dern > **Anne-dern**, **Andern**
Alne-tern > **Anne-tern**, **Antern**
Alne-den > **Anne-den**, **Anden**

“**Alno-thus**, 12. Jh., **unbekannt** in **Wulpen** in **Westflandern**, **Alno-ti domus**, **Alno-thi domus**”
(zie het *Ortslexikon*).

Elders in hetzelfde grote oude taalgebied:

Alno-thus, **Alne-tes** werd in de loop der eeuwen tot **Anne-tes**, waarna al gauw **Antes**.

Alno-dus, **Alne-des** werd in de loop der tijd tot **Anne-des**, waarna al gauw **Andes**.

Alne-dern werd in de loop der eeuwen tot **Anne-dern**, waarna al gauw **Andern**.

Alne-tern werd in de loop der eeuwen tot **Anne-tern**, waarna al gauw **Antern**.

Alno-ti, **Alne-te** werd in de loop der eeuwen tot **Anne-te**, waarna al gauw **Ante**.

Alno-di, **Alne-de** werd in de loop der eeuwen tot **Anne-de**, waarna al gauw **Ande**.

Twee **rivieren** in Noord-Frankrijk heten **Ante** (zie eerder). **Ande** is *wijd verbreid* in vele **riviernamen**.

Nogmaals (al eerder besproken, maar in ander verband):

“**Alne**, 12. Jh., ehemalige Abtei bei Thuin, Provinz Hennegau, **Alna**”

(zie het *Orts-lexikon*), is een ***wijd verbreide*** **riviernaam** in Europa (zie mijn werkstukken, zie Krahe en Nicolaisen, bij hen het topje van een ijsberg).

Maar wat valt er te lezen op internet?

Op internet staat de volgende tekst (zie Wikipedia, Abdij bij Thuin):
“De majestueuze ruïnes van de voormalige Abdij van Aulne liggen aan de bosrijke oever van de **Sambre** bij Thuin. De plek is genoemd naar de **elzeboom** (geslacht **Alnus**, in het Frans **aulne**), die wellicht in grote hoeveelheden voorkwam toen de abdij werd gesticht.”

Zijn al die *wijd verbreide* **rivierennamen** **Alna**, **Olna** in Europa, "und im Ablaut damit" **Elna** (zie Krahe), in de bronnen ook **Ala** (zie Krahe), naar de **elzeboom** genoemd **?!**
De **Abdij van Aulne** of **Alne**, 12e eeuw **Alna**, is genoemd naar de **Maas-*stroom*** de **Samber**.

Veel **Alne** in Noord-Frankrijk en Frans-sprekend België wordt **ten onrechte verklaard** als genoemd naar de **elzeboom**. Die vele plaatsen zijn genoemd naar de *stromen* waaraan zij zijn ontstaan.

Aan de **Sambre** ligt ook **Aulnoye-Aymeris**, 1111 **Alne-to** (zie Gysseling), ten zuiden van Maubeuge. **Er is nog zó veel meer, óók aan Schelde-stromen (Escaut-*stromen*)**.
Zie o.a. blz. 371 t/m 378, 'Nieuwe Onderzoek'. Ik ga niet alles opnieuw doen. (Er is nog meer Alne-to.)

Aelne-, **Alne-do-** werd, **gevolgd door een tweede element**, in de loop der eeuwen, aan de **Schelde-monding** tot **Ane-**, **Anne-do-**, waarna **Ando-**.
Het is de herkomst van **Ando-verpis**, **de** oude naam van **Antwerpen**.

Ando of Anda is overal in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler een riviernaam.
Ana-da (< Aelna-da < Ala-na) gaat in meerdere **riviernamen** vooraf aan **Anda**.

Ook **Gerald van Berkel** en **Kees Samplonius** schrijven in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, bij **Ande-ren** in **Drenthe**: "Tenslotte kan aansluiting worden gezocht bij **Andra**, **Anda-ra**, **een oude stam die vooral in waternamen optreedt**."
(Het zal de lezer zijn opgevallen dat ik de vele oude namen anders naar voren breng. Ik verander in dit schrijven **Anderen** en **Andara**, tot een beter begrip, in **Ande-ren** en **Anda-ra**.

Anda en Andra zijn afgesleten overgeleverde afleidingen van een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling. Uit **Anda**, **Andra** is de L weggevallen.
De namen waren eerder óók **Ana-da** en **Ana-dra**. Zie de vele voorbeelden in dit schrijven. Uit het vele **Ana** is de L weggevallen, eertijds **Ael-na**, ontstaan uit **Ala-na**.

Ando-, **And-** en **Ant-** in alle oude namen van **Antwerpen**, zijn naar de **Schelde-***stroom* genoemd, eertijds aangeduid met **Alne-do**, **Alned**, **Alnet**, zoals dat ook gebeurde aan de **Sambre** (Aulnoye, 1111 **Alne-to**, of de Abdij **Alne**, 12e eeuw **Alna**).

Hetzelfde geschiedde óók aan de **Maas** bij Namen, *nabij* de **Sambre**, n.l. de plaats **Andenne**, Waals **Ande-ne**, in 1101 en 1127 **Anda-na** (zie Gysseling), gelegen aan weerszijden van de Maas.

Ook daar werd **Aelne-**, **Alna-da**, de **Maas**-*stroom*, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, via **Ana-**, **Anna-da** tot **An-da**, herkomst van **Anda-na**, de nederzetting, afleiding "mit *n*-Suffix".

Andenne, Waals **Andene**, zou dus eigenlijk **Alneden** moeten heten, of **Aelne-den**, naar de herkomst! Elders, zoals aan de kust van Noorwegen (zie eerder), is de naam altijd als **Anden** gespeld.

Nogmaals, "**ANDA**, in **Flussnamen**, F 150, Stammerklärung (z.B. Drus**andra** 10. Jh.)" (zie het *Ortslexikon*).

Het *wijd verbreide* **Anden**, **Anten**, zonder en mèt een tweede element, voorheen **Ande-ne**, **Ante-ne**, heeft dezelfde herkomst als **Enden**, **Enten**, voorheen **Ende-ne**, **Ente-ne**.
De herkomst is:
Alne-den, **Alne-ten**, "und im Ablaut dazu stehend" **Elne-den**, **Elne-ten**, eertijds óók geworden tot klankomwisselingen **Andelen**, **Antelen** en **Endelen**, **Entelen**.

Nogmaals: **“ANAD (Fluss), Ente**,

F 144, Stammerklärung” (zie het *Ortslexikon*).

Anad, **Anuth**, **Anet** was eertijds **Aelnad**, **Aelnuth**, **Aelnet**, TE ZIEN in de bronnen, met andere naamsvormen, die dezelfde plaats aanduiden. (Zie elders in dit schrijven.) De namen werden daarna ook tot **Annad**, **Annuth**, **Annet**.

De wijd verbreide evoluties:

Elne-te > Enne-te, Ente

Elne-ter > Enne-ter, Enter

Elne-de > Enne-de, Ende

Elne-der > Enne-der, Ender

Alne-te > Anne-te, Ante

Alne-ter > Anne-ter, Anter

Alne-de > Anne-de, Ande

Alne-der > Anne-der, Ander

Alne-der is eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Andeler**, samengetrokken tot **Andler**, gem. **Manderfeld**, in de Belgische provincie **Luik**, grenzend aan **Sankt Vith**.

Andler Mühle ligt in het Duits-sprekende gedeelte van de prov. Luik, aan de Moezel-*stroom* de **Our** (Oure < Oulre). Die *stroom* was **Alne** (een *algemene* riviernaam), ook al heet die *stroom* nu Our (in oorsprong trouwens óók een *algemene* riviernaam). Zo werd een plaats aan die *stroom* tot **Alne-der**.

De **rivier** de **Vesder** is niet ver weg! Aan die rivier ligt **Olne**, 1095 **Alno** (zie Gysseling). Ook die *stroom* was **Alne** (een *algemene* riviernaam), ook al heet die *stroom* nu Vesder.

Andler en **Ander-lecht** komen in oorsprong op hetzelfde neer. De Belgische plaatsen zijn beiden afgeleid van **Alne-der**. De herkomsten zijn:

Alne-der > Andeler,….. **Andler**.

Alne-der- > Anne-der-, **Ander-lecht**.

De evolutie van **Ander-lecht** is niet helemaal juist. De oude namen zijn immers **Andre-**, zoals in **Andre-leth**. De werkelijke evolutie is:

Alne-dre > Anne-dre, An-dre

Anderlecht ligt aan de Schelde/Dijle-*stroom* de Zenne, de Dijle met nabije zij-**rivier** de **Olna** (zie Krahe: ”**Olna > Orne**, **Nfl. d. Thil in Belgien**”, *Unsere ältesten Flussnamen*, p.36), in de bronnen ook **Alna**, zoals ook te zien aan de Vesder, **Olne**, 1095 **Alno**.

Orne is in de bronnen **Oora-na**, in oorsprong **Oolra-na**.
Zie hierna bij de bespreking van de vele **rivieren Orne**. Het vele **Ore** is de afgesleten vorm van **Oolre**, **Olre**. **Ole-ne**, **Olle-ne** is in de bronnen ook **Ale-ne**, **Alle-ne**. **Olne** komt op hetzelfde neer als **Alne**.

Enne-there, oude naam van **Enter**, aan de **Regge**-*stroom* in Overijssel, later **Enne-ter**, was eertijds **Elne-there**. Zie mijn kaartjes. Nogmaals, ik heb dat met vele vergelijkingen aangetoond. Zie al mijn werkstukken. **Rivieren Elna** werden in de loop der eeuwen tot **Enna**, waarna **Enne**, TE ZIEN in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

En……Anter, Ander, Ender?

Aan de **Regge**-*stroom* ligt ook **Eelen**, voorheen **Ele-ne**. **Elene** aan een **Schelde**-*stroom* ten zuiden van Gent was vóór 1226 **Elne** (zie Gysseling), **door naamkundigen uit Vlaanderen terecht** verklaard als een oude **riviernaam** (echter niet door naamkundigen in Nederland!). **Elnes** aan de Aa in Pas-de-Calais was voorheen **Elene** (zie Gysseling).

Ele-ne en **Enne-there** aan de **Regge**-*stroom* komen op hetzelfde neer: **Ele-ne**, **Elle-ne**, **Elne**, **Elne-there (> Enne-there).** Het is een *wijd verbreide* oude *algemene* **rivier-** of **waternaam**, stammend van vóór onze jaartelling! Zie voor veel meer: mijn vorige werkstukken, vooral mijn kaartjes!

Wat naamkundigen schrijven bij **Eelen**, **Enter en Hellendoorn** is zó bezijden de waarheid.

Zij beseffen niet dat deze nederzettingen zijn genoemd naar de Regge-*stroom*.

Zij schrijven bij **Eelen**: "Moeilijk te verklaren. Misschien verwant met mnd. *ele* 'eelt, buil, zwelling'.

Zij schrijven bij **Enter**: "Men gaat uit van een samenstelling van onl. *ennet* 'eend' en *here*, afleiding van *har* 'zandige heuvelrug'. Ook heeft men gewezen op **enet* 'eenzame plaats', zoals mogelijk in **Eynatten** (in België), 1262 **Eynath**." (Zie hierna de werkelijke herkomst van Eynatten.)

Zij schrijven bij **Hellendoorn**, voorheen **Hellen-der** en **Helen-der**: "Te vergelijken is misschien mnl. *holendere* 'vlierboom'; in Westfalen vinden we *to Holendoren* 'bij de vlierboom' Of moet men, mede gezien de klinker in *hellen-*, uitgaan van *hel* 'laag gelegen' en *doorn* 'boom', vergelijk Apeldoorn? Een dal te Groesbeek heet Holdeurn (Hollendoorn)." (Zie Van Berkel en Samplonius.)

Het **wemelt** in Europa van **Ela-na**, **Ele-ne**, ook **Eelne**, geworden tot **Ene**, **Een** (Duits **Ehne**, **Ehn**), een **riviernaam**, thuis horend in het rijtje:

Ala-na, Alla-na en Ella-na, Ela-na, Yla-na, Ila-na.
Hella-na, Hela-na

De **Regge**-*stroom* was **Elne** (Elne-there > Enne-there, **Enter**), **Helne** (Hellen-dere, nu **Hellendoorn**, gelijk aan Helne-, Elne-dere, -there), en **Ele-ne** (nu **Eelen**), **Hele-ne** (Helen-der, ook een oude naam van **Hellendoorn**).

Hoe kùnnen naamkundigen bij **Hellendoorn**, eerder **Hellen-der**, **denken aan** *doorn* 'boom'**?**
En dan ook nog verwijzen naar **Apel-doorn** (met oude vermelding Appol-dro < Alpo-dro!) (Apeldoorn, en de oude namen daarvan, moeten gelezen worden als Apel-doorn, Appol-dro, Apel-dern, Appel-doren, in oorsprong een ***apa***-naam. Vergelijk ook Appel-tern, d.i. Appel-te-ren < Alpe-tern, met oude naam Apel-**der**-hem, klank-omwisseling van Aelpe-der-hem, 'woonplaats aan Aelpe, ontstaan uit Ala-pa, oude naam van de Alpe, zij-rivier van de Weser, via Aller, door Krahe genoemd.)
Het woord '*doorn'* is bij beide plaatsnamen immers onstaan uit **-der**, een **afleiding** van Hellen, Helen, ook **-deren**, **-dern**, waarna als vanzelf **-dorn**, en vervolgens **-doorn**.
Zie ook **IJzen-doorn**, voorheen **Isaan-dra** en **Isan-dra**, de afgesleten overgeleverde vormen van **Ilsaan**, **Ilsan**, de Waal-*stroom*, met afleiding **-dra**, de nederzetting daaraan, eerder **Ilsa-na**, *wijd verbreid*! De namen werden later Isen-dra, Ysen-der, Ysen-doren (zie de bronnen), ontstaan uit Ysen-deren, Ysen-dern, waarna als vanzelf geworden tot IJzen-doorn.
Naamkundigen beseffen niet de evolutie: **Ilsa-na**, **Ilsa-ra > Isa-na**, **Isa-ra**, waarna **Isen**, **Iser**.

Isan en **Isar** is *wijd verbreid* in vele plaatsnamen. Zie de vele oude vermeldingen, en wat daarbij nog meer te zien is in de bronnen, zo ook de **lokaliserengen aan *stromen***, en wat daar nog meer te zien is áán die *stromen*, **in de gedetailleerde atlas**.

Naamkundigen denken bij **Enter** (eerder **Enne-ter < Elne-ter**) naast ‘eend-hoogte’ ook nog aan **enet* ‘eenzame plaats’, zoals mogelijk in **Eynatten**, 1262 **Eynath**, gelegen in Duits-sprekend België, zo op de kaart te zien, gelegen aan de oorsprong van de Maas-*stroom* de Geul, of aan de oorsprong van de Maas-*stroom* de Rur (Nederlands Roer). **(Waarom denken naamkundigen NIET aan** het vele Entere over de grens, hetzelfde oude taalgebied, aldaar zo duidelijk rivier-, beek- of waternamen?)

De herkomst is

Eylna-tha > Eyna-tha, waarna Eynath (spreek uit, op z’n Duits, **Aylna-tha > Ayna-tha**, **Eynath**).

Eynatten zou eigenlijk **Eylne-ten** moeten heten, naar de herkomst, op hetzelfde neerkomend als **Elne-ten**.

Eylna is de samentrekking van het *wijd verbreide* **Eyla-na**, de afleiding “mit *n*-Suffix” van het eveneens *wijd verbreide* **Eyla**, in de bronnen ook **Yla**, **Ila**. **Eylna-tha** is de afleiding “mit *t*-Bildung”.

Men zou **Ente**, eerder **Enne-te < Elne-te**, ook kunnen spellen in de oudere vorm **Elna-tha**. **Elna** werd tot **Enna**, waarna **Enne**, gewoon **TE ZIEN** in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

Nogmaals,

uit **Anter** en **Enter** is de **L** weggevallen. De namen waren **in oorsprong Alne-ter** en **Elne-ter**, in de loop der tijd geworden tot **Anne-ter** en **Enne-ter**, waarna **Anter** en **Enter**.

Enne-tières-en-Weppes, aan **Schelde/Deule**-*stroom* bij **Lille**, 1361 **Anne-tières**, en **Ane-tieres** (ook Ane-te-res en Ane-tirs), èn **Hane-te-res** (**zie** internet), was **in oorsprong Aelne-te-res**, **Alne-te-res** "**und im Ablaut damit**" **Elne-te-res**.

Hane-te-res was in oorsprong **Haelne-te-res**.

Aelne, **Alne** en **Elne** werden ook **zònder tweede element** tot **Ane**, **Anne** en **Enne**.

Ober-Enters-bach en **Unter-Enters-bach** zijn stadsdelen van **Zell** am Harmersbach, bovenloop van de Erlen-bach (< Elren-bach), een zijstroom van de Kinzig, 1075 **Anteres-bach**, 1111 **Antres-bach**, 1123 **Antirs-bach**, 1288 **Entres-bach**, 1476, 1493 **Enters-pach** (zie internet). (Zie ook het *Ortslexikon*.)

De evolutie: **Alne-te-res > Anne-te-res, Anteres**

Alne-tres > Anne-tres, Antres

Alne-tirs > Anne-tirs, Antirs

Elne-tres > Enne-tres, Entres

Elne-ters > Enne-ters, Enters

Nogmaals, **het vele Anter-**, **Enter-** (zie het *Ortslexikon*, maar vooral ook plaatsnamenregisters van zeer gedetailleerde atlassen) was eerder **Anne-ter-**, **Enne-ter-**, in oorsprong **Alne-ter**, **Elne-ter**.

Ook uit **Ander** en **Ender** is de **L** weggevallen. De namen waren **in oorsprong** **Alne-der** en **Elne-der**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anne-der** en **Enne-der**, waarna **Ander** en **Ender**.

Hendrieken bij Borgloon, 1079 **Hendre-kines**, 1306 **Ender-inc-hoven** (zie Gysseling en De Vries), was in oorsprong **Helne-dre** en **Elne-dre**, geworden tot **Henne-dre** en **Enne-dre**, waarna **Hendre** en **Endre**, **Ender**.
De plaats ligt in **Belgisch Limburg**, zo op de kaart te zien aan een Herk-*stroom*, ten westen van Tongeren.

Een terzijde:
Bij Hendrieken in het *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen* van dr. J. de Vries staat ook:
Hemmeren in Belgisch Limburg, 8e eeuw **Amburnia**, 13e eeuw **Emberen** (zie De Vries).

De herkomst is **Alme-re** "und im Ablaut damit" **Elme-re**, **Helme-re**, de afleiding "mit *m*-Suffix", geworden tot **Amme-re** en **Emme-re**, **Hemme-re**, waarna als vanzelf in uitspraak ook geworden, in de oude vermeldingen, tot **Ambe-re** en **Embe-re**.

Hemmeren zou eigenlijk **Helmeren** moeten heten, naar de herkomst.
Helme, Elme is een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, eerder Helma, Elma, ontstaan uit Hella-ma, Ella-ma, de afleiding "mit *m*-Suffix" (of Helmi, Elmi, ontstaan uit Helli-mi, Elli-mi).

Nogmaals (n.a.v. **Ender-inc-hoven**, 1306, bij Borgloon (nu Hendrieken geheten):

"**Endert** (F.), 11. Jh., **Nebenfluss der Mosel**, **Andri-da**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alni-dri** > **Anni-dri**, waarna **Andri**.
Endert was in oorsprong **Elne-dre** > **Enne-dre**, waarna **Endre**, en vervolgens **Endere**, tenslotte **Ende-ret**, **Endert**.

Entrange is een gemeente in het Franse departement **Moselle** (Lotharingen), deelgemeente van Thionville, 1178 **Oentringa**, 1544 **Enstringa**, 1725 **Hentrange**, 1801 **Entrange**, Duits **Entringen** (zie internet). De vormen *-inga*, hetzelfde als *-ange* in Frans-sprekend gebied, is een suffix.

De herkomst is **Oelne-tre > Oene-tre**, **Oentre**
Elne-stre > Enne-stre, **Enstre**
Helne-tre > Henne-tre, **Hentre**
Elne-tre > Enne-tre, **Entre**

De plaats zou eigenlijk **Elnetr(e)-ange**, Duits **Elnetr(e)-ingen** moeten heten, naar de herkomst.

Ente-re, **Hente-re** is een afgesleten **riviernaam**.

Hentern (vergl. **Enteren** (**< Elneteren**), een oude naam van **Enter**), ligt aan een **Moezel**-*stroom* bij Saarburg bij Trier, voorheen **Hentre**, **Hemtre**, **Hemptre** en **Hempteren** (zie *Ortslexikon*).

De herkomst is **Helne-tre**, **Helme-tre > Henne-tre**, **Hemme-tre**, waarna **Hentre**, **Hemtre**, in oorsprong de afleidingen “mit *n*-Suffix” en “mit *m*-Suffix”, dat wel meer voorkomt bij aanduidingen voor één plaats. **Hemtre** werd als vanzelf in uitspraak tot **Hemptre**. Zie kaartje (zonder de oude namen).

“**Entraching**, 11. Jh., bei Landsberg, **Anttrichingen**” (zie *Ortslexikon*), toont de afleiding van een oorspronkelijk **Alni-tri > Anni-tri**, **Antri** “und im Ablaut damit” **Elna-tra > Enna-tra**, **Entra**.

Er is veel **An-tre** en **En-tre**, eerder **Anne-tre** en **Enne-tre**, eertijds ontstaan uit **Alne-tre** en **Elne-tre**. Anne-tre en Enne-tre, de overgangen naar An-tre en En-tre, zijn te zien bij de oude namen van **Ennetières-en-Weppes**. Zie eerder.

Ante-re, **Ente-re** of **Ante-ne**, **Ente-ne** is een **riviernaam**.

Enti in “**Enti-ne-berg**, 10. Jh., unbekannt mit Bezug zum Mittelrhein” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elni-ti**, geworden via **Enni-ti** tot **En-ti**, de *stroom* waaraan de nederzetting **Entineberg** is ontstaan, in oorsprong ‘berg aan, **vàn Elni-te**’. **Elni-ti** werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Entili**, **Entli**, zoals in Entle-buch, 12e eeuw **Entilin**-bouch, “am rechten Ufer der Entlen und der Kleine Emme” in Zwitserland. **Elni-tin** werd tot **Entilin**, **Entlin**, Entlen.

“**Enti-nes-burugo**, **8**. Jh., wüst (Lehnensburg) bei Laimenau, bei Tettnang: (zie het *Ortslexikon*), heeft dezelfde herkomst.

“**Enten-berg**, 11. Jh., bei Nürnberg ? , **Anten-berg**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alne-ten-berch** “und im Ablaut damit” **Elne-ten-berch**, geworden tot **Anne-ten-**, **An-ten-berch** en **Enne-ten-**, **En-ten-berch**.

“**Enten-burg**, 8. Jh., bei Schopheim, **Hande-beriger marca**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Halne-de-beriger marca**, in de loop der eeuwen geworden via **Hanne-de-**, tot**Han-de-beriger marca**.
Enten in **Enten-burg** was eerder **Enne-ten < Elne-ten**.

Ante-ne, Hante-ne “und im Ablaut damit” **Ente-ne, Hente-ne** zijn afgesleten **riviernamen**. (In oorsprong: “im Ablaut damit”)

De **Hantes** is een Belgisch-Frans **riviertje**, zijstroom van de **Maas**, via de **Samber**, in het Frans “La **Hantes** ou **Hante**” (zie internet). Zie kaartje.
“**Hantes**, 10. Jh., im Hennegasu am **Bache Hantas**” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Halne-te > Hanne-te, Hante**.
Haelne-te en **Halne-te** werden in de loop der eeuwen tot **Hane-te** en **Hanne-, Hante**.
Aelne-te en **Alne-te** werden in de loop der eeuwen tot **Ane-te** en **Anne-, Ante**.

Ande, Hande en **Ende, Hende** zijn **afgesleten riviernamen**.
De namen waren in oorsprong **Alne-de, Halne-de** en **Elne-de, Helne-de.**

Han-beck bij Wilsford in Lincolnshire, in 1242 **Han-de-beck** (zie Ekwall), was in oorsprong **Halne-bec** en **Halne-de-bec**.

Ennet-ach aan de **Donau**-*stroom* bij Mengen/Scheer is de afgesleten overgeleverde vorm van **Elnet-ach**, d.i. ***ache*** ‘**waterloop**’ **vàn Elne**.

Elne-te werd elders eertijds óók tot de **klankomwisseling** **Entele**, **Entle**.

Zie eerder "**Entle-buch**, 12. Jh., Kanton Luzern, **Entilin-bouch**" (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Elni-tin-bouch**, aan de **rivier** de **Entlen**, eerder **Entelen**, de **klankomwisseling** van **Elne-ten**.

De **Entlen** is een zijstroom van de Kleine **Emme**, dat eigenlijk Kleine **Elme** zou moeten heten, waar eertijds, uit gecompliceerde vorm, de L is weggevallen.

Ennet-baden aan de Rijn-*stroom* bij Zürich, 1150 **Alio** **Badin**, in 1410 Ennetbaden (zie internet), was eertijds **Elnet-baden**.

De oude *algemene* **riviernaam** **Ala**, ook **Ali** en **Alo**, is de grondvorm van **Elle** (**Elle-ne**, **Elne**).
Prof. Krahe schrijft in *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 35 bij **Ala:** "Eine Weiterbildung mit *i* ist **Alia**."
Dan is **Alio** gewoon ook **Alo**.
De herkomst is **Ale-ne**, **Ael-net** "und im Ablaut damit" **Elle-net**, **Elnet**, afl. "mit ***t***-Bildung" van het ultieme **Alo-na** en **Ello-na** of **Ala-na** "und im Ablaut damit" **Ella-na**.

Annet-sur-Marne, 1096 **Annet** en **Anethum**, 1363 **Annetum** (zie internet), was in oorsprong **Alnet** en **Aelnethum**, **Alnetum**.

Annet werd aan de **Schelde**-monding tot **Ant** in **Ant-werpen**.

Vergelijk **Annetum**, 1363, nu **Annet-sur-Marne**, met **Alnetum**, **onbekend**, Campagne **Hesdin** in Pas-de-Calais, 1147 **Alne-to** en in 1160 **Alnoi** (zie Gysseling). **Hesdin** was in oorsprong **Hels-din** (Hels-de-ne).

Vergelijk ook het eerder genoemde **Aulnoye**-Aymeris aan de **Maas**-*stroom* de **Sambre**, in 1111 óók **Alne-to** (zie Gysseling). Het vele Aulne, Alne (ook duidelijk geworden tot Aune, Anne, zie mijn 'Nieuwe Onderzoek') wordt ten onrechte verklaard als 'elzeboom'.

Ant- in vele plaatsnamen is ontstaan uit **Aelne-**, **Alne-te > Ane-, Anne-te**, **Ante**.

Oude namen van Antwerpen:

Ant-werpen was in 692 **Ant-werpo**, in 684 **Ant-verpia**, in de 8e eeuw **Ando-verpenses**, en in 941 **Ann-uérpis** (zie Gysseling).

De herkomst van een oude naam van Antwerpen:

Ann-uérpis wijst op een eerder **Anne-** < **Alne-uérpis**.

Vergelijk **Ann-uérpis**, 941, nu **Antwerpen**, met “**Ann-weiler**, 12. Jh., bei Bergzabern, **Annin-wilare** (2), **Anne-wilare**” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is:

Alne-wilare en **Alnin-wilare**.

Ann-weiler zou eigenlijk Alne-weiler moeten heten, naar de herkomst. “Annweiler wird vom **Fluss Queich** durchflossen” (zie internet), 51.57 km lang, zijrivier van de Rijn. Annweiler ligt ten zuiden van Kaiserslautern.

“**And-weil**, 9. Jh., in Thurgau, **Annin-wilare**, **Ani-wilare**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelni-wilare** en **Alnin-wilare**.

Uit **And-weil** is de **L** weggevallen, in ooprong **Aelnid-**, **Alnid-wilare**.

Vergelijk **And-werpe**, oude naam van **Antwerpen**.

“**Anut-seo**, 8. Jh., Rothenburg, Bayern, **End-see**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelnet-seo**, “und im Ablaut damit” **Elned-see**, d.i. ‘meer vàn **Aelne**, **Elne**’, eerder **Ale-ne**, **Elle-ne**, en nog eerder **Ala-na**, **Ella-na**.

“**And-weil**, 11. Jh., Sankt Gallen, **Ansle-chis-wilare**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong een afleiding van **Alne-se > Ansele**, **Ansle**. **And-weil** zou nu eigenlijk via **Anned-**, **Alned-weil** moeten heten, naar de herkomst. Vergelijk **And-werpe**, oude naam van Antwerpen.

Er was ook de evolutie **Alne-se > Anne-se**, **Anse**, de oude vermelding van **Ansen**. Een oude naam is ook **Ense**, eertijds **Elne-se > Enne-se**, **Ense**.

De echte oude namen van **Ansen** in **Drenthe** zijn **Anze** en **Enze** (zie Van Berkel en Samplonius). Zie eerder Alne, Alne-dern, Alno, Alnon en Ala-no in Drenthe.

And-wil in Zwitserland was in 846 **Annin-wilare**, in 1275 **Anne-wiler** (zie internet), niet te verwarren met de eerder besproken plaatsen And-weil in Thurgau en in Sankt Gallen.

Een ander **And-wil** was in 1295 **Ane-wile** (zie internet).

De namen waren in oorsprong **Alnin-**, **Alne-** en **Aelne-wilare**.

Aelned- en **Alned-** werden tot **Aned** en **Anned**, **And-**. Vergelijk **And-werpe**.

Vergelijk het eerdere **Ani-wilare**, met het vele **Ane**, **Ahne**, **Ana**, duidelijk eer-tijds **Aelni**, **Aelne**, **Ahlne**, **Aelna**, ontstaan uit **Ale-ne**, **Ala-na**.

Vergelijk **Ani-wilare** eveneens met **Aeni**, één van de vele oude namen van de **Inn**, **zijrivier** van de **Donau**, zó duidelijk de afgesleten vorm van **Aelni**.

Uit **Enos**, **Aenus**, **Aeni**, **Ennus**, **Inus**, **Innus**, **Ina**, **Ine**, **Innen**, **Hin**(e), **Ein**(e), **Enus**, alle oude namen van de **Inn** (zie het *Ortslexikon*), **..... is de L weggevallen**. (Zie ook elders in dit of vorig schrijven.)

In feite was de **Inn** in oorsprong **Aelni** "und im Ablaut damit" **Elni**, **Eelni**, **Eilni**, **Ilni**.
Of: **Aelnus** "und im Ablaut damit" **Elnus**, **Eelnus**, **Eilne** (**Ylne**), **Ilnus**.
Of: **Aelne** "und im Ablaut damit" **Elne**, **Eelne**, **Eilne**, **Ilne** of **Ilnen**, **Ilna** èn **Hilne** of **Hilna**.

Alle oude namen van de **Inn** zijn ontstaan uit **Ale-ne** “und im Ablaut damit” **Elle-ne**, **Ele-ne**, **Eile-ne** **(Yle-ne)**, **Ille-ne**, **Hille-ne**.

De samentrekkingen **Aelne** en **Elne**, **Eelne**, **Eilne**, **Ilne**, **Hilne** werden in de loop der eeuwen tot **Aene** (Aeni, Aenus) en **Enne** (Ennus), **Ene** (Enus), **Eine** (Ein), **Inne** (Ina, Ine, Innen, Inus, Innus), **Hine** (Hin).

De tussen haakjes geplaatste namen zijn de oude namen van de Inn (zie het *Ortslexikon*).

De namen, met afleiding “mit *n*-Suffix”, waren in de vroege middeleeuwen **Ala** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, **Hila**, zéér *wijd verbreid*, met meerdere afleidingen!

De herkomst van de **Inn** is **Ila-na**, **Ilna > Ina**.

Ina is een oude naam van de Inn (zie *Ortslexikon*). Vergelijk het vele **Ine**, **Inne**, **Ihne** elders, **zó duidelijk** in oorsprong **Ilne**, eerder **Ilna**, ontstaan uit **Ila-na**. Zie dit en vorige onderzoeken.

And-hausen in Zwitserland, 1159 **Annin-husin** (zie internet), was eerder **Annid-husin**, maar niet voor lang, ontstaan uit **Alnid-husin**.

Uit **And- is de L weggevallen**. Annin-husin is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alnin-husin**.

And-hausen zou eigenlijk **Alnid-**, **Alned-hausen** moeten heten, naar de herkomst.

Elders werd **Alni-di** tot de **klankomwisseling Andili**, nu plaatsen **Andilly** in Noord-Frankrijk.

Internet: “Das Dorf **And-hausen** ist als **Annis-hausin** oder **Annin-husin** erstmals urkundlich am 29. Januar 1159 in Erscheinung getreten.” (“Gemeinde Berg, Kanton Thurgau”.)

Annis-hausin is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alnis-hausin**.

Anets-wil was in 904 **Adelnotes-wilare** (zie internet).

In het *Ortslexikon*: “**Anets-wil**, **?** , 10. Jh., bei Wengi im Kanton Thurgau, **Adelnotes-wilare**.”

Nogmaals, uit het vele **Ane** is de L weggevallen. Ik heb het meerdere malen in dit schrijven aangetoond.

De herkomst is

Aelnets-wil, **Aelne-tes-wilare**.

In de naam uit 904 is het *wijd verbreide* **Adele < Ale-de** te zien, ‘**Adel-ne-tes-wilare**’.

Ala-na werd bij **Ael-na** in de loop der eeuwen tot **Ana**, waarna **Ane**.

Ennet-bürgen, voorheen **Enner-bürgen** (zie internet), kanton Nidwalden, aan het meer Vierwaldstättersee, was in oorsprong **Elnet-bürgen** en eerder ook **Elner-bürgen**.

Het vele **Ennet-** in Zwitserland was in oorsprong **Elnet-**. **Elne-te** werd er ook tot de klankomwisseling **Entele**. **Entle-buch** was in 1157 **Entili-buoch** en **Entelin-buoch**, gelegen aan de **rivier** de **Entlen**, zijrivier van de Kleine Emme. (Zie ook eerder. Herhaling kan geen kwaad.)

De evoluties: **Elni-ti > Entili**-buoch

Elne-tin > Entelin-buoch

Elne-ten > Entelen, **Entlen**, Nebenfluss Emme

Elne-te > Entele, **Entle**-buch

Elne-te > Enne-te, Ente

Al mijn gevonden oorsprongen van namen zijn ONBEKEND in naamkundige kringen. Ik zeg dit niet om op te scheppen. Waarom is er al vele jaren geen ènkele waardering voor mijn intensief vergelijkend onderzoek? Ik ben zo ontzettend teleurgesteld in naamkundigen.

Nogmaals, "**ANAD (Fluss), Ente**, F 144, Stammerklärung" (*Ortslexikon*).

Vergelijk het eerdere **Anets-wil < Aelnets-wil**, afleiding van **Aelnet > Anet**.

Aelnad > ANAD

Vergelijk ook het eerdere "**Anut-seo**, **8**. Jh., bei Rothenburg in Bayern, **Anut-seo**, **End-see**, **Ense Wirt**" (zie het *Ortslexikon*), eertijds **Aelnut-seo** en **Elned-see**, **Elne-se Wirt**

Elne-de werd tot Enne-de, waarna Ende.

Elne-se werd tot Enne-se, waarna Ense.

Alne-de werd tot **Anne-de**, waarna **Ande**.

Alne-se werd tot **Anne-se**, waarna **Anse** (**Anze**).

Aelne-de werd tot **Ane-de**, waarna **Aned**.

Aelne-se werd tot **Ane-se**, waarna **Anes**.

“**Annin-hofa**, 12. Jh., wüst bei **Leutkirch**, **Annin-hofa** (4), **Enen-houuun**” (zie het *Ortslexikon*), **was in oorsprong**

Alnin-hofa “**und im Ablaut dazu stehend**” **Eelnen-houuun**.

Alle-ni, **Alni** werd bij **Alnin** tot **Annin**. **Ele-ne**, **Eelne** werd bij **Eelnen** tot **Enen**.

"**Leutkirch im Allgau**" ligt in **All-gau**, een gouw "mit viel Wasser und Wiesen", een Zuid-Duitse streek tussen **Ulm** en Bregenzer Wald en tussen het Bodenmeer en Garmisch-Partenkirchen, met de steden Kempten im Allgau, Lindenberg im Allgau, **Immenstadt** (< **Ilmen-stadt**) im Allgau, Leutkirch im Allgau, enz. Men heeft voor de naam **All-gau** geen verklaring. Het is de oude rivier- of waternaam **Alle**.

Uit **Anen**, **Annen**, **Onen**, **Onnen**, **Unnen** en **Ennen**, **Enen**, **Ynen**, **Innen** is de **L** weggevallen. Zie mijn onderzoeken. Zie ook in dit onderzoek.

"**Anne-husa** (3), 12. Jh., **unbekannt**, **Annin-husen**" (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alne-husa** en **Alnin-husen**.
"**An-hausen**, 12. Jh., bei Heidenheim, **Anne-husa**" (*Ortslexikon*), was eertijds **Alne-husa**.

"**Annin-wilare**, 12. Jh., wüst bei **Emm-weiler** bei Oberburnhaupt, bei Than, **Annu-wilra**, **Ane-wilre**" (*Ortslexikon*), toont de afgesleten overgeleverde vormen van **Alnin-wilare**, **Alnu-wilra** en **Aelne-wilre**.
Emm-weiler zou eigenlijk **Elme-weiler** moeten zijn, eertijds ontstaan uit gecompliceerder samenstelling, waaruit in de loop der tijd de L is weggevallen.

"**Annen-thorpe**, 12. Jh., wüst bei Weferlingen, bei Gardelingen" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alnen-thorpe**, 'nederzetting aan **Alne**'.

"**Annen-thorpe**, 12. Jh., wüst bei Wellen, bei **Wolmirstedt**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alnen-thorpe**, 'nederzetting aan **Alne**'.

Wolmirstedt ligt aan de **Ohre** (103 km), zij-**rivier** van de **Elbe**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Oolre**, ontstaan uit **Ole-re**, eerder **Ola-ra**, op hetzelfde neerkomend als **Ala-ra**.

De meerdere **rivieren Orne** waren eerder **Olna** (zie b.v. **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36: "**Olna > Orne**, Nfl. d. Thil in Belgien".

Rivieren Orne waren eerder ook **Oora-na** (zie de bronnen), de afgesleten vorm van **Oolra-na**, **Olra-na**. Zie hierna meer in dit onderzoek.

Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 44: "***Aurana**, 795 **Oorona > Ohrn**, linker **Nebenfluss** des Kocher."

Evolutie: **Olo-ro**, **Ool-ro-na > Ooro-na**, **Orna**, de herkomst van de meerdere rivieren **Orne.** Nogmaals, zie ook hierna.
Ook prof. Krahe tracht alle namen te verklaren, alsof die namen zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen, de praktijk van de wetenschap der naamkunde.

"**Anning**, 12. Jh., bei Trostberg, **Anningen**, **Enningen**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aln-ingen** "und im Ablaut damit" **Eln-ingen**.

"**Anning**, 11. Gemeinde Warngau, bei Miesbach, **Amlunge**" (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aln-ing**, eerder **Alne-inge** < **Alle-ne-inge**.

Amlunge wijst op **Amle-unge**, **Ammele-unge** < **Alle-me-unge**.

De afleidingen "mit ***n***-Suffix" en "mit ***m***-Suffix" komen meermalen voor in aanduidingen voor één plaats.

Vergelijk het eerdere **Ani-vilare,** ook **Anne-vilare**, de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelni-vilare**, ook **Alne-vilare**, met “**Ani-nes-hem**, 9. Jh., Dép. Pas de Calais (**Annezin**?)” (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten vorm van **Aelni-nes-hem**.

De evolutie:

Ani < Ael-ni < Ali-ni

“**Eni-nes**, 12. Jh., Provinz Brabant, **Ani-nis**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelni-nis** “und im Ablaut damit” **Eelni-nes**. **Ael-ni** en **Eel-ni** zijn eertijds ontstaan uit **Ali-ni** en **Eli-ni**.

“**Enna-beuern**, 11. Jh., bei **Münsingen**, **Onin-burrin**”
(*Ortslexikon*), was eertijds **Elna-beuern** en **Oolnin-burrin**.
Oolnin-burrin komt op hetzelfde neer als **Aelnin-burrin**.
De herkomst is dus ‘bron van **Ool-ni**, **Ole-ni** “und im Ablaut damit” **El-na**, **Elle-ne’**.

Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36 en 37: **Alna, Olna und im Ablaut damit Elna**.
Elna werd zonder tweede element al tot **Enna**, TE ZIEN in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

Uit **Anen, Annen, Onen, Onnen, Unnen** en **Ennen, Enen, Ynen** (**Einen**), **Innen** is de L weggevallen. Zie mijn onderzoeken.

Münsingen ligt in het **Aare**-dal in Zwitserland. De **Aare** was eerder **Arola**
(zie internet), de **klankomwisseling** van **Alo-ra**.

Zie voor veel meer van dergelijke klankomwisselingen, hierna in dit werkstuk. **Alo-ra** werd bij **Ael-ra** ook tot **A-ra**, **Are**, **Aare**.
De **Aare**, 288 km, is de grootste zij-**rivier** van de **Rijn** in **Zwitserland**, Frans **Aar/Arole**, latijn **Arula, Arola/Araris** (zie Wikipedia Aare). **Arula** is de klankomwisseling van **Alu-ra**.

Hierna gekeken in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler: “**Aar** (F.), 12. Jh., **Nebenfluss** des **Rheins** in der Schweiz, **Ara**, **Arula**, **Araris**.”

Ala-na werd bij **Ael-na** in de loop der tijd tot **Ana**.

Ala-ra erd bij **Ael-ra** in de loop der tijd tot **Ara**.

Mijn onderzoeken tonen aan: **Ale-re**, **Alle-re**, **Ole-re**, **Olle-re** en **Elle-re**, **Ele-re**, **Yle-re**, **Ille-re** werden bij ……..

Aelre, **Alre**, **Oolre**, **Olre** en **Elre**, **Eelre**, **Ylre**, **Ilre** tot de klankomwisselingen …….....

Aerle, **Oorle**, **Orle** en **Erle**, **Eerle**, **Yrle**, **Irle**, maar ook tot ……...

Are, **Arre**, **Ore** **(Ohre)** en **Erre**, **Ere** **(Ehre)**, **Yre** **(Eire)**, **Irre** **(Ihre)**.

An-will, “**Schweizerdeutsch Ammel**”, ligt in “Kanton Basel-Lanschaft” (zie internet), aan de Rijn-*stroom* de **Ergolz**.

De herkomst is **Alle-me**, afl. “mit ***m***-Suffix”, geworden tot de metathesis **Ammele**.
De herkomst is **Alle-ne**, afl. “mit ***n***-Suffix”, geworden tot de samentrekking **Alne**, waarna gevolgd door **-will**, dus **Alne-will**, in de loop der tijd geworden tot **Anne-**, **An-will**.
Anwil wordt ten onrechte verklaard als “Weiler des Arno”. Anwill is genoemd naar de **Ergolz**-*stroom*.
Internet: “Ergolz, 1318 Ergenzen = keltisch für Forellenfluss.”

An-stedt aan een **Weser**-*stroom* bij Scholen, tussen de plaatsen Bassum en Sulingen, was in 1266 **Annen-stede** en **An-stede**, verklaard als: “An- könnte das alte Wort für Wasserlauf sein” (zie internet).

De herkomst is **Alnen-stede** en **Alne-stede** > **Anne-**, **An-stede**.

Andels-bach in Oostenrijk is een zijstroom (27 km) van de **Donau**, via **Ablach**, bij Pfullendorf, vroeger **Andal** en **Andeln-bach** (zie internet).

De herkomst is **Alne-den-bach**, ‘**Bach vàn Alne**’, in de loop der tijd geworden tot de **klankomwisseling** **Andelen-bach**, waarna **Andeln-bach**.
De beek zou nu eigenlijk **Alne-des-bach** moeten heten > **Andeles-bach**.

Andels, 1327, oude naam van **Andelst**, d.i. **Andel-ste**, was eerder **Andeles**, de **klankomwisseling** van **Alne-des**, hier de **Waal-***stroom* ten westen van **Nijmegen**.

De huidige naam was eertijds **Alne-de > Andele**, waarna **Andel**, met de afleiding "mit ***st***-Bildung", **Andel-ste**, **Andelst**.

De **oudste** naam is **Andas-sale**, 855 kopie eind 9^{e} , begin 10^{e} eeuw, in oorsprong de afleiding van **Alna-da > Anna-da**, **Anda**, **Andas-sale**.

De herkomst van **Andelst** is:

Alna-da > Andala èn Anna-da, **Anda**, waarna **Ande**, **Ande-res**, **Anders**, 1294-1295, ook een oude naam van Andelst.

Ennet-ach aan de **Ablach**, **vlakbij de Donau**, is de afgesleten overgeleverde vorm van **Elnet-ach**, dat is ***ache*** '**waterloop**' vàn **Elne**, met grondvorm **Alne**.

Andling ligt ook in Oostenrijk, aan de **Donau**-*stroom* de **Leithenbach**, via **Aschbach**, **zéér nabij de Donau**.

De herkomst is **Andle-ing**, **Andele-ing**, klankomwisseling van **Alne-de-ing**.

Zéér nabij stroomt de Antlang, zijstroom van de Leithenbach:

"**Antlang**, 9. Jh., (Ort und **Fluss**) bei **Raab** in Oberösterreich, **Antal-anga**" (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Alna-ta > Antala**, waarna de vorm **Antal**, gevolgd door het suffix ***-anga***, dus **Antal-anga > Antlang**.
Aan de **rivier** de **Anlang** ligt de nederzetting **Antlang-kirchen**.

Opnieuw zéér nabij, náást Raab, ligt **An-dorf,** aan de **Pram**, zijstroom van de **Inn**:

"**An-dorf**, 12. Jh., **bei Raab** in Oberösterreich, **Amin-dorf** (2), **Amman-dorf**, **Aemen-dorf**" (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is

Aelmin-dorf, **Alman-dorf** en **Aelmen-dorf**, nederzetting aan **Aelme** en **Alme,** ontstaan uit **Ale-me** en **Alle-me**, afleiding "mit ***m***-Suffix", elders eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Ammele** (> **Amle,** en als vanzelf in uitspraak **Amble**).

An-dorf was eertijds **Alle-ne-dorf**, afleiding "mit ***n***-Suffix", **samengetrokken** tot **Alne-dorf,** in de loop der eeuwen geworden tot **Anne-, An-dorf**.

Ook hier zijn er weer de afleidingen "mit ***m***-Suffix" en "mit ***n***-Suffix".

Opnieuw nabij, immers nabij Andorf en Raab, stroomt de **Antisse** of **Antiesen-bach**, zijstroom van de **Inn**. De **Antisse** en de **Pram** (waaraan **Andorf**) zijn nabije neven-*stromen* van de **Inn**.

“**Antisse** (F.) **8**. Jh., **Andiesen-bach** (rechter **Nebenfluss** des **Inns** zwischen Braunau und Passau)” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Alni-ti** > **Anni-ti**, waarna **Anti**, met de afleiding “mit **s**-Suffix”, **Anti-se**.

Alni-ti en **Alni-di** werden eertijds ook tot de klankomwisselingen **Antili** en **Andili**.

“**Ant-weiler**, 11. Jh., bei Leichenich, bei Euskirchen, **Ant-wilere**, nach Mürkens S. 16 **Flussname** **Anda** für den jetzt Krebsbach genannten dortigen Bach” (*Ortslexikon*).

Vergelijk **Ant-werpen**, met oude naam **Ande-werpe**.

“Die erste urkundliche Erwähnung von **Anne-rod** datiert von **1307**”, gelegen bij **Giesen aan een zijstroompje van de Lahn**, ***nabij*** de plaatsen **Allende** en **Allen-dorf**, **ook aan zijstromen van de Lahn**. Wat noordelijker, bij **Marburg**, *stroomt* de **Allna** (19 km), **ook een zijstroom van de Lahn**, waaraan de nederzetting **Allna**, samentrekking van **Alla-na**.

Anne-rod is de afgesleten vorm van **Alne-rod**, ‘rooiing aan **Alne**’, een Lahn-*stroom*. (Ik kan op internet niet bij Allende komen. Men komt altijd weer terecht bij de oud-president van Chili.)

“**Allna** wurde **807** als erster Ort der heutigen Gemeinde **Weimar** (**Lahn**) erwähnt. Seinen Namen verdankt das Dorf dem **gleichnamigen Fluss**.” De naam zal eertijds **Alla-na** zijn geweest.

Ala-na werd bij **Ael-na** in de loop der eeuwen tot **Ana**, oude naam van de **rivier** de **Ahna** of **Ahne** (21 km), zijrivier van de **Fulda**.

Ana-da gaat vooraf aan het vele **Anda**, **een riviernaam**. Zie de vele eerdere voorbeelden.Vergelijk **Ando-verpis**, oude naam van **Ant-werpen**.

De **Kleine Ahne** (2,4 km) is een zijstroom van de **Ahna**, ten zuid-oosten van **Weimar**. Een zijstroom van de Jade bij Wilhelmshaven heet ook **Ahne**.

Er zijn vele, vele plaatsen **Allen-dorf** (zie mijn onderzoeken, de vele getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas), ‘**nederzetting aan Alle-ne**’, elders geworden tot de samentrekking **Alne-**, gevolgd door een tweede element, geworden tot **Anne-**, **An-**.

Allende, aan een **Lahn-***stroom* bij **Anne-rod** en **Allen-dorf**, met noordelijker de **Lahn-***stroom* de **Allna**, is de oude **riviernaam** **Alande** (riviernaam bij **Krahe**), in de bronnen ook **Alanta**, **Alentia**, **Alinde**, **Alonte**, nu **rivieren** **Elde** en **Elte**.

Zie ***Unsere ältesten Flussnamen***, p. 37, waarin vele **rivieren** **Elz**, **Elze**, "mit germanischer Lautverschiebung **Elte**" (= **Elde**).
Zie "**Elte**, 1014 **Alinde**, r. **Nebenfluss** der **Werra**." (Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.)
Aan die **rivier** de **Elte** ligt **Etter-winden** < **Elter-winden**. Zie mijn kaartjes.

Elte-re werd veelal tot **Ette-re**, **Etter**, maar is ook zuiver overgeleverd. Het is verbazingwekkend dat naamkundigen dat niet weten. Het is **GEWOON TE ZIEN** in de atlas.

Elte-ne, **Elten** is zuiver overgeleverd, maar ook geworden tot **Ette-ne**, **Etten**. Het is verbazingwekkend dat naamkundigen dat niet weten! Het is **GEWOON TE ZIEN** in de atlas.
Waarom zien naamkundigen dat niet? Omdat zij éénpuntig gericht zijn op verkláren. Zij kijken niet naar precies dezelfde namen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied.

Aland en **Elde** zijn zeer nabije zij-**rivieren** van de **Elbe** bij Wittenberge. Zie mijn kaartje.
"**Aland** kommt mehrfach im **Elbe-Gebiet** (bei Wittenberg) vor", waarna **prof. Krahe** vervolgt:
"Eine ***r***-Bildung zeigt **Alara** oder **Alera**, die jetzige **Aller**, r. Nfl. der Weser; dazu als Nfl. die **Alpe** < **Alapa**, von der gleichen Basis aus gebildet."

Aan de **rivier** de **Elde** liggen de nederzettingen **Eldena** en **Elden-burg**. Zie mijn kaartje.

Ik had nog nooit van Krahe gehoord, maar wist dat **Elden** aan de Neder-Rijn bij **Arnhem**, voorheen **Elti**, **Ali-ti** en **Eelden** (**Ele-den**) is genoemd naar de **Rijn-*stroom***.

Mijn vergelijkend onderzoek, toen nog in een vroeg stadium verkerend, toonde aan dat **Ale-te** en **Elle-te**, later **Aelte** en **Elte**, oude riviernamen zijn, afleidingen van **Ale** en **Elle**, later **Ael** en **El**, toen nog niet opgeschreven als: de afleiding "mit ***t***-Bildung".

Ik had nog nooit van Krahe gehoord, maar wist dat Elde, 1139, oude naam van **Eelde** (< **Ele-de**), in 1250 ook **Ele-the**, en in 1256 en 1263 **Elen-de**, ontstaan aan een scheiding van beken (zie Van der Aa), is genoemd naar de rivier-, beek-, of waterscheidingsnaam **Ele**, **Elle**, *wijd verbreid* in hetzelfde oude taalgebied, met grondvorm **Ale**, later **Eel**, **El** en **Ael**.

Ik vergeleek **Eelde** (**Ele-de**) onder **Groningen** met de **Ehle** en **Elde**, zij-**rivieren** van de **Elbe**, **enz**.

Ik had nog nooit van Krahe gehoord, maar wist dat tho Eelde, 1482, d.i. **Ele-de**, oude naam van **Aalden** in **Drenthe**, ontstaan aan een ***stroom***, in 1332 ook **Ale-de**, is genoemd naar de oude *wijd verbreide* riviernaam **Ale**, grondvorm van **Ele**.

Ik las met stijgende verbazing in het *Plaatsnamenboek* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius de volgende teksten bij **Elden**, **Eelde** en **Aalden**:

"Men vergelijkt **Elden** ten onrechte met Eelde. **Blok** kan deze naam niet met geattesteerd Germaans woordgoed verklaren. De uitgang op *en* is later ontstaan."

"Een samenstelling van de waternaam *Ee* en *lede* 'gegraven of vergraven waterloop' bij **Eelde**, wordt door de plaatselijke uitspraak *Eel* niet ondersteund. De klinker zou dan meer als *ei* hebben moeten klinken. *Eelde* komt ook als veldnaam voor. De vorm *Elende* is vreemd. Te denken aan mnl. *ele, elen* 'eland' lijkt ver gezocht; hoewel in oorkonden uit de tiende en elfde eeuw nog wel gewag wordt gemaakt van elanden in Drenthe: *bestias que teutonice ele et scelo appellantur*. Verder stelt men dat Eelde verwant zou kunnen zijn met een speciale betekenis van *eelt* 'verharding van de huid'. In Noord-Friesland duidt men met *eel* een harde, voor water ondoordringbare, laag onder het heideveld aan. Zie ook Aalden."

"**Aalden** wordt voorzichtig geduid als *â* 'water' + *lêde* 'gegraven of vergraven water', maar de uitspraak met heldere *aa* in plaats van donkere *ao* maakt dat onmogelijk. **Blok** wijst op vergelijkbare namen als Aalten en enkele Duitse plaatsnamen. Voor het etymon denkt hij aan een oude plant- of boomnaam met **alud*- 'bitter of gevlamd', of aan een afleiding van de stam van got. *alan* 'voeden', zoals in on. *alad*, 'voeding, spijs', on. *aldin* 'eetbare boomvrucht', ozw. *alda* 'vruchtdragende eik'."

Elles-heim aan een zijstroom van de Rijn, in 814 **Elandesam** (zie Gysseling), d.i. **Elandes-hem**, is géén ‘woonplaats van elanden’. Vergelijk **Eelde**, in 1256 **Elende**.

De plaats is genoemd naar de *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernaam Ela**, **Ella**, stammend van vóór onze jaartelling, hier de **Rijn-***stroom*. **Elandes** is de oude schrijfwijze van **Elendes**.

Ellunht-hem (918-984), ligging onbekend, in het noorden van de provincie Noordholland (zie het *Lexicon* van Blok), is woonplaats aan **Ellen**, afleiding van de **riviernaam Elle**.
Prof. **Blok** heeft geen verklaring.

Vergelijk de plaats **Ellen**, 1222 **Ali-na** (Gysseling), aan de **rivier** de **Elle** (door **Krahe** genoemd), zijrivier van de **Maas-***stroom* de **Roer** (Duits Rur) bij **Gulik** (Duits Jülich).
Krahe noemt de **rivier** de **Elle** in één adem met **rivieren Ala**, **Ola**, **Ahle**, **Alia** (auch **Allia**) (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 35), **het topje van een ijsberg**.
Zie mijn meerdere kaartjes van de Roer-*stroom*, waarop nog veel meer TE ZIEN is.

Terug naar de **rivier** de **Allna**, zijstroom van de **Lahn**:

Eln-hauser Wasser is een zij-**rivier** van de **Allna**, genoemd naar **Eln-hausen** aan die *stroom*, nu deel van Marburg, in 1235 **Ailen-husen** (zie internet).
“Quell-Naturraum” van de **rivier** de **Allna** is “**Eln-hausen**-Michelbacher Senke” (zie internet).

“**Ant-wort**, 10. Jh., bei Rosenheim, **Ant-vurti**” (zie het *Ortslexikon*), ligt bij **En-dorf**, 924 **Zenni-dorf** (zie internet), de afgesleten vorm van **Eln-dorf**. **Ant-vurti** was eertijds **Aelnet-, Annet-vurti** > **Anet-, Annet-, Ant-vurti**. De herkomst is ‘voorde aan **Ale-ne, Alle-ne**’.
Ik denk dat **Zenni-dorf**, oude naam van **En-dorf**, gelezen moet worden als **Henni-dorf < Helni-dorf**. **Elne** is in de bronnen ook **Helne**, zonder tweede element, al geworden tot **Enne** en **Henne**, ook in afgesleten vormen, namen van rivieren. Voornoemde plaatsen liggen in **Beieren**.

En-dorf is ook een plaats in **Noordrijn-Westfalen**, in **Sauerland**, nu stadsdeel van Sundern, in 1191 **Endrepe** (zie internet), aan de **Ruhr**-*stroom* de **Rohr**, met nabije plaats (opnieuw) **Allende**, aan de **Rohr**-*stroom* de **Sorpe**. (Er is nog zó veel meer te zien in de atlas.)
Endre-pe is **Endre**-*apa*, **Endre**-‘waterloop’, de **Rohr**-*stroom*, eerder **Enne-dre-**, in oorsprong **Elne-dre-apa**, dat is ‘waterloop van **Elne**, **Elle-ne**’, zo in overeenstemming met wat er te zien is aan de **Ruhr**-*stromen*. Zie mijn kaartjes.

De **Ennepe** is een 42 km lange zij-**rivier** van de **Ruhr**, via de **Volme**, de afgesleten vorm van **Elne-pe**, d.i. **Elne-**‘waterloop’. Zie voor het bewijs mijn eerdere onderzoeken.

Het is echt onbegrijpelijk dat zelfs de grootste taalgeleerden niet beseffen dat uit **Enne-pe** de L is weggevallen. Zie *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäischen Flussnamentypus* van Heinrich Dittmayer. Zij trachten **Enne** te verklaren, alsof die riviernaam zuiver is overgeleverd. Het toont aan hoe naamkundigen naar namen kijken: Zij kijken naar **Enne-pe**, zònder naar het zeer vele **Enne** te kijken in hetzelfde grote oude taalgebied, zonder te kijken naar de oude vermeldingen in de middeleeuwse bronnen.

Elne werd GEWOON tot Enne. Elna werd GEWOON tot Enna, GEWOON TE ZIEN in de bronnen.

Aan de **Volme**, bij de monding van de **Enne-pe**, ligt **Eilpe**, voorheen **Eile-pe**, elders in hetzelfde nabije stroomgebied ook **Elpe** en **Ilpe** (omgeving Düsseldorf), eerder **Elle-pe** en **Ille-pe**.

Aan de **Volme** ligt, **nabij Eilpe**, **Ep-scheid**, duidelijk de afgesleten vorm van **Elp-scheid**. Immers, **El-scheid** aan een **Moezel**-*stroom*, was voorheen **Elp-schet** (zie *Deutsche Namenkunde* van Adolf Bach).

Aan de **Ruhr** moet **Elle-pen** worden gezocht, 1513, bij Hattingen. De **Elpe** is een zij-**rivier** van de **Ruhr**, zo ook de **rivier** de **Henne**, duidelijk de afgesleten vorm van **Helne**, in de bronnen ook **Elne**. Zie voor veel meer, de eerste pagina's van mijn 'Nieuwe Onderzoek'. Zie ook de kaartjes in mijn 'Getekend Onderzoek'.

De **rivier** de **Enne** (nu Liane) in Pas-de-Calais was in 867 **Elna** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje.

Enapes art, onbekend, bij **Guînes** in Pas-de-Calais (zie *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäische Flussnamentypus*, § 19, **Ennepe**), in hetzelfde stroomgebied als de **rivier** de **Enne** (nu Liane), 867 **Elna**, is de afgesleten vorm van **Eln-apes**. Zij mijn kaartje.

Flumen Helene, “cours d’eau a Saint-Brouck” bij Duinkerken in Nord-Pas-de-Calais, was in 1178 **Enna** (zie Gysseling).

Hele-ne is in de bronnen ook **Helle-ne**, ook samengetrokken tot **Heelne** en **Helne**, in de bronnen ook **Ele-ne** en **Elle-ne**, ook samengetrokken tot **Eelne** en **Elne**.

Elne en **Helne** zijn **zuiver** overgeleverd,... èn **afgesleten** overgeleverd als **Enne** en **Henne**.

Nogmaals, de **Henne** (22 km) is een zij-**rivier** van de **Ruhr**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Helne**. Wonderlijk dat niemand dat ziet. Zie mijn kaartje.

De **Hene**, Frans **Haine**, Duits **Henne**, is een zij-**rivier** van de **Schelde** in **België** en **Frankrijk**. De waterloop heeft haar naam gegeven aan het eertijdse graafschap, thans provincie **Henegouwen** (Frans **Hainaut**, Duits **Hennegau**).

De **rivier** was in oorsprong **Heelne** en **Helne**.

Mijn onderzoek toont aan (zie elders in dit en vorig onderzoek) dat **Eelne** en **Heelne**, de samentrekkingen van **Ele-ne** en **Hele-ne**, afgesleten zijn overgeleverd als **Ene** en **Hene**, waarna **Een** en **Heen**, Duits **Ehne** en **Hehne**, waarna **Ehn** en **Hehn**.

Maar wat zag ik onlangs in het pas uitgekomen plaatsnamenboek ***De Vlaamse Gemeentenamen*?**

Ik zag bij **Helen-Bos**, naast **Helene** (in 1370), óók **Heelne** (in 1282), staan. Dus **Heelne** is óók **zuiver** overgeleverd. Zie mijn kaartje (maar dan zonder de oude naam Heelne).

Annen ligt aan de **Ruhr**, ten zuid-oosten van Dortmund.

"Im Jahr 1150 wird erstmaals ein Dorf **Anadopo** erwähnt. Heimatforscher gehen allerdings davon aus, das **Annen** **bedeutend älter ist**. So lassen sich in der Nachbargemeinde Salingen bereits für das Jahr 801 die ersten Hofansiedlungen datieren, in Persebeck 820."

Annen is de afgesleten vorm van **Alnen**, eerder wellicht **Alnan** of **Alnon**. (Anadopo hoort bij een andere plaats, zie dit werkstuk.) Vergelijk **Allende**, ook aan de **Ruhr**-*stroom*.

Hennen is niet ver weg, ook aan de **Ruhr** (tegenover **Ohle**), afgesleten vorm van **Helnen**, wellicht eerder **Helnon**, zoals een zij-**rivier**, beek van de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe**, ook **Elnon** (zie Gysseling), waaraan **Elno**, nu **Saint-Amand-les-Eaux** geheten.

Ohle aan de **Ruhr** is een *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernaam**, stammend van vóór onze jaartelling, eerder **Ola**, in de bronnen (zie Krahe) ook **Ala**.

“Einen, 11. Jh., bei Vechta, **Einon** (2), **Einun**, **Enon”** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eilnon** (**Ylnon**), **Eilnun** en **Eelnon** (**Elnon**). Dit is gewoon te zien in de gedetailleerde atlas. Zie mijn kaartje.

“Einen, 10. Jh., an der **Ems**, bei Warendorf, **Anon**, **Anen**, **Enen”** (zie het *Ortslexikon*), toont de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelnon** (vgl. **Alnon**), **Aelnen** “im Ablaut” **Eilnen** (**Ylnon**) en **Eelnen** (**Eelnon**, **Elnon**). Dit is gewoon te zien in de gedetailleerde atlas. Zie mijn kaartje.

Ael-non is ontstaan uit **Ala-no**, aan de vroegere loop van de **Alm**, de huidige Afgedamde Maas, geworden tot de **klankomwisseling** **Analo**, oudste naam van **Andel**, in later eeuwen met oude vermeldingen **Alle** en **Ael** (d.i. **Ale**). De herkomst van de “beide Andelen”, **Op-** en **Neer-Andel** is **Alne-de**, geworden tot de **klankomwisseling** **Andele**. **Andel** was in 1212 **Anle** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Alne**, samentrekking van **Alle-ne**, corresponderend met de latere oude naam **Alle**.

Analo, **Anlon** en **Anlo** zijn oude vermeldingen van **Anloo** in **Drenthe** (zie *Ortslexikon*), de klankomwisselingen van **Ala-no**, **Alnon** en **Alno**. (Zie eerder.)

Er was in oorsprong **Aelnon**, **Alnon**, **Olnon**, **Oolnon**, **Ulnon** en **Elnon**, **Eelnon**, **Eilnon** (**Ylnon**), **Ilnon**. De namen komen ook voor zonder de L, de L, die vaak is weggevallen in de loop der eeuwen.

“**Einern**, 11. Jh., bei Schwelm, **Enne-re**, **Ene-ri**” (zie het *Ortslexikon*), gelegen aan de waterscheiding van de **Wupper** en de **Ruhr**, was in oorsprong **Elne-re**, **Eelne-re** en **Eilne-re**.

Spreek uit, op z’n Duits: Ailne-re > Aine-re.

“**Ein-haus**, 13. Jh., bei Wallenbrück bei Herford, **Enen-hus**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eelnen-**, **Eilnen-hus**, eeuwen eerder **Ela-na**, **Yla-na**.

“**Einig**, 12. Jh., bei Polch, Mayen, **Ini-ka**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilni-ka**. **Einig** is in oorsprong afgeleid van **Eilni**.

Eilni en **Ilni** zijn de samentrekkingen van **Eili-ni** en **Illi-ni** (Eile-ne en Ille-ne), *wijd verbreid*.

Het is ook de herkomst van de **Donau**-*stroom* de **Inn**, voorheen o.a. **Ine** en **Ein** (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten overgeleverde vormen van **Ilne** en **Eilne**, de samentrekkingen van **Ille-ne** en **Eile-ne**, *wijd verbreid*, afl. "mit *n*-Suffix", eerder **Ila-na** en **Yla-na**.

"**Einig**, **8**. Jh., an der Nims bei **Irrel** bei Bitburg in der Eifel, **Ini-ka**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilni-ka**. De Nims, 61 km, mondt bij **Irrel** in de Prüm.

Irrel is ontstaan uit **Irl**, eerder **Irle**, *wijd verbreid*, vooral aan **Donau**-*stromen*, zó duidelijk de **klankomwisseling** van **Ilre**, samentrekking van **Ille-re**, eeuwen eerder **Ila-ra**.

Vergelijk de **rivier** de **Iller**, grote zijstroom van de **Donau**, 983 **Hila-ra**, 1049 **Ila-ra**, 1090 **Illir-gowe**, enz. (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).

Irrel ligt in **Trier**, 11e en 12e eeuw **Erle** (6) (zie Gysseling), klankomwisseling van **Elre**, samentrekking van **Elle-re**, eeuwen eerder **Ella-ra** (of **Elli-ri**).

Einig-hausen, gem. **Sittard/Geleen**, 1496 **Eynichusen**, **Einik-hoêze** in het Limburgs (Van Berkel en Samplonius), is ontstaan uit **Eini-ka**, in oorsprong **Ylni-ka**. De nederzetting zal eertijds naar een beek zijn genoemd, en zou nu eigenlijk **Eilnig-hausen** moeten heten, naar de herkomst. De ultieme herkomst: afleiding van **Yli-ni**, in de bronnen ook **Yla-na**.

"**Eins-dorf**, 9. Jh., bei Weimar, **Eines-dorf**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Eilnes-dorf**, nederzetting aan **Eilne**, samentrekking van **Eile-ne**, eerder **Yla-na**.

Ein-beck is een plaats en beek, zijstroom van de **Ilme**, een **Leine**-*stroom*. De herkomst is **Yl-ne-bec**, **beek van de Il-me**, in wezen ook **Yl-me**, afleidingen van het veel eerdere **Yla**, **Ila**, "mit *n*-Suffix" en "mit *m*-Suffix". Deze **rivier** de **Ilme** was voorheen **Ilma** en **Ilme-de** (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk **Ein**, oude vermelding van de Donau-*stroom* de **Inn**, eerder ook **Ine** (*Ortslexikon*), in oorsprong **Ilne** en **Eilne**, samentrekkingen van **Ille-ne** en **Eile-ne**, eerder **Ila-na** en **Yla-na**.

Ik zou nog vele bladzijden door kunnen gaan. Zie het al vele malen eerder besproken **Op-** en **Neer-IJnen**, genoemd naar **Yla-na** en **Ila-na**, de Waal-*stroom*.

Ylne en **Ilne** werden hier tot **Yne** en **Ine**, de oude namen van deze nederzettingen.

Yla-sa en **Ila-sa**, de afleiding "mit ***s***-Suffix" in plaats van "mit ***n***-Suffix", werden tot de **klankomwisselingen Ysala** en **Isala**, de oude namen van de **IJssel**.

Ila-ra, 1049, afleiding "mit ***r***-Bildung", is de oude naam van de Donau-*stroom* de **Iller**. **Enz**.

"Enns, **8**. Jh., **Fluss** und **Stadt** bei **Linz** in **Österreich**, **Ani-sa"** (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelni-sa** "**und im Ablaut dazu stehend**" **Elni-sa**.

De **Enns** zou eigenlijk **Elnes** moeten heten, naar de herkomst: **Elnis**, **Elni-sa**. **Aelnes** is ook goed.

“**Enns**, 10. Jh., **Stadt** und **Fluss**, **Ane-si-purch**, **Ane-sa-purch**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelne-si-burch** en …….. **Aelne-sa-burch**.

Ael-ne is ontstaan uit **Ale-ne**, eerder **Ala-na** of **Ali-ni**.

De niet te ondergraven evolutie in de loop van vele eeuwen:

Ala-na, Ael-na > Ana

“**Ens-dorf**, 12. Jh., **an der Vils**, **Anes-torp**, **Ens-torf**” (*Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelnes-torp** **“und im Ablaut dazu stehend”** **Elnes-torf**.

De evolutie, die vele malen te zien is: **Elna-sa**, **Elne-se, Elnes > Ennes, Ens**.

“**Ens-heim**, 12. Jh., bei Zweibrücken, **Ones-heim**, sehe Anes-heim, **Honis-heim**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Oolnes-heim, Hoolnes-heim**. **Oolnes** komt op hetzelfde neer als **Aelnes**, “und im Ablaut damit” **Elnes**.
Ens-heim, eerder voor korte tijd **Ennes-heim**, was in oorsprong **Elnes-heim**.

“Ense, 12. Jh., bei Soest, **Ana-si”** (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelna-si** **“und im Ablaut dazu stehend”** **Elna-si** **> Enna-si**, **Enne-se**, **Ense**.

Ansen, gem. **De Wolden** in **Drenthe,** ca. 1232 kopie 14e eeuw **Anze**, **Enze,** 1261 kopie 15e eeuw **Ance,** 1263 **Ane-ce,** 1273 **Ansen,** is volgens **Van Berkel** en **Samplonius**

“moeilijk te verklaren. Samenhang met een verouderde persoonsnaam ***Anse*** is onwaarschijnlijk. De verklaring uit ***ane sê*** ‘aanblik, kijk op’ mist elke grond. Hypothetisch blijft ****Anudseo*** ‘eendenmeer’, te vergelijken met **Ens**.”

De herkomsten zijn (in harmonie met **Annen**, **Anloo**, **Anderen**, **Anreep**, **Assen**, **Aalden**, **Emmen**, enz., enz.):

Alne-se en **Aelne-se > Anne-se**, **Anse** en **Ane-se**.

“**Im Ablaut damit**” **Elne-se > Enne-se**, **Ense**.

“**Enne-berg**, 12. Jh., in **Tirol**, **Eni-berch**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elne-berg** en **Eelni-berch**, ontstaan uit **Elle-ne** en **Eli-ni** (**Ele-ne**).

“**Enne-ry**, 9. Jh., bei **Metz**, **Ane-rei**, **Ane-riacum**, **Hune-riaca**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelne-rei** “**und im Ablaut damit**” **Elne-ri**. **Hune-ri-acum** was in oorsprong **Hulne-ri-acum**.

Ennery ligt in het departement **Moselle**. In hetzelfde kanton liggen de plaatsen **Chailly-les-Ennery** en **Antilly**, eerder **Antili**, **klankomwisseling** van **Alni-ti**, de afleiding “mit ***t***-Bildung”.

“**Ennest**, 12. Jh., bei **Olpe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elnest**, **Elne-ste**, afleiding “mit ***st***-Bildung” van **Elne**. De nederzetting is genoemd naar de **Ruhr**-*stroom* de **Lenne**, waaraan het is ontstaan. Zie mijn getekend kaartje.

“**Anne-gis**, 11. Jh., **unbestimt**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alne-gis**.

Ande-chy in Somme, 1793 **Ande-chies** (zie internet), is eertijds ontstaan uit **Alne-de** > **Anne-de**, **An-de**, waarna **Ande-chi**. Andechy ligt in **Somme**, regio **Picardië**, arrondissement Mondidier, aan de **rivier** de **Avre** < **Aelvre**, **Aelve-re**. Vergelijk **Ande-werpe**.

Ande-ville ligt in het departement **Oise**, regio **Picardië**, arr. **Beauvais**. "**Le nom d'Andeville vient de Anatum Villa et Andium Villa**." (zie internet). De herkomst is: **Alni-di > Anni-di**, **Andi**

Aelna-ti > Ana-ti, **Anat** in Anatum

Alni-di werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Andili**, nu **Andilly**.

Vergelijk **Ande-chobina** ("waarschijnlijk de oudste naam van Eindhoven", zie Van der Aa), genoemd naar "de **rivier** de **Ande** of **Ende**, nu de **Gender**" (zie Van der Aa), waaraan Eindhoven, voorheen **Ende-hoven**. Vergelijk **Ande-ville** met **Ande-werpe**, oude van Antwerpen.

Ande-ville is genoemd naar de **Oise**-*stroom*, zo ook het nabije **Hénon-ville** en **Anser-ville**. Wat verder weg, naast Beauvais, ligt **Allonne**. Wat dichterbij ligt **Heilles**. Alle plaatsen zijn gelegen aan de **Oise**-*stroom*! Enz.! Zie de gedetailleerde atlas.

Hénon-ville, in de middeleeuwen **Henon-villa**" (zie internet), was in oorsprong **Heelnon-villa**, op hetzelfde neerkomend als **Helnon-villa**. (Naamkundigen maken er weer een persoonsnaam van, n.l. de PN Hanolt.) "Le Chateau d'Hénonville, demeure de charme du XIIIème siècle situé dans un domaine idéalement placé à 45 minutes de Paris."

Vergelijk de **rivier** de **Elnon**, ook **Helnon** (zie Gysseling), zij-**rivier** van de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe**, met aan de monding, de nederzetting **Elno** (nu Saint-Amand-les-Eaux geheten).
Alno is de grondvorm van **Elno** (aan de monding van de **Scarpe**), te zien bij de zeer nabije nederzetting aan de **Scarpe**, **Alnes**, 1123 **Alno**, ca. 1130 **Alna**, 1221 **Alne** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje.

De **riviernaam** **Aelnon** (> **Anon**), **Alnon** "und im Ablaut damit" **Elnon**, **Eelnon** (> **Enon**), is *wijd verbreid*.
Zo was er ook **Helnon**, **Heelnon** (> **Henon**), herkomst van **Hénon-ville**.

Het nabije **Anser-ville** (4,7 km van Ande-ville), was voorheen ook **Amer-ville** (internet).
De herkomst is: **Alne-se > Anne-se**, **Anse**, waarna **Anser-ville**
Aelme-re > Ame-re, **Amer**, waarna **Amer-ville**

Allonne, naast Beauvais, 954-986 **Alo-na**, 1456 **Alonne** (zie internet), is genoemd naar de **Oise-*stroom*** de **Thérain**, de *wijd verbreide* oude *algemene* **rivier**-naam **Alo**, stammend van vóór onze jaartelling, hier met de afleiding "mit *n*-Suffix".
Maar naamkundigen in Frankrijk weten dat niet! Dauzat denkt in elk geval nog aan 'heilige bron' van de Gallieërs. Andere geleerden denken aan wellicht het oude Keltische woord **Alloun**, 'heilig bos'.

Zie ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **Krahe**, **Alo-na**, pagina **37**, **63** en **82**.

Ik had in 1994 nog nooit van Krahe gehoord. Maar ik wist toen al dat het vele door mij geziene **Ale-ne** in de atlas een riviernaam was. **Kijken naamkundigen wel eens in een atlas?** Ik vond indertijd mijn intensief vergelijkend onderzoek bevestigd in het werk van Krahe. Zo is b.v. de **Alo-na** een **rivier** in Litauen (p. 37). Op p. 63 en 82 noemt Krahe de riviernaam **Alo-na/Olo-na**.

Naamkundigen weten ook het volgende niet:

"**Anola-felde** (2), **8**. Jh., **unbekannt**" (zie *Ortslexikon*), is de **klank-omwisseling** van **Alo-na-felde**. (Spreek uit **Á**lo-na, zoals ook bij Ale-ne!)

Het zal een oude vermelding zijn van de **meerdere plaatsen Al-feld**,…… met oude namen **Ale-feld**. Naamkundigen bezitten geen kennis van de vele klankomwisselingen, die in de vroege middeleeuwen hebben plaats gevonden. (Ik kan het ook niet helpen.)

Nog even gekeken in het *Ortslexikon*: Het zal een oude vermelding zijn van "**Al-feld**, 8. Jh., bei Mosbach, **Alon-felde**, **Alen-felt**, **Alen-velt**".

Alles wat in mijn werkstukken staat, is **ONBEKEND in naamkundige kringen!** **Prof. Rentenaar** heeft mijn werk niet willen bestuderen. **Hij bléef bij zijn reactie**: "Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka)." Hij heeft mijn werk niet willen bestuderen. Waarom niet? Omdat ik geen wetenschapper ben.

Prof. Blok weet niet dat **Analo**, oudste naam van **Andel** aan de Afgedamde Maas, en oudste naam van **Anlo** in Drenthe, de klankomwisseling van **Ala-no** is. (Zie elders veel meer.)

Naamkundigen verklaren alle oude plaatsnamen alsof ze zuiver zijn overgeleverd, **de praktijk van de wetenschap der plaatsnaamkunde**. Wie zal dat nog willen ontkennen? Zie alle plaatsnamenboeken! Natuurlijk, naamkundigen weten ook wel dat al onze plaatsnamen aan verandering onderhevig zijn geweest. Zie de woorden van **dr. J. de Vries** in de inleiding van zijn plaatsnamenboek *Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*, gericht tot niet-naamkundigen, amateurs. Die amateurs hebben namelijk geen kennis van de oude namen, overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.
Maar naamkundigen hebben géén kennis van de vele plaatsnamen, die **VERMINKT** zijn overgeleverd in de middel- en vroeg-middeleeuwse bronnen. Ik bezit die kennis wel, ten dele natuurlijk, verkregen door jarenlang intensief vergelijkend onderzoek. Die kennis betreft uitgerekend juist dat deel van onze plaatsnamen, die zijn genoemd naar riviernamen, stammend van ver vóór onze jaartelling, dus onze oudste plaatsnamen.

Rest nog de nederzetting **Heilles**, ook aan de **Oise**-*stroom* de **Thérain**, zoals **Allonne**, of **Ande-ville**, **Hénon-ville** en **Anser-ville** aan andere **Oise**-*stromen* in de buurt.

En dan laat ik nog vele nabije plaatsen weg, waarvan ik de herkomst weet, zoals b.v. **Amblain-ville**, **Hame-court** en **Hédou-ville**, zeer nabij Andeville, Henonville en Anserville.

Heilles was in 875 **Hilgia** (zie internet). Naamkundigen denken dat de plaats is genoemd naar **Hilga**, de vrouwelijke voornaam van de Vikingen.

De herkomst is de ***wijd verbreide*** oude **riviernaam Heile**, in de bronnen ook **Helle**, eerder **Hyla** en **Hella**, in de bronnen ook **Hila**, met afleiding **Hil-ga** (**Hilgia**).

In Frankrijk zal dat eerder **Heilli**, **Helli** en **Hili** zijn geweest, *wijd verbreid*, met grondvorm **Hali**. Naamkundigen hebben duidelijk niet alle Hel-namen bestudeerd. De Hel-namen zijn in de bronnen immers ook Heile, Heyle en Hyle. Zie **Zeeland** en **Cornwall**. Zie mijn ‘Getekend Onderzoek’.

Toch nog maar de herkomst van Hamecourt, Amblainville en Hédouville gegeven:

Hame-court aan een **Oise**-stroom, en **Ame-court**, “dép. de l’**Eure**, region Haute-Normandie”, waren eertijds **Hael-me-curt** en **Ael-me-curt**, ontstaan uit **Hale-me**, **Ale-me**, afleiding “mit *m*-Suffix”, eertijds óók > **Hamele**, **Amele**.

Zeer nabij **Hamecourt** ligt de eerder besproken plaats **Anser-ville**, voorheen **Amer-ville** (zie internet).

De naast **Hamecourt** gelegen grotere plaats **Amblain-ville**, 1104 **Umble-ville** en **Emblein-villa**, 1165 **Amble-villa**, 1200 **Amblei-ville**, 1206 **Amble-ville** en **Amblein-ville**, waarna **Amblain-ville** (zie internet), heeft de volgende herkomst:

Alle-me-ville > Ammele-ville, waarna verkort tot **Amle-ville**, in uitspraak geworden tot **Amble-ville**.

Alle-min-ville > Ammelin-ville, verkort tot **Amlin-ville**, als vanzelf in uitspraak geworden tot **Amblin-**, **Amblain-ville**.

Amblain-ville is genoemd naar **Alle-me**, **Ulle-me** "und im Ablaut damit" **Elle-me**, de afleiding "mit *m*-Suffix", in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klank-omwisselingen **Ammele**, **Ummele** en **Emmele**, waarna **Amle**, **Umle** en **Emle**, en als vanzelf in uitspraak **Amble**, **Umble** en **Emble**, de herkomst van ……...

Amble-villa, **Umble-ville** en **Emblei-ville**, de oude namen van **Amblain-ville**.

Amblain-ville zou eigenlijk **Alle-men-ville** moeten heten, of "**im Ablaut dazu stehend**" **Elle-men-ville**, naar de herkomst, op hetzelfde neerkomend als **Almen-ville** of **Elmen-ville**. **Ulle-men-ville** is ook goed, naar de oudste herkomst, op hetzelfde neerkomend als **Ulmen-ville**.

Vergelijk **Emblem**, deelgemeente van **Ranst** in de Belgische provincie **Antwerpen**, vroeger ook **Emble-hem** gespeld. De herkomst is:

Elle-me-hem > Emmele-hem, verkort tot **Emle-hem**, in uitspraak **Emble-hem**, opnieuw verkort tot **Emblem**. De nederzetting is genoemd naar de **Schelde/Rupel**-*stroom* de **Kleine Nete**, waaraan het is ontstaan. Die *stroom* werd vroeger beschouwd als **Elle**, zoals alle *stromen*, thuis horend in het rijtje **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, hier "mit *m*-Suffix", **Elle-me-hem**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Emmele-hem**, waarna verkort tot **Emle-hem**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Emble-hem**, **Emblem**.

Ik heb, in een impuls, mijn bovenstaande herkomst van **Emblem** per mail verstuurd aan 'Meld nieuws Ranst', en de mail doorgestuurd naar plaatsnaamkundigen in Vlaanderen en Nederland, te weten:
Frans Debrabandere,
Magda Devos,
Paul Kempeneers,
Vic Mennen,
Ward Van Osta,
Willy Van Langendonk,
Jef Van Loon,
Luc Van Durme,

Gerald van Berkel,
Kees Samplonius,
Doreen Gerritsen,
Riemer Reinsma,
Ton Spamer, èn aan de redactie van het tijdschrift ***SEMafoor***,
Ad Maas en
Janus Jochums.

Dat ik van '**Meld nieuws Ranst**' geen antwoord heb ontvangen kan ik begrijpen.
Ik ben immers géén naamkundige. Ik heb geen **prof. dr.** voor mijn naam staan. Zo ja, ik zou zeker een reactie hebben ontvangen.
Maar wat ben ik al vele jaren diep teleurgesteld in naamkundigen! Waarom reageren zij niet? Ik heb van zó vele plaatsnamen de herkomst ontdekt.

Ik ontving alleen een reactie van **Ad Maas**: "Mooi bericht Bas, we maken er een **SEMafoortje** van."
Dat SEMafoortje, *Bas Kloens*, is inmiddels verschenen in *SEMafoor*, november 2013, jaargang 14, nummer 4.
Ik stuurde mijn mail ook naar **Ruud van Veen**, schrijver over plaatsnamen in *SEMafoor*, die al enige tijd zéér geïnteresseerd is in mijn onderzoek,…… **ná bestudering** van mijn 'Getekend Onderzoek'.
In hetzelfde nummer van *SEMafoor* verscheen zijn artikel *Over 'een reactie' van Bas Kloens*, naar aanleiding van mijn vorig werkstuk op mijn website: **Een reactie en nog veel meer!**

Ik stuurde toen ook nog maar een mail naar **Embre-ville** in "Bresle Maritime, département Somme, regio Picardie, arrondissement Abbeville", gelegen aan de **rivier** de **Bresle**, met nabije plaats **Alle-nay**, dat elders bij **Al-nay** tot **Annay** afsleet, meerdere plaatsen (4 plaatsen).

Mijn e-mail, Origine d'Embre-ville:

Elme-re-ville

Elme-re > Emme-re, **Emre**, et après en prononciation **Embre**

Ik ontving natuurlijk ook hier geen antwoord. De plaatsnaam (zo bemerk ik eerst nu) wordt immerd verklaard als: Embreville is genoemd naar de Germaanse persoonsnaam Emricus.

Het ***vele*** **Ambre**, **Ombre** en **Embre**, **Imbre** was in oorsprong

Alme-re, **Olme-re** en **Elme-re**, **Ilme-re**, een *wijd*

verbreide oude riviernaam, de afleiding “mit ***m***-Suffix” (zie **Krahe**, ***Unsere ältesten Flussnamen***, p. 36),

in de loop der vele eeuwen, op de ***vlugste*** en dan ook ***vluchtigste*** manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen**

Amme-re, **Omme-re** en **Emme-re**, **Imme-re**,

waarna verkort tot

Amre, **Omre** en **Emre**, **Imre**, en als vanzelf **in uitspraak** geworden tot

Ambre, **Ombre** en **Embre**, **Imbre**.

Er zijn, naast **Emble-hem** en **Embre-ville**, nog vele voorbeelden te geven! Zie mijn onderzoeken.

Nog één voorbeeld:

Aan de **Ems** bij **Meppen** ligt **Emmeln**, 1160 **Eimblen** (zie internet).

De herkomst is, de evolutie van **Elle**, **Eile**, *wijd verbreide* oude **riviernaam**, de afleiding “mit ***m***-Suffix”:

Elle-men > Emmelen, waarna **Emmeln**

Eile-men > Eimelen, waarna **Eimlen**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Eimblen**

De **Ems** zou eigenlijk **Elms** moeten zijn, **Elmes**. Uit eertijds gecompliceerder vorm is de L weggevallen.

Tenslotte de herkomst van **Hédou-ville**, zeer nabij **Ande-ville**, **Hénon-ville** en **Anser-ville**, allen aan de **Oise**-*stroom*.

De herkomst is **Heeldou-ville**, dat is **Heelde-ville**, eeuwen eerder **Hele-de-villa**, op vele plaatsen in hetzelfde oude taalgebied eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling Hedele-**. Zie de meerdere voorbeelden daarvan in dit schrijven.

De ultieme herkomst van **Hédou-ville** is **Hela-da**.

Naamkundigen verklaren Hédou-ville als genoemd naar de persoonsnaam Haidulf of Hidiwulf. Ik heb nog van vele plaatsnamen in Noord-Frankrijk de herkomst gezien in de zeer gedetailleerde atlas. (Maar ik wil weer gaan schilderen.)

Hénon-ville is de afgesleten vorm van **Heelnon-ville**, d.i. **Heelnen-**, **Hele-nen-ville,** eerder **Hela-non-villa**.

Zie ook hiervoor.

Vergelijk **Ande-chy** aan de **Avre**-*stroom* en **Ande-ville** aan de **Oise**-*stroom* met **Andé** aan de **Seine** en **nabije** **Andelle**, zij-**rivier** van de **Seine**. De herkomsten zijn: **Alne-de > Anne-de**, **Ande**

Alne-de > Andele

Nabij, óók "aan de **Seine**" ligt **Les Andelys**, dat is ontstaan uit het samen-groeien van **Grand Andely** en **Petit Andely**, begin **8**e eeuw **Andile-gum**, 830 **Andela-gum**, 1045 **Andeli-acum** (zie internet).

Ook op internet vergelijken naamkundigen **Les Andelys** met de **Seine**-*stroom* de **Andelle**, zo ook "**Andilly** de Haute-Savoie, Val d'Oise et Haut-Marne, à **Andelat** (Cantal) et **Andellac** (Tarn)."

Naamkundigen beseffen niet dat het vele **Andele** de **klankomwisseling** van **Alne-de** is, eertijds ook geworden via **Anne-de** tot **Ande**.

De evolutie van **Les Andelys**:

Alne-da, **Alne-di > Andela**gum, **Andeli**acum

Anne-ville-en-Seine (vanaf 1975 **Anneville-Ambourville**), "situé sur la Seine", département Seine-Maritime (regio Haute-Normandie), arrondissement Rouen, zou eigenlijk **Alne-ville** moeten heten, naar de herkomst.

Internet: "**Anne-ville** est mensionné sous la forme **Anslec-villa** dès 1057."

Evolutie: **Alne-se > Ansele**, **Ansle**

Alne-se > Anne-se, **Anse** (**Anze**), herkomst van **Ansen** in **Drenthe**

Elne-se > Enne-se, **Ense**, zoals "**Ense**, 12. Jh., bei Soest, **Ana-si**" (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Aelna-si** "und im Ablaut damit" **Elne-se**

Aulnay-sous-Bois ligt aan de **Seine**-*stroom* bij **Parijs**, 1193 **Aunoi** (zie Gysseling). Uit **Aunoi is de L weggevallen**. De **Seine**-*stroom* was **Alne**, **Alnei**, met zij-rivier **Andelle**, in oorsprong **Alne-de > Andele**.

Vergelijk **Aulnoy-les-Valenciennes** aan de **Schelde**-*stroom*, 1086 **Alnet-um**, 1133 **Alnoi**, 1141 **Alnoit** (zie Gysseling). De **Schelde**-*stroom* was **Alne**, **Alno**. **Alnet-** werd aan de **Schelde**-monding tot **Annet-**, **Ant-**, in **Antwerpen**.

Vergelijk **Alnet-um**, onbekend, Campagne Hesdin, in Pas-de-Calais, 1147 **Alne-to**, 1160 **Alnoi** (Gysseling). Is **Alneto** 'elzeboom'?! Nee! Het is de oude **riviernaam Alno**.

Zeer nabij **Anne-ville-en-Seine** ligt **Hénou-ville**, 1060 **Haino-villa** (zie internet). "**Hénou-ville** est un village sur la rive droite de la **Seine**, entre **Rouen** et **Le Havre**."

De namen waren eertijds **Heelno-villa** en **Helno-villa**, de samentrekkingen van (de ultieme herkomst) **Hela-no-villa** en **Hella-no-villa**. Het vele **Hele-ne**, **Helle-ne** werd bij de samentrekking **Heelne**, **Helne** tot **Hene**, **Henne**. Zie de vele voorbeelden in mijn werkstukken. Helne is ook zuiver overgeleverd.

Anno-ville **aan de kust** tussen **Coutances** en **Granville** in "département de la Manche en région Basse-Normandie", zou eigenlijk **Alne-ville** moeten heten. De plaats heeft dezelfde herkomst als de eerder besproken plaats **Alnes** **aan de kust van Noorwegen**.

Anno-ville is de afgesleten vorm van **Alno-villa**, maar volgens naamkundigen "probablement" de villa van een persoon Wulnod of Wulfnon.

Vergelijk **Alnes** aan de kust van Noorwegen met **Alnes** aan de Schelde-*stroom* de Scarpe, in 1123 **Alno** en in 1130 **Alna**, waarna **Alne** (zie Gysseling).

De **riviernaam** van vóór onze jaartelling, **Alno**, **Olno**, **Ulno** "und im Ablaut dazu stehend" **Elno**, is *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied.

Zie deze riviernamen ook in ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **prof. dr. Hans Krahe**.

Zie b.v. **Olne** aan de Maas-*stroom* de Vesder, in Luik, bij Verviers, in 1095 **Alno** (zie Gysseling).

Zie ook **Onna**, gemeente Steenwijkerland, in Overijssel, 1446 **Unna** (zie Van Berkel en Samplonius) zó duidelijk in oorsprong **Olna** en **Ulna**.

Zie ook **Unna** in Duitsland, pal **náást**(!) **Uhlen-brock**, aan dezelfde *stroom*, een Lippe-*stroom*!

Zie ook **Olnon**, 1067, oude vermelding van **Onoz** (Gysseling), aan de Maas-*stroom* de **Orneau**, tussen Namen en Charleroi. **Olne** werd bij **Olrene** tot **Orene**, **Orne**!

Zie ook **Onnen**, aan een Hunze-*stroom* ontstaan bij Groningen, in 1358 **Unna** (zie Van Berkel en Samplonius), in oorsprong **Olna** en **Ulna**.

Zie ook **Olna**, zijrivier van de Dijle in België (zie Krahe), nu **Orne** geheten, eertijds **Ol-re-ne**.

Zie ook **Alnon**, 10e eeuw, oude naam van **Ahlen**, aan de rivier de Werse (zie Gysseling). Zie hierna!

Zie ook **Anlon**, de oude vermelding van **Anloo** in Drenthe, de klankomwisseling van **Alnon**.
Zie ook van bijna alle hierboven genoemde plaatsnamen de kaartjes in mijn 'Getekend Onderzoek'.

Ik geef nu alle oude vermeldingen van **Anno-ville** in Normandië (zie Wiki Manche Anno-ville Toponymie), met daar achter mijn gevonden herkomst, **het teken** < '**ontstaan uit**':

1172 **Unno**-ville < **Ulno**-ville

1332 **Onno**-villa < **Olno**-villa

1349 **Anno**-ville < **Alno**-ville

1419 **Annon**-ville < **Alnon**-ville Zie hierna **Annon-ville** in Haute-Marne.

1689 **Ano**-ville < **Aelno**-ville

1719 **Anou**-ville < **Aelnou**-ville

1719 **Annou**-ville < **Alnou**-ville

Volgens **Francois de Beaurepaire** is **Anno-ville** genoemd naar de persoonsnaam "**Wlnod, évolué de Wulfnōö, Wulnod**".
De Beaurepaire is auteur van *Les Noms Des Communes Et Anciennes Paroisses De La Manche*, en van vele andere werken.

Annon-ville in "Haute-Marne, régio Champagne Ardenne, arrondissement **Saint-Dizier**", ligt vlakbij de **Marne**, **aan de Marne**-*stroom* de **Rongeant**.
Over de betekenis van het eerste element Annon- verschillen de taalgeleerden van mening. Zij maken er allen een persoonsnaam van.

Annon-ville is de afgesleten vorm van **Alnon-ville**.

Vergelijk **Ahlen**, 10e eeuw **Alnon** (zie Gysseling) aan de rivier de Werse in Duitsland. Zie mijn kaartje uit de gedetailleerde atlas, waarop nog veel meer te zien is. (Dit Ahlen was voorheen niet Aluthon.)

Het wemelt in Noord-Frankrijk van plaatsnamen, eertijds genoemd naar *Unsere ältesten Flussnamen*! Mijn zeer gedetailleerde Michelin atlas van Frankrijk staat (net zoals mijn Adac-Atlas van de Duitse Bondsrepubiek) vol met door mij aangekruiste plaatsnamen. Er is geen beginnen aan, zeker niet om alles te gaan tekenen. (Ik wil weer gaan schilderen.)

Alli-champs is niet ver weg, óók aan de **Marne**-*stroom*, bij **Saint-Dizier**.

Boven Bar-le-Duc ligt **Amblain-court**, eertijds **Alli-min-curt**, geworden tot de klankomwisseling **Ammilin-**, **Amlin-**, **Amblin-curt**.

Aan een **Seine**-*stroom* liggen **náást elkaar** (niet zo ver van **Les Andelys**, ook aan de **Seine**, eertijds **Alna-da** > **Andala**) de nederzettingen **Amble-ville** en **Omer-ville**. De herkomsten zijn:

Alle-me-ville > Ammele-, Amle-ville, in uitspraak **Amble-ville**

Ool-me-re-ville > Ome-re-, Omer-ville

Ale, **Alle** is in de bronnen ook **Ole**, **Olle**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, met vele afleidingen, hier "mit *m*-Suffix". Zie ook Krahe.

Amble-ville was in 1209 **Amblen-villa** (zie internet). De herkomst is:

Alle-men-villa > Ammelen-villa, waarna de **samentrekking Amlen-villa,** en als vanzelf in uitspraak **Amblen-villa**.

Ana is duidelijk de **afgesleten** overgeleverde vorm van **Aelna** (zoals er ook **Alna** was, en nog steeds **is**), ontstaan uit **Ala-na,** de afleiding "mit ***n***-Suffix" (zoals er ook **Ala-ra** was, ja **is**, de afleiding "mit ***r***-Bildung", een oude naam, uit het jaar 1096, van de **rivier** de **Aller,** zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.)

De evolutie:

Ala-na, Ael-na > A-na, te zien in de bronnen.

Aelna werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ana**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Nogmaals,

“Ahna (**F**.), 12. Jh., **Zufluss** der Fulda, **Ana”** (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aelna**, ontstaan uit **Ala-na**. Vele vergelijkingen tonen het aan! Zie eerder.

Anne-zin bij Béthune aan de **Lawe**, 1119 **Ana-sin**, 1153 **Hane-sin**, 1154 **Ani-sin**, 1318 **Anne-zin**, 1720 **Anne-zain** (zie Genea Wiki Annezin), was eertijds **Aelna-sin**, **Alne-zin**, **Haelne-sin**, **Aelni-sin**, genoemd naar de **Lawe**-*stroom*, een **Schelde/Leie**-*stroom*.

De **Schelde-*stroom*** was **Alne**, zoals steeds weer blijkt.
Naamkunde: “Annezin, nom qui vientdrait d’un nom d’homme.” (zie Gena Wiki Annezin). De plaats is duidelijk genoemd naar de Lawe-*stroom*. In hetzelfde *stroom*gebied is er het meerdere **Alne**. Zie eerder.
Annezin zou eigenlijk **Alnesen** of **Aelnesen** moeten heten, naar de herkomst. Het meerdere **Alsen**, en **Aelsen**, afleiding “mit *s*-Suffix”, zie **Krahe** bij **Als**, *wijd verbreid*, komt op hetzelfde neer.

Als, Duits **Alsen**, is een **Deens eiland** in de Baltische Zee, ten oosten van Jutland.
Alsten of **Alsta** is een **eiland** voor de kust van **Noorwegen**.

Vergelijk het vele **Alste**, een *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernaam**, de afleiding “mit *st*-Bildung”. Zie **Krahe** bij de **rivier** de **Alst**, eerder **Alest** (**Aelst**) zijstroom Werse. Zie voor meer: elders.

Ameland, **waddeneiland** in Nederland, **8e eeuw ‘Insula que dictur Ambla**, was in oorsprong **Alla-ma**, in de loop der eeuwen geworden tot de **klankomwisseling Ammala**, waarna verkort tot **Amla**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambla**.

De huidige naam **Ameland** is ontstaan uit **Ala-ma**, in de loop der eeuwen geworden tot de **klankomwisseling Amala**, waarna **Amele**, gevolgd door een tweede element **-land**.

Oneux aan de **Maas/Ourthe**-*stroom* de **Amblève**, Duits **Amel**, was in 885 **Alnith** (zie Gysseling), niet zo ver van de **Maas/Vesder**-*stroom*, waaraan **Olne**, 1095 **Alno** (Gysseling). Uit **Oneux** is de L weggevallen, eerder **Oolneux**, **Olne**.

Anneux aan **Schelde**-*stroom* bij Cambrai, 1203 **Alneus** en **Elneiis**, 1144 **Elnois**, 1181 **Alneiis** (zie Gysseling), zou nu eigenlijk **Alneux** moeten heten, naar de herkomst: **Alne** "**und im Ablaut dazu stehend**" **Elne**.
De **Schelde**-***stroom*** was **Alne** "**und im Ablaut damit**" **Elne, zoals steeds weer blijkt**.

De **rivier** de **Amel**, eerder **Amele**, is de **klankomwisseling** van **Ale-me**, de afleiding "mit *m*-Suffix".
Amble in **Amblève**, de Franse aanduiding, was eerder **Amle**, de samentrekking van **Ammele**, de **klankomwisseling** van **Alle-me**.

Vergelijk **Oneux** aan de **Amel** of **Amblève**, 885 **Alnith**, met **Oneux** aan Somme-*stroom* bij Abbeville, ca.1088 **Olno**-**dioli** (Gijsseling).

De plaatsen zouden eigenlijk **Olneux** of **Oolneux** moeten heten, naar de herkomst.

Alnith is de afleiding “mit ***t***-Bildung” van **Alni-thi,**

elders in de loop der eeuwen ook geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling**

Antili, herkomst van twee plaatsen **Antilly** in Noord-Frankrijk.

Anne-ville-en-Saire, ligt, net als **Anno-ville**, aan de **kust** “de la Manche Normandie”, 1126 **Ansle-villa,** 1634 **Aulne-ville**, 1635 **Aulnelle-ville**” (zie internet).

Uit **Anne-ville** is de L weggevallen, eertijds **Alne-ville**, immers gelijk aan de oude vermelding **Aulne-ville,** genoemd naar de **Saire**-*stroom*. Wat is aldaar nog veel te zien in de gedetailleerde atlas.

Anne-ville was in 1126 ook **Ansle-villa,** in oorsprong **Alne-se-villa,** in de loop der tijd, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot de **klankomwisseling Ansele-villa**.

Anne-ville-en-Saire, eerder **Aulne-ville**, enz., verklaart men als “nom de personne scandinave **Ásleikr**”, dat zou zijn geévolueerd naar Anslech, Anslec. Elders wordt Aulne verklaard als **elzeboom**.
Het eerder besproken **Anno-ville**, 1719 **Annou-ville,** enz. (zie eerder), ook aan de kust van Normandië, wordt weer verklaard als de persoonsnaam “Wlod, évoluée de **Wulfnōö,** Wulnod.”

Anne-ville-sur-Mer ligt **aan zee** bij **Cotentin**, 1154 **Ansle-villa**, waarna **Ansla-villa**, **Anneu-ville**, **Anna-vill** en, vanaf 1749 **Anne-ville** (zie internet). Alle plaatsen Anne-ville in Normandië, 10 in getal, worden verklaard als genoemd naar de Scandinavische PN **Ásleikr**.

Uit alle namen is de L weggevallen.

De namen zouden moeten luiden: **Alna-sa-villa**, **Alna-vill**, **Alneu-ville** en **Alne-ville**.

Evolutie: **Alna-sa-villa > Ansala-villa**, waarna verkort tot **Ansla-villa**

Aan de kust van Normandië ligt óók **Aume-ville**-Lestre, 1126 **Alme-villa**, 1163 **Aumen-villa**, 13e eeuw **Alma-villa**, 1612 **Annou-ville**, 1648 **Anne-ville**, met toevoeging "(sic)", 1693 **Ame-ville**, 1730 **Amer-ville**, ook hier met toevoeging "(sic)", waarna veel Aume-ville. Naamkundigen zien hier de PN Almod. (Zie internet.)

Naamkundigen beseffen niet dat vele plaatsnamen eertijds werden aangeduid met verschillende afleidingen. Zie de vele voorbeelden in mijn werkstukken.

Alme en **Alne** komen op hetzelfde neer, de **afleidingen** "mit ***m***-Suffix" en "mit ***n***-Suffix". Alle namen zouden moeten luiden: **Alme-ville**, **Aelme-ville**, **Aelmen-villa**, **Aelmer-ville**, **…..** èn **Alnou-ville**, **Alne-ville**.

Uit Aume-, Aumen-, Annou-, Anne-, Ame-, Amer- is de L weggevallen.

Hoe kùnnen naamkundigen bij Alma-villa denken aan een PN Almod!

Alma is een *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam.
Vele verklaringen van naamkundigen zijn zó ongeloofwaardig.

De **Alma** is een **rivier** op de **Krim in Oekraïne**, uitstromend in de Zwarte Zee, bekend van de Slag aan de Alma, 20 september 1854, tijdens de Krimoorlog. De Pont de l'Alma, een brug over de Seine in Parijs, dankt zijn naam aan de Slag aan de Alma, de overwinning van de Fransen en Engelsen op de Russen.
Zie voor veel meer **Alme**: mijn vorige werkstukken.

Waar **Alme** is, daar is óók **Ame** (Aeme) < **Aelme**, ontstaan uit **Ale-me**, eerder **Ala-ma**.

Alma, **Alna**, **Alsa**, **Alsta**, **Alra**, enz., *wijd verbreid* in hetzelfde zo grote oude taalgebied, komen allen op hetzelfde neer, **Al-waterloop** "mit ***m***-Suffix", "mit ***n***-Suffix", "mit ***s***-Suffix", "mit ***st***-Bildung", "mit ***r***-Bildung", enz. Zie ook *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**.

Vergelijk Alma-villa, ook Ame-ville, nu Aume-ville aan de kust van Normandië. Nogmaals:

Ame was eertijds **Aelme,** zoals ook het vele

Ane eertijds **Aelne** was.

Mijn onderzoek toont het aan, met vele vergelijkingen.

De ultieme herkomsten zijn **Ala-ma** en **Ala-na**.
Alme en **Alne** zijn (in tegenstelling tot **Aelme** en **Aelne**), veelal zuiver overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.

Vergelijk **Alma-villa**, **Alme-ville**, **Ame-ville** en **Amer-ville**, aanduidingen voor **één plaats**, nu **Aume-ville**, aan de kust van Normandië. Nog vele combinaties van oude vermeldingen voor één plaats zouden hier nog kunnen volgen. **Zie mijn onderzoeken**.

Hoe kùnnen naamkundigen bij Amer-ville denken aan een PN Almod.

Het **véle Amer-** in hetzelfde oude taalgebied was eertijds **Aelmer-**, eerder **Ale-mer-**, nòg eerder **Ala-mar-**, afleiding van **Ala-ma**, **Ala**-waterloop "mit *m*-Suffix", eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling Amala**.
Zie de vroeg- en middeleeuwse bronnen. Zie mijn vele vergelijkingen en getekende kaartjes, waaruit dat blijkt.

Amer-ville is hier óók **Alme-ville**, dan óók **Almer-ville**,…….. en óók **Aelmer-ville**.
Vergelijk **Amer-val** aan een Schelde-*stroom* bij Solesmes, 1196 cop. eind 12e eeuw **A-ma-ra-valle** èn A-me-re-val (zie Gysseling), eertijds **Ael-ma-ra-valle**, d.i. '**dal vàn Ael-ma, Ala-ma**'.

Internet:
"**Alleaume** est une ancienne commune de la Manche, rattachée en 1867 a **Valognes**".

Attestations ansiennes: **Alauna**, **3e** en **4e** eeuw, met daarbij op internet een gedeelte van de **Peutinger kaart:** "Localisation **d'Alleaume (Alauna)** sur la **Table Peutinger**, 4e s."
"La forme moderne Alleaume, apparue au Moyen Âge, a vraisemblablement été influencé par le nom de baptême médiéval Alleaume, Adelhelm." Alleaume is in de atlas te zien bij Valognes, aan een *stroom*.

Alauna is volgens mij de *wijd verbreide* oude riviernaam **Alo-na**

(Ale-ne), stammend van vóór onze jaartelling. Zie deze riviernaam, de afleiding "mit *n*-Suffix", ook in ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **Krahe**, p. 37, 63 en 82.

Nogmaals, **"Anola-felde**, **8**. Jh., **unbekannt"**

(zie het *Ortslexikon*), is daarvan de **klankomwisseling**.
Vele klankomwisselingen stammen **uit de vroege middeleeuwen**, zo toont mijn intensief vergelijkend onderzoek aan. Er zullen in dit schrijven nog vele volgen.

Ale-ne, **Aelen**, **Alen** is overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied, **zo ook in Nederland**, vroeger **Ala-na**, **Ala-no**, **Alo-na**, **Ali-ni**, enz., met daaruit weer ontstane vormen **Alan**, **Alon**, **Alin**.

Ala-no werd in **Nederland** tot de **klankomwisseling** **Analo**, oudste naam (zie het *Ortslexikon*) van **Andel** in Noordbrabant en **Anloo** in Drenthe, elders in dit werkstuk uitgebreid behandeld.

“**Analen-burch**, **unbestimmt**” (zie *Ortslexikon*), is de **klank-omwisseling** van **Ala-nen-burch**. De herkomst is **Ala-na**.

Allander Water is een zij-**rivier** van de **Kelvin**. Deze rivier stroomt door **Glasgow**. **Allan** is volgens prof. **Nicolaisen** een **vóór-Keltische riviernaam**.

Allan-der Water werd bij **Alne-der** water tot het vele **Anne-der-**, **Ander**-water. Zie de vele voorbeelden daarvan in dit werkstuk.

Alne-dre-leth werd tot **Anne-dre-**, **An-dre-leth**, oude naam van **Anderlecht**, een **Schelde/Dijle**-*stroom*, met **nabije Schelde/Dijle**-*stroom* de **Olna**, in de bronnen ook **Alna**.

Zie Krahe: “**Olna**, **Nebenfluss der Thil in Belgiën**.”

Zie Krahe: “**Alna, Olna und im Ablaut dazu stehend Elna**.”

Zie Krahe: ***Unsere ältesten Flussnamen***, p. 36 en 37, in mijn werk *wijd verbreid,* vele malen ten onrechte verklaard als ‘elzeboom’ in Frans-sprekend gebied.

Naamkundigen beseffen niet dat de **Annan**, óók een **rivier** in **Schotland**, de afgesleten vorm van **Alnan** is. “The etymology of the River Annan is unknown.” **Annan-dale** in het dal van de Annan zou eigenlijk **Alnan-dale** moeten heten, naar de herkomst.

Waarom beseffen naamkundigen dat niet?

Omdat zij er **in de praktijk** altijd maar vanuit gaan dat alle namen zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. Wonderlijk! (Natuurlijk beseffen naamkundigen ook wel dat vele namen aan verandering zijn blootgesteld. Maar in de praktijk handelen zij er niet naar.)
Naamkundigen vergelijken niet. Zij kijken ook niet in de gedetailleerde atlas. Zij doen dit alles slechts ten dele. **Naamkundigen zijn éénpuntig gericht op verkláren**. Daar hebben zij voor gestudeerd, taal-, naam-*kunde*.

De **Annan** is een zijrivier van de **Solway Firth**, waaraan de plaats **Annan-dale**.

De **Ellen** is óók een zijrivier van de **Solway Firth**, ca. 1200 **Alne**, waaraan de plaats **Aller-dale**, 1060 **Alner-dall** (zie prof. **Nicolaisen**).

Alne is een ***algemene*** riviernaam. Ook de Solway Firth zelf was **Alne**, zo ook de **Annan < Alnan**.

Vergelijk **Alner-dall** (1060) met de **Anner**, zij-**rivier** van de **Lahn**, 10. Jh. **Ana-ra** (zie *Ortslexikon*), eertijds **Aelna-ra**, ontstaan uit **Ala-na**.

De **Allna** is ook een zij-**rivier** van de **Lahn**, de samentrekking van **Alla-na**.

De rivier de Anner zou nu eigenlijk Alner of Aelner moeten heten, naar de herkomst.

Ik vind het onbegrijpelijk dat naamkundigen niet zien dat **Annan** de afgesleten vorm is van **Alnan**, afleiding van **Alna**, zoals **Alnon** (ook geworden tot **Annon**), de afleiding is van van **Alno**. De Solway Firth ligt aan de Ierse Zee. De ultieme herkomst van de **Annan** is **Ala-nan**.

Ellen-borough is a suburb of the town Marypart in the county of Cumbria, England. It takes its name from the **River Ellen**, which goes out into the Irish Sea."

De ligging van **Ellunht-hem** (981-948) is onbekend, in het noorden van Noordholland (zie het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*). **Prof. Blok** heeft geen verklaring. Hij schrijft: "onl. *hem* 'woon-plaats' met ?." De plaats is genoemd naar de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Elle**, **Ell**, **Ellen**, **Elle-ne**, **Elne**, eerder **Ella-na**, met grondvorm **Ala-na**, **Alla-na**.

Vergelijk de **rivier** de **Elle**, zijrivier van de **Maas**, via **Roer**, bij **Gulik** (Duits **Jülich**), waaraan de plaats **Ellen**, 1222 (893) **Ali-na** (zie Gysseling). Zie mijn kaartjes. Deze rivier wordt ook door **Krahe** genoemd in zijn boek ***Unsere ältesten Flussnamen***. Er zijn meerdere **rivieren Elle** in Europa, ook **Ele**, met grondvorm **Ale**. Zie hierna in dit schrijven.

De meerdere plaatsen Elle zijn genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan.

Van Berkel en **Samplonius** schrijven bij **Elle**, dorp in het Land van Thorn (zie Van der Aa), **gelokaliseerd aan een Maas-*stroom*** (!), nu bekend als **Ell**, voorheen **Elle** en **Elen**: "**De herkomst en betekenis is onzeker**, **vergelijk Ell** in Luxemburg, in 1156 **Elle**."

Waarom wordt het dorp **Elle** aan een **Maas-*stroom*** niet vergeleken met de nabije **Maas-*stroom*** de **Elle** bij **Gulik**? Zie mijn **kaartje** van dit dorp. (Er is nog veel meer Elle aan Maas-*stromen*.)

Omdat naamkundigen niet in de gedetailleerde atlas kijken. Zij kijken wel over de grens, **maar ten dele**.

Zij beseffen niet dat alle ***stromen*** vroeger werden beschouwd als **Ale, Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, met vele afleidingen, zoals “mit *n*-Suffix”, “mit *m*-Suffix”, “mit *s*-Suffix”, “mit *r*-Bildung”, “mit *t*-Bildung”, “mit *st*-Bildung”, enz.

Elle ligt ook in **Vlaanderen**, aan een **IJzer**-*stroom* ten oosten van **Diksmuide**. **Elle** is in de bronnen ook **Ele** en **Eile (Yle).** En **Yle** is in de bronnen ook **Ille**. De **IJzer** was vroeger **Y-sa-ra** en **I-sa-ra**, de **afgesleten** vormen van **Yl-sa-ra** en **Il-sa-ra**, de *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernamen** **Ylsa** en **Ilsa,** hier met de afleiding “mit ***r***-Bildung”, **Ylsa-ra** en **Ilsa-ra,** in de loop der eeuwen geworden tot **Ysa-ra** en **Isa-ra**.

Yl-sa en **Il-sa**, de afleiding “mit *s*-Suffix”, zijn ontstaan uit **Yla-sa** en **Ila-sa,** eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Ysala** en **Isala,** herkomst van o.a. de **IJssel**.

Naamkundigen lezen **Ysara** en **Isara** tégen mijn **taalgevoel in** als **Ys-ara** en **Is-ara**. Zij trachten **Ys**, **Is** en **ara** te verklaren. Op internet lees ik dat ***ara*** ‘waterloop’ is. Maar wat is dan **Ysana** en **Isana**? Is dat dan **Ys-ana** en **Is-ana?** Is ***ana*** ook ‘waterloop’? Deze **riviernamen** moeten gelezen worden als **Y-sa-na** en **I-sa-na**, de **afgesleten** vormen van **Yl-sa-na** en **Il-sa-na**, de *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernamen** **Ylsa** en **Ilsa,** hier met de afleiding “mit ***n***-Suffix”, **Ylsa-na** en **Ilsa-na,** in de loop der eeuwen geworden tot **Ysa-na** en **Isa-na**.

Vergelijk ook de **rivier** de **Aleine**, zijrivier van de **Maas**, via **Semois**, ca. 644 copie 10e en 13e eeuw **Alis-na** en **Alsi-na** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje.

Allan Water is a tributary of the River **Teviot** in Scotland. The name is similar to the **Ale Water** in Berwickshire, the River **Alness** in Ross-shire, the **Allan-der Water** in Stirlingshire, the River **Alne** and the **Ayle Burn** in Northumberland, the River **Ellen** in Cumbria, **and several names in the south of England, Wales and Cornwall**. Zie Allan Water-Wikipedia. **Allan Water** is in het Scottish Gaelic **Alain** (zie internet).

Ook **Ale Water**, 1176 **Alne** (zie **Nicolaisen**), is een zijrivier van de **Teviot** "in the Scottish Borders area of Scotland", flowing through **Ale Moor Loch**", waaraan **An-crum**, ca. 1124 **Alne-crumba**, ca. 1150 **Aln-cromb**, 1296 **Alne-crum**, 1304 **Allyn-crom** (zie **Nicolaisen**, *Die alteuropäischen Gewässernamen der britischen Hauptinsel*, p. 226).

Op internet worden ook nog **Al-crum**, **An-geram** en **An-krum** genoemd.
"The meaning of the name **An-crum** is, from **the Gaelic** '**alne-cromb**' - 'the bend in the **Ale** (local river). Its original name was **Alne-crom**, signifying '**the crook of the Alne**'." "Ancrum is a village of a considerable antiquity."
An-crum, **An-geram** en **An-krum** waren eertijds **Alne-crum**, **Alne-geram** en **Alne-krum**.

Vele plaatsnamen met An- wijzen op een oorspronkelijk **Aln-**, **Alne-**.

De **rivier** en nederzetting **Alness** (Averon River), “in Highland, United Kingdom”, is in “Scottish Gaelic **Alanais**” (zie internet), d.i. **Al-nes**, ontstaan uit **Ala-nes**.

De **rivier** de **Alne** in Northumberland, ook aangeduid met **Aln** (niet te verwarren met de rivier **Ale Water**, in 1176 **Alne**), was voorheen ook **Alna** en **Alone-flu**. (zie *List of the Latin names of places in Great Britain and Ireland*). Aan de rivier liggen de nederzettingen **Aln-ham**, **Aln-wick**, **Aln-wick Castle** en **Aln-mouth**.

“The **river** **Aln** is first mentioned in the Geography of **Ptolemy**, a 2nd Century AD Roman cartograph. He refers to it as the River **Alaunes**, on which seems to be situated the town of **Alauna**.” “The River **Aln** runs through the couty of Northumberland in England, discharging into the North See on the east coast of England” (ten noorden van Newcastle).

“The town **Allen-dale** refers to the “dale” or valley of the **River** **Allen** in the south west of Northumberland, England.”

In **Cornwall** stroomt ook een **rivier** **Allen**, zijrivier van de **Camel**, voorheen ook **Alen** (zie internet), 1199 **Alan**, 1285 **Alayn** (zie **Nicolaisen**), de afleiding “mit *n*-Suffix”. Volgens **Nicolaisen** was **Allen** vroeger waarschijnlijk de aanduiding voor de gehele **Camel**. Zie mijn kaartje in “Getekend Onderzoek’. De ultieme herkomst is **Ala-na**.

De **Camel** aan de Atlantische Oceaan heeft vier zijstromen, de **Amble**, de **Allen**, de **Ruthern** en de **Lank**. (Zie het kaartje, River Allen, Cornwall, WikipediA.)
De **Amble** en de **Allen** hebben dezelfde hekomst: **Alle-me** en **Alle-ne**, "mit ***m***- und mit ***n***-Suffix".

Immers, de herkomst van de **rivier** de **Amble** is **Alle-me**, de afleiding "mit *m*-Suffix", in de loop der vele eeuwen geworden tot de **klankomwisseling** **Ammele**, waarna verkort tot **Amle**, en als vanzelf **in uitspraak** geworden tot **Amble**.

Vergelijk nogmaals het **waddeneiland** **Ameland**, wrsch. 819-825 cop. 1150-1158 in **isula** gue dicitur **Ambla** (zie het *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*).
De herkomst is **Ala-ma** en **Alla-ma > Amala** en **Ammala**, waarna **Amla**, **Ambla**.
Ameland zou eigenlijk **Ale-me-land**, **Aelme-land** of **Alle-me-land**, **Alme-land** moeten heten, naar de herkomst.

Prof. Blok heeft geen verklaring voor **Ameland**, zo ook niet voor **Allên** (wrsch. 2e helft 9e of 1e helft 10e e.), ligging onbekend, in "Fresia". Hij had tenminste kunnen schrijven: een oude riviernaam!

"**Alne** is a village in North Yorkshire." (Zie internet.)

De **rivier** **Ayle** **Burn** stroomt in "South Tynedale, **Alston** Moor District, Northumberland, England, UK". **Alsten** is **Al-**waterloop "mit ***st***-Bildung". Zie **Krahe**, de Werse-*stroom* de **Alst**.

"The river **Alyn** in **northwest Wales**, Welsh **Afon**, **Alun**, is a tributary of the river Dee." "The river runs through the **Alyn Gorge**."(Zie internet.)

In Pembrokshire, in **west Wales**, stroomt ook een **rivier Alun**.

In **Roemenië** stroomt "The **Alun River**, a tributary of the Lucani River in Romania."

In **Ierland** stroomt de **Anner River**, bij Tipperary, eertijds **Alner River**.

Vergelijk de eerder behandelde **rivier** de **Anner** in **Duitsland**, zijstroom van de **Lahn**, 10. Jh. **Ana-ra** (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Aelna-ra**, ontstaan uit **Ala-na**.

Vergelijk ook de **rivier** de **Allna**, ook een **Lahn**-*stroom*, samentrekking van **Alla-na**.

Vervolg Allan Water-Wikipedia, over voorgaande rivieren in Groot-Britannië:
"**Ptolemy**, who wrote his Geography about 150 AD, gaves the names of some of these **rivers** as **Alauna** or **Alaunos**".

"**Ekwall** says that **Alauna** or **Alaunos** are British (i.e. Brythonic or **P-Celtic**) **river names**."

"**Nicolaisen** says that the name **Allan** is of **Pre-Celtic Indo-European origin**. Its original form was **Alauna**, from the Indo-European root ***el-/ol-**, meaning "**to flew, to stream**".

Several European rivers and settlements have names that may come from that root." **Inderdaad!**
Zie mijn onderzoeken!
Ik geloof niet dat de riviernaam 'vloeien, stromen' betekent. Zijn er ook rivieren, die niet vloeien, stromen?

Alauna, d.i. **Alau-na**, **Alo-na,** is de afleiding "mit ***n***-Suffix" van **Alo**, eertijds ook **Ala** of **Ali**.

Allan is ontstaan uit **Alla-na**, de afleiding "mit ***n***-Suffix".

"Others say that **Alauna** was a **Celtic river goddess**, also found in Brittany."
Volgens mij betekent deze naam, **een *algemene* aanduiding voor alle *stromen***, **Alo**, **Ala**, **Ali**, met meerdere afleidingen, 'heilige *stroom*, *stroom* bewoond door *stroom*-goden, -godinnen', natuurgeesten.

Alauna is het *wijd verbreide* **Alo-na**, **Ala-na** of **Ala-no**, ook te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**.
Deze riviernamen zijn later geworden tot **Ale-ne**, **Alen** en **Aelen**, maar eertijds ook tot **Ael-ne > Ane**, waarna ook **Anen**, **Aen**.
Deze oude riviernaam is *wijd verbreid*, óók in Nederland. Zie al mijn vorige werkstukken.

Naamkundigen weten echter niet dat deze oude riviernamen eertijds ook zijn geworden tot de **klankomwisselingen** **Anola**, **Anala** en **Analo**.
Er zullen nog vele klankomwisselingen volgen in dit schrijven.
Nogmaals, **naamkundigen beseffen niet** (ik kan het ook niet helpen!) dat **Analo**, de oudste naam van **Andel** in Noordbrabant en van **Anloo** in Drenthe (zie *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** is van **Ala-no**. Andel en Anloo betekenen dus niet 'op, hoger gelegen'-'bos'. De plaatsen zijn genoemd naar de ***stroom***, waaraan zij zijn ontstaan, **in archaïsche tijd beschouwd als Ala**, hier met de afleiding "mit *n*-Suffix", de nederzetting.

De andere oude namen van **Anloo**, n.l. **Anlon** en **Anlo**, zijn de **klankomwisselingen** van **Alnon** en **Alno**. Zie voor meer, in ander verband, dit en vorig schrijven.

Anla-don, een oude naam van **Den Andel** in Groningen (zie het *Lexicon* van Blok) is de **klankomwisseling** van **Alna-don**, d.i. **Alne-den**.

Alnadon, de afleiding van een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, werd in de loop der vele eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Anladon**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.
Het vele **Andele** is de klankomwisseling van **Alne-de**. (Ik behandel de andere oude namen van **Den Andel** op een andere plaats in dit werkstuk.)

Nogmaals, **Elnes**, aan de **Aa** in Pas-de-Calais, was in de 12e eeuw **Enla**, **Enele**, **Henli-aco**, **Elne** en **Helne** (zie Gysseling).

Een ieder kan hier zien dat **Enla**, **Enele** en **Henli-aco** de **klankomwisselingen** zijn van **Elna**, **Ele-ne** en **Helni-aco**.

Ik vermoed dat dit niet de enige plaatsnaam is, waarbij dat zo duidelijk te zien is! Ik heb er niet naar gezocht.

Het kwam op mijn weg. Zo ook (**op dit moment**) de plaats **Annœullin** bij **Lille**, gelegen aan de **Deule-***stroom, náást* **Allennes-les-Marais**, in 1212 **Alesnes** (zie Gysseling).
(Ik zocht Allennes op in de gedetailleerde atlas, en zag daar ook de plaats Annœllin!)

Annœullin in Nord-Pas-de-Calais, bij **Lille**, voorheen **Anolin-um**, **Ennelin**, **Aneulyin**, **Anulin** en **Annelin** (**Ennelin** en Flamand) (zie internet Wikipedia Annœullin), toont de **klankomwisselingen** van:

Alo-nin, **Elle-nin**, **Aleu-nin**, **Alu-nin** en **Alle-nin**.

De plaats is genoemd naar een *stroom*, waaraan het is ontstaan, een **Schelde**-*stroom*, via **Leie** en **Deule**, vroeger beschouwd, zoals alle *stromen*, als **Ale**, **Alle** en **Elle** (Ele, Yle, Ille).
Zo ontstond een nederzetting, aangeduid met **Ale-nen**, **Alle-nen** "und im Ablaut damit" **Elle-nen**, in de loop der tijd, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anelen**, **Annelen** en **Ennelen**.

Een evolutie in een vroeg stadium:

Alo-nin > Anolin,

de oudste naam van **Anœullin**

Gysseling noemt alleen de oude namen **Aneulin** (in 1165 en 1169), **Aneulyn** (in 1177) en **Ennelin** of **Aneulin** (in de 12e eeuw). **Anolin** en **Annelin** ontbreken bij hem.

Annœullin zou eigenlijk **Ale-nin** (**Aleu-nin**) of **Alle-nin** moeten heten, Vlaams **Elle-nin**, naar de herkomst (Ale-nen of Alle-nen, Vlaams Elle-nen).

Vergelijk de herkomst van **Emmeln** aan de **Ems** bij Meppen, in Duitsland, voorheen **Eimblen**, maar ook meerdere malen **Emmelen** (zie internet), de evolutie:

Elle-men > Emmelen, **Emmeln**, op hetzelfde neerkomend als

Elle-nen > Ennelen, **Ennelin** de Vlaamse naam van **Annœullin**

Alleen de afleidingen verschillen, "mit ***m***-Suffix" en "mit ***n***-Suffix".

De evolutie van **Eimblen** is:

Eile-men > Eimelen, **Eimlen**, vanzelf in uitspraak **Eimblen**

Nog een evolutie:

Alle-men > Ammelen, **Ammeln**, op hetzelfde neerkomend als ……

Alle-nen > Annelen, **Annelin**, oude naam van **Annœullin**

Ammeln < Alle-men ligt net over de grens met Duitsland, bij **Al-stätte**, aan een **IJssel**-*stroom* (**Ysala < Yla-sa**) over de grens **Issel** (**Issele < Ille-se**), een stroom, vormend de Schipbeek, de Buurserbeek, en over de grens de Ahauser Aa en **Altätter** Aa.

Al-stätte is genoemd naar de *stroom*, waaraan het is ontstaan.

Nabij de plaatsen **Annœillin** (eertijds **Alle-nin**, **Ale-nin** en **Elle-nin**) en **Allennes-les-Marais**, 1212 **Alesnes** (zie Gysseling), liggen aan dezelfde *stromen*, aan **Deule-***stromen*, de volgende nederzettingen:

Hallennes-lez-Harbourdin, **Emmerin**, **Houplin**, **Herrin**, **Herlies**, **Illies**, **Hantay**, en, last but not least, **Ennetières-en-Weppes**.

Hallennes heeft dezelfde herkomst als **Allennes**, n.l. **Halle-nes** en **Alle-nes**. Alle stromen waren **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**, zo ook **Hale**, **Halle** en **Helle**, **Hele**, **Hyle**, **Hille**.

Emme-rin was in 1123 **Hame-rin**, en tot 1221 6x **Ame-rin** (zie internet). De herkomst is:
Haelme-rin, **Aelme-rin** "**und im Ablaut damit**" **Elme-rin**.

Hael-me, **Ael-me** en **El-me** zijn ontstaan uit **Hale-me**, **Ale-me** en **Elle-me**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Hamele**, **Amele** en **Emmele**.

Herrin is de **afgesleten** overgeleverde vorm van **Helrin**, eertijds ontstaan uit **Helle-rin**.

Herlies, 12e eeuw **Herliis** (zie Gysseling), is ontstaan uit **Helle-ri**, bij **Helri** in de loop der eeuwen geworden tot de **klankomwisseling** **Herli**. **Herlies** zou dus eigenlijk **Helries** moeten heten, Nederlands **Helres**.

Alleen **Illies** is zuiver overgeleverd, afleiding “mit *s*-Suffix” van **Illi**, eerder voorkomend als **Ili** of **Ila**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, thuis horend in het rijtje **Ali**, **Alli** en **Elli**, **Eli**, **Yli**, **Ili** of **Ala**, **Alla** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**.
In het Nederlands zou de plaats **Illes** heten, op hetzelfde neerkomend als **Elles**, **Eles**, **Yles** (**Eiles**).

Houplin was eertijds **Houle** met ***apa*** ‘waterloop’, **Houle-pin**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Houppelin**, waarna verkort tot **Houplin**.

Houplin, in 1174 **Hoplin** (zie internet), was in oorsprong **Holle-pin**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Hoppelin**, waarna verkort tot **Hoplin**. Internet: Nom qui vient d’un nom Oppila.

Plaatsen en *stromen* **Houlpe** en **Holpe**, zijn ontstaan uit **Houle-pe** en **Holle-pe**, d.i. **Houle-** en **Holle-*apa***, ‘**waterloop**’. Zie voor veel meer: mijn vorige onderzoeken.

Hantay, "un petit village très ancien", in de 12e eeuw **Hantei** (3) (zie internet), lijkt mij te zijn ontstaan uit **Halne-te > Hanne-te**, **Hante**, ook de herkomst van **La Hantes** of **Hante**, Belgisch/Frans **riviertje**, zijstroom van de **Maas**, via **Samber**. In de 8e eeuw sprak men er nog een proto-Vlaams.

Vergelijk de twee eerder behandelde Noord-Franse **rivieren Ante**, eerder **Anne-te**, in oorsprong **Alne-te**, de afleiding "mit *t*-Bildung".

Tenslotte nogmaals **Ennetières-en-Weppes**, met herkomsten in harmonie met de nabije plaatsen **Annequin** (< **Alne-kin**), **Annœullin** (eertijds **Ale-nin**, **Alle-nin** en **Elle-nin**), **Allennes** (1212 **Alesnes**) en **Emmerin** (< **Elmerin**), enz., enz. Er is nog zoveel meer.

Ik geef de oude namen (zie internet), met daarachter de herkomsten:

1066 **Ane-tières** < **Aelne-tières**, ontstaan uit **Ale-ne**
1140 **Hane-tières** < **Haelne-tières**, ontstaan uit **Hale-ne**
1163 **Ane-tirs** < **Aelne-tirs**, ontstaan uit **Ale-ne**
1202 **Ane-thieres** < **Aelne-thieres**, ontstaan uit **Ale-ne**
1361 **Ane-tiers** < **Aelne-tiers**, ontstaan uit **Ale-ne**
1361 **Anne-tières** < **Alne-tières**, ontstaan uit **Alle-ne**

De **Weppes** is een streek ten westen van **Rijsel** (**Lille**), tussen de rivieren de **Deule** en de **Leie**.

Het vele **Enter** was eerder **Enne-ter**, in oorsprong **Elne-ter**.
Het is overal in mijn onderzoeken te zien. Ik heb het aangetoond.

De volgende oude vermeldingen van **Ober-Entersbach**, stadsdeel van **Zell am Harmersbach**, een bovenloop van de **Erlen-bach** (< **Elren-bach**), zijstroom van de **Kinzig**, hebben dezelfde herkomst als de oude namen van **Ennetières-en-Weppes**. Zie ook eerder.

1075 **An-teres-bach** < **Anne-teres-** < **Alne-teres-bach**
1111 **An-tres-bach** < **Anne-tres-** < **Alne-tres-bach**
1123 **An-tirs-bach** < **Anne-tirs-** < **Alne-tirs-bach**
1288 **En-tres-bach** < **Enne-tres-** < **Elne-tres-bach**
1479 **En-ters-pach** < **Enne-ters-** < **Elne-ters-bach**

Uit het voorgaande blijkt, zoals ook uit vele vergelijkingen eerder in dit en vorig schrijven:

De **rivieren** **Ante** **Ente** waren eerder **Anne-te** en **Enne-te**, in oorsprong **Alne-te** **Elne-te**.

Nogmaals,

“**Enters-bach**, 11. Jh., bei Offenburg, **Ante-res-bach**, **Antres-bach**, **Antirs-pach**” (zie *Ortslexikon*), was eerder **Anne-te-res-bach**, **Anne-tres-bach** en **Anne-tirs-bach**, eertijds **Alne-te-res-**, **Alne-tres-**, **Alne-tirs-**, “**und im Ablaut damit**” **Elne-ters-bach.** Zie voor veel meer: eerder in dit onderzoek.

Annelles aan een **Aisne**-*stroom* bij Rethel in het Franse departement Ardennes, is de **klankomwisseling** van **Alle-nes**.

De herkomst is **Alle** “mit ***n***-Suffix”.

De **nabije** nederzetting **Ambly-Fleury**, ook aan de **Aisne**, was eertijds **Alle-mi > Ammeli**, waarna verkort tot **Amli**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambli**.

De herkomst is **Alle** “mit ***m***-Suffix”.

Annelles < Allenes heeft dezelfde herkomst als **Allennes** bij **Lille**, 1212 **Alesnes**. Er is nog zo veel meer.

Nogmaals **Enele**, de **klankomwisseling** van **Ele-ne**, **TE ZIEN** in de bronnen (de oude vermeldingen van **Elnes**, zie Gysseling).

Annelin en **Ennelin** (oude namen van **Annœullin** bij Lille) zijn de **klankomwisselingen** van **Alle-nin** en **Elle-nin**.

Nogmaals, **Annelin** < **Alle-nin** ligt náást, ja is vergroeid met, **Alle-nes**, aan dezelfde *stroom*, weliswaar nu geschreven als **Allennes**. Nogmaals, **Annœullin** is de klankomwisseling van **Allou-nin**.

Aunelle, een zij-**rivier** van de **Schelde**, via **Hene** of **Henne**, in het grensgebied van België en Frankrijk, bij Condé en Valenciennes, is de **klankomwisseling** van **Aule-ne** (**Ole-ne**, **Alle-ne**, **Ale-ne**). Zie mijn kaartje.

Hene (waar **Henegouwen** naar genoemd is) en **Henne** zijn de afgesleten vormen van **Heelne** en **Helne**, zoals overal elders veelvuldig het geval, ontstaan uit **Hele-ne** en **Helle-ne**! Vergelijk **Hautrage** aan de **Hene**-*stroom*, vóór 1226 **Halt-** en **Helt-regio** (zie Gysseling). **Halte**, **Helte**, **Alte**, **Elte** is een riviernaam, ontstaan uit **Halle-te**, **Helle-te**, **Alle-te**, **Elle-te**.

De **Aunelle** ligt vlakbij de **Schelde**, maar is in feite een zij-**rivier** daarvan via de **Hene** en de **Hogneau** of **Grande Honnelle**.

De **Honnelle** is de **klankomwisseling** van **Holle-ne**.

Aan de **Honnelle** ligt **Onne-zies**, in 1181 **Hone-sies**, en in 1211 **One-sies** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje.

De herkomsten zijn **Olne-sies**, **Hoolne-sies** en **Oolne-sies**. De plaats zou nu eigenlijk **Olnezies** moeten heten, naar de herkomst.

Hone, **Honne** en **One**, **Onne** zijn ***wijd verbreid***, in oorsprong **Hoolne**, **Holne** en **Oolne**, **Olne**, samentrekkingen van **Hole-ne**, **Holle-ne**, **Ole-ne**, **Olle-ne**, een **riviernaam**, hier met de afleiding "mit *n*-Suffix", stammend van vóór onze jaartelling (door **Krahe** genoemd, in zuivere vorm dan wel te verstaan). Zie voor meer Hone, One, hierna in dit schrijven.

Hollain aan de **Schelde**, tussen **Doornik** (Tournai) en **Condé**, ligt niet zo ver van de **Schelde**-*stroom* de **Honnelle < Holle-ne**.

Hollain was in 707 **Holinio** (zie Gysseling). Zie voor veel meer: mijn getekend kaartje.

Hogneau, de andere naam van de **Honnelle**, was in oorsprong **Holne**, verder aangeduid met **Holne-eau > Holneau > Hogneau**.

De ligging van **Holon-forda** (768-814) kop 941, in de **Gentgouw**, is onbekend (zie Gysseling).

Aan de oorsprong van de **Schelde** ligt **Honne-chy**, vóór 1226 **Hune-chies**, **Hone-chies**, **Houne-chies** en **Honne-chies** (zie Gysseling), de afgesleten vormen van **Huulne-**, **Hulne-chies**, **Hoolne-chies**, **Houlne-chies** en **Holne-chies**. Zie mijn kaartje.

Ook uit het **nabije** **Honne-court-sur-Escaut** is de L weggevallen. Zie het kaartje.

Het **nabije** **Holnon**, in 1225 **Holenon** (zie Gysseling) ligt aan een bron van de Somme. Zie het kaartje.

Onoz, in 1067 **Olnon** (zie Gysseling) ligt aan de **Orneau** (< **Olren-eau**), zijstroom van de **Maas** bij Namen. Uit **Onoz** is de L weggevallen, in oorsprong **Oolnos**, **Olnos**.

Hale-ne, **Halle-ne**, **Hole-ne**, **Holle-ne**, **Houle-ne**, **Hulle-ne** en ……...
Helle-ne, **Hele-ne**, **Hyle-ne**, **Hille-ne** werden ……..

bij de **samentrekkingen** **Haelne**, **Halne**, **Hoolne**, **Holne**, **Houlne**, **Hulne** en ……...
Helne, **Heelne**, **Hylne**, **Hilne**, in de loop der eeuwen tot ……

Hane, **Hanne**, **Hone**, **Honne**, **Houne**, **Hunne** (**Hune**) en ……...
Henne, **Hene**, **Hyne** (**Heine**), **Hinne** (**Hine**).

Helne is ook zuiver overgeleverd.

Het volgende komt op hetzelfde neer:

Ale-ne, **Alle-ne**, **Ole-ne**, **Olle-ne**, **Oule-ne**, **Ulle-ne** en ……
Elle-ne, **Ele-ne**, **Yle-ne**, **Ille-ne** werden bij de **samentrekkingen** ……..

Aelne, **Alne**, **Oolne**, **Olne**, **Oulne**, **Ulne** en ……
Elne, **Eelne**, **Ylne**, **Ilne** in de loop der eeuwen tot …….....

Ane, **Anne**, **One**, **Onne**, **Oune** (**Oene**), **Unne** (**Une**) en

Enne, **Ene**, **Yne** (**Eine**), **Inne** (**Ine**).
Alne, **Olne** en **Elne** zijn ook zuiver overgeleverd.

Aulnay-sur-Iton in Eure was in 1180 **Alneto** en in 1190 **Annelum** (zie internet).

Annelum is de klankomwisseling van **Allenum**.

Alne-to is de *wijd verbreide* zeer oude riviernaam **Alne**, hier met de afleiding "mit ***t***-Bildung". Naamkundigen in Frans-sprekend gebied verklaren **Aune**, **Aulne**, **Alneto** en **Annelum** als '**bos met elzebomen**'**.** "Une **aulnaie** désigne une végétation de type forestier où prédomine **l'aulne** (**Alnus** glutinosa), un arbre de la famille des Betulaceae." De latijnse naam voor de Italiaanse **elzeboom** is **Alnus** Cordata.

De **Iton**, zijrivier (132 km) van de **Seine**, via **Eure**, wijst op een **afgesleten** vorm van **Ilton**, **Ilto-na** (**Ilte-ne**). **Ilte** is een **riviernaam** (!), ontstaan uit **Ille-te**, eerder **Ila-ta**.

De **Itta,** een **waterloop**, “un cours d’eau près du Tenu Loire Inf.”, 3x **Itta** en 1x **Etta**, genoemd in de **7e** eeuw, cop. 10e en 13e eeuw (zie Gysseling), **was GEWOON eertijds**

Ilta en Elta.

Mijn gehele onderzoek toont het aan. Zie aldaar.

(Een ieder die mijn gehele onderzoek heeft bestudeerd, zal dat zeker beamen.)
Ilta en **Elta** werden, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, in de loop der eeuwen, in Frans-sprekend gebied (!), tot het gemakkelijker in de mond liggende **Itta** en **Etta**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend, door naamkundigen verklaard alsof die namen zuiver zijn overgeleverd.

Zie in ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **Krahe** de meerdere (zuiver overgeleverde) **rivieren Elte** (ook **Elze**), ontstaan uit **Elle-te**, eerder **Ella-ta,** de afleiding “mit ***t***-Bildung”. Zie de vele kaartjes.

Elle-te en **Ille-te** werden eertijds ook tot de **klankomwisselingen Ettele** en **Ittele**. Zie elders in dit en vorig onderzoek.

De **Elta** is een zij-**rivier** van de **Donau** bij Tuttlingen (niet door Krahe genoemd). Zie de kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas, waarop nog veel meer te zien is.

De **Ette** is een zij-**rivier** van de **Rijn**, via **Neckar** en **Jagst**. De rivier zou eigenlijk **Elte** moeten heten, naar de herkomst. Zie mijn kaartje. De L zal eertijds uit gecompliceerder vorm zijn weggevallen.

Ilte is ook **zuiver** overgeleverd. De **Itz**, “alt **Itisa**” (zie Krahe, p. 15), zij-**rivier** van de **Main**, is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilti-sa**. **Il-ti** is ontstaan uit **Ili-ti**. Zie mijn kaartje, waarop de Itz te zien is, zo ook de zijstroom daarvan, de **Alster**, d.i. **Alste-re**, **Al**-waterloop “mit *st*-Bildung”. Zie ook **Krahe** bij de **rivier** de **Alst**, zijstroom van de Werse, eerder **Alest**, d.i. **Aelst**.

In het *Ortslexikon* van **Gerhard Köbler** staan meer oude namen. “**Itz** (F.), **ein Nebenfluss des Maines** bei Coburg, **Ida-sa**, **Ite-sa**, **Ita-sa**”, toont de afgesleten overgeleverde vormen van **Ilda-sa**, **Ilte-sa** en **Ilta-sa**.

Vergelijk “**Ilde** (Grossilde und Kleinilde), 11. Jh., bei Marienburg, **Illi-di**, **Ille-de**” (zie het *Ortslexikon*), gelegen aan een **Leine/Innerste**-*stroom*, besproken in mijn vorige onderzoek, zo ook “**Ilde-hausen**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersheim, **Ille-dhe-hausen**, **Elle-the-husen**” (zie het *Ortslexikon*).

Ille-de en **Elle-de** werden eertijds ook tot de klankomwisselingen **Idele** en **Eddele**. Zie mijn vorige onderzoek (zo ook nog hierna).

“**Ober-Ellen**, 11. Jh., bei Regensburg **an der Ellna**, **Ele-nen**, **Elen-di**, **Eln-de**” (zie het *Ortslexikon*), heeft als **grondvorm** de **Allna**, zij-**rivier** van de **Lahn**, eerder besproken: **Alla-na** “und im Ablaut damit” **Ella-na**.

“**Ellen-sen**, 11. Jh., **an der Ilme** bei Dassel bei Einbeck, **Ili-sun**, **Illi-sa**, der **Flussname Ila-sa**” (zie *Ortslexikon*), toont de *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernaam Ila**, op hetzelfde neerkomend als **Ella**, **Ela**, **Yla**, met grondvorm **Ala**, stammend van vóór onze jaartelling, hier “mit ***S***-Suffix”. Die **riviernaam** komt in de bronnen ook voor (zoals hier te zien) als **Ili**, op hetzelfde neerkomend als **Elli**, **Eli**, **Yli**, met grondvorm **Ali**.

Ik zie hier nu voor het eerst de riviernaam Ila-sa

zwart op wit in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler staan!

Ik ben al vele jaren op de hoogte van deze riviernaam, maar heb die naam nog nergens zwart op wit zien staan!
Ik kende alleen de riviernamen **Ila** en **Il-sa** (de afleiding "mit ***s***-Suffix") in het werk van **Krahe**.
In het werk van **Krahe** zag ik ook de riviernaam **Ila-ra** staan (de afleiding "mit ***r***-Bildung", oude naam van de Iller, grote zijstroom van de Donau).
Mijn gedachte was: Dan moet er ook **Ila-sa** zijn geweest! Waar is **Ila-sa** gebleven?

De evolutie: **Ila-sa > Isala**

Ik heb deze evolutie in de loop der jaren al met vele vergelijkingen aangetoond. Het is eigenlijk ook GEWOON TE ZIEN in de bronnen, bij **bestudering van de bronnen**, zoals b.v. in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling! (Zie elders in mijn onderzoeken, zo ook weer in dit onderzoek.)

Ik heb de herkomst van de rivier de IJssel ontdekt. De oude namen **Isala** en **Ysala** zijn de klankomwisselingen van **Ila-sa** en **Yla-sa**. Maar ik heb in al die jaren **NIETS** gehoord uit naamkundige kring. Ja, één reactie heb ik ontvangen:
"Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ik zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss **(Kafka).**"

Prof. Rentenaar zal mijn herkomst van de IJssel niet eens hebben gezien! Ik ben immers geen wétenschapper!

Het *wijd verbreide* **Ilme** is ontstaan uit **Ila-ma** of **Ili-mi**, de afleiding "mit ***m***-Suffix", uitgebreid besproken in mijn vorige onderzoek, herkomst van vele plaatsnamen, zuiver maar vooral ook afgesleten overgeleverd, de L is weggevallen of een klankomwisseling heeft plaats gevonden.

Bovengenoemde rivier de Ilme, waarbij de riviernaam **Ila-sa** wordt genoemd, is een zijstroom van de Leine:

"**Ilme**, ein **Nebenfluss** der **Leine**, **Ilma**, **Ilme-de** (zie het *Ortslexikon*).

"**Ilm** (F.), 11. Jh., ein **Nebenfluss** der **Saale** und die Stadt **Ilm** an der **Ilm, Ilma**, **Ilme-na**, **Ilme-ne**" (zie het *Ortslexikon*).

"**Ilm** (F.), ein **Nebenfluss** der **Donau**, **Ilma** (2), **Ilmi-na**" (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk **Ilme-de** met de **rivier** de **Alm** in Nederland, vóór 1421 (de Sint-Elizabethsvloed) aangeduid met **Eem** of **Eemde** (zie Van der Aa). De Eem was eerder **Eme**. Eem-de was eerder **Eme-de**, de afgesleten vorm van **Eelme-de**, op hetzelfde neerkomend als **Ilme-de**. Ele is in de bronnen ook Ille.

Terug naar Alne:

Alne is overal een riviernaam. Er zijn vele rivieren Alne, een Oud-Europese riviernaam. Maar, zo schreef ik enkele bladzijden eerder, **komt men in Frans-sprekend gebied, dan betekent Alne daar plots** '**elzeboom**'**, ja** '**elzebomenbos**'.

Aulnay-sur-Iton (**< Il-ton**), in 1180 **Alne-to**, is één van de vele plaatsen **Aulnay-sur-**, die altijd maar weer verklaard worden als '**bois d'aunes**' of met '**bois d' aulnes**'.
Al die plaatsen Aulnay hebben oude vermeldingen **Alne-to, Alne-ti, Alni-di** en **Alnetum**,

Al die nederzettingen zijn genoemd naar de ***stromen***, waaraan zij zijn ontstaan. Die ***stromen*** werden vroeger beschouwd als **Alne**.

Zijn de meerdere Franse plaatsen **Andilly** en **Antilly**, eerder **Andili** en **Antili**, de klank-omwisselingen van **Alni-di** en **Alni-ti**, dan óók genoemd naar de '**elzeboom**'**?**
Al die nederzettingen **Aulne**, **Aulnay**, **Aulnoy**, die allen ook voorkomen als **Aune**, **Aunay**, **Aunoi**, **Aunoit**, met oude vermeldingen **mèt en zònder L**, worden verklaard als:

"**La végétation caractérestigue des aulnaies a donné leur nom à de nombreux toponymes de communes et lieux-dits:**

Hierna volgen vele plaatsnamen **Aulnay-sur-,……..** met aan het eind **Olne** (**Belgique**)!

Toponymie Aulnay (Aulnay-sous-Bois):
"Les interprétations de l'origine du nom de la ville varient autour du mot latin alnetum, qui signifie << endroit planté d'aulnes >>. Les aulnes auraient été **fort nombreux** au confluent des **rivières** de la commune: la Morée, le Sausset. Selon un avis différent, Aulnay doit son nom à sa situation dans le pagellus alnetenis, le << pays d'Aulnaye >>."

Olne aan de **Maas**-*stroom* de Vesder was in 847 **Olisna**, in 1095 **Alno**, in 1190 **Olne**, in 1190 **Hone**, en in 1243 **One** (zie internet). (Gysseling geeft alleen de oude naam Alno, zonder verklaring.) Zie mijn kaartje, met alleen de oude naam Alno.

Olne wordt verklaard als: "**L'origine du nom d'Olne** est liée au développement d'une végétation typique de l'aunaie." **Olne is genoemd naar de Maas-*stroom* de Vesder**.

Hone en **One** zijn in mijn onderzoeken de **afgesleten** vormen van **Hoolne** en **Oolne**.
Hoolne en **Oolne** waren eerder **Hole-ne** en **Ole-ne**. Krahe noemt de Maas/Houille-*stroom* de **Olenne**.
De **Orne**, zij-**rivier** van de Sarthe, was ca. 1085 **Olne** (internet). **Olne is een riviernaam**.
Er zijn vele rivieren Olne. Hoe is het mogelijk dat men Olne dan kan verklaren als 'elzeboom'.
Dat is verklaren met oogkleppen op!

Vergelijk **Olisna**, hier ook **Alno**, met de **rivier** de **Aleine**, zijrivier van de **Maas**, via Semois, ca. 644 copie 10e en 13e eeuw **Alisna** en **Alsina** (zie Gysseling).

Vergelijk ook **Alesnes**, 1212, oude naam van **Allennes** bij Lille, genoemd naar de Deule-*stroom*.
Alisna is oude schrijfwijze voor **Alesne**. Zie mijn kaartje van de **Aleine**-*stroom* (zo ook van **Allennes**).

Hoe zal de 140 km lange **rivier** de **Aulne** in **Bretagne**, met zijrivier **Ellez**, die bij **Brest** in zee loopt, worden verklaard? Betekent die rivier 'elzeboom' of 'bos met elzebomen'?
Die rivier was ook, net als die rivieren **Alne** in '**Grand-Bretagne**' (**Groot-Brittannië**), **Alne**.
Die rivier was **Alle** (-ne), "und im Ablaut dazu stehend" **Elle**, met afleiding **Ellez**.

Ellé is ook een **rivier** in **Bretagne**, in "les départements du Morbihan et du Finistére", 76 km. "Le nom de la rivière **Elle** est probablement d'origine **celtique**." Dat 'probablement' kan men wel weglaten!

Vergelijk de **Elle**, zij-**rivier** van de **Maas**, via **Roer**, óók door **Krahe** genoemd. Zie kaartjes!

Vergelijk de **Elle**, zij-**rivier** van de **Dordogne**, via **Vézère**, in Frankrijk.

Vergelijk de **Elle**, zij-**rivier** van de **Vire** in "Bas-Normandie".

Het vele **Elle**, **Ell**, ook in Nederland, is genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan! Zie mijn getekende kaartjes. Dat geldt ook voor het vele **Elle-ste**, **El-ste**, **Elst**, afleiding "mit *st*-Bildung", met grondvorm **Ale-ste**, **Al-ste**, **Alst**, *wijd verbreid*, **rivieren** en plaatsnamen (zie ook Krahe). Het vele **Aalst** en **Elst** komen op hetzelfde neer, eertijds **Ale-ste** "und im Ablaut damit" **Elle-ste**.

In Groot-Brittannië zijn meerdere **rivieren** **Alne** en plaatsen **Alne-**, volgens prof. **Nicolaisen** **Oud-Europese riviernamen** (Zie hiervoor).

Maar ik lees bij "**Alne** **is a village in North Yorkshire**": "The name is derived from the latin word Alnus for Alder, as the village was surrounded by these trees."

"The township Alne lies on an affluent of the Ouse."
Alne **is hier genoemd naar de** **Ouse**-***stroom*****!** Ik vermoed dat **Ouse** eertijds **Oulse** was, ontstaan uit **Oule-se**, verwant met **Ale-se**, **Alle-se**. "The river is formed from the River **Ure**."
In mijn onderzoek zijn de riviernamen **Ure**, **Oure** en **Ourthe**, **Oure-the** de afgesleten vormen van **Ulre**, **Oulre** en **Oulre-the**.

Nogmaals: "**Alne**, **12**. **Jh**., ehemalige Abtei bei Thuin, Provinz Hennegau, **Alna**" (zie *Ortslexikon*), is de *wijd verbreide* **riviernaam** 'van **Krahe** en **Nicolaisen'**, hier de **Maas-*stroom*** de **Sambre**, waaraan de abdij eertijds is ontstaan.
Maar op internet staat de verklaring: "De plek is genoemd naar de elzeboom (geslacht Alnus, Frans aulne), die hier wellicht in grote hoeveelheden voorkwam toen de abdij werd gesticht."
De abdij wordt nu Abdij van Aulne genoemd, in het Frans L'abbaye d'Aulne.

Unsere ältesten Flussnamen van **Krahe**, p. **36** en **37**:

"Mit ***n***-Elementen sind gebildet **Alna** (so 1251 usw.) **> Alle**, **Fluss** in **Ostpreussen**; **Alnà**, **Fluss** im Bez. Lazddìjai in **Litauen** (ebd. der See **Alnas**); **Olna > Orne**, **Nebenfluss d. Thil** in **Belgien**."

“Im Ablaut dazu steht **Elna**, das öfters in **Frankreich** begegnet, so als **Nebenfluss** der **Aa** im Dép. Pas-de-Calais, als alter Name (867) der jetzigen **Liane** in der Picardie, desgleichen ein **Nebenfluss** der **Gande** in Massy in Dép. Saône-et-Loire (912 **Elna**, jetzt ruisseau de Coppier), ein **Nebenfluss** der **Maas** im Dép. Meuse (940 **Helna**, jetzt ruisseau d’Esnes) und die **Eaulne**, **Nebenfluss** d. **Arques** im Dép. Seine-Inférieure.”

“Weiter **Alona**, ein **Nebenfluss** der Luokna im Kr. Kowno (**Litauen**); **Olona**, **Nebenfluss** des **Po** (**Olonna** Rav. IV 36) in Gallia Transpadana; **Olana** (…….(Grieks) Polyb. II 16), eine **Po-Mündung**, jetzt Po di **Volane**; **Olina** (Gen … (Grieks) Ptol. II 8,2) **> Orne**, **Nebenfluss** der **Sarthe**; **Olona > Olonne**, **Fluss** in der **Vendée**, und …… ***Olena > Olenne**, **Nebenfluss** der **Houille** in **Belgien**.” Tot zover **Krahe**.

Vergelijk **Alona**, een **rivier** in **Litauen**, met “**Anola-felde** (2), **8**. Jh., **unbekannt**” (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Alona-felde**, d.i. **Alene-feld**, **Alen-feld**, Duits **Ahlen-feld**.
Voor mij is **Anola-felde** niet ‘unbekannt’. Het is een oude naam van “**Al-feld**, **8**. Jh., bei Mosbach, **Alon-felde**, **Alen-felt**, **Alen-velt**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk **Olina**, zij-**rivier** van de **Sarthe**, met **Olne** aan **Maas/Vesder**-*stroom*, 847 **Olisna**, 1095 **Alno**, 1243 **One** (**< Oolne**, **Ole-ne**, eerder **Olina**), aldaar zo ten onrechte verklaard al ‘**elzebomenbos**’.

Vergelijk nogmaals de **Orne**, ook een zij-**rivier** van de **Sarthe**, ca. 1085 **Olne** (internet).

Olre werd tot de **klankomwisseling** **Orle**, maar ook tot **Ore**, **Oor**, in vele namen. De **Orla**, een zij-**rivier** van de **Elbe**, via **Saale**, is de **klankomwisseling** van **Olra**. **Olre-ne** werd in de loop der eeuwen tot **Ore-ne**, **Orne**.

Er zijn **rivieren** **Alne**, **Olne** en **Elne**, maar ook **plaatsen** **Alne**, **Olne** en **Elne**. Zij hebben allen precies dezelfde herkomst, een *algemene* **riviernaam**, stammend van vóór onze jaartelling. **Alne** werd in **Frankrijk** tot **Aulne**, in de meeste gevallen **ten onrechte verklaard als 'elzeboom'**.

Anne-ville-sur-Mer ligt aan zee, bij Coutances in Normandië, daar eveneens aangeduid met **Anne-ville-en-Cotentin**. Toponymie: vanaf 1154 **Ansle-villa**, **Ansla-villa**, ook **Ansne-ville**, **Anneu-ville**, **Anna-vill**, en vanaf 1749 Anne-ville. (Zie internet.)

Evolutie: **Alna-sa** is in der tijd geworden tot de klankomwisseling **Ansala**, verkort tot **Ansla**. Anna-vill was in oorsprong **Alna-vill**. (Ik heb deze plaats al eerder besproken, aldaar alleen aangeduid met Anneville-sur-Mer. Ik laat het hier maar staan, vanwege de grotere duidelijkheid.) **Anne-ville-sur-Crique**, ook bij Coutances, heeft dezelfde oude namen.

Vergelijk **Anneu-ville** met **Anneux** aan een **Schelde**-*stroom* bij Cambrai, 1144 **Elnois**, 1203 **Alneus** en **Elneiis**, 1181 **Alneiis** (zie Gysseling).

De **Schelde-*stroom*** was **Alne** “und im Ablaut damit” **Elne,** zo blijkt steeds weer!
Anneu-ville zou eigenlijk **Alneu-ville** moeten heten, naar de herkomst.
Anneux zou eigenlijk **Alneux** moeten heten, naar de herkomst.

Auder-ville ligt ook in **Normandië**, **op een punt in zee**, op de **Cap de la Hague**, 1063 **Helde-arde-villa**, waarna Auder-ville, 1634 Ander-ville (lire Auder-ville). (zie internet.)

Vergelijk de plaats **Oudewater,** provincie Utrecht, in 1242 **Held-water** (zie Van Berkel en Samplonius), “in 1100 ontstaan in een meanderbocht, daar waar de Lange Linschoten samenkomt met de Hollandsche IJssel.” (Zie internet.)
“De oorsprong van de naam Oudewater is niet bekend.” (Zie internet). Naamkundigen verklaren het vele Helde als ‘afhellend’, maar hier dus niet: “samenstelling van ‘water, waterloop’ en *oud* ‘oud’.” (Zie Van B. en S.)
Helde is in mijn onderzoek ontstaan uit **Helle-de**, afleiding van een **riviernaam**, in de bronnen ook **Elde**, ontstaan uit **Elle-de**, met grondvorm **Alde**, ontstaan uit **Alle-de**.
Ik denk dat Alde in deze nederzetting later werd opgevat als Oude. Zo werd **Alde-water** tot **Oude-water**.
Alde-re werd in Frans-sprekend gebied tot **Aude-re**.

Vergelijk ook **Oudenaarde**, Frans **Auden-arde**, in België, in 1094 **Aldin-ardo**, waarna **Alden-arde** en **Olden-arde** (zie Gysseling). **Aldin** lijkt mij naar de Schelde-*stroom* genoemd, waaraan Oudenaarde is ontstaan, grondvorm van **Elden**, zoalls Elden aan de Neder-Rijn bij Arnhem, met oude namen **Ali-ti** en **Elti** (eerder **Elli-ti**) (zie *Lexicon* van Blok), een *wijd verbreide* riviernaam.
De Schelde-*stroom* was Alle. Zo werd de nederzetting daaraan tot Alle-din-arde, Al-din-arde.

Uit **Auder-ville** is de **L** weggevallen. De naam zou eigenlijk **Aulder-ville** moeten heten, naar de herkomst. De echte herkomst is **Alder-ville**. **Al-der** is ook **Alne-der** > **Anne-der**, **Ander**.

Wat betreft de oude vermelding **Helde-arde-villa**:

Zuidelijker, wat verwijderd van de kust, ligt **Helle-ville**, aan de **Divette**, stromend naar zee, voorheen ook **Herre-villa** en **Hetre-villa** (zie Dauzat), de afgesleten overgeleverde vormen van **Helre-villa** en **Heeltre-, Heltre-villa**. Zie mijn kaartje.
Divette lijkt mij eerder **Ivette** te zijn geweest, **Ive-te**, eertijds **Ilve-te**, afleiding “mit *t*-Bildung” van **Il-ve**, d.i. Il-waterloop “mit *v*-Element”. Inderdaad, even op internet gekeken: “La Divette ou anciennement l’Yvette”

Een **zee-engte** tussen de kust en wat eilandjes bij **Brest** heet **Chenal de la Helle**.
De zee werd vroeger beschouwd als Helle, zo toont mijn eerste onderzoek aan, de vele Helle-namen aan de kusten van Noord-west Europa (niet op mijn website). Zie mijn kaartje Chenal de La Helle, en Helle-ville.

Helde in vele namen, zoals in **Helde-arde-villa** aan de kust van Cap de la Hague, betekent niet 'afhellend, op een helling gelegen'!
Haalde, **Halde** en **Helde**, **Heelde**, **Heilde**, **Hilde** (Hielde), is vele eeuwen eerder ontstaan uit **Hale-de** en **Helle-de**, **Hele-de**, **Heile-de**, **Hille-de**, afleiding van een *wijd verbreide* oude **riviernaam**, stammend van vóór onze jaartelling, n.l. **Hala** en **Hella**, **Hela**, **Hyla**, **Hila**, ook **Ala** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila**, overal te zien in de bronnen.

De namen werden ook tot de klankomwisselingen **Hadele**, **Hadili**, **Haadli** (in Noord-Frankrijk < Hali-di), en **Hatalle** (< Hala-te) en **Heddele**, **Hedele**, **Hedilla** (< Heli-da), **Hethele** (< Hele-the), **Heidele**, **Hittele** (< Heile-de, Hille-te). Zie elders in dit of vorig onderzoek.

Hedel aan de Maas bij 's-Hertogenbosch, in de 9e eeuw **Hatalle** en **Hedilla** (zie de bronnen), toont de **klankomwisselingen** van **Hala-te** en **Heli-da**.

Auvers ligt in **Normandië**, **La Manche**, 1095 **Alvers**, daarna Auvers (internet).
De herkomst is **Al**-waterloop "mit ***v***-Element", zoals **Krahe** dat aanduidde bij **Alve**, **Olve** en **Elve**.
Uit **Auvers** is de **L** weggevallen, in oorsprong **Aulvers**, **Alvers**.

De twee **rivieren** **Avre** in Frankrijk, een **Somme**-*stroom* en een **Eure**-*stroom*, waren eertijds **Aelvre**, ontstaan uit **Aelve-re** (**Alve-re**).

Anne-cy aan de noordoever van het **Meer van Annecy** in het oosten van Frankrijk, in het departement **Haute-Savoie**, in het **Savoyaards** **Èni-ci** (zie internet), was in oorsprong **Alne-ci** "und im Ablaut damit" **Elni-ci**.

De oude namen van **Annecy**, n.l. **Ane-ri-ci**(acum) en **Ani-ci**(aca) (zie internet), waren in oorsprong **Aelne-ri-ci** en **Aelni-ci**.

De ultieme herkomst is het *wijd verbreide* **Ala-na**, eertijds ook > de **klankomwisseling Anala**.

Nogmaals:

"**Alne**, 12. Jh., Abtei bei Thuin, Provinz Hennegau, **Alna**" (zie het *Ortslexikon*), is gelegen **aan de Sambre**. Op internet (Wikipedia, Abdij bij Thuin) wordt **Alna** verklaard als 'elzeboom, elzeboombos'. **Alna** is echter een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van ver vóór onze jaartelling (zie prof. Krahe en prof. Nicolaisen).

"**Ahlen**, **8**. Jh., bei Beckum, **Alnon**, **Alna**, **Alnun**, **Alnen**, **Allun**" (zie het *Ortslexikon*), toont de variaties van een *wijd verbreide* oude riviernaam in hetzelfde grote oude taalgebied. Zie opnieuw de werken van Krahe en Nicolaisen. Zie mijn getekende kaartjes! Hoe kan **Alna** hier 'elzeboom' betekenen?

Ahlen, in de 8e eeuw **Alna**, ligt aan de **Werse**, een zijstroom van de **Ems**. Zie mijn kaartje.

Een *zéér nabije* zijrivier van de **Werse** is de **Alst**, waar **Krahe** schrijft op pagina 38 van *Unsere ältesten Flussnamen*:

"Auch *st*-Bildungen fehlen nicht, so *Alesta >Alst, 12. Jh., Alest, rechter Nebenfluss der Werse." Zie mijn kaartje. Elders is **Alst Alste**, eerder **Alsta**.

Alsta ie een **eiland** in **Noorwegen**. Het eiland is genoemd naar het water, de *stroom*, waarin het is gelegen.

Ahlen is **Ale-ne**, d.i. **Ale**-waterloop "mit ***n***-Suffix", hier de **Werse**-*stroom*.

Het nabije **Ale-ste**, zijstroom van de **Werse**, is **Ale**-waterloop "mit ***st***-Bilding".

Zie mijn kaartje. Vergelijk de **rivier** de **Ahle**, zijstroom van de Weser. Zie ook hier weer mijn kaartje. Er zijn meerdere **rivieren Alen**, **Ale-ne**.

Ahlen bij **Osna-brück** (< **Olsna-brück**!), was in de 10e eeuw **Aluthon** (zie Gysseling), de oude schrijfwijze voor **Ale-then**, **Aelten**, d.i. **Ale**-waterloop "mit ***t***-Bildung". (Ahlen aan de Werse was niet Aluthon, een fout op mijn getekend kaartje.)

Aalten en **Aalden** in Nederland zijn genoemd naar de oude **riviernaam Ale**, eerder **Ala**. De plaatsen zijn genoemd naar de *stroom*, waaraan zij zijn ontstaan. Zie kaartjes.

Uit "**La liste des rivières de France**" en "**Affluents et sous-affluents de La Meuse**", en nog meer namen van rivieren uit andere bronnen:

Ailette is een zij-**rivier** van de **Oise**, in 922 **Alea** (zie internet). **Ailette** is het Franse **Alle-te**, de afleiding "mit *t*-Bildung", elders geworden tot de klankomwisseling **Attele**, **Attel**, zij-**rivier** van de **Inn**, waaraan ook de plaats **Attel**, bij Wasserburg.

Aille is een zij-**rivier** van de **Argens** in het dep. **Var**, "Provence-Alpes-Côte-d'Azur". Vergelijk de vele Franse plaatsen **Ailly**, in de bronnen **Alli** (zie Gysseling).

Alli-ti werd tot de klankomwisseling **Attili**, plaatsen **Attilly** in Frankrijk, zoals **Attilly** aan een **Somme**-*stroom*, met nabije plaatsen **Ailly-sur-Somme**, **Ailly-sur-Noye**, **Ailly-Ht.-Clocher**, allen aan **Somme**-*stromen*, waaronder ook **Allery**, **Allaines** en **Alain-court**. Zie mijn kaartje.
Attilly, "Seine et M.", 1164 **Atilli-aco** (zie internet), is de klankomwisseling van **Ali-ti**.

Endre is ook een zij-**rivier** van de **Argens**.

De herkomst is **Elne-dre > Enne-**, **En-dre**.
Alne-dre > Anne-, **An-dre**.

Alu is een zij-**rivier** van de **Maas**, via **Aisne**. "**La vallée de l'Alu**." **Ale** is in de bronnen ook **Alei**, **Alu**, **Alou** en **Aleu**.

Alène (Ale-ne) is een zij-**rivier** van de **Loire**, via **Aron**. Aan de **Alène** ligt de plaats **Avrée** (elders twee **rivieren Avre**), dat wijst op een oorspronkelijk **Ael-vre**, **Aelve-re**, d.i. **Ale**-waterloop "mit *v*-Element". **Avrée** is ook de naam van de zij-**rivier** van de **Alène**.

Aron moet gelezen worden als **A-ron < Ael-ron < Ala-ron**, **Ale-ren**.

Een zij-**rivier** van de **Aron** is de **Alnain**, d.i. **Alnin**, **Alnen**.

Aan de **Aron** ligt de plaats **Alluy**. Zie hierna **Allier**, óók een zij-**rivier** van de **Loire**.

Aleine (Ale-ne) is een zij-**rivier** van de **Maas**, via **Semois**, in 644 **Alisna** (Ales-ne) en **Alsina** (Alse-ne) (zie Gysseling). Zie mijn kaartje. (Zie ook eerder.)

Alyse is ook een zij-**rivier** van de **Maas** bij **Namen**, eerder **Ali-se**, de afleiding "mit *s*-Suffix" van het *wijd verbreide* **Ali**, in de bronnen ook **Ale**, eerder **Ali**, **Ala**, **Alo**.

Allaine (**Alle-ne**), overgaand in de naam **Allan**, is een **rivier** in "canton du Jura en Suisse, et le département du **Doubs** en France".

Prof. Nicolaisen schrijft bij **Allan Water**, **rivier** in Schotland: "**Allan is of Pre-Celtic Indo-European origin**." Aan de **Allaine**-*stroom* liggen de plaatsen **Alle** en **Allenjoie**.

Allier, **Aleir** **en occitan**, is een zij-**rivier** van de **Loire**, in de **5e eeuw**

Ela-ris, "**Elaver chez César**" (zie internet).

De herkomst is **Ala-ri** "**und im Ablaut dazu stehend**" **Ela-ri**, de afleiding "mit *r*-Bildung" van **Ala** en **Ela**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van ver vóór onze jaartelling.

Herzelfde is ook te zien in ***Unsere ältesten Flussnamen***, p. **37** bij de **rivier** de **Aller**, zijrivier van de Weser in Duitsland: **Ala-ra**, **Alla-ra** "im Ablaut dazu" **Ela-ra** ……. èn **Ila-ra** (de **Iller**, zij-**rivier** van de Donau).

In "**Pays de Loire**" ligt **Olonne-sur-Mer** en **Sables-d'Olonne** ("sands of Olonne").

Vergelijk ***Ole-na > Olenne**, zij-**rivier** van de **Maas**, via **Houille**, door **Krahe** zo vermeld op p. **37** van *Unsere ältesten Flussnamen*, daarin ook in één adem genoemd de meerdere **rivieren** **Alona**, **Olo-na**, **Olana**, **Olonna**, enz.

In Frankrijk liggen **2** plaatsen **Allonne**, **3** plaatsen **Allonnes**, **2** plaatsen **Allons**, **1** plaats **Allon**-ville, enz. Zij zijn genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan.

Allière is een **rivier** in "Basse-**Normandie**", zijstroom van de **Vire**. **Estry** ligt aan de bron, 832-850 **Altreium** (internet), dat wijst op **Altre**, **Alta-ra** "und im Ablaut damit" **Elta-ra**, een *wijd verbreide* riviernaam. **Estry** is de afgesleten overgeleverde vorm van **Elstri**. **Allière** is de *wijd verbreide* riviernaam **Alle-re**, eerder ook **Ala-ra**, afleiding "mit *r*-Bildung".

Eltre en **Elstre** komen op hetzelfde neer, de afleidingen "mit ***t***-Bildung" en "mit ***st***-Bildung". Zie mijn onderzoeken, **rivieren Elte**, ontstaan uit **Elle-te**, met grondvorm **Ale-te**, **Alle-te**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Ettele** en **Atele**, **Aettle** en **Attele**. (Zie hierna in dit schrijven.) De ultieme herkomst is Ala-ta, Alla-ta en Ella-ta, "mit *t*-Bildung".

Aelte-re, **Alte-re** en **Elte-re** werden in de loop der tijd ook tot **Ate-re**, **Atte-re** en **Ette-re**, waarna **Ater**, **Atter** en **Etter**. Zie mijn eerdere werkstukken.

De grondvorm van **Elstri** is **Alstri**, d.i. **Al**-, **El**-waterloop "mit *st*-Bildung". Zie mijn vorige werkstukken, **rivieren Alster** en **Elster**, zoals zijrivieren van de **Elbe** en de **Main**-*stroom* de **Itz**, enz.

Eau d'Olle is een zij-**rivier** van de **Rhône**, via **Isère** (**Isa-ra < Ilsa-ra**).

Allondon is ook een zij-**rivier** van de **Rhône**, zo ook de **Allemogne** en de **Ecra** (Eelcra, Eelce-re?). **Allon-don** is een afleiding van het *wijd verbreide* **Allon** (**Allen**). **Allon** is ontstaan uit **Allo-na**. **Allon** is hetzelfde als **Allan < Alla-na** "of Pre-Celtic Indo-European origin" **Alna-don** werd in Groningen tot **Anla-don**, oude naam (zie *Lexicon* van Blok) van **Den Andel**. **Alna-don**, **Alne-den** werd tot het vele, de klankomwisseling, **Andelen**, **Andel**.

Alzon is ook een zij-**rivier** van de **Rhône**, via de **Gard**. "Etymologie: L'origine du nom est **pré-celtique**." Vergelijk de **rivier** de **Aleine**, zijstroom van de **Maas**, via Semois, 644 **Alis-na** en **Alsi-na** (zie Gysseling), op hetzelfde neerkomend als **Alzo-na**, **Alzon**.

Aulnois is een zij-**rivier** van de **Maas**, via **Chiers**, "dép. **Ardennes**, pr. **Luxembourg**".

Aan deze rivier ligt **Osnes**, de afgesleten vorm van **Olsnes**, **Olse-nes**, op hetzelfde neerkomend als **Alse-nes**. Zie mijn kaartje.

Nabij Osnes ligt, aan dezelfde *stroom*, de **Chiers**, **Oli-ze-sur-Chiers**. Zie kaartje.

Aulnois zal van **Alno** zijn afgeleid, ook voorkomend als **Alna.**

Osne, zij-**rivier** van de **Marne**, in 1140 **Ona** (zie internet), is de afgesleten vorm van **Oolna**, **Olna**.

Aan de **Osne** ligt de plaats **Osne-le-Val**

Osne is de afgesleten vorm van **Olsne**, samentrekking van **Olse-ne**.

Vergelijk **Olne** aan de Maas-*stroom* de Vesdre, 1243 **One** (internet), eertijds ook **Oolne**.

Osse, zij-**rivier** van de **Garonne**, via **Gélise**, zou eigenlijk **Olse** moeten heten, naar de herkomst, denkelijk eertijds ontstaan uit ingewikkelder vorm.

Oss in Nederland, ontstaan aan een **Maas**-*stroom*, eerder **Osse** en **Osne**, **Osse-ne**, zou eigenlijk **Olss** moeten heten, naar de herkomst, **Olsne**, **Olse-ne**, **Olse**. Vele vergelijkingen tonen het aan. Zie mijn vorige onderzoeken, de vele kaartjes.

Uit Ana, Anna, Ona, Onna, Unna en …….

Enna, Ena, Yna, Ina is de L weggevallen, in oorsprong

Aelna, Alna, Oolna, Olna, Ulna en ……
Elna, Eelna, Ylna, Ilna, eertijds ontstaan uit ……..

Ala-na, Alla-na, Ola-na, Olla-na, Ulla-na en Ella-na, Ela-na, Yla-na, Ila-na.

Orain, zij-**rivier** van de **Doubs**, **Jura**, 914 **Unna**, 922 **Onna**, 1329 **Orain** (zie internet), was in oorsprong **Ulna**, **Olna**.
Orain, eerder **Orin**, was in oorsprong **Olrin > Orin**.
Ognon, bronrivier van de **Orain** (zie internet), wijst op een eerder **Onnon < Olnon**.

Eaulne, een zij-**rivier** van de **Arques**, **Seine-Maritime**, is zuiver overgeleverd, eerder **Oolne** of **Aulne**, **Alne**.

Eaunette, andere naam van de **Airaines**, zij-**rivier** van de **Somme**, was in oorsprong **Oolne-te** of **Aulne-te**, **Alne-te**.
Airai-nes wijst op **Erre-nes < Elre-nes**. Zie mijn eerdere onderzoeken.

Aunette, zij-**rivier** van de **Nonette**, die weer een zij-**rivier** is van de **Oise**, was ca. 1004 **One**, 1163 **Onetam**, waarna **Nonette** en **Onne-te** (zie internet). De Aunette was in oorsprong: **Oolne**, **Oolne-te** en **Olne-te**.

De **Aunette** zou eigenlijk **Aulnette** moeten heten, naar de herkomst.

Othain, zij-**rivier** van de **Maas**, via **Chiers**, met nederzetting **Othe**, was in oorsprong **Ooltin**, ontstaan uit **Oolti-ni**, **Oolthe-ne**.

Oolti is weer ontstaan uit **Oli-ti**, afleiding "mit *t*-Bildung". **Othe** zou eigenlijk **Oolthe** moeten heten, naar de herkomst. **Othene** bij **Terneuzen** was in oorsprong **Oolthene**.

Lot is een zij-**rivier** van de **Garonne**, 6e eeuw **Ulda**, 7e eeuw **Ulta**, 947 **Oli-ti**, 10e eeuw **Oltis**, 1201 **Out** (zie internet). Alleen uit **Lot** en **Out** is de L weggevallen. De **rivier** zou eigenlijk **Olte**, **Olt** of **Oult** moeten heten, naar de herkomst. **Le Olt** werd via **L'Olt** tot **L'Ot**, waarna **Lot**, nu aangeduid met **Le Lot**. En dat is dubbelop!

Vergelijk nogmaals de **rivier** de **Osse,** ook een **Garonne**-*stroom*, via Gélise (zie internet).

Ik schreef zojuist "zou eigenlijk **Olse** moeten heten, waarschijnlijk eertijds ontstaan uit ingewikkelder vorm".

Maar nu schrijf ik: De **rivier** de **Osse** was eertijds waarschijnlijk **Oli-si**, **Olsi**.

Zie ook **Oss** in Nederland, genoemd naar de **Maas**-*stroom*, in oorsprong **Olsne > Osne** en **Olse-ne > Osse-ne**, waarna **Osse**, **Oss**. Zie mijn vorige onderzoeken, zoals mijn 'Getekend Onderzoek'! Zie de vele kaartjes.

Ook in Nederland is er veel **Ole**, **Olle**, vooral aan de Maas-*stroom*, **door naamkundigen verkeerd verklaard**. De plaatsen zijn genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan.
Ole-re, **Oolre** en **Olle-re**, **Olre** werden tot **Ore** èn tot de **klankomwisseling** **Oorle**, **Orle**, ONBEKEND in naamkundige kringen. Zie mijn 'Getekend Onderzoek'.
Ole-de, **Oele-de** (Oule-de) en **Olle-de** werden er eertijds tot **Oolde**, **Oelde** (Oulde, **Ulda**, zie de Garonne-*stroom* hiervoor) en **Olde**. Maar de namen werden eertijds óók tot de **klankomwisselingen** **Odele**, **Oedele** (Oudele, Udele) en **Oddele**, ONBEKEND in naamkundige kringen.

Zie **Oele,** gem. Hengelo, 1297 Odele, 1381-1382 Oedele, 1431 Udelo, 1460 Oddele (zie Van Berkel en Samplonius). **De herkomst is** Ole, Olle, Oele, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, èn de afleiding daarvan, Ole-de, Olle-de, Oele-de, eertijds, in de loop der tijd, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworderden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen** Odele, Oddele en Oedele, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend, **door naamkundigen verklaard**, alsof die namen zuiver zijn overgeleverd, **de PRAKTIJK van de plaatsnaamkunde**.

Van Berkel en **Samplonius** besluiten hun bespreking van **Oele** met: "Laat 10e eeuw **Ailo** wordt niet langer met **Oele** geïdentificeerd: "ligging onbekend, in Twente"."
Ik denk dat **Ailo**, d.i. **Alo**, in die tijd ook **Ala** en **Ali**, in de middeleeuwen **Ale**, juist wel met **Oele** kan worden geïdentificeerd.
Ale is in de bronnen immers ook **Ole** en **Olle** (**Oule**, **Oele**)! Zie ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **Krahe**, p. 36 en 37. **Ale-de** werd óók tot **Adele**, in vele plaatsnamen. Zie dit en vorig schrijven.

Het **nabije Enschede** was eertijds **Aelne-schedhe**, ontstaan uit **Ale-ne**-'waterscheiding', de vele beken in Twente, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ane-schedhe**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de middeleeuwse bronnen opgetekend. De oude naam **Anne-schethe** is de afgesleten vorm van **Alne-schethe**, ontstaan uit **Alle-ne-**'waterscheiding'. En-schede zou eigenlijk **Elne-schede** moeten heten, naar de herkomst.

Zie voor meer, in hetzelfde nabije *stroom*-gebied van Enschede, elders in dit en vorig schrijven, zoals b.v. **Ane**, ook aangeduid met **Anen** en **Aen**, nederzetting aan de Overijsselse Vecht, met daarbij **Ane-velde**, ook aangeduid met (zie Van der Aa), **Anne-velde** en **Enne-velde**.

Het zijn de afgesleten vormen van **Aelne**, **Aelnen** en **Aelne-, Alne-velde** "und im Ablaut damit" **Elne-velde**, genoemd naar de **Vecht**-*stroom*, waaraan ook, aan de nabije Vecht-*stroom* de **Regge** de nederzetting **Enter**, eerder **Enne-ter**, en nòg eerder **Enne-the-re** (in 1190), de afgesleten vorm van **Elne-the-re**. Er is nog zó veel meer, zoals b.v. de **rivier** de **Alst**, zijrivier van de Vecht, via Steinfurter Aa over de grens (daar Vechte genoemd), 9e eeuw **Ali-sti** (zie het *Ortslexikon*), d.i. **Ale-ste** (zie ook Krahe), **Ale**-waterloop "mit *st*-Bildung".

Oudon, zij-**rivier** van de Mayenne, een **Loire**-*stroom*, 1038 **Olidum**, 11e eeuw **Uldonus** (zie internet), zou eigenlijk **Ouldon** moeten heten, naar de herkomst!
Uit zeer vele rivier- en plaatsnamen is de L weggevallen, ONBEKEND in naamkundige kringen.

Hoe is het toch mogelijk dat **Ton Spamer**, lid van het **Netwerk Naamkunde**, al weer vele jaren niet wil terugkomen op zijn stelling:

"**De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit.** Daar breekt Uw hele theorie van de weggevallen L op kapot. U introduceert een verschijnsel dat alleen in Uw verbeelding bestaat en dat nergens in de talen van de Indo-Europese stam een regelmatig terugkerend iets is geworden. Kijk, daarom krijgt U nooit antwoord. Wij kunnen onze tijd echt beter gebruiken."

De L, die weggevallen is, "is een regelmatig terugkerend iets geworden" in **plááts- en riviernamen**, **aardrijkskundige namen**, die, zoals naamkundigen zelf ook zeggen (zie dr. J. de Vries in de inleiding van zijn plaatsnamenboek *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*), op de ***vlugste*** en dan ook ***vluchtigste*** manier werden aangeduid, en daardoor, meer dan de gewone woorden van de taal, aan verandering onderhevig zijn geweest.

Odon, zij-**rivier** van de **Orne** bij **Caen**, 1027 **Oldon** (zie internet), zou eigenlijk **Ooldon** moeten heten, naar de herkomst.
De **Orne** was eerder **Ore-ne**, de afgesleten vorm van **Olre-ne**. Rivieren **Orne** waren bijna allen voorheen óók **Olne**. Zie de bronnen.

Orne, **rivier** in het Noord-Westen van Frankrijk, 170 km, bij **Caen** in zee stromend, was in de **2e eeuw** **Oli-na**, "**chez Ptolemée**", 1020 **Olnus**, 1060-1070 **Olna**, 1077 **Ole-na**, 1138 **Olna**, 1150 **Ougne**, 1197 **Ogna** en **Ulna**, 1216 **Olna**, 1227 **Ouna**, 1280 **Oingne**, 1454 **Urna**, en verder nog **Olne** (zie internet).

Zie **Krahe**, ***Unsere ältesten Flussnamen***: **Alna**, **Olna**, im Ablaut dazu **Elna**.

Ole-na, **Ulle-na** werd bij **Oolre-na**, **Ulre-na** tot **Ore-na**, **Ure-na**, waarna **Orna**, **Urna**.

Ook uit **Ougne**, **Ogna** en **Ouna** is de L weggevallen, zo ook uit **Onna** (gemeente **Steenwijkerland in Overijssel**), 1446 **Unna** (zie Van Berkel en Samplonius), hier genoemd naar de *stroom*, waaraan het is ontstaan, nu het **Steenwijker Diep** geheten.
Onna zou eigenlijk **Olna** moeten heten, of **Ulna**, **Oelna**, beter nog **Olne** of **Ulne**, **Oelne**, de herkomst.
Zie de kaartjes, waarop nog meer plaatsnamen te zien zijn waaruit de L is weggevallen.

Vergelijk **Unna**, gelegen aan een **Lippe**-*stroom*, **náást** **Uhlen-brock**.
Zie mijn getekend kaartje **uit de gedetailleerde atlas**.

Nogmaals, de **Odon < Ooldon** is een zij-**rivier** van de **Orne**, 1027 **Oldon,** zo óók de **rivier** de **Udon,** de afgesleten vorm van **Uldon**.

De bron van de **Orne** ligt bij **Anou-sur-Orne** (zie internet). Het zal bijna zeker de afgesleten vorm zijn van **Aelnou-, Aelne-sur-Orne**.

Amaye-sur-Orne en **Amaye-sur-Seulle,** ca. 1200 **Amae** (zie internet), was in oorsprong **Aelma**. (Internet: L'origine du nom est inconnu.")

Uit verschrikkelijk veel plaatsnamen in Frankrijk is de L weggevallen, **ONBEKEND in naamkundige kringen**.

Vergelijk **Amay** aan de **Maas** bij Luik, Waals **Ama,** dat in 1091 **Ama-ni**, in 1143 **Alma-ni,** en in 1171 **Aman** was (zie Gysseling).

De namen tonen de herkomst van **Ama-ni**, namelijk **Aelma-ni**.

Amay, Waals **Ama**, zou eigenlijk **Alma** of **Aelma** moeten heten, **naar de herkomst**.

Orne is ook een zij-**rivier** van de **Sarthe**, een **Loire**-*stroom*, ca. 1085 **Olne,** 1250 **Ounam**, 1272 **Orna**, en in 1594 **Horne** (zie internet).
Olre-ne en **Holre-ne** werden tot **Ore-ne** en **Hore-ne**, waarna al snel (zie hierna) tot **Orne** en **Horne**.

Aan de **Sarthe** ligt de bekende plaats **Alençon**.

Taalwetenschappers hebben voor **Alençon,** gelegen aan de **rivier** de **Sarthe**, geen eensluidende verklaring.
Men denkt aan een Gallische stam de **Aulerici** of aan een Indo-Germaanse stam **Alani** of **Alanen**. Anderen denken weer aan een betekenis << eiland dicht bij de samenvloeiing van twee rivieren >> of aan << woudbos van essen >> of zelfs aan << gehaakt kant >>.
De meest recente veronderstelling is:
In de naam Alençon staat het prefix **al**/ bijna zeker voor een **hydroniem** (inderdaad!, maar wat volgt?), met verklaring << toegang tot een waterrijk gebied >>.
Men denkt echter ook aan "voeding" en "plaats", samen "voedselrijke plaats". (Hetzelfde, en nog veel meer, denkt ook **prof. Blok** bij de plaatsen **Aalden** en **Aalten**, zie Van Berkel en Samplonius, ontstaan uit **Ale-den** en **Ale-ten**, zó duidelijk afgeleid van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ale,** eerder **Ala**, **Alo** of **Ali**, stammend van vóór onze jaartelling.)
Naamkundigen hebben zulk een grote talenkennis (waar ik het grootste respect voor heb), dat zij van de vele bomen het bos niet meer zien.

Alençon heeft dezelfde herkomst als de **rivier** de **Alzon**, zijstroom van de **Rhône**, via Gard.
Alençon, 1060 **Aler-cio**, en na 1066 **Aler-ci** en **Alen-ci**, is genoemd naar de **Sarthe**-*stroom*, waaraan het is ontstaan. Mijn onderzoek toont aan: Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Ale** (**Alle**, **Ole**, **Olle**, **Ulle** en **Elle**, **Ele**, **Yle**, **Ille**), hier met afleidingen "mit ***r***-Bildung" en "mit ***n***-Suffix".

Orne is ook een zij-**rivier** van de **Moezel** in Lotharingen, 80 km lang. "**Orne** (**Fluss**), ein **Nebenfluss der Mosel** in Lotharingen, **Orna**, **Horne**" (zie het *Ortslexikon*).
De herkomst is **Oolra-na > Oora-na, Orna** (**zie ook hierna!**).
De ultieme herkomst is **Ola-ra** (Hola-ra).

Aan deze **rivier** de **Orne** ligt **Amné-ville,** 1075 **Amerelli villa**, 1236 **Amere-villa**, 1341 **Amenie-villa**, 1361 **Amenne-villa**, en in 1750 **Hame-viller,** volgens **Dauzat** en **Rostaing** de PN ***Amino***, "d'origine germanique".
De namen waren eertijds **Aelme-re-villa** en **Aelme-ne-villa**, ontstaan uit **Ale-me**, eerder **Ala-ma**, de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ala**, stammend van vóór onze jaartelling, hier met de afleiding "mit *m*-Suffix".
Amné-ville zou eigenlijk **Alm-ne-ville**, **Aelm-ne-ville** moeten heten, de samentrekkingen van **Alme-ne-ville** en **Aelme-ne-ville**, naar de herkomst.

Hoe is het toch mogelijk dat Franse naamkundigen kunnen denken dat **Ame-re**, alleen in Nederland al 10 maal, genoemd is naar **de persoonsnaam Amino**.

De oudste naam van **Amné-ville** is **Amerelli villa**, waarna **Amere-villa**.

Amerelli is de klankomwisseling van **Ale-me-ri**.

A-me-re-li A-le-me-ri

Orneau is een zij-rivier van de Sambre, waaraan **Olnon** (1067), nu **Onoz** (zie Gysselin).

“Orre (F.) (Ohrn), 8. Jh., **Nebenfluss** des Kochers, **Oora-na”** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Oolra-na**, **Olra-na**.
De **Orre** zou eigenlijk **Olre** moeten heten, naar de herkomst.

“**Ornaua**, 9. Jh., ein **Flussname Oren-hofen** bei Schleidweiler bei Trier, **Orna-ron**, **Oora-na** (**Ohrn** bei **Oehr-ingen** in Württemberg)” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong ook **Oolra-na**.

Aunay is een zij-**rivier** van de **Eure**, in oorsprong **Aulnay**, **Alnei**.

De **Eure**, een 225 km lange zij-**rivier** van de **Seine**, is de afgesleten vorm van **Eulre**, ontstaan uit **Eule-re**, eerder **Eula-ra**.

Vergelijk **Oele** bij Hengelo (ook **Ole**, zie hiervoor), aldaar uitgesproken als **Eule** (zie Van Berkel en Samplonius). **Heule**, **Eule** is in de bronnen ook **Hole**, **Ole**, een *wijd verbreide* oude riviernaam.
Later in dit schrijven volgt nog meer Eule.

L'Eau d'**Heure** est une **rivière** de Belgique, affluent de la **Sambre**, faisant donc partie du bassin versant de la **Meuse**. De herkomst is **Heulre** < **Heule-re**, eerder **Heula-**, **Hula-**, **Hola-ra**.

Vergelijk de **Aunay** met de eerder besproken **rivier** de **Aulne** in **Bretagne**, met zij-**rivier** de **Ellez**. Vergelijk ook de **Ellé**, eveneens een **rivier** in **Bretagne** ("d'origine **celtique**").

Ain is een zij-**rivier** van de **Rhône**, 9e eeuw **Igneus**, 1169 **Hinnis** (zie internet).
Ignes is de verminkt overgeleverde vorm van **Ilnes**.
Hinnis is de afgesleten overgeleverde vorm van **Hilnis**, eerder **Hille-nis**, in oorsprong **Hila-nis**, *wijd verbreide* oude riviernaam **Hila**, afl. "mit *n*-Suffix".

De rivier heeft dezelfde herkomst als de **Donau**-*stroom* de **Inn**, voorheen o.a. **Ine**, **Ina** en **Hin** (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Ilne**, **Ilna**, **Hilna**, ontstaan uit **Ila-na**, **Hila-na**.
In is in het Frans geworden **Ain**.

Ala-na, Ael-na > Ana

Aelna-da werd in de loop der vele eeuwen **tot het gemakkelijker in de mond liggende**

Ana-da, Aanda.

Alna-ra werd in de loop der vele vele eeuwen **tot het gemakkelijker in de mond liggende**
Anna-ra, de Rijn/**Lahn**-*stroom* de **Anner**.

Alna-da werd in de loop der vele eeuwen **tot het gemakkelijker in de mond liggende**

Anna-da, Anda. "**ANDA**, in **Flussnamen**."

Er was vroeger **Ala-ra** (ook **> Arala**, zie later), **Ala-na** (ook **> Anala**, zie eerder), **Ala-ma** (**> Amala**), **Ala-da** (**> Adala**), **Ala-ga** (**> Agala**, zie later), enz. Als men het maar onderzoeken wil, al die oude namen in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler.

Vergelijk de **Anner** en de **Allna**, zij-**rivieren** van de Lahn, met de Ierse **rivier** de

Anner River in Tipperary, **< Alner, Alne-re, Alna-ra**.

Nogmaals, “**Anda**, in **Flussnamen**, F 150, Stammerklärung (z.B. Drusandra 10. Jh.).”

Het **Noorse eiland** **Anda** wordt ook **Anden** genoemd (zie internet).

“**Anden**-**bach**, 9. Jh., **Nebenfluss** der Laimaha bei Schlettstadt” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alne-den**-**bach**, in de loop der tijd geworden tot **Anne-den**-, **Anden**-**bach**.

“**Anden**-**hausen**, 12. Jh., bei Dermbach, **Antes**-**husen**” (zie het *Ortslexikon*) toont de evoluties:

Alne-den > Anne-den, **Anden**

Alne-tes > Anne-tes, **Antes**

Er is nòg een eiland **Anden** in Noorwegen, dus naast het al genoemde eiland **Anda**, ook **Anden** genoemd (zie “List of islands of Norway” op internet).

De eilanden zouden eigenlijk **Alna-da** en **Alne-den** moeten heten, de herkomst.

De zee was Alna.

Daar zijn meerdere eilanden naar genoemd, van afgeleid.

Op het **Noorse eiland Godoya** ligt de plaats **Alnes, op 50 meter van de zee**.

(**Alnes** aan een **Schelde**-*stroom* bij Lille was vóór 1226 **Alna**, **Alno** en **Alne,** zie Gysseling.)
Internet:

“**Alnes Lighthouse**, Godoya, near **Ãle-sund**, **Norway**, Scandinavia, Europe.”

“**Alnes** is een vissersdorp op het eiland GodÄy, 50 meter van de zee. Dicht bij is een begraafplaats uit de Bronstijd. Er is een tunnel naar **Ale-sund**.”

“**Ale-sund**, de grootste vissershaven van **Noorwegen**, is niet zozeer een stad, maar **een aan elkaar geregen eilandenrijk** vol lage bebouwing.” (Een naburige stad is **Helle-sylt**. Aan de kusten van Noord-west Europa liggen vele plaatsnamen met Helle, het begin van mijn onderzoek. Zie daarvoor de eerste pagina’s van mijn ‘Getekend Onderzoek’ op mijn website.)

De zee werd vroeger beschouwd als Ale, Alle (Alle-ne, Alne). Dat blijkt uit meerdere namen.

Zo ontstonden eilanden **Alne-de > Anne-de**, **Ande**, gevolgd door ***oya*** ‘eiland’, **Andoya**.
Nogmaals,

Anda of **Anden** is een **klein Noors eiland,** 14 km verwijderd van het **grote eiland**

And-oya, met de **And-fjorden**. Vergelijk **And-werpe**.

Op And-oya ligt de plaats **Ande-nes Bleik** en de **vuurtoren Ande-nes Lighthouse**. Vergelijk **Alnes Lighthouse** op het eiland Godoya.

De herkomst van de namen van deze **vuurtorens** zijn:

Alne-se en **Alne-de > Alnes** en **Anne-de**, **Ande**, waarna opnieuw de afleiding **Ande-nes**.

Op het **Noorse eiland** **And-orja** ligt de plaats **Anstad**,……en de nabije

Asta-fjorden < Alsta-fjorden.

(Het woord *orja* (*yrja*) betekent ‘gravel or rocks’, zie internet.)

Vergelijk hier de **Alsten-fjorden** op een ander **Noors eiland** **Alsten** of **Alsta**

Asta is de afgesleten vorm van **Alsta**, d.i. **Al-sta**, vroegere vorm **Ala-sta**.

Zie Krahe, ***Unsere ältesten Flussnamen***, p. 38, een afleiding “**aus der Ala-Reihe**”: “**Auch *st*-Bildungen fehlen nicht**, **so *Alesta > Alst** (**12**. **Jh**. **Alest**), **r**. **Nfl**. **der Werse südöstl**. **Münster** .” Vergelijk de Weisse **Elster**, vh. **Alstra** en **Alestra** (*Ortslexikon*)!

Ook hier blijkt weer:

De zee was Ala, met afleiding Ala-sta > Al-sta-fjorden > Asta-fjorden.

Uit de véle plaatsen **Ast**, **Aste**, **Aste-ne**, **Asten**, en, gevolgd door een tweede element, **Asten-** en **Aster-** is de **L** weggevallen, in oorsprong **Alst**, **Alste**, **Alste-ne**, **Alsten**, **Alsten-** en **Alster-**.
Zie vorige onderzoeken, **de getekende kaartjes** uit de gedetailleerde atlas.

Prof. Rentenaar heeft alleen de plaatsen **Astene** in Vlaanderen en **Asten** in Noordbrabant gezien, en dan nog zonder te kijken naar de lokalisering! Naamkundigen hebben geen weet van 2 plaatsen Asten in Oostenrijk, of plaatsen Asten-, gevolgd door een tweede element, zoals b.v. Asten-beck, zó duidelijk in oorsprong Alsten-beck, GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas. **Later las ik op internet dat een plaats Aste-rode vroeger inderdaad Alsten-rode was**. Zie elders in mijn onderzoek. (Mijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek worden steeds weer bevestigd in het nog maar net begonnen digitale tijdperk.) Zie de wonderlijke taalkundige speculaties (ook overgenomen op internet) bij al deze plaatsnamen. Men beseft niet dat de L is weggevallen. (Ik kan het ook niet helpen. Ik heb iets ontdekt wat naamkundigen niet weten. Krijg dan maar eens een eerlijk en sympathiek positieve reactie. Ik zal dat waarschijnlijk niet meer meemaken.)

Astene ligt aan een Schelde-*stroom* bij Gent, 865 **Asti-ne**, 1187 **Asti-na** (zie Gysseling), de afgesleten overgeleverde vormen van **Alsti-na** en **Alsti-na**. Zie de vele kaartjes. Begin 19e eeuw was er nog in Corroy-le-Grand, Wallonië, België, **de familienaam Van Alstene**.

Vergelijk de vele plaatsen en *stromen* (!) **Alest**, **Aalst**, voorheen **Halo-sta**, **Alo-sta**, **Ala-sta**, **Ale-sta**, **Ali-sti**, **Ale-ste**, in Nederland, België en Duitsland (met **twee rivieren Alst**, voorheen **Ali-sti**, zie **Krahe** en *Ortslexikon* **Gerhard Köbler**, zoals de **Alst**, zij-**rivier** van de Werse, en de **Alst**, zij-**rivier** van de Vechte, via Steinfurter A) met oude vermeldingen **Alste**.

De meerdere plaatsen **Asten**, voorheen **Aste-ne** (in Nederland, België en Oostenrijk), zijn **zó duidelijk** de afgesleten vormen van **Alste-ne**, te zien in de gedetailleerde atlas…….èn in de bronnen. De plaatsen zouden nu eigenlijk **Alsten** moeten heten, zoals het eiland **Alsten** in Noorwegen.

De vele plaatsen **Ast** waren eveneens in oorsprong **Alst**. Alst is zuiver en afgesleten overgeleverd.
De meerdere plaatsen **Asten-**, gevolgd door een tweede element (zoals **Asten-beck**), waren in oorsprong **Alsten-**, te zien in de gedetailleerde atlas. Zie mijn onderzoeken, en de vele getekende kaartjes.

Als is een Deens eiland, Duits **Alsen**, gelegen voor de oostkust van Jutland. Het wordt van Jutland gescheiden door de **Als Sund**. **Al-sen** is in de bronnen ook **Ale-sen**, afl. “mit *s*-Suffix”.

Alro is een eiland ten oosten van Jutland. Alro komt ook voor als Alra, Alri en Allere, Alleri, in de bronnen ook Ala-ra en Ali-ri, eertijds óók geworden tot de klankomwisselingen Arala en Arili, gewoon te zien in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler. (Ik kan het ook niet helepen dat naamkundigen dat niet hebben gezien, nòg niet!) Zie hierna, in dit schrijven. **Alro** werd elders tot het vele, de klankomwisseling, **Arlo**, zoals o.a. in Drenthe.

Aro, eiland in Duitsland, wijst op een oorspronkelijk **Aelro**.

Aldra, ik schrijf **Al-dra**, is ook een **eiland in Noorwegen**. Al-dra was eertijds zeker ook Ala-dra.

A-dra-na, oude naam van de **rivier** de **Eder**, is de afgesleten vorm van **Ael-dra-na**. Ik vind het verbazingwekkend dat naamkundigen dat niet ZIEN! Het toont aan hoe naamkundigen naar namen kijken: De oudste namen worden beschouwd als de juiste, de oorspronkelijke namen, de praktijk van de wetenschap der naamkunde.

Nogmaals, het eerder genoemde **Alden** is ook een **eiland in Noorwegen**.

In het *Ortslexikon* is **Alden-** ook **Aalden-**, met oude vermelding **Ala-don-**.

Vergelijk de **rivier** de **Alde** in Suffolk, met een gedeelte dat **Ore** wordt genoemd, de verminkte vorm van **Olre**, **Oolre**, d.i. **Ole-re**, op hetzelfde neerkomend als **Ale-re**. **Al-de** komt op hetzelfde neer als **Ale-de**. (Zie de vele voorbeelden daarvan in het *Ortslexikon* van G. Köbler.) Aan de rivier, bij de kust, ligt **Aldeburgh**. De plaatsnaam betekent niet ‘oude burgt’.

Nogmaals, op het eiland **And-orja** ligt de plaats **An-stad** (en de nabije **Asta-fjorden**, de afgesleten vorm van **Alsta-fjorden**).

Vergelijk **An-crum**, ca. 1124 **Alne-crumba** (zie Nicolaisen), gelegen aan de **rivier** **Ale water**, 1176 **Alne** (zie Nicolaisen).

Vergelijk **And-werpia** en **An-werpia**, oude namen van **Antwerpen** (zie Gysseling).

Alne is ook de herkomst van **Andel** aan de Afgedamde Maas, 1212 **Anle** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Alne**. De oudste naam, **Analo**, ca. 850 (zie Gysseling en Blok), is de klankomwisseling van **Ala-no** (Ale-ne). **Andele** is de klankomwisseling van **Alne-de**.

Ande ligt aan de Seine, zeer nabij de **Andelle** (< **Alne-de**), zijrivier van de Seine. De nederzetting **An-de** wijst op een eerder **Anne-de**, in oorsprong **Alne-de**. Alne-de werd in de loop der eeuwen tot Anne-de èn tot de klankomwisseling Andele, *wijd verbreid*. Zie mijn vorige werkstukken.

Ook **Ant-weiler**, een "Verbandsgemeinde **Aden-au**" < **Aelden-au** < **Ale-den-au**, wijst op een eerder **Annet- < Alnet-**.
Meerdere **rivieren Ale** hebben oude vermeldingen **Alne** (zie prof. Krahe en prof. Nicolaisen.)

Antiesen is een 42 km lange zij-**rivier** van de **Inn** "in Oberösterreich".
An-ti was eerder **Anni-ti**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Alni-ti**, eertijds ook geworden tot de klanomwisseling **Antili**, nu plaatsen **Antilly** in Frankrijk.
De **Inn** was eertijds **Ilne**, **Ilna > Ina**. **Ina** is een oude naam van de **Inn** (zie Ortslexikon).

De rivier de **Ant**, zijstroom van de Bure in Groot-Brittannië, waaraan **Ayls-ham**, in 1086 **Eles-ham** en **Ailes-ham** (zie internet), wijst op een eerder **Annet**, eertijds **Alnet**.
Ant Mouth is de naam van de monding van de **Ant** in de Bure.

Vergelijk **Ant Mouth** met **Ant-werpen** aan de **monding** van de **Schelde**, aan welks *stromen* (zie mijn vorige en huidige werkstukken) het vele **Alne** en **Elne**.

Anneau is een zijstroom van de **Schelde**. "L'Anneau est un ruiseau frontalier de France et de Belgique, affluent de l'Hogneau, donc sous-affluent de **l'Escaut**."

Uit de riviernaam Anneau is de L weggevallen, in oorsprong **Alne-, Aln-eau**.

Vergelijk **Ant Mouth**, met **Aln-mouth**, plaats aan de monding van de **rivier** de **Aln** in Northumberland, waaraan ook de nederzettingen **Aln-wick** en **Aln-ham**.

In Northumberland stroomt ook een **rivier Allen**.

Nogmaals (herhaling kan geen kwaad):

“ANAD (F.), **Ente**, F 144 Stammerklärung” (zie het *Ortslexikon*). (F.) in het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Köbler is een afkorting van **Fluss.**

Het vele **Ente** was eerder **Enne-te**, in oorsprong **Elne-te**.

Anad-, **Aned-**, **Anet-**, *wijd verbreid* (!), was in oorsprong **Aelnad-**, **Aelned-**, **Aelnet-**.

Als men het maar onderzoeken wil, mijn vele vergelijkingen. Maar die wil is er niet bij naamkundigen, ……. nòg niet.

Het vele **Ana**, te zien in **ANAD** (**Fluss**), moet gelezen worden als **A-na**, de afgesleten vorm van **Ael-na**, ontstaan uit **Ala-na**, afleiding “mit n-Suffix’ van **Ala-***stroom*.

Nogmaals:

“Ahna (F.), 12. Jh., **Zufluss** der Fulda, **Ana”** (zie het *Ortslexikon*),

was in oorsprong **Aelna**, ontstaan uit **Ala-na**, d.i. **Ale-ne**.

Immers:

“**Ahns-beck**, 12. Jh., bei **Celle**, **Alar-beke**, **Alre-bekesa**” (zie het *Ortlexikon*), is een beek van de **Aller** (waaraan **Celle**), 1096 **Ala-ra** (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37), herkomst van **Alar-beke**.

Uit **Ahnes-beck** (beek van de **Aller**, eerder **Ala-ra**) en **Ahna** (zij-**rivier** Fulda) is de L weggevallen, eertijds **Ael-nes-beck**, **Ala-nes-beck**, ‘beek van **Ala-ra**, de **Aller**’, en **Aehl-na**, **Ala-na**, zijrivier **Fulda**.

Uit het *véle* **Anes-** in oude namen is de L weggevalen, in oorsprong **Aelnes**, ontstaan uit **Ale-nes**.

Anad in “**ANAD** (**Fluss**), **Ente**, F 144 Stammerklärung (zie *Ortslexikon*), was eerder **Ana-da**, eertijds **Ael-na-da**, ontstaan uit **Ala-na**.

Ana-da gaat in meerdere riviernamen vooraf aan **Anda**. Vergelijk **Ande-werpe**.

Ala-da is te zien in meerdere plaatsnamen als **Ale-de**, dat in plaatsnamen, gevolgd door een tweede element, dus **Ale-de-**, evolueerde tot de metathesis **Adele-**, met oudere vorm **Adala**, metathesis van **Ala-da**.

Naamkundigen beseffen dat niet. (Ik kan het ook niet helpen.)

Daarom hebben zij voor "Adales-heim, ? . ?" (zie *Ortslexikon*), **géén verklaring**.
Zij schrijven bij de vele plaatsnamen met **Adale-**, **Adele-**, **Adel-**: plaatsnamen met **ADAL** of **ATHAL**. (Zie het *Ortslexikon*.) Zij weten dus niet de werkelijke herkomst. (**Ala-tha** werd tot **Athala**.)
Als **Adales-heim zuiver** zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Aeldes-heim** heten, Duits **Ahldes-heim**. De plaats heet nu echter **Adels-heim!** Ook dat weten naamkundigen niet. Ik weet heel veel wat naamkundigen niet weten, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek, waarin ik, als bij toeval, in terecht ben gekomen. Waarom maken naamkundigen daar geen gebruik van?

Ala-da- werd in de loop de eeuwen op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen. En dat in een tijd dat riviernamen, stammend van vóór onze jaartelling, vervaagde. Men leefde toen immers in een tijd dat men zich langzamerhand bekeerde tot het christendom, in een tijd ook van praktisch geen schriftelijke bronnen.
Zo vervaagde de oorspronkelijke afleiding van deze riviernaam. En zo werd deze naam, gevolgd door een tweede element, **tot het gemakkelijker in de mond liggende Adala-**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de vroege middeleeuwen opgetekend!

“**Adel-dorf**, 11. Jh., bei Pira in Niederösterreich, **Adilin-dorf**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ali-din-dorf**, d.i. **Ale-den-dorf**.

Adel-dorf zou eigenlijk **Aelden-dorf** moeten heten, Duits **Ahlden-dorf**, naar de herkomst.
(Ik heb dit al meerdere keren behandeld. Maar herhaling kan geen kwaad, zeker niet in weer ander verband.)

“**Adilines-wilare**, 10. Jh., **unbekannt** bei Gossau im Kanton Sankt Gallen” (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ali-di-nes-wilare**, **Ale-de-nes-wilare**. Het zal een oudste vermelding zijn van “**And-weil**, 11. Jh., bei Sankt Gallen, **Ansle-chis-wilare** (zie het *Ortslexikon*). **Ansele** is de klankomwisseling van **Alne-se**.
(Alleen Andweil is daar een plaatsnaam die begint met de letter A.)

“**Adeles-husen**, 8. Jh., bei Varenholz unweit der Weser, **Etheles-husen**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ale-des-husen “im Ablaut damit” **Ele-thes-husen**.

Als de nederzetting **zuiver** zou zijn overgeleverd, dan zou de plaatsnaam nu **Aeldes-hausen** of **Eeltes-, Eeldes-hausen** heten, Duits **Ahldes-hausen** of **Ehltes-**, **Ehldes-hausen**.

“**Aden-dorf**, 9. Jh.,?, bei Mansfeld, **Aden-dorp**, **Eden-dorpf**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelden-dorp** en **Eelden-dorpf**, ontstaan uit **Ale-den-dorp** “**und im Ablaut dazu stehend**” **Ele-den-dorpf**.

Ala-da-na werd **NIET** tot **Adala-na**, maar tot **Ael-da-na**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Adana**, oude vermelding van **Ahden** aan de **rivier** de **Alme**, zijrivier van de Lippe, bij Büren (zie *Ortslexikon*). **Ahden** zou eigenlijk **Aeldene** moeten heten, **Ahldene**, **Ahlden**, de herkomst. Zie voor veel meer over deze plaatsnaam, eerder in dit schrijven.

Plaaten **Aalden** en Aalten zijn **zuiver** overgeleverd omdat de oude namen **Ale-den** of **Ale-then** waren, en als vanzelf tot Aalden en Aalten evolueerden, in Duitsland uiteindelijk Ahlden en Ahlten.
Ahden was in de 8e, 9e eeuw **Adena** (zie internet), en niet Ale-den, dat als vanzelf tot Aelden werd. Adena moet gelezen worden als **A-de-na**, de afgesleten vorm van **Ael-de-na**. Zo ontstond Aden, Ahden.

Aat aan de Dender-*stroom* in België, was voorheen (zie Gysseling) ook **Adaz**, d.i. de oude schrijfwijze voor **Ades**, de afgesleten vorm van **Ael-daz** (**Aeldes**). Zie voor veel meer over deze plaatsnaam, eerder in dit schrijven. **Aat** zou eigenlijk **Aalt** moeten heten, naar de herkomst.

“**Atesse**, 12. Jh., unbestimmt in **Oberbayern**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-te-se**. Als de plaatsnaam zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Ael-tes** of **Ahl-tes** zijn geheten, of **Ael-des**, eerder **Ael-daz** > **Adaz**.

Een plaatsnaam als **Atesse** moet gelezen worden als **A-te-se** < **Ael-te-se**.

Ael-te is ontstaan uit **Ale-te**, **Ale-**waterloop “mit *t*-Bildung”, eertijds in dezelfde regio, **Bayern**, óók geworden tot de **klankomwisseling** **Atele**.

Aetle, de samentrekking daarvan, is in de volgende plaatsnaam te zien:

“Aettle, 8. Jh., **am Inn** oberhalb Wasserburgs, **Attula”** (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Allu-ta**.

De huidige naam was in oorsprong **Ale-te > Atele**, waarna samengetrokken tot **Aettle**.

Aettle was voorheen óók **Hatile** (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Hali-te** (**Ali-te**). Dezelfde herkomst heeft **Hatalle**, 815, de oudste naam van **Hedel** aan de Maas bij ’s-Hertogenbosch, de **klankomwisseling** van **Hala-te**. **Hedilla**, ca. 800-850, ook een oude naam van **Hedel**, is de klankomwisseling van **Heli-da** (Hele-de).

“Die **Attel** ist ein **Nebenfluss des Inns**. Nach dem Fluss Attel ist **die Ortschaft Attel** (Wasserburg am Inn) benannt.” (Zie internet.)

De herkomst is **Alle-te > Attele**.

“Attel, **9**. Jh., bei Wasserburg, **Atila**, **Hatile”** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ali-ta** en **Hali-te**, in de loop der tijd, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen Atila** en **Hatile**, en als zodanig, dus **VERMINKT,** in de geschreven bronnen opgetekend, in de negende eeuw.
Vergelijk nogmaals **Hatalle**, oude naam van **Hedel** aan de Maas bij Den Bosch, metathesis van **Hala-te**.

De **Inn**-*stroom* was **Ali**, “mit *t*-Bildung” **Ali-ta > Atila**.

Een oude naam van de **Inn** is **Aeni** (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten overgeleverde vorm van **Aelni**, ontstaan uit **Ali-ni**, de afleiding “mit *n*-Suffix”.

Vele honderden namen zijn VERMINKT in de bronnen opgetekend, ONBEKEND in naamkundige kringen!

Aat aan de samenvloeiing van de Oostelijke en Westelijke Dender, Schelde-*stromen*, was in de tiende eeuw **Athat** (zie Gysseling), ontstaan uit **Ala-tha**. **Ael-tha** werd bij **Ael-that** in de loop der eeuwen tot **A-that**. **Aat** zou eigenlijk **Aalt** moeten heten, naar de herkomst.

Aat is ook ontstaan uit **Ala-da**. **Ael-da** werd bij **Ael-daz** in de loop der eeuwen tot **Adaz**, óók (zie Gysseling) een oude naam van **Aat**. **Aat** zou dus eigenlijk ook **Aaldes** kunnen heten, naar een herkomt.

Aat heeft dezelfde herkomst als het **nabije Attre**, eveneens aan de Dender-*stroom* ontstaan.

Attre was vóór 1226 **Atre** en **Atra** (zie Gysseling), **zó duidelijk** (zie mijn vele vergelijkingen en getekende kaartjes!) **de afgesleten vormen van Al-tre** en **Ael-tra**, ontstaan uit **Ala-tra**.

Atra moet gelezen worden als **A-tra**, eertijds **Ael-tra**, ontstaan uit **Ala-tra**.

-tra is immers een afleiding.

Ala-tra en **Ala-dra** zijn de samentrekkingen van **Ala-ta-ra** en **Ala-da-ra**.

Altara, **Al-tra** wordt in naamkundige kringen beschouwd als een oude **Keltische rivier- of waternaam! En Ala-tra**, **Aeltra**, **Aeltara?**

Aeltre, **Altre**, **Ooltre**, **Oltre**, **Oultre**, **Oeltre** en **Eltre**, **Eeltre**, **Eiltre**, **Iltre** werden in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende tot

Atre, **Attre**, **Otre**, **Ottre**, **Outre**, **Oetre** en **Ettre**, **Etre**, **Eitre**, **Ittre**, ***wijd verbreid***.

Altre is ook zuiver overgeleverd, oude van **Alfter** aan de Rijn-*stroom* bij Bonn (zie mijn kaartjes), 12e eeuw Alvetra, Halechtre, Haltera, Alechtre, Alftra, Alftre, Alfetra, Alftere, Alctre, **Altre** (zie Gysseling).

Oultre is ook zuiver overgeleverd in de familienaam **Oultre-mont**.

Uit **Otreppe** bij Namen (Namur), 1190 **Autrepia** (zie Gysseling), is de L weggevallen, in oorsprong **Ooltre-apa** en **Aultre-apa**, d.i. Ooltre-, Aultre-'waterloop', ontstaan uit Ole-tre, Aule-tre.

"**Autreppe** est un hameau de l'ancienne commune **d'Ormeignies**, situé dans la commune **Ath**", ook bekend als **Aat**. (Zie hierna de herkomst van Ormeignies.)
Autre was in oorsprong **Aultre**, **Aeltre**, **Aelta-ra**, **Alta-ra**.
Autre-pe < Aultre-pe is ook ontstaan aan de Dender-*stroom*, **zeer nabij** **Attre < Altre**, voorheen **Atra > Aeltra**, ontstaan uit **Ala-tra**. Zie mijn getekende kaartjes.

Vergelijk:

Elter (**Nieder-Elter**) in Belgisch Limburg, bij Arlon, in 1224 **Altare** (zie Gysseling), **nabij** de **rivier** de **Attert**, ook aangeduid met **Atert**, de afgesleten vormen van **Altert** en **Aeltert**, eerder **Alte-ret** en **Aelte-ret**.

De **Attert** is een zijstroom van de **rivier** de **Elte.** Enfin, ik heb dit alles uitvoerig behandeld in mijn vorige onderzoeken, mijn 'Getekend Onderzoek' en 'Nieuwe Onderzoek'. **Zie de kaartjes**.
Het vele **Elte**, d.i. **El**-waterloop "mit *t*-Bildung" (zie Krahe), was eerder **Elle-te** (zie de bronnen), eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ettele**.
Alte was eerder **Alle-te**. **Aelte** was eerder **Ale-te**. Alle-te en Ale-te zijn eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Attele** en **Atele**, **Aettle**.

Outer ligt ook aan de Dender-*stroom*, in 1184 **Oltra** en in 1223 **Outre** (zie Gysseling), waarbij dr. J. de Vries (auteur van *Noord- Zuidnederlandse plaatsnamen*) schrijft:

"Dat men wel met een **keltische waternaam** **Altara** heeft willen verbinden."

Zie ook hier weer mijn getekende kaartjes! Vergelijk **Elte**, in 1224 **Altare** (zie Gysseling).
Outer en **Outre** zouden eigenlijk **Oulter** en **Oultre** moeten heten, naar de herkomst.
Vergelijk **Oultre** met de familienaam **d'Oultremont**, d.i. **Vàn Oultremont**, wellicht een plaats, kasteel aan de Maas-*stroom* de **Ourthe**, in mijn onderzoek eerder **Oure-the**, de afgesleten vorm van **Oulre-the**. Zie de kaartjes.

De plaats **Ormeignies**, mèt **Autreppe**, deelgemeente van **Aat**, was in 1181 **Ormegnies** en in 1186 **Olmegnies** (zie internet). De namen wijzen op **Orme-nies** en **Olme-nies**, afgeleid van **Orme-ni** en **Olme-ni**. Orme was eerder Ore-me, de afgesleten vorm van Olre-me.
Olme is *wijd verbreid*, ontstaan uit **Olle-me**, Olle-waterloop "mit *m*-Suffix", eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ommele**.
Ommen aan de Overijsselse Vecht, is uit deze *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Olme** ontstaan, op hetzelfde neerkomend als het vele Alme en Ame (Ahme) < Aelme. Zie mijn onderzoeken.

Tenslotte: **Aat** aan de **Dender**-*stroom* en **Aalst** aan de **Dender**-*stroom* hebben dezelfde herkomst.

Aat is ontstaan uit **Ale-de** en **Ale-te**, de afleiding "**mit *t*-Bildung**", eerder:

Ala-dha en **Ala-tha**.

Aalst is ontstaan uit **Ale-ste**, de afleiding "**mit *st*-Bildung**", eerder **Alo-sta**. (Zie Krahe: "**Auch *st*-Bildungen fehlen nicht**", de **rivier Alest**, *Unsere ältesten Flussnamen*. p. 38)

Aat was voorheen **Adhad < Ael-dhad**, ontstaan uit **Ala-dhad** (Ael-ded, Ale-ded).
Aat was voorheen ook **Athat < Ael-that**, ontstaan uit **Ala-that** (Ael-tet, Ale-tet).
Aat was voorheen ook **Adaz < Ael-daz**, ontstaan uit **Ala-daz** (Ael-des, Ala-des).
Aat zou eigenlijk **Aalt** moeten heten, de oorsprong, op hetzelfde neerkomend als **Aalst**.

Aalst was eerder **Ala-sta**, **Alo-sta**, **Alost** (Ale-ste).

Mijn intensief vergelijkende onderzoeken tonen aan: Alle *stromen* werden vóór onze jaartelling beschouwd als:

Ala, **Alla** en **Ella**, **Ela**, **Yla**, **Ila** of **Ali**, **Alli** en **Elli**, **Eli**, **Yli**, **Ili**.
Hyla, **Hila** **Hyli**, **Hili**.

Terug naar **Hila**, **Hili**, later **Hille**, een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, met meerdere afleidingen, in de bronnen ook **Ila**, **Ili**, later **Ille**.
De namen zijn in de bronnen ook **Hyla**, **Hyli**, later **Hyle**, ook **Yla**, **Yli**, later **Yle**.

Nogmaals: "**Hili**, 10. Jh., **Bedeutung unbekannt**." (Zie het *Ortslexikon*.)

“**Hils-bach**, 8. Jh. **Hile-res-bach**, **Hile-ses-bach**, **Hilris-pach**” (zie *Ortslexicon*).
Waarom zou de betekenis van Hili of Hile (later Hille) in Hile-res-bach onbekend zijn? Het is een oude rivier-naam, stammend van vóór onze jaartelling.

De naam hoort in het rijtje **Hale, Halle** en **Helle, Hele, Heile, Hille**

Ale, Alle en **Elle, Ele, Eile, Ille**

Alle rivieren werden vóór onze jaartelling **zó beschouwd**, **zó aangeduid**, met vele afleidingen. Een plaats als **Hillern** aan een **Aller**-stroom, was vroeger **Hile-ren** of **Hila-ren**, genoemd naar de **Aller**-*stroom*, en **niet** naar een **PN**. Zie mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas!
Naamkundigen verklaren vele plaatsnamen zó ten onrechte als afgeleid van een persoonsnaam, een PN.

Zie **Krahe** in ***Unsere ältesten Flussnamen***, p. 37:
“Eine *r*-Bildung zeigt **Ala-ra** (so 1096), die jetzige **Aller**. Im Ablaut zu **Ala-ra** steht **Eli-ra > Ili-ra/Ila-ra** (983 **Hila-ra**, 1049 **Ila-ra > Iller,** r. Nfl der Donau).”

Met andere woorden:
Hila-ren (**Hillern**) ligt aan de **Aller**-*stroom*, “im Ablaut dazu” **Hila-ra!**
Hillern is genoemd naar de **Aller**-*stroom*, vroeger beschouwd als **Ale, Alle** “und in Ablaut dazu **Ele, Ille,** …….. **Hille**, herkomst van **Hillern**, de afleiding “mit *r*-Bildung”.

“**Hilsen-heim** bei Schlettstadt im Elsass, 9. Jh. **Hiltes-heim**, **Hilz-heim**” (zie *Ortslexikon*) is naar de riviernaam **Hil**, **Hile** genoemd, afleidingen “mit *t*-Bildung” en “mit *s*-Suffix”.

Er is veel **Hilti**, **Hilte** en **Hilse**, ontstaan uit **Hili-ti**, **Hile-te** en **Hile-se**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Hitili**, **Hittele** (zie eerdere plaatsen) en **Hissele**.

Hittele werd ook tot **Hitteler**, **Hittler,** ook geschreven als **Hitler**.

Hilde is ontstaan uit **Hille-de**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Hidele**.

Hidele werd ook tot **Hideler**, **Hiedler** (de oorspronkelijke naam van Adolf **Hitler**).

Hissele is de klankomwisseling van **Hile-se**, eerder **Hila-sa,** geworden tot de klankomwisseling **Hisala**, **Hisla**, de oudste naam van rivieren **IJssel** in Nederland.

Issele is de klankomwisseling van **Ile-se**, eerder **Ila-sa**, geworden tot de klankomwisseling **Isala**, **Isla**, oude naam van rivieren **IJssel** in Nederland.

Nogmaals: "**Hili**, 10. Jh., **Bedeutung unbekannt.**" (Zie het *Ortslexikon*.)

Hillers-bach, voorheen **Hile-res-bach** en **Hilres-pach** (zie het *Ortslexikon*), is een **zij-*stroom***, een ***beek*** van de Nidder, nabij **Ils-dorf**, **Ilbes-hausen** en **Illn-hausen**, allen in hetzelfde stroomgebied.
Hile, later **Hille**, duidt een ***stroom*** aan, een **beek**. Het is een Oud-Europese riviernaam, een naam, stammend van vóór onze jaartelling, in de vroege middeleeuwen **Hila** of **Hili**.
Ils-dorf is 'nederzetting aan Il-waterloop, "mit *s*-Suffix". **Il-be** in **Ilbes-hausen** is 'Il-waterloop'. **Illn** in **Illn-hausen** is de samentrekking van **Illen**, **Ille-ne** (**Hille-ne**), afleiding van **Ille** (**Hille**) "mit *n*-Suffix".

De oude **rivier- of waternaam** **Hila**, **Hile** werd later tot **Hille**, en tenslotte tot **Hil**.

Hila-sa > Hisala, **Hisla,** oudste naam van de **IJssel**.

De plaats **Hill**, voorheen **Hil** en **Den Hil**, gem. Wijk en Aalburg in Noordbrabant, is volgens mij **genoemd naar een *stroom***, waaraan de nederzetting is ontstaan, maar volgens Van Berkel en Samplonius "waarschijnlijk laagte, moerassige plek".
Vergelijk **Hil-scheid** en **Hill-scheid** óver de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, eerder **Hille**, nog eerder **Hile**, en nòg eerder **Hila, Hili**-'**waterscheiding**'.

Het vele Hilte en Ilte in hetzelfde grote oudetaalgebied is ontstaan uit **Hille-te** en **Ille-te**, eertijds óók geworden tot de klankomwisselingen **Hittele** en **Ittele**. Zie eerder.

Hild, gem. Oisterwijk in Noordbrabant, in 1794 **Hilt**, in 1846 ook **Hilt** (zie Van Berkel en Samplonius), **is genoemd naar een *stroom***, waaraan het is ontstaan.
Vergelijk **Hilter-scheid** over de grens, d.i. 'waterscheiding van **Hil**, eerder **Hille < Hili** of **Hila**.

"Hilden bei Düsseldorf, 11. Jh. **Heldein**, **Hele-de**, **Helde-ne**, **Hele-then"** (zie het *Ortslexikon*) is een afleiding van de **oude riviernaam Hile**, in de bronnen ook **Helle** en **Hele**.

Hele-de is hier niet geworden tot de klankomwisseling **Hedele**, zoals elders.

Hele-then is hier niet geworden tot de klankomwisseling **Hethelen**, zoals elders.

Vergelijk:

Hele-then, met het meerdere malen eerder genoemde **Heelden**, 11e eeuw **Hethlin** (zie Gysseling), aan een Niederrhein-*stroom* bij Emmerich. **Zie kaartje**.

Hethlin, **Hethelin** is de **klankomwisseling** van **Hele-thin**.

Wèlke naamkundige durft NU nog te beweren dat **Hethele** en **Hedele**, oude namen van **Heel** aan de Maas bij Roermond, **NIET** de klankomwisselingen zijn van **Hele-the** en **Hele-de**? (Wellicht **Ton Spamer**, lid van het **Netwerk Naamkunde**, die maar niet wil terugkomen op zijn beledigende woorden.)
Hethele uit 1144 kan niet etymologisch verbonden worden met de Germaanse vertaling van het Keltische **Catualium** uit het jaar 365, te zien op de Peutinger Kaart. **Hethele** was immers in oorsprong **Hele-the**, afleiding "mit *t*-Bildung" van de *wijd verbreide* oude riviernaam **Hele**, eerder **Heli**, **Hela**, **Helo**.

Hilden was voorheen **Heldein**, **Helde-ne**, **Hele-then** èn **Hele-de**.

Hele-de is de herkomst van **Hedel** aan de Maas bij 's-Hertogenbosch, ca. 800-850 **Hedilla**, klankomwisseling van **Heli-da**, oudere vorm van **Hele-de**.

Vergelijk o.a. het eerder genoemde “**Hedeller-wart**, 12. Jh., wüst bei Xanten bei Moers” (zie het *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Hele-der-wart**.

Verglijk b.v ook het in het *Ortslexikon* genoemde **Hedel-scheit**, d.i. **Hedele-scheit**, de klankomwisseling van **Hele-de-scheit**, ‘waterscheiding van **Hele**’, een *wijd verbreide* oude riviernaam, ook **Helle**, **Hyle**, **Hile**.

Hilden was voorheen **Hel-dein**, **Hele-de**, **Hel-de-ne** en **Hele-then** (*Ortslexikon*). **Hilden** (**Hille-den**) was naast **Hele-then** en **Hele-de** in oorsprong ook **Helle-den**, hier geworden tot **Hel-den**, **Hel-dein** en **Hel-de-ne**.

Hilden, eerder **Hille-den**, **Hili-din**, werd elders bij **Hili-tin** tot de klankomwisseling **Hitilin**, zoals “**Hitel-berg** bei Altötting **am Inn**, 10. Jh. **Hitilin-perch**” (zie het *Ortslexikon*).

De **Donau**-*stroom* de **Inn** was voorheen o.a. **Hin** (zie het *Ortslexikon*), eerder **Hine**, **Hini**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Hilni**, samentrekking van **Hili-ni**, afleiding “mit *n*-Suffix”.
Hili-tin is de afleiding “mit *t*-Bildung”.

De Hilte, gem. Aa en Hunze in Drenthe, **is genoemd naar een *stroom***, eertijds ontstaan uit **Hille-te**, op hetzelfde neerkomend als **Hele-te**, óók geworden tot **Hittele**, **Hetele**.

"**Hile**, 12. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Köln" (zie het *Ortslexikon*), is *wijd verbreid*, eerder **Hili** of **Hila**, met meerdere afleidingen. De riviernaam **Hila 'van Krahe'** is slechts het topje van een ijsberg.
Nogmaals, **Hili-ti**, afleiding "mit *t*-Bildung", werd in de loop der tijd tot de klankomwisseling **Hitili**, te zien in "**Hitel-berg** bei Altötting am Inn, 10. Jh. **Hitilin-perch"** (zie *Ortslexikon*), klankomwisseling van **Hili-tin-berch**, 'berg aan Hili-waterloop'.
De plaats zou nu eigenlijk eigenlijk **Hilten-berg** moeten heten, naar de herkomst.

"**Hilis-husun**, 11. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Bayern, **Hilis-husen**, **Hiles-huoson**" (zie he *Ortslexikon*), is de afleiding "mit *s*-Suffix", 'huizen aan een *stroom*, vroeger aangeduid met, of beschouwd als **Hili**, *wijd verbreid*, in de bronnen óók **Heli**, **Hyli**, **Helli**, zoals overal elders te zien is. Maar niet volgens naamkundigen. Die maken van vele plaatsnamen, zó ten onrechte, een persoonsnaam, een PN, hier de PN Hilli.

Hilles-hagen, gem. Gulpen-Wittem in Zuid-Limburg, is volgens mij genoemd naar de rivier- of waternaam **Hille**, dus niet (zie Van Berkel en Samplonius.) 'hofstede van de persoon Hille'.

Hille-sluis, gem. Rotterdam, eerder **Hiller-sluis** (zie Van Berkel en Samplonius), wijst op **Hille-re**, de *wijd verbreide* oude riviernaam **Hila-ra**, **Ila-ra** 'van Krahe', overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied, de oude vermeldingen van de **rivier** de **Iller**, grote zijrivier van de Donau.

Ille-re, **Hille-re** is een *wijd verbreide* rivier- of waternaam! De samentrekking **Ilre** werd tot de klankomwisseling **Irle**, waarna ook **Irl** en **Irrel**, *wijd verbreid* aan Donau-*stromen*, en elders aan *stromen*. Ook **Hirle** was in oorsprong **Hilre** (**Hille-re**).

Hile-ne, de afleiding “mit *n*-Suffix”, werd bij de samentrekking **Hielne** in de loop der tijd tot **Hine**, **Hiene**, de herkomst van de nederzetting **Hien** **aan de Waal**, gem. Neder-Betuwe.

De **Waal-*stroom* was Hila,** zoals meerdere plaatsen aan de Waal aantonen, met nederzetting **Hila-na**, bij **Hiel-na**, **Hiel-ne,** in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hi-ne**, een L-emphaticum, waarna **Hin**, en als zodanig in de middeleeuwse bronnen opgetekend, in 1134. Naamkunde: “De herkomst en betekenis van Hien is onbekend.”

Hin is ook een oude naam van de **Inn** (zie het *Ortslexikon*), grote zij-**rivier** van de **Donau**. Maar dat weten naamkundigen in Nederland niet!

Zij kijken immers niet over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied!
Ja, een beetje! Ik heb dat wel gedaan. Ik heb op dat gebied een kennis verkregen, die naamkundigen niet bezitten, een kennis verkregen door intensief vergelijkend onderzoek.
En wat is daarop de reactie? “Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (**Kafka**).”
De wetenschap der plaatsnaamkunde is géén open en eerlijke wereld, maar een middeleeuws gilde. Het spijt me dit te moeten zeggen. Maar het is de werkelijkhied. Ik heb dat ondervonden in de afgelopen 20 jaar.
Hin is maar één van de vele te geven voorbeelden op dit gebied.

De **Waal-*stroom*** was net zoveel **Hila** als de ***stroom*** de **IJssel**, eertijds **Hila-sa**, de afleiding “mit *s*-Suffix”, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisseling **Hisala**, **Hisla**, de oudste naam van de **IJssel**.

Hien was in 1134 **Hin**. Zie Van Berkel en Samplonius, die ook de oude vermeldingen **Hehun** en **Hyen** noemen. De namen waren in oorsprong **Hielne**, **Heelne** en **Hylne**, in de loop der eeuwen geworden tot **Hine**, **Hene** en **Hyne**, waarna **Hien**, **Heen** (Hehen) en **Hyn** (Hyen).

In oorsprong is het de afleiding "mit *n*-Suffix" van één en dezelfde oude rivier- of waternaam, n.l. **Hila**, **Hela**, **Hyla** of **Hili**, **Heli**, **Hyli**, later **Hile**, **Hele**, **Hyle**.
"Mit *n*-Suffix" werd dat **Hile-ne**, **Hele-ne**, **Hyle-ne** (of **Heile-ne**), waarna de samentrekking **Hielne**, **Heelne**, **Hylne**, uiteindelijk geworden tot **Hine**, **Hene**, **Hyne**. Heen en Hyn werden in dialect tot Hehen en Hyen. Mijn gehele onderzoek toont het aan. Zie de vele vergelijkingen.

Vergelijk **Heen** met **Heen-vliet** bij **Brielle**, 1259 **Heyne-vliet** (zie Van Berkel en Samplonius), eerder **Hene-** en **Hyne-vlite** (zie opnieuw de bronnen), de afgesleten overgeleverde vormen van **Heelne-** en **Hylne-vlite**, *vliet* 'waterloop in getijdengebied' van **Hele-ne**, eerder **Heli-ni**, hier de voormalige wijde **mond van de Maas** bij **Brielle**, n.l. **Helinium**. **Heen-vliet** werd vroeger ook aangeduid met **Heel-vliet** (zie Van der Aa, *Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden*, 1850).

Hyle, **Helle**, **Hele** (Engels **Hayle**) is *wijd verbreid*. Zie ook Nicolaisen, de rivier- en waternamen in Groot-Brittannië, zoals in Cornwall. Zie mijn kaartjes.

Hele-ne, **Ele-ne** werd bij de samentrekking **Heelne**, **Eelne** in de loop der tijd tot **Hene**, **Ene**, waarna ook **Heen**, **Een**, in Duits-sprekend gebied **Hehne**, **Ehne**, waarna ook **Hehn**, **Ehn**.

Hyle-ne, **Yle-ne** werd bij de samentrekking **Hylne**, **Ylne** in de loop der tijd tot **Hyne**, **Yne**, herkomst van **Op-** en **Neer-IJnen**, ontstaan **aan de Waal-*stroom***. Naamkunde: "IJnen, eerder Hyne en Yne, Ine, is nog onverklaard." De ultieme herkomst is **Hyla-na**, **Yla-na** en **Ila-na**.
Er is nog veel meer Yne, Hyne in Nederland, in oorsprong Ylne, Hylne. Zie mijn vorige onderzoeken. (Ik kan niet alles weer opnieuw gaan behandelen. Wat een tijdrovende bezigheid.)

Ca. 1300 werden Op- en Neer-IJnen aangeduid met **Op-** en **Neder-Inen**, naar de oudste naam **Ine,** uit het jaar 996, afgesleten vorm van **Ilne**, de samentrekking van **Ille-ne**, eerder **Ila-na**, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied.

Dezelfde herkomst heeft **Hien**, ook aan de **Waal-*stroom***, eerder **Hine**, de afgesleten vorm van **Hilne**, de samentrekking van **Hille-ne**, eerder **Hila-na**, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied.

Dezelfde herkomst heeft de **Inn**, grote zij-**rivier** van de **Donau**, met o.a. de oude namen (zie *Ortslexikon*) **Ine**, **Ina** en **Hin** (**Hine**), de afgesleten vormen van **Ilne**, **Ilna** en **Hilne** (**Hilna**).

Hien-sceit is de oude naam van **Hill-scheid** bij Koblenz (zie internet).
(Hien-sceit staat ook in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.)
Hill-scheid wijst op een eerder **Hille-scheid**, dat bij **Hille-ne-**, **Hilne-scheid** tot **Hine-**, **Hien-sceit** werd. Zie voor meer, mijn vorige onderzoeken.

"**Hille**, 12. Jh. bei Antwerpen, **Hillen**" (zie *Ortslexikon*), is **Hille-ne**, de afleiding "mit *n*-Suffix".

Hilde, **Ilde** is een afleiding van de *wijd verbreide* oude riviernaam, in oorsprong **Hille**, **Ille**, eerder **Hila**, **Ila** of **Hili**, **Ili** (**Illi**).

Hilde, **Ilde** is ontstaan uit **Hille-de**, **Ille-de**. Dat blijkt uit de bronnen (zie hierna).
Hilte, **Ilte** is ontstaan uit **Hille-te**, **Ille-te**. Dat blijkt uit de bronnen.
Er is *veel* **Hilde**, **Hilte**, maar nog *veel meer* **Ilde**, **Ilte**.

"**Ilde** bei Marienburg, 11. Jh. **Illi-di**, **Ille-de**"

(zie het *Ortslexikon*). **Ille-de** werd hier niet tot de klankomwisseling **Idele**. Dat geschiedde weer wel als Ille-de werd gevolgd door een tweede element!

"**Idelen**-**stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs" (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ille-den**-**stide**.

"**Ilde**-**hausen** bei (Bad) Gandersen, 12. Jh. **Elle-the**-**husen**" (zie *Ortslexikon*), laat weer zien **Elle-the** op hetzelde neerkomt als **Ille-the**, **Ille-de**.

Elle-te en **Ille-te** werden in de loop der tijd tot **Elte** en **Ilte**, namen van rivieren, maar werden eertijds ook tot de klankomwisselingen **Ettele** en **Ittele**.

Nogmaals, vergelijk **"Ettel-dorf**, 9. Jh., bei Bitburg, **Etilin-torp**, **Adilin-dorf**, **Eddelen-dorf**, **Ettelen-dorpht"** (zie het *Ortslexikon*), aan de Moezel-*stroom* de **Kyll.** Het toont de klankomwisselingen

Eli-tin, **Ali-din**, **Elle-den** en **Elle-ten**.

Deze oorspronkelijke namen zijn ook de herkomsten van plaatsen als **Eethen**, **Aalden**, **Elden** en **Elten**.

Eethen (gem. Aalburg), gelegen op een vroegere stroomrug van de Maas-*stroom*, 850 **Ati-na**, 1305 **Ethen**, 1350 ook **Ette** (zie Van Berkel en Samplonius), was in oorsprong **Aelti-na** "und im Ablaut damit" **Eelthe-ne**, **Elte-ne**. Vele vergelijkingen tonen dat aan. Het is ook GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas in hetzelfde grote oude taalgebied. (Zie daarvoor mijn vorige onderzoeken.)

Eethen zou nu eigenlijk **Aalten** of **Eelthen**, **Elten** kunnen heten, **naar de herkomst.** In de oude vermeldingen van huidige plaatsen Aalten, Ahlten is nog tot in de late middeleeuwen Ale-te te zien, waardoor die plaatsnamen zuiver zijn overgeleverd. Bij Eethen werd Ale-te, Ali-ti in de vroege middeleeuwen al tot Ael-ti in Ael-ti-na.

Het vele **Etten**, ook in Nederland, is ontstaan uit **El-te-ne**, eveneens GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas.

Van Berkel en **Samplonius** schrijven bij Eethen: "De betekenis is onzeker. Mogelijk een met het suffix *-n* gevormde oude waternaam. In de stroomruggrond waarop het oude dorp lag zijn aardewerkscherven uit de Merovingische en Karolingische tijd gevonden."

Die oude waternaam is **Ale**, "mit *t*-Bildung", "im Ablaut (klinkerwisseling) dazu stehend" **Ele**, **Elle**, uiteindelijk met het suffix *-n* gevormd:
Ale-te en **Ele-te**, **Elle-te**, waarna **Ael-te-ne** (**Ael-ti-na**) en **Eel-the-ne**, **El-te-ne**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ati-na** en **Ethe-ne**, **Ette-ne**, **Ette**.

Er zijn vele honderden plaatsnamen genoemd naar de oude riviernaam Ale, Ele, Elle, met vele afleidingen, achtervoegsels, waaronder met suffix *-n*.

De evolutie*, wijd verbreid*:

Ali-ti, **Eli-ti**, **Elli-ti**, **Illi-ti** > **Atili**, **Etili**, **Ettili**, **Ittili**

Ittel, ook aan de **Kyll**, in 1212 **Itele** (zie Gysseling), was eertijds **Ille-te**.

Naamkundigen weten niet dat alle rivieren vroeger werden beschouwd als:

Ale "**und im Ablaut damit**" **Elle**, **Ele**, **Ille**, met meerdere afleidingen, zoals: **"mit *t*-Bildung", "mit *n*-Suffix", "mit *m*-Suffix", "mit *s*-Suffix", "mit *st*-Bildung", "mit *r*-Bildung",** enz. Bij "mit t-Bildung", "mit *m*-Suffix", "mit *s*-Suffix" en "mit *r*-Bildung" ontstonden in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, veelal de hier behandelde **klankomwisselingen**.

Eigenlijk moet ik schrijven:
Ale, **Alle** (**Ole**, **Olle**, **Ulle**, **Eule**, **Oele**) "und im Ablaut damit" **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, in de bronnen ook **Hale**, **Halle** (**Hole**, **Holle**, **Hulle**, **Heule**, **Hoele**) en **Helle**, **Hele**, **Heile**, **Hille**.

De evolutie: Ale-de, Alle-de > Adele, Addele (Adle)
Elle-de, Ele-de, Ille-de > Eddele, Edele, Idele

De metathesis **Edele**, **Hedele** is *wijd verbreid*, eertijds **Ele-de, Hele-de**.

De metathesis **Ethele**, **Hethele** is *wijd verbreid*, eertijds **Ele-, Hele-the**.

Het eerder genoemde **Adilin-dorf** (nu **Ettel-dorf**) is de **klankomwisseling** van **Ali-din-dorf**.

De evolutie: **Ali-di > Adili** (**Ale-de > Adele**)

Hali-di > Hadili, waarna **Haadli**

Hailly aan de Schelde-*stroom* de Scarpe bij Arras in Pas-de-Calais was in 1110 en 1137 **Alli** en in 1149 **Haadli** (zie Gysseling). Elders is Hailly in de bronnen ook **Hali**. Zie ook vorige onderzoeken. **Hailly** was voorheen vaker **Asli** en **Hasli** (zie Gysseling). De herkomst is hier **Alli-si** en **Halli-si**, de afleiding "mit *s*-Suffix", geworden tot de klankomwisselingen **Assili** en **Hassili**, waarna **Asli** en **Hasli**. Zie voor veel meer, mijn vorige onderzoeken.

Adilin in "**Adilines-wilare**, 10. Jh., **unbekannt** bei Gossau im Kanton Sankt Gallen" (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ali-din**.

Ale-den is elders ook geworden tot **Aalden**, **Ahlden**,…… maar dan NIET gevolgd door een tweede element als -dorf, -heim, -wilare, enz.

"**Adel-dorf** bei Pira in Niederösterreich, 11. Jh. **Adilin-dorf**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ali-din-dorf**, nederzetting aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **Ali**, **Ale**, **zoals alle *stromen***.

“**Adilen-burch**, 12. Jh., **unbekannt**, in **Bayern**” (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Ali-den-burch**, moeten heten, naar de herkomst. Als de plaats zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Ahlden-burg** heten. Is dit de oudste naam van Adel-burg?

“Die Burgruïne **Adel-burg**, auch **Adeln-burg** genannt, liegt in der Oberpfalz in **Bayern**, bei Eichhofen (am **Fluss Laber**). Und liegt nördlich die Einmündung des kleinen Frauenbachs in die Schwarze Laber (een **Donau**-*stroom*), östlich Parsberg.”

Adelen-burg is de **klankomwisseling** van **Ale-den-burg**, ‘burcht aan **Ale**-waterloop’, hier een **Donau**-*stroom*.

“**Adales-heim, ? ?**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ala-des-heim**, ‘woonplaats aan **Ala**’.

“**Adeles-huson,** 8. Jh., wüst bei Varenholz unweit der Weser, **Etheles-husen**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-des-huson** “und im Ablaut” **Ele-thes-huson**, ‘huizen aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **Ale** en **Ele**, afleiding “mit *t*-Bildung”.

De evolutie: **Ele-the > Ethele**

Hele-the > Hethele

“**Adelen-tal**, 12. Jh., wüst bei Oberneukirchen nahe Mühldorf” (*Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ale-den-tal**, dat is ‘**dal van een *stroom* Ale**’.

“**Adelen-husen**, 11. Jh., wüst bei Freiburg im Breisgau” (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ale-den-husen**.

“**Adelen-rode**, 11. Jh., wüst bei Eschwege in Hessen” (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ale-den-rode**.

“**Adel-wang** bei Hall in Oberösterreich, 12. Jh. **Adeln-wanch**” (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ale-den-wanch**.

Aalden in Drenthe, met oude namen **Ale-de** en **Eelde** (zie Van Berkel en Samplonius), d.i. **Ele-de**, zou, **indien gevolgd door een tweede element**, als b.v. *huizen*, nu wellicht **Adel-huizen** zijn geheten, met oude vermeldingen uit de middeleeuwen, **Adelen-husen** en **Edelen-husen**.

Aalden is genoemd naar de *stroom* waaraan het is ontstaan, vroeger beschouwd als **Ale**, met de afleiding, "und im Ablaut damit" **Ele**, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied. Zie mijn vele getekende kaartjes.

Zie ook **Aalten** in Gelderland, genoemd naar de **Oude IJssel**-*stroom* de **Slingebeek**.

Zie ook **Ahlten** en **Ahlden** in Duitsland, **zó duidelijk** genoemd naar **Ale-**waterloop.
Het is **TE ZIEN** op de getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas. Zie de vele vergelijkingen.

Ala-don, 1152, oude naam van **Aalten** (zie Van Berkel en Samplonius), zou, indien gevolgd door een tweede element, zoals bijvoorbeeld *-burch*, wellicht, ja bijna zeker, zijn geworden tot **Adalon-burch**, **Adelen-burch**. De plaats zou dan nu **Adel-burg** heten.

Hoe is het toch mogelijk dat naamkundigen niet weten wat de herkomst van Aladon is!

Van Berkel en Samplonius schrijven: "**Aalten is moeilijk te verklaren**."
Ik heb al 20 jaar geleden de herkomst aangetoond. Overal in hetzelfde grote oude taalgebied is **TE ZIEN** dat **Ala** een *wijd verbreide* riviernaam is, stammend van ver vóór onze jaartelling! Dat **Ala-da**, **Ale-de** daarvan is afgeleid.
Dat naamkundigen hier nog kunnen denken aan *aal* de boomnaam 'abeel', aan Oudengels *æled*, Oudsaksisch *êld* 'vuur, brand', aan Indo-Europees **Alatana* bij de wortel *alat-* 'schitterend, uitbuigend'! **Wie gelooft dat? Wat staan er veel taalkundige speculaties in plaatsnamenboeken**.

Ik heb in 1993, 1994 en 1995 in de gedetailleerde atlas gekeken, in hetzelfde grote oude taalgebied, en GEZIEN dat vele rivieren ooit werden beschouwd als Ale. Dat Ale-de en Ale-the daarvan zijn afgeleid. Ik was toen nog lid van de 'Atlantische-Homerus'-groep. Ik kreeg van het mede-lid, classicus **Richard van Dijk**, een fotokopie van ***Unsere ältesten Fussnamen*** van **prof. dr. Hans Krahe**. En wist niet wat ik zag! Ik zag mijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek bevestigd! **Het hek was van de dam!** (Maar ik zag ook dat Krahe niet heeft beseft dat uit vele plaats- en riviernamen de L is weggevallen, dat vele namen een klankomwisseling hebben ondergaan.)

Er zijn meerdere rivieren in Europa die **Ala** zijn geheten, met oude vermelding **Alna**.

Zie de werken van prof. Krahe en prof. Nicolaisen. Zie ook mijn onderzoeken!

Ala-don is daarvan een afleiding, zo óók **Alna-don**.

Alne-den werd in de loop der eeuwen tot de klankomwisseling **Andelen**, *wijd verbreid*, namen van *rivieren* en nederzettingen aan *stromen*, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek. Zie opnieuw mijn eerdere vergelijkende onderzoeken.

Anla-don, 11e eeuw, oude vermelding van **Den Andel** in Groningen (zie het *Lexicon* van Blok), is de **VERMINKT** overgeleverde vorm van **Alna-don**.

Vele vergelijkingen tonen dat aan! Het is ook te zien in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling.

Elna, met grondvorm **Alna** (*wijd verbreide* riviernaam 'van Krahe'), komt daarin ook voor als **Enla**, oude naam van Elnes.

Elnes aan de rivier de Aa in Pas-de-Calais bij Sant-Omer was in 1171 **Enla** en **Henli-aco**, en in 1175 **Elne**, **Enele** en **Helne** (zie Gysseling). Een ieder kan hier zien dat Enla, Henli-aco en Enele **de klankomwisselingen zijn van Elna**, **Helni-aco** en **Ele-ne**.

Alna-don werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anla-don**, en als zodadanig in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Den Andel in Groningen, eerder **Alne-de > Andele**, duidde eertijds de (een) **Hunze-***stroom* aan. (Waar Den Andel ligt was vroeger de wijde mond van de Hunze.)

De andere oude namen van Den Andel, n.l. **Andleda** en **Antlida** moeten gelezen worden als **Andle-da** en **Andli-da**, de Hunze-*stroom* **Andle**, met nederzetting Andle-da. Overal over de grens komt Andele voor als Andle en Andel.

Prof. Blok leest ten onrechte And-leda, met verklaring *and* 'tegenover, langs' *lada* 'watergang'. Nogmaals, overal elders werd Andele, waaronder rivieren, ook tot Andle!

Anla-don was eerder Alna-don, Alne-den, Alne-de, overal in hetzelfde grote oude taalgebied geworden tot de klankomwisseling Andele.

Andle-da en **Andle-don**, ook een oude naam van Den Andel, is dubbelop, vaak voorkomend bij oude namen.

Ik kan het ook niet helpen: **Naamkundigen hebben geen weet van de de vele klankomwisselingen** die in het verleden hebben plaatsgevonden. Ik heb die ontdekt door middel van een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied. Van het één kwam het ander. **Het is op mijn weg gekomen**. Ik heb er niet naar gezocht.

De herkomst van Andel:

Analo is de klankomwisseling van Ala-no.

Anle is de klankomwisseling van Alne.

Andel in Noordbrabant is ontstaan op de oeverwal van de Maas-*stroom* de **Alm**, maar ligt door veranderingen van de rivierenloop nu aan de **Afgedamde Maas**. Andel was ca. 850 **Analo** (zie prof. Blok, *Lexicon van nederlandse toponiemen* **tot 1200**).

Eerst nu (januari 2014) heb ik, wat betreft Andel, het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling geraadpleegd.

En wat zie ik daar? Ik zie: **Andel**, ca. 850 **Analo**, **1212 Anle**.

Ik had Alne al eens op een oude kaart zien staan, maar nu dus ook bij Gysseling. Het is mij een raadsel waarom die naam niet te vinden is in *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie* van Van Berkel en Samplonius.

Prof. Blok verklaart **Analo** als ***ana*** 'op, hoger gelegen' ***lo*** 'bos', **in strijd** met latere oude namen.

Die namen zijn, in: 1259 **Alle** (zie Van Berkel en Samplonius bij Op-Andel)

1333 **Andel** (zie Van Berkel en Samplonius bij Op-Andel)

1382 Uut-**Andele** (zie Van Berkel en Samplonius bij Neer-Andel)

1480 Uut-**Andels**, Op-**Andels** (zie Van Berkel en Samplonius bij Op- en Neer-Andel)

1545 **beyde die Andelen** (zie Van Berkel en Samplonius bij Op- en Neer-Andel)

1560 Op-**Ael** en Neder-**Ael** (zie M. Schönfeld bij Op- en Neer-Andel)

1573 Neer-**Ael** (zie Van Berkel en Samplonius bij Neer-Andel)

1749 Op-**Eil** en Neer-**Eil** (zie 'Hedendaegsche Historie' bij Op- en Neder-Andel)

1850 Op-**Eil** of Op-**Eel** (zie Van der Aa bij Op- en Neer-Andel)

Hoe kàn een plaats Ale, Alle en Ele, Eile "op, hoger gelegen, bos" betekenen?!

Andele uit 1382 is de **klankomwisseling** van **Alne-de**.

Anle uit 1212 is de **klankomwisseling** van **Alne**.

Alle uit 1259 correspondeert met **Alne**, samentrekking van **Alle-ne**.

Analo, de **klankomwisseling** van **Ala-no**, correspondeert met **Ale**, **Ael**.

Nogmaals, de **oudste** naam van Andel is **Analo**, ca. 850 cop. 1170-1175: in villa Analo, door prof. Blok ten onrechte gelezen als Ana-lo, en verklaard als *ana* en *lo*, 'op hoger gelegen'- 'bos e.d'.

Analo is zó duidelijk de **klankomwisseling** van **Ala-no**, d.i. **Ale-ne**.
Naamkundigen onderwerpen de oudste namen niet aan een intensieve vergelijking. De oude namen van Andel, n.l. **Ael (Ale)**, **Alle** en **Eel (Ele)**, **Eil (Eile)**, zijn de **ZUIVER** overgeleverde namen.
Analo, **Anle** en **Andele** zijn de **VERMINKT** overgeleverde namen.

Ala-no is een bestaande riviernaam in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe, **Ala** "mit *n*-Suffix". Ala-no werd later in meerdere plaats- en riviernamen tot **Alan** (**pre-Keltisch** volgens Nicolaisen), waarna **Alen**, en uiteindelijk ook tot **Ale**, **Ael** en **Al**.

“**Anola-felde**, **8**. Jh., **unbekannt**” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Alo-na-felde**, dat in meerdere plaats- en riviernamen tot **Alon** werd, waarna **Alen**.

Het zal de oudste naam zijn van “**Al-feld**, **8**. Jh., bei Mosbach, **Alon-felde**, **Alen-felt**” (zie het *Ortslexikon*), aan een zijstroom van de **Neckar**, niet ver van **Adels-heim**.

Adels-heim, eerder **Adeles-heim**, is de klankomwisseling van **Ale-des-heim**, ‘woonplaats aan **Ale’**, ook hier de **Neckar**-*stroom*.

“**Adales-heim** (2), **? ?**” (zie het *Ortslexikon*), zal een oude naam van deze plaats zijn! Er is maar één plaats Adels-heim in de zeer gedetailleerde *Der Grosse Adac General Atlas, Bundesrepublik Deutschland* 1:200000.

Adels-heim komt in het *Orstlexikon* voor als “**Adels-heim**, 8. Jh., bei Tauberbischofsheim, **Adalol-tes-heim**.” Dat zal een verminkte vorm van **Adalo-tes-heim** zijn, de klankomwisseling van **Ala-do**, met afleiding **-tes**, dus dubbelop, vaak te zien in oude namen.

Ala-na werd tot ook tot de klankomwisseling **Anala**, te zien in “**Analen-burch** (2), 12. Jh., unbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), klankomwisseling van **Ala-nen-burch**.

Ala-no (nu **Andel**) werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Analo**, en als zodanig, dus VERMINKT in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend.

Alne-de (nu **Andel**) werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Andele**, en als zodanig, dus VERMINKT, in de bronnen opgetekend.

“**Andelen-dal** (2), 12. Jh., wüst bei Dingelstädt, bei Heiligenstadt” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alne-den-dal**, dat is ‘dal van **Alne**’, *wijd verbreid.*

“**Andeles** (2). 12. Jh., unbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alne-des**.

Er is nog veel meer Andele! Zie elders in dit en vorig onderzoek.

Alne-des was eerder **Alna-das**, in de loop der eeuwen niet alleen via **Alne-des** geworden tot **Andeles**, maar eertijds eveneens geworden, via **Anna-das** (Anne-des), tot **Andas** (Andes), zoals in **Andas-sale**, **855**, de oudste naam van **Andelst** aan de **Waal**-*stroom* bij Valburg.

De herkomst van **Andelst**: **Alne-des > Anne-des > Andes-sale**
Alne-de > Andele > Andel > Andel-ste, **Andelst**

Andel, in 1212 **Anle** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Alne**, komt in wezen op hetzelfde neer als de Maas-*stroom* de **Alm**, 1258 **Alme** (zie Krahe), waaraan het is ontstaan. (Door veranderingen van de rivierenloop ligt Andel nu aan de Afgedamde Maas.)
Alne is immers de afleiding "mit ***n***-Suffix" (zie Krahe), "aus der Ala-Reihe", **Ala-na** (**Ala-no**).
Alme is immers de afleiding "mit ***m***-Suffix" (zie Krahe), "aus der Ala-Reihe", **Ala-ma**.
Alleen de afleiding, het achtervoegsel is verschillend.

De Maas-stroom de **Alm** werd vroeger *beschouwd* (zoals alle *stromen*) als **Ale**, **Alle**, de herkomst ook van de riviernaam de Alm, de afleiding daarvan, "mit *m*-Suffix', **Ale-me** en **Alle-me**, op vele plaatsen in hetzelfde grote oude taalgebied ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Ammele**, ook te zien bij het **NABIJE** **Ammer-zoden**, voorheen **Amel-roy** of **Ammel-royen**.

Alle-me is eertijds ook geworden tot **Al-me**, de herkomst van de **Alm**.
Ale-me is eertijds ook geworden tot **Ael-me**, de herkomst van de **Amer**, **Ame-re** (< **Aelme-re**).

Ammers-oye en **Amers-oyen**, oude vermeldingen van **Ammers-ooien** (beter bekend als Ammerzoden of Amerzoden), zijn de afgesleten vormen van **Almers-oye** en **Aelmers-oyen**.
Ammers- werd als vanzelf in uitspraak ook tot **Ambers-**, te zien in **Ambers-oi**, ook een oude naam van Ammerzoden.

De evolutie: **Ala-ma**, **Alla-ma > Amala**, **Ammala**, bij de verkorting **Amla**, als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambla**, o.a. ca. **819**, de oudste naam van het waddeneiland **Ameland**, dat eigenlijk **Amel-land** zou moeten heten, **Ala-ma-land**.
Ameland kan in **2019** zijn **1200-jarig bestaan** gaan vieren met de herkomst **Ala-ma** en **Alla-ma**.

Ale-de, **Alle-de** **“und im Ablaut damit”** **Elle-de**, **Ele-de**, **Ille-de** werden in de loop der vele eeuwen tot **Aelde**, **Alde** en **Elde**, **Eelde**, **Ilde**, maar óók tot de klankomwisselingen **Adele**, **Addele** (**Adle**) en **Eddele**, **Edele**, **Idele**.

“**Addala-hang** (2), **8**. Jh., wüst westlich Darmstadts, nach Hülsem S.40 zwischen Pflungstadt und **Ahls-bach**” (*Ortslexikon*), is de metathesis van **Alla-da-hang**.

Nogmaals (herhaling kan geen kwaad), trouwens, hier eerder opgeschreven:

“**Ilde-hausen**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersham, **Ille-dhe-husen** (2x) und **Elle-the-husen**” (zie *Ortslexikon*), is genoemd naar de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan, n.l. **Elle-**, **Ille-waterloop**, “mit *t*-Bildung”.

Er is *veel* **Ettele**, de klankomwisseling van **Elle-te**.

Er is óók **Idele**, de klankomwisseling van **Ille-de**.

Nogmaals: De herkomst van “**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs” (zie *Ortslexikon*), is **Ille-den-stide**, ‘plaats aan **Ille-waterloop’**.

Er zal zeker nog meer **Iddele** zijn. In het *Ortslexikon* ontbreken vele plaatsnamen. Er zal ook **Hidele** bestaan, de klankomwisseling van **Hille-de** (eerder **Hila-da** of **Hili-da**).

De afleiding "mit *r*-Bildung" van Hidele is Hideler, **Hiedler**, herkomst van **Adolf Hitler**.

Nogmaals "**Ilde** (Gross-Ilde und Klein-Ilde), 11. Jh. bei Marienburg, **Illi-di** (2x) und **Ille-de**" (zie *Ortslexikon*).

Hille-de of **Hille-te** (Hile-de of Hile-te) werd uiteindelijk tot **Hilde** of **Hilte**, *wijd verbreid*.
De herkomst is de afleiding "mit *t*-Bildung" van de *wijd verbreide* algemene oude riviernaam **Hila** of **Hili** (Ila of Ili), in de bronnen ook **Hyla** of **Hyli**.

De afleiding "mit *t*-Bildung" van **Hili** is **Hili-tin**, uiteindelijk geworden tot **Hiltin**, waarna **Hilten**, *wijd verbreid*. (**Hili-tin** werd óók tot de metathesis **Hitilin**! Zie hierna.)
Vergelijk "**Hilten**, 9. Jh., bei Neuenhaus bei Bentheim, **Heltion** (2x)" (zie *Ortslexikon*). Hille is in de bronnen ook Helle.

Vergelijk nogmaals "**Hilden**, 11. Jh., bei Düsseldorf, **Heldein**, **Hele-de**, **Helde-ne** en **Hele-then**" (zie het *Ortslexikon*).

Hele-de of **Hele-the** werd elders tot de metathesis **Hedele** of **Hethele**.

Ik heb dit al vele jaren geleden ontdekt. Ik vind nu mijn uitkomst van vergelijkend onderzoek (eertijds mijn grote verzameling van **Helle**-namen, in de bronnen ook **Hele**-namen) bevestigd in het ***Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands***, ***koeblergerhard.de***.

Heel aan de Maas in Limburg, met oude vermeldingen **Hethele** en **Hedele** (zie Tummers), was eertijds **Hele**, **Hele-the** en **Hele-de**, genoemd naar de **Maas**-***stroom***.

De plaatsen **Hehler** en **Hehn** zijn *nabij*, gelegen in het brongebied van de **Maas**-*stromen* de **Schwalm** en de **Niers**, over de grens, bij Mönchengladbach en Viersen, alwaar in dat brongebied ook **Helene-brunn**. Zie kaartje (met Hehler)! Zie de gedetailleerde atlas.

Hehler is **Hehle-re**, **Hele-re**, de afleiding "mit *r*-Bildung, i.p.v. "mit *t*-Bildung", **Hele-the**.

Hehn, tot 1825 ook **Haen** genoemd (zie internet), was in oorsprong **Hele-ne** en **Haele-ne**, bij de samentrekkingen **Heelne** en **Haelne** in de loop der eeuwen geworden tot **Hene**, **Heen** (Duits **Hehne**, **Hehn**) en **Haene**, **Haen**.

De *zéér nabije* bron (en plaats) **Helena-brunn**, nu deel van Viersen, staat op oude kaarten nog gespeld als **Helene-brunn**, 'bron van **Hele**', een *wijd verbreide* oude rivier- of waternaam.
Aldaar vertelt men het sprookje dat Helena, de vrouw van de Romeinse keizer Constantijn, op een pelgrims-tocht bij deze bron haar dorst heeft gelest.

Catualium is géén oude vermelding van Heel.

Men heeft **Hethele** ten onrechte etymologisch verbonden met een Germaanse vertaling van het Keltische Catualium op de Peutinger Kaart. Hethele uit 1144 was immers in oorsprong **Hele-the**.

Heelden, net over de grens met Duitsland, regio Düsseldorf (zie mijn kaartje), was in de 11e eeuw **Hethlin** (zie Gysseling), de samentrekking van **Hethelin**, de klankomwisseling van **Heli-thin**. De huidige naam, Heelden, eerder Hele-den (Heli-din), is zuiver overgeleverd. De oude naam, Hethlin, is VERMINKT overgeleverd.

Hedel aan de **Maas**-*stroom* bij 's-Hertogenbosch, ca. 800-850 **Hedilla** (zie het *Lexicon* van Blok), is de klankomwisseling van **Heli-da**.

Heel aan de Maas bij Roermond wordt aldaar uitgesproken als **Hael** (zie Van B. en S.). **Haele-te**, afleiding "mit *t*-Bildung", werd stroomafwaarts bij Den Bosch, bij **Hala-te** (Haela-te), in de loop der eeuwen tot de klankomwisseling **Hatalle**, **815**, de oudste naam van **Hedel** (Hedele < Hele-de, Heli-da). Hedel kan in **2015** zijn 1200-jarig bestaan gaan vieren met de oorspronkelijke aanduiding Hala-te. **Prof. Blok** heeft voor Hedilla en Hatalle geen verklaring.
Dezelfde klankomwisselingen zijn over de grens veelvuldig te zien.
"**Attel**, 9. Jh., bei Wasserburg, **Atila**, **Hatile**" (zie het *Ortslexikon*), zij-**rivier** van de **Donau**-*stroom* de **Inn**, was in oorsprong **Ali-ta** en **Hali-te**. **Attele** was in oorsprong **Alle-te**.

“**Aettle**, 8. Jh., **am Inn** oberhalb Wasserburgs, **Hatile**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Hali-te** en **Ali-te**. **Ali-te** werd tot **Atile**, **Aetle**, **Aettle**.

Hili-tin werd uiteindelijk tot **Hiltin**, maar eertijds **óók** tot de **klankomwisseling** **Hitilin**, te zien in **Hitilin-perch**, tiende eeuw, oude vermelding van **Hitel-berg** bij Altötting aan de **Inn** (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk **Hitel-berg** met **Hittel-huisen**, 11. Jh., unbekannt mit Bezug zu Osnabrück” (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Hille-te** (**Hili-ti**, **Hile-te**), de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, de afleiding “mit *t*-Bildung”.

Nogmaals: **Hetilen-dorf** en **Hedelen-thorp** in *Altdeutsches Namenbuch*, p. 161, ook te vinden in het *Ortslexikon*, daar ook met **Hetel-dorf**, “unbekannt, Hallendorf, Kreis Wolfenbüttel”, waren in oorsprong **Heli-ten-dorf** en **Hele-den-thorp**.

Hedeller-wart, twaalfde eeuw, “wüst bei Xanten bei Moers” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Hele-der-wart**.

Ook nog maar een keer: **Hedel-scheit**, 1136, de oude vermelding van **Ell-scheid** in het Rijnland, de Eifel, bij Koblenz/Trier (zie het *Ortslexikon* en het internet), was eerder **Hedele-scheit**, de klankomwisseling van **Hele-de-scheit**, ‘waterscheiding vàn **Hele’**, *wijd verbreide* oude rivier- of waternaam.

Hele is in de bronnen ook **Heile (Heyle**, **Hyle).** (Zie ook prof. Nicolaisen). **Hele-de** werd tot **Hedele**.

Heile-de werd tot **Heidele**, de herkomst van **Heidel-berg** aan de Neckar, “12. Jh. **Heidil-berc**” (zie het *Ortslexikon*).

De ultieme herkomst is **Hyli-da > Hydila**, **Heidile**. (Spreek uit, op z’n Duits, Hayli-da > Haydila, Haydile.)

Vergelijk “**Heidel-beck**, 13. Jh. zeitweise wüst in Kalletal, Lippe, **Hel-beke”** (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk “**Heidil-bach**, 11. Jh., wüst bei Spangenberg bei Melsungen” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk “**Heidel-becker Holz**, 15. Jh. in Rinteln, in Schaumberg, **Hel-becker Holt**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk “**Heilen-bach**, 9. Jh., bei Seffern bei Prüm, **Helin-buhg**, **Hellen-buhe”** (zie het *Ortslexicon*).

Helle is in de bronnen ook **Hele** (**Heli**) en **Heile** (**Heili**).

Vergelijk “**Heilen-buch**, 9. Jh., bei Bitburg, **Helin-bugh**, **Hellen-buhc”** (zie het *Ortslexikon*).

Helle is in de bronnen ook **Hele** en **Helle**.

Vergelijk “**Heilen-stein**, 12.Jh., bei Cilli (in Slowenien), **Haelen-steine**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk “**Heilen-stein**, 13. Jh., Frasslau, **Haelen-steine**, **Helen-steine**” (*Ortslexikon*).

Vergelijk “**Heils-hoop**, 12. Jh., bei Stormarn, **Hales-hope** (2x)” (zie *Ortslexikon*).

Vergelijk “**Heils-bronn**, 12. Jh. in Mittelfranken, **Hales-prunnen**” (zie het *Ortslexikon*).

Overal blijken *stromen* **Ale “und im Ablaut dazu” Elle**, **Ele**, **Eile** (en **Ille**).

Hale (Haele) en…….. **Helle**, **Hele**, **Heile**.

“**Hehlen**, 8. Jh., bei Holzminden, **Heli** (2x), **Hele-nen**, **Helen**”
(zie het *Ortslexikon*). **Heli**, later **Hele**, **Heel** is *wijd verbreid*. Hehlen ligt aan de Weser. Zie mijn kaartje.

Heli-da werd aan de Maas bij Den Bosch tot de **klankomwisseling**
Hedilla, ca. 800-850, oude naam van **Hedel**, eerder **Hedele**,
metathesis van **Hele-de**.

“**Hehlen-riede (Fluss)**, 11. Jh., ein **Nebenfluss der Aller** bei
Gifhorn, **Helde**” (zie het *Ortslexikon*).
Elde en **Helde** zijn ontstaan uit **Elle-de** en **Helle-de**, afleiding van een *wijd verbreide*
oude riviernaam, op hetzelfde neerkomend als **Ele-de** en **Hele-de**, veelal geworden tot de klankom-
wisselingen **Edele** en **Hedele**. Naamkundigen verklaren het vele Helde verkeerd. Helde betekent niet ‘afhellend’, ‘op een helling gelegen’, maar afgeleid van Hel-waterloop, eerder Helle, met afleiding Helle-de, geworden tot Hel-de, maar eertijds ook tot Heddele.

Heli-mi, afleiding “mit *m*-Suffix” i.p.v. “mit *t*-Bildung”, werd tot **Heelmi** (en
tenslotte ook tot **Hemi**, 777, oude naam van de **Eem** waaraan **Amersfoort**), maar ook
tot de klankomwisseling **Hemili**.

“**Hemele**, 12. Jh., unbestimmt” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Hele-me**, het *wijd verbreide* **Hele**, hier “mit *m*-Suffix”, oude riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling. **Hoe kùnnen naamkundigen in Nederland toch denken** dat Heel is ontstaan uit Hedel, zoals teder tot teer werd of broeder tot broer. Al het Heel was vroeger Hele, eerder Heli of Hela, een oude riviernaam, met meerdere afleidingen.

“**Hemeln**, 9. Jh., bei (Hannoversch) Münden, **Hemli**” (zie Ortslexikon), was eertijds **Hele-men** en **Helli-mi** > **Hemmili**, **Hemli**.

“**Hemmel-the**, 10. Jh., bei Lastrup bei Cloppenburg, **Himili-the**, **Himmel-te**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong een afleiding van **Hili-mi**. **Helle-me** werd tot de klankomwisseling **Hemmele**, **Hemmel**.

Hele-ne, de afleiding “mit *n*-Suffix”, werd tot **Helen**, **Hehlen**.

De samentrekking **Heelne** werd in de loop der tijd tot **Hene**, zoals **Hehne**, nu **Hehn**, plaats in Duitsland, niet eens zo ver verwijderd van **Heel** aan de Maas bij Roermond. Zie eerder.

Het meerdere **Ene**, **Een** in Duits-sprekend gebied **Ehne**, **Ehn**, was in oorsprong **Eelne**, **Ehlne**, de samentrekking van **Ele-ne**, **Ehle-ne**.

Onlangs zag ik **Heelne** in *De Vlaamse Gemeentenamen* staan, hier niet afgesleten als **Hene**, zoals overal elders.

Heel-ne, 1229, is een oude naam van **Helen-Bos**, Vlaams-Brabant, 837 **Hildinam**, 1179 **Yeelne**, en in 1370 **Hele-ne**. Zie mijn kaartje.

Ook hier (Heel-ne en Hele-ne) is weer zó duidelijk te zien dat **Hele** ook **Heel** is, zoals ook te zien aan de nederzetting **Eel**, aan een Maas-*stroom* in België, vóór 1226 **Ele** en **Hele** (zie Gysseling).

Nogmaals, hoe kùnnen naamkundigen toch denken dat **Heel** aan de Maas bij Roermond is ontstaan uit **Hedel**, zoals ***teer*** uit ***teder***, enz.
Heel is ontstaan uit **Hele**,…èn **Hele-the**, **Hele-de > Hethele**, **Hedele**.

Het *vele* **Helde** (ook **Hel-dre, Hel-dere** en **Helle-re**) betekent NIET 'helling', 'op een helling gelegen', of 'afhellend'. Zie mijn onderzoeken, zoals de plaats **Helden**, d.i. **Helde-ne**, genoemd naar een Maas-*stroom*.

Vergelijk **Hehlen-riede**, zij-**rivier** van de **Aller,** in de 11e eeuw **Helde** (zie het *Ortslexikon*) met **Hehlen** (in de 8e eeuw **Heli**) aan de Weser, de Weser met zijrivier de **Aller**.

Hoe kan een rivier 'helling' betekenen?!

Helden in de provincie Limburg,1144 **Helden** (zie Van B. en S.) wordt verklaard als *helde* 'helling'. Helden is genoemd naar een Maas-*stroom*, waaraan het is ontstaan. De naam is ontstaan uit **Helle-den** (Hella-don). Zie mijn kaartje.

"**Hehl-ingen**, 12. Jh., bei Vorsfelde bei Gardelegen, **Hel-inge**" (zie het *Ortslexikon*), laat opnieuw zien dat **Hele** ook **Helle** is.

Hetel-inga is o.a. een oude naam van **Ettel-ghem** bij Brugge in West-Vlaanderen (zie het *Ortslexikon*). Zie ook eerder. De herkomst is **Hele-te** en **Elle-te**.

Ehl-ingen bij Koblenz was in 853 **Adal-ingo-hovo** en in 1162 **Ethel-inc-hove** (zie Gysseling).

De herkomst is **Ala-da > Adala** en **Ele-the > Ethele**.

De huidige naam is zuiver overgeleverd! De nederzetting is genoemd naar de *stroom*, waaraan het is ontstaan, vroeger beschouwd als **Ale (Ala)** "und im Ablaut dazu" **Ele**, met afleiding "mit *t*-Bildung" voor wat betreft de nederzetting aan die *stroom*.

Ehnen in Luxemburg, in 1223 **Enne** (zie Gysseling), was in oorsprong **Ehlnen**, dus **Ele-ne**, èn **Elne**, de samentrekking van **Elle-ne**.

We zien hier de *wijd verbreide* riviernaam **Ele**, in de bronnen ook **Elle**, de afleiding "mit *n*-Suffix" (met grondvorm **Ale**, **Alle**, zoals met alle *stromen* het geval).

Het vele Enne was in oorsprong Elne, Elna.

De **rivier** de **Enne** (nu Liane geheten), Pas de Calais, was in de vroege middeleeuwen nog **Elna** (zie Gysseling). **Zie voor véél méér:** mijn uitgebreide onderzoeken, mijn 'Getekend Onderzoek' en 'Nieuwe Onderzoek'.

Het *vele* **Enne, Enne-te, Enne-re, Enne-te-re**, in de bronnen ook **Ane** en **Anne**, was in oorsprong **Elne**, met grondvorm **Aelne**, **Alne**.

Het *meerdere* **Ane-te-re**, **Anne-te-re** en **Enne-te-re** was in oorsprong **Aelne-te-re**, **Alne-te-re** en **Elne-te-re**.

Zie b.v. de plaatsen **Ennetières** bij Lille en **Enter**, voorheen **Enne-the-re**, in Overijssel.

Naamkundigen verklaren vele namen, zònder te beseffen dat de L is weg gevallen.

Elne en **Aelne**, **Alne**, in de bronnen ook **Elle-ne**, **Ale-ne**, **Alle-ne**, **zéér** ***WIJD VERBREID*** in hetzelfde grote oude taalgebied, is b.v. ook de herkomst van

Enschede, voorheen **Ane-schedhe** en **Anne-schethe**.

(Zie de oude namen van Enschede bij Van Berkel en Samplonius.)

Enschede was in oorsprong **Aelne-schedhe**,
Alne-schethe en
Elne-schede, dat is
Ale-ne, Alle-ne, Elle-ne-'waterscheiding'.

Wat is hier nog véél aan toe te voegen, herkomst van zo vele plaatsnamen. Zie mijn vorige onderzoeken.
Ik heb al vele jaren geleden de herkomst van Enschede ontdekt. Wanneer hoor ik eens iets van naamkundigen?

Enna, **waterloop** bij Saint-Pierre-Brouck,1106 **flumen Helene** (zie Gysseling), was in oorsprong **Elna**.

Elle-ne (**Elne**), **Helle-ne** (**Helne**), ook **Ele-ne** (**Eelne**), **Hele-ne** (**Heelne**) is *wijd verbreid*!

Elne en **Helne** werden óók tot **Enne** en **Henne**, *wijd verbreid*! Zie mijn onderzoeken.

Eelne en **Heelne** werden bijna altijd tot **Ene** en **Hene**, waarna **Een** en **Heen**, in Duits-sprekend gebied **Ehn** en **Hehn**.

Enne-court in Lille, 1183 **Ana-curt** (zie Gysseling), was eertijds **Elne-curt** en **Aelna-curt**. Vergelijk **Enne-schede**, voorheen **Ane-schedhe**.

Ennequin in **Lille**, 1147 **Ana-kin**, 1164 **Ane-kin** (zie Gysseling), was eertijds **Elne-kin**, **Aelna-kin**, **Aelne-kin**, afleiding van **Ale-ne** “im Ablaut” **Elle-ne**, de samentrekkingen daarvan, Aelne en Elne, afl. “mit *n*-Suffix”. Ennequin ligt bij Béthune.

Vergelijk **Alquines** (Vlaams **Alken**) bij **Saint-Omer** in **Pas-de-Calais**, 1105 **Ale-kin**, 1156 **Ale-kina**, 1177 **Ale-china** (zie Gysseling), gelegen aan de Aa-stroom de Hem.

Er zouden nog veel van dergelijke plaatsnamen genoemd kunnen worden! Vergelijk opnieuw **Enne-schede**, voorheen **Ane-schedhe**.

Het *vele* **Ane**, in Duits-sprekend gebied **Ahne**, eerder **Ana**, **rivieren** en nederzettingen aan *stromen*, was in oorsprong **Aelne**, **Ahlne**, **Aelna**, de samentrekking van het *wijd verbreide* (ik overdrijf niet!) **Ala-na**, afleiding “mit *n*-Suffix”.

Aan de Afgedamde Maas, de vroegere loop van de **Alm**, ligt **Ala-ste**, laat elfde eeuwse naam (zie Van Berkel en Samplonius) van **Aalst**, de afleiding "mit ***st***-Bildung".

Aan de **Alm** ligt ook **Andel**, ca. 850 **Analo**, metathesis van **Ala-no**, d.i. Ale-ne, de afleiding "mit ***n***-Suffix".

Het is al weer lang geleden dat ik voor het eerst opschreef: **Aleste**, **Aalst** is een afleiding van **Ale-** waterloop, hier de Maas-*stroom*, uitkomst van intensief speurwerk in de gedetailleerde atlas.

Toen ik later ***Unsere ältesten Flussnamen*** van **Krahe** in handen kreeg, was ik blij verrast! Ik las daarin, op pagina 38:

"Auch st-Bildungen fehlen nicht, so *Alesta > Alst (12. Jh. Alest), r. Nfl. der Werse."

Onlangs las ik op internet dat ook de Duitse naamkundige **prof. Udolph** de naam **Aleste** verklaart als de **rivier**-naam **Ale**, hier met de afleiding "mit *st*-Bildung".

Maar wat lees ik in ***Namen op de kaart, Oorsprong van geografische namen in Nederland en Vlaanderen***, op de eerste bladzijde van de de **Inleiding**? Ik lees:

"Jagen op de herkomst van geografische namen is een hachelijke klus. Dat is snel te constateren als je een steekproef neemt uit het standaardwerk *Nederlandse plaatsnamen – herkomst en historie* van Gerald van Berkel en Kees Samplonius. Dit boek laat goed zien hoe glad het ijs is waarop de etymoloog schaatst als hij plaatsnamen verklaart. De letter A omvat in dit boek 240 trefwoorden, en bij maar liefst 81 daarvan is uit de uitleg op te maken dat de auteurs niet zeker – of niet helemáál zeker – weten of de gegeven verklaring wel juist is.
Meer dan eenderde van de verklaringen laat dus ruimte voor onzekerheid. Maar er zijn gradaties in die onzekerheid. Een hopeloos geval lijkt een onschuldig ogende, oer-Nederlands klinkende plaatsnaam als **Afferden**, die vermoedelijk van niet Germaanse herkomst is. Pogingen tot verklaring genoeg, maar geen ervan kan de toets der kritiek doorstaan.

Iets méér licht heeft men kunnen werpen op de naam **Aalst** (gem. Zaltbommel, Gld), die vermoedelijk teruggaat op een Germaans woord voor 'boerderij' of 'tempel'. Hier dus een plausibele gissing, die misschien ooit door een archeologische vondst zal worden bevestigd."

Tot zo ver de auteur van ***Namen op de kaart***, de bekende taalkundige **Riemer Reinsma**.

(Op **Afferden** kom ik later terug. Het is **gewoon** de afgesleten vorm **Alfer-den**, **óók in Duitsland**.)

Mijn vraag aan **Riemer Reinsma** kan luiden: Kan een **rivier Aleste**, ook **Alste** genaamd, over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, 'boerderij' of 'tempel' betekenen?
Meerdere nederzettingen **Aalst** in Nederland en Vlaanderen hebben oude vermeldingen **Alst**.
Ik heb hem die vraag gesteld in een uitgebreide mail, al weer meerdere jaren geleden. Zijn boek was toen nog niet verschenen. Ik ontving van hem de volgende reactie:

"Meneer, wilt U alstublieft NU ophouden? We hebben nu wel voldoende gelegenheid gehad om kennis te nemen van uw opvattingen."

Zie voor veel meer: mijn 'Nieuwe Onderzoek'. Ik schreef hem over de twee **rivieren Alster** over de grens, d.i. **Alste-re**. In mijn mail heb ik toen ook aangetoond dat het *vele* **Aste** de afgesleten vorm van **Alste** is. Ik heb hem vele vergelijkingen voorgelegd, waaruit dat zo duidelijk blijkt. Zo ook dat **Alste-ne** in de loop der eeuwen evolueerde tot het *vele* **Aste-ne**, eigenlijk GEWOON TE ZIEN in de zeer gedetailleerde atlas. Eén van de vele voorbeelden is **Asten-beck**, zó duidelijk de afgesleten vorm van **Alsten-beck**. Zie mijn vele getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas.

Later las ik op internet dat **Aste-rode** in Hessen, gelegen aan de Schwalm-*stroom* bij Neukirchen, in 1239 nog **Alsten-rode** was. Zie de website **Asterode** – Geschichte des Dorfes. Mijn uitkomsten van vergelijkend onderzoek worden de laatste tijd (internet) zo vaak bevestigd.
Zie voor veel meer **Aste**, de afgesleten vorm van **Alste**, mijn vorige onderzoeken. Zie vooral mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.
Ale-ste, **Hale-ste** en **Al-ste**, **Hal-ste** is een *wijd verbreide* oude riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.

De oudste naam van **Aalst** (gem. Zaltbommel), gelegen aan de Afgedamde Maas, op de oeverwal van de vroegere loop van de **Alm**, is **in villa Halo-sta**, in **814** (zie Dr. J. de Vries, *Woorden-boek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*).
Ale is in de bronnen **Ala**, **Alo** en **Ali**, ook voorkomend als **Hale**, **Halo** en **Hali**, *wijd verbreid* in de bronnen.

Er zijn vele plaatsen en **rivieren** **Aalst**, **Alst**, met oude namen **Ale-ste**, **Ala-sta**, **Alo-sta** en **Ali-sti**, waaronder ook **Hale-ste**, **Halo-sta** en **Hali-sta**, allen zo duidelijk genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan, afleiding "**mit *st*-Bildung**".

Naamkundigen zien niet een groot verband van plaatsnamen in Nederland, die allen, wat de herkomst betreft, volkomen op hetzelfde neerkomen.

Zie elders in dit schrijven de **rivier** de Weisse **Elster**, 257 km lang, voorheen **Alstra** en **Alestra** (zie het *Ortslexikon*), zijrivier van de Elbe, via Saale bij, in **Leipzig**. Kan een **rivier** 'boerderij' of 'tempel' zijn?

“**Addens-dorf**, 11. Jh. , bei Uelzen, **Atheles-torpe** (2)” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ale-thes-torpe**.

Alde, Aelde waren eerder Alle-de en Ale-de. Uit **Adde-nes** is de L weggevallen, eertijds **Alde-nes**, op hetzelfde neerkomend ala Aelde-nes.

Ik heb eerder al vele voorbeelden gegeven van namen met Adele-, ook Adel- en Adeln- en Adelelen, in oorsprong Ale-de, Ale-den.
Hier nog twee voorbeelden:

“**Adal-ungi cella** (2x), 8. Jh., nach Ng. Jetzt Buch bei Islingen bei Schafhausen in Württemberg?, **Adal-ongo cella**, **Hadal-ongo cella**” (zie het *Ortslexikon*).

De evolutie: **Ala-da** en **Hala-da > Adala** en **Hadala**

Hala-te > Hatalle, **815**, oudste naam van Hedel, aan de Maas bij ‘s-Hertogenbosch

In Noord-Frankrijk werd **Hali-di** tot de klankomwisseling **Hadili**, **Haadli**! Zie eerder.

Nogmaals, **Hele-de** en **Hale-de** werden (veelal) tot **Hedele** en **Hadele**.

Ele-de en **Ale-de** werden (veelal) tot **Edele** en **Adele**.

Op deze wijze kan men honderden vergelijkingen maken van alleen nog maar Nederlandse plaatsnamen, die in wezen op hetzelfde neerkomen.
Vele plaatsnamen in Nederland, om nog maar niet te spreken van de onnoemelijk vele plaatsnamen in hetzelfde veel grotere oude taalgebied, komen in wezen op hetzelfde neer.

Maar ik ben tot nu toe een roepende in de woestijn. Wanneer gaan naamkundigen mijn werk bestuderen?

Naamkundige verklaren alle plaatsnamen alsof ze zuiver zijn overgeleverd, de praktijk van de plaatsnaamkunde. Zie alle plaatsnamenboeken.

Er was **Ala-da**, geworden tot **Ale-de**, waarna **Ael-de**, **Aalden**, in Duitsland **Ahlden**, maar ook eertijds geworden, bij plaatsnamen gevolgd door een tweede element, tot de klankomwisseling **Adala-**, waarna ook **Adele-**, te zien in vele plaatsnamen, eerder in dit schrijven al behandeld. (Ik zie steeds meer in het *Ortslexikon*.)

Er was ook **Alla-da**, geworden tot **Alle-de**, waarna **Al-de**, de meerdere plaatsen **Alden**, maar ook eertijds geworden, bij plaatsnamen gevolgd door een tweede element, tot de klankomwisseling **Addala-**, zo duidelijk te zien in:

“**Addala-hang** (2), 8. Jh., wüst westlich Darmstadts, nach Hülsem S. 40 zwischen Pflungstadt und **Ahls-bach**” (zie het *Ortslexikon*).

De plaats zou eigenlijk **Alla-da-hang** moeten heten, elders geëvolueerd tot **Alle-de-, Alde-hang**.

“**Adales-heim**,**? ?**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ala-des-heim**.
De plaats had ook kunnen evolueren naar **Ael-des-heim**.

“**Adels-heim**, 8. Jh. bei Tauberbischofsheim, **Adalo-tes-heim”** (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ala-do-tes-heim**, dus dubbel op, Ale-de-tes-heim. De rivier, waaraan de nederzetting is ontstaan, zal zijn aangeduid met Ale-de, met nederzetting Adele-tes-heim.

Adeln-burg ligt in Bayern (Beieren), ook genoemd in het *Ortslexikon*. De nederzetting zou eigenlijk **Ale-den-burg** moeten heten, naar de herkomst, beter nog: **Aalden-burg**.

“Adalah-kewe, 10. Jh., **Gau an der Isar,** unterhalb Freisings” (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ala-da-kewe**.

De **Isar**, eerder **Isa-ra**, was in oorsprong **Ilsa-ra**. De **rivier** zou eigenlijk **Ilser** moeten heten, naar de herkomst. Zie de meerder rivieren **Ilsa** bij Krahe.

Waarom vraagt niemand zich af:

Er is **Ilsa**. Maar waar is **Ilsa-ra** toch gebleven, de afleiding “mit *r*-Bildung?

Er was immers ook **Ila-ra**, de oude naam (zie Krahe) van de **rivier** de **Iller**, eveneens, net als de **Isar**, een grote Donau-*stroom*.

Er is **Ilsa**. Maar waar is **Ilsa-na** toch gebleven, de afleiding “mit *n*-Suffix”? Die is in de loop der tijd geworden tot **Isa-na**, waarna **Ise-ne**, en vervolgens **Isen**, ook al een zijrivier van de Donau.

“**Adal-burgerieth** (2), 12. Jh., in Bayern (Schwaben)” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ala-da-burgerieth**.

Vergelijk **Adeln-burg**, ook in Bayern, metathesis van **Ale-den-burg**.

“**Adal-mund-inga vurthien**, 9. Jh., wüst bei Schwalenberg” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ala-da > Adala**.

“**Adal-poldes-dorf** (3), 10. Jh., unbekannt nahe der Krems, **Adel-poldes-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ala-da**.

“**Adel-unges-dorf**, 12. Jh., in Württemberg?, **Ethel-inc-thorpe** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ale-de** en **Ele-the**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen** **Adele** en **Ethele**.

Last but not least:

“**Ahl**-**hausen**, 12. Jh., bei Mühlinghausen an der **Ennepe** bei Schwelm, **Adalhe**-**de**-**huson** (2)” (zie het *Ortslexikon*). **Adale-de** is dubbelop.

De evolutie: **Ala-de > Adale,** geschreven als **Adalhe,** maar ook gelijktijdig geëvolueerd tot **Ael-de**, waarna alleen nog **Ael** in **Ahl**, de huidige naam **Ahl**-**hausen**.

De rivier de **Enne-pe** is duidelijk de afgesleten vorm van **Elne-pe**, Elne-*apa*, Elne-‘waterloop’. Zie de vele vergelijkingen en getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas waaruit dat BLIJKT.

“**Ahls**-**hausen**, 12. Jh., in Kreiensen bei (Bad) Gandersheim, **Adeles**-**husen**” (zie *Ortslexikon*), is in de huidige naam, **Ales**, **zuiver** overgeleverd. De oude naam is **verminkt** overgeleverd, de **klankomwisseling** van **Ale**-**des**.

Weer terug naar **Aalst**:

Aalst (gem. Zaltbommel), gelegen op de oeverwal van de **Alm**, vóór 1421 ook aangeduid (zie Van der Aa) met **Eem**, eerder **Eme**, de afgesleten vorm van **Eel-me**, eerder **Ele-me**, heeft ook de oude vermeldingen **Ele-ste** en **El-ste** (zie het *Ortslexikon*).

Ale-ste is de grondvorm van **Ele-ste** en **Elle-ste** (geworden tot **El-ste**).

Alle plaatsen **Elst** **worden verkeerd verklaard**. De nederzettingen zijn genoemd naar de *stromen* waaraan zij zijn ontstaan, **Ale "und im Ablaut damit" Ele, Elle**, hier met de afleiding "**mit *st*-Bildung**".

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als **Ale**, **Alle** "**und im Ablaut damit**" **Elle**, **Ele**, **Eile (Yle)**, **Ille**, met vele afleidingen, waaronder óók de afleiding "mit *st*-Bildung". Zie mijn onderzoeken.

Meerdere plaatsen en **rivieren** (!) **Aalste** heten, of hebben oude vermeldingen **Alste**.

Ala-sta, **Al-sta** is de afleiding "mit *st*-Bildung, van een *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Alsta is een plaats in Zweden. **Alsten** of **Alsta** is een groot **eiland** in **Noorwegen** met **Alster-fjorden**. Nabij het **Noorse eiland** **And-orja** (*orja* is'gravel' or 'rocks') liggen de **Asta-fjorden < Alsta-fjorden**.

And- in **And-orja** was eerder **Aned-**, **Anned-**, in oorsprong **Aelned-**, **Alned-**. En dat is ook met **And-werpe** het geval.

"**Astarna-scheit**, 9. Jh., bei Ottenstein, nordöstlich Euskirchens" (zie *Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Alstar-na-scheit**, **Alster-ne-scheit**, d.i. 'waterscheiding van **Alstar**, **Alster**.

De **Alster** is een zij-**rivier** van de **Elbe**, zo ook de meerdere **rivieren** **Elster**.

Vele eilanden voor de kusten van Noord-west Europa zijn genoemd naar **Oud-Europese waternamen**.

Zo is **Ameland** afgeleid van **Ala** en **Alla,** afleiding “mit *m*-Suffix”.

Evolutie:

Ala-ma, **Alla-ma > Amala**, **Ammala**, verkort tot **Amla**, en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambla**, **819-825**, oude vermelding van **Ameland**. (Prof. Blok heeft voor Ameland geen verklaring.)

Ameland zou eigenlijk Amel-land moeten heten, maar beter nog Ala-ma-land, Ael-ma-land, **Aelme-land**, naar de herkomst.

Nu volgt opnieuw een schrijven over de **herkomst** van **Enter**, voorheen **Enne-there**;

over **Ane** en **Ane-velde**, ook aangeduid met **Anne-velde** en **Enne-velde**;

èn over **Enschede**, voorheen **Ane-schedhe** en **Anne-schethe**.

Ik doe dat nu, omdat ik mij heb verdiept in **de ontstaansgeschiedenis van Enschede**.
Èn omdat ik eerst nu lees dat **Ane-velde**, naast **Enne-velde**,….... óók met **Anne-velde** werd aangeduid.
Alle bovengenoemde namen zijn in wezen **ontstaan aan dezelfde *stroom***, de **Vecht-*stromen***.

In mijn onderzoek zijn **Ane**, **Anne** en **Enne**, de **afgesleten vormen** van de *wijd verbreide* oude riviernaam **Ael-ne**, **Al-ne** "**und im Ablaut damit**" **El-ne**, de **samentrekkingen** van **Ale-ne**, **Alle-ne** "**und im Ablaut damit**" **Elle-ne**.

Naamkundigen schrijven bij **Ane** (gem. Gramsbergen), gelegen aan de **Overijsselse Vecht:** "**Ane** (ook aangeduid met **Anen** en **Aen**) **is een moeilijk te duiden naam**."

A-ne is **zó duidelijk** de afgesleten vorm van **Ael-ne**, ontstaan uit **Ale-ne**, met ultieme herkomst **Ala-na**. Vele vergelijkingen tonen dat aan, plaats- en riviernamen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, mèt de oude vermeldingen.

Naamkundigen verklaren **Ane-velde** als:
"bij het **veld behorend bij de plaats Ane**" (zie Van Berkel en Samplonius).

Op internet kan men lezen:
"Bij Hardenberg ligt de buurtschap **Enne-velde**, later **Anne-velde** of **Ane-velde** genoemd." (Ik wist eerder niet dat Ane-velde ook Anne-velde heette.)
"**Enne-velde**, in de Lyst der telling, is volgens de Kaarten, **Ane-velt** bij **Ane** (**Aane**)."

De herkomst is: **Aelne-velde**, **Alne-velde** "und im Ablaut damit" **Elne-velde**, genoemd naar de **Vecht**-*stroom*. Wat zou het trouwens anders moeten zijn?

Een zij-**rivier** van de **Vechte** over de grens, via Steinfurter Aa, is de **Alst**, 9e eeuw **Ali-sti** (zie het *Ortslexikon*). **Ale-ne**, **Aelne** > **Ane** is "mit ***n***-Suffix". **Ali-sti**, **Ale-ste** is "mit ***st***-Bildung".

Aelne, **Alne** en **Elne** werden zonder tweede element al tot **Ane**, **Anne** en **Enne**. **Alne** en **Elne** zijn meestal zuiver overgeleverd. **Aelne** is **ALTIJD** geworden tot **Ane**.

Enne-there, ca. 1180, oude naam van **Enne-ter**, **Enter**, ligt aan de **Vecht**-*stroom* de **Regge**, de afgesleten vorm van **Elne-there**. Zie de kaartjes.

Aan de **Regge** ligt ook **Eelen**, eerder **Ele-ne**, elders in de bronnen ook **Elne**, zoals: **Ele-ne** aan een Schelde-*stroom* bij **Aalst** in Oost-Vlaanderen, in 1184 en 1225 **Elne** (zie Gysseling). Vergelijk ook **Elnes** aan de Aa-*stroom* in Pas-de-Calais, bij Sant-Omer, in 1171 **Enla**, en in 1175 **Enele**, **Henli-aco**, **Elne** en **Helne** (zie Gysseling).

Enla, Enele en Henli-aco zijn de klankomwisselingen van **Elna**, **Ele-ne** en **Helni-aco**.

En-schede, 1118 **Ane-schedhe**, 1119 **Anne-schethe**, is ontstaan aan **beken**, die uitkomen in de **Regge** en de **Dinkel**, zij-*stromen* van de **Vecht**.

De herkomst is:

Aelne-schedhe, **Alne-schethe** "im Ablaut damit" **Elne-schede**, waterscheiding van **Ale-ne**, **Alle-ne** "und im Ablaut damit" **Elle-ne**, de **samentrekkingen** daarvan.

Èn-schéde zou eigenlijk Èlne-schede moeten heten, naar de herkomst.

Uit de Franse tijd dateert de uitspraak **Enschedé**, waarna gehandhaafd ter vermijding van associaties met het woord ***schede*** (schéde). De plaatselijke uitspraak plaatst de klemtoon op de eerste lettergeep.
(Zie ook Van Berkel en Samplonius.)

Enne-there (Enter) ligt ook bij Lille (Rijsel), de twee plaatsen **Enne-theres**, nu gelegen in Frans-sprekend gebied, daarom **Enne-tières**, met oude vermeldingen **Ane-theres** en **Anne-theres** (zie internet).

De namen zijn duidelijk de afgesleten vormen van **Elne-teres**, **Aelne-teres** en **Alne-teres**, genoemd naar **Schelde**-*stromen*, via **Leie** (**Lys**) en **Deule**.
Zie mijn getekende kaartjes aldaar, met het meerdere **Alne**, **Allennes**, **Alnes**, **Elne**, en, zie eerder, Annœullin, voorheen Anolin, Annelin, Ennelin, enz., de klankomwisselingen van **Alo-nin**, **Alle-nin**, **Elle-nin** enz., enz.
Ik ga hier niet alles herhalen. Ik heb immers alles al breedvoerig aangegeven in mijn vorige onderzoeken.

Ennetières had daar dus net zo goed ook **Anetières** of **Annetières** kunnen heten. Ja, ook **Hanetières**. Hane-theres is immers ook een oude vermelding van Ennetières (zie internet).
Ale-ne is in de bronnen ook **Hale-ne**. **Aelne** is ook **Haelne**, afgesleten overgeleverd als **Ane** en **Hane**.

De plaats zou eigenlijk **Elne-tières** of **Aelne-tières** of **Alne-tières** moeten heten, naar de herkomst!

De afleiding **-there**, zoals bij Enne-there, is ook bij Lille te zien, maar daar in meerderheid **-tere**. Ik schrijf dat, omdat **prof. Blok** Ennethere, de oude naam van En-ter, eerder Enne-ter, leest als **Ennet-here** (!), in plaats van **Enne-there**. Hij verklaart dan **Ennet-*here*** als **Ennet-**‘**hoogte**’, met misschien **enet*, ‘eend’, dus ‘**eend-hoogte**’. Zullen inwoners van Enter in Salland, Overijssel, geloven dat zij in **Eendhoogte** wonen?

Prof. Blok denkt dat Ennet- ook ******enet* ‘eenzame plaats’ kan betekenen. Hij vergelijkt tenslotte Ennethere met de Belgische plaats **Einatten**, ook gespeld als **Eynatten**.

Van Berkel en **Samplonius** verwijzen ook naar Eynatten, 1262 **Eynath**, in Duits-sprekend gebied, dus uit te spreken als Aynath. De herkomst is **Eylnath**, afleiding “mit *t*-Bildung” van **Eylna**, de samentrekking van **Eyla-na**, de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Eyla** of **Yla** van vóór onze jaartelling. De naam zal eerder **Eylna-tha** zijn geweest.
Eynatten (Eine-ten < Eilne-ten) is genoemd naar de **Maas**-*stroom* (Geul of Roer) bij Raeren.
Op- en **Neer-IJnen**, eerder **Yne**, aan de Waal-*stroom*, hebben dezelfde herkomst: **Ylne**

Ale-ne, **Alle-ne** “und im Ablaut damit” **Elle-ne**, **Ele-ne**, **Eile-ne**, **Ille-ne** werden bij **Aelne**, **Alne** “und im Ablaut damit” **Elne**, **Eelne**, **Eilne**, **Ilne** in de loop der eeuwen tot **Ane**, **Anne** en **Enne**, **Ene**, **Eyne**, **Inne**.

Het is te zien in vele namen van rivieren en nederzettingen aan stromen. Het is te zien bij de lokaliseringen aan stromen, en wat daar nog meer te zien is in de gedetailleede atlas. Het is te zien aan de oude vermeldingen. Het is te zien bij intensief vergelijkend onderzoek van dezelfde namen in hetzelfde grote oude taalgebied.

Enne-ry aan de **Moselle**, was voorheen **Ane-ri**, **Anne-rey**, **Ane-rey**, **Ene-ri**, **Enne-rie** en **Hene-ry** (zie internet).

De herkomst is:
Aalne-ri, **Alne-ri** “im Ablaut damit” **Elne-ri**, **Eelne-ri**, **Heelne-ri**.

En zo zouden nog meer voorbeelden te geven zijn. Zie eerder in dit en vorig schrijven.

Als men **Enschede** op Google opzoekt dan gaat het daar bijna allemaal **over de beken in Enschede**.

Enschede is ontstaan aan een scheiding, *schede*, van beken.

Die beken werden eertijds aangeduid met **Ale-ne**, **Alle-ne** "und im Ablaut damit" (klinkerwisseling, in vele oude namen te zien) **Elle-ne**.
Aldus ontstonden de namen **Ael-ne-schedhe**, **Al-ne-schethe** en **El-ne-schede**, in de loop der tijd, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ane-schedhe** en **Anne-schethe**, en als zodanig in de laat-middeleeuwse bronnen opgetekend.
En-schede zou eigenlijk **Elne-schede** moeten heten, naar de herkomst.

Internet: "**Enschede en beken horen bij elkaar**. In en rond Enschede lagen en liggen diverse beken, die een samenhangend watersysteem vormen. Uit dit systeem is door de ontwikkelingen in de tijd een deel verdwenen, dat nu deels opgevangen wordt door het rioolsysteem."

Internet: "Enschede ontstond in de vroege middeleeuwen als agrarische nederzetting rond een klein kasteel, gelegen op de zuidflank van een stuwwal."

Internet: "**Enschede is qua ligging een bron.** Vroeger ontsprongen, halverwege de stuwwal, beken."

Internet: "**Ook lopen er enkele beken door de stad Enschede**."
"De Boekelerbeek in Enschede komt uit in de Oelebeek en Azelerbeek, om uit te monden in de Bornsebeek, die via de Weezebeek in de **Regge** uitkomt." Ook de Broekheurnerbeek komt via, via uiteindelijk uit in de **Regge**. De **Regge** is een zijstroom van de **Vecht**. De Glanerbeek in Enschede is een zijstroom van de Vechtstroom de **Dinkel**.

Ane aan de **Vecht** is de afgesleten vorm van **Aelne**. **Mijn gehele onderzoek toont dat aan**.

Ane-schedhe, nu **Enschede**, was eertijds **Aelne-schedhe**.

Ane-velde aan de Vecht was ook **Anne-velde** en **Enne-velde** (zie de bronnen), in oorsprong **Aelne-velde**, **Alne-velde** en **Elne-velde**.

Anne-schete, nu **Enschede**, was eertijds **Alne-schethe**.

Bij **Ane** ligt ook **Aner-veen**. Bij **Ane-schethe** (**Enschede**) ligt het natuurgebied **Aams-veen**, gelegen tussen Epe, **Al-stätte** en Graes.

Over de herkomst van **Aams-veen** staat op internet geschreven: "De naam is waarschijnlijk terug te voeren op de Oudgermaanse stam ***ama***, 'waterloop'."

De herkomst is **Ale-mes-**, **Ael-mes-veen**.

Uit al het Ame in hetzelfde grote oude taalgebied is de L weggevallen, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek.

Ama aan de **Maas** bij Luik, de Waalse naam van **Amay**, was vóór 1226 **Ama-ni** èn **Alma-ni** (zie Gysseling). Het is één van de meerdere te geven voorbeelden, waaruit blijkt dat uit Ama de L is weggevallen. **Ama** zou eigenlijk **Aelma** moeten heten, of **Alma**.
Uit **Aams**, in Duits-sprekend gebied **Ahms**, *wijd verbreid*, eerder **Ames**, is de L weggevallen, in oorsprong **Aelmes**, **Ale**-waterloop "mit *m*-Suffix".

Dat alles is **TE ZIEN** als men alle **Alme-namen** verzamelt, mèt de oude vermeldingen.
Maar dat doen naamkundigen niet. Zij zijn éénpuntig gericht op verkláren.
Zij kijken niet over de grens, hetzelfde oude taalgebied. Zij kijken niet naar de lokaliseringen aan stromen, en wat daar nog meer te zien is in de zeer gedetailleerde atlas. Zij doen alles een beetje. Zij gaan veel te snel tot verklaring over. Zij trachten vele plaatsnamen te verklaren, zonder te beseffen dat de L is weggevallen of een klankomwisseling heeft plaats gevonden. Zij bestuderen zelfs het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling niet, alvorens te verklaren. Dat is allemaal te zien in mijn vergelijkend onderzoek. Wanneer gaan naamkundigen mijn werk bestuderen?!

Aelme in de herkomst Ael-mes-veen komt op hetzelfde neer als **Aelne**. Alleen de afleiding, het achtervoegsel is verschillend, "mit ***m***-Suffix" en "mit ***n***-Suffix". **Aelme** werd tot **Ame**. **Aelne** werd tot **Ane**, in **Ane-schedhe**, oude naam van Enschede.

Ael-mes is ontstaan uit **Ale-mes**, ook geworden tot de klankomwisseling **Ameles**, *wijd verbreid*.
Het meerdere **Amales** was in oorsprong **Ala-mes**, bij **Ael-mes**, **Aelms > Aams**.

Internet: “**Aamsveen** ligt ten zuiden van **Enschede** bij de Nederlands-Duitse grens.” Ten zuiden van Enschede stroomt de oorsprong van de Oelerbeek, zijstroom van de **Almelosche A**, die weer een zijstroom van de **Regge** is. Die **Almelosche A** heet, na **Alme-lo** gepasseerd te zijn, alleen nog maar **Loo** of **Lee**.

Het woord ***loo*** is ook ‘**waterloop**’. **Alme-lo**, voorheen ook **Alme-loe**, is **NIET** “waarschijnlijk ‘olmen’-‘bos’.” **Alme** is in hetzelfde grote oude taalgebied een *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling, hier “mit *m*-Suffix”.

Alme-lo of **Alme-loe** is GEWOON dat wat er staat, **Alme-**‘**waterloop**’, het *wijd verbreide* **Alme** “**aus der Ala-Reihe**” van **Krahe**, de afleiding “mit *m*-Suffix”.

De herkomst van **Al-me**, ook **Ael-me**, is **Alle-me** en **Ale-me**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Ammele** en **Amele**.

Ammele werd bij verkorting tot **Amle**, als vanzelf in uitspraak tot **Amble**.

Amble is wijd verbreid!

“**Ahmsen**, 9. Jh., in Bad Salzuflen in Lippe, **Amales-husan**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisseling** van **Ala-mes-husan**.

De huidige naam is daaruit ontstaan, n.l. **Ael-mes**, **Aelme-sen**, **Aelmsen > Aemsen**.

“**Ahmsen**, 12. Jh., bei Herford, **Amales-husun** (3), **Emelessen**” (zie het *Ortslexikon*), heeft dezelfde herkomst.

Emelessen is de klankomwisseling van **Ele-me-sen**. **Ahmsen** zou eigenlijk **Ahlmsen** moeten heten, of **Ehlmsen**, naar de herkomst. Naamkundigen verklaren: “Misschien de PN Amal.”

Enter aan de **Regge**-*stroom*, voorheen **Enne-the-re** (zie Van B. en S.) is de afgesleten vorm van **Elne-the-re**.

Eelen en **Hellendoorn**, ook aan de **Regge**-*stroom*, hebben dezelfde herkomst.

Hellendoorn, eerder **Hellen-de-re** (zie Van Berkel en Samplonius), komt op hetzelfde neer als **Helne-de-re**, hetzelfde als **Helne-the-re**, gelijk aan **Elne-the-re**.
Hellen(e) is immers in de bronnen ook **Helne**. **Elne** is immers in de bronnen ook **Helne**.

Eelen aan de Regge heeft dezelfde herkomst als **Enne-there < Elne-there** aan de Regge. Immers, **Ele-ne** is elders in de bronnen óók **El-ne**. Zie mijn kaartjes.

Nogmaals, zie **Elene** aan een Schelde-stroom bij **Aalst**, in 1184 en 1225 **Elne** (zie Gysseling).

Zie ook **Elnes** aan de Aa in Pas-de-Calais, 1175 **Enele** (zie Gysseling), de **klankomwisseling** van **Ele-ne**.
De andere oude namen van **Elnes** zijn **Elne**, **Helne**…… èn **Enla** en **Henli-aco** (zie Gysseling), de **klankomwisselingen** van **Elna** en **Helni-aco**.

En **Elne** is daadwerkelijk elders, immers TE ZIEN in de bronnen, GEWOON ook geworden tot **Enne.**

Hellendoorn is in de bronnen ook **Helen-doorn** (zie Van B. en S.), d.i. **Helen-dere**, hetzelfde als **Elen-dere**, dus op hetzelfde neerkomend als **Eelen**.

Vergelijk “**Hehlen-riede (Fluss),** 11. Jh., ein **Nebenfluss** der **Aller** bei Gifhorn” (zie het *Ortslexikon*).

Wat worden vele namen in Nederland verkeerd verklaard. Zie *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*, hoe daarin Enter, Hellendoorn en Eelen worden verklaard.

Een evolutie: **Ale-ne**, **Ele-ne > Ael-ne**, **Eel-ne > Ane**, **Ene > Aen**, **Een**

In Duis-sprekend gebied: **Ahne**, **Ehne > Ahn**, **Ehn**

Vergelijk **Ane-velde** aan de **Vecht** met “**Ane-campe**, 12. Jh., wüst, bei Bemerode bei Hannover” (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Aelne-campe**.

Vergelijk vooral

“**Ane-molter**, 12. Jh., bei Stolzenau, **Ale-multre** (zie het *Ortslexikon*) “Nach Förstemann ist multe lockere Erde.” (Zie het *Ortslexicon*).

“**Anes-torp**, 12. Jh., wüst bei Lisdorf, bei Saarlouis, **Enes-torp”** (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelnes-torp** en **Eelnes-torp**, ‘dorp aan **Ale** “im Ablaut” **Ele**”, *wijd verbreid*.

De namen waren eerder **Ale-nes** en **Ele-nes**, en werden bij **Ael-nes** en **Eel-nes** tot **Anes** en **Enes**.

Vergelijk nogmaals “**Ahns-beck**, 12. Jh., bei **Celle**, **Alar-beke** (5), **Alre-bekesa**” (zie het *Ortslexikon*).

Uit **Aens-**, **Anes-beck** is de **L** weggevallen, in oorsprong **Aelnes-beck**.

Celle ligt aan de **Aller**, eerder ook **Ala-ra** (zie Krahe), zijrivier van de Weser. **Alar-beke**, ook **Alre-beke**, is daarvan een zijstroom, een beek.

Ala-ra is hier ook **Ala-na**, dat bij **Ael-na** is geworden tot **Ana**, **Ahna**, zij-**rivier** van de Fulda. Zie “**Ahna** (F.), 12. Jh., **Zufluss** der Fulda, **Ana** (2)” (zie het *Ortslexikon*).

De nederzettingen Gross-**Hehlen** en Klein-**Hehlen** zijn nu stadsdelen van **Celle**.
Hele-ne, **Ele-ne** is een *wijd verbreide* oude riviernaam, “mit n-Suffix”, elders bij **Hele-the** en **Ele-the**, “mit t-Bildung”, geworden tot de klankomwisselingen **Hethele** en **Ethele**.
Celle ligt aan de **Aller**, zij-**rivier** van de **Weser**. **Hehlen-riede** is een zijrivier van de **Aller** bij Gifhorn (zie eerder).

Hehlen ligt ook aan de **Weser**: “**Hehlen**, bei Holzminden, **Heli**, **Heloon**, **Hele-nen**” (zie *Ortslexikon*). De plaatsnaam wordt verklaard als: “die am Hang gelegene Siedlung?”
Heli-da werd in Nederland tot de klankomwisseling **Hedilla**, ca. 800-850, oude naam van **Hedel**, aan de Maas bij s’-Hertogenbosch.

Een zij-**rivier** van de **Weser**, via Schwülme, is de **Ahle**:

“**Ahle**, 12. Jh., **Fluss** bei Herford, **Ale**” (zie het *Ortslexikon*).

Ale-den werd tot **Ael-den**, in het Duits **Ahl-den**, maar eertijds óók tot de metathesis **Adelen**, zoals b.v. het eerder genoemde "**Adelen-tal**, 12. Jh., wüst bei Oberneukirchen nahe Mühldorf" (zie het *Ortslexikon*). De herkomst is **Ale-den-tal**, 'dal van een *stroom* **Ale**'. **Adelen-tal** is één van de vele voorbeelden, waarvan een aantal eerder genoemd.

Ale-den werd tot **Ael-den**,..... **máár gevolgd door een tweede element tot Aden-**, in het *Ortslexikon* van Gerhard Köbler ca. **15** in getal.

"**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**" (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**, 'nederzetting aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **Ale**'.
Aden-dorf zou eigenlijk **Aelden-dorf** moeten heten, naar de herkomst.
Er was eerst **Ale-den-dorf**, waarna **Ael-den-dorf**, in de loop der tijd geworden tot **A-den-dorf**.

En al die andere plaatsen **Aden-**? Nu nog ca. **14** in het *Ortslexikon*? In oorsprong **Aelden-**.

En **Ade-geest** (gem. Voorschoten) in Zuid-Holland, genoemd naar een voormalig adellijk huis boven Voorschoten (zie Van B. en S.)?

"**Aden-dorf**, 9. Jh. ?, bei Mansfeld, **Aden-dorp** (2x), **Eden-dorpf**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelden-dorf** en **Eelden-dorpf**.

De nederzetting is ontstaan uit **Ale-den-dorf** en **Ele-den-dorpf**.

Vergelijk

Aalden **in Drenthe**, voorheen **Ale-de**, **Aelden** en **Eelde** (zie Van Berkel en Samplonius). Elders is **Eelde** ook **Ele-de**.

Ale-de en **Ele-de** werden elders eertijds ook tot de klankomwisselingen **Adele** en **Edele**.

“**Aden-au** (F), 10. Jh., **Nebenfluss der Ahr** südlich Bonns und Ort bei Koblenz, **Aden-aua**”, was eertijds **Ael-den-aua**, ontstaan uit **Ale-den-aua**.

Ahre is in mijn onderzoek de afgesleten vorm van **Aelre**. Eertijds werd het *wijd verbreide* **Ale-re**, **Ale**-waterloop “mit *r*-Bildung bij **Ael-re** óók tot de klankomwisseling **Aerle**. Zie de kaartjes.

De **rivier** de **Aden-au** wordt ook **Aden-auer-bach** genoemd, “Zufluss der Ahr”, met zijstroom **Elmigs-bach**, ‘beek van **Elmi**”.

Konrad Adenauer, de eerste bondskanselier van de Bondsrepubliek Duitsland (West-Duitsland), zou eigenlijk **Konrad Aeldenauer** moeten heten, naar de herkomst.

“**Aden-stedt**, 12. Jh., bei **Al-felt** **an der Leine**, **Attun-stete** (3x), **Adden-stide**, **Hadden-stede**“ (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelden-stedt**, **Altun-stete**, **Alden-stide** en **Halden-stede**.

Vergelijk **Adden-stide** met “**Addens-dorf**, 12. Jh., bei Uelzen, **Atheles-thorpe**” (zie het*Ortslexikon*).

De herkomst is **Alde-nes-dorf** en **Ale-thes-thorpe**.

Aden-stedt ligt bij **Al-felt**. Plaatsnamen met **Al-** waren vroeger veelal **Ala-**.

Kernen in **Al-feld** heten **Eimsen** en **Imsen** (zie internet), eertijds **Eilme-sen** en **Ilme-sen**, ontstaan uit **Eile-me** en **Ille-me**, eertijds elders ook geworden tot de klankomwisselingen **Eimele** en **Immele**. Ook de Leine was, net als alle *stromen*, **Ale, Alle** "und im Ablaut damit" **Elle, Ele, Eile, Ille**.

"**Aden-stedt**, 11.Jh.?, **bei Peine**, **Attun-stete** (2x)" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelden-stedt** en **Altun-stete**.

"**Altun-steti** (3), 12. Jh., **unbekannt**" (zie *Ortslexikon*), is **ZUIVER** overgeleverd.

Attun-steti (nu **Aden-stedt bei Peine**) en **Attun-stete** (nu **Aden-stedt bei Alfeld an de Leine**) zijn **VERMINKT** overgeleverd. De **L** is in de loop der eeuwen weggevallen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen.

"**Altun-burch**, 9. Jh., pg. Chletg., **unbestimmt**" (*Ortslexikon*), is **ZUIVER** overgeleverd.

"**Aden-heim**, 12. Jh., **unbekannt**, **Atin-heim**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelden-heim** en **Aeltin-heim**, eerder eertijds ontstaan uit **Ale-den-heim** en **Ale-tin-heim**.

Aalten in Gelderland, voorheen **Alad-na**, **Aleth-nin**, **Ala-don**, **Alethim**, **Ale-then** en **Aelten** is **zuiver** overgeleverd (immers niet gevolgd door een tweede element als -dorp of -dal), genoemd naar de *stroom* waaraan de nederzetting is ontstaan, hier de **Oude-IJssel**-***stroom*** de **Aaltense Slinge**.

Ale-then werd elders, **gevolgd door een tweede element**, tot de **klankomwisseling** **Athelen-**.

Zie de **taalkundige speculaties** bij **Aalten** door **Van Berkel** en **Samplonius**, die de huidige stand van naamkundig onderzoek weergeven.
Naamkundigen beseffen niet dat alle *stromen* vroeger beschouwd werden als **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, zó duidelijk TE ZIEN op mijn vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas. Zie ook mijn vele vergelijkingen. Naamkundigen in Nederland zien niet het grote verband in hetzelfde grote oude taalgebied.
Ik kan het ook niet helpen dat mijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek tégen naamkundigen ingaan. De **Slinge**-*stroom* was **Ale**, de afleiding **Ale-de**, **Ale-the**, de nederzetting. Zie mijn kaartjes.

Ala-don, oude naam van Aalten, werd elders óók tot **Adalon-**, **Adelen-**, **als een tweede element volgde**.

Vergelijk **Ala-don** met **Anla-don**, oude naam (zie *Lexicon* van Blok) van **Den Andel**, eertijds ontstaan aan de wijde mond van de Hunze in Groningen.
Anla in **Anla-don** is de klankomwisseling van **Alna**, zoals **Elna** ook daadwerkelijk in de bronnen te zien is als **Enla**. Zie alle oude vermeldingen van Elnes aan de Aa in Pas de Calais, vóór 1226 **Enla**, Enele, Henli-aco,……. èn Elne, Helne.
Enla, Enele en Henli-aco zijn de **verminkt** overgeleverde vormen van **Elna**, Elene en Helni-aco.

Alna-don werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Anla-don**, en als zodanig in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Alna-don is geworden tot de **klankomwisseling** **Andalon**, **Andelen**, *wijd verbreid*. Zie elders in dit schrijven, èn in mijn vorige onderzoeken.

“**Aden-sen**, 12. Jh., bei Springe, **Adonuson**, **Aden-husen**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aelden-sen**, **Aeldo-nu-son** (**Aelde-ne-sen**) en **Aelden-husen**. **Adensen** ligt in het dal van de **rivier** de **Haller** (Aller).

Tot slot, nogmaals: “**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**”, was in oorsprong **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**, ‘nederzetting aan **Ale**’.

Ale-den-dorf werd tot **Ael-den-dorf**, waarna **A-den-dorf**.

Als…… alle plaatsnamen met **Aden-** in Duitsland **zuiver** zouden zijn overgeleverd, dan zouden er nu vele plaatsen met **Ahlden-** zijn, zoals **Ahlden-stedt**, **Ahlden-dorf**, **Ahlden-heim** en een **rivier** als **Ahlden-au**. Er zijn nog vele plaatsen **Aden-**. De herkomst is **Aelden-**, **Ahlden-**.

De **enkele** plaatsnamen met **Adden-**, **gevolgd door een tweede element**, waren eertijds **Alden-**.

Nogmaals:

“**Addens-dorf**, **12**. Jh., bei **Uelzen**, **Atheles-torpe**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-thes-torpe**, ‘nederzetting aan **Ale**-*stroom’*.

Adde-nes-dorf zou dus eigenlijk **Alde-nes-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

Het vele **Al-de** en **Ael-de** is ontstaan uit **Alle-de** en **Ale-de**, eertijds óók geworden tot de klankomwisselingen **Addele**, **Adle** en **Adele**, te zien in vele plaatsnamen.
Ik was nog maar net in mijn onderzoek *terecht gekomen*, in 1993, en ik zag: Al het **Alde-** is niet altijd '**oud**'.
Het vele Alde- verklaren als 'oud' is fout.

Alle-de (geworden tot **Al-de**) was in de vroege middeleeuwen **Alla-da**, ook eertijds geworden tot de **klankomwisseling Addala**, zoals te zien in het eerder besproken "**Addala-hang** (2), **8**. Jh. wüst westlich Darmstadts, nach Hülsem S. 40 zwischen Pflungstadt und **Ahls-bach**" (zie het *Ortslexikon*).

Niet te verwarren met "Addens-dorf, **12**. Jh., bei Uelzen, Atheles-thorpe" (zie Ortslexikon) op de vorige blz.:
"**Addens-dorf**, **11**. Jh., bei **Uelzen**, pag. Bardanga, **Addu-nes-thorp**, **Adde-nes-torp**" (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alde-nes-torp**, dat is 'nederzetting aan **Al-**, **Alle-**waterloop'.

Ook uit "**Adden-thorp**, 12. Jh., **unbekannt** im Nordosten, **Aden-dorp** (3), **Adden-thorp**" (zie *Ortslexikon*), is de L weggevallen, in oorsprong **Alden-thorp** en **Aelden-dorp**.

Drie plaatsen **Al-drup** waren voorheen **Ala-thorp** (zie *Ortslexikon*), maar hebben ook de oude vermeldingen **Aldan-thorp**, **Aldon-tharpa** en **Alden-thorpe** (zie het *Ortslexikon*).
Alden-thorpe betekent hier **NIET** 'een oud dorp'. De plaatsen zijn ontstaan aan een **rivier**, vroeger beschouwd als **Ale**, **Alle**, *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.
Naamkundigen verklaren vele plaatsnamen **ten onrechte** als 'oud'.

“**Al-dorf**, 11. Jh., bei Diepholz, **Ala-thorp** (2x), **Ala-dorpphe**”
(zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar een *stroom*, vroeger beschouwd of aangeduid met **Ala**.

Alle *stromen* werden vroeger beschouwd als:
Ala, **Alla** “**und im Ablaut dazu stehend**” **Ella**, **Ela**, **Eyla**, **Ila**,
met meerdere afleidingen, te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe.
Mijn gehele onderzoek toont het aan. Zie de getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

“**Alf-dorf**, 12. Jh., bei Wetzheim, **Alah-dorf** (3x), **Alech-torf**”
(zie het *Ortslexikon*), heeft precies dezelfde herkomst als het voorgaande **Al-dorf**.
Alfe betekent **Al-*afa***, **Al-‘waterloop’, -‘stroom’.** Dat is in mijn gehele onderzoek te zien.

Alech (of **Alec**) is een afleiding van **Ale-waterloop**.

Alech-mere, een oude naam van het **Almere** (een deel van het huidige IJsselmeer), in de bronnen ook **Ael-mere** (Ale-mere) (zie het *Lexicon* van Blok) **betekent NIET** ‘paling-meer’, en ook **NIET** ‘reusachtig-meer’. **Het meer is genoemd naar het wáter**, vroeger beschouwd àls, en aangeduid mèt **Ala. Zie mijn gehele onderzoek**.
Alech is een afleiding van **Ale-water**, een *stroom, rivier, beek, waterscheiding* of *bron*, OVERAL TE ZIEN in hetzelfde grote oude taalgebied.

Ik denk dat vroeger alle *stromen* werder beschouwd als ‘heilige stromen’, ‘stromen bewoond door stroomgoden en stroomgodinnen’, ‘natuurgeesten’.
Dat zou de betekenis kunnen zijn van Ale, Alle “und im Ablaut dazu stehend” Elle, Ele, Eile, Ille, met vele afleidingen, in geheel Europa te zien.

“**Ahlen**, 11. Jh., bei Biberach, **Achelun**” (zie *Ortslexikon*), is genoemd naar een *stroom* **Ale**, met afleiding **Ale-chen**, in de loop der eeuwen op meerdere plaatsen in hetzelfde grote oude taalgebied geworden tot de **klankomwisseling** **Achelen**.

Deze klankomwisseling komt voor bij al het **Ale, Alle (Olle, Ulle)** "und im Ablaut damit" **Elle, Ele, Eile, Ille**.

Ugchelen bij Apeldoorn, voorheen **Oechelen** en **Uchelen** (zie Van B. en S.), is ontstaan uit **Ulle-chen** en **Oele-chen**, de afleiding van een wijd verbreide rivier- of waternaam, overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied; ook wijd verbreid in Nederland en België. Zie mijn onderzoeken, de vergelijkingen en de vele getekende kaartjes.

Achel in België (ten zuiden van Breda) was eerder **Achele**, de **klankomwisseling** van **Ale-che**, genoemd naar de Warmbeek-*stroom*, in Nederland Tongelreep geheten. Zie kaartje.

"**Ahls-dorf**, 9. Jh., am Klüppbache bei **Eisleben**, bei Mansfeld, **Elles-dorf** (2x)" (zie *Ortslexikon*), is 'nederzetting aan een *stroom*, vroeger **Ale** "**und im Ablaut damit**" **Elle**', afleiding "mit *s*-Suffix". De vele plaatsen met **Als-** en **Els-** hebben veelal dezelfde herkomst.

De herkomst van **Eisleben** is **Eile-se** of **Eil-se-**, **Eils-**.
Eile-se werd in de loop der tijd altijd tot de klankomwisseling **Eissele** of **Yssele**, ook geworden tot **Eisle** of **Ysle**. (Eisleben is de geboorteplaats van Maarten Luther.)

"**Adel-stetten*** (bei **Alf-dorf**), **Elters-hofen**" (zie *Ortslexikon*), is in oorsprong gevormd naar **Ale** "und im Ablaut damit" **Elle**, de afleiding "mit *t*- (*d*-) Bildung", **Ale-de** en **Elle-te**.
Adele-stetten is de klankomwisseling van **Ale-de-stetten**.
Het *wijd verbreide* **El-te**, d.i. **El**-waterloop "mit *t*-Bildung" (zie óók **Krahe**), was eerder **Elle-te** (zie de bronnen), elders eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ettele**, te zien in meerdere namen.
Elters-hofen is een **zuiver** overgeleverde naam, **een uitzondering**.
Op vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas is **GEWOON TE ZIEN** dat **Elte-ne**, **Elte-re** vaak tot **Ette-ne**, **Ette-re** werd, waarna **Etten**, **Etter**.

Iets anders, geen vervolg op het voorgaande (alhoewel):

De **Alme** is een **zijrivier van de Lippe**, in 1075 **Alma-na** (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36). Zie mijn kaartje.

De **Alme** stroomt door de plaats **Ahden**, in de 8e/9e eeuw **Adena** (zie internet), dat gelezen moet worden als **A-de-na**, de afgesleten overgeleverde vorm van **Ael-de-na**.

Waar **Alme** is, daar is ook **A-me**, in oorsprong **Ael-me**. Hier niet het geval, maar wel **Ael-de**-na.

Vergelijk de **Alme**, 1075 **Alma-na** (waaraan **Ael-de-na**), met de plaats **Ama**, Waalse naam voor **Amay**, aan de Maas bij Luik, 1143 **Alma-ni**, 1091 **Ama-ni**, 1171 **Aman** (zie Gysseling). **Ama-ni** is de **afgeleten vorm** van **Aelma-ni**.

Ama zou eigenlijk **Aelma** of **Alma** moeten heten, naar de herkomst.

De evolutie, ONBEKEND in naamkundige kringen:

Ala-ma >Ael-ma >Ael-ma-ni >Ama-ni >Aman >Amen

Vergelijk de genoemde **Lippe**-*stroom* de **Alme**, 1075 **Alma-na** (zie Krahe), met de plaats "**Ahmsen**, 9. Jh., in Salzuflen **in Lippe**, **Amales-husan**" (zie *Ortslexikon*).

Evolutie: **Ala > Ala-ma > Amala**, klankomwisseling, in vele namen.
> Ael-ma > Ama, in vele namen.

“**Altmühl** ist eine grosszügige volksetymologische Eindeutschung eines namens, der seit dem 8. Jh. in Formen wie **Alcmona**, **Alchmona**, **Alcmana** usw. überliefert wird. **Deutung und Analyse (Kompositumm??) sind sehr fraglich**.” Zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 106.

Mijn idee: De *wijd verbreide* oude riviernaam **Almo-na**, **Alma-na**, afleiding “mit *m*-Suffix”, tesamen gaand met de afleiding **Alco-na**, **Alcho-na**, **Alca-na** (Alke-ne, het vele **Alken**).

De **Altmühl**, een 220 km lange zij-**rivier** van de Donau, ontspringt bij **Ans-bach**, “bis ins 18. Jh. als **Onolz-bach** bezeichnet”. Ansbach was in oorsprong **Alnes-bach** > **Annes-**, **Ans-bach**.

Alona/Olona, afleiding “mit *n*-Suffix”, is een oude riviernaam, te zien in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 36, **63**, **82**.
Alo-na werd tot de **klankomwisseling Anola**, te zien in “**Anola-felde**, 8. Jh., unbestimmt” (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Alo-na-felde**, **Ale-ne-felde**.
En **Olo-na**? Dat werd ook tot de metathesis **Onola**, te zien in **Onolz-bach**, bron van de **Altmühl**.

De oude riviernaam **Almo-na**, **Alma-na**, **Alma-ni** is *wijd verbreid*, geworden tot **Alme-ne**, waarna **Almen** of **Alme** of **Alm**.
Almo, Alma, Almi, Alme, is ontstaan uit **Alle-me**, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling **Ammele**.

Uit **Amo-na**, **Ama-na**, **Ama-ni**, te zien in meerdere namen, **is de L weggevallen!**
De namen werden tot **Ame-ne**, waarna **Amen** of **Ame** of **Aam**.

De namen zouden eigenlijk moeten zijn:
Aelmo-na, **Aelma-na**, **Aelma-ni**,
waarna **Aelmen** of **Aelme** of **Aelm**.

Evolutie: **Ala > Ala-da > Adala**, waarna **Adele**, *wijd verbreid*.

“**Adula**, **Nebenfluss der Tirza in Lettland**” (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41), is de klankomwisseling van **Alu-da**, elders **Ale-de**, geworden tot de metathesis **Adele**.

“**Attel**, l. **Nebenfluss des Inn**, 807 **Attula**” (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41), is de klankomwisseling van **Allu-ta**. Zie mijn kaartje uit de gedetailleerde atlas, met daarbij de evolutie: **Alle-te > Attele**

Naamkundigen, zo óók Krahe, gaan er altijd maar vanuit dat alle namen zuiver zijn overgeleverd! Het is de praktijk van de plaats-Naam*kunde*.

Vergelijk de eerder genoemde plaats “**Aettl**, **8**. Jh., **am Inn** (!) oberhalb **Wasserburgs**, **Attula**” (zie het *Ortslexikon*).

Aettl, samentrekking van **Aettle**, **Aettele** is de klankomwisseling van **Ale-te**.

De herkomst van de **nederzetting** “**Attel**, 9. Jh., bei **Wasserburg**, **Atila**, **Hatile**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Ali-ta** en **Hali-te**.
Hedel aan de Maas bij ’s-Hertogenbosch, 815 **Hatalle**, toont de klankomwisseling van **Hala-te**.
800-850 **Hedilla**, toont de klankomwisseling van **Heli-da**.

Attel, eerder **Attele**, zou nu eigenlijk **Alle-te**, **Ale-te** of **Hale-te** moeten heten, naar de herkomst. **Wasserburg**/**Attel** ligt aan de **Inn**. De plaats **Attel** is genoemd naar de **Attel**, zij-**rivier** van de **Inn** (zie internet).

"**Attel** mit seiner Michaelskirche gehört zu den ältesten Kultstätten des weiten Umkreises. Bereits **807** wird "**Hatile**" als seit langer Zeit bestehendes Erbgut der Heiligen Maria in Freisung erwähnt. Im Jahr **2007** feierte Attel sein **1200**-jähriges Jubiläum." (Zie internet.) **Attel** wordt ook geschreven als **Attl**.

De inwoners van Attel zullen niet beseffen dat hun plaats nu eigenlijk **Allet**, **Alt** of **Halet**, **Haelt** zou moeten heten, naar de herkomst.

Náást **Wasserburg** ligt **Odels-ham,** eveneens aan de **rivier** de **Inn**.

Odeles-ham is de metathesis van **Ole-des-ham,** op hetzelfde neerkomend als **Ale-des-ham**. De **riviernaam Ale** is in de bronnen immers ook **Ole**.

Ook de **Inn** werd vroeger beschouwd als, ja aangeduid met **Ale**, **Alle,** net zoals alle *stromen* in hetzelfde grote oude taalgebied. Zie mijn onderzoeken, de vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

De **Inn** werd vroeger trouwens óók aangeduid met **Aelnus**, ontstaan uit **Ale-nes**, en met **Aelni**, ontstaan uit **Ale-ni**.

De namen zijn afgesleten overgeleverd als **Aenus** en **Aeni**, twee oude namen van de **rivier** de **Inn**.

Zie het *Ortslexikon*: "**Inn,** rechter **Nebenfluss** der **Donau**, **Aenus**, **Aeni**", was in oorsprong **Aelnus** en **Aelni**. Mijn gehele onderzoek toont het aan! Vele rivier- en plaatsnamen hebben precies dezelfde herkomst. (Er zijn nog meer oude namen van de Inn. Zie hierna.)

De **Inn** was **Ale-ni**, **Ael-ni** (> Aeni), maar ook **Ale-te**, geworden tot **Atele**, **Aettle**, **Aettl**, nederzetting aan de Inn. De **Inn** was ook **Alle-te**, geworden tot **Attele**, **Attel**, zij-**rivier** van de Inn.

De evolutie: **Ale**, **Ale-nus**, **Ael-nus > Ae-nus**, **Aenus**, oude naam (zie *Ortslexikon*) van de **Inn**, waaraan de plaats **Aettl**, **Atele**, klankomwisseling van **Ale-te**, de afleiding "mit *t*-Bilding" i.p.v. "mit *n*-Suffix".

De evolutie: **Ale**, **Ale-ni**, **Ael-ni > Ae-ni**, **Aeni**, oude naam (zie het *Ortslexikon*) van de **Inn**.

De **Donau**-stroom de **Inn**, **de huidige naam**, was in oorsprong **Ila-na**, dat bij de **samentrekking** **Il-na**, **Il-ne**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, is geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ina**, **Ine**, en als zodanig, dus **AFGESLETEN**, is opgetekend in de middeleeuwse bronnen, nu te zien in het ***Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands*** van **Gerhard Köbler**.

Hier volgen alle oude namen van de 517 km lange rivier de Inn:

Uit de "**Inn**, rechter **Nebenfluss** der **Donau**, **Enos**, **Aenus**, **Aeni**, **Ennus**, **Inus**, **Innus**, **Ina**, **Ine**, **Innen**, **Hin**, **Ein**, usw.", **is de L weggevallen,** eertijds **Eelnos** (Ele-nes), **Aelnus** (Ale-nes), **Aelni** (Ali-ni), **Elnus** (Elle-nes), **Ilnus** (Ille-nes), **Ilna** (Ila-na), **Ilne**, **Ilnen**, **Hilne** (Hila-na), **Eilne** (Eyla-na), afl. "mit ***n***-Suffix".

Een **zij-*stroom*** van de **Inn** in Oostenrijk is de **Enter-bach**. Het *meerdere* **Ente-re** in hetzelfde oude taalgebied was eerder **Enne-te-re**, duidelijk de afgesleten vorm van **Elne-te-re**. Zie eerdere onderzoeken, de kaartjes. De herkomst is: **Elne-ter-bach**, **'beek vàn Elne'**, de **Inn**, voorheen **Ennus**, afgesleten vorm van **Elnus**, d.i. **Elnes**, samentrekking van **Elle-nes**.

Inus, **Innus**, **Ina**, **Ine** en **Innen**, oude namen van de **Inn**, zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Ilnus**, **Ilna**, **Ilne** en **Ilnen**, de samentrekkingen van **Ille-nes**, **Ila-na**, **Ille-ne** en **Ille-nen**.

Het is wonderbaarlijk te noemen dat naamkundigen niet beseffen, dat uit alle oude namen van de Inn de L is weggevallen!
Er zijn vele plaatsnamen die precies dezelfde namen hebben als alle oude vermeldingen van de rivier de Inn. Uit al die plaatsnamen is duidelijk de L weggevallen.

Uit **Anen**, **Annen**, **Onnen**, **Onen**, **Unen**, **Oenen**, **Ounen**, **Unnen** en **Ennen**, **Enen**, **Einen** (**IJnen**), **Innen** is de L weggevallen, in oorsprong **Aelnen**, **Alnen**, **Olnen**, **Oolnen**, **Ulnen**, **Oelnen**, **Oulnen**, **Ulnen** en **Elnen**, **Eelnen**, **Eilnen** (**Ylnen**), **Ilnen**.

"Ihn, 12. Jh., bei Saarlouis, **Inna** (2)" (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilna**, de samentrekking van **Ila-na**, de afleiding "mit *n*-Suffix", *wijd verbreid*. Uit het vele Inne, Ine, Ihne in hetzelfde grote oude taalgebied is de L weggevallen. **Ihn** zou eigenlijk **Ihln** moeten heten, naar de herkomst.

Vergelijk de **rivier** de **Inn**, voorheen **Ine**, met **Ine**, oude naam van **Op-** en **Neer-IJnen** uit het jaar **996** (zie het *Lexicon* van Blok), de afgesleten vorm van **Ilne** (spreek uit Ielne).
De plaatsen werden omstr. 1300 **Op-** en **Neder-Inen** genoemd (zie Van Berkel en Samplonius).
De plaatsen waren voorheen ook **Hynen** (zie *Lexicon*) en **Yne**, afgesleten vormen van **Hylnen** en **Ylne**, de samentrekkingen van **Hyle-nen** en **Yle-ne**, *wijd verbreid* in hetzelfde oude taalgebied.

Op- en Neer-**IJnen** zouden eigenlijk Op- en Neer-**Ylnen** moeten heten, of Op- en Neer-**Hylnen**, of Op- en Neer-**Ielnen**, in wezen ook Op- en Neer-**Hielnen**, genoemd naar de **Waal**-*stroom*, waaraan ook **Hien**, eerder Hine, de afgesleten vorm van **Hilne**, samentrekking van Hille-ne, eerder Hila-na, in de bronnen ook Ila-na.

Een **zij-*stroom*** van de **Inn** in Oostenrijk is de **Ehn-bach**. Al het **Ene**, in Duits-sprekend gebied **Ehne**, is zó duidelijk de afgesleten vorm van **Eelne**, **Ehlne**, de samentrekking van **Ele-ne**, zelfs ook geworden tot de klankomwisseling **Enele**, TE ZIEN in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling (zie de plaats **Elnes**, aan de Aa in Pas de Calais, in 1175 Enele, enz.).

Enos, oude naam van de **Inn,** is de afgesleten vorm van **Eelnos**, oude schrijfwijze voor **Eelnes**, samentrekking van **Ele-nes**. Elle is in de bronnen ook Ele. Er is de oude naam **Elno** (Elne). Dan was er ook **Eelno** (Eelne).

Enus is ook een oude naam van de **Inn**, in oorsprong **Eelnus**, **Ele-nes**.

Een **zij-*stroom*** van de **Inn** in Duitsland is de **Irl-graben** (bij **Odels-ham**, metathesis van **Ole-des-ham**), bij de **Attel**, ook een zij-**rivier** van de **Inn**, met áán de **Inn**, de nederzettingen **Attel**, ook **Attl** gespeld, èn **Aettl**, de klankomwisselingen van **Alle-te** en **Ale-te**. Dit alles is gelegen in en bij de plaats **Wasserburg**, aan de **Inn**.

Nabij **Wasserburg**, 12 km daar vandaan, ligt het zeer oude **A-mer-ang**, de afgesleten vorm van **Ael-mer-ang**.

Ael-mer is ontstaan uit **Ale-mer**, eerder **Ala-mar**, **Ala-ma-ra** (**Ale-me-re**), dat is **Ala**-waterloop "mit *m*-Suffix", *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied.

Het vele **Irle**, **Irl** en **Irrel**, aan alle grote **Donau**-*stromen* te vinden (zie de kaartjes), maar ook elders aan *stromen*, is **zó duidelijk** de **klankomwisseling** van **Ilre**, zoals **Ille-re**, **Iller**, grote zij-**rivier** van de **Donau**, voorheen (zie *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe) **Ila-ra**, en nog eerder **Hila-ra**.

De **Inn**-*stroom* was **Ilre**, maar ook **Ilne**, de samentrekkingen van **Ille-re** en **Ille-ne**, afleidingen “mit *r*-Bildung” en “mit *n*-Suffix”.

De **Alz** is een 150 km lange zij-**rivier** van de **Inn** in Oostenrijk. Zie daarvan de getekende kaartjes.
Krahe schrijft bij het *vele* **Elz:** “Mit germanischer Lautverschiebung **Elte**”, eerder **Elle-te**.
Dan is de rivier de **Alz:** “Mit germanischer Lautverschiebung **Alte**”, eerder **Alle-te**.

De **Antiesen**, 42 km lang, is ook een zij-**rivier** van de **Inn** in Oostenrijk. Deze rivier ontspringt bij **Illing** (!).
Ante, **Ande**, een **rivier**-naam, wijst in mijn vergelijkend onderzoek op een eerder **Anne-te**, **Anne-de**, in oorsprong **Alne-te**, **Alne-de** (elders eertijds ook geworden tot de metathesis **Antele**, **Andele**).
Anti in **Antie-sen** was eerder **Anne-ti** < **Alni-ti** (elders eertijds ook geworden tot de metathesis **Antili**, oude vermelding van twee plaatsen **Antilly** in Noord-Frankrijk).
“Antiesen wird auf keltischen Wurzeln zurückgeführt” (zie internet). **Alne** is volgens prof. Nicolaisen een pre-Keltische riviernaam.

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als:
Ale “und im Ablaut damit” **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, met meerdere afleidingen.
De **Inn** was **Ale** (Aenus en Aeni < Aelnus en Aelni, samentrekkingen van **Ale-nus** en **Ale-ni**),

Elle (**Ennus** < Elnus, samentrekking van **Elle-nus**),
Ele (**Enos** en **Enus** < Eelnos en Eelnus, samentrekkingen van **Ele-nes**),
Eile (**Ein**, Eine < Eilne, samentrekking van **Eile-ne**),
Ille (**Inus**, **Innus** < Ilnus, samentrekking van **Ille-nus**),
(**Ina** < Ilna, samentrekking van **Ila-na**, **Ille-ne**),
(Inne, **Innen** < Ilne, Ilnen, samentrekking van **Ille-ne**, Ille-nen),
(**Hin**, Hine < Hilne, samentrekking van **Hille-ne**, eerder **Hila-na**).

Een oude naam van de **rivier** de **Inn** is **Hin** (zie het *Ortslexikon*).

Hien aan de Waal-*stroom*, in 1134 **Hin** (zie Van B. en S.) heeft dezelfde herkomst, ontstaan uit **Hila-na**, **Hilna**, in de loop der eeuwen geworden tot **Hina**, **Hine**, **Hien**.

De **Waal**-*stroom* is net zo veel **Hila-na**, **Ila-na** als de **Donau**-*stroom* de **Inn**. Zie voor méér Hien, zoals **Hien-sceit**, mijn vorige onderzoeken, maar ook dit onderzoek. Zie de kaartjes.

Het *wijd verbreide* **Ille** is in de bronnen óók **Ele** en **Eile**. Ille en Ele worden in Duits-sprekend gebied ook geschreven als **Ihle** en **Ehle**. **Eile** of **IJle** komt in de bronnen veelal voor als **Eyle** of **Yle**.

Eile-ne werd bij de samentrekking **Eilne** in de loop der eeuwen tot **Eine**, **Ein**,

oude naam (zie het *Ortslexikon*) van de **Inn**. De **Eine** is een zij-**rivier** van de Elbe via Saale. Zie voor meer: mijn vorige onderzoeken.

Eyla-na werd bij de samentrekking **Eylna** in de loop der eeuwen tot **Eyna**, oude vermelding van plaatsen **Eine**.

Oude namen van de **rivier** de **Inn** zijn…….. **Ine**, **Ina** en **Ein (Yn).**

Ille-ne is in de bronnen ook **Yle-ne**, bij **Ilne** en **Ylne** geworden tot **Inne** en **Yne**.

Ila-na is in de bronnen ook **Yla-na**, bij **Ilna** en **Ylna** geworden tot **Ina** en **Yna**.

Hila-na is in de bronnen ook **Hyla-na**, bij **Hilna** en **Hylna** geworden tot **Hina** en **Hyna**.

Een oude naam van **Op-** en **Neer-IJnen** is **Hynen**, ca. 1200? (zie Van B. en S.), de afgesleten vorm van **Hylnen**.

Nogmaals:
IJnen aan de Waal was in oorsprong **Ilne** (spreek uit Ielne), **Ylne** en **Hylne**.
Hien aan de Waal was in oorsprong **Hilne** (spreek uit Hielne).

“**Ihle**, 12. Jh., ein **Nebenfluss** der **Elbe** in Sachsen, **Ilaha**, **Ila**, **Hyle**, **Hila**” (zie het *Ortslexikon*). Er is nog meer Ihle. Zie mijn onderzoeken.

Ila-ra en **Hila-ra**, afleiding “mit *r*-Bildung”, zijn de oude namen van de **Iller**, grote zij-**rivier** van de Donau (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).

Ila-ra en **Hila-ra**, de afleiding “mit *r*-Bildung, werden bij **Ila-sa** en **Hila-sa**, de afleiding “mit *s*-Suffix”, in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen **Isala** en **Hisala**, en vervolgens ook **Isla** en **Hisla**, oudste vermeldingen van de Rijn-*stroom* de **IJssel** in Nederland. Er is nog veel meer Isele, Ysele.

Alle *stromen* waren vroeger **Ala** “und im Ablaut damit” **Ella, Ela, Eyla, Ila**, met vele afleidingen. Zie **Krahe**, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37, de afleiding “mit *r*-Bildung”: “**Ala**-ra (die jetzige Aller), im Ablaut damit **Ele**-ra > **Ila**-ra, Iller, Nfl. der **Donau**.”

Alle oude namen van de **Inn**, zij-**rivier** van de **Donau**, zijn afgeleid van **Ale** en **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, hier met de afleiding “mit ***n***-Suffix”.

Aan de **Inn**-*stroom* werden **Ale-te** en **Alle-te** werden tot de klankomwisselingen **Atele** en **Attele**. **Ille-te** werd tot **Ittele**, zoals te zien in **Ittlen-heim**, gelegen aan de Rijn-*stroom* de **Ill** bij Straatsburg, eerder **Ille** (zie Dauzat), en nog eerder **Ila** (zie Krahe). Zie mijn vele vergelijkingen. Zie mijn getekende kaartjes.

Zie ook de nederzetting **Ittel** aan de Moezel-*stroom* de **Kyl**, in 1212 **Itele** (zie Gysseling), de klankomwisseling van **Ille-te**. Zie kaartje.

Aan de **Kyl** ligt óók **Ettel-dorf**, voorheen **Adilin-dorf**, **Etilin-torph**, **Eddelen-dorf**, en **Ettelen-dorf** (zie het *Ortslexikon*).

Adilin- is de klankomwisseling van **Ali-din-**, **Ale-den-**, in vele namen bij **Ael-den-**, gevolgd door een tweede element, zoals -dorf of -heim, geworden tot **Aden-**. Zie eerder.

Etilin- is de klankomwisseling van **Eli-tin-**, **Ele-ten-**, bij **Eel-ten** geworden tot **Eten**, ook geschreven als **Eethen** (gem. Wijk en **Aal**-burg, in Noordbrabant), gelegen (nabij **Aals**-veld) op een vroegere stroomrug van de Maas, in 850 **A-ti-na**, in oorsprong **Ael-ti-na**. Zie eerder.

Eddelen- en **Ettelen-** zijn de klankomwisselingen van **Elle-den-** en **Elle-ten-**.

“**Ides-heim**, 9. Jh., bei Bitburg in der Eifel, **Adi-nes-heim**, **Edens-heim**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ildes-**, **Aeldi-nes-** en **Eelde-nes-heim**.

De eerste elementen van deze oorspronkelijke namen zijn ontstaan uit **Ille-de**, **Ale-de** en **Ele-de**, elders aan *stromen* ook geworden tot de klankomwisselingen **Idele**, **Adele** en **Edele**.

In het *Ortslexikon* staat ook nog (het zal dezelfde plaats zijn): “**Ides-heim**, 12, Jh., bei Bittburg, **Ede-nis-heim**”, (zie *Ortslexikon*), eertijds **Ildes-** en **Eelde-nis-heim**.

Nogmaals, **Ettel-dorf** aan de **Kyl**, voorheen **Adilin-dorf**, **Etilin-torph**, **Eddelen-dorf** en **Ettelen-dorf** (zie het *Ortslexikon*), waren in oorsprong: **Ali-din-**, **Eli-tin-**, **Elle-den-** en **Elle-ten-dorf**.

De namen werden bij **Ael-din-**, **Eel-tin-** en **Eel-din-**, gevolgd door een tweede element, in de loop der tijd tot **Adin-**, **Etin-** en **Edin-**, te zien in vele plaatsnamen.

Elle-den- werd bij **Elden-**, gevolgd door een tweede element, veelal **zuiver** overgeleverd.
Elle-ten- werd bij **Elten-**, gevolgd door een tweede element, veelal tot **Etten-**. Zie voor dit alles mijn vorige onderzoeken en getekende kaartjes daarin.

Elde-ne werd tot **Elden**. **Elte-ne** werd tot **Elten**, maar óók tot **Ette-ne**, waarna **Etten**.

Nogmaals, "**Adilin-burch**, 12. Jh., unbestimmt, in Bayern" (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ali-din-burch**. **Ali-din-** werd bij **Ael-din-**, gevolgd door een tweede element, tot **Adin-**, de *vele* plaatsen met **Aden-**. Zie eerder.

Vergelijk ook nogmaals "**Adilines-wilare**, 10. Jh., unbekannt bei Gossau im Kanton Sankt Gallen" (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Ali-di-nes-wilare**.

Vergelijk **Elden** aan de Neder-Rijn-*stroom* bij Arnhem, voorheen **Ali-ti** en **Elti** (zie het *Lexicon* van Blok). **Elti** en **Eldi** zijn ontstaan uit **Elle-ti** en **Elle-di**.
Ali-di-nes- werd elders bij **Ael-di-nes-** tot **Adi-nes-**, in **Adi-nes-heim**, een oude naam van **Ides-heim**, kort hiervoor besproken.

Vergelijk ook nog "**Adel-dorf**, 11. Jh., bei Pira in Niederösterreich, **Adilin-dorf**" (zie het *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Ali-din-dorf**, d.i. **Ale-den-dorf**.

Vergelijk ook de *vele* eerder genoemde plaatsnamen met **Adele-**, ook aangeduid met **Athele-** en **Edele-** en **Ethele-**, zó duidelijk de **klankomwisselingen** van:
Ale-de, **Ale-the** "**und im Ablaut damit**" **Ele-de**, **Ele-the**.

Ale-me en **Ele-me**, afleiding "**mit *m*-Suffix**", in plaats van "**mit *t*-Bildung**", werden eertijds tot de **klankomwisselingen** **Amele** en **Emele**, maar eertijds óók tot **Ael-me** en **Eel-me**, waarna, in de loop der eeuwen, tot **Ame** en **Eme**, in Duits-sprekend gebied **Ahme** en **Ehme**, *wijd verbreid*.

Amer-voort < Aelmer-voort

Vergelijk de Maas-*stroom* de **Reuzel** in Noordbrabant, vroeger **Amer** en **Emer** genoemd, waaraan **Amer-voort** of **Emer-voert**, ook aangeduid met **Amels-fort**, **Amel-voirt** en **Emel-voert** (zie Genealogie familie **Van Amelsfort** en Nomina Geographica Neerlandica).

De namen waren eertijds **Aelme-re** en **Eelme-re**, de Reuzel, waaraan **Aelmer-voort** of **Eelmer-voert**.

Ael-me en **Eel-me** zijn ontstaan uit **Ale-me** en **Ele-me**, de herkomsten van **Amele(s)-fort** en **Emel(e)-voert**.

De oude **rivier**-naam **Ila** is *wijd verbreid*. De afleiding "mit *t*-Bildung", **Ila-ta**, is eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling** **Itala**,… **Itele**, **Ittele**, **Ittle**.

Maar **Ila-ta** werd eertijds ook tot **Ilta**, waarna **Ilte**, in Duits-sprekend gebied **Ihlte**, zoals **Ihlt** bij Warmsen, aan een **Weser**-*stroom* ten noorden van **Minden**, **zuiver overgeleverd**, **een grote uitzondering**, mèt **Ilten** (zie kaartje) bij Sehnde, **Iltis-hof**, **Ilz-ham** en **Ilz-stadt**.

Ilta-ra en **Ilta-na** werden in de loop der eeuwen tot **Ita-ra** en **Ita-na**, waarna uiteindelijk tot **Itter** en **Itten**, ***wijd verbreid***. Zie mijn vorige onderzoeken. Zie mijn vele getekende kaartjes.

"Itter, **Zufluss** der **Eder**, **Ita-ra"** (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten vorm van **Ilta-ra**, eertijds ontstaan uit **Ila-ta**, afleiding "mit *t*-Bildung". De rivier zou eigenlijk **Ilter** moeten heten, naar de herkomst. Er is **Aelter**, **Alter** en **Elter** (ook > **Etter**), eerder **Aelte-re**, **Alte-re** en **Elte-re**, ontstaan uit **Ale-te**, **Alle-te** en **Elle-te**.

Maar geen ènkele naamkundige vraagt zich af: Wáár is Ilter gebleven?

Zie voor de herkomst van de rivier de **Eder** elders in dit schrijven, ontstaan uit gecompliceerde vorm. De naam zou nu eigenlijk **Eelder** moeten heten, naar de herkomst.

Uit

“Idar, 7. Jh., Nebenfluss der Nahe, Itra, Hiedra-ha, Hide-ra, Ieder (zie *Ortslexikon*), **is de L weggevallen**.

Deze rivier heeft dezelfde herkomst als de **Itter**, zijrivier van de **Eder**. De **Idar** is ontstaan uit de *wijd verbreide* oude riviernaam **Ila**, **Hila**.

Evolutie: **Ila-tra, Il-tra > I-tra**

Hila-dra, Hil-dra > Hi-dra, Hide-ra

Ik schreef al in mijn eerdere onderzoeken: “De **Idar** zou eigenlijk **Ilder** moeten heten, naar de herkomst.” **Idar**, zij-**rivier** van de Rijn-*stroom* de Nahe, en **Isar**, zij-**rivier** van de Donau (waaraan München), zouden eigenlijk **Ilder** en **Ilser** moeten heten, **naar de herkomst!**

Ila-sa, Il-sa-ra > I-sa-ra, Isar

Ila-sa > Isala, de rivier de **IJssel**

Yla-sa >Ysala, de rivier de **IJssel**

Hila-sa > Hisala, Hisla, de rivier de **IJssel**

“**Idar-wald** im früheren Regierungsbezirk Triër u.ö. (**Itra**, **Itte-ra**, **Ite-ri**, in den letzten drei Namen **Eythra** A, - H, Leipzig, **das Förstemann für slawisch hält**).” (zie het *Ortslexikon*), toont het volgende aan:
Itra, **Itte-ra** en **Ite-ri** zijn de **afgesleten** vormen van **Iltra**, **Ilte-ra** en **Ilte-ri**.

Eythra was in oorsprong **Eylthra**, **samentrekking** van **Eyl-tha-ra**, anders gespeld **Yl-ta-ra**, ontsaan uit **Yla-ta**.

Zie mijn vele getekende kaartjes, **waarop GEWOON TE ZIEN** is, dat uit het *wijd verbreide* **Eite-re** de L is weggevallen, in oorsprong **Eilte-re**.
Eite-re wordt in Duits-sprekend gebied uitgesproken als **Aite-re**, in oorsprong **Ailte-re**. Wat zou hier nog veel aan toe te voegen zijn. Ik ga niet alles nog eens over doen, al die ***stromen***, **rivieren** en **beken** **Eiter-ach**, **Aiter-ach** (**Aitrach**), **Eiter-bach**, enz., …… **zó duidelijk** in oorsprong **Eilter-ach**, **Ailter-ach**, **Ailtrach**, **Eilter-bach**.

Een nederzetting **Eilte** ligt aan de **Aller**. “**Eilte** ist ein Ortsteil von **Ahlden**”. Er wordt daar **Eilter Bauernkaese** verkocht, wellicht in de **Eilter Dorfstrasse**.

De **Aller**-*stroom* was **Ale**, **Alle** “und im Ablaut damit” **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, zoals alle *stromen*.
Eilte, eerder **Eile-te** (zie de bronnen), de afleiding “mit *t*-Bildung”, is genoemd naar de **Aller**-*stroom*.

Eile-te heeft dezelfde herkomst als **Elle-te**, **Ele-te**, **Ille-te**, allen eertijds geworden tot **Eil-te**, **El-te**, **Eel-te**, **Il-te**.

Maar Elle-te, Ele-te, Eile-te, Ille-te werden eertijds ook tot de klankomwisselingen **Ettele**, **Etele**, **Eitele**, **Ittele**.

Eitel-born ligt aan de **Rijn/Lahn**-*stroom* bij **Koblenz**, in oorsprong **Eile-te-bronn**.
Eitels-bach ligt aan een **Moezel**-*stroom* bij **Trier**, in oorsprong **Eile-tes-bach**.

"Zu dem Flecken **Ahlden** (**am Fluss Aller**) gehört noch der Ort **Eilte**. März 1974 wurde die Gemeinde **Eilte** eingegliedert. Die erste urkundliche Erwähnung fand **Ahlden** 1140, als Bischof Siward die Einkünfte von **Alethen** der Nonne Rosmoda überliess." (Zie internet.)

Ale-the werd elders tot de **klankomwisseling** **Athele**,…….. als nog een tweede element volgde, zoals b.v. **-dorf**. Zie eerder de meerdere voorbeelden.

"**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**" (zie het *Ortslexikon*), **zou, indien zuiver overgeleverd,**…….. …… nu **Ahlden-dorf** heten, met oude vermeldingen **Alethes-torpe** en **Aledes-dorpht**.

De plaats **Eilte** ligt aan de **Aller**-*stroom*. Stroomafwaarts, waar de **Aller** overgaat in de **Weser**, is er de zij-**rivier** de **Eiter**, eerder **Eite-re**, de afgesleten vorm van **Eilte-re**. **Zie mijn kaartjes**.

De rivier de **Eiter** werd vroeger geschreven als **Eyter** (internet). Hier volgen de oude namen van de Eiter:

“Eyter, 12. Jh., **Nebenfluss der Weser** bei Thedinghausen, **Etterna**, **Ettirna”** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Eylter, **Eylte-re** en **Elter-na**, **Eltir-na**.

De naam **Etterna** staat veelvuldig vermeld in mijn vorige vergelijkende onderzoeken. Ik heb de naam in 1994 kunnen zien in de Bibliotheek van Rotterdam, het boek ***Deutsche Namenkunde*** van **Adolf Bach**, daarin vermeld als een zijrivier van de Weser. Ik wist toen al naar welke namen ik moest zoeken.

Ik heb die Weser-*stroom* nooit kunnen vinden! Het blijkt dus een oude naam van de Eiter te zijn!
Ik heb indertijd met vele namen, zuiver en afgesleten overgeleverd, aangetoond dat Etterna de afgesleten overgeleverde vorm is van Elter-na. Etter-winden ligt immer aan de rivier de Elte, zijstroom van de Weser, via Werra. Etters-bach en Etten-bach zijn immers zijstromen van de Rijn-stroom de Elze bij Straatsburg, “mit germanischer Lautverschiebung Elte” (zie Krahe). Elt-na, 1025, ligging onbekend, in Gelderland (zie het *Lexicon* van Blok), maar gewoon een oude vermelding van Elten aan de Niederrhein, net over de grens met Duitsland, zelfs ook even bij Nederland ingelijfd geweest (!), vergeleek ik met Etter-na < Elter-na. Enz. (Naamkundigen kijken niet over der grens, zelfs niet nèt over de grens.) Ette-non in het *Lexicon* van Blok was eertijds Elte-non, vergelijkbaar met Elt-non over de grens, een oude naam van een andere plaats Elten! Enz.! (Heeft prof. Blok het allemaal gezien? Ik denk het niet.)

Vergelijk **Etter-na** met **“Etter-winden**, 10. Jh., bei **Eisen-ach**, **Eiten-winden”** (zie het *Ortslexikon*), gelegen aan de **Elte**, zij-**rivier** van de Werra. Zie mijn kaartje.

De herkomst is **Elter-winden** of **Eilten-winden**, aan de **rivier** de **Elte**.

Plaatsnamen met **Eisen-**, in de bronnen ook **Isen-**, zijn ontstaan uit **Eylsa-na** en **Ilsa-na**, in de loop der eeuwen geworden tot **Eysa-na**, **Eise-ne** en **Isa-na**, **Ise-ne**.

Eisen-ach, de geboorteplaats van **J.S. Bach**, en de woonplaats van **Luther**, zou eigenlijk **Eilsen-ach** moeten heten, ontstaan uit **Eylsa-na**.
Het woord ***ache*** betekent ‘waterloop’, hier de Werra-*stroom* de Hörsel. Spreek **Eisen-ach** uit als **Aisen-ach**, in oorsprong **Ailsen-ach**.

Eisen-ach, **Eisen-au**, **Eisen-bach**, **Eisen-furt**, **Eisen-thal**, enz., enz., waren in oorsprong **Eilsen-**, **Eilse-ne** (speek uit **Ailse-ne > Aise-ne**). Zie voor meer, mijn onderzoeken.

“**Eisen**, 12. Jh., bei Westerburg im Westerwald, **Hise-na**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Hilse-na**, ook **Hylse-na**, **Ylse-na**.

“**Eisen-ach**, 12. Jh., im früheren Sachsen-Weimar in Thüringen, **Isin-ache**, **Ysen-ache**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsin-ache** en **Ylsen-ache**.

“**Eisen-ach**, 8. Jh., bei Trier, **Isin-ache**, **Hissin-ache**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ylsin-**, **Ilsin-** en **Hilsin-ache**.

De namen zijn eertijds ontstaan uit Ylsi-na, Ilsi-na en Hilsi-na. Yl-si, Il-si en Hil-si zijn ontstaan uit Yli-si, Ili-si en Hili-si.

“**Eisen-ach**, 12. Jh., bei Wangen im **All-gäu**, **Isan-pach**, **Isen-bach**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsan-pach**.

Isan is ontstaan uit ontstaan uit **Ilsa-na > Isa-na**. Il-sa is ontstaan uit Ila-sa.

Ilsna, de samentrekking van **Ilsa-na**, is elders bijna altijd geworden tot **Isna**. Il-sa is ontstaan uit Ila-sa, eertijds ook geworden tot de klankomwisseling Isala, waarna ook Isla.

“**Eisens-heim**, 8. Jh., bei Volkach am Main oder bei Gerolzhofen, **Isa-nes-heim**, **Ysa-nes-heim**, **Isi-nis-heim**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsa-nes-heim**, **Ylsa-nes-heim**, **Ilsi-nis-heim**. **Eisens-heim** zou eigenlijk **Eilse-nes-**, **Eilsens-heim** moeten heten, naar de herkomst. Il-sa, Yl-sa en Il-si zijn ontstaan uit Ila-sa, Yla-sa en Ili-si, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen Isala, Ysala en Isili, waarna ook nog Isla, Ysla en Isli.

“**Eisen-dorf**, 11. Jh, bei Grafing südöstlich Münchens ?, **Isan-dorf**, **Issan-dorf**, **Hisan-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsan-**, **Hilsan-dorf**, ontstaan uit **Ilsa-na**, **Hilsa-na**, èn uit **Ylsa-na**. Il-sa, Hil-sa en Yl-sa zijn ontstaan uit Ila-sa, Hila-sa en Yla-sa, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen Isala, Hisala en Ysala, waar na ook nog Isla, Hisla en Ysla.

Terug naar de **rivier** de **Eiter**, zijrivier van de **Weser**.

De **Eiter**, 19 km lang, mondt bij de plaats **Eissel** uit in de **Weser**. Zie internet en de kaartjes. Dat moet zijn:

De **Eilte-re** mondt uit bij **Eile-se** < **Eissele**.

De plaats **Eilte** stroomopwaarts was eerder **Eile-te**, de afleiding “mit *t*-Bildung”. **Eile-se** is de afleiding “mit *s*-Suffix”. Op mijn **getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas** is nog veel meer te zien.

“Eissel, 12. Jh., nahe der **Eyter** bei Verden **an der Aller**, **Esle”** (*Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Eile-se**, **Elle-se > Eissele**, **Essele**, waarna ook **Eisle**, **Esle**.

De nederzetting **Eil-te** aan de Aller is ontstaan uit **Eile-te**, eerder **Eila-ta** of **Eyla-ta**.

“Eite-na, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Bayern” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Eilte-na**. **Eilta** is ontstaan uit **Eila-ta**, **Eila-**waterloop, “mit *t*-Bildung”.

Vergelijk **“Ettha**, 11. Jh., **unbekannt an der Maas**” (zie het *Ortslexikon*), eertijds **Eltha**.

“Eissen, 10. Jh., bei Schildesche bei Bielefeld, **Edis-husen**, **Ethessin”** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eeldis-husen** en **Eelthe-sen**.
Edes-thorpa (918-948), ligging onbekend (Noordholland), zie *Lexicon* van Blok, was eertijds **Eeldes-thorpa**.

Eeldes en **Eelthes** zijn ontstaan uit **Ele-des** en **Ele-thes**, elders eertijds ook geworden tot de **klankomwisselingen Edeles** en **Etheles** (zie eerder).

Eissen zou eigenlijk **Eilssen** moeten heten, ontstaan uit **Eilse-ne**, eerder **Ylsa-na**.

“**Eitrach**, 8. Jh., **Nebenfluss der Iller**, **Aitter-ache**, **Eiter-aha**, **Eitraha**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ailter-, **Eilter**-‘**waterloop**’.

Zie mijn getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlsa.

Eile is in de bronnen ook **Ille**, eerder **Yla** en **Ila**. De **Iller**, zijrivier van de **Donau**, was in 983 **Hila-ra** en in 1049 **Ila-ra**, afleiding “mit *r*-Bildung” (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37).

Nogmaals de Iller, maar dan volgens het *Ortslexikon*:

“**Iller** (F),10. Jh., ein rechter **Nebenfluss der Donau**, **Ila-ra**, **Hila-ra**, **Hilla-ra**, **Hyla-ra**.”

De **Iller** is genoemd naar de oude riviernaam **Ila**, **Yla** of **Hila**, **Hyla**, **OVERAL TE ZIEN** in hetzelfde grote oude taalgebied.

Vergelijk b.v. “**Eila**, 12. Jh., bei Kronach, **Ila-wa** (3), **Ilo-wa**” (zie het *Ortslexikon*).

Of “**Ill** (F), 8. Jh., ein **Nebenfluss** des **Rheines** im **Elsass**, **Ila**, **Hilla**, **Ylla**” (zie het *Ortslexikon*).

IJssel, zij-**rivier** van de **Rijn**, is van deze riviernaam afgeleid, de afleiding "mit *s*-Suffix", n.l. **Ila-sa**, in de loop der tijd geworden tot de **klankomwisseling** **Isala**, waarna **Isla**. **Hila-sa** werd tot de **klankomwisseling** **Hisala**, waarna **Hisla**. **Yla-sa** werd tot de **klankomwisseling** **Ysala**, **Ysla**.

Isala, **Isla**, **Hisla** en **Ysela**, **Ysla** zijn de oude namen van de **IJssel**.

"**Eitra** (F), 11. Jh., **Nebenfluss** der Haune bei Hünfeld" (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eiltra**, de samentrekking van **Eil-ta-ra**.

"**Aitrach** (auch **Eiter-ach**) ist ein r. **Nebenfluss** der **Donau**, 1394 **Aytra**" (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 29 en 30).

De herkomst is **Ayltra**, d.i. eveneens **Eiltra**, **Eyltra**.

De rivier zou eigenlijk **Ailtrach** of **Eilter-ach** moeten heten, naar de herkomst. Zie mijn kaartjes.

Zie voor veel meer Eiter, mijn vorige onderzoeken (èn het *Ortslexikon*). Op de getekende kaartjes is te zien dat Eiter de afgesleten vorm van Eilter is, op hetzelfde neerkomend als Elter (ook afgesleten overgeleverd) en Ilter (net als Eilter, altijd afgesleten overgeleverd).

“**Eil-pe**, 11. Jh., **Fluss** bei Volmarstein bei Hagen, **Eile-pe**, **Eli-pe**” (zie het *Ortslexikon*), is **Eile-, Ele-*apa***, -‘**waterloop**’. Zie mijn getekende kaartjes.

Elle, **Ele**, **Eile**, **Ille** is een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, met grondvorm **Ale**, **Alle**.
Ella, **Ela**, **Yla**, **Ila** is een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam, met grondvorm **Ala**, **Alla**.

“**Eilen-bach**, 12. Jh., bei Mallersdorf, **Elen-bach**” (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar de *wijd verbreide* oude rivier-, beek- of waternaam, **Eyla**, **Ela**, later **Eile**, **Ele**, stammend van vóór onze jaartelling.

Eile-te en **Ele-te** werden tot **Eilte** en **Eelte**, maar eertijds óók tot **Eitele** en **Etele**.
Eilte-ne en **Eelte-ne** werden tot **Eite-ne** en **Ete-ne**, waarna **Eiten** en **Eten**.
Eilte-re en **Eelte-re** werden tot **Eite-re** en **Ete-re**, waarna **Eiter** en **Eter**.

“**Eilen-burg**, 10 Jh.(bzw. 12. Jh.) bei Deltisch, **Il-burg**, **Hil-burg**, **Hile-burg**” (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar de *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling……...
Eile, **Ille**, **Hille**, eerder **Yla**, **Ila**, **Hila**, ……..**OVERAL TE ZIEN** in hetzelfde grote oude taalgebied. Al deze namen zijn ook de herkomsten van de **IJssel**, “mit *s*-Suffix”.

Vergelijk “**Il-burg** (1176), ligging onbekend, mogelijk omgeving van **Olst** en **Wije** (Overijssel)” (zie *Lexicon* van Blok). Olst en Wije liggen aan de **IJssel,** eerder **Isala,** klankomwisseling van **Ila-sa**.
Il-burg zal naar de **IJssel**-*stroom* zijn genoemd. De IJssel was ook **Eile-se**, **Yle-se** > **Yssele**.

“**IHTHARI**, **8. Jh.**, **Bedeutung unbestimmt**”
(zie het *Ortslexikon*). (De plaatsnaam is in het *Ortslexikon* met hoofdletters geschreven.)

De herkomst is **Ihl-ta-ri** (**Ilte-re**).

Ihtari:

“**Ih-ta-ri**, 9. Jh., ein altes Gebiet bei Südlirchen bei Lüdinghausen (dort bei Nordkirchen noch ein Haus **Ichterloh**), **Ihtari** (**Ihtere**, **Ihthere**, **Hihtere**, **Hittere**)” (zie *Ortslexikon*). Uit alle namen is de L weggevallen, eertijds **Ilte-re**, **Hilte-re**. **Ichter-loh** was eertijds **Ilchter-**.

Ithari:

“**I-tha-ri**, 9. Jh., bei **Lamspringe** bei **Al-feld**, **Ih-te-ri**, **Ih-the-re**”
(*Ortslexikon*), was eertijds **Il-tha-ri**, **Ihl-te-ri** en **Ihl-the-re**.

Ilta is ontstaan uit **Ila-ta** (**Ille-te**). **Ille-te** werd eertijds ook tot de metathesis **Ittele**, **Ittle**.

Lam-springe ligt, zoals de naam al aangeeft, aan de bron van de **Lam**, zijstroom van de **Leine**, via **Innerste** (< **Ilner-ste**), bij Hildesheim. **Aan de Lam** liggen **Gross-Ilde** en **Klein-Ilde**, in de **11e** eeuw **Illi-di**, **Ille-de** en **Ille-the** (zie *Ortslexikon*). **Illa-tha** werd tot **Il-tha**, en bij **Il-tha-ri** tot **I-tha-ri**, in de **9**e eeuw.

“Ith, 11. Jh., von Stadtolderdorf bis Lauenstein, **Igath**”, alwaar ook **“Ithhartes-husono**, **8**. Jh., wohl bei Fischbach zwischen Hünfeld und Wasungen” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Ilth**, **Ilthe**, alwaar ook **Ilther-tes-husene**, **Ilthar-tes-husono**. Igath was in oorsprong **Ilgath**, **Ilga-tha**.

Vergelijk het eerder besproken **zuiver** overgeleverde **Ihlt** in Niedersachsen, aan een Weser-*stroom* ten noorden van Minden.

“ITHI, 8. Jh., nach F1 1604ff. Heide und Waldgebiet (vielleicht das ältere Wort für Heide) in Sachsen, Nordhessen und Thüringen” (*Ortslexikon*), was eertijds **Il-thi**, ontstaan uit **Illi-ti**. (De plaatsnaam is in het *Ortslexikon* met hoofdletters geschreven.)

“Itingen (bzw. **Ithingen**), 12. Jh., bei Dürren in (dem Kanton) Basel” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilth-ingen**. Er is nog veel meer. Zie mijn vorige onderzoeken, de kaartjes.

“Eisinger Hof, 7. Jh., bei Speyer, **Ansilen-heim**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Eils-inger Hof**.

Anselen-heim is de **klankomwisseling** van **Alne-sen-heim**, ‘woonplaats aan **Alne**’, *wijd verbreide* oude *algemene* **rivier**-naam (zie Krahe en Nicolaisen,…….èn mijn vorige onderzoeken). **Alne** is de samentrekking van **Alle-ne**, eerder **Alna** en **Alla-na**.

Evoluties, *wijd verbreid*: **Alni-sen > Ansilen**

Alni-si > Ansili

Alni-di > Andili, *meerdere* plaatsen **Andilly**

Andilly in Somme, bij Pontoise, was in 1193 **Andili-aco** (zie Gysseling).
Zie voor veel meer: mijn vorige onderzoek!

Alne-de > Andele, **rivieren** en plaatsen.
Zie de vele voorbeelden in mijn vorige onderzoek, mijn 'Nieuwe Onderzoek'.

Vergelijk **Eis-inger Hof** < **Eils-inger Hof** met

"Eiles-leben, 10. Jh., bei Neuhaldensleben, **Ales-leve**, **Elas-luuu**, **Eles-lebo**, **Eles-leba"** (zie het *Ortslexikon*).

Het toont de ***wijd verbreide*** oude *algemene* **riviernaam**, stammend van ver vóór onze jaartelling,

Ale "**mit *s*-Suffix**", "**und im Ablaut dazu stehend**" **Ele**, **Eile**, eerder **Ala** en **Ela**, **Yla**, of **Ali** en **Eli**, **Yli**.

"Ein-beke, vgl. **Eine-bach**, **Nebenfluss der Wipper**, **Eina"** (*Ortslexikon*), was eertijds **Eilna** (**Ylna**), eerder **Eilne** of **Ylne,** de samentrekking van **Yla-na**, **Eila-na**. Zie kaartje, de **Elbe/Saale/Wipper**-*stroom* de **Eine**.

“Einen, 11. Jh., bei Vechta, **Ei-non**, **E-non”** (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Eil-non**, **Eel-non**, ontstaan uit **Yle-non**, **Ele-non**, met grondvorm **Ale-non**. Zie de kaartjes! **Einen** zou eigenlijk **Eilnen** moeten heten, naar de herkomst.

“Einen, 10. Jh., an der Ems, Warendorf, **Anon**, **Anen**, **Enen”** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Aelnon**, **Eilnon**, **Eelnon**, ontstaan uit **Ale-non** “und im Ablaut damit” **Yle-non**, **Ele-non**.

Op- en **Neer-IJnen** aan de **Waal-*stroom*** waren in oorsprong **Ylne**.

De nederzettingen waren eertijds ook **Ilne**, afgesleten overgeleverd als **Ine**.

De nederzettingen waren eertijds ook **Hylne**, afgesleten overgeleverd als **Hyne(n)**.

De vroegere herkomst is, de samentrekking vàn, **Yla-na**, **Ila-na**, **Hyla-na**, later **Yle-ne**, **Ille-ne**, **Hyle-ne**,…….. bij **Ylne**, **Ilne**, **Hylne** in de loop der tijd geworden tot **Yne**, **Ine**, **Hyne**.

Er zijn *vele* nederzettingen genoemd naar **Ila**, **Hila**, **Yla**, **Hyla**, met meerdere afleidingen.

“Einern, 11. Jh., bei Schwalm, **Enne-re**, **Ene-ri”** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eilne-re**, **Elne-re**, **Eelne-ri**.

De ultieme herkomst van **Eil-ne**, **El-ne**, **Eel-ne** is **Yla-na**, **Ella-na**, **Ela-na**.

Einern zou eigenlijk **Eilnern**, **Eilne-ren** moeten heten, of:

Ylne-ren, **naar de herkomst**.

Enne, ook **Ene** en **Eine**, is ***wijd verbreid***, eertijds **Elne**, ook **Eelne** en **Eilne**, samentrekkingen van **Elle-ne**, **Ele-ne**, **Eile-ne**, eerder **Ella-na**, **Ela-na**, **Yla-na**.

“**Enne-becke**, 12. Jh., bei Buxte-hude” (*Ortslexikon*), was eertijds **Elne-becke**.

In het *Toponymisch Woordenboek* is **GEWOON TE ZIEN** dat **Enne**, zonder tweede element, eerder **Elne**, **Elna** was. Ik ga dat niet herhalen. Dat heb ik al zó vaak gedaan.

De herkomst van **Enschede**:

En-schede, voorheen **Ane-schedhe** en **Anne-schethe**, was eertijds **Elne-schede**, met grondvormen **Aelne-** en **Alne-schede**.

Enne-becke heeft dezelfde herkomst als **Enne-schede**, **En-schede**.
Enne-velde aan de OverijsselseVecht, ook aangeduid met **Ane-velde** en **Anne-velde**, heeft dezelfde herkomst (zie eerder).

“**En-se**, 12. Jh., bei Soest, **Ana-si**, **Aen-si**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelna-si** “**im Ablaut damit**” **Elne-se**.

“**Elen-bach**, 12. Jh., bei Ziegenheim, **Eln-bach**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd. **Ele-ne** is ook **Elle-ne**, **Elne**. Meerdere plaatsen met En- wijzen op een oorspronkelijk Eln-.

“**Eisels-dorf**, 9. Jh., bei Visbiburg oder wüst **Eisels-dorf** bei Landshut, **Isan-pertes-dorf** (2)” (zie *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Eile-se > Eisele**. De plaats zou eigenlijk **Eile-ses-dorf** moeten heten, naar de herkomst.
Isan-pertes-dorf was in oorsprong **Ilsan-pertes-dorf**, ontstaan uit **Ilsa-na**.

Evolutie: **Yla-sa**, **Ila-sa > Ysala**, **Isala**, waarna **Eisele**, **Isele**

“**Eis-trup**, 12. Jh., bei Greven, bei Münster, **Adis-tharpa**, **Ades-thorpe**, **Edes-thorpa**, **Edis-dorp**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:
Aeldis-tharpa “und im Ablaut damit” **Eeldis-dorp**, ontstaan uit **Ale-dis** en **Ele-dis**. **Eis-turp** is de afgesleten voerm van **Eils-**, **Eiles-turp**.
De herkomst van deze plaats is **Ale** “und im Ablaut damit” **Ele**, **Eile** (**Yle**).

“**Eisten**, 12. Jh., bei **Hümmling**, **Astine**, **Asten**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Eilste-ne**, met grondvorm **Alste-ne**, afleiding “mit *st*-Bildung”, GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas. Zie mijn kaartje. (**Hülle-me > Hümmele**, **Hümmel-ing**.)
Eisten zou eigenlijk **Eilsten** (uitspraak **Ailsten**) moeten heten, of **Elsten**, met grondvorm **Alsten**.

Ael-ste, **Al-ste** "und im Ablaut damit" **El-ste**, **Eel-ste**, **Eil-ste**, **Il-ste**, zijn *wijd verbreid*, maar veelal afgesleten overgeleverd. **Alste** en **Elste** (bijna altijd) zijn ook zuiver overgeleverd. De riviernamen zijn ontstaan uit **Ale**, **Alle** en **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, "**mit *st*-Bildung**".

"**Elster** (weisse Elster) (F.), 12. Jh., **Nebenfluss der Saale**, **Alstra**, **Alestra**, **Alste-re**" (zie *Ortslexikon*), is zuiver overgeleverd: afgeleid van **Ale-ste**, **Al-ste** "und im Ablaut damit" **El-ste**. Vergelijk de **Alster**, ook een zij-**rivier** van de **Elbe** in Hamburg. De **Elster** is een zij-**rivier** van de **Elbe**, via **Saale**. "Schwarzbach, **Nebenfluss** der Weissen **Elster**" heette eerder Kleine Elster, 1122 **Alestra** secunda, 1165 **Alestra** minor (zie internet).
Internet: Weisse **Elster** (257 km) was vroeger **Alestra**, **Elstera**, **Elestra** en **Alstara**.

"**Elst**, 11. Jh., bei Millen in Limburg/Belgien bei Antwerpen, **Ali-sti** (**8**x)" (zie *Ortslexikon*), is **Ali-sti** (**Ale-ste**) "und im Ablaut dazu stehend" **Elle-ste**. Zie ook **Krahe**: "**Auch *st*-Bildungen fehlen nicht**." Ik heb Krahe al vaak geciteerd, de rivier de Alst, eerder Alesta. **Elst**, **El-ste** is ontstaan uit **Elle-ste**, **een riviernaam!** De verklaring "waarschijnlijk plaats waar elzen staan" is fout. De meerdere plaatsen Elst zijn genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan.

De **rivier** de **Alst** is een zijstroom van de **Vechte**, via **Steinfurter Aa**, tussen Horstmar en Steinfurt, in de **9**e eeuw **Ali-sti** (zie het *Ortslexikon*). (De Vechte wordt op Nederlands grondgebied Overijsselse Vecht genoemd.)

De **rivier** de **Alst** is een zijstroom van de **Ems**, via **Werse**, in de 12e eeuw **Alest** (zie Krahe), waaraan de nederzetting **Alst**, 12e eeuw **Ali-sti** en **Alest** (zie *Ortslexikon*).

Veel **Alste** is in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Aste**, **Ast**. **Alste-ne** is geworden tot **Aste-ne**, **Asten**, meerdere plaatsen. Uit plaatsnamen met **Asten-** gevolgd door een tweede element, zoals **Asten-beck**, is de L weggevallen.

“Elsten, 12. Jh., wüst bei Wommelgem, bei Antwerpen, **Alisti**, **Elsten**, **Helsten”** (zie het *Ortslexikon*), is ontstaan uit:

Ale-ste “**und im Ablaut damit**” **Elle-ste**, **Helle-ste**, afleiding “mit *st*-Bildung”. Is dit dezelfde plaats als genoemd op de vorige pagina?

“Elte (**Fluss**) oder **Elle**, 12. Jh., **Werra** (**Flussname**) bei **Eisenach**, **Alinde”** (zie het *Ortslexikon*), is een *wijd verbreide* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling.
De gehele riviernaam is “mit *t*-Bildung” **Ale**, **Alle** “und im Ablaut damit” **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**. **El-te** is ontstaan uit **Elle-te**, de afleiding “mit *t*-Bildung”, elders eertijds ook wel **> Ettele**.
Er zijn ook **rivieren Elde**, met oude naam **Alinde**, zoals de **Elde**, zij-**rivier** van de **Elbe** (zie ook Krahe). Zie mijn kaartje.

Vergelijk de **Weser/Werra**-*stroom* de **Elle** (ook Elte) met de **Elle**, zij-**rivier** van de **Maas**, via **Roer**, bij Gulik, waaraan de nederzetting **Ellen**, 893 (1222) **Ali-na** (zie Gysseling).
Plaatsen **Ell**, voorheen **Elle**, en plaatsen **Elst**, voorheen **Elste** en **Elle-ste**, ontstaan **Maas-*stromen***, zijn genoemd naar de oude **riviernaam Elle**, met grondvorm **Ale**. De plaatsen Elst zijn niet genoemd naar ‘elzenbegroeiing’.

De riviernaam El-te, ontstaan uit Elle-te:

Evolutie: **Elte-re**, **Elte-ne > Ette-re**, **Ette-ne**, **Etter**, **Etten**, maar ook zuiver overgeleverd.

Zelfs aan de **Elte**, zij-**rivier** van de **Werra**, werd **Elter-winden** in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Etter-winden**. Zie ook eerder. Zie mijn kaartjes.
Ik zie nu voor het eerst dat deze rivier ook **Elle** was geheten (zie vorige blz.).

“**El-bach**, 11. Jh., in der Gemeinde Fischbach bei Miesbach, **Ehl-pác**, **Elche-pach**” (zie het *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Elle-**, **Ele-** en **Elle-che-bach**.

Elle-che werd eertijds niet alleen tot **El-che**, maar óók tot de klankomwisseling **Echele**. Uit de *vele* plaatsnamen met **Echen-** is de L weggevallen, in oorsprong **Elchen-**.

“**Echeln-beck**, 15. Jh., wüst östlich Ottensteins bei Holzminden, **Echle-becke**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Elle-chen-beck** en **Elle-che-becke**, een afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling.

Evolutie: **Elle-che > Echele**, **Echle**

Ale-che > Achele, zie eerder het meerdere Achel

“**El-den**, 12. Jh., bei **Elst**, Gelderland, **Alo-dun** (3), **Ael-te**” (zie het *Ortslexikon*), is genoemd naar het *wijd verbreide* **Ale-den**, **Ale-te** “und im Ablaut damit” **Elle-den,** hier de Neder-Rijn-*stroom* bij Arnhem.
Ale-te werd hier al tot **Ael-te**. **Ale-den** werd elders tot **Aal-den**, in Duitsland **Ahl-den**. In het *Lexicon* van Blok zijn **Elti** en **Ali-ti** ook oude vermeldingen van **Elden**. El-ti is elders ook Elli-ti.
Elden had net zo goed ook Aalden of Aalten kunnen heten, naar de herkomst.

Deze plaatsnamen worden zó verkeerd verklaard!

Hoe kùnnen naamkundigen **deze *wijd verbreide* oude riviernaam,** stammend van vóór onze jaartelling, verklaren als ‘bitter of gevlamd’, ‘vuur, brand’, ‘voeden’, ‘voeding, spijs’, ‘eetbare boomvrucht’, ‘schitterend uitbuigend’ en ‘vruchtdragende eik’! **Dat gelooft toch niemand!**

Ik heb grote achting voor de enorme taalkundige kennis van prof. Blok. Voorgaande herkomst van mij was reeds te lezen in mijn eerste twee aan hem verzonden onderzoeken (niet op mijn website).

Vergelijk **Ahlden** aan de **Aller** (eerder **Ala-ra**, zie Krahe), in 1140 **Ale-then** (zie internet, zie kaartje), op hetzelfde neerkomend als **Ale-den**, eerder **Alo-dun**.

De *vele* plaatsen met **Aden-**, gevolgd door een tweede element, waren eertijds **Aelden-**, ontstaan uit **Ale-den**. Zie de vele voorbeelden hiervoor, zoals:

“**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-thes-thorpe** en **Ale-des-torpht**, ‘nederzetting aan **Ale**-waterloop’, de afleiding “mit *t*-Bildung”.

Ale-the, Ale-de > Athele, Adele, "und im Ablaut"

Ele-the, Ele-de > Ethele, Edele, en

Elle-te, Elle-de > Ettele, Eddele, en

Ille-te, Ille-de > Ittele, Idele

Zie de vele gegeven voorbeelden hiervoor!

De *meerdere* plaatsen met **Ades-** (zie in het *Ortslexikon*) waren eertijds **Aeldes-**, ontstaan uit **Ale-des**, elders geworden tot de **klankomwisseling Adeles**, zoals "**Aden-dorf**, 9. Jh, **Adeles-torpht**" (zie het *Ortslexikon*).

"**Aden-au** (F.), 10. Jh., **Nebenfluss der Ahr** südlich **Bonns**, **Aden-oua**" (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aelden-oua**, ontstaan uit **Ale-den-oua**, eerder b.v. **Alo-dun-oua** of **Ala-don-oua**. Zie ook hiervoor.

De **Ahre** is een zij-**rivier** van de Rijn (zie kaartje).

Are, in Duits-sprekend gebied **Ahre**, feitelijk op te schrijven als **Ae-re**, is in mijn onderzoek de afgesleten vorm van **Ael-re**, ontstaan uit **Ale-re**.

Mijn gehele onderzoek laat dat zien.

Ale-re, vroeger **Ala-ra**, **Ali-ra** en **Alo-ra**, de afleiding “mit ***r***-Bildung”, zijn eertijds óók geworden tot de **klankomwisselingen** **Arala**, **Arila** en **Arola**.

Die **klankomwisselingen** zijn te zien in vele plaatsnamen, zo óók het ***wijd verbreide*** **Erila**, de **klankomwisseling** van **Eli-ra**.

Er is veel **Eller**, in de bronnen **Ala-ra**, **Ala-ri**, enz., **zuiver** overgeleverd (zie *Ortslexikon*). Alle *stromen* werden vroeger beschouwd àls, aangeduid mèt **Ala**, hier “mit *r*-Bildung”, “und im Ablaut damit” **Ella**, met nog meer afleidingen, achtervoegsels.

“**Eller** (F.), **Zufluss** der Nahe bei (Bad) Kreuznach, **Erila**, **Ele-ra**” (zie het *Ortslexikon*), laat de evolutie zien:

Eli-ra > Erila

(In het *Ortslexikon* staat ook nog: “**Eller-bach**,?, bei Kreuznach, Nebenfluss der Nahe, **Ele-ra**.”)

Dat is ook te zien bij “**Ellern**, 9. Jh., bei Simmern, **Erila** (1)” (zie *Ortslexikon*).

De herkomst is **Elli-ra** en **Eli-ra**. De huidige naam is zuiver overgeleverd.

Zo ook bij “**Eller**, 11. Jh., an der Mosel bei Cochem, **Erila** (2), **Elra**, **Elre**, **Ellre**” (zie het *Ortslexikon*). **Erila** is de klankomwisseling van **Eli-ra**.

“**Eller-bach**, 12. Jh., bei Dillingen, **Alar-beke** (7), **Elr-bach**, **Eller-beck**, **Alar-beke** (3), **Alre-beke**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd.

Alar- was eerder **Ala-ra** of **Ali-ra**, zo ook **Alo-ra**, elders ook geworden tot de klankomwisselingen **Arala**, **Arila** en **Arola**. Die klankomwisselingen zijn te zien in namen, gevolgd door een tweede element, als **Aral-**, **Aril-** en **Arol-**.

“**Arlen**, 12. Jh., an der Aach bei Konstanz, **Arola**, **Aral-ingen**” (zie *Ortslexikon*), toont de klankomwisselingen van **Alo-ra** en **Ala-ra**.

Arlen zou eigenlijk **Al-ren** of **Ael-ren** moeten heten.

“**Arlon**, 9. Jh., in **Luxemburg**, **Arlon**, **Arlo**, **Arlo-nis**, **Aralu-na**” (zie het *Ortslexikon*), is eveneens weer **VERMINKT** overgeleverd.

Aralu is de klankomwisseling van **Ala-ru** (**Ala-re**). **Arlon** zou eigenlijk **Alron** moeten heten, naar de herkomst. Zie mijn kaartje.

Aarlen, de Vlaamse naam van **Arlon**, zou eigenlijk **Ael-ren** moeten heten, **Ale-ren**, naar de herkomst. Zie ook mijn vorige onderzoeken. Zie mijn vele getekende kaartjes.

Dezelfde herkomsten hebben de **Drenthse** plaatsen **Tynaarlo** en **Taarlo**, eerder **Aerle**, **Ter Arlo** en **Arlon**, ontstaan aan ***stromen***, en daarnaar genoemd, uitgebreid behandeld in mijn vorige onderzoeken. Zie de kaartjes. Die plaatsnamen zijn niet genoemd naar **ar(n)u-* 'arend' of de persoonsnaam *Ar(n)o* en *lo* 'bos'.

Het *vele* **Arlo** en **Arla** was in oorsprong **Alro** en **Alra**. En **Arlo** in **Drenthe**?
Het *vele* **Arle** en **Erle** was in oorsprong **Alre** en **Elre**.
Het *vele* **Arlen** en **Erlen** was in oorsprong **Alren** en **Elren**.
Zie óók mijn vorige onderzoeken, zoals de plaatsen **Aarle** in Noordbrabant, voorheen ook **Arle**.

"**Arel**, **Luxemburg**, HLdT" (zie *Ortslexikon*), is **Arele**, metathesis van **Ale-re**.

"**Erle-bach**, 10. Jh., nördlich Frankfurts am Main, **Arla-beke**, **Aril-bach**, **Erli-bahc**, **Elir-bach**, **Herli-bach**, **Eril-bach**"
(zie het *Ortslexikon*), toont aan:
Alleen **Elir**, ontsaan uit **Eli-ra**, is hier **zuiver** overgeleverd. Alle andere namen zijn de klankomwisselingen van **Elre**, **Alra**, **Ali-ra**, **Elri**, **Helri** en **Eli-ra**.
Vergelijk het even hiervoor genoemde:
"**Eller** (F), **Zufluss der Nahe** bei (Bad) Kreuznach, **Erila**, **Ele-ra**" (*Ortslexikon*),
en "**Ellern**, 9. Jh., bei Simmern, **Erila** (1)" (zie het *Ortslexikon*).

Het *vele* **Arle**, **Harle** en **Erle**, **Herle** zijn de **VERMINKT** overgeleverde vormen van **Alre**, **Halre** en **Elre**, **Helre**. Zie ook mijn vorige onderzoeken, de vele getekende kaartjes.

Haarlem, eerder **Haralem** (d.i. **Haral-hem**), **Harle-hem** en **Herle-hem** (zie het *Lexicon* van Blok), is niet ‘woonplaats op een hoogte’, maar genoemd naar de *stroom*, waaraan het is ontstaan, hier het **Spaarne**, hier **Haele**, **Halle**, **Helle**, afleiding “mit *r*-Bildung”, dus **Haelre-hem**, **Halre-hem**, **Helre-hem**.

Hala-re werd in de loop de tijd tot het gemakkelijker in de mond liggende Harale.
Hala-te werd tot **Hatalle** (oudste naam van Hedel).
Hali-te werd tot **Hatile**, oude naam van de Attel, zijstroom van de Inn.
Hala-me werd tot tot **Hamale**, oude naam van de Weser-*stroom* de Hamel.
Halo-sta (hetzelfde als **Hala-sta**) ui 814, is de oudste naam van Aalst aan de Afgedamde Maas.

Haelre, **Halre** en **Helre** (de **Haller** is een zij-**rivier** van de **Aller**) werden in de loop der tijd tot het gemakkelijker in de mond liggende **Haerle**, **Harle** en **Herle**.
Hala-re > Harale > Haral-hem > Haarl-hem > Haarlem. Zie voor veel meer: mijn vorige onderzoeken, de vele getekende kaartjes.

Al het **Erle**, **Herle** was eertijds **Elre**, **Helre**, **samentrekking** van **Ellere**, **Hellere**.

Coriouallum is géén oude vermelding van Heerlen.
Heerlen was in de elfde en twaalfde eeuw **Herla**, **Herlo** en **Herle** (zie het *Lexicon* van Blok). Het zijn de klankomwisselingen van **Helra**, **Helro** en **Helre**, hier een *stroom*, een beek van de **Maas**-*stroom* de **Geleen**. Aan een zij-stroompje van de Geleen ligt het nabije gehucht **Helle**.
Prof. Blok verklaart Heerlen als: “keltische naam in het westgermaans vertaald (keltisch *corio*-, germaans *harja*- ‘leger’; keltisch *vallo*, germaans *walla*- ‘wal’); vergelijk Heel.”
Ik heb al het Herle in hetzelfde grote oude taalgebied opgezocht, en de kaartjes getekend uit de gedetailleerde atlas. Daaruit blijkt: **Herle** was in ooorsprong **Helre**, de samentrekking van **Helle-re**, *wijd verbreid*. Sinds wanneer is trouwens al dat Herle ‘leger’? Coriouallum uit 300, kopie 8e eeuw, is geen oude vermelding van Heerlen. De plaatsnaam Heerlen is VERMINKT overgeleverd. Heerlen zou eigenlijk Heelren, Hilren moeten heten, naar de herkomst: Helra, Helro, Helre.

Herlin-le-Sec in Pas de Calais was in de 10e eeuw **Herlemus**, in 1186 **Hellin**, in de 13e eeuw **Herlin**, in 1375 **Harlin**, tegen 1512 **Halign** en in 1515 **Harlin**-lez-Sains (zie Genea Wiki). De plaats is gelegen aan een *stroom*.

Herly in Pas de Calais was in 1162 Herli, en in 1190 **Helli** (zie Gysseling), gelegen aan een *stroom*.
Die twee Franse plaatsen zouden eigenlijk **Helrin** en **Helri** moeten heten.

Is "**Herle-gem**, 10. Jh., bei Oostakker bei Gent, **Herl-inge-hem**" (zie het *Ortslexikon*) 'leger'-'woonplaats'? De herkomst is **Helre-inge-hem**, ontstaan aan een *stroom* **Helle**, bij **Helle-re**, **Helre** in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Herle**.

Is "**Herle-de**, bzw. **Herle-the**, 12. Jh., unbekannt bei Marienburg?" (zie *Ortslexikon*), een afleiding "mit *t*-Bildung" van 'leger'?
De herkomst is **Helre-de**, **Helre-the,** ontstaan aan een *stroom*, vroeger beschouwd als **Helle**, de afleiding "mit *t*-Bildung". Er is het vele **Elle-re**, ……. èn **Helle-re**!

"**Herl**, 12. Jh., bei **Trier**, **Erlaha**, **Erlon**" (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Helre** moeten heten, naar de herkomst. Zie hierna **Erla**, een **rivier**.
In **Trier** moet **Hel-scheit**, **Hel-**'waterscheiding', gezocht worden, ligging onbekend (zie Gysseling).
Erla en **Erlon** zijn de **klankomwisselingen** van **Elra** en **Elron**.
(Zie het eerdere **Arlon**.) Zie mijn getekende kaartjes, toen ik nog niet wist dat Herl ook Erlaha en Erlon was.

Evolutie: **Helle-re > Helre > Herle, Herl** (Herrel)

“**Erl-statt**, **8**. Jh., bei Traunstein, **Erla-stedi**, **Ala-re-stet**, **Erala-stat**, **Eril-stat**, **Erla-steti**” (zie het *Ortslexikon*), laat zien dat alléén **Ala-re-stet zuiver** is overgeleverd. Dan is de rest geworden tot een klankomwisseling.

Erala is hier de **klankomwisseling** van **Ela-ra**.

Erila is hier de **klankomwisseling** van **Eli-ra**.

Erl-statt zou eigenlijk nu **Elre-statt** moeten heten, eerder **Elra-stedi**, naar de herkomst.

“**Erla**, 12. Jh., am Wiener Berge, **Erila** (5)” (zie het *Ortslexikon*), zou moeten zijn: **Elra**, voorheen **Eli-ra**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Erila**, en als zodanig, dus VERMINKT in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

“**Erla** (F.) (**Enns**), 11. Jh., **Fluss** und Ort **Erla** in Niederösterreich, **Erlah**, **Erl-ach**, **Erlaha**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Elra**.

De woorden *ach*, *ache*, en *aha* betekenen ‘waterloop’ of een eerder woord (zie Krahe) voor ‘beek’, ‘Bach’.

De rivier de **Enns**, eerder **Ennes**, wijst op een oorspronkelijk **Elnes**.

Vergelijk het eerder genoemde **Eller**, zij-**rivier** van de Nahe, in de negende eeuw **Erila** (zie het *Ortslexikon*), met het eerder genoemde **Erle-bach**, **beek** van de **Main**, in de tiende eeuw **Elir-bach** en **Aril-bach** (zie *Ortslexikon*).

Wat laat deze vergelijking zien?

De **rivier** de **Eller** is **zuiver** overgeleverd, maar niet de oude vermelding **Erila** uit de negende eeuw (!). Dat is de **verminkt** overgeleverde vorm, de **klankomwisseling** van **Eli-ra**.

De **beek** de **Erle-bach** is **verminkt** overgeleverd, in oorsprong **Elre-bach**.

Aril in **Aril-bach**, wijst op een eerder **Arila**, klankomwisseling van **Ali-ra**.

Maar **Elir-bach**, ook uit de tiende eeuw, is **zuiver** overgeleverd, immers **Eli-ra**.

De vele *stromen* **Elle-re**, **El-re (> Erle)** zijn vaak onstaan uit **Ali-ra** en **Eli-ra**.

Ale-re, **Alle-re** "**und im Ablaut damit**" **Elle-re**, **Ele-re**, **Ille-re** is *wijd verbreid*. Deze zin kan men ook vinden in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**, p. 37, de alinea "Eine *r*-Bildung zeigt **Ala-ra**", waar hij de **rivier** de **Aller** bespreekt.

Een vergelijking, **Elrin**..... èn **Erlin** uit het *Ortslexikon*:

“**El-rin**, 11. Jh., Wüstung bei **Brilon**, **Ale-re-nen**, **Ele-ren**.”

“**Er-lin-bach**, 10. Jh., unbekannt in der Wetterau, **Ali-rin-bach**(3).”

Alle namen zijn **zuiver** overgeleverd, **behalve** **Erlin-bach**, klankomwisseling van **Elrin-bach**.

“**Ellern**, 9. Jh., Flur bei **Brilon** in Westfalen, **El-rin**, **Ele-ri-na**, **Ale-re-nen**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd.

Hier ziet men weer **Ale-re** “und im Ablaut damit” **Elle-re**, **Ele-re**, afleiding “mit *r*-Bildung”.

Een terzijde:
Ale-me en **Elle-me**, **Ele-me**, afleiding “mit *m*-Suffix”, werden tot **Amele** en **Emmele**, **Emele**, maar ook tot **Ael-me** en **El-me**, **Eel-me**, waarna (vaak uit ingewikkelder vorm) **Ame** (Ahme) en **Emme**, **Eme** (Ehme). (Elme is ook zuiver overgeleverd.)
Voorbeelden van ingewikkelder vorm: El-me-ne > Emme-ne, waarna **Emme**. Ael-me-ne > Ame-ne, Amen, waarna **Aam**. Eel-me-ne > Eme-ne, waarna Eme, **Eem**.

Vergelijk **Ellern** bij **Brilon** met “**Ellern**, 9. Jh., bei Simmern, **Erila**” (zie *Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Eli-ra**.

Wat is de herkomst van het vele **Eerle? Eelre**, eerder **Eli-ra**.

Wat is de herkomst van het meerdere **Heerle? Heelre**, eerder **Heli-ra**.

“**Erlen-bach**, 9. Jh., nahe dem Main bei Marktheidenfeld, **Arla-beke**, **Erla-bah**, **Elre-bach**” (zie het *Ortslexikon*), laat zien dat alleen **Elre-bach** zuiver is overgeleverd.

Alle vergelijkingen laten zien:

Arle en **Erle**, eerder **Arla**, **Arlo** en **Erla**, **beken** en **rivieren** (!), zijn de **VERMINKT** overgeleverde vormen van **Alre** en **Elre**, eerder **Alra**, **Alro** en **Elra**.

Wat is dan de herkomst van het meerdere **Arlo**, **Arle** en **Aarle** in **Drenthe**, ontstaan aan *stromen*? **Taarlo** en **Tynaarlo** zijn genoemd naar de *stromen*, waaraan zij zijn ontstaan. De plaatsen zouden eigenlijk **Taalro**, **Talro** en **Tynaalro**, **Tynalro** moeten heten, naar de herkomst.

Alno, “mit *n*-Suffix” i.p.v. “mit *r*-Bildung”, werd in **Drenthe** tot de **klankomwisseling** **Anlo**, de plaats **Anloo**, voorheen ook **Analo** en **Anlon**, **klankomwisselingen** van **Ala-no** en **Alnon**. (Zie de oude namen Analo, Anlon en Anlo in het *Ortslexikon*.)

“**Erlen-bach**, 9. Jh., bei Germersheim, **Arla-beka** (4), **Erila-pah**, **Herli-pach**, **Aril-bach**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Eli-ra-pah, met grondvorm **Ali-ra-bach**.

Arla-beka was in oorsprong **Alra-beka**. (En de herkomst van het meerdere **Arle** in **Drenthe**?)
Erlen-bach zou eigenlijk **Elren-bach** moeten heten, naar de herkomst!

Herli-pach was in oorsprong **Helri-pach**.

Een uitzondering:

“**Elre-beke**, 12. Jh. Osnabr. Mitt. 30, 105 (um 1186)” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd! Het zal een oude vermelding zijn van het *véle* **Erle-**, **Erlen-bach**!

“**Erlen-bach**, 12. Jh., bei Tauberbischofsheim, **Arla-beka**, **Herle-bach**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alra-**, **Elre-**, **Helre-beka**.

Is hier **Herle-bach** ‘leger’-beek? Vergelijk **Heerlen**, voorheen altijd **Herle**, door prof. Blok verklaard als ***harja*** ‘leger’.

De herkomst van **Heerlen**, voorheen **Herla**, **Herlo** en het meerdere **Herle** (zie het *Lexicon* van Blok), is **Helra**, **Helro** en **Helre**, het *wijd verbreide* **Helle-re**, in de bronnen ook **Hele-re**, bij **Heelren** geworden tot **Heerlen**.

Er is *heel veel* **Erlen**, voorheen **Arla** en **Erla**. Nog andere oude vermeldingen van Erlen laten steeds weer zien dat de herkomst **Elren** en **Alra**, **Elra** is. Zie het *Ortslexikon*.

Uit het *Ortslexikon*:

“Erl-statt, 8. Jh., bei Traunstein, **Ala-re-stet**.”

“Eller-stadt, 8. Jh., bei Neustadt, **Ala-ri-stat**, **Ala-ri-de-stat**, **Alu-ri-de-stat**, **Ala-ri-te-stath**.”

Vele dergelijke plaatsnamen staan op mijn getekende kaartjes uit de zeer gedetailleerde atlas. De oude vermeldingen uit het *Lexikon* van **Gerhard Köbler** versterken mijn indertijd gevonden herkomsten ‘honderdvoudig’!

Erl-statt was naast **Ala-re-stet** voorheen ook **Erla-stedi**, **Erala-stat**, **Eril-stat** en **Erla-steti**, eerder behandeld, in oorsprong **Elra**, **Ela-ra (> Erala)**, **Eli-ra (> Erila)**.

Ik schrijf vaak. De plaatsnamen hadden vroeger veel gecomplceerdere vormen, afleidingen. Wij zouden nu gek opkijken als iemand zou zeggen: **Ik woon in Ale-re-de-stad** (Ala-ri-de-stat, nu Eller-stadt).

Tynaarlo in **Drenthe**, aan een *stroom* (zie de kaartjes in mijn ‘Getekend Onderzoek’), was in 1577 **In Aerle**, en in 1599 **Tin Aerlo**, bij de plaats **Taarlo**, 820, kopie 10e eeuw **Arlo** (zie Van Berkel en Samplonius).
De naam **Tynaarlo** is ontstaan uit **te In Aerle** (zie Van Berkel en Samplonius.), dus ook **te In Aerlo** en **Arlo**.

De herkomst van **Aerle** is **Ael-re**, eerder **Ale-re**, nòg eerder **Ala-ra** of **Ala-ri**, uit de **8e** eeuw, zoals vele oude namen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, aantonen.

De herkomst van **Aerlo** is **Ael-ro**, eerder **Ala-ro**. De herkomst van **Arlo** is **Al-ro**. Vergelijk **Ala-no**, in Drenthe geworden tot de klankomwisseling **Analo**, nu **Anloo**, voorheen ook **Anlo** en **Anlon**, klankomwisselingen van **Alno** en **Alnon**.

In **Drenthe** ligt ook **Aalden**, aan een *stroom* (kaartjes), 1332 **Ale-de**, 1482 **Eelde**, 1548 **Aelten** (zie Van B. en S.). Zo was er in Drenthe ook **Ale-re** (**Ael-re > Aerle**). **Eelde** en **Aelten** waren elders aan *stromen* eerder **Ele-de** en **Ale-the**.
Ale-de, **Ale-the** en **Ele-de**, **Ele-the** werden elders in plaatsnamen, gevolgd door een tweede element, tot de klankomwisselingen **Adele-**, **Athele-** en **Edele-**, **Ethele-**. Zie eerder.

Taarlo in **Drenthe**, ook aan een *stroom* (zie de kaartjes), 820 kopie begin of midden 10e eeuw **Arlo**, 12e eeuw? **Arlon**, 1298-1304 **in villa Tarlo**, ontstaan uit **to Arlo**, 1399 **tot Taerle** (Van B. en S.). **De herkomst is Aelro**, **Alro**, **Alron**.

Van Berkel en **Samplonius** verklaren **Tynaarlo** en **Taarlo** (de stand van het naamkundig onderzoek in Nederland) als volgt:
"***Arlo*** is een samenstelling van het appellatief ****ar(n)u-*** '**arend**' of de persoonsnaam ***Ar(n)o*** en ***lo*** '**bos**'. De namen **Taarlo** en **Tynaarlo** maken duidelijk dat met de naam ***Arlo*** voorheen één groot samenhangend bosgebied werd aangeduid. Omdat de naam vaker voorkomt, is het waarschijnlijker dat hier geen sprake is van een persoonsnaam, maar van een appellatief. Zie ook **Aarle**."

Bij **Ten Arlo** in **Drenthe**, ook aan een *stroom* (zie de getekende kaartjes), 1404 **in den Narle**; geschreven voor **Arle**, schrijven **Van Berkel** en **Samplonius**: "De betekenis is '**Arendsbos**' of '**bos**' van de persoon ***Arno***. Zie ook **Taarlo** en **Tynaarlo**." **De herkomst is Alro**, **Alre**.

“**Arl-ach**, 12. Jh., bei Thannheim, bei Leutkirch, **Erl-aha** (3), **Arlo**”
(zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alro** “und im Ablaut damit” **Elro**.
De woorden *ach*, eerder *ache*, en *aha* duiden een ‘**waterloop**’aan, oudere namen voor ‘**beek**’ (zie Krahe).

Kan een **beek** **Arlo** ‘arendsbos’ of ‘bos van Arno’ betekenen**?**
Ten Arlo in **Drenthe** was in oorsprong **Ten Alro**, genoemd naar de beek, waaraan het is ontstaan.

Vergelijk ook de volgende **rivier**:
“**Arl (Fluss),** 10. Jh., **grosse und kleine Arl**, als **Nebenfluss** der Salzach bei Salzburg, **Arla**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alra**.

Kan **Arle** in Drenthe, oude naam van Ten Arlo, **hier een rivier**, ‘arendsbos’ of ‘bos van Arno’ betekenen**?**

Vergelijk vooral ook:
“**Arl-angen**, 11. Jh., bei Château-Salins, **Eluricon**” (*Ortslexikon*), dat is **Elu-ri-con**, Nederlands **Ele-re-ken**.

Krahe: “**Alle-re**, **Ale-ra**; im Ablaut dazu steht **Eli-ra**”, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37.
Prof. **Krahe** zal ook niet hebben beseft dat **Ali-ra** en **Eli-ra** ook zijn geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen** **Arila** en **Erila**.

Vergelijk nogmaals Erle-bach aan de Main, eerder Arla-beke, **Aril**-bach, Erli-bahc, **Elir**-bach en Herli-bach (zie het *Ortslexikon*).

Elir, ontstaan uit **Eli-ra**, is hier **zuiver** overgeleverd. **Aril**, ontstaan uit **Arila**, is hier **verminkt** overgeleverd, de **klankomwisseling** van **Ali-ra**.

Vergelijk Erlen-bach bij Germersheim, voorheen Arla-beka, **Erila**-pah, Herli-pach en **Aril**-bach (zie het *Ortslexikon*). Vergelijk ook Erlin-bach, onbekend in Wetterau, voorheen **Ali-rin**-bach (zie *Ortslexikon*).

Ali-rin is hier **zuiver** overgeleverd. **Arila** en **Erila** zijn hier **verminkt** overgeleverd, de **klankomwisselingen** van **Ali-ra** en **Eli-ra**. Enz. (Zie eerder.)

Nog een **riviernaam**:

“**Ari-da**, 11. Jh., **Flussname unbestimmt**” (zie het *Ortslexikon*),

moet gelezen worden als **A-ri-da**, de afgesleten overgeleverde vorm van ……

…… **Ael-ri-da**, ontstaan uit ……...

…… **Ala-ri-da**. Vergelijk “**Eller-stadt, 8**. Jh., bei Neustadt,

…… **Ala-ri-de-stat**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk **Arlo** in **Drenthe** met **Arlo-fe** en **Arla-fa**, oude vermeldingen van de nederzetting **Arloff** aan de Rijn-*stroom* de **Erft** bij Euskirchen (zie *Das Apa-Problem, Untersuchung eines westeuropäischen Flussnamentypus* van Heinrich Dittmayer). Namen met **-fe**, **-fa** en **-pe** wijzen op ***afa*** en ***apa***, oude aanduidingen voor '**waterloop**' of '**stroom**'.

Mijn onderzoek toont aan: **Arlo** in **Drenthe**, 10e eeuw, nu **Taarlo**, is genoemd naar de *stroom*, waaraan het is ontstaan. Het is de **klankomwisseling** van **Alro**. De andere oude naam van Taarlo is **Arlon**, de **klankomwisseling** van **Alron**. Zie mijn kaartje. De plaats is niet genoemd naar 'arend'-'bos' of naar 'bos' van een persoon Arno.
Alron werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Arlon**, en als zodanig, dus VERMINKT, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Arlo-fe en **Arla-fa** zijn de **VERMINKT** overgeleverde vormen, de **klankomwisselingen** van **Alro-fe** en **Alra-fa**. De nederzetting is genoemd naar het *wijd verbreide* **Alle-re**, **Alre**. **Arloff** zou eigenlijk **Alroff** (**Alre-fe**) moeten heten, naar de herkomst. Zie mijn getekende kaartjes.

Alraff aan de **Eder**, in 1126 **Alreffu** (zie *Das Apa-Problem*), is **zuiver** overgeleverd, **een grote uitzondering**. Zie daarvoor mijn vorige onderzoek, mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas in mijn 'Getekend Onderzoek'.
Alraff, d.i. **Alra-fa** is hier niet geworden tot de klankomwisseling **Arla-fa**, zoals aan de Rijn-*stroom* de **Erft**, in 1287 ook (zie *Das Apa-Problem*) **Arlo-fe**, de oude vermeldingen van **Arloff**.

De **Erft**, eerder **Erre-fe** en **Arre-fe** (zie de bronnen!), was in oorsprong **Elre-fe** en **Alre-fe**. Zie voor veel meer: mijn vorige onderzoeken. Er zou nog veel meer te vergelijken zijn. Zie daarvoor vooral mijn **Getekend Onderzoek**.

De **Eder** was eertijds **Adrana** (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41), dat gelezen moet worden als **A-dra-na** (A-dre-ne), de afgesleten overgeleverde vorm van **Ael-dra-na** (Ael-dre-ne). **Ael-dra** is ontstaan uit **Ala-dra**. De **Eder** zou eigenlijk **Aelder** of **Eelder** moeten heten, naar de herkomst.

Evoluties in **Drenthe**, de herkomst van **Anloo** en **Taarlo**:

Ala-no, **Alnon**, **Alno** > **Analo**, **Anlon**, **Anlo**,

oude namen (zie het *Ortslexikon*) van **Anloo** in **Drenthe**, genoemd naar de *stroom*, waaraan de plaats is ontstaan, afleiding "mit ***n***-Suffix". De oorspronkelijke namen van Anloo zijn VERMINKT overgeleverd in de geschreven bronnen.

Alron, **Alro** > **Arlon**, **Arlo**, oude namen van **Taarlo** in **Drenthe**, genoemd naar de *stroom*, waaraan de plaats is ontstaan, afleiding "mit ***r***-Bildung". De oorspronkelijke namen van Taarlo zijn VERMINKT overgeleverd in de geschreven bronnen.

"**Ellers-dorf**, 9. Jh., bei Sommer bei Neuhaldensleben, **Adhal-geres-thorp**, **Adel-geres-torp**, **Edele-geres-torp**" (zie het *Ortslexikon*), is alleen **zuiver** overgeleverd in de huidige naam.

De oude namen zijn ontstaan uit **Ale-de**, **Ele-de** > **Adele**, **Edele**, zoals al vele malen aangetoond.

De oudste naam, **Adhal-geres-thorp**, is ontstaan uit **Ala-da** > **Adala**.

"**Ellar-des-heym**, 11. Jh., wüst an der **Oker**, **Adalhlartes-heim** (2)" (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** en **verminkt** overgeleverd.

Ellar-des-heym is een afleiding van het *wijd verbreide* **Ella**, met grondvorm **Ala**.

Adalhlartes-heym is ontstaan uit een afleiding van **Ala-dar** (**Ale-der**), in de loop der eeuwen geworden tot de **klankomwisseling** **Adalar** (**Adeler**).

Zo ontstond de naam **Adalar-tes-heim**. De oudste namen zijn altijd ingewikkelder van vorm.

Ellardes-heym ligt aan de “**Oker** (F.), 8. Jh., ein **Nebenfluss** der **Aller**, **Ova-cra**, **Ove-kere**” (zie het *Ortslexikon*).

De herkomst is **Ool-kere** of **Oolve-kere**.

De naam is verwant met **Alke-re**, **Aelke-re**, eerder **Alla-ca**, **Ala-ca** of **Alla-cha**, **Ala-cha**, enz. Zie de bronnen. **Oolke** is ontstaan uit **Ola-ca**. **Ole** is een *wijd verbreide* riviernaam (zie ook Krahe), verwant met, op hetzelfde neerkomend als, **Aule**, **Ale**, in de bronnen ook **Olle**, **Alle**.
De **Oker** zou eigenlijk **Oolker** moeten heten, naar de herkomst.

Olve is een zij-**rivier** van de **Elbe**, via via, bij Maagdenburg, **Ol**-waterloop “mit *v*-Element”.

Krahe schrijft in *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 35, na rivieren **Ala**, **Ola**: “Mit einem *v*-Element sind abgeleitet *Alva (?) > **Olve**, Nfl. der Bever (Ohre/Elbe), alt **Olva**, **Alva**.” Zie ook mijn kaartje.

Ova-cra en **Ove-kere**, de oude namen van de **rivier** de **Oker**, zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Oolva-cra** en **Oolve-kere**.

“**Okeres-puhil**, 9. Jh., bei **Saarburg** in Lothringen” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Oolke-res-puhil**.

Ool-ke is ontstaan uit **Ole-ke**, eerder **Ola-ca**.

“**Ockfen**, 10. Jh., bei **Saarburg**, **Occa-va**, **Ocke-fa**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Olca-va** en **Olcke-fa**, dat is **Olcke**-‘waterloop’.

“**Okel**, 10. Jh., bei Syke, **Occulen**, **Ocle**” (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Ole-ke**, **Ool-ke** moeten heten, naar de herkomst.

Evolutie: **Ole-ke > Okele**

Olle-ce werd tot de **klankomwisseling** **Occele**, **Ocle**. Zie voor veel meer van zulk soort plaatsnamen, ook in Nederland en Vlaanderen: mijn vorige onderzoeken.

“**Oke-gem**, 12. Jh., in Ostflandern, **Oken-gem**, **Ocke-gem**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Oolke-**, **Oolken-** en **Olce-gem**. **Alke** is in de bronnen ook **Olke**. Ook uit Ocken-dorf, Ocken-fels, Ocken-heim, enz. is de L weggevallen.
(Johannes Ockeghem, Vlaamse zanger en componist van schitterende polyfone zangkunst uit de vroeg-Renaissance, zou eigenlijk Johannes Olckeghem moeten heten.)

Ook uit “**Okker-zeel** (Steenokkerzeel, früher Over-Okkerzeel, und Neder-Okkerzeel), 12. Jh., in Brabant, nordöstlich Brüssels in Belgien, **Ochin-sala**, **Ocken-sele**, **Hockan-sele**” (zie het *Ortslexikon*), is de **L** weggevallen. De plaats zou eigenlijk **Olkerzeel** moeten heten, naar de herkomst.
Er zijn nog vele plaatsnamen met **Ochen-**, **Ochin-** in het *Ortslexikon* vam Gerhard Köbler, de afgesleten vormen van plaatsen **Oolchin-**, **Olchin-**, gevolgd door een tweede element.

Ook uit “**Okkers-torb**, 12. Jh., unbestimmt in Bayern” (zie *Ortslexikon*), is de **L** weggevallen.
Olke, **Alke** is *wijd verbreid*, ook de herkomst van **Alkmaar**, eerder **Allec-** en **Alec-mere**. De herkomst is niet ‘modder-meer’. Dat is zó bezijden de waarheid. Zie mijn vorige onderzoeken.

Evoluties: **Ole-ke > Okele, Okel**

Ole-de > Odele, Odel

Ole-the > Othele, Othel

Ole-me > Omele, Omel

Oele in Overijssel, gem. Hengelo, gelegen aan de **Oeler-beek,** in de middeleeuwen **Odele**, **Oedele** en **Oddele** (zie Van Berkel en Samplonius), was eertijds, naast **Oele**, ook **Ole-de**, **Oele-de** en **Olle-de**.

Naamkundigen beseffen hier niet dat er **klankomwisselingen** hebben plaatsgevonden. Zij trachten Odele, Oedele en Oddele te verklaren, alsof dat zuiver overgeleverde oude namen zijn. Zie mijn vorige onderzoeken. De rivier- of waternaam **Ole**, **Olle** is *wijd verbreid*, een *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, in de bronnen ook **Oele**, **Ule**, **Ulle**.
Het **Uddeler Meer** zou eigenlijk **Ulle-der Meer** moeten heten.

"**Odels-heim**, 12. Jh., bei **Wasserburg**, **Otheles-heim**, **Udeles-haim**" (zie het *Ortslexikon*), toont de volgende evolutie:

Ole-de, Ole-the > Odele, Othele

Odeles-heim zou eigenlijk **Ole-des-heim** moeten heten, 'woonplaats aan **Ole-**waterloop'.
Otheles-heim zou eigenlijk **Ole-thes-heim** moeten heten, 'woonplaats aan **Ole-**waterloop'.
Udeles-heim zou eigenlijk **Ule-des-heim** (Nederlands **Oele-des-hem**) moeten heten, 'woonplaats aan **Ule-** (**Oele-**) waterloop'. Wasserburg ligt aan de Donau-*stroom* de Inn.

"**Oedels-heim**, 11. Jh., bei Hofmeis" (*Ortslexikon*), was eertijds **Oele-des-heim**.
Zie voor veel meer dezelfde **klankomwisselingen**: mijn vorige onderzoeken.

Ale-te, **Alle-te**, **Ole-the**, **Olle-te** "**und im Ablaut dazu stehend**" **Elle-te**, **Ele-the**, **Eile-te**, **Ille-te** werden tot **Aelte**, **Alte**, **Oolte**, **Olte** en **Elte**, **Eelte**, **Eilte**, **Ilte**, maar eertijds eveneens tot de de **klankomwisselingen** **Atele**, **Attele**, **Othele**, **Ottele** ..…… en **Ettele**, **Ethele**, **Eitele**, **Ittele**.

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als, aangeduid met Ale, Alle, Ole, Olle en Elle, Ele, Eile, Ille, hier met de afleiding "mit *t*-Bildung". Mijn intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied toont het aan. (Na Ole, Olle moeten eigenlijk ook nog Oele, Ule, Eule, Ulle volgen.)

Terug naar het vele **Arle**, **rivieren** (!), **beken** (!), nederzettingen, eertijds **Alre**, **Alle-re**, **Ala-ra**:

"**Arlen**, 11. Jh., bei Konstanz, **Aral-ingen**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ala-ra**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling **Arala**, waarna **Aral**-.

Arlen zou eigenlijk **Alren**, **Alle-ren** moeten heten, naar de herkomst.

"**Arles-heim**, 8. Jh., Kanton Basel, **Arles-heim"** (zie het *Ortslexikon*), zou eigenlijk **Alres-heim** moeten heten, naar de herkomst, 'woonplaats aan **Al-re**, **Alle-re**'.

"**Arle-gis-berga**, 9. Jh., Bergname bei Strassburg" (*Ortslexikon*), was eertijds **Alre-gis-berga**, 'berg aan **Alre**, **Alle-re**'.

“**Aar** (F.), 12. Jh., **Nebenfluss** des **Rheins** in der **Schweiz**, **Arula**, **Ara**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alu-ra >Arula**.

De herkomst van **Ara** is **Alu-ra > Ael-ra > Ara**.

Evoluties: **Ala-na > Ael-na > Ana**

Ala-ma > Ael-ma > Ama

Ala-ra > Ael-ra > Ara

“**Aar-gau**, 9. Jh., um die Aar, **Ara-gowe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-ra-gowe**. Ael-ra is ontstaan uit **Ala-ra** (o.a. de oude naam (zie Krahe) van de **rivier** de **Aller**, zijstroom van de Weser).

“**Orlis-hausen**, 12. Jh., bei Weimar, **Arol-des-husen**” (*Ortslexikon*), toont de **klankomwisseling** **Alo-ra > Arola**, herkomst van **Arol-des-husen**. **Orlis-hausen** zou eigenlijk **Olris-hausen** moeten heten, naar de herkomst. **Alris-hausen** komt op hetzelfde neer.

Evoluties: **Alo-na > Anola** (“Anola-felde (2), 8. Jh., unbekannt” (*Ortslexikon*), < Alo-na-felde!)
Alo-ma > Amola, **Amele**
Alo-ra > Arola

“**Orla**, 8. Jh., **an der Mündung der Orla** in der **Saale**, **Arla** (2)” (zie *Ortslexikon*), toont het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen van **Olra** en **Alra**, de **samentrekkingen** van **Olla-ra** en **Alla-ra**.
De **Orla** is een zij-**rivier** van de **Elbe**, via **Saale**. Zie mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

“**Orre** (F.) (**Ohrn**), 8. Jh., **Nebenfluss** des Kochers, **Oora-na**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ool-ra-na**, **Ol-ra-na**.
De **rivieren** de **Orla** en de **Orre** hebben dezelfde herkomst, **klankomwisseling** van **Olra** en **afgesleten** vorm van **Olre**, **Oolre**. De ultieme herkomst is **Ola-ra**.

Het vele **Ohre** (in Duitsland grote zij-**rivieren** van de **Elbe**), in Nederland **Ore**, was eertijds **Ohl-re**, **Ool-re**, **Olre**. De ultieme herkomst is **Ola-ra**, **Olla-ra**.
Zie voor héél véél méér: mijn vorige onderzoeken, **de vele getekende kaartjes** uit de gedetailleerde atlas.

Ahre, **Ohre**, in Nederland en België **Are**, **Ore**, **rivier**- en **beek**-namen, zijn de **afgesleten vormen** van **Ahlre**, **Ohlre** en **Aelre**, **Oolre**.

Er is zelfs een plaats **Oolre** aan een Maas-*stroom*, zuiver overgeleverd, een uitzondering. Het is het gehucht **Oler** of **Oolre** in het Land van Thorn, pr. Limburg, tussen Venlo en Maastricht, ook aangeduid met **Orlo** (Orle) en **Oerle** (zie Van der Aa), de **klankomwisselingen** van **Ool-ro** en **Oel-re**, de **samen-trekkingen** van **Ole-ro** (**Ole-re**) en **Oele-re**. Zie voor veel meer: mijn onderzoeken, de vele kaartjes.

Evolutie:

Ole-re, **Olle-re** > **Oolre**, **Olre** > **Oorle**, **Orle** èn **Ore** (**Ohre**), **Orre**

Olre werd tot **Oorle**, **Orle**, maar vervolgens ook tot **Oorl**, **Orel**. Zie vorige onderzoeken, de plaats **Oreye** aan de taalgrens in België.

Oreye, aan een Maas-*stroom*, Vlaams **Oerle**, was in 866 en 1136 **Orel**, en in 1144 **Horel** (zie Gysseling). Zie mijn kaartje.

Orei (**Ore**) is de **afgesleten** vorm van **Olrei** (**Olre**, **Olle-re**).
Oerle is de **klankomwisseling** van **Oelre** (**Oele-re**).
Orel is ontstaan uit **Oorl**, **Oorle**, **klankomwisseling** van **Olre** (**Olle-re**).
Horel is ontstaan uit **Hoorl**, **Hoorle**, **klankomwisseling** van **Holre** (**Holle-re**).

Het is allemaal **in één blik te zien** op mijn getekende kaartje uit de gedetailleerde atlas. Aan dezelfde *stroom* liggen immers ook plaatsen **Olle** en **Holle**.

Are, **Arre**, **Ore**, **Orre** en …. **Erre**, **Ere**, **Eire**, **Irre**,
OVERAL TE ZIEN in hetzelfde grote oude taalgebied, zijn de afgesleten vormen van

Aelre, **Alre**, **Oolre**, **Olre** en **Elre**, **Eelre**, **Eilre**, **Ilre**,
ontstaan uit:

Ala-ra, **Alla-ra**, **Ola-ra**, **Olla-ra**
"und im Ablaut dazu stehend"
Ella-ra, **Ela-ra**, **Yla-ra**, **Ila-ra**.

Ter Aar in Zuidholland, eerder **Are** (Van B. en S.) ligt aan de **Aar**, zij-**rivier** van de Rijn bij Alpen aan den Rijn. De herkomst is **Ala-ra > Ael-ra > Ara**, **Are**, **Aar**.

De uitspraak van **Aerle** bij Laarbeek in Noordbrabant is **oale** (zie Van B. en S.). De plaatsnaam is uit **Oale-re**, uit **Ale-re > Ael-re > Aerle**, èn elders aan *stromen*: **Are**, **Aar**.
Dit Aerle was in 1249 Arleh, in 1256 Arle, en in 1441 Aerle (zie Van B. en S.).

De evolutie: **Alle-re > Alre > Arle**, èn elders aan *stromen*: **Arre**, **Ar**.

De uitspraak van **Aalbeek** aan een Maas/Geleen-*stroom* in Limburg is **Aol-baek** (zie Van B. en S.). De vele **Ael**-beken zijn in de bronnen ook **Al**-beken, **Oel**-beken, **Ul**-beken, **Ol**-beken en **Ool**-beken (zie de bronnen). Men kan **beken** hier ook veranderen in **afa**, **apa**, **ache**, **aha**, enz. (zie de bronnen).

Bij de monding van de **rivier** de **Aar**, waaraan **Ter Aar**, bij Alphen aan den Rijn, ligt eveneens

Aarlanderveen.

De naam moet gelezen worden als **Aerlen-der-veen!**

Immers, de oude namen zijn **Arle-der-vene**, in 1214, **Arlen-der-vene**, in 1345, en **Arle-veen**, in 1396 (zie Van Berkel en Samplonius).

Het **wemelt** in Europa van **Arle** en **Arlen**, **rivieren**, **beken** en nederzettingen aan *stromen*.

Zie ook **Arlo**, **Arle**, **Aerle** in Drenthe, hiervoor behandeld. Zie ook **Aarlen**, hoofdstad van de Belgische provincie Luxemburg, in het Frans **Arlon**, met oude namen **Arlo**, **Arlo-nis** en **Aralu-na** (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Aelren**, **Alron**, **Alro-nes** en **Ala-ru** (> **Aralu**).

En dan lezen naamkundigen in Nederland **Arle-der-vene** als **Ar-léder-vene!**

En zien daar dan 'veen vàn **Ar-léde**' in, ***léde*** 'gegraven water of vergraven waterloop' door veen.

Ar-léde is dan ook **Aar-léde**, 'waterloop van de **Aar**', zo besluiten zij. Maar hoe verklaart men dan **Arlendervene** uit 1345? Waar is hier **-léde?!** Is **-lender** ook 'waterloop?
En hoe kan **Arle-veen** (**Arle**, ***zó wijd verbreid***!) hier ontstaan zijn uit Ar-léder-veen?!

Vergelijk de **Aar**, zij-**rivier** van de **Rijn** in Nederland, met de **Aar**, zij-**rivier** van de **Rijn** in Zwitserland, in de twaalfde eeuw **Arula** en **Ara** (zie het *Ortslexikon*). Zie eerder.

De evolutie: **Ala-ra**, **Ael-ra > Ara**
Ala-ra, **Alu-ra > Arula**

Alne (zie Krahe, Nicolaisen, èn mijn omderzoeken) is **zuiver**, maar ook **afgesleten** overgeleverd als **Anne** en **Annen**.

“**Arn-dorf**, 12. Jh., bei Oetzing, **Annen-thorp**, **Ane-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alnen-thorp** en **Aelne-dorf**.

Anne en **Ane** (Ahne) zijn *wijd verbreid*. Uit de namen is zó duidelijk de **L** weggevallen. Zie het vele **Anne** en **Ane** eerder in dit schrijven.

Evolutie: **Alle-ne**, **Ale-ne**, **Al-ne**, **Ael-ne** > **Anne**, **Ane**

Arn-dorf was eerder **Arren-dorf** (zie hierna), eertijds **Alren-thorp**. Zie mijn Getekend Onderzoek bij **Arn-hem** en de Rijn-*stroom* de **Erft**.

De evolutie: **Alren-** > **Arren-**, **Arn-**

Elren- > **Erren-**, **Ern-**

Ilren- > **Irren-**, **Irn-**

“**Arn-stein**, 11. Jh., **an der unteren Lahn**, **Aren-sten** (2), **Arren-stene**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Alren-stene** en **Aelren-sten**.

Arn-heim, 10. Jh., **Holland**, **Aren-heim**, **Arne-heym**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelren-**, **Alre-ne-heym**, ‘woonplaats aan **Ael-re**, **Al-re**’, **Ale-re**, **Alle-re**, eerder **Ala-ra**, **Alla-ra**.

Arnhem is naar de Rijn-*stroom* genoemd, vroeger beschouwd als **Ale-re**, **Alle-re**, **Ael-re**, **Al-re**, “mit *n*-Suffix”, met de plaats daaraan, **Aelren-**, **Alren-hem**. De herkomst is NIET de PN *Aro* of *Ar(n).*
De naam **Arne**-heim is een uitzondering. Alle andere oude namen zijn Arneym, Arnheym, Arnheim, Arnem.
Evolutie: **Aelren-**, **Alren-** > **Aren-**, **Arren-**, **Arn-**.

“**Arren-pach**, 12. Jh., **unbestimmt** in Oberbayern” (zie het *Ortslexikon*) is de afgesleten vorm van **Alren-bach**.

“**Arrach**, 12. Jh., in Niederbayern?, **Arra**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alra**. Het woord ***ach*** is ‘waterloop’.

Arras-sur-Rhône, 987 Villa **Aratica**, 1050 Villa **Erattis**, 1282 **Heras**, 1457 **Heyras**, 1464 **Herras**, **Arras** XVIIIe siècle, puis enfin **Arras-sur-Rhône** en 1918 (zie WikipédA). “**Albert Dauzat** qualifie ce toponyme d’obscur. Quant à **Ernest Nègre**, il ne l’evoque pas: sans doute n’en connaît-il pas l’origine.” (zie WikipédiA). Dergelijke namen komen veelvuldig in mijn vorige onderzoeken voor. Uit al die namen is de L weggevallen

De herkomst zal zijn: **Aelra-tica**, **Elra-tis**, **Helras**, **Heylras**, **Alras**. Een zij-rivier van de Rhône is de **Annaz**, dat de afgesleten vorm van **Alnaz** kan zijn.

Arras, Nederlands **Atrecht**, hoofdstad van het departement Pas-de-Calais, in Artois, was in de 3e eeuw **Atrebatum** (door Ceasar *Nemetocenna* genoemd). Zal de herkomst ook hier mogelijk **Alras** zijn? Arras is gelegen aan de rivier de **Crinchon**, zijstroom van de **Schelde**-*stroom* de **Scarpe**, waaraan **Alnes**, vóór 1226 **Alno**, **Alna** en **Alne** (zie Gysseling).

“**Erns-dorf**, 10 Jh., bei Rosenheim, **Erra-tes-dorf**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Elra-tes-dorf**, ‘nederzetting aan **Ella-ra**’.

Ernes-dorf is ontstaan uit **Erre-nes-dorf**, eertijds **Elre-nes-dorf**.

Vergelijk **Erra-tes** met **Erattis** (**Erra-tis**), oude naam van **Arras-sur-Rhône**.

“**Irren-berg**, 12. Jh., bei Saulgau, **Irn-perch** (2), **Irren-berch**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilren-berch**.

“**Yrin-tal**, 11.Jh., bei **Irdning** in der Steiermark?, **Irn-tal**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ylrin-tal** en **Ilrin-tal**, ‘dal van **Ylri**, **Yli-ri** en **Ilri**, **Ili-ri**’.

Ilre-den werd tot **Irre-den**, **Ir-den**, waarna **Irden-ing**, **Irdning**.

Yl-rin en **Il-rin** zijn de **samentrekkingen** van **Yla-rin** en **Ila-rin**.

“**Arns-hausen**, 10. Jh., bei **Hammelburg** in Unterfranken, **Irin-ges-huson**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilrin-ges-huson**.

Arns-, **Arnes-**, eerder **Arre-nes**, was eertijds **Alre-nes**.

Halle-me (Alle-me) werd tot de klankomwisseling **Hammele** (Ammele) herkomst van **Hammel-burg**.

“**Irris-heim**, 12. Jh., bei Euskirchen, **Iber-nes-heim** (3), **Iver-nes-heim**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ilris-** en **Ilber-nes-** en **Ilver-nes-heim**.

“**Arn-bach**, 12. Jh., bei Dachau? oder Schrobenhausen?, **A-rin-pach**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-rin-bach**, ontstaan uit **Ala-rin** (**Ale-ren**). **Arn-bach**, eerder **Arren-bach**, zou eigenlijk **Alren-bach** moeten heten, naar de herkomst, ‘beek van **Alre**’.

“**Arn-ang**, 10. Jh., bei Andweil, Kanton Sankt Gallen, **A-ran-anch**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-ran-**, ontstaan uit **Ala-ran** (**Ale-ren**). **Arn-ang**, eerder **Arren-ang**, zou eigenlijk **Alren-ang** meten heten, naar de herkomst.

“**Arn-ach**, 11. Jh., bei Waldsee, **A-ran-ach**, **A-rin-anc**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-ran**, **Ael-rin** (**Ael-ren**) ontstaan uit **Ala-ran**, **Ala-rin** (**Ale-ren**).

“**Arn-bach**, 9. Jh., bei Dachau, **A-reh-pach**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-reh-pach** en **Arren-** < **Alren-bach**.

“**Arnen**, 11. Jh., **Insel im Rhein** oder **im IJssel**” (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Arre-nen**, in oorsprong **Alre-nen**.

Er is nog **véél meer** **Arn-**, een oude rivier- of waternaam, **in oorsprong** de afleiding “mit *r*-Bildung” van **Ala**, **Alla**, dus **Ala-ra**, **Alla-ra**, bij **Ael-ra**, **Al-ra** (Ael-re, Al-re), gevolgd door de afleiding “mit *n*-Suffix”, dus **Ael-ran**, **Al-ran** (Ael-ren, Al-ren), in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Aran**, **Arran** (Aren, Arren).

“**Arn-stadt**, 8. Jh., in Thüringen, **A-ran-stedi**, **Arne-stati**” (*Ortslexi-kon*), was eertijds **Ael-ran-stedi** en **Arre-ne-** < **Alre-ne-stati**.

Vergelijk **het méérdere** **Arn-*bach*** met **Arn-hem**, eerder **Arren-**, afgesleten vorm van **Alren-*bach*, -hem**.

Arn-hem **is naar de** **Rijn-*stroom*** **genoemd**.

Men zou zich kunnen afvragen: Waar is **Al-ren-**, "mit ***r***-Bildung", gebleven? Dat is in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Arren-**, **Arn-**.

Er is immers óók **Al-sen-**, "mit ***s***-Suffix", > **Assen-** (zoals **Assen-hausen**)
Al-men-, "mit ***m***-Suffix", > **Ammen-** (zoals **Ammen-husen**)
Al-nen-, "mit ***n***-Suffix", > **Annen-** (zoals **Annen-thorp**).
Al-ten-, "mit ***t***-Bildung", > **Atten-** (zoals **Atten-borough**)
Al-sten-, "mit ***st***-Bildung", > **Asten-** (zoals **Asten-beck**).

"**Assen-hausen**, 9. Jh., bei Dachau, **Asin-husen**, **Asin-huson**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelsin-huson** en **Alsin-huson**. Assen-hausen zou eigenlijk Alsen-hausen moeten heten, de herkomst.

"**Atten-borough** is a village and suburb in the Broxtowe borough of Nottinghamshire." "Atten-borough was known in Saxon times as **Addens-burgh**." De herkomst is **Alde-nes-burgh** en **Alte-ne-burgh**.

Vergelijk "**Addens-dorf**, **12**. Jh., bei Uelzen, **Atheles-torpe**" (zie *Ortslexikon*) en "**Addens-dorf**, **11**. Jh., bei Uelzen, **Addu-nes-thorp**, **Adde-nes-torp**" (zie *Ortslexikon*).

De herkomst is **Ale-thes-torpe** en **Alde-nes-torp**.

"**Atten-hausen**, 12. Jh., **an der Lahn** bei Nassau, **Adon-husen** (3), **Aden-husen"** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-don-husen**. Atten-hausen zou eigenlijk **Alten-hausen** moeten heten, naar de herkomst.

"**Atten-rode**, 12. Jh., bei Lowen in **Belgien**, **Aden-rode** (2), **Ate-rode**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-den-rode**, **Ael-te-rode** en **Alten-rode**, 'rooing aan Ale-, Al-waterloop, "mit *t* (*d*)-Bildung". Ael-de en Ael-te, Al-te zijn ontstaan uit Ale-de en Ale-te.

“**ATHEL**, **8**. Jh., **Bedeutung unbestimmt**, F1-250 Stammerklärung” (zie het *Ortslexikon*, waarin met hoofdletters).

De herkomst is **Ale-the**, afleiding “mit ***t***-Bildung”, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling**, **Athele**, en als zodanig, dus **VERMINKT**, veelvuldig in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

“**Adanhe**, 9. Jh., **unbestimmt in Friesland**” (zie *Ortslexikon*), is de oude schrijfwijze voor **A-da-ne**, de afgesleten vorm van **Ael-da-ne**.

Ael-da is ontstaan uit **Ala-da**, elders eertijds geworden tot de **klankomwisseling** **Adala**, zoals in “**Adales-heim, ??**” (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Ala-des-heim, !!**

De herkomst van “**Arrel-ensis pagus*** HLdT” (zie *Ortslexikon*) is **Alle-re**, **Al-re > Arle > Arl > Arrel**.

De naam zou eigenlijk moeten zijn: **Alre-ensis pagus**.

“Irrel, 12. Jh., bei Bitburg, **Erlaha** (7), **Erle”** (zie *Ortslexikon*), is ontstaan uit **Elle-re**, **Ille-re**, samengetrokken tot **El-re**, **Il-re**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Erle**, **Irle**, waarna **Irl**, en vervolgens **Irrel**.

“Ytres, 12. Jh., nördlich **Péronnes** in Département de la **Somme**, **Itto-ra**, **Ytre**, **Itte-ra”** (zie het *Ortslexikon*), **toont de afgesleten vormen van Yltres**, **Ilto-ra**, **Yltre** en **Ilte-ra**.

De namen zijn ontstaan uit het *wijd verbreide* **Yla**, **Ila**, *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, hier “mit *t*-Bildung”, **Yla-ta**, **Ila-ta**, waarna **Ylta**, **Ilta**, gevolgd door “mit *r*-Bildung”, **Ylta-ra**, **Ilta-ra**.
Yte-re, **Eyte-re**, **Eite-re** is *wijd verbreid*, duidelijk eertijds **Ylte-re**, **Eylte-re**, **Eilte-re**. Zie mijn vorige onderzoeken, de vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas, waarop dat te zien is!

Vergelijk **Ytres** bij Péronne in departement Somme, voorheen **Itto-ra** en **Itte-ra**, met **“Itter** (**Opitter** und **Neeritter**), 12. Jh., **im belgischen und holländischen Limburg an der Itterbeek**, **Itto-ra**, **Ite-ra**, **Itte-ra”** (zie het *Ortslexikon*).

De **Maas**-*stroom* de **Itter-beek**, waaraan **Op-Itter** en **Neer-Itter**, zou eigenlijk moeten heten: **Ilter-beek**, waaraan **Op-Ilter** en **Neer-Ilter**. Zie voor meer, mijn vorige onderzoeken.

Vergelijk ook “**Itter**, 11. Jh., **Zufluss der Eder** und **Fulda** und Schloss **Itter** südlich Korbachs bei Vöhl bei **Thal-itter**, **Itto-ra**, **Itte-ra**, **Ita-ra**, **Ite-re**” (zie het *Ortslexikon*).

Vergelijk het **meerdere** **Itto-ra**, eertijds **Ilto-ra**, met de **Iton** (132 km), zij-**rivier** van de **Seine**, via **Eure**. De herkomst is **Ilto-na > Ito-na**, **Iton**.

Aulnay-sur-Iton was in 1180 **Alne-to**, en in 1190 **Annelum** (zie internet). Annelum is de klankomwisseling van **Allenum**.

“**Iton (Itto)** semble être d’origine pré-celtique (source **E. Nègre**, Toponymie)”. Nègre beseft niet, zoals alle naamkundigen, dat uit **Iton** de L is weggevallen, in oorsprong **Il-ton**, eerder **Ilto-na** (**Ilte-ne**).

De **Ep-te** is ook een zij-**rivier** van de **Seine**, afgesleten vorm van **Elp-te**, eerder **Elpe-te**. **El-pe** is ontstaan uit **Elle-pe**, **Elle-*apa***, d.i. Elle-‘waterloop’.

“**Epte** est connue sous le nom de **Itta** aux **Xe siècle**. Itta est un mot formé”, enz. En dan volgt weer een verhaal, **zonder te beseffen** dat uit Epte en Itta de L is weggevallen, eertijds **Elpte** en **Ilta**. **Ilte** is in de bronnen ook **Elte**, in wezen ook **Ilpte**, **Elpte**.

Vergelijk **El-scheid**, in de middeleeuwen **Elp-schet** (zie **Adolf Bach**, *Deutsche Namenkunde*), gelegen aan een Moezel-*stroom*, niet ver verwijderd van **Ep-tern-aco** (**Echternach**), aan de Moezel-*stroom* de Sauer, de afgesleten vorm van **Elp-tern-aco**.

Zie voor veel meer, mijn vorige onderzoeken.

“**Itta**, cours d’eau près du Tenu, Loire Inf., **Itta**, 7e eeuw, **Etta**, 1049 (Gysseling), toont de afgesleten vormen van **Ilta** en … **Elta**.

De **Elta**, zij-**rivier** van de **Donau** bij Tuttlingen, is **zuiver** overgeleverd. Zie mijn kaartjes. Zie voor veel meer, mijn vorige onderzoeken.

“Ihta-ri, 8. Jh., **Bedeutung unbekannt”** (*Ortslexikon*), was eertijds **Ilta-ri**.

Ik zag in het *Ortslexikon* bij **Ytres** ook **Ypern** staan.

“Y-pern, 12. Jh., in Westflandern an der Iperleet, **Ipe-ra**, **Ypra**, **Ipra**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Yl-pern**, **Ilpe-ra**, **Ylpra**, **Ilpra**.

Yla, **Ila** is een *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam in Europa, stammend van vóór onze jaartelling!

Ik heb zó duidelijk de herkomst van **Ieper** ontdekt, de derde stad van het graafschap Vlaanderen.

Zie mijn onderzoek. Ieper is genoemd naar de Iperleet, voorheen **I-pra < Il-pra**.

Maar ik hoor al vele jaren NIETS van de Vlaamse naamkundigen!

En dat terwijl **Appra** en **Eppra** toch GEWOON eertijds **Alpra** en **Elpra** waren, GEWOON TE ZIEN in de bronnen! Ik ben enorm teleurgesteld in naamkundigen!

“**Ykken-husen**, 11. Jh., **unbekannt** nordöstlich Osnabrücks, **Ichan-husa**, **Iggen-husen**” (zie het *Ortslexikon*), **toont de afgesleten overgeleverde vormen van Ylken-husen**, **Ilchan-husa** en **Ilgen-husen**, een afleiding van **Il-**waterloop, ontstaan uit **Yla-ca**, **Ila-cha**.

“**Ican-rode**, sehe **Iker-bache**, **Ichan-husa**, sehe **Aichen-hausen**, **Ykken-husen**” (zie het *Ortslexikon*), toont de afgesleten vormen van **Ilcan-rode**, **Ilker-bache**, **Ilchan-husa**, **Ailchen-hausen** en **Ylken-husen**.

“**I-can-rode**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Il-can-rode**, afleiding van **Il**-waterloop, eerder **Ille**-, **Ila**-waterloop, hier de **Iker-bache** < **Ilker-bache**. Zie hierna.

“**Iker-bache**, 9. Jh., bei Bruchhausen an dem Bramberg (**Nebenfluss der Nette** bei Höxter, **Ican-rode**, **Ycon-rode**, **Yken-rothe**, **Yken-rode**)” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilcan-rode**, **Ylcon-rode**, **Ylken-rothe**, **Ylken-rode**.

Iker-bache was in oorsprong **Ilker-bache**. De **Nette**, voorheen ook **Nete**, is een zijstroom van de **Maas**, via de **Niers**, net over de grens met Duitsland (wrsch. < Den Elte, Eelte, zie elders).

“**Iken-hausen**, 12. Jh., bei Warburg, **Ichan-husa**, **Ikin-husun**, **Ikken-huson**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilchan-husa** en **Ilkin-husun**.

“**Ikten**, 11. Jh., bei Essen, **Eke-tha**, **Eki-tha**, **Eku-tha**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Eelke-tha** en **Eelki-tha**.

Eel-ke is ontstaan uit **Ele-ke**, eerder **Ela-ca**. Ikten zou eigenlijk **Ilke-ten** moeten heten, **Ilkten**, naar de herkomst. **Il-ke** is ontstaan uit **Ille-ke**, eerder **Ila-ca**.

“**Ick-ing**, 9. Jh., **bei München rechts der Isar**, **Ik-ingen**, **Ich-ingen**, **Ich-inge**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilck-ing**, eerder **Ilk-ingen** en **Ilch-ingen**, gelegen aan de **Isar**, eerder **I-sa-ra**, eertijds **Il-sa-ra**.

Zie mijn getekend kaartje uit de gedetailleerde atlas.

Evolutie: **Ilta-ra > Ita-ra**

Ilsa-ra > Isa-ra, **Isar**

“**Isar** (F.), ein rechter **Nebenfluss der Donau**, **Isa-ra**, **Ysa-ra**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsa-ra** en **Ylsa-ra**.

“**Isar-hofen**, 8. Jh., bei Vilshofen, **Isa-ra-hofa**, **Ise-ra-hoven**, **Yser-hof**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsa-ra-hofa**, **Ilse-re-hoven** en **Ylser-hof**.

Vergelijk **Ich-inge**, oude naam van **Ick-ing**, aan de **Isar** bij **München**, met de volgende plaats.

“**Ichen-heim** ?, 11. Jh., **unbestimmt**, **Ichelen-heim**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisseling** van **Ille-chen-heim**.

Ichen-heim zou dus eigenlijk **Il-chen-heim** moeten heten, naar de herkomst.

Ich-inge en **Ick-ing** zijn de afgesleten vormen van **Ilch-inge** en **Ilck-ing**, gelegen aan de **Isa-ra**, afgesleten vorm van **Ilsa-ra**.

“**Ichen-burc**, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Regensburg” (zie het *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Il-chen-burc**.

“**Ich-stedt**, 12. Jh., bei Frankenhausen, **Ich-stetin**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilch-stetin**, ‘stad áán, vàn **Il**-waterloop’.

“**Ich-ter-loh**, 12. Jh., bei Nordkirchen bei Lüdinghausen, **Ihter-lohn**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilch-ter-lohn**.

“**Icken-dorf**, 11. Jh., bei Teistungen bei Worbis, **Ichin-dorp**, **Iken-thorpe**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilken-thorpe** en **Ilchin-dorp**.

Nogmaals:

“**Iken-hausen**, 12. Jh., bei Warburg, **Ichan-husa**, **Ikin-husun**, **Ikken-huson**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ilchan-husa**, **Ilkin-husun** en **Ilken-huson**.

“**Icker**, 11. Jh. , bei Osnabrück, **Icka-ri**, **Icke-re**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilcka-ri** en **Ilcke-re**. Het huidige **Icker** zou eigenlijk **Ilcker** moeten heten, naar de herkomst.

“**Icines-dorf**, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Oberbayern” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Il-ci-nes-dorf** (**Il-ke-nes-dorf**).

Uit de vele plaatsnamen met **Ican-**, **Ycon-**, **Ichan-**, **Ichin-**, **Ikin-**, **Igen-**, **Iggen-**, **Ykken-**, **Ikken-** is de **L** weggevallen.

“**Il-chi-cha** (comitatis), **7.** Jh., (umfasst den) Gau Rufach und das Tal der **Fecht** vom Belchen über Rädersheim nach Kolmar, **Il-chi-cha**, **Ille-cich**, **Ilei-chi**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, namen **uit de zevende eeuw!**

“**Ell-bach**, 8. Jh., bei Miesbach, **Elich-pach**, **Ehl-pach**, **Ell-pach**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, afgeleid van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Elle**, **Eli**, **Ehle,** met grondvorm **Ale,** stammend van vóór onze jaartelling.

“**Ell-bach**, 11. Jh., bei **Eggen-felden** in Niederbayern, **Egilas-pah**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, maar **niet** de oude vermelding **Egilas-pah** uit de elfde eeuw, de **klankomwisseling** van **Eli-gas-pah** (**Ele-ges-bach**).

“**Elling-hausen**, 10. Jh., bei Meiningen, **Egile-res-husen**” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Eli-ge-res-husen**.

Evoluties: **Eli-gas > Egilas** (**Eli-ges > Egiles**)
Eli-ge > Egile

Bij **Ell-bach** bij Miesbach, elfde eeuw **Egilas-pah** (< **Eli-gas-pah**) volgt nog de tekst: “**Alach-bacher** marca Laur. Nr.2400 ist **Alt-bach** bei **Esslingen**, **Alga-bach** unbestimmt mit Bezug zu Oberösterreich UB Nr. 8 12. Jh. **Alich-pah**.” Zie het *Ortslexikon*.
De herkomst van **Essle-ingen** is **Elle-se > Essele**, **Essle**. **Alt-bach** is géén ‘oude’ beek!

De evolutie, overal te zien in hetzelfde grote oude taalgebied:

Ali-cha "im Ablaut dazu" **Eli-cha > Achila** en **Echila**

Ali-ga "im Ablaut dazu" **Eli-ga > Agila** en **Egila**

Achel in België, aan een *stroom* ten z. van Breda, was eerder **Achele**, klankomwisseling van **Ale-che**.

"**Ell-gau** (12. Jh.), bei Donauwörth, **Allin-gas** (15), **Elin-gin**, **Eli-gin**" (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, de riviernaam **Alli**, "und im Ablaut damit" **Elli**, **Eli**.

Eli-gi werd elders aan *stromen* tot de **klankomwisseling** **Egili**.

"**Eulen-schwang,** 10. Jh., bei Wolfratshausen, **Egiles-wanc**, **Egils-wanc**" (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisseling** van **Eli-ges-wanc**.

De huidige naam is **zuiver** overgeleverd. **Eule** is in de bronnen ook **Ele** en **Eile** (**Yle**, **Eyle**), **Ille**.

Eule-ge werd in de loop der eeuwen ook tot de **klankomwisseling** **Eugele**.

Werd **Eule-re** bij **Eulre** in de loop der eeuwen tot **Eure**, zij-**rivier** van de Seine? Ik vermoed van wel.

"**Eugel-inge**, 10. Jh., **unbekannt** mit Bezug zu Quedlinburg" (zie *Ortslexikon*), toont de herkomst **Euleg-inge > Eugelinge**.

“**Elli-ges-husen,** 12. Jh., wüst bei Delligsen, bei Holzminden” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd. Vergelijk het eerdere **Egiles-wanc,** metathesis van **Eli-ges-wanc**. Vergelijk ook het eerder genoemde **Egile-res-husen**, oude naam van **Elling-hausen,** de klankomwisseling van **Eli-ge-res-husen**.

“**Ellig-hofen,** 11. Jh., bei Landsberg in Oberbayern, **Alin-chova**, **Ellin-chova**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, de riviernaam **Ali** “und im Ablaut dazu stehend” **Elli**.

“**Elli-sen**, 12. Jh., wüst bei D**ellig-sen** bei Holzminden, **Elli-ges-husen**” (zie het *Ortslexikon*), werd elders bij **Eli-ges** in de loop der tijd tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling Egiles**.

“**Ellen-sen**, 9. Jh., in Dassel bei Northeim, **Hellon-husun**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, de *wijd verbreide* riviernaam **Elle-ne**, **Helle-ne**, bij **Elne**, **Helne** veelal geworden tot **Enne**, **Henne**, gewoon te zien in de bronnen.

“**Ellen-sen**, 11. Jh., **an der Ilme** bei Dassel bei **Ein-beck**, **Ili-sun**, **Illi-sa**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, de riviernaam **Elle**, **Ille**, in de bronnen eerder **Elli**, **Ili** (Illi) en **Ella**, **Ila** (Illa), hier de afl. “mit *s*-Suffix”.

Ili-sa werd elders bij **Ila-sa** tot de **klankomwisseling** **Isala**, oude naam van **rivieren IJssel** en **Issel**.

Wanneer gaan naamkundigen in Nederland mij schrijven: “Inderdaad, u hebt de herkomst van de rivier de IJssel ontdekt.” Zal ik dat nog meemaken?

De bovengenoemde **rivier** de **Ilme** is een zijstroom van de Leine, een Weser-*stroom* (zie mijn kaartjes), voorheen **Ilma** en **Ilme-de** (zie het *Ortslexikon*). Andere rivieren **Ilme** zijn in de bronnen **Ilmi-na** (zie Krahe).

Ila-sa en **Ila-ga** werden in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen Isala**, **Isla** en **Igala**, **Igla**.

“**Iglas-reuth**, 12. Jh., in der Oberpfalz?, **Igel-ruit**, **Igels-ruti**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ila-gas-reuth**, **Ille-ges-ruti**. **Iglas-reuth** zou eigenlijk **Ilges-reuth** moeten heten, naar de herkomst.

“**Igls**, 13. Jh., südlich **Innsbrucks**, **Igels**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ille-ges**, in de loop der eeuwen geworden tot de **klankomwisseling Igeles**, waarna **Igels** en **Igles**, en tenslotte tot **Igls**. **Igls** zou eigenlijk **Ilges** moeten heten, de herkomst.

Igls is een stadsdeel van **Inns-bruck**, en zal genoemd zijn naar een zuidelijke bergbeek van de **Inn**, eerder **Inne**, in oorsprong **Ilne**, samentrekking van **Ille-ne**.
De **Inn** was voorheen o.a. **Ina**, **Ine**, **Innen** (zie het *Ortslexikon*), in oorsprong **Ilna**, **Ilne**, **Ilnen**.

"**Igls-dorf**, 9. Jh., bei Tudeltshausen, **Ilih-dorf**, **Ihl-dorf**"
(zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, **maar niet in de huidige naam!**
De evolutie: **Ili-dorf, Ili-ges-dorf > Igiles-, Igles-, Igls-dorf**
Igls-dorf zou eigenlijk **Ilges-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

"**Igel**, 11. Jh., bei Trier, **Egele**, **Egla**" (zie het *Ortslexikon*), was eerder **Igele**, klankomwisseling van **Ille-ge**. **Egele** is de klankomwisseling van **Ele-ge**.

Ela-ga werd tot de klankomwisseling **Ega-la**, waarna samengetrokken tot **Egla**.
Igel ligt aan de Moselle (de Moezel) bij Konz/Trier (zie de gedetailleerde atlas). De plaats zou eigenlijk **Ilge** moeten heten, naar de herkomst.

Igels-bach, metathesis van **Ille-ges-bach**, is een plaats áán, en een **beek** vàn de Neckar, náást de **Itter**, zij-**rivier** van de Neckar (zie gedetailleerde atlas), eerder **Itte-re**, in oorsprong **Ilte-re**. **Ilte** is ontstaan uit **Ille-te**, eertijds ook geworden tot **Ittele**, **Ittle**.

Zie deze beek ook in het *Ortslexikon*: "**Igels-bach**, 8. Jh., bei Eberbach am Neckar in Baden, **Igiles-buch**", de klankomwisseling van **Ili-ges** of **Illi-ges**.
De beek zou nu eigenlijk **Ilgesbach** moeten heten, naar de herkomst.

“**Igilis-truoth,** 11. Jh., wüst bei Hachtel **an der Tauber** bei (Bad) Mergent-heim” (zie het *Ortslexikon*), is de **klankomwisseling** van **Ili-gis-truoth**.

“**Igils-heim,** 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Hessen” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ili-gis-heim**. De evolutie **Ili-gi**, **Eli-gi > Igili**, **Egili** is *wijd verbreid*.

“**Igil-pach,** 12. Jh., bei Admont-Hall an der Steiermark” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ili-gi-bach**. De beek zou nu eigenlijk **Ilge-bach** moeten heten, naar de herkomst.

“**Igels-tal**, 12. Jh., **unbestimmt** mit Bezug zu Oberbayern” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ile-ges-tal**, ‘dal van een *stroom* **Ile**’ of **Ille**, eerder **Ila** of **Ili**. Het dal zou nu eigenlijk **Ilges-tal** moeten heten, naar de herkomst.

“**Iggens-bach**, 10 Jh., bei Deggendorf im Schweinachgau, **Iti-nes-pah**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilti-nes-pah**.

Het *vele* **Iggen-, Igen-, Ichen-** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilgen-**, **Ilchen-**. De beek zou nu eigenlijk **Ilgens-bach** moeten heten, of **Iltens-bach**, naar de herkomst.

“Ith, 11. Jh., von Stadtoldendorf bis Lauenstein, **Igath”** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilth**, **Il-the**. **Igath** was eerder **Iga-tha**, in oorsprong **Ilga-tha**.

“Istha, 12. Jh., bei Wolfshagen, **Isi-the”** (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsi-the**. De plaats zou eigenlijk **Ilstha**, of gewoon **Ilste**, moeten heten, naar de herkomst, **Il**-waterloop “mit *s*-Suffix” en “mit *t*-Bildung”, kortom “mit *st*-Bildung”!

“Issel, 9. Jh., bei Trier, **Ysla”** (zie het *Ortslexikon*), is de **samentrekking** van **Ysala**, **zó duidelijk de klankomwisseling van Yla-sa**, het *wijd verbreide* **Yla**, hier de afleiding “mit *s*-Suffix”. **Issel(e)** zou eigenlijk **Ille-se** of **Illes** moeten heten, naar de herkomst! De **IJssel** zou eigenlijk **IJles**, **Yles** moeten heten, naar de herkomst.

De **IJssel** was in 973 cop. 1480: de piscatione…….. **in fluvio Ysla** (zie R.E. Künzel, **D.P. Blok** en J.M. Verhoef, *Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200*).

Prof. Blok weet niet de herkomst van de rivier de IJssel. Moet kunnen. Ik weet die herkomst al vele jaren. Ik weet al vele jaren de herkomst van talrijke rivier- en plaatsnamen. Maar ik ben een roepende in de woestijn van de naamkunde. Ik kan praten (schrijven) tot ik een ons weeg, of praten als Brugman. Maar niemand luistert naar mij (leest mijn werk). Naamkundigen, wétenschappers, hebben in al die jaren op nog niet één naam gereageerd!

Laat er maar nooit meer iemand echt geïnteresseerd, gefascineerd, geboeid geraken in de plaatsnaamkunde, te **ontdekken** de vele herkomsten van plaats- en riviernamen **vanuit een geheel andere invalshoek!** Hij ontmoet slechts onverschilligheid en belediging, maar bovenal **zwijgzaamheid, uit naamkundige kringen!**

De wetenschap der plaatsnaamkunde is géén open en eerlijke wereld, maar een middeleeuws gilde! De mooie woorden, de uitgangspunten van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut**, het bevorderen van een samenwerkingsverband van naamkundigen en naamkundig-geïnteresseerden, worden, wat mij betreft, niet waar gemaakt. Het tegendeel is het geval!

Terug naar **Igel**:

Er is nog veel meer **Igele**, de **klankomwisseling** van **Ille-ge**:

Er zijn drie plaatsen (beken) **Igels-bach** in West-Duitsland (waarvan één eerder genoemd).

Aan de Nagold bij Freudenstadt ligt **Igels-berg**.

Aan een Main-*stroom* boven Erlangen ligt **Igels-dorf**.

Aan de Rednitz ten zuiden van Neurenberg ligt **Igels-dorf**.

Aan een Rijn-*stroom* bij Ülingen-Birkendorf ligt **Igel-schlatt**.

Aan een zijstroom van de Enz onder Pforzheim ligt **Igels-loch**.

Aan de Ablach, zijrivier van de Donau bij Messkirch, ligt **Igels-wies**.

Aan de Singold, zijstroom van de Wertach, onder Augsburg, ligt **Igling**.

Aan een Rijn-*stroom* in Zwitserland, ten oosten van Basel, ligt **Iglinger-hof**.

Egchel is een plaats in **Nederland**, Limburg, aldaar uitgesproken als **Echel**

(zie Van Berkel en Samplonius), gem. **Helden**, 1405 **Aygel**, 1835 **Echgel**, 1842 **Eggel**.

De evolutie, onbekend in naamkundige kring: **Ele-che**, **Ele-ge > Echele**, **Egele**
Elle-ge > Eggele
Eile-ge > Eigele, in uitspraak **Aygele**

De nederzetting Egchel is genoemd naar, afgeleid van, de *wijd verbreide* oude *algemene* rivier- of waternaam **Elle**, **Ele**, **Eile (Yle)**, stammend van vóór onze jaartelling.

Van Berkel en Samplonius schrijven hier: "**betekenis onbekend**". Zie het meerdere **Ele** en **Elle** aan **Maas-***stromen*. Zie mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.
Helden betekent niet 'helling'. De nederzetting is genoemd naar een Maas-*stroom*, ontstaan uit **Helle-de**, **Hele-de**, in de bronnen ook **Elle-de**, **Ele-de**. Zie mijn vorige onderzoeken, de getekende kaartjes.

Egede ligt in **Overijssel**, gem. **Hellendoorn**, 1331 **Eghen**, ca. 1390 **Eghe-ne**, 1803 **Ege-de**. Zie Van Berkel en Samplonius: "**betekenis onbekend**".

Het zijn de **afgesleten** overgeleverde vormen van **Eel-ghe-ne** en **Eel-ge-de**, afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* **riviernaam Ele,** stammend van vóór onze jaartelling.

Egede < Eel-ge-de en **Eelen**, eerder **Ele-ne**, *nabije* plaatsen, zijn naar de **Regge**-*stroom* genoemd, zo ook **Hellendoorn**, voorheen, naast **Hellen-dere** en **Helen-dere** (zie Van B. en S.), d.i. **Hele-ne**, **Heel-ne**. De herkomst is de rivernaam **Ele**, **Hele**, in de bronnen ook **Elle**, **Helle**, herkomst van **Hellen-dere** (Hellendoorn) en van **Enter**, eerder **Enne-ter**, in de middeleeuwen **Enne-there < Elne-there**, ook genoemd naar de **Regge**-*stroom*.

E-ge-de < Eel-ge-de of **E-ghe-ne < Eel-ghe-ne** en **Eel-ne**, **Ele-ne**, **Eelen**, gem. **Hellendoorn**, zijn genoemd naar de Regge-*stroom*.

"**Iggel-heim*** (RDorf) Hasloch HLdT" (zie het *Ortslexikon*), eerder **Iggele**, is de klankomwisseling van **Ille-ge**.

De plaatsnaam zou nu, indien zuiver overgeleverd, **Illeg-**, **Ilg-heim**, zijn.

Vergelijk het eerdere "**Igel**, 11. Jh., bei Trier, **Egele**, **Egla**."

De herkomst is **Ele-ge** en **Ile-ge** (**Ille-ge**). Evolutie: **Ela-ga > Egale**, **Egla**

Egla is de samentrekking van **Egala**, klankomwisseling van **Ela-ga**.
Igla ....is de samentrekking van **Igala**, ….klankomwisseling van **Ila-ga**.

Igla is te zien in "**Iglas-reuth**, 12. Jh., in der Oberpfalz?, **Igel-ruit**, **Igels-ruti**" (*Ortslexikon*).

"**Egiles-wilare**, 9. Jh., bei Ravensburg" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Eli-ges-wilare**, 'plaats aan, vàn **Ele**-waterloop'.

"**Eigel-wartes-dorf**, 9. Jh., Wüsting bei Querfurt, **Eli-wardes-dorf**, **Eil-wardes-dorf**, **Eyl-wardes-dorf**, **Engil-wardes-dorf**" (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd in drie oude vermeldingen, maar **verminkt** overgeleverd in de huidige naam.
(Moet Engil- gelezen worden als Eigil-?)

De evolutie: **Eile-ge > Eigele**

Een *wijd verbreide* evolutie:

Elle-ge, Ele-ge, Eile-ge, Ille-ge > Eggele, Egele, Eigele, Iggele

Zo ook de evolutie van de grondvorm:

Ala-cha, Ali-gi, Ale-che > Achala, Agili, Achele.

Zie ook eerder, zie ook hierna, namen met **Achil-**, **Agil-**, **Achel-**.

Vergelijk **Eigel-wartes-dorf** met:

“Eigla-rin, 12. Jh., Oberösterr. UB, F25” (zie het *Ortslexikon*), toont de klankomwisseling van **Eila-ga > Eigala,** waarna verkort tot **Eigla**.

Evoluties tot nu toe, afleiding van de *wijd verbreide* oude *algemene* riviernaam **Ela**, **Yla**, **Ila** (met grondvorm **Ala**), stammend van vóór onze jaartelling:

Ela-ga > Egala, Egla

Yla-ga > Ygala, Eigla

Ila-ga > Igala, Igla

“Mit ***s***-Suffix”: **Ila-sa > Isala, Isla** en **Yla-sa > Ysala, Ysla**

“Eichel (F), ein **Fluss** bei Wingershausen bei Schotten in Oberhessen (zie *Ortslexikon*), toont de **klankomwisseling** **Eile-che > Eichele**.

“**Ayl**, 11. Jh., bei Saarburg, **Eile**, **Egela**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, behalve **Egela**, **metathesis** van **Ele-ga**.

Ayl is de Duitse uitspraak voor **Eil**, **Yl**.

Vergelijk “**Eilen-bach**, 12. Jh., bei Mallersdorf, **Elen-bach**” (zie *Ortslexikon*), afgeleid van **Eile** (**Yle**, **Ayle**) en **Ele**.

Vergelijk “**Eila**, 12. Jh., bei Kronach, **Ila-wa**, **Ilo-wa**” (zie het *Ortslexikon*), een **zuiver** overgeleverde plaatsnaam.

Vergelijk “**Eyel-stedt**, bei Wittlage, **Eyl-stede**” (*Ortslexikon*), **zuiver** overgeleverd.

Vergelijk “**Eylers-büttel**, 12. Jh., bei Gifhorn, **Eilarde-butle**” (zie het *Ortslexikon*). **Eilar-de** is de oude schrijfwijze voor **Eiler-de**.

“**Eichel** (F), 8. Jh., **Nebenfluss** der **Saar**, **Aquila**, **Achilla**” (zie *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Ali-ca** en **Ali-cha**, “und im Ablaut dazu stehend” **Yla-cha > Ychala**, waarna **Eichele**. Vergelijk de eerder genoemde **rivier** de **Eichel** in Oberhessen.

Vergelijk **Alquin** aan de **rivier** de Hem in Nord-Pas-de-Calais, vóór 1226 **Ale-kin** en **Ale-ki-na** (zie Gysseling). Zie voor veel meer: mijn eerdere onderzoeken.

Zie ook **Alkmaar**, voorheen **Alec-** en **Allec-mere** (zie het *Lexicon* van Blok). Alkmaar is genoemd naar het *wijd verbreide* **Ale**, **Alle**, een *algemene* rivier- of waternaam, stammend van vóór onze jaartelling. De herkomst is **niet** ‘modder-meer’. Zie mijn vorige onderzoeken.
Alech-mere heeft dezelfde herkomst, oude naam (zie *Lexicon* van Blok) van **Almere**, voorloper van de latere Zuiderzee. Almere **géén** ‘paling-meer’ of het ‘reusachtige, grote meer’. Zie mijn vorige onderzoeken.

Ale-che werd elders in hetzelfde grote oude taalgebied tot de **klankomwisseling** **Achele**, zoals, dicht bij huis, de plaats **Achel**, ontstaan aan een *stroom* in België, ten zuiden van Breda.

Vergelijk ook **Alken** aan een Demer-*stroom* in Belgisch Limburg, 1066 **Alle-cha**, 1078 **Ale-ca** (zie dr. J. de Vries, *Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandse plaatsnamen*).
Zie mijn getekende kaartjes, waarop TE ZIEN is dat **Alken** is genoemd naar, en afgeleid van **Ale-**, **Alle-** waterloop. Vergelijk ook de **Alche**, zij-**rivier** van de Rijn, via Sieg, ontstaan uit **Alle-che**, **Ala-cha**. Zie de kaartjes. **Er is nog zó veel meer**.

“**Eichel** (Eichelgau), Gebiet um die **Eichel**, 8. Jh., bei der **Saar**, **Aculinsis**, **Achil-gowe**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ali-cha** “und im Ablaut dazu stehend” **Yli-cha**, in de loop der eeuwen geworden tot de klankomwisselingen **Achila** en **Ychila**, waarna **Eichele**.

Aculin in **Aculinsis** is de klankomwisseling van **Alu-cin** (**Ale-kin**).

“**Eichel-bach**, (9. Jh.), **fliesst** bei Bernegg bei Sankt Gallen **in den Rhein**, **Eichi-bach**” (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Eile-che > Eichele** en **Eil-chi**.

“**Eichels-dorf**, 12. Jh., bei Nidda, **Egilis-dorf**, **Eigeles-dorph**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van:

Eli-gis-dorf en **Eile-ges-dorph** en **Eile-ches-dorf**.

‘nederzetting aan, vàn **Ele**-, **Eile**-waterloop’, *wijd verbreid*, hier de **Nidda**-*stroom*.

Iggel-heim (nu Böhl-Iggelheim) in Rheinland/Pfalz, 991 **Ucheln-heim**, waarna **Ugeln-heim**, naar **Ygeln-heim**, in de 19e eeuw **Iggel-heim** (zie internet).

In het ***Ortslexikon*** van **Gerhard Köbler** zijn veel van zulk soort plaatsnamen te vinden, te veel om hier allemaal te behandelen. Naamkundigen beseffen veel te weinig dat plaatsnamen vroeger met meerdere namen werden aangeduid.

De *algemene* riviernaam (alle rivieren werden vroeger zo beschouwd), **Ale**, **Alle**, met meerdere afleidingen, "im Ablaut" (klinkerwisseling), **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille** is vaak door elkaar te zien in oude namen van één plaats. Bovendien: **Ale**, **Alle** is in de bronnen ook **Eule**, **Ole**, **Olle**, **Ulle**, **Ule**, **Oele**.

Iggele, **Uchelen**, **Ugelen** en **Ygelen** zijn de **klankomwisselingen** van **Ille-ge**, **Ulle-chen**, **Ule-gen** en **Yle-gen**.

Ugchelen, gem. **Apeldoorn**, was voorheen **Oechelen** en **Uchelen** (zie Van B. en S.), **klankomwisselingen** van **Oele-chen** en **Ulle-chen**.

Het **WEMELT** van zulk soort **klankomwisselingen**, ook in Nederland en Vlaanderen.
Zie mijn vorige onderzoeken, de vele getekende kaartjes.

En wat doen naamkundigen? Zij verklaren alle namen, alsof ze zuiver zijn overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. **Het is de PRAKTIJK van de plaatsnaamkunde**. Zie alle plaatsnamenboeken.
Plaatsnnamkunde is: De oudste namen verklaren uit een oude woordvoorraad. Zie alle plaatsnamenboeken.

Zo is **Esele** de **klankomwisseling** van **Ele-se**, **Ele**-waterloop "mit ***s***-Suffix". Er is nog zó veel meer.

“**Esels-born**, 9. Jh., bei Spirkelbach bei Bergzabern, **Elun-gessigun**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd in de oude negende eeuwse naam, n.l. **Ele-ne**.

De herkomst is **Ele-se-bron**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisseling, **Esele-born**, waarna **Eseles-**, **Esels-born**. De herkomst van plaatsnamen als **Esel-bach**, **Esel-berg**, **Esels-bach**, **Esels-hova**, enz. (zie het *Ortslexikon*), is **Ele-se**.

De meerdere plaatsnamen met **Asen-** en **Esen-** (zie *Ortslexikon*), waren in oorsprong **Aelsen-** en **Eelsen-**, ontstaan uit **Ale-sen** en **Ele-sen**, eertijds ook geworden tot de klankomwisselingen **Azelen** en **Ezelen**.

“**Etz-wihl**, 9. Jh., bei Waldshut in Baden, **Azelun-wilare**, **Ezzili-wilare**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ale-zen-wilare** en **Elli-zi-wilare**.
Etz-wihl zou eigenlijk **Elz-wihl** moeten heten, naar de herkomst. Bij het meerdere **Elz**, rivieren en beken, schrijft **Krahe**: “Mit germanischer Lautverschiebung **Elte**, mit *t*-Bildung”. Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 37, enz.

“**Ezelen-bach**, 12. Jh., unbestimmt in Bayern” (zie *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Ele-zen-bach**, één van de vele **Ele**-beken.

“**Essel-leben**, 12. Jh., wüst bei Frankenhausen, **Ete-nes-leba**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Eelte-nes-leba**.

Eel-te is ontstaan uit **Ele-te** (eerder **Ela-ta**), afleiding “mit *t*-Bildung”, eertijds ook veelvuldig geworden tot de klankomwisseling **Ethele**. Zie eerder!

Vergelijk **Eten**, gem. Wijk en **Aal**-burg in Noordbrabant, ook geschreven als **Eethen**, voorheen ook **Ati-na** en **Ette** (zie Van Berkel. en S.), in oorsprong **Aelti-na** “und im Ablaut dazu stehend” **Eelte-ne** en **Elte-ne**.

Zie voor véél méér, de **Alme-*stroom*** aldaar (regio Geertruidenberg), waaraan meerdere nederzettingen, die dezelfde herkomst hebben, afleidingen van Ale, Hale en Ele, Hele en Elle, Helle, “mit *m*-Suffix’, “mit *n*-Suffix”, “mit *t*-Bildung”, “mit *st*-Bilding” (Ale-ste), enz., een groot verband, onbekend in naamkundige kring in Nederland.

Essele in **Essel-leben** is de **klankomwisseling** van **Elle-se**, de *algemene* rivier-naam **Elle**, eerder **Ella**, **Elli**, stammend van vóór onze jaartelling, *wijd verbreid*, hier met de afleiding “mit *s*-Suffix”.

“**Essen**, 11. Jh., bei Wittlage, **Assi-ni** (2), **Esse-ne**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alsi-ni**, “und im Ablaut damit” **Elsi-ni**.

Zie de riviernamen **Alsa**, **Olsa** en **Elsa**, **Ilsa** in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe. **Essen** zou eigenlijk **Elsen** of **Alsen** moeten heten, met scherpe ***s***, naar de herkomst.

Alle-se en **Elle-se** werden veelal tot de klankomwisselingen **Assele** en **Essele**.

Zie mijn vorige onderzoeken, de getekende kaartjes.

“**Essen** (9. Jh.), **an der Ruhr**, **Aste-ni-dum**, **Ast-ni-de**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alste-ni-de** en **Alst-ne-de**, d.i. **Al**-waterloop “mit *st*-Bildung”. Zie **Krahe** bij de **rivier** de **Alst**, zijstroom van de Werse, eerder **Alest**: “**Auch st-Bildungen fehlen nicht**.” Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 38.

De vele plaatsen **Ast** en **Aste** zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Alst** en **Alste**. Dat is GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas. Zie mijn vele getekende kaartjes. Ook bestudering van de bronnen toont het aan.

“**Essen**, 10. Jh., **an der Hase**, **Assi-ni**, **Esne**, **Esse-ne**” (zie het *Ortslexikon*), tonen de afgesleten vormen van **Alsi-ni**, **Elsne** en **Else-ne**.

“**Essen-heim**, 12. Jh., bei Nieder**ohm** bei Mainz, **Isen-heim**, **Isin-heim**, **Isan-heim**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsan-**, **Ilsin-**, **Ilsen-heim**, ‘woonplaats aan **Il**-waterloop, afleiding “mit *s*-Suffix”. **Else-ne-** werd tot **Esse-ne-**, **Essen-**. De **rivier** de **Ohm**, eerder **Ohme**, is de afgesleten vorm van **Ohl-me**, Ole-waterloop “mit *m*-Suffix”!

Het **zéér vele** **Isen-** is de **afgesleten** overgeleverde vorm van **Ilsen-**.

Mijn gehele onderzoek toont het aan. De vorm is ontstaan uit **Ilsa-na** of **Ilsi-na**, in de loop der tijd geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Isa-na** of **Isi-na**, waarna **Isan** of **Isin**, en tenslotte **Isen-**.

De meerdere **zuivere** namen met **Ilsen-** zijn ontstaan uit **Ilsa** of **Ilsi**, dus veelal zonder afleiding "**mit *n*-Suffix**" of "**mit *r*-Bildung**". Zij liggen vaak aan **rivieren** **Ilse**, eerder **Ilsa** of **Ilsi**.

Het vele **Isa-ra** is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilsa-ra**. **Il-sa** is ontstaan uit **Ila-sa**. **Ila-sa** werd tot de **klankomwisseling** **Isala**.

"**Estedt**, 12. Jh., bei Gardelegen, **Esle-stede**" (*Ortslexikon*), is ook weer **verminkt** overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. **Esle** is de samentrekking van **Essele**, de klankomwisseling van **Elle-se**, afleiding "mit *s*-Suffix".

"**Esten**, 10. Jh., oder Holzappel im Engersgau, **Asti-ne**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alsti-ne** "**und im Ablaut dazu**" **Elste-ne**, dat is **Al**-, **El**-waterloop "mit *st*-Bildung", gevolgd door "mit *n*-Suffix".
Esten zou eigenlijk **Elsten** moeten heten, naar de herkomst. **Elsten** is ook **zuiver** overgeleverd. Zie hierna.

Vergelijk **Aste-rode** in Hessen, gelegen aan een Schwalm-*stroom* bij Neukirchen, in 1239 **Alsten-rode**. Zie de website Asterode, Geschichte des Dorfes.

Het vele **Aste-** is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alste-**. In Nederland en Vlaanderen is Alste ook een oude vermelding van plaatsen en *stromen* (!) **Aelst**, voorhen dus **Ale-ste** en **Al-ste**.

Het vele **Asten-** is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alsten-**. Het vele **Ast**, **Aste** en **Asten** zonder tweede element was eveneens in oorsprong **Alst**, **Alste** en **Alsten**.

De evolutie: **Alste-ne**, **Halste-ne > Aste-ne**, **Haste-ne**, **Asten**, **Hasten**
Zie voor veel meer, mijn vorige onderzoeken. Ik ga niet alles opnieuw behandelen. Ik heb dat immers al vanaf 1993 zeer gedetailleerd gedaan.

Aste-rode in Hessen, in 1239 **Alsten-rode**, laat zien dat mijn gevonden herkomst, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied, **op waarheid berust**.
Mijn vele getekende kaartjes toonden het reeds aan. Zie mijn vorige onderzoeken. Het was, en is, GEWOON TE ZIEN in de gedetailleerde atlas.

Het meerdere **Asten** in Nederland, Vlaanderen, Duitsland en Oostenrijk, was eertijds **Alste-ne**, in de loop der eeuwen, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot **Aste-ne**, en als zodanig opgetekend in de middeleeuwse bronnen.

Asten-beck in Duitsland is de afgesleten vorm van **Alsten-beck**.
Dat is **GEWOON** ter plekke **TE ZIEN** in de **zéér gedetailleerde** Adac-Atlas, Bondsrepubliek Duitsland.

Alle eerdere gevonden uitkomsten van vergelijkend onderzoek worden bevestigd door wat ik nu aantref in het ***Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands*** van **Gerhard Köbler**.

Vergelijk **Asti-ne**, oude naam van **Esten** in Engersgau (zie hiervoor), met **Asti-ne**, oude naam uit de elfde eeuw (zie De Vries) van **Astene**, aan een Schelde/Leie-*stroom* in Vlaanderen. Zie mijn kaartje. De herkomst is zo duidelijk **Alsti-ne**.

“**Elsten**, 11. Jh., wüst bei Wommelgem, Antwerpen, **Alisti**, **Elsten**, **Helsten**” (zie het *Ortslexikon*), eerder besproken, is **zuiver** overgeleverd.

”Elster (weisse Elster) (F), 12. Jh., **Nebenfluss** der Saale, **Alstra**, **Alestra**, **Alste-re**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd. Zie mijn kaartje, maar dan zonder de oude namen. De **Schwarzbach**, zijstroom van de Weisse Elster, eerder **Kleine Elster** genoemd, was in 1122 **Alestra** secunda, en in 1165 **Alestra** minor (zie internet). De Weisse Elster is een 257 km lange rivier bij Leipzig.

Vergelijk

Alestra, zij-**rivier** van de **Elbe**, via **Saale**, met **Alesta**, oude naam van de **rivier** de **Alst**, zij-**rivier** van de Werse (zie Krahe), maar ook een oude naam van **Aalst** aan de Afgedamde Maas, vroegere loop van de **Alm**. Er is nog zó veel meer, meerdere **rivieren** en plaatsen **Aalst!**

En dan schrijft **Riemer Reinsma** in ***Namen op de kaart*** op de eerste pagina van de inleiding: “Iets meer licht heeft men kunnen werpen op de naam **Aalst** (gem. Zaltbommel, Gld), die vermoedelijk teruggaat op een Germaans woord voor ‘boerderij’ of ‘tempel’. Hier dus een plausibele gissing, die misschien ooit door een archeologische vondst zal worden bevestigd.”

Ik heb grote achting voor de taalkundige kennis van taalkundigen en naamkundigen. Ik wil naamkundigen dan ook niet beledigen. Ik heb vaak geschreven bij uitkomsten, verklaringen van naamkundigen: “Het is een uitkomst van wetenschap……., maar niet waar!” Soms heb ik geschreven: “Naamkundigen verklaren vele namen met oogkleppen op.” Het is gewoon waar. Ik kan het niet beter verwoorden. Het slaat immers de spijker op de kop. Een ieder, ook een naamkundige, zal dat, na bestudering van mijn onderzoeken, moeten beamen. Maar welke naamkundige heeft mijn onderzoeken gelezen, bestudeerd? NIEMAND! Zo ja, men zou geheel anders hebben gereageerd. **Riemer Reinsma** zou mij dan ook nooit hebben geschreven: “Meneer, wilt U alstublieft NU ophouden? We hebben nu wel voldoende gelegenheid gehad om kennis te nemen van uw opvattingen.” Mijn uitgebreide e-mail aan alle naamkundigen van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut** ging uitgerekend óók over **Aalst**.

Naamkundigen in Nederland kijken niet over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied. Ik kan hier zéér vele voorbeelden van geven. (Zie mijn onderzoeken.) **Zij kijken ook veel te weinig naar de lokaliseringen aan *stromen*, en wat dáár nog meer te zien is in de zeer gedetailleerde atlas!**

Hoe kàn Ale-ste, Alste, één van *Unsere ältesten Flussnamen*, ‘boerderij’ of ‘tempel’ betekenen?! Prof. Blok verklaart Aalst als: vermoedelijk germaans **alhust* ‘woonplaats’. Nogmaals, zie voor veel meer Ale-ste, Ael-ste, Al-ste, een oude riviernaam, de afleiding “mit *st*-Bildung”: mijn vorige onderzoeken. Hoe kàn een **rivier woonplaats** betekenen?! Ik schreef dat al in 1994! “Aalst is een riviernaam.” Wanneer zal dát te lezen zijn in ***Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie***?!

“**Aster** bei Giessen an der Lahn”, geschreven bij “**Estri-ci**, wüst bei Brunnenkirchen bei Göttweig in Österreich” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alster** en **Elstri-ci**.

Nu weer de afleiding “mit *t*-Bildung, in plaats van “mit *st*-Bildung”:

“**Etlen**, ? , wüst bei Biesen?, s. ON Lippe, **Etteln** südlich Paderborn?” (zie het *Ortslexikon*), is de klankomwisseling van **Elle-ten > Ettelen**. Zie mijn getekende kaartjes. **Elle**, in de bronnen ook **Ele**, **Eile** en **Ille**, met grondvorm **Ale**, **Alle**, is *wijd verbreid*! Vele plaatsnamen zijn ervan afgeleid, verminkt overgeleverd in de middeleeuwse bronnen.

Elle-te werd in de loop der eeuwen tot **El-te**, maar óók tot **Ettele**, **Etle**.
De afleidingen van **El-te**, *wijd verbreid* in vele plaatsnamen, zoals **Elte-ne** en **Elte-re**, werden bijna altijd tot **Ette-ne** en **Ette-re**. Uit vele plaatsnamen is de **L** weggevallen.
En wat doen naamkundigen? Zij trachten deze namen te verklaren, zonder te beseffen dat een L is weggevallen! Deze evoluties zijn eveneens te zien bij **Ale**, **Alle** en **Ele**, **Eile** en **Ille**.

“**Etlicher** (oder **Elker**), 9. Jh., bei Beckum in Westfalen, **Athelhares-wik**, **Athalher-ing-wik**, **Edel-re-wic**, **Eteller-wic**” (zie *Ortslexikon*), laat de volgende klankomwisselingen zien:

Elle-ti > Etteli, **Etli**, waarna de afleiding **Etli-cher**

Ala-tha > Athala, waarna **Athala-res-wik** en **Athaler-ing-wik**

Ele-de > Edele, waarna **Edel-re-wic**

Ele-te > Etele, waarna **Eteller-wic**

Etlicher is genoemd naar **Ale**, grondvorm van **Elle** en **Ele**, "mit *t*-Bildung", **Ale-te** "**und im Ablaut damit**" **Elle-te**, **Ele-te**, in de loop der vele eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de klankomwisselingen, **Atele** en **Ettele**, **Edele**, **Etele**.

Dit alles is onbekend in naamkundige kringen. Dat blijft voorlopig zo. Immers, naamkundigen bestuderen mijn werk niet. Waarom niet? **Omdat ik geen wétenschapper ben!** Vraag het aan **Ton Spamer**, van het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut**, zijn reactie: "Wij kunnen onze tijd beter gebruiken."

"**Etteln**, 12. Jh., bei **Atteln** bei Büren, **Atlon**"

(zie *Ortslexikon*), toont de volgende evoluties:

Alla-ton > Attalon, Atlon

Alle-ten > Attelen, Attlen

Elle-ten > Ettelen, Etteln

Zie mijn kaartje, de **nabije** plaatsen **Atteln** en **Etteln** aan dezelfde *stroom*, de **Lippe**-*stroom* de **Alten-au**, via **Alme**. Alten-au is géén 'oud' water! Al-ten is ontstaan uit Alle-, Ale-ten!

Er zouden nog vele voorbeelden te geven zijn (zie elders). Hier nog één voorbeeld:

"**Atlen**, 13. Jh., wüst bei Willebadessen bei Höxter, **Atlon**"

(2)" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alla-ton**, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling**, **Attalon**, waarna verkort tot **Atlon**, en als zodanig, dus VERMINKT, opgetekend, in de 13e eeuw, waarna geworden tot, gespeld als, **Atlen**.

“**Etter-winden**, 10 Jh., bei **Eisen-ach**, **Eiten-winden**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elter-winden**,..... immers:

Etter-winden ligt aan de rivier de Elte. Zie mijn kaartjes.

Eiten-winden is de afgesleten vorm van **Eilten-winden** (spreek uit Ailten- > Aiten-winden). Elle-te, Elte komt immers op hetzelfde neer als Eile-te, Eilte. De plaats ligt aan de **Elte**, een **Weser-***stroom*, via **Werra**.
Zie mijn getekende kaartjes van de Werra-*stroom* de Elte, waaraan Etter-winden, met daarbij het **zeer nabije Etten-hausen** aan een neven-*stroom*, de afgesleten vorm van **Elten-hausen**.
Zie hierna de herkomst van **Eisenach** aan de nabije neven-*stroom* de Hörsel.

“**Eita-na**, 12. Jh., **unbestimmt** zu Bayern” (zie *Ortslexikon*), is de **afgesleten** vorm van **Eilta-na**.

Eil-ta is ontstaan uit **Yla-ta**, **Eyla-ta**, **Eila-ta**, waarna **Eile-te**, elders eertijds ook geworden tot de **klankomwisseling Eitele**.

Eisen-ach is de afgesleten vorm van **Eilsen-ach**, Eilsen-‘waterloop’. Het woord *ach* is ‘waterloop of beek’. Eisenach ligt aan de Hörsel, neven-*stroom* van de Elte. Zie mijn kaartje.
Spreek uit Aisen-ach, in oorsprong Ailsen-ach. De vele plaatsen Eisen-, zoals **Eisen-bach**, **Eisen-au**, **Eisen-furt**, enz., eertijds **Eilsen-**, zijn voorheen ook **Isen-**, de afgesleten vorm van **Ilsen-**.

Nogmaals

“Eisen-ach, 12. Jh., im früheren Sachsen-Weimar in Thüringen, **Isin-ache**, **Ysen-ache**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsin-ache** en **Ylsen-ache**.

De **riviernamen** zijn ontstaan uit **Ilsi-na** en **Ylsa-na** > **Isi-na** en **Ysa-na**.

Il-si en **Yl-sa** zijn ontstaan uit **Ili-si** en **Yla-sa** > **Isili** en **Ysala**, herkomst van de meerdere **rivieren** en plaatsen **Issel**, **Isel**, **Izel** èn **IJssel**.

Er is nog veel meer. Even wat herhalingen: **Eisen** bij Westerburg im Westerwald was in de 12e eeuw **Hise-na** (zie het *Ortslexikon*), de afgesleten overgeleverde vorm van **Hilse-na**.

Hil-sa is ontstaan uit **Hila-sa** > **Hisala**, **Hisla**, oudste naam van de **IJssel**. De rivier de **Yssel**, in feite **Ysel**, zou eigenlijk **Yle-se** moeten heten, **Yles**, naar de herkomst. (Mijn computer maakt van IJssel steeds maar weer **Ijssel**, ook zo geschreven in het *Ortslexikon*.)

Hila, **Ila** is ***zó wijd verbreid***, in de bronnen ook **Hyla**, **Yla** en **Heyla**, **Eyla**. Het zijn ook allen de oude namen van de **rivier** de **Ill**, eerder **Ille**, zijstroom van de Rijn bij Straatsburg (zie het *Ortslexikon*).

Nog twee van de vele te geven voorbeelden:

“**Eisen-bach**, 12. Jh., bei Wangen im Allgäu, **Isan-pach**, **Isen-bach**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsan-**, **Ylsan-bach**.

“**Eisens-heim**, 8. Jh., bei Volkach am Main, **Isa-nes-heim**, **Ysa-nes-heim**, **Isi-nis-heim**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong

Ilsa-nes-, **Ilsi-nes-** en **Ylsa-nes-heim**.

Eisens-heim zou eigenlijk **Eilsens-heim** moeten heten, naar de herkomst.

Ook de **rivier** de **Waal** in Nederland was **Ilsa-na** en **Ylsa-na**. De plaats **IJzendoorn** is ernaar genoemd, voorheen **Isan-dra** (zie het *Lexicon* van Blok), eertijds **Ilsan-dra**. Isen-dere, Ysen-dere werd uiteindelijk via Ysen-deren, Ysen-dern tot Ysen-doorn, eerder ook Isen-doorn. Er is nog zó veel meer! Zie mijn vorige onderzoeken, de vele getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

Voor al die plaatsnamen hebben naamkundigen geen verklaring. Zij proberen al die namen te verklaren, alsof ze zuiver zijn overgeleverd. Weten **Van Berkel** en **Samplonius** de herkomst van **IJzendoorn**? Weten prof. **Blok** en prof. **Rentenaar** de herkomst? Zij weten het niet.
Van Berkel en Samplonius willen nog wel wat opschrijven voor de lezers van *Nederlandse plaatsnamen, herkomst en historie*: “IJzendoorn is niet uit het Germaans te verklaren. Misschien oorspronkelijk een oude waternaam **isandro*- ‘de zich heftig en snel bewegende’.”

Ik kan er zeker inkomen dat naamkundigen niet geïnteresseerd zijn in verkláringen van plaatsnamen, door mensen die géén naam-*kundige* of taal-*kundige* zijn!
Naamkundigen zijn echter wel zéér geïnteresseerd in de oudste namen van al onze plaatsnamen.
Ik heb van vele oudste namen de werkelijke oorsprong ontdekt!
Is dat niet wáár, omdat die namen niet in de vakliteratuur te vinden zijn?

IJzendoorn is slechts één van de vele te geven voorbeelden van plaatsnamen, waaruit de **L** is weggevallen.

Eisen-dorf bij Grafing, ten zuidoosten van München, 12e eeuw **Isan-dorf**, **Hisan-dorf** (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsa-na**, **Hilsa-na > Isa-na**, **Hisa-na**, waarna **Isan**, **Hisan**.
De huidige naam heeft als herkomst: **Ylsa-na > Ysa-na**, waarna **Ysan**, **Eisen**.

Een plaats **Izel** werd eertijds aangeduid met **Ila-sa**, **Yla-sa**,..... maar óók met **Ilsa-ra**, **Hilsa-ra**, **Hylsa-ra**.
Die namen hebben de middeleeuwse bronnen echter niet gehaald. Klankomwisselingen hadden al eerder plaats gevonden. En de L was al weggevallen.

Izel-les-Esquerchin aan de Schelde-*stroom* de Scarpe, tussen Arras en Douai, was in 1122 **Isel**, eertijds **Ila-sa > Isala**, waarna **Isele**, **Isel**.
In 1186 **Ysel**, eertijds **Yla-sa > Ysala**, waarna **Ysele**, **Ysel**.
In 1025 **Iser**, eertijds **Ilsa-ra > Isa-ra**, waarna **Isar**, **Iser**.
In 1123 **Hiser**, eertijds **Hilsa-ra > Hisa-ra**, waarna **Hisar**, **Hiser**.
In 1156 **Hyser**, eertijds **Hylsa-ra > Hysa-ra**, waarna **Hysar**, **Hyser**.

De oude vermeldingen staan in het *Topnymisch Woordenboek* van M. Gysseling.
Izel zou eigenlijk **Ille-ze**, **Illes** moeten heten, naar de herkomst.

Izel-les-Hameaux ligt ten westen van Arras. **Izel** ligt aan de Maas-*stroom* de Senois, in het zuiden van de Belgische provincie Luxemburg, bij Floreville, in 1173 **Ysers** (zie Gysseling).
De ultieme herkomst is ook hier **Ila-sa** en **Ylsa-ra > Isala**, **Izele** en **Ysa-ra**, **Yse-re**.

Illes, voorheen óók **Isle**, laat zien dat de herkomst **Ille-se** is, geworden tot de klankomwisseling **Issele**, **Isle**.

Dit is **GEWOON TE ZIEN** in het ***Toponymisch Woordenboek*** van **Gysseling**. De nederzetting ligt aan de Somme-*stroom* de **Ancre** (eerder **Anne-cre < Alne-cre**, zie eerder), boven Péronne.

Het is de plaats **Irles**, 1159 **Isles**, 1225 **Illes** (zie Gysseling).

Het vele **Irle**, **Irl**, **Irrel**, vooral aan Donau-*stromen*, is de klankomwisseling van **Ilre**, op hetzelfde neerkomend als de grote zij-**rivier** van de Donau, de **Iller**, 1049 (zie Krahe) **Ila-ra**.

De nederzetting zou nu eigenlijk **Ilres** moeten heten, naar de herkomst! Vergelijk de plaatsnaam **Irles** met de volgende plaatsnaam uit het *Geschichtliches* ***Ortslexikon*** *Deutschlands* van Gerhard Köbler:

“**Irl-bach**, 8. Jh., bei Straubing, **Eli-res-pach** (3), **Elirs-bach**” (*Ortslexikon*), wijst op een oorspronkelijk **Eli-re** en **Ili-re**, waarna **Il-re**, geworden tot de **klankomwisseling** **Irle**, waarna **Irl**.

Eli is in de bronnen ook **Ili**. **Irl-bach** zou nu eigenlijk nu **Ilre-bach** moeten heten, naar de herkomst.

Eli-ra werd eertijds óók tot de **klankomwisseling** **Erila**.

Zie de meerdere te geven voorbeelden hier de **3** de belangrijkste:

1 “**Eller** (F), 9. Jh., **Zufluss** der Nahe bei (Bad) Kreuznach, **Erila**” (zie *Ortslexikon*).

2 “**Erla**, 12. Jh., am Wiener Berge, **Erila** (5)” (zie het *Ortslexikon*).

3 “**Erle-bach**, 10. Jh., nördlich Frankfurts am Main, **Arla-beka**, **Aril-bach**, **Erli-bahc**, **Elir-bach**, **Herli-bach**, **Erli-bach**, **Eril-bach**” (zie het *Ortslexikon*).

Het vele **Arila** is de **klankomwisseling** van **Ali-ra**. Zie ook eerder.

De vele namen met **Erle-** waren in oorsprong **Elre-**, ontstaan uit **Elle-re**, **Ele-re**. Hetzelfde kan gezegd worden van **Arle-**.

Arla, **Orla** en **Erla**, **Irla**, namen van **rivieren**, **beken** en plaatsen, waren in oorsprong **Alra**, **Olra** en **Elra**, **Ilra**, ontstaan uit **Alla-ra**, **Olla-ra** en **Ella-ra**, **Ila-ra**.

Coriouallum, ca. 300, is NIET een oude naam van **Heerlen** in Zuid-Limburg.

Heerlen, in de elfde en twaalfde eeuw **Herla**, **Herlo** en **Herle** (zie het *Lexicon* van Blok) was in oorsprong **Helra**, **Helro** en **Helre**, genoemd naar een Maas/Geleen-*stroom*.

Zie **Herli**-bach, ook **Elir**-bach en **Erli**-bahc, één van de meerdere te geven voorbeelden.

Mijn gehele onderzoek toont het aan, zie mijn **getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas:**

Het vele **Herle** was in oorsprong **Hel-re**, ontstaan uit **Helle-re**.

Vergelijk ook het eerder genoemde “**Erl-statt**, 8. Jh., bei Traunstein, **Erla-stedi**, **Ala-re-stet**, **Erala-stat**, **Eril-stat**” (zie het *Ortslexikon*).

Erala is hier de **klankomwisseling** van **Ela-ra**.
Eril is hier ontstaan uit **Erila**, de **klankomwisseling** van **Eli-ra**.

En **Erla**, in de bronnen ook **Herla?** Eertijds **Elra** en **Helra!**

“**Irrel**, 12. Jh., bei Bitburg, **Erlaha**, **Erle**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elre**, **Ilre**, ontstaan uit het *wijd verbreide* **Elle-re**, **Ille-re**.

“**Elsarn**, 12. Jh., Langenlois, Niederösterreich, **Aelsarn**, **Elsarn**, **Elso-ren**, **Elsa-ren**” (zie het *Ortslexikon*), toont aan dat er eertijds óók **Ilsarn** moet zijn geweest. Bovenstaande namen wijzen op **Aelsa-ra** “und im Ablaut damit” **Elsa-ra**, **Ilsa-ra** > **Isa-ra**.

Uit de vele rivieren Isa-ra, Isar, Ysa-ra, Yser, IJzer, Ise-re, Iser, Isère, enz., is de L weggevallen, in oorsprong:

Ilsa-ra, Ilsar, Ylsa-ra, Ylser, IJlzer, Ilse-re, Ilser, Ilsère.

“**Iser-loy**, 10. Jh., bei Wildeshausen, **Isarn-lage**” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsarn-lage**.

Vergelijk **Elsarn** in Niederösterreich, 12e eeuw **Aelsarn!** (Zie het *Ortslexikon*.)

“**Isarn-dori**, ? , **unbekannt** in Burgund” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsarn-dori**. Vergelijk **Elsarn**, 12e eeuw **Aelsarn**. (Zie *Ortslexikon*.)

“**Isarn-ho**, 10 Jh., ein Höhenwald in der Nahe der **Eider-quellen** bei Bordesholm” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsarn-ho** “in der Nahe der” **Eilder-quellen** (spreek uit **Ailder-quellen**). Eile, Yle is in de bronnen ook Ille.

“**Isern-hagen**, 12. Jh., bei Burgdorf, Hannover, **Ise-ren-hagen**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilse-ren-**, **Ilsern-hagen**.
Vergelijk **Elsarn** in Niederösterreich, 12e eeuw **Aelsarn**, **Elso-ren**, **Elsa-ren**. (Zie het *Ortslexikon*.)

“**Isières**, 11. Jh., in (der Provinz) Hennegau, **Iser**, **Iserna**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilserna**, **Ilser**. De plaats ligt aan de Schelde-*stroom* de Dender bij **Ath**.

Isa-na-chowe, **8e** eeuw **Isen-gau**” (zie *Ortslexikon*), is de afgesleten overgeleverde vorm van **Ilsa-na-chowe**. De vele namen van plaatsen en rivieren met **Isen** waren in oorsprong **Ilsen**, **Ilsan**, **Ilsa-na**, ontstaan uit **Ila-sa**, eertijds ook geworden tot de metathesis **Isala**,waarna ook **Isla**, oude namen van de **IJssel**.

In het *Ortslexikon* staan de teksten: “**Isanahcowi** s. **Isen-gau**.” (De s. staat voor ‘sehe’.)
Naar ‘sehe’: “**Isen-gau**, 8. Jh., (**Isanahcowi pagus**) Gau zwischen **Isar** und **Inn** **um die Isen** (einen **Nebenfluss des Inns**), Isanahcowi, **Isa-na-chowe**, **Isan-gowe**, **Isna-gowe**, **Hisi-nig-gowe**, **Ysin-gow**.”

Hisi-ni is de afgesleten vorm van **Hilsi-ni**. **Ysin** is de afgesleten vorm van **Ylsin**, eerder **Ylsi-ni**. **Isna** zou eigenlijk **Ilsna** moeten zijn, naar de herkomst. **Isna** is een zijstroom van de **Maas**, via **Lesse**, nu Iwoine geheten. **Ilsne** is een oude naam van de **rivier** de **Ilse**, zijstroom van de Werre.

De **Donau**-*stromen* de **Isar**, **Isen** en **Inn** waren in oorsprong **Ilsa-ra**, **Ilsa-na** en **Ilna**, de samentrekking van **Ila-na**. De **Donau**-*stroom* de **Iller** was eerder **Ila-ra** (zie Krahe), dus zuiver overgeleverd.
De oude, afgesleten, namen van deze rivieren zijn **Isa-ra**, **Isa-na** en **Ina** (zie de bronnen).

“Isen (F), **8**. Jh., **ein Nebenfluss des Inns,** mit Isen und Kirchisen bei Mühldorf, **Isa-na**, **Is-na**, **Isa-ne**, **Ysa-na**, **Ysi-na**, **Yse-ne** (*Ortslexikon*), was in oorsprong:

Ilsa-na
Ils-na
Ylsa-na
Ylsi-na
Ylse-ne De namen zijn ontstaan uit **Ila-sa** en **Yla-sa**.

“Isan-dal, 8. Jh., bei Heidelberg” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ilsan-dal,** dat is…….. **Ilsa-na-dal**.

“Isan-heim, 9. Jh., unbestimmt mit Bezug zu Fulda” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilsan-heim**, **Ilsa-na-heim**.

“**Asal-pach**, 12. Jh., **unbestimmt** in Bayern” (zie het *Ortslexikon*), toont de klankomwisseling van **Ala-sa-bach**, de afleiding “mit *s*-Suffix”.

Ale-se, **Alle-se**, **Olle-se**, **Ulle-se** en **Elle-se**, **Ele-se**, **Yle-se**, **Ille-se** werden tot **Aelse**, **Alse**, **Olse**, **Ulse** en **Else**, **Eelse**, **Ylse**, **Ilse**, **riviernamen** (zie ook Krahe). (Aelse en Eelse, Ylse komen, voor zover ik weet, alleen voor als Ase (Ahse) Ese (Ehse), Yse.)

Maar deze riviernamen werden eertijds ook tot de **klankomwisselingen** **Azele**, **Assele**, **Ossele**, **Ussele** en **Essele**, **Ezele**, **Yssele**, **Issele**. Dit naar aanleiding van **Asal-pach**. Zie de vele voorbeelden in mijn vorige werkstukken.

Terug naar **Ila**:

Rivieren en nederzettingen, genoemd naar het *wijd verbreide* **Il-da**, **Il-ta**, **Il-sa**, zijn ontstaan uit **Ila-da**, **Ila-ta**, **Ila-sa**, afleidingen van het *wijd verbreide* **Ila**.

Vergelijk het eerder genoemde

“**Il-de**, 11. Jh., bei Marienburg, **Illi-di** (2), **Ille-de**, **Ille-the**”

(zie het *Ortslexikon*). Ook **Il-sa** is ontstaan uit **Ila-sa**, eertijds ook geworden tot de metathesis **Isala**.

Vergelijk ook het eerder genoemde “**Idelen-stide**, 12. Jh., wüst nördlich Quedlinburgs”

(zie het *Ortslexikon*), de klankomwisseling van **Ille-den-stide**, ‘stad aan **Ille**’,

Aan de **Ill**-*stroom* bij Straatsburg ligt **Ittlen-heim**, zo duidelijk de **klankomwisseling** van **Ille-ten-heim**. Evolutie: **Ille-ten > Ittelen**, **Ittlen**
Zie mijn getekend kaartje uit de gedetailleerde atlas, waarop nog veel meer te zien is.

Vergelijk ook **Iddels-feld**, aan de Rijn-*stroom* bij Keulen, Bergisch Gladbach, 1217 **Idillinc-velt** (zie Gysseling), in oorsprong **Ille-des-feld**.

De oude naam moet gelezen worden als **Idil-inc-velt**.
Evolutie: **Illi-di > Idili**, **Idil-**
Vergelijk “**Ilde**, 11. Jh., bei Marienburg, **Illi-di**” (zie het *Ortslexikon*).

“**Il-de-hausen**, 12. Jh., bei (Bad) Gandersen, **Elle-the-husen**” (zie *Ortslexikon*).
Elle-the is de herkomst van het *wijd verbreide* **Elte**, door **Krahe** verklaard als **El-**waterloop “mit *t*-Bildung”. **Elle-te** werd eertijds ook tot de klankomwisseling **Ettele**.

“**Itz** (F.), 11. Jh., **Nebenfluss des Maines** bei Coburg, **Ida-sa**, **Ite-sa**, **Ita-sa** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Ilda-sa**, **Ilte-sa** en **Ilta-sa**.

Il-da en **Il-ta** zijn ontstaan uit **Ila-da** (**Ille-de**) en **Ila-ta** (**Ille-the**).

De **rivier** de **Itz** zou eigenlijk **Iltes**, **Ilts** moeten heten, **naar de herkomst**.

De evolutie: **Ilda-ra > Ida-ra**, oude naam van de **Idar**, zij-**rivier** van de Nahe

Ilta-ra > Ita-ra, oude naam van de **Itter**, zij-**rivier** van de Eder

Ilda-sa > Ida-sa, oude naam van de **Itz**, zij-**rivier** van de Main

Ilta-sa > Ita-sa, **Ites**, waarna **Its** > **Itz**, zij-**rivier** van de Main

Ilsa-ra > Isa-ra, oude naam van de **Isar**, zij-**rivier** van de Donau

“**Itz-bach**, 12. Jh. **Ides-pach**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Ildes-bach**.
Itz zou eigenlijk **Iltz, Iltes** moeten heten, naar de herkomst.

“**Ides-heim**, 9. Jh., bei Bitburg in der Eifel, **Adi-nes-heim**, **Edens-heim**” (zie het Ortslexikon), was in oorsprong:
Aeldi-nes-, “im Ablaut” **Eelde-ne-**, **Ilde-nes-**, **Ildes-heim**.

Nogmaals:

Itta (2x), ook **Etta**, in 652, onbekend, **een waterloop** (cours d’eau près du Tenu, Loire-Inf.) (zie Gysseling), was in oorsprong **Ilta** en **Elta**.

Vergelijk de **Elta**, zij-**rivier** van de **Donau** bij Tuttlingen, **zeer nabij** de **Donau**-*stroom* de **Aitrach**, ook **Eiter-ach** genaamd, 1394 **Aytra** (zie Krahe), de afgesleten vormen van **Ayltra**, **Ailtrach**, **Eilter-ach**. Zie de getekende kaartjes.

“Ettha, 11. Jh., **unbekannt an der Maas**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Eltha**, ontstaan uit **Ella-tha**.

“Atteln, 11. Jh., Westfalen, **Alti-na** (2), **Elto-ne**, **Elt-nun**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alle-ten > Attelen**.

Alte-ne en **Elte-ne** zijn in de loop der tijd óók geworden tot **Atte-ne** en **Ette-ne**, vooral als nog een tweede element volgde. Uit de vele plaatsnamen met **Atten-** en **Etten-** is de L weggevallen.

De eerdere gegeven plaatsen uit het *Ortslexikon,* **Altun-steti** en **Altun-burch**, “**unbekannt**” en “**unbestimmt**”, zijn **zuiver** overgeleverd.

De eerdere gegeven plaatsen uit het *Ortslexikon,* **Attun-stete** en **Adden-stide**, oude namen van plaatsen **Aden-stedt**, zijn **verminkt** overgeleverd. Uit de namen is de **L** weggevallen, in oorsprong **Altun-stete** en **Alden-stide**.

Aden-stedt is de afgesleten vorm van **Aelden-stedt**. De twee Duitse plaatsen zouden nu eigenlijk **Ahlden-stedt** moeten heten, naar de herkomst.

Etten-Leur was in de **13e** en **14e** eeuw **Atte-ne** en **Ette-ne** (zie Van B. en S.), de afgesleten overgeleverde vormen van **Elte-ne** en **Alte-ne**.

De **zuiver** overgeleverde vormen zijn te zien bij het eerder genoemde "**Atteln**, **11**. Jh., Westfalen, **Alti-na**, **Elto-ne**" (zie het *Ortslexikon*). **Attelen** was in oorsprong **Alle-ten**.

Etten-Leur zou eigenlijk **Elten**-Leur of **Alten**-Leur moeten heten, **naar de herkomst**. Nogmaals, zie mijn vele vergelijkingen en getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

Etten aan de **Oude-IJssel**-*stroom* in Gelderland (de Achterhoek), voorheen **Ette-ne** en **Ethe-ne** (zie Van B. en S.), was in oorsprong **Elte-ne** en **Eelthe-ne**. Zie kaartje.

Dezelfde herkomst heeft **Aalten** aan **Oude-IJssel**-*stroom* de **Slinge-beek**, voorheen **Ala-don**, **Ale-thin**, **Ale-then**, enz (zie Van B. en S.) ("und im Ablaut damit" **Elle-ten**, **Ele-then**). **Aalten is genoemd naar de *stroom*, waaraan het is ontstaan.**

Dezelfde herkomst heeft **Eethen**, ontstaan op een stroomrug van de Maas, met oude namen **Ati-na**, **Ethe-ne** en **Ette** (zie Van B. en S.), in oorsprong **Aelti-na**, **Eelthe-ne** en **Elte** **(-ne**). Zie mijn getekende kaartjes en de vele vergelijkingen.

"**Aden-heim**, 12. Jh., unbekannt, **Atin-heim**" (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aeltin-heim** en **Aelden-heim**.

Als de plaatsnaam zuiver zou zijn overgeleverd, dan zou de plaats nu **Ahlden-heim** zijn geheten.

Vergelijk het eerder genoemde “**Aden-dorf**, 9. Jh., bei Rheinbach, **Atheles-torpe**, **Adeles-dorpht**” (zie het *Ortslexikon*), de **klankomwisselingen** van **Ale-thes-torpe** en **Ale-des-dorpht**.

Aden-dorf zou, indien zuiver overgeleverd, nu **Ahlden-dorf** zijn geweest. De huidige naam is ontstaan uit **Ale-den-torpe**, waarna **Ael-den-torpe**, in de loop der tijd geworden tot **A-den-torpe**.

“**Atten-hausen**, 12. Jh., an der Lahn bei Nassau, **Adon-husen** (3)” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-don-husen**.

Ael-don is ontstaan uit **Ala-don**.

Atten-hausen zou eigenlijk **Alten-hausen** moeten heten, naar de herkomst. De naam is ontstaan uit **Alle-ten**, elders op meerdere plaatsen geworden tot de klankomwisseling **Attelen**, **Atteln**.

Uit de meerdere plaatsnamen met **Atten-** is de L weggevallen. **Atte-laken**, in de gemeente **Etten**-Leur (voorheen **Atte-ne** en Ette-ne), was in oorsprong **Alte-laken**.

“**Atten-berg**, 11. Jh., bei Schliersee bei Miesbach, **Aten-perch**, **Aten-berch**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alten-berg** en **Aelten-berch**.

Evolutie:

Ale-ten-, **Alle-ten-berg** > **Ael-ten-**, **Al-ten-berg** > **Aten-**, **Atten-berg**

Vergelijk opnieuw "**Aden-stedt**, 11. Jh. ?, bei Peine, **Attun-stete**" (zie *Ortslexikon*).

De nederzetting was in oorsprong **Aelden-stedt** en **Altun-stete**.

De ultieme herkomst is **Ale-den** en **Alle-tun**. Als de plaatsnaam zuiver zou zijn overgeleverd, dan zouden de namen nu **Ahlden-stedt** en **Alten-stedt** zijn geweest.

Vergelijk opnieuw "**Altun-steti** (3), 12. Jh., **unbekannt**" (zie het *Ortslexikon*)!

Is het een **zuiver** overgeleverde oude naam van **Aden-stedt** bei Peine, voorheen ook **Attun-stete**?

"**Aden-stedt**, 12. Jh., bei **Al-felt** an der Leine, **Attun-stete** (3), **Adden-stide**, **Hadden-stede**" (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Aelden-stedt**, **Altun-stete**, **Alden-stide** en **Halden-stede**.

Vergelijk de **zuiver overgeleverde** plaatsnaam "**Altun-burch**, 9. Jh., pg. Chletg., unbestimmt" (zie het *Ortslexikon*). Altun-burch is ontstaan uit **Alle-tun-burch**.

Nogmaals:

"**Atlen**, 13. Jh., wüst bei Willebadessen bei Höxter, **Atlon** (2)" (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Alle-ten**, en nog eerder **Alle-ton**, geworden tot de klankomwisselingen **Attelen** en **Attelon**, waarna samengetrokken tot **Atlen** en **Atlon**.

“**Athens-leben** ?, 12. Jh., ? , **Atte-nes-leve**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-the-nes-leben** en **Alte-nes-leve**.

De namen zijn ontstaan uit **Ale-the** en **Alle-te**.

“**Atesse**, 12. Jh., unbestimmt in Oberbayern” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-te-se**. **Ael-te** is ontstaan uit **Ale-te**, eerder **Ala-ta** of **Ali-ti**.

“**Aan-dijk**, 12. Jh., bei **Zaamslag im seeländischen Flandern**, **Aden-dike** (unbekannt, nach Van Lokeren auf der **Insel Beveland**)” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelden-dike**.

Ale-ne werd bij **Ael-ne** in de loop der tijd tot **A-ne**, **Aan**, de herkomst van **Aan-dijk**.

“**Aulen-dorf**, 10. Jh., bei Waldsee, **Ali-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd. **Aule-ne** is gelijk aan **Ale-ne**, **Ole-ne**.

“**Adel-dorf**, 11. Jh., bei Pira in Niederösterreich, **Adilin-dorf**” (*Ortslexikon*), was in oorsprong **Ali-din-dorf**. Evolutie **Ale-den**, **Ali-din > Adelen**, **Adilin** **Adel-dorf**, eerder **Adele-dorf**, zou eigenlijk **Ale-de-dorf** moeten heten, naar de herkomst.

“**Aulen-dorf**, 11. Jh., in Württemberg, **Alah-dorf**, **Alech-dorf**, **Ale-ge-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd, genoemd naar het *wijd verbreide* **Ala**, *algemene* aanduiding voor alle *stromen*, een riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **OVERAL TE ZIEN** in hetzelfde zo grote oude taalgebied in Europa.

Vergelijk **Alech-dorf**, ook **Ale-dorf**, met **Alech-mere**, ook **Ale-mere**, **Ael-mere**, oude namen van het **Almere**, voormalig deel van het IJsselmeer.
Het wemelt van Ale, Aleche, Aleke, Alec, enz., en dan verklaren naamkundigen het Almere als het ‘reusachtige’ meer of ‘paling’-meer en Alec-mere, Allec-mere, **Alkmaar** als ‘modder’-meer, volkomen in strijd met wat er veelvuldig te zien is in hetzelfde grote taalgebied.

“**Aula** (Oberaula, Niederaula) **Aule** (F), 13. Jh., bei Hersfeld, **Nebenfluss** der Fulda” (zie het *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd. **Aule** is **Ale**, **Ole**.

Vele pagina’s eerder behandelde ik de oude riviernaam **Alla-da**, geworden tot de klankomwisseling **Addala**. Zo ook **Ala-da**, geworden tot de klankomwisseling **Adala**.
Zo ook **Alona/Olona**, oude riviernaam in *Unsere ältesten Flussnamen* van **Krahe**.

Alo-na werd tot **Ale-ne**, **Alen**, maar eertijds ook tot de klankomwisseling **Anola**.

Ala-no werd tot **Ale-ne**, **Alen**, maar eertijds ook de klankomwisseling **Analo**, oudste naam van **Op-** en **Neer-Andel** in Noordbrabant (zie *Lexicon* van Blok) en van **Anloo** in Drenthe (zie *Ortslexikon*).

Evolutie: **Olla > Olla-da > Oddala > Odla**, zoals:

“**Odla**, **Fluss** bei **Odelsk** (südl. Grodno)” (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 41).
Grodno ligt in Wit-Rusland.

Vergelijk **Oele** in Overijssel, aan de **Oeler-beek**, bij Hengelo, in de late middeleeuwen **Oddele**, **Odele** en **Oedele** (zie Van B. en S.), de **klankomwisselingen** van **Olle-de**, **Ole-de** en **Oele-de** (in Duits-sprekend gebied **Ule-de**).

De *algemene* riviernaam, stammend van vóór onze jaartelling, **Ale**, **Alle**, **Ole**, **Olle**, **Oele** is ***wijd verbreid***, “im Ablaut dazu stehend” **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, met meerdere afleidingen.

Zie eerder:
Ale-de werd ook tot de klankomwisseling **Adele**.
Alle-de werd ook tot de klankomwisseling **Addele**.
Ole-de werd ook tot de klankomwisseling **Odele**.
Olle-de werd ook tot de klankomwisseling **Oddele**.
Oele-de werd ook tot de klankomwisseling **Oedele**.

Elle-de werd ook tot de klankomwisseling **Eddele**.
Ele-de werd ook tot de klankomwisseling **Edele**.
Ille-de werd ook tot de klankomwisseling **Idele**.

Alleen **Eidele** ontbreekt……tot nu toe. Maar er is wel **Eitele**, klankomwisseling van **Eile-te**.

Ale is in de bronnen ook **Ole**. **Ole** is in de bronnen ook **Olle**, **Oele** en **Ulle**, **Ule**.
Adele en **Odele** komen op hetzelfde neer, de klankomwisselingen van **Ale-de** en **Ole-de**.

Vergelijk **Oddala**, "**Odla**, **Fluss**" (zie Krahe, p. 41), met de eerder behandelde plaats uit het *Ortslexikon*, n.l. "**Addala-hang** (2), 8. Jh., wüst westlich Darmstadts, nach Hülsem S.40 zwischen Pflungstadt und **Ahls-bach**." **Addala** is de klankomwisseling van **Alla-da**.

Een aantal herhalingen:

Ellen is een zij-**rivier** van de **Solway Firth** in Groot-Brittannië, ca. 1200 **Alne** (zie Nicolaisen), eerder bijna zeker **Alna** (of **Alno**).
"**Alna und im Ablaut damit Elna**" (zie Krahe) is hier geworden tot **Alne** en **Elle-ne**, **Ellen**.

Aan de Ellen, ca. 1200 Alne, ligt **Aller-dale**, in 1060 **Alner-dall** (zie Nicolaisen). In Duitsland stroomt een **rivier Anner**.

Annan is óók een zij-**rivier** van de **Solway Firth**, de afgesleten vorm van **Alnan.** En zo zou ik nog vele voorbeelden kunnen geven. Zie mijn vorige onderzoeken.

Nog twee dan: "**Allen**, Nfl. des Tyne in Northhumberland; **Allan Water**, Nfl. des Tweed in Roxburgshire (Scotland)" (zie Krahe). Enz.

Lexicon van nederlandse toponiemen tot 1200: **Allên** (wrsch. 2e helft 9e eeuw of 1e helft 10e eeuw), ligging onbekend, in "Fresia". **Prof. Blok** heeft geen verklaring. Het is een *wijd verbreide* **riviernaam**.

Alna is een stadsdeel van **Oslo**. "De naam is afgeleid van de **rivier** de **Alna**." (Zie internet.)
De rivier stroomt door **Oslo** van **Alnsjøen** naar de **Oslo Fjord**. (Zie internet.) De rivier de **Alna** wordt ook **Alnaelva** genoemd. (zie internet).
Meerdere rivieren **Alna**: Zie Krahe en Nicolaisen. Vele plaatsen **Alne**: Zie mijn onderzoeken.

Alna, **Alne** is in de bronnen ook **Ala**, **Ale** (zie Krahe en Nicolaisen).
De afleiding **Ale-de** is *wijd verbreid*, ook geworden tot de klankomwisseling **Adele**, ook *wijd verbreid* (zie het *Ortslexikon*). Ik heb al vele voorbeelden gegeven.

Alne-de is gegeworden tot de klankomwisseling **Andele**, ook *wijd verbreid* (zie mijn onderzoeken), **rivieren** en nederzettingen aan *stromen*.

Alni-di werd in Noord-Frankrijk tot het meerdere **Andili**, de meerdere plaatsen **Andilly**.
Alni-ti werd in Noord-Frankrijk tot het meerdere **Antili**, de meerdere plaatsen **Antilly**.

"**Alnothus**, 12. Jh., unbekannt in Wulpen in Westflandern, **Alno-thi domus**" (zie *Ortslexikon*), heeft dezelfde herkomst als plaatsen **Antilly**, in oorsprong **Alni-ti**.

Alle rivieren werden vroeger beschouwd als:
Ali, **Alli** en **Elli**, **Eli**, **Yli**, **Ili** of **Hali**, **Halli** en **Helli**, **Heli**, **Hyli**, **Hili**.

Hitili en Himili hebben in wezen dezelfde herkomst.

Het zijn de klankomwisselingen van **Hili-ti** (**Hile-te**) en **Hili-mi** (**Hile-me**), de afleidingen "mit *t*-Bildung" en "mit *m*-Suffix".
Zie opnieuw "**Hemmel-te**, 10. Jh. **Himili-the**" (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Helle-me** en **Hili-mi**.
Zie opnieuw "**Hitel-berg**, 10. Jh. **Hitilin-perch**" (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Hili-tin**-perch.
Zie opnieuw "**Hetel-dorf**, 11. Jh. **Hetilen-dorf**" (zie *Ortslexikon*). De herkomst is **Heli-ten**-dorf.

"**Emmel-dorf**, 9. Jh. **Himelen-dorpe**" (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Elle-me-dorf** en **Hile-men-dorpe**.

Vergelijk ook "**Immelen-husen**, auch **Emelen-husen**" (zie *Ortslexikon*), in oorsprong **Ile-men-husen** en **Ele-men-husen**. Enz.

“**Himmels-tür** bei **Hildes-heim**, 11. Jh. **Heme-thes-doron**, **Hemeles-deron**, **Himi-dis-duri**, usw. (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong:

Hille-mes- (huidige naam), **Heelme-thes-**, **Hele-mes** en **Hilmi-dis**.
Hilde in **Hildes-heim** is ook een afleiding van Hil-, Hille-, Hila-waterloop!

“**Himmel-thal** bei Gerode bei Worbis, 12. Jh. **Imme-dal**, usw.” (zie *Ortslexikon*), was in oorsprong **Hille-me-thal** (of **Hile-me** gespeld) en **Il-me-dal**.
De plaats zou eigenlijk **Hile-me-thal** of **Ilme-dal** moeten heten, naar de herkomst.

“**Himeles-berge** südwestlich Fuldas, 8. Jh. **Himeles-berch**” (*Ortslexikon*), was in oorsprong **Hile-mes-berch**, d.i. ‘berg, hoogte aan **Hile-me**’. De nederzetting zal zijn ontstaan, zo aan de tekst te zien, aan de Weser-*stroom* de Fulda.

“**Himmen-husen**, 12. Jh., **Himen-husen**, wüst bei Leeheim bei Grossgerau” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Hilmen-husen**. Enz.

Het is zéér tijdrovend om alle plaatsen op te zoeken in de zeer gedetailleerde atlas. Ik heb dat jaren geleden met mijn “Getekend Onderzoek” wel gedaan. Maar wie bestudeert dat, leest het? **Niemand!** Ik kan dus bij alle bovengenoemde namen niet altijd vermelden aan welke *stromen* de nederzettingen zijn ontstaan. Als ik dat nu wel zou gaan onderzoeken, turen tot ik er tureluurs van zal worden, dan vind ik opnieuw, daar ben ik van overtuigd, weer veel bevestigd. Wat er allemaal aan *stromen* TE ZIEN is! Waaruit zóveel blijkt!
Maar, helaas, naamkundigen, taalgeleerden, tonen géén interesse! Ik ben immers geen naamkundige, geen taalkundige! Erger nog, ik ben geen wétenschapper! Uit Himen-husen is dus niet de L weggevallen! Wetenschap is immers: “De L is een ankersteen in het woordgeraamte. Die verdwijnt nooit!” Zie Ton Spamer. Hile-mes werd ook nooit tot de klankomwisseling Himeles. Ik ben immers geen wetenschapper!
En **prof. dr. R. Rentenaar,** . . . . . Die blijft toch bij zijn reactie: “Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka).”

“Emilin-huson, 9. Jh. , wüst”, was in oorsprong **Eli-min-huson,** ‘huizen aan Ele-*stroom’*, afleiding “mit *m*-Suffix”. De riviernaam Ele (Ehle) is *wijd verbreid*. Zie mijn getekende kaartjes!

Evolutie: **Aelmes > Ames**, o.a. de herkomst van **Amersfoort**, Nedersaksisch **Ames-foort**.

Ames aan de Schelde-*stroom* de Nave in Pas de Calais was in 1211 **Almes** (zie Gysseling), in het Nederlands **Almen** (zie internet).

De Nave-*stroom* was **Aelme**, **Alme**, met nederzetting **Aelmes**, 1211 **Almes**, afleiding “mit *s*-Suffix”. **Amettes**, gelegen aan de Nave náást **Ames**, is de afgesleten vorm van **Aelme-tes**. Het *nabije* **Aumer-val**, het dal van de Nave-*stroom*, waaraan **Almes**, staat in de middeleeuwse bronnen opgetekend als **Amer-val**, **Omer-val** en **Ammer-val** (zie internet), de afgesleten vormen van **Aelmer-val**, **Oolmer-val** en **Almer-val**, ‘dal van **Aelme**, **Alme**’.

Amer- en **Ammer-**, *wijd verbreid* in hetzelfde grote oude taalgebied, zijn **duidelijk** de afgesleten overgeleverde vormen van **Aelmer-** en **Almer-,** eerder **Aelme-re** en **Alme-re**, de afleiding “mit *r*-Bildung” van **Aelme** en **Alme**, eerder **Ale-me** en **Alle-me**, in de loop der tijd ook geworden tot de klankomwisselingen **Amele** en **Ammele**, waarna **Amel** en **Ammel**. **Ammele** werd ook samengetrokken tot **Amle**, dat bij *vlugge* en *vluchtige* uitspraak tot **Amble** werd, en als zodanig, dus verminkt, werd opgetekend in de middeleeuwse bronnen.

Nogmaals, de herkomst van Amersfoort, **Nedersaksisch Ames-foort**:

Evolutie:

Almes-forde, **Alms-forde > Ams-forde**, oude naam van **Amersfoort**

Aelmes-fort > Ames-fort, oude naam van **Amersfoort**, en huidige Nedersaksische aanduiding

Mijn gevonden herkomsten zijn geen uitkomsten van **naam*kunde***, geen uitkomsten van **taal*kunde***, maar van **zeer intensief** vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied, zeer interessant voor naamkundigen en taalkundigen om daar kennis van te nemen.

Amersfoort was in oorsprong 'voorde aan Aelme, Alme'.

Mijn vergelijkend onderzoek toont het aan, met vele vergelijkingen, zoals de vele nederzettingsnamen met **Ahms-**, **Ames-** en **Ams-** over de grens, hetzelfde grotere oude taalgebied, zo duidelijk in oorsprong **Ahlms** (**Aelms-**), **Aelmes-** en **Almes-, Alms-**, waaronder meerdere met oude namen met **Amel-** en **Emmel-** eerder **Amele** en **Emmele**, de klankomwisselingen van **Ale-me** en **Elle-me**.

Ja, zo is er ook een plaats als **Ames-dorf**, met oude vermelding **Emmales-torp**. Zie het *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands, koebler.de* , in dit gehele werkstuk geciteerd als: Zie het *Ortslexikon*.

Emmales is zó duidelijk (ik kan zó vele voorbeelden geven) de **klankomwisseling** van **Ella-mes**. **Wat is hier dan Ames?**

Ella-mes is **El-mes**, met grondvorm **Ala-mes**, **Ael-mes**.

Ames-dorf is de afgesleten overgeleverde vorm van **Aelmes-dorf**, 'nederzetting aan **Aelme**', hier de Elbe-*stroom* de Wipper, via Saale. Die was **Aelme** **"und im Ablaut damit"** **Elme**.

Beter is het nog te zeggen: Die *stroom* was **Ale**, **Alle** "und im Ablaut damit'' **Elle**, **Ele**, **Eile**, **Ille**, **zoals alle *stromen***. Mijn intensief vergelijkend onderzoek laat dat OVERAL zien!
Alle *stromen* werden vroeger **zó beschouwd**, **zó aangeduid**, met de afleidingen die te vinden zijn in *Unsere ältesten Flussnamen* van Krahe.
Bij déze plaats aan de Wipper is dat **Ale** "im Ablaut" **Elle**, hier "mit *m*-Suffix', **Ale-me**, **Aelme** "im Ablaut" **Elle-me** (**Ella-me**), vervolgens **Aelmes > Ames** en **Ella-mes >Emmales**.

Ames-foort (Nedersaksisch voor Amersfoort) aan de **Emme** (de Eem ca. 1160 Emme, zie het *Lexicon* van Blok), was in oorsprong **Aelmes-fort** **aan de** **Elme**.

Ames-dorf aan de Elbe-*stroom* de Wipper, voorheen **Emmales-torp**, en **Ames** aan de Schelde-*stroom* de Nave in Pas de Calais, in 1211 **Almes** (zie Gysseling), zijn niet de enige te geven voorbeelden wat betreft de herkomst van **Ames-foort**, in de middeleeuwen **Ams-forde**. Integedeel!

Uit al die voorbeelden blijkt: **Waar Alme is, daar is ook Aelme!**
De **Amer**, vóór de Sint-Elisabethsvloed deel uitmakend van de Maas-stroom de **Alm**, in 1258 **Alme** (zie Krahe), was in oorsprong **Aelmer**, **Aelme-re**.

De verlande Rijnarm de Aam, nu een dorp bij Elst, 13e eeuw **Amme** (zie Van B. en S.), was, zo blijkt uit méérdere namen van plaatsen, mèt de oude vermeldingen, in oorsprong **Aelme** en **Alme!**

Zo werd een plaats **aan de Maas bij Luik** in de middeleeuwen aangeduid met **Alma-na**, **Ama-na** en **Aman** (zie Gysseling).
De plaats heet nu **Amay**, Waals **Ama**. De plaats zou eigenlijk **Aelma** moeten heten, of **Alma**.

De evolutie: **Aelme-ne > Ame-ne**, **Amen**, **Aam**

Alme-ne is veelal **zuiver** overgeleverd, geworden tot **Almen**, waarna ook **Alm**, dat correspondeert met **Aelmen**, **Aalm**.

De **rivier** in Utrecht, waaraan **Amersfoort** is ontstaan, is bij **prof. dr. Hans Krahe** in zuivere oorspronkelijke vorm te zien als **Aelme**, **Alme und im Ablaut damit Elme**, **Eelme**.

"**Alme**, **Nebenfluss der Exter, im Ablaut damit Elma und Ilma**." Zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36. Prof. Krahe noemt op die pagina rivieren **Alme**, **Elme**, **Ilme** door elkaar, als één en dezelfde riviernaam, "mit *m*-Elementen gebildet" of "abgeleited".

Bij Krahe ontbreken **Aelme** en **Eelme**. Waarom? Omdat die al waren geworden, bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot **Ame** en **Eme** (**Ahme**, **Ehme**).

Ele (**Ehle**) is in de bronnen ook **Eile** en **Ille** (**Ihle**), *wijd verbreid*!
Zo wordt de **rivier** de **Ehle**, zijrivier van de Elbe, ook aangeduid met **Ihle** (zie internet).
Ele-me, **Eile-me** en **Ille-me** werden tot de klankomwisselingen **Emele**, **Eimele** en **Immele**, waarna **Emel**, **Eimel** en **Immel**.

Maar **Ele-me**, **Eile-me** en **Ille-me** werden óók tot **Eelme**, **Eilme** en **Ilme**, waarna Eme, Eime, Imme.

Eelme is altijd geworden tot **Eme**, waarna **Eem**.

Eilme is altijd geworden tot **Eime**.

Ilme, is **zuiver**, maar óók **afgesleten** overgeleverd als **Imme** en **Ihme**, **Ime**, meerdere **rivieren** in Duitsland. De namen zijn ontstaan uit eertijds ingewikkelder vormen.

Elme is **zuiver**, maar ook **afgesleten** overgeleverd als **Emme**, meerdere **rivieren** over de grens. Die riviernaam was eerder veelal ingewikkelder van vorm, zoals de Grote **Emme** in Zwitserland, 1249 (zie internet) **Emmun**, bijna zeker nòg eerder **Emmu-na**, in oorsprong **Elmu-na**.

Uit **Ame, Ahme, Amme** en **Emme, Eme, Ehme, Eime, Imme, Ihme, Ime** is de **L** weggevallen, eertijds ingewikkeld van vorm, in oorsprong:

Aelme, **Alme** en **Elme**, **Eelme**, **Eilme**, **Ilme**.

Ehmen, "Kreis Lüneburg", 12e eeuw **Imen** (zie Gysseling), was eertijds **Eelme-ne** en **Ilme-ne**, in de loop der tijd geworden tot **Eme-ne**, **Ehmen** en **Ime-ne**, **Imen**. Het is maar één van de vele te geven voorbeelden.

Eme, nu Zutphen/Warnsveld, 1200 **Eime** (zie Gysseling), was in oorsprong **Eelme** en **Eilme**, de IJssel-*stroom* de **Berkel**, waaraan ook, *zeer nabij* **Almen**, Nedersaksisch **Alm** (zie mijn kaartje). De Berkel-*stroom* was hier **Alme** "**und im Ablaut damit**" **Eelme**, **Eilme**.

Dat de **Berkel**-*stroom* **Alme** was laat niet alleen **Almen** zien bij Zutphen, Nedersaksisch **Alm**, maar ook **Almsick**, eveneens gelegen aan de **Berkel**,..... over de grens in Duitsland! Zie mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

De **Berkel**-*stroom* was niet alleen **Eelme**, **Eilme** en **Alme**, maar ook **Aelme**. Het is de oorsprong van **Amer-schot** bij Borculo, 1188 **Amer-scote** (zie Gysseling), eveneens aan de **Berkel**-*stroom* gelegen, de afgesleten overgeleverde vorm van **Aelmer-schote**.

Aan de **Berkel** ligt ook **Ampsen**, ca. 1185 **Amsene** (Zie Van Berkel en Samplonius), niet zo ver van **Almen**, Nedersaksisch **Alm**. Zie mijn kaartje.

Amse-ne is de afgesleten overgeleverde vorm van **Almse-ne**.
Amsene werd bij vlugge en vluchtige aanduiding als vanzelf ook in uitspraak tot Ampsene, Ampsen.
Naamkundigen hebben voor Amsene géén verklaring. "De herkomst is onbekend."

Hoe kùnnen naamkundigen **Almen** aan de **Berkel** toch verklaren als: 'nederzetting bij de olmen', in strijd met wat er overal te zien is in hetzelfde grote oude taalgebied.

Vergelijk **Ampsen** aan de **Berkel**, voorheen **Amsene**, **met precies dezelfde naam**, n.l. **Ampsin**, Waals **Amsin**, 1183 **Amecin** (zie Gysseling), gelegen aan de **Maas** bij Luik.

Kijken naamkundigen wel eens naar precies dezelfde plaatsnamen in het *Toponymisch Woordenboek* van Gysseling? Nee, zo is mij vele malen gebleken.
Kijken naamkundigen wel eens over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied? Ja,... een beetje.
Zijn naamkundigen mij dankbaar dat ik dat wel heb gedaan, gedurende vele jaren, met als resultaat: vele ontdekte herkomsten van plaatsnamen? **Nee.**
Prof. dr. R. Rentenaar BLIJFT bij zijn reactie (nu hij met pensioen in Denemarken woont): "Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka)."

Amsin is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alm-sin**, hier ook **Aelme-sin**, Nederlands **Almsen** en **Aelme-sen**.

Immers: **Ampsin** is een deelgemeente van het eerder genoemde **Amay**, ook aan de **Maas**, Waals **Ama**, ... 1143 **Alma-ni**, 1091 **Ama-ni**, 1171 **Aman** (zie Gysseling).
Ama zou eigenlijk **Aelma** moeten heten, naar de oorsprong. **De Maas was daar Alme**, met nederzetting **Alm-sin**, in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Amsin**.

Riemer Reinsma schrijft in ***Namen op de kaart****, Oorsprong van geografische namen in Nederland en Vlaanderen*, onder het kopje **Verdwenen rivieren** (blz. 16 en 17):

"Er is helemaal niets meer overgebleven van de **Aam,** een verlande Rijnarm waaraan de naam van het gehucht Aam herinnert, vlak bij Elst (Gld). Het gehucht heeft de naam van de rivier overgenomen.
Aam betekende waarschijnlijk gewoon 'water'. De Aam liep van Haalderen naar Elst en stierf in de loop der eeuwen een zachte dood."

Inderdaad, er is niets meer overgebleven van deze Rijnarm de Aam, maar wèl de **herkomst** van de **naam Aam**!

De **Aam** was eertijds **Aelme, Aelm**..... én **Alme**, zoals blijkt uit de oude vermelding **Amme** (zie Van Berkel en Samplonius). Zal ik een reactie ontvangen van Riemer Reinsma? (Zie ook p. 504.)

Ik heb een aantal jaren geleden een e-mail van taalkundige **Riemer Reinsma** ontvangen:
"**Meneer wilt U alstublieft NU ophouden? We hebben nu wel voldoende gelegenheid gehad om kennis te nemen van uw opvattingen**."

Ik heb van vele plaatsnamen de herkomst gevonden! En dan ontvang ik zulk een terechtwijzing.
Toch heb ik wel enig begrip voor zijn reactie. Ik had zojuist op internet het **Netwerk Naamkunde** van het **Meertens Instituut** ontdekt, met allemaal e-mails van naamkundigen. Ik heb ze wat overvoerd met lange e-mails. Maar wat ik in die e-mails heb geschreven is wel waar.

Mijn vele gevonden herkomsten van plaats- en riviernamen zijn **géén 'opvattingen'**. Ik heb immers alles aangetoond, uitkomsten, niet van taal*kunde*, maar van een intensieve vergelijkende methode in hetzelfde grote oude taalgebied. **Maar Riemer Reinsma zal gedacht hebben:**

Moet ik dat allemaal gaan lezen? Al die vergelijkingen van een niet-naamkundige? Ik heb wel wat beters te doen! Trouwens, de heren **Blok** en **Rentenaar** hebben immers al gesproken:
"Ik wil Uw genoegen in Uw spelletjes niet ondergraven. U moet dat zien als een vorm van menslievendheid."
En: "Es kommt mir wie etwas Gelehrtes vor, das ich zwar nicht verstehe, das man aber auch nicht verstehen muss (Kafka)."

Riemer Reinsma zal zeker gedacht hebben:

De oorspronkelijke betekenis van plaatsnamen is in vele gevallen moeilijk te achterhalen en daardoor een uitdaging vormend voor naamkundigen. Maar tegelijk geven ze ruimte aan speculanten. Als er ergens taalkundige onzin wordt verkocht, dan is het wel bij de verklaring van plaatsnamen. Daar doe ik, Riemer Reinsma, niet aan mee! De verklaringen die ik geef, zijn gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek. Dat is af te leiden aan mijn uitgebreide literatuurlijst van vakkundige publicaties en noten ter verantwoording.

Mocht hij zo denken, en ik ben er vrijwel zeker van dat hij zo denkt, en terecht, dan voel ik mij niet aangesproken. Mijn werk gaat immers niet over taal*kunde*. Hoe kan ik daar dan onzin over verkopen?

Mijn uitkomsten van intensief vergelijkend onderzoek zijn géén opvattingen, maar wáár!

Mijn al weer een aantal jaren geleden geschreven ‘Nieuwe Onderzoek’ op mijn website van schilderijen, www.kloens.com , getiteld ***de L is weggevallen of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden*** heeft een groot **Riemer Reinsma-gehalte**. Zie aldaar, mijn gevonden herkomsten van plaatsnamen uit zijn boek **Wandelen langs de *taalgrens***.

Almse-ne werd in de loop der eeuwen tot **Amse-ne**. En **Ams-forde,** een oude naam uit de late middeleeuwen van **Amersfoort?** In oorsprong **Alms-forde**. En dan heb ik het hier nog niet over het meerdere **Ams-** elders, duidelijk in oorsprong **Alms-,** eerder **Almes-**.
Ams-forde was in eertijds Alms-forde, ‘voorde aan Alme’, de Eem, eerder Eme, Emme, eertijds Eelme, Elme.

Ams-hausen in Westfalen, ca. 1175 **Ames-huson** (zie internet), was in oorsprong **Alms-, Almes-huson** en **Aelmes-huson**, ‘bewoning aan Alme, Aelme’. Vergelijk opnieuw **Ames**, in 1211 **Almes**.

Hemes-furt, oudste naam van **Amersfoort**, was eertijds **Heelmes-furt**.
Ele-me is ook **Hele-me**, de *wijd verbreide* oude riviernaam **Ele, Hele** (in Duits-sprekend gebied nu **Ehle**, **Hehle**), hier met de afleiding “mit *m*-Suffix”.

De **Eem,** waaraan **Amersfoort**, was in **777** **Hemi** (zie het *Lexicon* van Blok).
Hemi is de **VERMINKT** overgeleverde vorm van **Heelmi**, ontstaan uit **Heli-mi**, elders eertijds geworden tot de klankomwisseling **Hemili**.
Heelmi werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Hemi**, en als zodanig, dus verminkt, in de vroeg-middeleeuwse bronnen opgetekend, om precies te zijn, in het jaar 777.

“**Amersfoort outtyts Hemes-furt**” is **de afgesleten overgeleverde vorm** van **Heelmis-furt**, ‘voorde aan **Heelmi’**. Mijn gehele onderzoek toont het aan.

Nogmaals,

“**Ames**-**dorf,** bei Bernburg, 11. Jh. **Emmales**-**torp**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ella-mes**-**torp**,…….. met grondvorm **Ala-mes**-, **Ael-mes**- > **Ames**-**dorf.**

Ames-**dorf** was in 1339 ook **Amel**-**ungs**-**dorf** geheten (zie internet), d.i. ‘nederzetting aan **Ale-me > Amele**, **Amel**, met suffix *-unge’*, hier de **Wip-per**, zij-*stroom* van de Elbe, via Saale. **Ale-mes**-**dorf** werd bij **Ael-mes**-**dorf** tot **Ames**-**dorf**.

Een zijrivier van de **Wipper** is de **Eine** (spreek uit Aine), duidelijk (zie mijn onderzoek), de afgesleten vorm van **Eilne**, samentrekking van **Eile-ne**, eerder **Yla-na**, in de bronnen ook **Ila-na**. De Wipper en de **Ilm** zijn nabije zijstromen van de Saale. Zie mijn kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

“**Ilm** (F.), 11.Jh**., ein Nebenfluss der Saale** und Stadt Ilm an der Ilm, **Ilma**, **Ilme-na**, **Ylme**-**na**, **Ilme-ne**” (zie het *Ortslexikon*), toont het volgende aan:

De nabije **Saale**-*stromen* **Ylna** **(> Yna**, **Eine)** en **Ylma** **(> Ilm)** komen op hetzelfde neer. Alleen de afleidingen zijn verschillend, “mit *n*-Suffix” en “mit *m*-Suffix”. Zie de kaartjes.

Emmeln (Ortschaft der Stadt Haren) aan de **Ems** bij **Meppen** was in oorsprong **Elle-men**, d.i. **Elle**-waterloop “mit *m*-Suffix”, in de loop der eeuwen geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling** **Emmelen**. De **Ems** zou eigenlijk **Elms** moeten heten, naar de herkomst (zie hierna)!

“Der Name **Emmeln** wird 1160 erstmals mit dem Namen **Eimblen** urkundlich erwähnt.” (Zie internet.)

Evolutie: **Eile-men > Eimelen**, **samengetrokken** tot **Eimlen**, waarna in uitspraak **Eimblen**.

De *wijd verbreide* algemene riviernaam **Elle** is in de bronnen ook **Eile**, **Ele** (**Ehle**) en **Ille** (**Ihle**). **Emen**, gelegen naast **Emmeln**, ook aan de **Ems**, Nederlands **Eems**, was eerder **Eme-ne**, afgesleten vorm van **Eelme-ne**. **Eel-me** is ontstaan uit **Ele-me**. De **Eems** zou eigenlijk **Eelms** moeten heten, naar de herkomst (zie hierna).

“Ems, noch nicht genügend erklärter Flussname.”

(Zie het *Ortslexikon*.)

Nu niet meer!

De **Ems**, 371 km lang, Nederlands **Eems**, in het Westfaals **Iems** (zie internet), met de oude namen **Ami-sa** en **Emi-sa** (zie de bronnen), **is een afgesleten overgeleverde riviernaam**.

De herkomst is:

Aelmi-sa "im Ablaut damit" **Eelmi-sa**, **Elmi-sa**, **Ilmi-sa**.

De rivier is genoemd naar **Ale-me** "im Ablaut damit" **Ele-me**, **Elle-me**, **Ille-me**, "mit *m*-Suffix"

De Ems zou eigenlijk Elmes, Eelmes of Ielmes moeten heten, met grondvorm Aelmes, naar de herkomst.

Naamkundigen beseffen niet dat uit vele riviernamen de L is weggevallen, in oorsprong ***Unsere ältesten Flussnamen***, stammend van vóór onze jaartelling, afkomstig uit een andere cultuur.

Ehle, zij-**rivier** van de **Elbe**, 40 km lang (zie mijn kaartje), ook aangeduid met **Ihle** (zie het internet), heeft dezelfde herkomst als de **Eems**, in het Westfaals **Iems**, in oorsprong **Ehl-mes** en **Ihl-mes**. **De afleiding**, "mit *m*-Suffix", **is afgesleten overgeleverd**. Dat is het verschil. Uit Ehle of Ihle kan de L niet wegvallen.

De nederzetting **Ister-bies** aan de **Ihle** (**Ille**) is de afgesleten vorm van **Ilster-bies**, **Il**-waterloop "mit *st*-Bildung".

Vergelijk de rivier de **Ehle**, ook **Ihle**, zij-rivier van de **Elbe**, met **Ehl**, plaats aan de **rivier** de **Ill**, zijrivier van de Rijn bij Straatsburg, eerder **Ille**. Zie de kaartjes.

De **Elbe**-*stroom* de **Ehle**, ook **Ihle**, heeft dezelfde herkomst als de **Elbe**-*stroom* de **Ilmen-au**, 107 km lang, 10e eeuw (zie Krahe) **Elman-au** (**Elmen-au**).

De **Elbe**-*stroom* de **Ilm** (via Saale), 134 km lang, 1114 **Ilme-ne**, waaraan de plaats **Ilmenau**, (zie *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36), heeft dezelfde herkomst. Er zijn nog veel meer **rivieren Ilm**, zoals de **Ilm**, zijrivier van de Donau, in 765 (zie Krahe) **Ilmi-na** (Ilme-ne).

Emsen-bach, zijstroom van de **Ilm**, was eertijds **Elmsen-bach**, 'beek van **Elme'**. Zie hier opnieuw Krahe: "**Alme und im Ablaut damit Elme, Ilme**." Uit al het **Emse**, zo ook uit **Ems**, is in de loop der eeuwen de L weggevallen!

Ama-sa en **Eme-sa** zijn ook oude namen van de **Ems** (zie het *Ortslexikon*), ook **Eems**, Westfaals **Iems**, geheten. De herkomst is **Aelma-sa** en **Eelme-sa**.

Als bij Amersfoort, voorheen Ams-forde:

Evoluties: **Ala-ma > Amala, Amal**

Ael-ma-sa > A-ma-sa en **Ael-ma-na > A-ma-na**

Ams-dorf bei Mansfeld, 8. Jh. **Amal-unges-dorpf** (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alms-dorf** en **Ala-ma- > Amala-, Amal-unges-dorpf.**

Ams-forde, oude naam van **Amersfoort**, was eertijds **Alms-forde**.

Als bij Amersfoort, voorheen Ams-forde:

Alms-torf bei Uelzen, 12. Jh. **Alma-nes-thorp** (zie het *Ortslexicon*) is **zuiver** overgeleverd! Alms is hier Alms gebleven, omdat de oude vermelding zuiver is overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. Zie mijn getekend kaartje (toen ik nog niet de oude vermelding kende).

Alms-torf is gelegen aan de **Elbe**-*stroom* de **Ilmen-au**, in de 10e eeuw **Elman-au** (zie Krahe, *Unsere ältesten Flussnamen*, p. 36). Zie mijn kaartje uit de gedetailleerde atlas.

Ook hier dus weer, zoals bij **Krahe**: **"Alme und im Ablaut damit Elme, Ilme."**

Aan de **Ilmen-au** ligt **Emmen-dorf**, in oorsprong **Elmen-dorf**.
De **Ilmen-au** was in de **10e eeuw** **Elman-au**, oude schrijfwijze voor **Elmen-au**.

Toen ik mijn kaartje, zie p. 27, tekende, wist ik nog niet dat Emmendorf in **1006**, dus in het begin van de **11e eeuw**, **Emman-thorpe** heette. Zie internet: "Im Jahre 1006 wurde Emmendorf erstmalig erwähnt. Damals unter dem Namen Emmanthorpe."

Emman-thorpe was eertijds **Elman-thorpe**, aan de **Elman-au**.
Internet: "Durch den Ort Emmendorf fliesst die Ilmen-au" (in de 10e eeuw Elman-au)!
In **2006** heeft het dorp feest gevierd: "Ons dorp bestaat duizend jaar!" In het dorp ligt nu een grote kei, met daarop de tekst: **Emmanthorpe**
1006 – 2006
Emmendorf

In geen enkele tekst op internet, ook niet op Wikipedia, is te lezen: Emmendorf, in 1006 Emmanthorpe, was in oorsprong Elmanthorpe, immers ontstaan aan de Elman-au, nu Ilmen-au geheten! Ook al staat er op internet dat een belangrijk persoon in 1352 van een brug over de Elmen-ow is gevallen, en verdronken, "bei Emmendorf".

Stroomopwaarts aan de **Ilmen-au** ligt **Emern**, de afgesleten vorm van **Eelmern**, **Eelme-ren**.

Alms-torf ligt aan de **Ilmen-au**, voorheen **Elman-au**,waaraan ook **Eelme-ren**, in de loop der eeuwen geworden tot **Eme-ren**, **Emern**.

Dus als bij **Amersfoort (< Aelmers-foort)**, eertijds ook **Alms-forde**, **aan de Elme**, **Eelme**, in de loop der eeuwen, op *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ams-forde aan de Emme**, **Eme**, en als zodanig, dus verminkt, in de middeleeuwse bronnen opgetekend.

Evolutie: **Ala-ma**, **Ael-ma-na > A-ma-na**

“**Amöne-burg** an der **Ohm** bei Marburg an der Lahn, 8 Jh. **Ama-na-burg**”
(zie het *Ortslexicon*), was in oorsprong **Aelma-na-burg**.
Amöne-burg zou eigenlijk **Ael-me-ne-burg** moeten heten, of **Ahlmen-burg**, naar de herkomst.

De **Ohm**, zijrivier van de Lahn, eerder **Ohme**, was in oorsprong **Ohl-me**, **Ohle-me**, in het Nederlands **Ool-me**, **Ole-me**, d.i. Ole-waterloop “mit *m*-Suffix”, op hetzelfde neerkomend als **Ale-me**.

Nogmaals, waarom is **Ama-na** in **Ama-na-burg** de **afgesleten** vorm van **Aelma-na?**
Vergelijk opnieuw **Alma-ni**, 1134, aan de Maas bij Luik, 1091 **Ama-ni**, oude namen van **Amay**, Waals **Ama** (zie Gysseling). **Ama-ni** was eertijds **Aelma-ni**. Immers óók **Alma-ni!**
Ama zou eigenlijk **Aelma** moeten heten, of **Alma**, naar de herkomst.

De **afgesleten** vorm **Ame-ne > Amen**, **Aam**, *wijd verbreid*, is in de bronnen óók **Alme-ne > Almen**, **Alm**. Zie een aantal plaatsnamen in het *Toponymisch Woordenboek* van M. Gysseling en *Geschichtliches Ortslexikon Deutschlands* van Gerhard Kobler.

Waar Aam, Aeme is (Ahm, Ahme), daar is óók Amme,..... òf Alme!

De voormalige Rijnarm de **Aam** was in de 13e eeuw **Amme** (zie Van Berkel en Samplonius), de afgesleten overgeleverde vorm van **Alme**. De namen zullen vroeger ingewikkeld van vorm zijn geweest.
Een oude naam van Aam is ook **Ambe** (zie Van Berkel en Samplonius). **Amme** werd bij *vlugge* en *vluchtige* aanduiding, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, in uitspraak tot **Ambe**.

Aman-huson, 11e eeuw **Ammo-husun**, ligging onbekend, in Detmold (zie Gysseling), was eertijds **Aelman-huson** (**Aelma-na**) en **Almo-husun**. Zie opnieuw **Alma-ni**, 1134, nu Amay, Waals Ama, aan de Maas bij Luik, in 1091 **Ama-ni** en in 1171 **Aman** (zie Gysseling).

Vergelijk ook **Ahmen-horst**, gem. **Oelde**, 1050 **Amon-hurst** (zie internet).
De herkomst is **Aelmen-horst**, vóór het jaar 1050 **Aelmon-hurst**.
Ahmen-horst zou eigenlijk **Ahlmen-horst** moeten heten, naar de herkomst.

Een terzijde:

Het bovengenoemde Duitse **Oelde** (uit te spreken als **Eulde**) was in de 9e eeuw **Uli-di** (zie internet), in het Nederlands **Oeli-di**, d.i. **Oele-de**.
Mijn onderzoek laat zien dat **Eule**, **Oele**, **Ulle**, **Ole**, **Olle** een *wijd verbreide* oude riviernaam is. De namen komen allen ook voor gevolgd door ***-pe, apa*** en ***-fe, afa***, d.i. ‘waterloop’.

Naamkundigen beseffen niet dat **Odele**, **Oedele**, **Udelo** (d.i. **Udele**) en **Oddele**, de oude namen van **Oele** in Overijssel (zie Van Berkel en Samplonius), aldaar uitgesproken als **Eule** (zie opnieuw Van Berkel en Samplonius), gelegen aan de **Oelerbeek**, de **klankomwisselingen** zijn van **Ole-de**, **Oele-de**, **Ule-de** en **Olle-de**.

De huidige naam **Oele** is **zuiver** overgeleverd. Alle oude vermeldingen zijn **verminkt** overgeleverd. Naamkundigen lezen de namen als Ode-le, Oede-le, Ude-lo en Odde-le (een veel voorkomende fout van naamkundigen bij vele plaatsnamen) en denken dan aan 'woest bos' of 'laag gelegen vochtig gebied'. Het wemelt van Oele, Ole, Olle, Ulle, Eule, enz. in Nederland en Vlaanderen, met de bekende afleidingen. De L is weggevallen, of een klankomwisseling heeft plaats gevonen!

Oele-ne werd bij **Oelne** tot **Oene**. **Oele-re** werd bij **Oelre** tot **Oere** en tot de klankomwisseling **Oerle**. **Oulre-the** werd tot **Oure-the**, **Ourthe**, zij-**rivier** van de **Maas**. Enz.

"**Almer**-**ing** bei Mühldorf, 11. Jh. **Ala**-**mar**-**ingin**" (zie het *Ortslexikon*), toont de oude riviernaam **Ala-ma-ra**.

Naamkundigen zijn bekend met de riviernaam **Alma**, *wijd verbreid* in Europa, zo ook met **Alme**, **Alme-re**, **Almer** en **Alme-ne**, **Almen**. Alhoewel! Zo begrijp ik niet dat naamkundigen in Nederland **Almen** verklaren als 'bij de olmen', zo in strijd met wat er te zien is in hetzelfde oude taalgebied over de grens, ……. en aan de rivier zelf, waaraan b.v. Almen is gelegen! Ik doel hier op de IJssel-*stroom* de Berkel, waaraan Almen. (Zie hiervoor.)

Weten naamkundigen wel dat het vele **Ammer** de afgesleten vorm is van **Almer?** Nee, zij weten dat niet. (Ik kan het ook niet helpen.) Ik ben hier zéér verbaasd over. Daarom beseffen naamkundigen niet dat het **zéér vele** **Ame-re**, **Amer** in oorsprong **Aelme-re** was, nòg eerder **Ale-me-re**, ja **Ala-ma-ra**.

“**Ahmsen**, 12. Jh., bei Herford, **Amales-husen**, **Emelessen**” (zie *Ortslexikon*), toont de **klankomwisselingen** van **Ala-mes** en **Ele-mes**.

Ahmsen zou eigenlijk **Ahlmsen**, **Aelmsen** moeten heten, **naar de herkomst**. Naamkundigen denken aan een PN Amal.

“**Ahmsen**, 9. Jh., in Bad Salzuflen, **Amales-husan**” (*Ortslexikon*), heeft dezelfde herkomst, eertijds **Ala-mes-husan** en **Ahlmsen**, **Ael-me-sen**.

“**Alme-schen-borstel**, 15. Jh., Kathrinshagen in Schaumburg, Gemeinde Auetal, **Hamelin Borstel**” (zie het *Ortslexikon*), toont de **klankomwisseling** van **Hale-min** (**Ale-min**), d.i. Hale-, Ale-waterloop “mit *m*-Suffix”. De huidige naam is **zuiver** overgeleverd.

“**Alm-stedt** bei Notmark, 12. Jh. **Halm-stadt**” (zie *Ortslexikon*), is **zuiver** overgeleverd. Het vele **Hammele** over de grens (zie plaatsnamenregisters) is de **klankomwisseling** van **Halle-me**.

“**Amlach**, 12. Jh., **rechts der Drau** bei Lienz in Osttirol, **Emlach**, **Amblach**” (zie het *Ortslexikon*), toont de herkomsten

Alle-me en **Elle-me > Ammele** en **Emmele**, gevolgd door ***ache***, ***ach*** ‘waterloop’, **Ammel-ach** en **Emmel-ach**, waarna verkort tot **Amlach** en **Emlach**. Het woord *ach* is ‘waterloop, beek’ (zie Krahe).

“**Amling-stadt**, 11. Jh., bei Bamberg, **Amel-unge-stat**” (zie het *Ortslexikon*), toont de herkomsten

Alle-me en **Ale-me > Ammele** en **Amele**, waarna **Ammel-ing**, **Amling** en **Amel-unge**, gevolgd door **-stat**.

“**Aming-hausen**, 11. Jh., bei Frille, bei Minden, **Hemez-inga-husun**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong

Aelme-ing-, **Aelming-hausen** en **Heelmes-inga-husun**.

Als bij Amersfoort, voorheen **Ames-fort** (zie Van der Aa), aan de **Eem**, **Eme**, in 777 **Hemi**, in oorsprong **Aelmes-fort** aan de **Eelme**, **Heelmi**.

“**Amers-foort**, 11. Jh., bei Utrecht, **Amers-forde**, **nach Förstemann PN Amaher** (zie het *Ortslexikon*), maar volgens F1-1486 eerder de **riviernaam** “**Amara (Eem) Amal**” (*Ortslexikon*). De herkomst is **Aelme-res-forde**, voorde aan **Ael-me-re**, **Ael-ma-ra > A-ma-ra**.

Amal is ontstaan uit **Amala**, metathesis van **Ala-ma**. Hoe is het mogelijk dat Förtstemann dacht aan een PN Amaher! Het zeer vele Amer (in Nederland al 10x) is duidelijk een riviernaam!

“**A-mers-dorf**, 10. Jh., bei Erding, **A-min-dorf** (4), **Em-min-dorf**, **A-men-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Ael-me-res-dorf**, **Ael-min-** en **El-min-dorf**.

Ik heb alles anders opgeschreven, tot een beter begrip.

“**Amers-leve**, 12. Jh., wüst bei Hadmersleben, bei Wanzleben, **Emers-leve**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Aelme-res-leve** “und im Ablaut damit” **Eelme-res-leve**. **Ael-me** en **Eel-me** zijn ontstaan uit **Ale-me** en **Ele-me**, eerder **Ala-ma** en **Ela-ma**.

“**Amerz-weiler**, 12. Jh., im Südwesten?, **Amari-ci-villa**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Ael-ma-ri-ci-villa**, d.i. **Ael-me-re-villa**. Amerz-weiler zou eigenlijk Aelmerz-weiler moeten heten, naar de herkomst.

“**Amerts-feld**, 12. Jh., bei Grafenhausen im Schwarzwald, **Amel-geres-felth**, **Amil-gers-felt**, **Amal-geris-velt**” (zie *Ortslexikon*), laat de **afleidingen** zien van **Amele**, **Amili** en **Amala**, **klankomwisselingen** van **Ale-me**, **Ali-mi** en **Ala-ma**. **Amerts-feld** zou eigenliijk **Aelmerts-**, **Aelmer-tes-feld** moeten heten, naar de herkomst.

“**Amme-cke-rodt**, 10. Jh., wüst bei Pöhlde bei **Osterod**, **Emmi-ken-rot**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alme-cke-rodt**, “**und im Ablaut dazu stehend**” **Elmi-ken-rot**. Oste-rod is de afgesleten vorm van Olste-rod (Alste-rod).

“**Amer-feld**, 11. Jh., bei **Aam** in Gelderland, **Ambra-velt**” (*Ortslexikon*), was in oorsprong **Aelma-ra-feld** en **Alma-ra-velt**. “Er is helemaal niets meer overgebleven van de **Aam**, een verlande Rijnarm waaraan de naam van het gehucht **Aam** herinnert, vlak bij Elst (Gld). Het gehucht heeft de naam van de rivier overgenomen. **Aam** betekent waarschijnlijk gewoon ‘water’. De **Aam** liep van Haalderen naar Elst en stierf in de loop der eeuwen een zachte dood.” Zie blz. 16 en 17 van ***Namen op de kaart*** van **Riemer Reinsma**.

De **Aam** zou eigelijk **Aelm** moeten heten, naar de herkomst: **Ale-waterloop**, “**mit *m*-Suffix**”. Evoluties:

Ala-ma, **Ael-ma-ra > A-ma-ra**, **A-me-re**, **Amer**

Alla-ma, **Al-ma-ra > Am-ma-ra**, **Am-ra**, in uitspraak **Ambra**

Ala-ma, **Ael-ma-na > A-ma-na**, **Aman**, **Amen**, **Aam**

Aam in Gelderland, gem. Overbetuwe, was in de middeleeuwen **Amme** en **Ambe** (zie Van Berkel en Samplonius), in feite **Aelm, Aelme** of **Alme,** naar de herkomst, die toen ingewikkelder van vorm zal zijn geweest.
Amme zal eertijds **Alma-na** zijn geweest, geworden tot **Amma-na**, **Amme-ne**, waarna **Amme**, en als vanzelf in uitspraak ook geworden tot **Ambe**.
Vergelijk **Amay** aan de Maas bij Luik, Waals **Ama**, vóór 1226 **Alma-ni**, **Ama-ni** en **Aman** (zie Gysseling).
Ama zou eigenlijk **Aelma** of **Alma** moeten heten, naar de herkomst. Alma-na werd elders veelal tot Amma-na, Amme-ne, Ammen.

Van Berkel en **Samplonius** verwijzen bij de bespreking van **Aam** naar **Ameland** en **Amen**. Zij hadden bij **Aam** moeten verwijzen naar **Aman**, oude naam, naast **Ama-ni** ……. èn **Alma-ni**, van Amay, Waals Ama, aan de Maas-*stroom* bij Luik.

Ameland, 819-825 kopie 1150-1158 **Ambla,** was eertijds **Ala-ma** en **Alla-ma,** afleiding "mit *m*-Suffix", in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisselingen** **Amala** en **Ammala,** waarna verkort tot **Amla,** en als vanzelf in uitspraak geworden tot **Ambla,** en als zodanig, dus **VERMINKT**, in de vroege middeleeuwen opgetekend.
Ameland zou eigenlijk gespeld moeten worden als Amel-land, Amele-land, naar de herkomst: Amala, Amele, de klankomwisseling van Ala-ma, Ale-me. Ameland zou dus eigenlijk Ale-me-land, Aelme-land moeten heten, naar de herkomst.

Naamkundigen willen het vele **A-ma** verklaren, zonder te beseffen dat de herkomst **Ael-ma** is, ontstaan uit **Ala-ma**.

Naamkundigen beseffen niet de evolutie, te zien in **Amay** aan de Maas bij Luik, Waals **Ama**, vóór 1226 **Alma-ni**, **Ama-ni** en **Aman** (zie Gysseling). **Ama** zou eigenlijk **Aelma** moeten heten, of **Alma**, ontstaan uit **Aelma-ni** (> **Ama-ni**) en **Alma-ni**.

Nogmaals, *wijd verbreide* evoluties:
Alme-re > Amme-re, verkorting **Amre,** als vanzelf in uitspraak **> Ambre**
Alle-me > Ammele, verkorting **Amle,** als vanzelf in uitspraak **> Amble**

Naamkundigen vragen zich niet af:

Waar is **Ala-ma**, afleiding "mit *m*-Suffix" gebleven? Er zijn immers ook **Ala-na** en **Ala-ra**, "mit *n*-Suffix" en "mit *r*-Bildung". **Ala-ma** is geworden tot het vele, de klankomwisseling, **Amala**. **Ael-ma-na** en **Ael-ma-ra** werden tot **Ama-na** en **Ama-ra**, waarna **Amen** en **Amer**.

“**Am-husen**, 12. Jh., bei Lamspringe, bei **Alfeld**, **Aman-huson**, **Ammen-husen**” (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelman-huson**, ontstaan uit **Aelma-ni**, afgesleten overgeleverd als **Ama-ni**, waarna **Aman**, oude vermeldingen (zie Gysseling), naast **Alma-ni**, van **Amay**, Waals **Ama**, nederzetting aan de **Maas**-*stroom* bij **Luik**.

“**Al-feld** (11. Jh.), bei Hannover, **Ale-feld**” (zie het *Ortslexikon*), ligt aan dezelfde *stroom*, de **Leine**-*stroom*. Lamspringe ligt aan de bron van de Lam, zijstroom van de Leine, via Innerste (< Ilnerste).

Ammen-husen is de afgesleten vorm van Almen-husen.

Am-husen zou eigenlijk **Alm-husen** moeten heten, naar de herkomst.

“**Al-feld**, 8. Jh., bei **Mosbach**, **Alon-felde**, **Alen-feld**” (zie het *Ortslexikon*), komt op hetzelfde neer als “**Anola-felde**, 8. Jh., **unbestimmt**” (*Ortslexikon*), de **klankomwisseling** van **Alona-felde**.

Anola-felde zal een oude, verminkt overgeleverde, vermelding van Alfeld bij **Mosbach** zijn!

“**Ame-steden**, 12. Jh., **unbestimmt**, **Ami-stetin** (2), **Ame-steden**” (zie het *Ortslexikon*), toont de afgesleten vormen van **Aelmi-stetin** en **Aelme-steden**.

Het zullen mogelijk oude vermeldingen zijn van twee plaatsen **Alm-stedt** in Duitsland.

“**Ame-wic**, 12. Jh., wüst bei Arnsberg in Westfalen” (*Ortslexikon*), was eertijds **Aelme-wic**.

“**Amin-bach**, 12. Jh., **unbestimmt** in Oberösterreich, **Ammin-bach**, **Ammen-pach**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Aelmin-** en **Almin-bach**.

“**Amin-dorf**, 10. Jh., wüst bei Croppenstedt, bei Oscherleben **an der Bode**, **Amin-dorf**, **Ammen-dorp**, **Ammun-dorp**, **Hammen-thorp**, **Amen-dorf**” (zie het *Ortslexikon*), **toont de afgesleten vormen van** **Aelmin-dorf**, **Almen-dorp**, **Almun-dorp**, **Halmen-thorp** en **Aelmen-dorf**.

Hier zou nog veel aan toe te voegen zijn! Naamkundigen verklaren alle namen, alsof ze zuiver zijn overgeleverd!

Ammers en **Ammers-tol**, waren eertijds **Alme-res** en **Alme-res-tol**, genoemd naar de **Lek**-*stroom*.

Alme-res werd in de loop der eeuwen, op de *vlugste* en dan ook *vluchtigste* manier aangeduid, te doen gebruikelijk bij aardrijkskundige namen, tot het gemakkelijker in de mond liggende **Amme-res**, **Ammers**, ook uitgesproken als **Ambers**, en als zodanig in de middeleeuwse bronnen opgetekend.
Ammers wordt nu Groot-Ammers genoemd. **Van Berkel** en **Samplonius** tekenen daarbij aan: “Mogelijk een oude waternaam, verband houdend met namen als **Eem** en **Amer**.”
Ale-me en **Ele-me**, afleiding “mit *m*-Suffix”, werden bij **Ael-me-re** en **Eel-me-re** in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **A-me-re** en **E-me-re**, waarna

Amer en **Emer**.

Ale-me en **Ele-me** werden eertijds ook tot **Amele** en **Emele**, *wijd verbreid.*

Is Emetha, Emeda *ee* 'waterloop' met *metha, mede* 'monding'?! De herkomst is Eelme-tha, Eelme-da, afleiding van Eelme, eerder Ele-me.

Westeremden, gem. Loppersum in Groningen, wordt volgens mij verkeerd verklaard, omdat men de oude namen verkeerd leest. Bovendien is uit alle namen de L weggevallen.
De oude vermeldingen (zie Van Berkel en Samplonius) moeten gelezen worden, in volgorde van ouderdom, als:
Eme-dun, Amu-thon, Eme-tha, Eme-da en **Eme-den**.
De namen moeten hier volgens mij **niet** gelezen worden als:
E-medun, **A-muthon**, **E-metha**, **E-meda** en **E-meden**.
Het in **Amuthon** te lezen *muthon* is hier geen 'monding'. De herkomst is **Aelmu-thon** "und im Ablaut damit" **Eelme-then**, **Eelme-den**.

Vergelijk b.v. **Ahlen** in Niedersachsen, bij Osna-brück (< Olsna-brück!), in de 10e eeuw **Aluthon** (zie Gysseling), d.i. **Alu-thon**, de oude schrijfwijze voor **Ale-then**, Ale-waterloop "mit *t*-Bildung", *wijd verbreid*, ook in Nederland.

Amu-thon is de oude schrijfwijze voor **Ame-ten**, afgesleten vorm van **Aelmu-thon**, **Aelme-ten**.
Vergelijk **Amettes** (Ame-tes) aan de Schelde-*stroom* de Nave in Pas-de-Calais, gelegen naast **Ames**, 1211 **Almes** (zie Gysseling) Ames was eertijds **Aelmes**. Amettes was eertijds **Aelme-tes**. (Zie ook eerder.)

De **Maas-stroom de Alm**, eerder **Alme**, werd vóór 1421 ook aangeduid met **Eem** en **Eemde** (zie Van der Aa), eerder **Eme** en **Eme-de**, in oorsprong **Eelme** en **Eelme-de**. (Zie eerder.)

Wester-Emden, voorheen **Eme-tha** (Eme-te) en **Eme-da** (Eme-de, Eme-den), zijn de afgesleten overgeleverde vormen van **Eelme-tha** en **Eelme-da**.

Emden aan de **Ems** of **Eems**, vroeger **Amu-thon**, èn **Em-da** (zie de bronnen), was eertijds **Aelmu-thon** (**Aelme-then**) en **Elma-da**, **Elm-da**.
Emden zou eigenlijk **Elmden**, **Elme-den** moeten heten, naar de herkomst.

Aan de **Ems** ligt **Emen**, eerder **Eme-ne**, in oorsprong **Eelme-ne**.

Aan de **Ems** ligt ook **Emmeln**, voorheen **Emmelen** (**zie internet**), de **klankomwisseling** van **Elle-men**.

"Der Name **Emmeln** wird 1160 erstmals mit dem Namen **Eimblen** urkundlich erwähnt." (Zie WikipediA Emmeln.)

Evolutie: **Elle-men > Emmelen**, **Emmeln**
Eile-men > Eimelen, verkort **Eimlen**, in uitspraak **> Eimblen**

De **Ehle** is een zij-**rivier** van de **Elbe**, ook (zie internet) aangeduid met **Ihle**.

De **Ems**, in het Nederlands **Eems**, Westfaals **Iems**, heeft dezelfde herkomst. **Ele** is in de bronnen ook **Elle**, **Eile**, **Ille**.

De Eems was Ele, maar "mit *m*-Suffix": **Ele-mes**, **Eelmes > Emes**, **Eems**.

De Eems was Ille, maar "mit *m*-Suffix": **Ille-mes**, **Ilmes > Immes**, **Iems**.

De **Ems** was eertijds **Aelmi-sa** en **Elmi-sa**, **Eelmi-sa**
> Ami-sa en **Emmi-sa**, **Emi-sa**. Zie eerder.

De **Ems**, **Eems** of **Iems** zou eigenlijk **Aelmes**, **Elmes**, **Eelmes** of **Ielmes** moeten heten, **naar de herkomst.**

De **rivier** de **Eem** in Utrecht, voorheen **Eme** en **Emme** (zie de bronnen), was eertijds **Eelme** en **Elme**.

Eemnes aan de Eem, 1306 **Emme-nesse** en midden 14e eeuw **Eme-nesse** (zie Van Berkel en Samplonius), was eertijds **Elme-nesse** en **Eelme-nesse**, *nesse* 'in water uitstekend land' in de **rivier** de **Eem**, in oorsprong **Eelme**, **Elme**, het wijd verbreide **Ele-me**, **Elle-me**, elders veelal ook geworden tot de klankomwisseling **Emele**, **Emmele**.

Eemnes is waarschijnlijk ontstaan toen de rivier de Eelme, Elme al was geworden tot Eme, Emme.
Ad van Emmenes, bekend Nederlands sportjournalist, zou eigenlijk **Ad van Elmenes** moeten heten, **Ad van Elme-nesse**, naar de herkomst.

Riemer Reinsma schrijft in de **inleiding** van zijn boek ***Namen op de kaart*, *Oorsprong van geografische namen in Nederland en Vlaanderen*:**
"Meer dan eenderde van de verklaringen van plaatsnamen beginnend met de letter A laat ruimte voor onzekerheid. Maar er zijn gradaties in die onzekerheid. Een hopeloos geval lijkt een onschuldig ogende, oer-Nederlands klinkende plaatsnaam als **Afferden**, die vermoedelijk van niet Germaanse herkomst is. Pogingen tot verklaring genoeg, maar geen ervan kan de toets der kritiek doorstaan. Iets méér licht heeft men kunnen werpen op de naam **Aalst** (gem. Zaltbommel, Gld), die vermoedelijk teruggaat op een Germaans woord voor 'boerderij' of 'tempel'. Hier dus een plausibele gissing, die misschien ooit door een archeologische vondst zal worden bevestigd." Tot zover Riemer Reinsma.

Plaatsnamenboeken staan vol met taalkundige speculaties.

Naamkundigen kijken niet over de grens naar precies dezelfde namen. Men zoekt niet de oude namen op van precies diezelfde namen. Men bestudeert niet de gedetailleerde atlas in hetzelfde grote oude taalgebied. Men bestudeert niet de lokalisering aan *stromen*, en wat er aan die *stromen* nog meer te zien is. Naamkundigen zijn **éénpuntig gericht op verkláren**. Zij gaan er **in de praktijk** vanuit dat alle namen zuiver zijn overgeleverd. Zie alle plaatsnamenboeken.

Nogmaals, vergelijk de

"Elster (weisse Elster) (F.), 12. Jh., ein **Nebenfluss der Saale**, **Alstra**, **Alestra"** (zie *Ortslexikon*), met **Aalst**, voorheen **Aleste**, genoemd naar de **Maas**-*stroom*, de **Afgedamde Maas**, de vroegere loop van de **Alm**.
Alestre is een afleiding van **Aleste**. Een oude naam van Aalst is **Elste** (zie *Ortslexikon*). Kan een **rivier** 'boerderij' of 'tempel' betekenen?! Is 'boerderij' of 'tempel' een plausibele gissing?

De **Alst** is een zij-**rivier** van de **Ems**, via Werse, bij Münster, ontstaan uit **Alesta** (zie Krahe), 12e eeuw **Alest** (zie Krahe), waaraan de nederzetting **Alst,** 12e eeuw **Alisti** en **Alest** (zie het *Ortslexikon*). Zie mijn kaartje.

Vergelijk **Aalst** aan de Afgedamde Maas, aan het eind van de 10e eeuw **Alisti**. Hoe kan Aalst hier misschien 'boerderij' of 'tempel' betekenen (of 'woonplaats', zie prof. Blok)?

De **Alst** is een ook een zij-**rivier** van de **Vechte**, via Steinfurter Aa, 9e eeuw **Alisti** (zie het *Ortslexikon*). **Alisti is een riviernaam!**

Vergelijk de **rivieren Alesta** met **Alestra**, nu de Weisse **Elster**, zijstroom van de **Elbe**, via **Saale** bij **Leipzig**, 257 km lang, met zijstroom **Schwarzbach**, eerder Kleine **Elster** geheten, 1122 **Alestra secunda**, 1165 **Alestra minor** (zie internet).

Vergelijk

"**Aaltre**, **10**. Jh., bei Gent, Provinz Ostflandern/Belgien, **Halestra**" (zie het *Ortslexikon*). Aaltre is hier **Aalter**, gelegen tussen Brugge en Gent, **genoemd naar de Schelde-*stroom***, uitvoerig besproken in mijn eerdere onderzoeken, voorheen ook **Haleftra** en **Haltre** (zie Gysseling).
Aalst aan de Afgedamde Maas was in **814 Halosta**. Halestra zou in die tijd mogelijk **Halostra** zijn geweest. Ale-te, Hale-te en Ale-ste, Hale-ste komen op hetzelfde neer, "mit *t*-Bildung" en "mit *st*-Bildung".

Er staat veel in het boek van **Riemer Reinsma** dat **niet waar** is. Mijn intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied toont dat aan. Hier volgt nu wat niet op waarheid berust, en dat alleen nog maar te zien is in zijn inleiding, bestaande uit drie bladzijden, te weten blz. 7, 8 en 9. (Natuurlijk is het overgrote deel van *Namen op de kaart* wèl waar, èn **interessant! Riemer Reinsma** geeft zeer lezenswaardig de stand van het plaatsnaamkundig onderzoek weer.)

In die **inleiding** noemt **Riemer Reinsma 6** 'verklaringen' van plaatsnamen. Die namen zijn **vet gedrukt**, te weten: **Afferden**, **Aalst**, **Ter Apel**, **Adorp**, **Alkmaar**, **Schermer**.
Over **Adorp** en Schermer heb ik niets te melden (alhoewel de oude namen **Ar-dorp** en **Aer-dorp** wijzen op een oorspronkelijk **Alre-**, **Aelre-dorp**). Maar wat over de rest wordt vermeld is bezijden de waarheid!

Zijn plaatsen Afferde in Duitsland "oer-Nederlands"?

Evolutie: **Alfe**, **Alfer**, **Alfer-de** > **Afferde**

De twee plaatsen **Afferden** in Nederland waren eertijds **Aelfri-thon**, **Aelfre-den**, **Aelfer-den**, **Aelfer-de**, **Alfer-den** en **Olfer-den, Olfe-re**, afgesleten overgeleverd als, **Afri-thon**,
Afre-den,
Aeffer-den en **Afer-den**,
Afer-de,
Affer-den,
Offer-den,
Offe-re, de oude namen van de Nederlandse plaatsen Afferden.

Zie mijn onderzoeken, de vele vergelijkingen en getekende kaartjes. Ik heb geen zin alles weer opnieuw naar voren te brengen.

Afferden is géén "**hopeloos geval**". Ik heb al weer 20 jaar geleden de herkomst van de twee Nederlandse plaatsen Afferden ontdekt, genoemd naar de **Waal**-*stroom* en naar de **Maas**-*stroom*.

Afferde was in oorsprong **Alferde**, één van de vele afleidingen van het *zeer wijd verbreide* **Alfe**, aan alle *stromen* veelvuldig te vinden, zo ook aan de Waal- (Rijn-) en Maas-*stromen*!

Zie mijn 'Getekend Onderzoek', p. 86, Naamkundigen bijeen ter verklaring van Afferden, met het laatste woord van de voorzitter: "Heren, ook bij deze naam werpen de oude vormen geen licht op een mogelijke verklaring. De betekenis is duister."
Men gaat er gewoon vanuit dat de oude namen zuiver zijn overgeleverd! Dat nou werkelijk niemand op het idee komt: Zal hier de L zijn weggevallen? Zal de naam ooit Alferde zijn geweest?

Alferde, nu deel van Springe in Niedersachsen, is **zuiver** overgeleverd, gelegen aan een zijstroom van de **Haller** (een **Aller**-*stroom*, via Leine), niet zo ver van **Alves-rode**. Zie mijn kaartje. Alferde was in 972 **Alfri-kes-rode** en **Alac-furd** (zie internet), 'voorde vàn, dóór **Ala**, de Haller-*stroom*, zijstroom van **Aller**, eerder (zie Krahe) **Ala-ra**.

Alac-furd heeft dezelfde herkomst als **Alac-mere**, oude naam van **Alkmaar**.

Nogmaals **Alferde**, nu deel van Springe in Niedersachsen, is **zuiver** overgeleverd, gelegen aan een zijstroom van de **Haller**, niet zo ver van **Alves-rode** (= **Alfes-rode**), aan dezelfde *stroom*.
Alve is **Al**-waterloop "mit *v*-Element". Zie Krahe bij **Olve**, zij-**rivier** van de Elbe bij Maagdenburg.

In West-Duitsland liggen twee plaatsen Afferde,..... èn één plaats Alferde.
In de gedetailleerde atlas is daar **GEWOON TE ZIEN** dat uit Afferde de L is weggevallen. Zie mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

Ook in Nederland is dat te zien:
Afferden aan de Maas-*stroom*, gem. Bergen in Limburg, is in het Limburgs **Offere** (zie Van Berkel en Samplonius), zo ook **Oafers**, **Offers** en **'t Offers** (zie internet).

Olfe is een *wijd verbreide* riviernaam. Zo is de **Olfe** een zij-**rivier** van de **Ems** via Werse. **Zie voor héél véél Olfe mijn 'Nieuwe Onderzoek'.**
Offe-re is **GEWOON** de afgesleten vorm van **Olfe-re**. En **Affe-re < Alfe-re**.

Afferden is naar de **Maas**-*stroom* genoemd. Aan die *stroom* ligt ook **Ouffet** (aan de Maas-*stroom* de Ourthe), in de bronnen **Ulfe** en **Olfe**,.....maar óók **Uffe** en **Offe** (zie Gysseling)!

Naamkundigen bestuderen niet het ***Toponymisch Woordenboek* van Gysseling!** Ja, een beetje. Zij gaan niet op zoek naar precies dezelfde namen. Dat blijkt steeds weer in mijn onderzoek. Ik kan hier vele voorbeelden van geven. Zie mijn onderzoeken.

Wat is dan de herkomst van Offe-re? Olfe-re! Enfin, er zijn vele Olfe- en Ulfe-namen aan de Maas-*stroom*, zuiver en verminkt overgeleverd. De L is weggevallen of een klankomwisseling heeft plaatsgevonden. Nogmaals: **Zie daarvoor vooral mijn 'Nieuwe Onderzoek'!** (Ik ga hier niet alles weer opnieuw naar voren brengen!)

Affer-den in het Land van Maas en Waal, ook aangeduid met **Offer-den** (zie Van der Aa), was in oorsprong **Alfer-den** en **Olfer-den**.
Offre-thun aan de Wimereux/Slack-*stroom*, Pas-de-Calais, was eertijds **Olfre-thun**.

De oude naam **Aeffer-den** was in oorsprong **Aelfer-den**. **Alfe** is elders in de bronnen ook **Aelfe** (zie mijn onderzoeken). De oude naam **Afri-thon** is de afgesleten overgeleverde vorm van **Alfri-thon**, **Aelfri-thon**. Vergelijk **Alfre-ton Brook**, **rivier** in Derbyshire (zie prof. Nicolaisen), alwaar ook **Alferes tuna** (zie Reaney).

Alac-furd heeft precies dezelfde herkomst als **Alac-mere**, de oude naam (zie het *Lexicon* van Blok) van **Alkmaar.** Alac-furd is maar één van de vele te geven voorbeelden!

Waarom doen naamkundigen zó moeilijk over Alkmaar?

De herkomst is gewoon een afleiding van de *algemene* rivier- of waternaam **Ala**, stammend van vóór onze jaartelling! Alkmaar was voorheen **Alac-mera** en **Allec-mere** (zie het *Lexicon* van Blok). Er is veel **Ala-cha**, **Alla-cha** of **Ala-kin**, te veel om op te noemen. Zie mijn vorige onderzoeken. **Zie ook dit werkstuk**.

Het is echt onbegrijpelijk, dat **Riemer Reinsma** het volgende schrijft op blz. 8: "Iedereen is het erover eens dat *maar* 'meer' betekent, maar wat is toch die **Alk**?" **Alle-ke**, **Ale-ke** is GEWOON een afleiding van een riviernaam. **Zie mijn intensief vergelijkend onderzoek!**

Prof. Rentenaar denkt dat het **Almere**, ook **Aelmere** en **Alech-mere** (!), 'palingmeer' betekent! Zie zijn boekje *Groeten van Elders.* **Het is alles zó bezijden de waarheid!** Het wemelt van **Ale** in hetzelfde oude taalgebied. Zie ook Krahe en Nicolaisen, het topje van een ijsberg!

Riemer Reinsma vervolgt: "Hier hebben we twéé plausibele verklaringen, twee waaruit het lastig kiezen is. Mogelijkheid één: het gaat over de alken als vogelsoort: er zouden in het meer veel alken hebben gehuisd. Een andere uitleg komt aanzetten met een oud woord ******alke* dat '**modder**' betekent." Met de laatste uitleg is **prof. Blok** komen aanzetten. Ik heb zijn woorden weerlegd in mijn 'Getekend Onderzoek'.

Is de **rivier** de **Alche**, zijstroom van de Rijn, via Sieg bij Bonn, genoemd naar een 'vogelsoort' of naar 'modder'?! Is de "**Alken (Fluss),** 12. Jh., Provinz Limburg Belgiens" (zie het *Ortslexikon*), met nederzetting **Alken**, 1066 **Alle-cha**, 1078 **Alle-ca** (zie De Vries), de vogel 'alk' of 'modder', of de 'villa van Allius' (zie De Vries)? Zie mijn kaartjes. De herkomst is: Een afleiding van **Alle-waterloop**.

Hoe kùnnen naamkundigen, en ook **taalkundige Riemer Reinsma**, toch denken dat **Ter Apel**, met oude namen **de stede Apel**, **tho Apell** en **ther Aepell** (zie Van Berkel en Samplonius) **Ter *A-pôl*** betekent, d.i. **Ter** '**water**'-'**poel**' of **Ter** '**water**-'**paal**', of gewoon **Ter** '**appel**'.

Riemer Reinsma noemt de verklaringen 'waterpaal', 'waterpoel' en 'appel' voor Ter Apel "**plausibel**". Is **de stede Apel** (over de grens ligt **Apel-stedt**) 'waterpoel-stad', 'waterpaal-stad' of 'appel-stad'? Nogmaals, zijn deze verklaringen "plausibel"?! De verklaringen worden nog belachelijker als men alle Apel- en Appel-namen over de grens, hetzelfde grote oude taalgebied, verzamelt, mèt de oude vermeldingen, mèt de lokaliseringen aan *stromen*, en wat daar nog meer te zien is in de gedetailleerde atlas!
Het vele **Apele**, **Appele** is de **klankomwisseling** van **Ale-pe**, **Alle-pe**, d.i. **Ale-**, **Alle-**'**waterloop**', uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek in hetzelfde grote oude taalgebied.

De herkomst is **Ter Ale-pe**, **Ale-*apa***, **Ale**-'waterloop', hier de **Ruiten Aa**, in de loop der tijd geworden tot de **klankomwisseling Ter Apele**.
De evolutie: **Ter Ale-pe > Ter Apele**, **Ther Aepelle**, **Ther Aepell**

Riemer Reinsma schrijft in ***Namen op de kaart, Oorsprong van geografische namen in Nederland en Vlaanderen***, op blz. 47 en 48:
"Het meest overtuigende bewijs van Keltische aanwezigheid zijn de namen van kleine rivieren, want dat zijn zelden of nooit migratienamen. Neem de naam van het Vlaamse **riviertje de Demer**. In 908 heette die **Tamera**; daarin zitten de Keltische woorden ***tam***, d.i. 'donker van kleur', en ***ara***, d.i. 'water'. De zwarte kleur werd veroorzaakt door de turfachtige substantie die het water meevoerde. Dit wordt bevestigd door de naam van een zijrivier van de Demer die **Zwartebeek** heet. Deze vertaling bewijst trouwens dat Kelten en Germanen hier broederlijk naast elkaar hebben gewoond. Hier, tussen de twee taalgemeenschappen, moet een taalgrens zijn geweest. Een soortgelijk patroon is te zien bij de naam **Anderlecht**, die waarschijnlijk teruggaat op een Keltisch woord voor 'veeweide'. Het kan nauwelijks toeval zijn dat er op het grondgebied van Anderlecht een gehucht ligt met de naam **Veeweide**."

Als ik aan **Riemer Reinsma** zou vragen. Wat betekent **Deemer-voert**, dan zou hij antwoorden: **voorde door 'donker water'**. Hij zou daarna de vraag stellen: Ligt er een plaats Deemervoert aan de Demer? Dat wist ik niet! (Demervoert ligt aan de Amer, ook Emer genoemd, nu de Reuzel. Zie volgende bladzijde.)
In mijn vroegste onderzoeken breng ik al naar voren dat de Vlaamse rivier de Demer eerder **Emer** was, bij **de Emer** geworden tot **d'Emer**, waarna **Demer**, uitkomst van intensief vergelijkend onderzoek, van speurwerk. Ook toen al was mijn Emere in oorsprong Eelme-re, afleiding van Ele-waterloop, "mit *m*-Suffix".
De **herkomst** van de rivier de **Demer** in Vlaanderen, in 908 **Tamera**, is niet 'donker water', maar **Eelme-re**, met grondvorm **Aelme-ra**. Aelme-ra en Eelme-re werden tot Amera en Emere, Emer, en vervolgens aangeduid met **de Amera**, **d'Amera**, **Damera**, waarna als vanzelf ook **Tamera**, en **de Emer**, **d'Emer**, **Demer**.

Ik heb, wat nu volgt, al eerder uitvoerig behandeld in dit schrijven.

De voorde door het riviertje de **Amer** of **Emer**, nu de **Reusel**, bij **Moergestel**, heette **Amer-voort**, **Nemer-voort**, **d'Eemer-voert**, **Deemer-voert**, **Amels-voirt** en **Emel-voert**. (Zie Genealogie familie Van Amelsfort en Nomina Geographica Neerlandica.)

Alle namen hebben dezelfde herkomst, n.l. Ale-me, Ael-me, Aelme-re "und im Ablaut damit" Ele-me, Eel-me, Eelme-re, VERMINKT overgeleverd in de middeleeuwse bronnen. Een klankomwisseling heeft plaats gevonden of de L is weggevallen.

Den Emer werd tot **de Nemer**. **De Emer** werd tot **d'Emer**, **Demer**.

(De **rivier** de **Aal** werd bij **Den Aal** in de loop der tijd tot **De Naal**. Zie elders in dit werkstuk.)

"De **Nemer**, nu nog een beek dat uitkomt in de Esschestroom, werd vroeger **Amer** genoemd (niet te verwarren met de rivier de **Amer** bij **Geertruidenberg**)." (Zie internet.)

Evoluties:

Ale-me, Ael-me-re > A-me-re, Amer

Ale-me > Amele, Amel (Ameles-voirt)

Ele-me, Eel-me-re > E-me-re, Emer

Ele-me > Emele, Emel (Emel-voert)

In Noordbrabant stromen nog meer riviertjes **Amer**. **De Grote Amer** en **De Kleine Amer** zijn zijstromen van de Mark, via Dintel. De Mark zelf werd ook *beschouwd* als (in mijn onderzoeken de normaalste zaak van de wereld) **Amer**, immers een *algemene* riviernaam, in oorsprong **Ale**, aan alle *stromen* te vinden, hier "mit *m*-Suffix", **Ale-me**, **Ael-me-re**, afgesleten overgeleverd als **A-mere**.

Aan de Mark bij Breda ligt **Emer**, **ca. 1440** **Amer**. **Van Berkel** en **Samplonius** verklaren deze nederzetting als: "Men ziet hierin het **toponiem *emer*** 'nat land aan een rivier', in dit geval een strook evenwijdig aan de rivier de Mark."

Hoe kunnen **rivieren** Amer/Emer 'nat land aan een rivier' zijn? De **Mark-*stroom* zelf** was in oorsprong **Eelme-re**, met grondvorm **Aelme-re**.

Van der Aa: "**Eemer**, **Den Eemer**, **Den Hemert** of **Den Emmer**, oud adelijk huis bij Breda." En: "**Emelen-burg**, ook **Amelen-burg**, voormalig huis van de Heeren van Breda." Alle namen zijn eertijds genoemd naar de **Mark-*stroom***: **Eelme-re**, **Heelme-re**, **Elme-re**, ... èn **Ele-me**, **Ale-me**, in de loop der eeuwen geworden tot **Eme-re**, **Heme-re**, **Emme-re** ……. èn **Emele**, **Amele**, te zien in Emelenburg of Amelenburg.

Er zou hier nog veel aan toe te voegen zijn! Zie elders in dit werkstuk, mijn artkel in ***SEMafoor*** (**Amersfoort**), en in mijn vorige onderzoeken.

Anderlecht, eerder **Andre-leth**, gaat niet terug op een Keltisch woord voor 'veeweide'! In het *Lexikon* van Gerhard Köbler is het vele **Ande-** en **Andre-** een oude **riviernaam**. Zie dit werkstuk. Het woordje *lecht*, eerder *leth*, is hier 'waterloop' (zie ook De Vries). Is dan Andre-leth 'veeweide-waterloop'?

Het vele **An-dre** in hetzelfde grote oude taalgebied, was eerder **Anne-dre**, afgesleten vorm van **Alne-dre**. Vele vergelijkingen tonen dat aan. Zie dit schrijven. Zie ook mijn 'Nieuwe Onderzoek'. **Andre**, **Andere** en **Antre**, **Antere** zijn over de grens **riviernamen!** De **Dijle**-stroom was **Alne**, met zijstroom, via Zenne, **Alne-dre-leth**, *leth* 'waterloop' vàn **Alne**.

De **Dijle**, ook geschreven als **Thyle**, Frans **Dyle**, Waals **Tile**, Duits **Thil** (zie Krahe) toont de oude *wijd verbreide* riviernaam **Yle**, **Ile**, stammend van vóór onze jaartelling.

De Yle werd hier tot **d'Yle**, en vervolgens tot **Dyle**. (Ook dat staat al in mijn vroegste onderzoeken.) **t'Ile** werd tot **Tile**.

De **Dijle** en de zijstroom daarvan, de **Demer**, hebben als oorsprong de oude riviernaam **Yle**, **Ille**, **Ele**. **Yle** in de Dijle is zonder afleiding. De Demer, eerder d'Eelmer, Eelme-re, ontstaan uit Ele-me, is **Ele** "mit *m*-Suffix".

De **IJse**, zijstroom van de **Dijle**, was in oorsprong **Yl-se**, **Yle-se**, de afleiding "mit *s*-Suffix", mogelijk eerder ontstaan (zoals elders) uit **Ylse-re** of **Ylse-ne** (Ylsa-ra of Ylsa-na), in de loop der eeuwen geworden tot **Yse-re** of **Yse-ne**, waarna **IJse**. Zie voor veel meer: mijn onderzoeken, de getekende kaartjes.

"**Dijle** (F.), 9. Jh., **Quelfluss** (wie **Nete** und **Senne**) des in die **Schelde** in Brabant fliessenden **Rupel**, **Thilia**, **Dila**, **Dyla**, **Thila**, **Thile**, **Tylus**, mundartlich **Dele**, schon (1251) urkundlich so, s. Bijdragen 6 289" (zie *Ortslexikon*), toont in oorsprong de riviernaam **Ila**, **Yla**, **Ela**, **d'Ila**, **d'Yla**, **d'Ela**.

"**Diele**, 9. Jh., bei Weener, **Dilon**" (*Ortslexikon*), wijst op een eerder **d'Ille**, **d'Illon**. Vergelijk "**Die-bach**, 11. Jh., bei Köln ?, **Diel-bach**" (zie *Ortslexikon*). Er zijn vele plaatsnamen met **Die-**.

"**Deil**, 12. Jh., **Thielerwaard** in (der Provinz) Gelderland, **Daila**" (zie het *Ortslexikon*), of **Deil** (gem. Geldermalsen), 1148 **Daille**, ca. 1200 **Deyle**, 13e eeuw **Deile** (zie Van B. en S.), wijst op een eerder **d'Aila**, Duitse uitspraak van **d'Yla**, **d'Eyla**, hier de **Linge**-*stroom*.

"**Dele-brunno**, 9. Jh.,?, unbestimmt bei Salmünster südwestlich Fuldas" (zie het *Ortslexikon*), wijst op een eerder **d'Ele-brunno**.

Deelen (gem. Arnhem), 13e eeuw **Deyle**, 1326 **Delen** (zie Van B. en S.), wijst op een eerder **d'Eyle** of **d'Ele**, hier de **Neder-Rijn**-*stroom*.

"**Deissel**, 11. Jh., bei Karlshafen bei Kassel, **Thesli**, **Thesle**" (zie *Ortslexikon*), wijst op een eerder **Yle-se**, **Elle-se > Eissele**, **Essele**, **Esle**, waarna **Eissel**, **Esle**, **d'Eissel**, **t'Esle**.

"**Diemel** (F.), 8. Jh., linker westlicher **Nebenfluss** der **Weser**, **Dimila**, **Timella**" (zie het *Ortslexikon*), wijst op een eerder **d'Imila**, **klankomwisseling** van **Illi-ma**, **Ille-waterloop** "**mit *m*-Suffix**". ("Nach Förstemann muss es für Timella stehen (?), eine Diemkreek gibt es in Nordholland, vielleicht zu *thim** 1, *thimm**, *thim-m**, as., Adj. Dunkel.")

Een zij-**rivier** van de **Diemel** is de **Itter**, eerder **Itte-re < Ilte-re**. **Il-te** is ontstaan uit **Illi-ta**, **Ille-waterloop** "**mit *t*-Bildung**".

Tiel is naar de Waal-*stroom* genoemd.

Tiel was voorheen **Tyela** en **Thiela** (Van Berkel en S.). De oudste naam is **Dioli**, dat volgens mij gelezen moet worden als **d'Ioli**, **de Ije-li**, **de Illi**, vroeger ook **Ila**, te zien in **Thiela**, **t'Ila**.

Ila is in de bronnen ook **Yla**, de herkomst van **Tyela**, **t'Yla**.

In het ***Lexicon*** van **Blok** overheersen de vele oude namen **Thyle** en **Thiele**, dus precies hetzelfde als de **rivier** de **Dijle**, eerder **Dyla** èn **Thyle**, **Thiele**.

De namen moeten gelezen worden als **t'Yle** en **t'Ille** (spreek uit Iele), d.i. 'aan de **Yle**, **Ille**', de **Waal**-*stroom*, *wijd verbreide* riviernaam, ook in Nederland en België, eerder **Yla**, **Ila**.

Tiel, eerder Thyle en Thiele, en de **rivier** de **Dijle**, ook Thyle èn Thiele genaamd, hebben dezelfde herkomst.
Thiele, Thyle is in Vlaanderen een *rivier*.
Thiele, Thyle in de Betuwe is genoemd naar de Waal-*stroom*.

Zie ook "**Tiel (Thiel),** 9. Jh., **an der Waal** in (der Provinz) Gelderland, **Thiela**, **Thiele**, **Thile**, **Tiela**, **Tile**, **Teyela**, **Thyle**, **Thil**, **Dioli**, **Tiala**" (zie het *Lexikon*).

Tiel is genoemd naar de **Waal**-*stroom*, vroeger beschouwd als **Ila**, **Yla**, **t'Ila**, **t'Yla**.

Ille, **Yle** is ook de herkomst van **Op-** en **Neer-IJnen** en van **Ysendoorn** of **Isendoorn**, plaatsen genoemd naar de **Waal**-*stroom*.

Yle-ne werd bij de **samentrekking** **Ylne** in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Yne**, herkomst van **Op-** en **Neer-Ynen**.

Ille-ne werd bij de **samentrekking** **Ilne** in de loop der eeuwen tot het gemakkelijker in de mond liggende **Ine**, **996**, oude naam van **Op-** en **Neder-Inen**, zoals Op- en Neer-IJnen omsteeks 1300 werden aangeduid.

Isan-dra of **Ysan-dra**, oude naam van **Isendoorn** of **Yzendoorn**, is de afgesleten vorm van **Ilsan-dra** of **Ylsan-dra**.

Ilsan en Ylsan zijn ontstaan uit **Ilsa-na** en **Ylsa-na**, afleiding "mit *n*-Suffix".

Ilsa en Ylsa zijn ontstaan uit **Ila-sa** en **Yla-sa**, afleiding "mit *s*-Suffix", eertijds ook geworden tot de **klankomwisselingen** **Isala** en **Ysala**, herkomst van de **IJssel**.

Emer-voert aan de **Emer** (bij **Moergestel**) was ook **Nemer-voert**, **d'Eemer-voert** en **Deemer-voert**. Zie eerder. Een *stroom* **Den Aal** werd tot **de Naal**.

Was "**Nethen**, 12. Jh., **an der** **Nethen** (einem **Nebenfluss der Dijle**) in Brabant, **Netene** (2), **Nethenes**" (zie het *Ortslexikon*), eertijds **Eelte-ne**, **Eelthe-nes**, in de loop der tijd geworden tot **Ete-ne**, **Ethe-nes**, waarna **Nete-ne**, **Nethe-nes**?

Vergelijk "**Nettelen-berg**, 13. Jh., bei Biesen (Lippe-Detmold), **Atlon**, **Etlen** Darpe" (zie het *Ortslexikon*).

Evolutie: **Alla-ton > Attalon**, **Atlon**

Elle-ten > Ettelen, **Etlen**

Vergelijk “**Atlen**, 13. Jh., wüst bei Willebadessen bei **Höxter**, **Atlon**” (*Ortslexikon*). De herkomst is ook hier **Alla-ton**, **Alle-ten**, geworden tot het gemakkelijker in de mond liggende, de **klankomwisseling**, **Attalon**, **Atlon**, **Attelen**, **Atlen**.

“**Nette** (F.)?, ein **Nebenfluss der Weser** bei **Höxter**, **Nette** (2), **Nete**” (zie *Ortslexikon*), lijkt te wijzen op een oorspronkelijk **Elte**, **Eelte**, met ultieme herkomst **Elle-te**, **Ele-te**.
De **Nette** is ook een zij-**rivier** van de **Maas**, net over de grens in Duitsland.

Wijst “**Netra**, 11. Jh., ein Ort bei Eschwege und ein **Nebenfluss der Sontra**, **Nader-aha**, **Neder-aha**, **Neder-ne**, **Nette-re**” (zie *Ortslexikon*), op een eerder **Etra**, **Ader-aha**, **Eder-aha**, **Eder-ne**, **Ette-re**, in oorsprong **Eel-tra**, **Aelder-aha**, **Eelder-aha**, **Elte-re**?

“**Dalke** (F.), **Nebenfluss der Ems** bei Bielefeld und Wiedenbruck, **Delehana**, **Delli-na**, **Delh-na**, **Delcha-na**” (zie het *Ortslexikon*), wijst op een eerder **Alke** > **d’Alke**, en op **Ele-na**, **Elli-na**, **El-na**, **Elcha-na** > **d’Ele-na**, **d’Elli-na**, **d’Elna**, **d’Elcha-na**.

Er zouden nog vele riviernamen te noemen zijn!

Nogmaals **Afferden:**

Riemer Reinsma vindt dat **Affer-den** moet worden verklaard. Hij beseft niet, en met hem alle naamkundigen, dat uit Afferden de L is weggevallen, in oorsprong **Alfer-den**. Afferden is géén “hopeloos geval”, en ook geen “onschuldig ogende, oer-Nederlands klinkende plaatsnaam”. Afferde komt immers ook in Duitsland voor. Mijn gevonden herkomst kan de toets der kritiek doorstaan. Zie mijn onderzoek.

“**Afferden**, 12. Jh., **an der Maas** bei Limburg, **Afforde**, **Affe-den**, **Affe-then**” (zie het *Ortslexikon*), was eertijds **Alfe-then**, **Alfe-den**, **Alforde** en **Alfer-den**.

“**Afferde** bei Hameln, 11. Jh., **Afforde**, **Afferde**, **liegt am Bach Afferde** und heisst im Mindener Lehnregister des 14. Jh. **Effer-vorde**” (zie het *Ortslexikon*).
Afferde is hier dus de naam van een beek.

De herkomst is **Alforde**, **Alferde** en **Elfer-vorde**. Hier zou nog veel aan toe te voegen zijn. Ik denk hier aan het meerdere **Effe-ne**, **Effe-re**, **Effre**, **Affre**, de afgesleten vormen van **Elfe-ne**, **Elfe-re**, **Elfre**, **Alfre**. Zie mijn vorige werkstukken, vooral mijn ‘Nieuwe Onderzoek’.

“**Affre**, 12. Jh., **unbestimmt**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alfre**.

“**Affere**, 12. Jh., **unbestimmt**” (zie het *Ortslexikon*), was in oorsprong **Alfere**.

Afferden aan de **Waal**-*stroom*, uitspraak **Offere** (zie Van Berkel en Samplonius), was in oorsprong **Olfere**.

Nogmaals, **Ouffet** aan de Ourthe-*stroom* was vóór 1226 **Olfe**, …… èn **Offe** (zie Gysseling). Ouffet zou eigenlijk Oulfet of Olfet moeten heten, naar de herkomst.

Ouffet aan de Ourthe-stroom was vóór 1226 ook **Ulfe**, ……. èn **Uffe** (zie Gysseling)
Het staat allemaal al vele jaren uitvoerig beschreven en getekend op mijn website. Er is nog zoveel meer! Zie vooral mijn ‘Nieuwe Onderzoek’!

Offen-beek, plaats en zijstroom van de Maas in Limburg was in oorsprong **Olfen-beke**, en niet ‘een beek van een persoon Offe’. Zie het meerdere Offen-bach over de grens, mijn eerdere werkstukken. Ik kan niet alles (en dat is heel veel!) opnieuw behandelen. Zie ook mijn getekende kaartjes uit de gedetailleerde atlas.

“**Affen-thal**, 10. Jh., bei Eichstatt, **Affin-thal**” (zie *Ortslexikon*), was eertijds **Alfin-thal**.

Ook uit “**Affa**, 9. Jh., nahe der **Donauquelle** an dem linken Donauufer, **Affa**, **Apha**, **Aphon**, **Appha**, **Apphon**, **Eppha**” (zie *Ortslexikon*), is weer de L weggevallen, in oorsprong **Alfa**.

“**Affeln**, 12. Jh., bei Arnsberg, **Alfo-non**” (zie het *Ortslexikon*), toont de klankomwisseling van **Alle-fen > Affelen**, **Affeln**. **Alfo-non** is de oude schrijfwijze voor **Alfe-nen**.

Er is nog zó veel meer.

Wordt vervolgd.

Bas Kloens, Dordrecht, 14 maart 2014